BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
TORIO EMANUELE

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRVA
RIO · M · D · III.

Hoc in libro cautum est ut prius
legi oin Cæteris.

ΓΓΓ ccc

βακχεύσά
ἐλέ ὐδὲν
ποιμένος

ΔΔΔ ddd

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑΛΩΟΥ.
τρίφεν
παρησιάδες

ΕΕΕ eee

εἰς τὴν
δίπας
θηρσί τι
ἴων ἄρα

ΖΖΖ fff

Ἰων
θιὸς
πρ τὶς
πρὶ νέους

ΗΗΗ ggg

ἴων φῶ.

καὶ μασὸν
χάλαπτι

ΘΘΘ hhh

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ὁι δ᾽ὄντες
σύ τι τάλαινα

ΙΙΙ iii

κόρας ἀρείας
τόξοισι
ἵππεις
δαπὰ

ΚΚΚ kkk

βοτρύων
πάιξῃ
μηδὲν
τὸ μὲν

ΛΛΛ lll

σὺ τ᾽ὐχ
ὅστις)

ΣΣ ss.

νόμιμον,
γυναῖκας
τὰ τιμᾶν
Γενθέα
ἀλλ' ὁ θεὸς

ΤΤ tt.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
δίξαι
ὁδὺ τίνες

ΥΥ uu

πἀπήνεσ'
τὰς ἔνδον
σιλ δοκῆ.

ΦΦ χχ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
ἐγὼ δὲ
ἵ' ἃ

ΧΧ yy

ἐστι σάφ'

καὶ τὴν
παρὸν σεσῶσθαι
ἰὸ ἔσω

ΥΥ ZZ

θανόντ'
μή ποτ'

ΩΩ ΘΘ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
τί δῆτ'
ἐλέ ἔδης

ΑΑΑ ααα

πολλὰς
γρ Ελένη
ἢ πάντ'
με καὶ

ΒΒΒ βββ

τὶς ἦς;
ἀλλ' οὐχὶ
ἀπέδωκεν
ἐλέ σὲ

Secundum uolumen Euripidis
incipit a duobus · Λ Λ ·

Regula Quaternionum.

Λ Λ ll

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΤΑΤΟΥ
τίμπι φίλυς
σείχει, νίον τι

M M mm

μύσης ἥκων
ἐμοὶ ϑ φῶς
ἐξῆλθεν ·
διο δὴ,
ἀθη καὶ

N N nn

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΤΑΤΟΥ
Ερημία
αὐδῶσ'

Ξ Ξ oo

δ'ἐξας ἀνὴρ

πῦ σκάφος
νῦν ἢ μέλος
δῖσιν Αχιλίως

O O pp

ἥκω ϑ τὴν
Κύπρις ϑ
τὰ μῶρα
μήνυν νιώς

Γ Γ qq

ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΓΙΔΟΥ
θίασος ἐμὸς
ἐς ὄρος

P P rr

ἐκῆ ϑ ·
πιν ὦ
Διονύσυ
ἡμι ἄπτε

▪ ὅστις ἦ πλοῦτον, ἢ θέσιν μᾶλλον φίλων
▪ ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονῶ·
χο σφῷ μὲν οἰκτροὶ, καὶ πολύκλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ·

Ἥρα ἀλλ' ἆμμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι πέπλοις.
Θη ἔκμαρτε, φείδου μηδέν· ἐκ σὲ ἀναύσομαι.
Ἥρα παίδων στερηθείς, παῖ δ' ὅπως ἔχῃς ἐμόν.
Θη δίδου δίρῃ σὴν χεῖρ', ὀδηγήσω δ' ἐγώ.
Ἥρα Ζῆνος ἢ φίλιον ἄτερος ἢ, δυσυχής.
» ὦ πρέσβυ, τοιόνδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
Ἀμ ἦ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς, οὐ τέκνος.
Ἥρα Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
Θη ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾴων ἔσῃ.
Ἥρα πρὸς σοῦ· πατρός γε σέρνα προσθέσθαι βέλω.
Ἀμ ἰδοὺ τάδ' ὦ παῖ· τἀμὰ κοὐδὲν φίλα.
ὅτων πόνων σῶν ἔτι μνήμην ἔχεις;
Ἥρα ἅπαντ' ἐλάσω πλὴν τῶνδ' ἕτλην πατρί.
Ἀμ εἰσόψεταί τις βίλην ὄντα, κἀκ ἀντίσῃ.
Ἥρα ξῶσοι τἀπεινός· ἀλλὰ προσθῆναι δοκῶ.
Ἀμ ἄγαν γ' ὁ πλεινὸς Ἡρακλῆς, τῷ κεῖνος ὤν;
Ἥρα σὺ ποῖος ἦς ἄρ', εἰρβὶν ἐν κακοῖσιν ὤν;
Ἀμ ὡς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥκιστα ἀνήρ.
Ἥρα πῶς οὖν ἔτ' ἔστης, ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
Ἀμ πρόσβαινε. Ἡρα. χαῖρ' ὦ πρέσβυ.
Ἀμ καὶ σύ μοι τέκνον.
Ἥρα βάτε' ὥσπερ εἶπον παῖδας.
Ἀμ ἐμὲ ἦ τις τέκνον;
Ἥρα ἐγώ. Ἀμ. πόθ' ἑλών;
Ἥρα ἵνα ἂν βάψῃς τέκνα.
Ἀμ πῶς; Ἡρα. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.
ἀλλ' εἰσόμιξε τέκνα δυσπόμιστα γῇ.
ἡμᾶς δ' ἀναλώσαντες αἰχύναις δόμον
Θησεῖ κατώλεις ἐψόμεθ' ἐφελκίδες.
» ἔστις

σὶ τ' ἦχ' ὁμοίως ὦ τάλαιν' ἀπώλεσα,
ὥσπερ σὺ τἀμὰ λίπτρ' ἔσωξες ἀσφαλῶς,
μαπρὰς διαντλῶσ' ἐν δόμοις οἰκυρίας·
οἴμοι δ' ἁμαρτὼς, ἢ τέκνων· οἴμοι δ' ἐμῶν,
ὡς ἀβλίως πέπραγα, κἀπεξαίνυμαι
τέκνων, γυναικός τ'· ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων κοινωνίαι·
ἀμηχανῶ κ' ποτ' ἔρχωτάδ', ἢ μενῶ;
ἃ πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντ', ἐρᾷ τάδε·
ἡμῖν τέκν' ἦλες, κἀπάμαρβ'· ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σούς· ἦ τ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
ὅσιον; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθὲς ὅπλων,
ξὺν οἷς τὰ πάλλις' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αἰχρῶς βάτω;
κ' λειπτέον τάδ'· ἀβλίως γ' ἂν σωστέον·
ἔν μοι τί Θησεῖ σύγκαμ'· ἀβλίᾳ νυνὸς
πόμισρ' ἐς Ἄργος συγκατάσκησον μολών·
λύπη τί παίδων μὴ πάθω μοχθούμενος;
ὦ γᾶια Κάδμε, πᾶς τε βυβλίος λεὼς,
κήρασθε, συμπενθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον
παίδων· ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
νεκρούς τε, κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν,
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀβλίᾳ τύχῃ.
Θη ἀνίσασ' ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἅλις·
Ἥρα ὑπὲρ δυναίμην· ἄρθρα κ' πέπλοις ἐμοῖς·
Θη Καὶ τοὺς θέλοντας κ' παθαιρεῖσθαι τύχαι·
Ἥρα φεῦ·
αὐτὸς γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν·
Θη παῦσαι· δίδου χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ·

ἐγὼ γὰρ τὸν θεὸν ὅτε λέκτρ' ἃ μὴ θέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν,
ὅτ' ἠξίωσα πώποτ', ὅτε πείσομαι,
ὑφ' ἄλλον ἄλλα δεσπότην πεφυκέναι.
δῆτα κ' ὁ θεὸς, εἴπερ ἐς ὄντως θεὸς,
ἄδικος· ἀοιδῶν δ' οἵδε δύσνοι λόγοι.
ἐσκεψάμην γὰρ, πάππερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
μὴ δηλίαν ὄφλω τιν', ἐκλιπὼν φάος·
τοῖς συμφοραῖς κ' ὅστις ἐχυφίσαται,
ὑφ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποσῆναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω θάνατον· ἓν μι' ἐς πόλιν
τὴν σὴν χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω.
ἀτὰρ ποίων δὴ μυρίων ἐγασάμην.
ὧν ὅτ' ἀπεῖπον ὐδὲν, ὅτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσαξα πηγάς· ὐδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
ἐς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν·
νῦν δ' ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δυλευτέον.
ἴεν· γεραιὲ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
ὁρᾷς δὲ παῖδων ὄντα μ' αὐθέντην ἐμῶν,
ὃς τόσδε τύμβῳ, κἢ περίσκοπον νεκρὸς,
δακρύοισι τιμῶν ἐμὲ κ' ὐκ ἐᾷ νόμος
πρὸς σέρν' ἐρίσας μητρὶ, δύς τ' ἐς ἀγκάλας
κοινωνίαν δύσκυρον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων· γῇ δ' ἐπὰν κρύψῃς νεκρὸς,
οἴκῃ πόλιν τήνδ'· ἀβλαβὴς μὲν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάξου τἀμὰ συμφέρειν κακά.
ὦ τέκν', ὁ φύσας, χ' ὧ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ,
ἀπώλεσ'· ὐδ' ὧναδε τ' ἐμῶν καλῶν,
ἃ γὼ παρεσκάαζον ἐκ μόχθων βίᾳ,
ἔπλευσαν ὑμῖν πατρὸς, ἀπόλλυσιν καλήν.

σέ τ' ὐχ

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
TORIO EMANUELE

VENETIIS APVD ALDVM
MENSE FEBRVA
RIO·M· D·III.

Hoc in libro cautum est ut priui
legio in Cæteris.

ΓΓΓ ccc

βαπχεύσα
ἐλέ ὐδ'ὼν
ποιμένος

ΔΔΔ ddd

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑΥΤΟΥ.
τρέφειν
παρθενιάδες

ΕΕΕ eee

εἰς τὴν
δίπας
θηρσί τε
ἴων ἄρα

ZZZ fff

Ιων
θεὸς
πρ τὶς
πρὶ νόσους

ΗΗΗ ggg

ἴων φῶ.

καὶ μασὸν
γάλακτι

ΘΘΘ hhh

ΗΡΑΚΛΗΣ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
οἱ δ'ὄντες
σύ τε τάλαινα

ΙΙΙ iii

κόρας ἀρείας
τόξοισι
ἵππεις
δακτά

ΚΚΚ kkk

βοτρύων
πάλιξ
μηδὲν
τὸ μὲν

ΛΛΛ lll

σὶτ'ὐχ
ὅστις

ΣΣ ss.

νόμιμον,
γυναῖκας
τὰ τιμᾶν
Γενθέα
ἀλλ' ὁ θεὸς

ΤΤ tt.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
δίξαι
ὁδὺ τίνες

ΥΥ uu

πατήνεσ'
τὰς ἔνδον
σιλ δοκεῖ.

ΦΦ χχ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑ ΤΟΥ
ἐγὼ δὲ
ἵ' ὑ

ΧΧ yy

ἐστι σάφ'

καὶ τὴν
παρὸν σεσῶσθαι
ἰὼ ἴσαι

ΥΥ ZZ

θανόντ'
μή ποτ'

ΩΩ ϑϑ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
τί δῆτ'
ἰλέ ὅσις

ΑΑΑ ααα

πολλὰς
γρ Ελένη
ἢ πάντ'
μι καὶ

ΒΒΒ βββ

τὶς ἦς;
ἀλλ' οὐχὶ
ἀπίδωκεν
ἰλέ σὺ

Secundum uolumen Euripidis incipit a duobus · ΑΑ ·

Regula Quaternionum.

ΑΑ ll

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑΤΟΥ
τίμπτ φίλυς
σείχει, γίον τι

ΜΜ mm

μύσης ἥκων
ἐμοὶ ϳ φῶς
ἐξῆλθεν ·
διο ὧν,
ἀθη καὶ

ΝΝ nn

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΑΤΟΥ
Ερημία
ἀιδῶς

ΞΞ oo

δ'ἐξας ἀνὴρ

τῦ σκάφος
νῦν ἃ μέλος
ὅισιν Αχιλίως

ΟΟ pp

ἥκω ϳ τὴν
Κύπρις ϳ
τὰ μῶρα
μήνυν τιώς

ΡΡ qq

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
θίασος ἐμὸς
ἐς ὄρος

ΡΡ rr

ἐκῆ ϳ ·
πιν ὦ
Διονύσυ
ἐμι ἄπτε

ὅστις ὁ πλοῦτον, ἢ θέους μᾶλλον φίλων
ἀγαθῶν πεπᾶσθαι βούλεται, κακῶς φρονῶ·
χο. ἐμοὶ μὲν οἰκτροὶ, καὶ πολύπλαυτοι,
τὰ μέγιστα φίλων ὀλέσαντες·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ·

Ἥρα ἀλλ' ἆμμα μὴ σοῖς ἐξομόρξωμαι τέκνοις.
Θη ἕκμαγες, φεῦδε μηδέν· ὑπ' ἀναίνομαι.
Ἥρα παίσων στερηθῇς, παῖδ' ὅπως ἔχῃς ἐμόν.
Θη δίδου δίδου σὴν χεῖρ', ὀδυνήσω δ' ἐγώ.
Ἥρα Ζῶγος ἢ φίλιον· ἄτερος ἢ, δυσυχής.
» ὦ πρέσβυ, τοιοῦδ' ἄνδρα χρὴ κτᾶσθαι φίλον.
ἀμ ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς, οὐ τέκνον.
Ἥρα Θησεῦ, πάλιν με στρέψον, ὡς ἴδω τέκνα.
Θη ὡς δή τι φίλτρον τοῦτ' ἔχων ῥᾴων ἔσῃ.
Ἥρα πρόβω· πατρός γε σέρνα προσθέσθαι βέλω.
ἀμ ἰδοὺ τάδ' ὦ παῖ· τἀμὰ κ' οὐδεὶς φίλα.
ὅτῳ πόνων σῶν ὑπέστι μνήμην ἔχεις;
Ἥρα ἅπαντ' ἐλάσω κεῖνα τῶνδ' ἔτλην κακά.
ἀμ εἰσόψεταί τις θῆλυν ὄντα, κὐκ ἂν αἰνέσῃ.
Ἥρα ξῶσοι τανεινός· ἀλλὰ προσθῆναι δοκῶ.
ἀμ ἄγαν γ' ὁ πλεινὸς Ἡρακλῆς, τοῦ κεῖνος ὤν;
Ἥρα σὺ ποῖος ἦς ἂν, νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὤν;
ἀμ ὡς εἰς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσσων ἀνήρ.
Ἥρα πῶς οὖν ἔτ' ᾖρης, ὅτι συνέσταλμαι κακοῖς;
ἀμ πρόσβαινε. Ηρα. χαῖρ' ὦ πρέσβυ.—
ἀμ— καὶ σύ μοι τέκνον.
Ἥρα θάπτ' ὥσπερ εἶπον παῖδας.—
ἀμ= ἐμὲ ἦτις τέκνον;
Ἥρα ἐγώ. Αμ. πότ' ἐλθών;=
Ἥρα —νίκη ἂν θάψῃς τέκνα.
ἀμ πῶς; Ηρα. εἰς Ἀθήνας πέμψομαι Θηβῶν ἄπο.
ἀλλ' εἰσκόμιζε τέκνα δυσκόμιστα χῇ.
ἡμᾶς δ' ἀναλώσαντες αἰχύνας δόμον
Θησῇ κατώλεις· ἐψόμεσθ' ἐφολκίδες.

» ὅστις

σὲ τ' οὐχ ὁμοίως ὦ τάλαιν' ἀπώλεσα,
ὥσπερ σὺ τἀμὰ λέκτρ' ἔσωζες ἀσφαλῶς,
μαπρὰς διαντλῶσ' ἐν δόμοις ὀιπυρίας·
οἴμοι δ' ἁμαρτὸς, κἠτέκνων· οἴμοι δ' ἐμοῦ,
ὡς ἀθλίως πέπραγα, κἀπτοξάγνυμαι
τέκνων, γυναικός τ'· ὦ λυγραὶ φιλημάτων
τέρψεις, λυγραί τε τῶνδ' ὅπλων ποιπωνίαι.
ἀμηχανῶ δὲ ποτέρᾳ, ἔχω τάδ', ἢ μεθῶ;
ἃ πλευρὰ τἀμὰ προσπιτνόντ', ἐρᾷ τάδε·
ἡμῖν τέκν' ἦλες, κἠδάμαρθ'· ἡμᾶς ἔχεις
παιδοκτόνους σύς· ἦ τ' ἐγὼ τάδ' ὠλέναις
ὅσιον; τί φάσκων; ἀλλὰ γυμνωθὲς ὅπλων,
ξὺν δισὶ τὰ πάλλις' ἐξέπραξ' ἐν Ἑλλάδι,
ἐχθροῖς ἐμαυτὸν ὑποβαλὼν αὐχρῶς βάτῳ;
ἃ λειπτέον τάδ'· ἀθλίως ἦ σωστέον.
ἔν μοι τί Θησεῖ σύγκαμ'· ἀθλίᾳ νυνὶ
πόμισρ' ἐς Ἄργος συγκατάσκιον μολών·
λύπη τί παίδων μὴ πάθω μοχθούμενος;
ὦ γᾶια Κάδμου, πᾶς τε βυβλίνος λεὼς,
πέφραθε, συμπεσθήσατ', ἔλθετ' ἐς τάφον
παίδων· ἅπαντες δ' ἐνὶ λόγῳ πενθήσατε
νεκρούς τε, κἀμέ· πάντες ἐξολώλαμεν,
Ἥρας μιᾷ πληγέντες ἀθλίῳ τύχῃ.
θη ἀνίσασ' ὦ δύστηνε· δακρύων δ' ἅλις.
ἥρα ὑπὲρ δυοῖν μὲν ἄρθρα σὲ πέπηγέμεν.
θη Καὶ τὼς θέλοντας σὲ καθαιρῆσι τύχαι·
ἥρα φῶ·
αὐτῷ γενοίμην πέτρος ἀμνήμων κακῶν·
θη παῦσαι· δίδου δὲ χεῖρ' ὑπηρέτῃ φίλῳ·

ἐγὼ γὰρ τοὺς θεοὺς ὅτε λίκτρ' ἃ μὴ βέμις
στέργειν νομίζω, δεσμά τ' ἐξάπτειν χεροῖν,
ὅτ' ἠξίωσα πώποτ', ὅτε πείσομαι,
ὑδ' ἄλλον ἄλλην δεσπότην πεφυκέναι.
δῆται δ' ὁ θεὸς, εἴπερ ἐς ὄντως θεὸς,
ὑδενὸς· ἀοιδῶν δ' οἵδε δύσνοοι λόγοι.
ἐσκεψάμην γὰρ, καίπερ ἐν κακοῖσιν ὤν,
μὴ δηλίαν ὅπλῳ τιν', ἐκλιπὼν φάος·
τοῖς συμφοραῖς δ' ὅστις ὑχὶ φίσεται,
ὑδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποσῆναι βέλος.
ἐγκαρτερήσω θάνατον· ἓν μι δ' ἐς πόλιν
τὴν σὴν, χάριν τε μυρίων δώρων ἔχω·
ἀτὰρ ποίων δὴ μυρίων ἐγευσάμην.
ὧν ὅτ' ἀπεῖπον ὑδὲν, ὅτ' ἀπ' ὀμμάτων
ἔσαξα πηγάς· ὑδ' ἂν ᾠόμην ποτὲ
ἐς τοῦθ' ἱκέσθαι, δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων βαλεῖν·
νῦν δ' ὡς ἔοικε, τῇ τύχῃ δυλευτέον.
ἓν γεραιὲ, τὰς ἐμὰς φυγὰς ὁρᾷς,
ὁρᾷς δὲ παίδων ὄντά μ' αὐθέντην ἐμῶν,
δὸς τοῦσδε τύμβῳ, κἠπίσημον νεκροὺς,
δακρύοισι τιμῶν· ἐμὲ δ' ὑκ ἐᾷ νόμος
πρὸς σέρν' ἐρίσας μητρὶ, δύς τ' ἐς ἀηδίας
κοινωνίαν δύσνοον, ἣν ἐγὼ τάλας
διώλεσ' ἄκων· χῇ δ' ἐπὰν κρύψῃς νεκροὺς,
οἴκῃ πόλιν τήνδ'· ἀβλίως μὲν, ἀλλ' ὅμως
ψυχὴν βιάξου τἀμὰ δυμφέρειν κακά·
ὦ τέκν', ὁ φύσας, χ' ὧ τεκὼν ὑμᾶς πατὴρ,
ἀτώλεσ'· ὑδ' ὧναθ' ἓν ἐμῶν καλῶν,
ἃ γὼ παρεσκεύαζον ἐν μόχθων βίᾳ,
ἄπλειαν ὑμῖν πατρὸς, ἀπόλλυσιν καλήν·

σέ τ' ὑχ

θη ὐκ ἔστιν ἄλλο δαιμόνων ἀγὼν ὅτε,
ἢ τῆς Διὸς δάμαρτος· ὧ τόδ' αἰθάνη·
παραινέσαι μ' ἂν μᾶλλον, ἢ τάχ' ἂν κακῶς·
ὐδὲ γὰρ θνητῶν τὰς τύχας ἀπείρατος,
ὐ θεῶν, ἀοιδῶν ἅπερ ὐ ψευδεῖς λόγοι·
ὐ λίκτρα τ' ἀλλήλοισιν, ὧν ὐδεὶς νόμος,
συνῆψαν· ὐ δεσμοῖσι διὰ τυραννίδας
πατέρας ἐπηλίδωσαν, ἀλλ' οἰκεῖος ὅμως
ὅλυμπον, ἡνίχουτό θ' ἡμαρτηκότες·
καίτοι τί φήσεις, εἰ σὺ μὴ θνητὸς γεγὼς,
φέρεις ὑπέρφρων τὰς τύχας, θεοὶ γὰ μή;
Θήβας μὲν οὖν ἔπλευσε τῷ νόμῳ χάριν·
ἔπου δ' ἄμ' ἡμῖν πρὸς πόλισμα Παλλάδος·
ἐπεῖ χέρας σὰς ἁγίσας μιάσματος,
δόμους τε δώσω, χρημάτων τ' ἐμῶν μέρος·
ἃ δ' ἐκ πολιτῶν δῶρ' ἔχω, σώσας πόρυς
δὶς ἑπτά, ταῦρον κτώμενον κατακτανὼν,
σοὶ ταῦτα δώσω· παυτάχῃ δέ μοι χθονὸς
τιμήν δίδασαι ταῦτ' ἐπωνομασμένα,
σίβειν τὸ λοιπὸν ἐν βροτῶν πεπλήσεται,
ζῶντος· θανόντος δ' οὗτ' ἂν ἐς ᾅδου μόλῃς,
θυσίαισι, λαΐνοισίτ' ἐξοχωμάσι,
τίμιον ἀνάξει πᾶσ' Ἀθηναίων πόλις·
καλὸς δ' ἀσπὶς σέφανος Ἑλλήνων ὕπο,
ἄνδρ' ἐσθλὸν ὠφελοῦντας, ἀνδρείας τυχεῖν·
κἀγὼ χάριν σοι τῆς ἐμῆς σωτηρίας
τήνδ' ἀντιδώσω· νῦν δ' ἡ χρῆσος φίλων·
θεοὶ δ' ὅταν τιμῶσιν, ὐδὲν δεῖ φίλων·
ἄλις δ' ὁ θεὸς ὠφελῶν ὅταν θέλῃ·
ἡρα οἵμοι, πάρεργα τάδ' ἐς ἐμῶν πόνων·

ἥκω δ' ἀνάγκης ἐς τόδ'· ἢν τί μᾶς φίλαις
Θήβαις ἐνοικεῖν, ὅσιον· ἢν δ' ἡμῖν μένω,
εἰς τοῖον ἱερὸν, ἢ πατήγυριν φίλων,
ξὺμ'; ἢ κ' ἄταις ἀπροσηγόρους ἔχω.
ἀλλ' Ἄργος ἔλθω; πῶς, ἐπὴ φεύγω πάτραν;
φέρ', ἀλλ' ἐς ἄλλην δή τιν' ὀρμήσω πόλιν;
κἄπειθ' ὑποβλεπώμεθ' ὡς ἐγνωσμένοι,
γλώσσης πικροῖς κέντροισι πληδυχούμενοι,
οὐχ ὅστος ὁ Διὸς, ὃς τίκην ἔκτηνέν ποτε,
δάμαρτά τ'; ἢ γῆς τῆσδ' ἀποφθαρήσεται;
κεκλημένῳ δ' ἔφωτι μακαρίῳ ποτὲ,
ἀμεταβολαὶ λυπηρὸν· ὧδ' αἰεὶ κακῶς
ἔς'· οὐδὲν ἀλγεῖ, συγγενῶν δύσπνους ὤν.
ἐς τοῦτο δ' ἦξεν συμφορᾶς δι' μάτ ποτε·
φωτὴν δ' ὅσοι χθὼν, ἀπεννέπουσά με
μὴ βιγγάνειν γῆς, καὶ θάλασσα, μὴ πεῖραν,
πηγαί τε ποταμῶν· καὶ τ' ἄρματηλάτην
ἶξιον' ἐν δισμοῖσιν ἐκμιμήσομαι·
καὶ ταῦτ' ἄρισα μὴ δι' Ἑλλήνων μ' ὁρᾶν,
ἐν οἷσιν αὐτυχοῦντες, ἢ μὲν ὄλβιοι
τί δῆτά με ξῆν δεῖ; τί κέρδος ἔξομεν,
βίον τ' ἀχρεῖον, ἀνόσιον κεκτημένοι;
χορεύετω δὴ Ζηνὸς ἡ κλεινὴ δάμαρ,
κρύνασ' ὀλυμπίου Ζηνὸς ἀρβύλην τόδε.
ἔπραξε δ' βύλησιν, ἣν ἐβούλετο,
ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον, αὐτοῖσιν βάθροις
ἄνω κάτω στρέψασα· τοιαύτη θεῷ
τίς ἂν προσάλοιτ'; ἢ γυναικὸς ἔνεκα
λέκτρων φθονοῦσα Ζηνὶ, τὰς εὐεργέτας
Ἑλλάδος ἀπώλεσ', οὐδὲν ὄντας αἰτίους·

ἥρα ἔνην τοσαῦτά γ', εἰ μέτρῳ μοχθητέον·
θη ἀνεργέτης βροτοῖσι, κ' μέγας φίλος;
ἥρ. οἶδ' ὑδὲν ὠφελοῦσί μ', ἀλλ' Ηρα κρατεῖ·
θη ὄμ' ἂν ἀνάσχοιθ' Ελλὰς ἀμαθίᾳ θανεῖν·
ἥρ. ἄπιτε δὴ νῦν, ὡς ἀμιλληθῶ λόγοις
πρὸς νεοτεσίας σὰς, ἀναπτύξω δέ σοι
ἀβίωτον ἡμῖν νοῦν τι, κ' πάροιθεν ὄν.
πρῶτον μὲν, ἐκ τοῦδ' ἐγενόμην, ὅστις κτανὼν
μητρὸς γεραιὸν πατέρα, προσρόπαιος ὢν,
ἔχω με τὴν τεκοῦσαν Αλκμήνην, ἐμέ·
» ὅταν γ' ἡ φύσις μὴ καταβληθῇ γένυς
» ὀρθῶς, ἀνάγκη δυσυχεῖν τοὺς ἐκγόνους·
Ζεὺς δ' ὅστις ὁ Ζεύς, πολέμιόν μ' ἐγείνατο
Ηρᾳ· σὺ μέντοι μηδὲν ἀχθεσθῇς γέρον·
πατέρα γ' ἀντὶ Ζηνὸς ἡγοῦμαί σ' ἐγώ.
ἔτ' ἐν χάλκεον τ' ὄντι, γοργωπὸς ὄφις
ἐπεσίφρησε σπαργάνοισι τοῖς ἐμοῖς
ἣ τοῦ Διὸς σύλλεκτρος, ὡς ὀλοίμεθα·
ἐπεὶ δ' σαρκὸς περιβολαὶ ἐκτησάμην
ἡβῶντα, μόχθους, οὓς ἔτλην, τί δεῖ λέγειν;
ποίους ποτ' ἢ λέοντας, ἢ τρισωμάτους
τυφῶνας, ἢ γίγαντας, ἢ τετρασκελεῖς,
κενταυροπλήθη πόλεμον ὃν ἐξήνυσα;
τὴν τ' ἀμφίκρανον, κ' παλιμβλαστῆ κύνα
Ὕδραν φονεύσας; μυρίων τ' ἄλλων πόνων
δίηλθον ἀγέλας, κεἰς νεκροὺς ἀφικόμην,
ἄδυ πυλωρὸν κύνα τρίκρανον εἰς φάος
ὅπως πορεύσαιμ', ἐντολαῖς Εὐρυσθέως·
τὸ λοίσθιον δὲ τοῦδ' ἔτλην τάλας φόνον,
παιδοκτονήσας, δῶμα βριχῶσαι κακοῖς·

καὶ γάρ ποτ' αὐτύχησ' ἐκεῖσ' ἀνοίστεον,
ὅτ' ἐξέσωσάς μ' εἰς φάος, νεκρῶν πάρα.
» χάριν γ' ἠράσκησαν ἐχθαίρω φίλων.
» καὶ τῶν καλῶν μὲ ὅστις ἀπολαύειν θέλῃ,
» συμπλεῖν γ' τοῖς φίλοισι δυσυχοῦσιν, ἄ-
ἀνίσασ', ἐκπάλυφον ἄβλιον κάρα,
» βλέφον πρὸς ἡμᾶς· ὅστις αὐγενὴς βροτῶν,
» φέρει τὰ τ' θεῶν γε πῶμαθ', ὑδ' ἀναίνεται.
ἥρα Θησεῦ, δέδορκας τῶνδ' ἀγῶν' ἐμῶν τέκνων;
θη ἤκουσα· κ' βλέποντι σημαίνεις πακά.
ἥρα τί δῆτά μ' ἡρπάτ' ἀπεκάλυφας ἡλίῳ;
θη τίδ', ἢ μιαίνεις θνητὸς ὢν, τὰ τ' θεῶν;
ἥρα φεῦ γ' ὦ ταλαίπωρ', ἀνόσιον μίασμ' ἐμόν.
θη Οὐδεὶς ἀλάσωρ τοῖς φίλοις ἐκ τ' φίλων.
ἥρα ἐπήνεσ'· οὐ δράσας δέ σ', ἢν ἀναίνομαι.
θη οἰκτρὸς πάρει μοι, τἄμ' ἀποπτύσας τέκνα.
ἥρα ἐγὼ γ' πάσχων οὐ τόθ', οἰκτίρω σε νῦν.
θη κλαίω χάριν σὴν ἐφ' ἑτέραισι συμφοραῖς.
ἥρα ἔστιν δέ γ' ἄλλους ἐν κακοῖσι μίξοσιν;
θη ἄπτυε κάτωθεν ὑμᾶς δυσπραξία.
ἥρα τοιᾶδε παρεσκευάσμεθ', ὥστε κατθανεῖν.
θη δοκεῖς ἀπειλῶν μέλαν τι δαίμοσιν;
ἥρα Λύσσαδες ὁ θεός· πρὸς γ' τὸν θεὸν, ἐγώ.
θη Ἰσχε τὸ σόν· ὡς μὴ μέγα λέγων, μᾶλλον πάθῃς.
ἥρα χέμω κακῶν δή, κἀκέτ' ἐσθ' ὅτῳ τεθῇ.
θη δράσεις γ' δή τι; ποῖ φέρῃ θυμούμενος;
ἥρα θανὼν, ὅθεν περ ἦλθον, ξὺμ γῆς ὕπο.
θη ἥρηκας ἐπιτυχόντος ἀνδρὸς πολλούς.
ἥρα Σὺ γ' ἐκτὸς ὢν γε συμφορᾶς, μεγαυχεῖς.
θη ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ἐπολύπονος, ἐπὶ
δόρυ γιγαντοφόνον,
ἦλθε σὺν θεοῖς Φλεγραῖον
ἐς πεδίον ἀασιάς·
θη φᾶ· φᾶ· τίς ἀνδρῶν ὧδε δυσδαίμων ἔφυ;
ἀμ ὑπ' ἄνδ' ἐμᾶς ἕτερον πολυμοχθότερον,
πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν·
θη τί δ' πέπλοισιν ἄβλιον πρύπῃ πάρα;
ἀμ αἰδώ μενος τὸ σὸν ὄμμα,
κ' φιλίαν ὁμόφυλον,
αἷμά τε παιδοφόνον·
θη ἀλλ' ἐς συναλγοῦντ' ἦλθον· ἐκπάλυπέ νιν·
ἀμ ὦ τέκνον, πάρες ἀπ' ὀμμάτων
πέπλον· ἀπόδικε· ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον·
βάρος ἀντίπαλον. δακρύοις συναμιλλᾶται·
ἱκετεύομεν ἀμφὶ
σὰν γενειάδα, κ' γόνυ, κ'
χέρα, προσπιτνῶν,
πολιόν τε δάκρυον ἐμβαλών·
ἰὼ πᾶι·
κάταχε λέοντος ἀγρίου θυμόν, ὅπως
βρέμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόσιον ἐξάγῃ,
κακὰ θέλων κακοῖς συνάψαι τέκνον·
θη εἶεν· σὲ τ' βάσαντα δυσήνης ἕδρας
αὐδῶ, φίλοισιν ὄμμα δηνῦναι τὸ σόν·
ἴσθ', εἰ σκότος κ' ὦδ' ἔχει μέλαν νέφος,
ὅστις κακῶν σῶν, συμφορὰν πρύψειν ἄν·
τί μοι προσείων χεῖρα σημήνεις φόνον,
ὡς μὴ μύσος με σῶν βαλεῖ προσφθεγμάτων;
ὐδὲν μέλῃ μοι σύντε σοὶ πράσσειν κακῶς·

ὐδὲν κακῶσαι τὺς ἀναιτίους θέλω.

θη ἴκνω σὺν ἄλλοις· οἳ παρ' Ἀσωπῦ ῥοὰς
μένυσιν ἔνοπλοι γῆς Ἀθηναίων κόροι,
σῷ παιδὶ πρίσβυ, σύμμαχον φέρων δόρυ.
πλησὼν δ' ἦλθεν εἰς Ἐρεχθειδῶν πόλιν,
ὡς σπῆπτρα χώρας τῆσδ' ἀναρπάσας Λύκου,
ἃς πόλεμον ὑμῖν, ἢ μάχην παβίσεται.
τίνων δ' ἀμοιβὰς, ὧν ὑπῆρξεν Ἡρακλῆς,
σώσας με νέρθεν, ἦλθον, εἴ τι δὴ γέρον,
ἢ χειρὸς ὑμᾶς τῆς ἐμῆς, ἢ συμμάχων.
ἔα· τί νεκρῶν τῶνδε πλησθὲν πέδον;
ὔπτω τι λέλεκται μοι, νεωτέρων κακῶν
ὕστερος ἀφεῖμαι; τίς τάδ' ἔκτεινεν τέκνα;
τίνος ζεχῶσαν τήνδ' ὁρῶ συνάορον;
ὦ δορὸς γε παῖδες ἴσασιν πέλας,
ἀλλ' ἄλλο τόν γε καινὸν εὑρίσκω κακόν.

ἀμ ὦ τ' ἐλαιοφόρον ὄχθον ἔχων.

θη τί χρῆμά μ' οἰκτροῖς ἐπάλεσας προοιμίοις;

ἀμ ἐπάθομεν πάθεα μέλεα πρὸς θεῶν.

θη ὁρῶ παῖδας, τίνες, ἐφ' οἷς δακρυρροεῖς;

ἀμ ἔτεκε μὲν οὐμὸς ἴνις τάλας·
τεκόμενός δ', ἔκτανε,
φόνιον ἐμὲ τλάς.

θη οὔφημα φώνει. Αμ. βούλομένοισιν ἐπαγγέλλῃ.

θη ὦ δυστάλεξας.

ἀμ οἰχόμεσθ', οἰχόμεσθα πανοί.

θη τί φῄς; τί δράσας; Αμ. μαινομένῳ τιτύλῳ,
πλαγχθεὶς ἐπατοκτιφάλῳ βαφᾶς ὕδρας.

θη Ἥρας ὅδ' ἀγὼν τις δόλια νεκροῖς χέρα.

ἀμ ἐμὸς, ἐμὸς ὅδε γόνος

ἥρα οἵμοι τίν' ὄφιν τόνδε δέρκομαι τάλας;
ἀμ ἀπόλεμον ὦ παῖ πόλεμον ἔπαυσας τέκνοις.
ἥρα τί πόλεμον ἔπας; τόνδε τίς διώλεσεν;
ἀμ σύ, κἀγὰ τόξα, κἀγὼ, ὃς ἄριστος.
ἥρα τί φῄς; τί δράσας; ὦ πάτερ ἀγγέλλων πάτερ.
ἀμ μανεὶς· ἐρωτᾷς δ' ἄβλητ' ἐρμηνεύματα.
ἥρα ἦ κἀδάμαρτος ἔμ' ἐγὼ φονεὺς ἐμῆς;
ἀμ μιᾶς ἅπαντα χρὸς ἔργα σῆς τάδε.
ἥρα αἰ· αἰ· στεναγμῶν γάρ με περιβάλλει νέφος.
ἀμ τούτων ἕνατι, σὰς κατασίνω τύχας.
ἥρα ἦ γὰρ συνήραξ' οἶκον, ἢ βάκχευσ' ἐμόν;
ἀμ οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, πάντα δυσυχεῖ τὰ σά.
ἥρα πῦρ δ' ὅστις ἡμᾶς ἔλαβε; πῦ διώλεσεν;
ἀμ ὅτ' ἀμφὶ βωμὸν χεῖρας ἠντίξου πυρί.
ἥρα οἵμοι· τί δήτ' ἐφθόμαν ψυχῆς ἐμῆς,
τῶν φιλτάτων μοι γενόμενος παίδων φονεύς,
κοὐκ ἦλθέ μοι πέτρας λυσσάδος πρὸς ἄλματα,
ἢ φάσγανον πρὸς ἧπαρ ἐξικνούμενος,
τέκνοις δίκασιν ἄλματος γενήσομαι;
ἢ σάρκα τὴν ἐμὴν ἐμπρήσας πυρὶ,
δύσκλειαν, ἢ μένω μ' ἀπώσομαι βίου;
ἀλλ' ἐμποδών μοι θανασίμων βελῶν μάτων,
Θησεὺς ὅδ' ἥκει, συγγενὴς, φίλος τ' ἐμός.
ὀφθησόμεσθα· καὶ τεκνοκτόνον μύσος,
εἰς ὅμμα θ' ἥξει φιλτάτων ξένων ἐμῶν.
οἵμοι· τί δράσω; ποῖ κακῶν ἐρημίαν
εὕρω; πέτρας, ἢ κατὰ χθονὸς μολών;
φέρ' ἀν πρατὶ περιβάλω σκότος.
αἰσχύνομαι τ' τοῖς δεδραμένοις κακοῖς.
ἢ τῷδε προστρόπαιον ἄλμα προσλαβών,

Εὐρυσθέως δ' ἵαυλον εἰς ἅδου μολών;
ἀλλ' ἔστι σισύφειον εἰσορῶ πτερὸν,
Γλαύκωνά τ', ὃν δὲ σπεῖρα Δήμητρος κόρης·
ἔκτοι πέπλημαι· πῦ ποτ' ὢν ἀμηχανῶ·
ὦή· τίς ἐγγύς; ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν,
δύσγνοιαν ὅστις τὴν ἐμὴν ἰάσεται;
σαφῶς δ' ὑδὲν οἶδα τῶν ἐωθότων·
ἀμ γέροντες, ἔλθω τ' ἐμῶν κακῶν πέλας·
χο κἄχωγε σὺν σοὶ, μὴ προδῶς τὰς συμφοράς·
ἥρα πάτερ, τί πλάθεις, ἢ συναμπίσχῃ πόρας;
τῦ φιλτάτῳ σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς;
ἀμ ὦ τέκνον, εἴ δ', ἢ κακῶς πράσσων, ἐμός·
ἥρα πράσσω δ' ἐγὼ τί λυπρὸν, ὃ δ' ἀπρυρροεῖς;
ἀμ ἀπανθιῶν τις ἅπαθ', οἳ κατασίνοι;
ἥρα μέγας ὁ κόμπος, τὴν τύχην δ' ὅπῳ λέγῃς·
ἀμ ὁρᾷς δ' αὐτὸς, ᾗ φρονῶν ἥδη πυρᾷς·
ἥρα ἦ 'π' ἤ τι καινὸν ὑπογράφῃ τῷ' μῷ βίῳ·
ἀμ ἦ μὴ καθ' ἅδου Βάκχος, ἐμφράσαι μὲν ἄν·
ἥρα παπαί· τόδ' ὡς ὕποπτον ἠνίξω πάλιν·
ἀμ ναί σ', εἰ βεβαίως δ' οὖ φρονεῖς, ἥδη σκοπῶ·
ἥρα ὑ γάρ τι βακχεύσασχε μὲ μὴ μανῆναι φρένας·
ἀμ λύσω γέροντες δεσμὰ παιδὸς, ἢ τί δρῶ;
ἥρα κἀγὼ δήσαντ' ἦ 'π' ἀναινόμεθα γάρ·
ἀμ τοσοῦτον ἴσθι τῶν κακῶν· τὰ δ' ἄλλ' ἴα·
ἥρα ἀρκῇ· σιωπῇ δ' μαθῇν ὃ βούλομαι·
ἀμ ὦ Ζεῦ, πατρὸς Ἥρας ἆρ' ὁρᾷς θρόνων τάδε;
ἥρα ἀλλ' ἦ τι κἄθειν πολέμιον πεπόνθαμεν;
ἀμ τὴν θεὸν ἰάσας, τὰ σὰ περίστελλε πάπα·
ἥρα ἀπωλόμεθα· συμφορὰν ἔξεις τίνα;
ἀμ ἰδοὺ, θέασαι τάδε πέπλων πτυχώματα·

ἥρα οἴμοι·

τὸ μὲ φάος ἐκλιπεῖν ἐπὶ
κακοῖσιν ὧ φάγω τάλας·
ἀλλ' εἴμι κανῇ πατὶρ' ὄντα,
πρὸς δὲ κακοῖς, κακὰ μήσεται,
πρὸς ἐριννύσι θ' αἷμα σύγγονον ἔξει·
χο τότε θανεῖν σ' ἐχρῆν, ὅτι δ' ἁμαρτὶ σᾷ
φόνον ὁμοσπόρων ἔμελλες ἐκπράξειν,
Ταφίων περίκλυσον ἄσυ πέρσας·
ἀμ φυγᾷ φυγᾷ χέροντες
ἀπόπρο δωμάτων
διώκετε, φάγετε μάργον
ἄνδρ' ἐπιχθόμενον·
τάχα φόνον ἕτερον ἐπὶ φόνῳ βαλὼν,
ἀναβαχεύσῃ Καδμείων πόλιν·
ἡρα ὦ Ζεῦ, τί παῖδ' ἤχθηρας ὧδ' ὑπερκότως
τὸν σὸν, κακῶν ὁ πέλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες;
ἔα·
ἔμπνους μὲν εἰμι, κἠγρύπνωσ' ἄπειρ με δῇ,
αἰθέρα τε, κἠγῆν, τόξα θ' ἡλίου τάδε,
ὡς ἐν κλύδωνι, κἠφρενῶν ταράγματι
πέπωκα δεινῷ, κἠπνοὰς βιᾷ πνέω,
μετάρσι', οὐ βίβασα πνεῦμ' ἔτι μένων ἄπο·
ἰδοὺ, τί δῆτα μῶν ναῦς ὅπως ὡρμισμένος,
νεανίαν θώρακα, κἠβραχίονα
πρόσειμι βραυσῶ λαΐνῳ τυχίσματι·
ἢ μὴ νεκροῖσι γείτονας βάκχας ἔχω,
πρωτάτ' ἔγχη· τόξα δ' ἔσπαρται πέδῳ,
ἃ πρὶν παραπίξοντ' ἐμοῖς βραχίοσιν,
ἔσωξε πλευρὰς, ἐξ ἐμοῦ τ' ἐσώζετο·
ἔτω κατῆλθον αὖθις εἰς ἅδου πάλιν

ἀμ καὶ μεῖσι γέροντες, ἰὼ σίγα, σίγα,
τὸν ὕπνῳ παρημένον,
ἐάσατε λαθέσθαι πόνων;
χο κἀγὼ δακρύοις σύνω πρέσβυ, κἀγὼ
τέκνα, κἀγὼ τὸ καλλίνικον κάρα.
ἀμ ἐπαστέρω πρόβατε, μὴ πτυπᾶτε,
πτυπεῖτε· μὴ βοᾶτε, μὴ
τὸν ὦδε διαύοντα,
ὑπνώδειά τ', οὓς ἐγείρετε.
χο οἴμοι, φόνος ὅσος ὅδε· Αμ· ἆ ἆ διαμολῆτε.
μεγαμέμνος ἐπαντέλλει·
ὑπ' ἄτρεμα βρῆτον αὖ
ἄξετ' ὦ γέροντες; μὴ,
δίσμ' ἀνεγερόμενος
χαλάσας, ἀπολεῖ πόλιν,
ἀπὸ γᾶς πατέρα, μέλαθρά τε καταράξῃ;
χο ἀδύνατ', ἀδύνατά μοι·
ἀμ σίγα, πνοὰς μάθω·
φέρε πρὸς οὖς βάλω·
χο οὕδει; Αμ· ναὶ, οὕδει ὕπνον ὕπνον ὀλόμενον,
ὃς ἔπαγεν ἄλοχον,
ἔπανε γὰ τέκνα, τοξήρη
φαλαμῷ τοξεύσας· Χο· σύναξι νῦν·
ἀμ στείχω τέκνων ὄλεθρον·
χο ἰὼ μοι σθένει τε παιδός·
αἰαῖ ὦ πρέσβυ· Αμ· σίγα, σίγα, παλίντροπος
ἐξιγρόμενος γρίφεται·
φέρ' ἀπόπρυφον δέμας
ὑπὸ μέλαθρον κρύψω·
θάρσει· νὺξ ἔχει βλέφαρα παιδὶ σῷ·
ἀμ ὁρᾶθ', ὁρᾶτε·

μηδ' ἐν προσεργάσασθε τοῖς δισθραμένοις·
ἄυδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον ὑπ' ἀνδάμονα,
παῖδας φονεύσας, κ' δάμαρτ'· ἐγὼ δ' ἂν ὢν
ὑπ' οὐδὰ θνητῶν ὅστις ἀθλιώτερος·
χο ὁ φόνος ἦν, ὃν ἀργολὶς ἔχει πάτρα,
τότε δ' περισσαμότατος, κ' ἄριστος
Ελλάδι τᾶ τᾶ Δαναᾶ παίδων,
τάδ' ὑπερίβαλε, παρίδρα μι
τὰ τότε κακὰ τάλανι
διογενᾶ κόρᾳ μονοτέκνου Γρόνης·
φόνον ἔχω λέξαι θυόμενον μύσαις·
σὺ δ' τίνα τρίγονα τεκόμενος ὦ δαΐς,
λυσάδι συγκατεργάσω μοίρᾳ·
ἐς τίνα στεναγμὸν, ἢ γόον,
ἢ φθιτᾶ αὐδὰν,
ἢ τ' αἰδα χορὸν ἰαχήσω;
φᾶ· φᾶ·
ἴδεσθε διάνδιχα πλῆθρα,
κλίνεται ὑψιπύλων δόμων·
ἰώμοι·
ἴδεσθε τάδε τίνα πρὸ πατρὸς ἄβλια,
κείμενα δυσάνου,
αὔδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκποδὼν φόνου·
περὶ δεσμὰ δ', κ' πολύβροχ' ἁμμάτων
ἑρέσμαθ' ἁπλοκίαν ἀμφὶ δέμας
τάδε, λαΐνοις ἀνημμένα,
ἀμφὶ κίονιν οἰκεῖν·
ὅδ' ὥς τις ὄρνις, ἄπτερον κατασίνων
ὠδῖνα τέκνων, πρέσβυς ὑστέρῳ ποδὶ
πικρὰν διώκων τὴν λύσιν, πάρεσθ' ὅδε·

ἧς μὲν νεοσσὸς ὄλετ' ἀνὼν Εὐρυσθέως,
ἔχθραν πατρῴαν ἐκτίνων, πέπωκέ μοι·
ἄλλῳ δ' ἐπῴχετ' τόξ'· ὡς ἀμφὶ βωμίαν
ἔπηξε κρηπῖδ', ὡς λελυθείαν δόκῶν·
φθάσᾳ δ' ὁ τλήμων γόνατι προσπεσὼν πατρὸς·
κἀπὶ γένειον χεῖρα, καὶ δίρην βαλὼν,
ὦ φίλτατ' αὐδᾷ, μή μ' ἀποκτείνῃς πάτερ,
σός εἰμι, σὸς παῖς· ἃ τ' Εὐρυσθέως ὀλᾷς·
ὃ δ' ἀγριωπὸν ὄμμα γοργόνος τρέφων,
ὡς ἐνὸς ἔσκε παῖς λυγρᾶ τοξεύματος,
μυδροκτύπου μίμημ' ὑπὲρ κάρα βαλὼν,
ξύλον καθῆκε παιδὸς εἰς ξανθὸν κάρα.
ἔρρηξε δ' ὀστᾶ· δεύτερον δ' ἁλὼν πάις
χωρεῖ τρίτον θῦμ', ὡς ἐπισφάξων δυοῖν·
ἀλλ' ἀφθάνει νιν ἡ τάλαιν' ἔσω δόμων
μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα, κἀκλῄει πύλας.
ὃ δ' ὡς ἐπ' αὐτοῖς δὴ κυκλωτέοισιν ὢν,
σκάπτει, μοχλοῦς θύρετρα· κἀμβαλὼν σαθμὰ,
δάμαρτα, κἠμὲ παῖδ' ἐνὶ κατέρρωσεν βέλει·
κἀνθένδε πρὸς γέροντος ἵππιον φόνον.
ἀλλ' ἦλθεν εἰκὼν, ὡς ἐρᾶν ἐφάνετο,
Γαλλὰς κραδαίνων ἔγχος ἐπὶ λόφῳ πίαρ,
κἄῤῥιψε πέτρον σέρνον ἡς Ἡρακλέης·
ὃς νιν φόνου μαργῶντος ἔσχε, κεἰς ὕπνον
καθῆκε· πιτνᾷ δ' ἐς πέδον, πρὸς κίονα
νῶτον πατάξας· ὃς πεσὼν μασὶ σέλμης
διχορραγῆς ἔκειτο κρηπίδων ἔπι,
σὺν τῷ γέροντι δισμὰ σειρῶν βρόχῳ·
ἡμᾶς δ' ἐλευθερῶντες ἐκ δρασμῶν πόδα,
ἀνήπτομεν πρὸς κίον', ὡς λήξας ὕπνου,

μηδὲν

παίζει πρὸς ἡμᾶς δεσπότης, ἢ μαίνεται;
ὅδ' ἕρπειν ἄνω τε, κἀπὸ κατὰ σίγας·
μέσον δ' ἐς ἀνδρῶν ἐκάστων, Νίσου πόλιν
ἥκειν ἔφασκε, δωμάτων ἔσω βεβώς·
κλινθεὶς δ' ἐς ὕδωρ, ὡς ἐκεῖ σκεδάσειεν
θόρυβον, δεινῶν δ' εἰς βραχὺν χρόνον μονὴν,
ἰσθμῶν κατάσας ἔλειπε προσβαίνειν πλάκας·
κἀνταῦθα γυμνὸν σῶμα θεὶς πορπαμάτων,
πρὸς ὕδωρ ἥμιλλᾶτο· κἀξεκυρτώσατο
αὐτὸς πρὸς αὐτὸν καλλίνικος, ὕδατος
ἀκοὴν ὑπεκπών· ἀγνὰ δ' Εὐρυσθεῖ βρέμων,
ἦν ἐν Μυκήναις τῷ λόγῳ· πατὴρ δέ νιν
βίᾳ κρατοῦσας χειρὸς, ἐννέπει τάδε;
ὦ παῖ, τί πάσχεις; τίς ὁ τρόπος ξενώσεως
τῆσδ'; ὅτι σου φόνος σ' ἐκβάλλουσι γενέθλων,
ὃς ἄρτι παίδων; ὅδε νιν Εὐρυσθέως δοκῶν
πατέρα προταρβῦνθ' ἱκέσιον φαύῃ χερὸς,
ὠθεῖ· φαρέτραν δ' ὑπερτῇ σκεδάσειεν,
ἢ τόξ' ἑαυτῷ πασὶ, τὸν Εὐρυσθέως
δοκῶν φονεύειν· οἱ δ', ταρβοῦντες φόβῳ,
ὧρουν ἄλλος ἄλλοσ' ἐς πέτρας ὁ μὲν,
μητρὸς ταλαίνης, ὅδ' ὑπὸ κίονος σκιάν·
ἄλλος δ' ὠμὸν ὄρνις ὡς, ἔπηξ' ὕπο.
βοᾷ δ' ἡ μήτηρ, ὠτικῶν, τί δρᾷς; τέκνα
κτάνεις; βοᾷ δ' ἡ πρέσβυς, οἰκετῶν τ' ὄχλος·
ὅδ' ἐξελίσσων παῖδα κίονος κύκλῳ,
τόρμα μὲν ἀγνὸν τοῦδε ἐναντίον σαθεὶς,
βάλλει πρὸς ἧπαρ· ὕπτιος δ' ἀϊσσόνων
ὀρθοστάδας ἔδαυσιν, ἐκπνέων βίον·
ὅδ' ἠλάλαξε, κἀπικόμπασεν τάδε,

ἄγγ ἱερὰ λ' ἦν πάροιθεν ἐχάρας Διὸς
παθάρσι' οἴκων, γῆς ἄνακτ' ἐπεὶ κτανὼν
ἐξέβαλε τῶνδε δωμάτων Ἡρακλέης·
χορὸς δ' ἀλλοίμορφος εἰσήκει πτερῶν,
πατήρ τε, Μεγάρα τ'· ἐν κύκλῳ δ' ἕδη κατῆν
ἕλικτο βωμοῦ· φθίγμα δ' ὅσιον εἶχομεν·
μέλλων δ' ἀλαὸν χειρὶ δεξιᾷ φέρειν,
εἰς χέρνιβ' ὡς βλάψειεν Ἀλκμήνης τόκος,
ἔστη σιωπῇ· κἀχρονίζοντος πάρος,
παῖδες προσεῖχον ὄμμα· δοῦπος δ' ἦκε δὴ τότε.
ἀλλ' ἐν στροφαῖσιν ὀμμάτων ἐφαρμένος,
ῥίξας τ' ἐν ὅπλοις αἱματωπὸς ἐμβαλὼν,
ἀφρὸν κατίσαξ' οὐτρίχα γενειάδος·
ἕλκει δ' ἅμα γέλωτι παρατεταγμένῳ,
πάτερ, τί θυμῷ πρὶν κτανεῖν Εὐρυσθέα,
παθάρσιον πῦρ, κἀτόνους διπλοῦς ἔχω,
ἐξὸν μιᾶς μοι χειρὸς ὧδ' εἶσθαι τάδε;
ὅταν δ' ἐνίσχω δοῦρα πρὸς Εὐρυσθέως,
ἐπὶ τοῖσι νῦν θανοῦσιν ἀγνιῶ χέρας·
ἐκχῆτε πηγάς, ῥιπεῖτ' ἐκ χειρῶν κανᾶ·
τίς μοι δίδωσι τόξα; τίς ὅπλον χερός;
πρὸς τὰς Μυκήνας εἶμι· λάζυσθε χρεὼν
μοχλούς, δικέλλας θ', ὥστε κυκλώπων βάθρα,
φοίνικι πανίνῳ, κἀτύχας ἠρμοσμένα,
στρεπτῷ σιδήρῳ συντριαινώσειν πόλιν·
ἐκ τῶνδε βαίνων, ἅρμα τ' ὀκ ἔχων, ἔχειν
ἔφασκε· δίφρον τ' εἰσέβαινεν ἄντυγα,
κἄθεινε, πέντρῳ δ' ἦθεν ὡς θείων χερί·
διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ·
καί τις τόδ' εἶπεν, ἄλλος εἰς ἄλλον δρακών,

τάξῃ

βοτρύων ἐπὶ χάμασι λώβας,
φυγῇ τίνι ἐξορμᾶτε,
δαΐων τόδε, δαΐων
μέλος ἐπαυλᾶται,
κυναγετεῖ, τε τέκνων διωγμόν·
ὅτοτ' ἄπρακτα δόμοισι
λύσσα βακχάσει·
ἀὶ ἀὶ πανῶν·
ἀὶ ἀὶ δῆτα·
τὸ γεραιὸν ὡς σέβω
πατέρα, τάν τε παιδοτρόφον·
μάταν τέκεα γεννᾶται·
ἰδού· ἰδού·
βύελλα σείει δῶμα, συμπίπτει δέμνι·
ἢ· ἢ τί δρᾷς ὦ παῖ Διὸς,
μιλάθρῳ τάραγμα ταρτάρειον,
ὡς ἐπ' ἐγχελάδῳ ποτὲ Γαλλὰς,
εἰς δόμους πέμπεις·
ὦ λυπὰ γήρᾳ σώματα, ἀναπαλῇς μετ' ἴνα βοάν;
ἄλασα τὰν δόμοισι· μάντιν ὐχ ἕτερον ἄξομαι·
τεθνᾶσι παῖδες·
αἴ· αἴ· σεσάχθω, ὡς σεσαγκά·
δαΐοι φόνοι,
δαΐοι ϑ' τοκέων χῆρες·
ἢ ἄν τις ἄποι μᾶλλον ἢ πεπόνθαμεν,
πῶς φασὶ σεσαγκὰν ἄταν,
ἄταν πατέρος ἀμφάνεις,
λέγει τίνα τρόπον ἑαυτὸ βιόβει,
ἐπὶ μέλαθρα καπὰ τάδε,
πλήμοτάς τε παίδων τύχας·

ὔτε γῆς σεισμὸς, περαυνῷ τ' ὄμβρος ὠδῖνας πτίων,
δι' ἐγὼ ταδιοδραμοῦμαι στέρνον εἰς Ηρακλέος,
κἀ καταῤῥήξω μέλαθρα, κἀ δόμους ἐπεμβαλῶ
τέκνα ἀποκτείνασα πρῶτον· ὁ δ', ἀκούων, οὐκ ἔσεται
παῖδας, ὃς ἔτικτ' ἐναίρων, πρὶν ἂν ἐμᾶς λύσας ἀφῇ·
ἦν ἰδοὺ καὶ δὴ τινάσσει πρᾶτα βαλβίδων ἄπο,
καὶ διασκόπους ἐλίσσει σῖγα χορηύτρους κόρας·
ἀμπνοὰς δ' ὑ σωφρονίζει ταῦρος, ὡς ἐς ἐμβολὴν
δεινός· μυκᾶται δ', κῆρας ἀνακαλῶν τὰς ταρτάρου·
τάχα σ' ἐγὼ μᾶλλον χορεύσω, κἀ καταυλήσω φόβῳ·
σῖγ' ἐς ὕλυμπον πεδαίρου Ἰρι, γενναῖον πόδα·
ὡς δόμους δ' ἡμεῖς ἄραντοι δυσόμεθ' Ηρακλέους.

χο ὀτοτοτοτοῖ·
σίναξον, ἀπόπειρά τι σὺν ἄνδρος
πόλις· ὁ Διὸς ἔκγονος
μίλτος Ελλὰς, ἃ τὸν ἀιρχίταν
ἀποβαλεῖς, ὀλεῖς μανίαισι λύσσας,
χορεύοντ' ἐναύλοις·
βέβακεν ἐν δίφροισιν ἁ πολύσπορος·
ἄρμασι δ' ἐνδίδωσι κέντρον ὡς ἐπιλώβᾳ,
νυκτὸς χορῶν, ἑκατὸν κιφαλᾶς,
ὄρεων ἰαχήμασι λύσσα μαρμαρωπός·
ταχὺ τὸν ἀτυχῆ μετέβαλε δαίμων·
ταχὺ δ' πρὸς πατρὸς τέκν' ἐπαύσατο·
ἰὼμοι μέλεος· ἰὼ Ζεῦ· τί σὸν γένος, ἄγονον αὐτίκα
λύσσα δέ σ' ὠμόβρωτος, ἀποινοδίκοις
δίκαις, κακοῖσιν ἐκπετάσσει· ἰὼ σέβας·
κατάρχεται χόρευμα τυμπάνων ἄτερ,
ὃ βρομίῳ κεχρισμένα βύρσῳ· ἰὼ δόμοι·
πρὸς ἄιματ' ὄχθας διστυσιάδος

βοτρύων

παῖδας κατακτείναντι· συνθέλω δ' ἐγώ·
ἀλλ' ἆ ἄτεγκτον συλλαβοῦσα παρδίαν,
νυκτὸς μελαινῆς ἀγυμέναις παρβάτι,
μανίας τ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδι, καὶ παιδοκτόνοις
φρενῶν παραγμοῖς, καὶ ποδῶν σκιρτήμασι,
ἔλαυνε κἀγὼ φέριον ἐξίημι πάλων·
ὡς ἂν φονεύσας δι' ἀχερούσιον πόρον
τὴν καλλίπαιδα σίφαναν αὐθέντην φόνῳ,
ἥκῃς ἵν' τὸν Ἡρας δίος ἐς αὐτῷ χόλος,
μάθῃ τ' ὃν ἐμὸν ἔθρεψε μῆτερ ἐν δόμοις,
τὰ θεῖα δ' ἴσα μεγάλα, μηδόντος δίκην·
λύσ. ἐξ οὗπερ ἦν πατρὸς, ἔπι τε μητέρος
πέφυκα, νυκτὸς ὑρανοῦ τ' ἀφ' αἵματος·
τιμὰς τ' ἔχω τάσδ' ὥστε ἀγαθῆναι φίλοις,
ὑδ' ἥδομαι φοιτῶσ' ἐπ' ἀνθρώπων φίλους·
παραινέσαι γὰρ πρὶν σφαλῆσαι ἐσιδεῖν,
Ἡρα θέλω σοί τ', ἦν πίθησθ' ἐμοῖς λόγοις.
ἀνὴρ ὅδ', ὑπ' ἄσημος, ὕτ' ἐπὶ χθονὶ,
ὕτ' ἐν θεοῖσιν, ὃς μ' ἱδρυτὰς δόμους·
ἄβατον γὰρ χώραν, καὶ θάλασσαν ἀγρίαν
ἐξημερώσας, θεῶν ἀνέσησεν μόνος
τιμὰς, πιτύσας ἀνοσίων ἀνδρῶν ὕπο·
σοί τ' ὑ παραινῶ μεγάλα βούλεσθαι κακά·
Ἶρις μὴ σὺ νουθέτει, τὰ δ' Ἡρας κακὰ μηχανήματα
εἰς τὸ λῷστον ἐμβιβάζουσ' ἴχνος, ἀντὶ τῶν κακῶν·
λύσ. οὐχὶ σωφρονεῖν ἔπεμψε δῆτά σ' ἡ Διὸς δάμαρ;
Ἶρις ἥλιον μαρτυρόμεσθα δρῶσ', ἃ δρᾷ ὑ βούλομαι·
λύσ. ἐγὼ δὲ δὴ μὰ Ἡρα θ' ὑπουργεῖν σοί τ' ἀναγκαίως ἔχει
τάχος, ἐπεὶ ῥᾴβδην θ' ὁμαρτεῖν ὡς κυνηγέτην κύν'
ἡμίν· ὅτε πόντος ὕτω κύμασι σείων λάβρως,

μοι τὸ παλαιὸν ἦδη
λέχος ὦ Ζεῦ τὸ σὸν,
ὦ μὴ ἐπ' ἐλπίδι φάσθω,
λαμπρὰν δ' ἔδειξε χρόνος
τὸν Ἡρακλέους ἀλκάν.
ὃς γᾶς ἐξέβα θαλάμων,
Γλαύκωπος δῶμα λιτὼν πέρσειν.
πρεσβεύει μοι τύραννος ἥβης,
ἣν οὐ γένει ἀνάκτων,
ἃ νῦν ἐσορᾷ φάος,
ξιφηφόρων ἐς ἀγῶνα
ἄμιλλαν εἰς τὸ δίκαιον,
θεοῖς ἔτ' ἀρέσκει.
ἔα. ἔα.
ἆρ' εἰς τὸ αὐτὸ πίτυλον ἥκομεν φόβου;
γέροντες, οἷον φάσμ' ὑπὲρ δόμων ὁρῶ.
φυγῇ φυγῇ
νωθὴς πέδαιρε πῶλον, ἐκπόδων ἔλα.
ὦ ναὲ παῖ,
ἀπότροπος γένοιό μοι πημάτων.
ἔρις βαρεῖα νυκτὸς τῆνδ' ὁρῶντες ἔκγονον
Λύσσαν γέροντες, κἀμὲ τὸν θεῶν λάτριν
Ἰρινόπολιν ἀΐδιν ἥκομεν βλάβος,
ἑνὸς δ' ἐπ' ἀνδρὸς σώματα στρατεύομεν,
ὃν φασιν εἶναι Ζηνός, ἀλλὰ μήνυς τ' ἄπο
πρὶν μὲ κἄθλοις ἐντελοῦντ' ἔσαι πικροῖς,
τὸ χρῆν νιν ἐξέσωσεν· ἀλλ' ἅπαντ' ἐμὲ
Ζεὺς νιν παπῶς ἄρχειν, ὅτ' ἐμὲ, τὸν Ἥρας τοτέ·
ἐπεὶ δὲ μόχθους διέπερασ' Εὐρυσθέως,
Ἥρα προσάψας καινὸν ἐμὲ αὐτῷ θέλει,

θεοὶ, θεοὶ, τ' ἀδίκων μέλλοισ', ἢ τ
ὁσίων ἐπαΐειν.
ἰχρυσὸς, ἄ τ' αὐτυχία,
φρονεῖν βροτοὺς ἐξάγεται,
δύνασιν ἄδικον
ἐφίλησεν· χρέων δ' ἔπλα
τοπάλιν εἰσορᾶν,
νόμον παρίμενος, ἀνομίᾳ χάριν διδούς·
ἔβραισεν ὅλβου πελαινὸν ἅρμα.
Ισμηνῷ στεφανοφορία,
ξεσαί θ' ἱππάτυλοι πόλεως,
ἀναχορώσατ' ἀγυιάς·
Δίρκα θ' ἁ καλλιρέεθρος,
σύν τ' ἀσωπίδος πόρᾳ,
πατρὸς ὕδωρ βᾶτε.
λιποῦσαι συναοιδοὶ
ὕμφαι τὸν Ηρακλέος
καλλίνικον ἀγῶν'· ὦ
πυθίᾳ δινδρῶτι πέτρᾳ,
μυχῶν θ' ἑλικωνίδων δώματα,
ἵξεαι ἀγαθεῖ πελάδᾳ.
ἐμὰν πόλιν, ἐμά τε τείχη,
σωτῆρ ἵνα γένος ἔφανε
χαλκασπίδων λόχος, ὃς ἔχεν
τέκνων τέκνοις μεταμείβει,
Θήβαις ἱερὸν φῶς.
ὦ λέκτρων δύο συζυγεῖς
αὐταὶ, θρασυκέρως τε,
ἦ Διὸς, ὃς ἦλθεν ἐς αὐτάς,
ὕμφας τὰς πιρηνίδος, ἦ πισῦν

χο Χαρμονὰὶ δακρύων
» ἔδοσαν ἐμβολάς.
πάλιν ἔμολεν ἃ πάρος
ὅποτε διὰ φρενὸς ἦλθε
πόσις παθὼν γᾶς ἄναξ.
ἀλλ' ὦ γεραιὲ, καὶ τὰ δωμάτων ἔσω
σκοπῶμεν, εἴ πράσσει τις ὡς ἐγὼ θέλω.
λύ ἰὼ μοι μοι. χο. τόδε κατάρχεται
μέλος ἐμοὶ πλύειν
φίλιον ἐν δόμοις.
θάνατος ὁ πρόσω βοᾷ,
βοᾷ, στενάξων φροῖμιόν γ' ἄναξ, φίνα.
λύ ὦ πᾶσα Κάδμου γαῖα, κατόλλυμαι δόλῳ.
χο καὶ δὴ διώλλυσ'. ἀντάποινα δ' ἐκτίνων,
τέκνα, διδοὺς γε τῶν διδραμόντων δίκην.
χο Τίς θεὸς ἀνομίᾳ χραίνων, βιοτὸς ὢν ζ
» ἄφρονα λόγον ἀρανίων μακάρων
» κατέβαλ', ὡς ἄρ' ὑ σθένεσι βιοῖ
γέροντες, ὑκέτ' ἔστ δυναιβὴς ἀνήρ.
σιγᾷ μέλαθρα· πρὸς χορὸς τραπώμεθα.
φίλοι δ' ὐτυχοῦσιν, ὡς ἐγὼ θέλω.
χοροὶ, χοροὶ, καὶ βλαίαι μέλεσι Θήβας
ἱερὸν κατ' ἄστυ.
μεταλλαγαὶ δ' ἀκρύων,
μεταλλαγαὶ συντυχίας
ἔτεκον ἀοιδάς.
βέβακεν ἄναξ ὁ πλειτός.
ὁ ὶ παλαίτερος,
κρατεῖ, λιμένα λιπὼν τὸ ἀχερούσιον.
» δόμων μάτων ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς.

λύσ πῦ δῆτα Μεγάρα; πῦ τίκτ' Ἀλκμήνης γόνυ;
ἀμ δοκῶ μ' αὐτὴν ὡς βύραθεν ἐπάσαι·
λύσ τί χρῆμα δ' ὀξυς τῆσδ' ἔχεις τεκμήριον;
ἀμ ἱκέτιν πρὸς ἀγνοῖς ἑστίας βάσιμ' βοθροις·
λύσ ἀνίσταθ' ἱκετεύσασαν ἐκσῶσαι βίον·
ἀμ καὶ τὸν θανόντα γ' ἀναπαλεῖ μάτην πόσιν·
λύσ ὅδ' ἢ πάρεστιν, ἢ οὐ μή, μόλη ποτέ;
ἀμ ἔπ·ἔχε μή τις θεῶν ἀνασπάσειέν νιν·
λύσ χώρᾳ πρὸς αὐτὴν, καὶ κόμιζ' ἐκ δωμάτων·
ἀμ μέτοχος ἂν ἔην τῦ φόνυ, δράσας τόδε·
λύσ ἡμεῖς, ἐπιδήσοι τόδ' ἐς ἐνθύμιον,
οἱ δεσμάτων ἐξῶθεν, ἐκπεράσομεν
σὺν μητρὶ παῖδας· δᾶρ' ἔπειθε πρὸ σωτερι,
ὡς ἂν σχολὴν λύσωμεν ἄσμενοι πόνων·
ἀμ σὺ δ' ὧν ἴθ'· ἀρχὴ δ' ἡ χρειών· τὰ δ' ἄλλ', ἴσως
» ἄλλῳ μελήσει· προσδόκα δ' ὁρῶν κακῶς,
» κακόν τι πράξειν ὠλίγορτις, ἡς κάλως·
σάλῳ βρόχοισι δ' ἁρπύων γενήσεται
ξιφηφόροισι, τὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν
ὁ παγκάκιστος· εἶμι δ' ὡς ἴδω τάχος.
» πίπτοντ' ἔχει τ' ἡδονὰς θυήσκων ἀνὴρ
» ἐχθρὸς, τίνων τι τῶν δι' ἐμέ μεν δίκην.
χο Μεταβολὰ κακῶν,
» μίγας ὁ πρόσθ' ἄναξ,
» πάλιν ὑποῤῥίφει
» βίοτον εἰς ἀίδαν·
» ἰὼ δίκα, καὶ θεῶν
» παλίῤῥυς πότμος·
ἀμ ἦλθες χρόνῳ πῶ, τῦ δίκην δώσεις θανὼν,
ὕβρεως ὑβρίζων ἀμέτρους σέθεν·

παρά τι βρόμιον οἰνοδόταν,
παρά τι χίλνος ἐπατόνη
μολπάν, καὶ λίβυν αὐλὸν,
ὅπῳ καταπαύσομεν
μόσας, ἃ μ' ἐχόρευσαν.
παῖᾶνα ἰὴ Δηλιάδες
ὑμνῆσ' ἀμφὶ πύλας, τὸν
Λατῦς ἄπαιδα γόνον,
ἐλίαυσαι καλλίχορον.
παιᾶνας δ' ἐπὶ σοῖς μελάθροις,
κύκνος ὡς γήρων ἀοιδὸς
πολιᾶν ἐκ γενύων,
κελαδήσω. τὸ κλεὸς
τοῖς ὕμνοισιν ὑπάρχει,
Διὸς ὁ παῖς· τὰς δ' ἀγυιὰς
πλέον ὑπερβάλλων·
μοχθήσας τὸν ἄκνυμον
βῆκεν βίοτον βροτοῖς,
πήρασι δείματα θηρῶν.
λύσ ἐς καιρὸν οἴκων Ἀμφιτρύων ἔξω πεδᾷ·
χρόνος κἠδη δαρὸς, ἐξότου πέπλοις
κοσμῆσαι σῶμα, καὶ νεκρῶν ἀγάλμασιν·
ἀλλ' ἔα, παῖδας, καὶ δάμαρ' Ἡρακλέους
ἔξω πέλασε τῶνδε φάους δόμων,
ἐφ' οἷς ὑπέστην αὐτεπάγγελτος θανεῖν.
ἀμ ἄναξ, διώκεις μ' ἀβλίως πεπραγότα,
ὕβριν θ' ὑβρίζεις ἐπὶ θανοῦσι τοῖς ἐμοῖς·
ἀχρῆν σε μητρίως, νεὶ κρατεῖς, ἀνοσίαν ἔχειν.
ἐπεὶ δ' ἀνάγκην προστιθεῖς ἡμῖν θανεῖν,
δέργειν ἀνάγκη· δρασέον δ' ἃ σοι δοκεῖ

» θεατῶν δώματα, ἢ πόλεις
» ἰλθεῖν, ἀλλὰ κατ' αἰθέρ' ἀεὶ
» πτεροῖσι φορείσθω.
» ἐν οἷς θεοῖς ἦν ξύνεσις,
» ἢ σοφία κατ' ἄνδρας,
» δίδυμον ἂν ἔβαν ἔφερον,
» φαεινὸν χαρακτῆ
» ρ' ἀριτῆς, ὅσοισι
» μέτα, ἢ θεατοὶ εἰς
» τὰς αὐγὰς πάλιν ἁλίαν,
» διαὺς ἂν ἔβαν διαύλους.
» ἀ δυσχίνια δ' ἁπλῆν ἂν
» εἶχε ξωᾶς βιοτάν.
ἢ τῳδί, τύς τι πανὺς ἂν
γνῶναι, ἢ τὺς ἀγαθύς.
ἴσον, ἄτ' ἐν νεφέλαισιν ἄερρον,
ταύταις ἀριθμὸς πέλει.
» νῦν δ' ὑδὲς ὅρος ἐν βιῶν
» χρησοῖς, ὐδὲ πανοῖς σαφής.
» ἀλλ' ἁλιαόμενός τις αἰὼν,
» πλῆτον μόνον αὔξει.
ὐ πάσομαι τὰς χάριτας
μύσαις συγκατα μιγνὺς,
ἁδίσαν συζυγίαν,
ἢ ξώνην μετ' ἀμουσίας.
αἰεὶ δ' ἐν στεφάνοισιν εἴην.
ἔτι τοι χέρων ἀοιδὸς
κελαδεῖ μαχαμοσύνας.
ἔτι τὰν Ἡρακλέης
καλλίνικον ἀέσω,

ἀλλ᾽ ἢ ὁμαρτεῖτ᾽ ὦ τέκν᾽ ἐς δόμους πατρί.
καλλίονες τ᾽ ἄρ᾽ ἦσθοι τ᾽ ἐξέδων
πάρεισιν ὑμῖν ἀλλὰ θάρσος ἴσχετε,
κ᾽ γὰρ μάτ᾽ ὄντων μηκέτ᾽ ἐξανύεται.
σύ τ᾽ ὦ γύναι μοι, σύλλογον ψυχῆς λάβε,
τρόμου τε παῦσαι, κ᾽ μέθιεθ᾽ ἱμῶν πέπλων.
ὃ κ᾽ πέρως, ὃ᾽ ϛ φυξιῶ φίλους.
ἃ· οἶδ᾽ ὅτι ἀφιᾶσιν, ἀλλ᾽ ἀνάπονται πέπλων.
Τοσῷδε μᾶλλον ᾧδ᾽ ἔβην ἐπὶ ξυρῷ.
ἄξω λαβώγε τόσδ᾽ ἰφολκίδας χεροῖν.
ναῶς δ᾽ ὡς ἰφέλξω· κ᾽ κ᾽ ὅτι ἀναίνομαι
θεράπευμα τέκνων· πάντα τἀνθρώπων ἴσα·
φιλοῦσι παῖδας οἵ τ᾽ ἀμείνονες βροτῶν,
οἵ τ᾽ ὐδὲν ὄντες· χρήμασιν ϛ δ᾽ ἀάροροι
ἔχουσιν· οἶδ᾽ ὅ πᾶν ϛ φιλότεκνον γένος.
Χο ἀντόστας μοι, φίλον ἄ
χθος· κ᾽ ϛ γήρας, αἰϛ
βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων,
ἐπὶ κρατὶ κῆσαι,
βλεφάρων σκοτεινὸν
φάος ἐπικαλύψαν·
μή μοι μήτ᾽ ἀσιήτιδος
τυραννίδος ὄλβος εἴη,
μὴ χρυσοῦ δώματα πλήρη,
τᾶς ὕβας ἀντιλαβεῖν·
ἃ καλλίστα μὲν ἐν ὄλβῳ,
κακλίστα δ᾽ ἐν πενίᾳ·
τὸ ϛ λυγρὸν, φόνιόν τε γῆρας,
μισῶ· κατὰ κυμάτων
δ᾽ ἔρροι· μηδέποτ᾽ ὤφελεν

ἐναλ-

ἀκπάσασι φρένα, φίλτατον ὑπ' ἀργίας.
ὤρθης ἐπελθὼν πόλιν· ἐπεὶ δ' ὤρθης, ὅρα
ἐχθρὺς ἀθρόισας, μὴ παρὰ γνώμην πίσης.
ἥρα μέλῃ μὴ ὑδίν, εἰ με πᾶς εἶδεν πόλις.
ὄρνιν δ' ἰδὼν τιν' ὑπ' ἐν αἰσίοις ἔδρας,
ἔγνων πόνον τιν' εἰς δόμους πεπωκότα.
ὡς εἰκ προνοίας κρύφιος ἐσῆλθον χθόνα.
ἀμ καλῶς προσελθὼν νῦν, πρόσειπέ θ' ἑστίαν,
καὶ δὸς πατρῴοις δώμασι σὸν ὄμμ' ἰδεῖν.
ἥξει κ' αὐτὸς, σὴν δάμαρτα, καὶ τέκνα,
ἕλξων, φονεύσων, κἄμ' ἐπισφάξων ἄναξ.
μένοντι δ' αὐτῷ, πάντα σοι γενήσεται,
τῇ τ' ἀσφαλᾷ κιρδανῇς πόλιν τε σὴν
μὴ πρὶν ταράξῃς, πρὶν τόδ' εὖ θέσθαι τέκνον.
ἥρα δράσω τάδ'· οὗ κ' εἶπας· εἴμ' ἔσω δόμων.
χρόνῳ δ' ἀπελθὼν ἑξανηλίων μυχῶν,
ἥδε κόρης ἔντερθεν, ὄφρ' ἀτιμάσω
θεοὺς προσειπεῖν πρῶτα τοὺς κατὰ στέγας.
ἀμ ἦλθες κ' ὄντως δώματ' ἐς ἅδε τέκνον;
ἥρα καὶ βᾴδ' ἐς φῶς τὸν τρικάρηνον ἥξομαι.
ἀμ μάχῃ κρατήσας, ἢ θεᾶς δωρήμασιν;
ἥρα μάχῃ· τὰ μυσῶν δ' ὄργι' αὐτύχησ' ἰδών.
ἀμ ἦ καὶ κατ' οἶκους ἐστὶν Εὐρυσθέως ὁ θήρ;
ἥρα χθονίας νιν ἄλσος, Ἑρμιών τ' ἔχῃ πόλις.
ἀμ ὑδ' οἶδεν Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω;
ἥρα οὐκ οἶδεν· ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδέναι πάρος.
ἀμ χρόνον γ' ὡς τοσοῦτον ἦσθ' ὑπὸ χθονί;
ἥρα Θησέα κομίζων, ἐχρόνισ' ἐν ἅδου πάτερ.
ἀμ καὶ πῦ' στιν; ἢ γῆς πατρίδος οἴχεται πέδον;
ἥρα βίβλιν' Ἀθήνας, νίρβιν' ἄσμενος φυγών.

ἦρα ὑ ῥίψει᾽ ἄδυ τάσδε περιβολὰς κόμης;
καὶ φῶς ἀναβλέψεται, τῦ κάτω σκότου
φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασι δεδορκότες;
ἐγὼ γ᾽, ὃν ἐκ τῆς ἐμῆς ἔρχου χερὸς,
πρῶτον μὲ εἴσει, καὶ κατασκάψω δόμους,
καινῶν τυράννων πρᾶτα δ᾽ ἀνόσιον τε μῶν,
ῥίψω νυνῶν ἕλκημα. Καδμείων δ᾽ ὅσους
κακοὺς ἐφεῦρον, οὓς πεφόντας ἐξ ἐμῦ,
τῷ καλλινίκῳ τῷδ᾽ ὅπλῳ χειρώσομαι·
τοὺς γ᾽, ἱερωτοῖς διαφορῶν τεξεύμασι,
πικρῶν ἅπαντ᾽ Ισμηνὸν ἐμπλήσω φόνου.
Δίρκης τε νᾶμα λευκὸν, ἁμαχθήσεται·
τῷ γάρ μ᾽ ἀμύνειν μᾶλλον, ἢ δάμαρτι χρή,
καὶ παισὶ, καὶ γέροντι· χαιρόντων πόνοι.
μάτην ἐκ αὐτοὺς τῶνδε μᾶλλον ἤνυσα.
καὶ δῆτα μῦτὲρ τῶνδ᾽, εἴπερ οἶδ᾽ ὑτὲρ πατρὸς,
θνήσκειν ἀμύνουτ᾽· ἢ τί φήσομεν καλὸν,
ὕδρα μὲ ἐλθεῖν εἰς μάχην λέοντί τε,
Εὐρυσθέως πομπαῖσι, τῶνδ᾽ ἐμῶν τέκνων
ὑπ᾽ ἐκπονήσω θάνατον; ὑπ᾽ ἆρ᾽ Ἡρακλῆς
ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθεν λέξομαι·
δ᾽ παῖα τοὺς τεκόντας ὠφελῆν τέκνα,
πατέρα τε πρίσβυν, τήν τε ποινωτὸν γάμων·
ἀμ πρὸς σῦ μὲ ὦ πᾶ; τοῖς φίλοις εἶναι φίλον,
τὰ τ᾽ ἐχθρὰ μισῆν· ἀλλὰ μὴ πείσου λίαν.
ἦρα τί δ᾽ ἐστι τῶνδε βᾶσον, ἢ χρεὼν πάτερ;
ἀμ πολλοὺς τέκνητας; ὀλβίους γ᾽ τῷ λόγῳ
δοκοῦντας εἶναι, συμμάχους ἄναξ ἔχει·
οἳ σὰσιν ἔθνηκαν, καὶ διώλεσαν πόλιν,
ἁρπαγαῖσι τ᾽ πέλας· τὰ δ᾽ ἐν δόμοις,

δακάνεσι

ἥκεις, ἐσώθης, ἧς ἀπ᾽ μὴν ἐλθὼν φίλοις.
ἥρα τί φῄς; τίν᾽ ἧς παραγμὸν ἥκομεν πάτερ;
με δισσὰ μεθχ·σὺ δ᾽ γέρον, σύγγνωθί μοι,
ἃ πρόσθεν ἥρπασ᾽, ἃ σε λέγειν πρὸς τόνδ᾽ ἐχρῆν·
τὸ θῆλυ γὰρ πως μᾶλλον οἰκτρὸν ἀρσένων.
ἢ τἄμ᾽ ἔθνησκε τέκν᾽, ἀπωλλύμην δ᾽ ἐγώ.
ἥρα Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου.
με τεθνᾶσ᾽ ἀδελφοί, ἢ πατὴρ οὐμὸς γέρων.
ἥρα πῶς φῄς; τί δράσας; ἢ δορὸς ποίου τυχών;
με Λύκος σφ᾽ ὁ πλείνους, γῆς ἄναξ διώλεσεν.
ἥρα ὅπλοις ἁπάντων, ἢ νοσησάσης χθονός;
με σάσει τὸ Κάδμου᾽ ἐπάκτιον ἔχει κράτος.
ἥρα τί δῆτα πρὸς σὲ, κἀγέροντ᾽ ἦλθεν φόβος;
με κτείνειν ἔμελλε πατέρα, κἀμέ, κἠμὰ τέκνα.
ἥρα τί φῄς; τί ταρβῶν ὀρφάνευμ᾽ ἐμῶν τέκνων;
με μήπατε Κρείοντος θάνατον ἐπτισάτο.
ἥρα νόσμος ἢ πέπλων τις ὅδε νεοτείροις πέπλων;
με θανάτου τἀνδ᾽ ἤδη περιβολαὶ ἀνήμμεθα.
ἥρα ἢ πρὸς βίαν ἐθνήσκετ᾽; ὦ τλήμων ἐγώ.
με φίλων ἔρημοι· σὲ δ᾽ θανόντ᾽ ἥκομεν.
ἥρα πόθεν δ᾽ ἐς ὑμᾶς ἦλθ᾽ ἐσῆλθ᾽ ἀθυμία;
με Εὐρυσθέως κήρυκες ἦγγελλον τάδε.
ἥρα τί δ᾽ ἐξελήλυθ᾽ οἶκον, εἶχον τ᾽ ἐμήν;
με βία· πατὴρ δ᾽ ἐκπεσὼν σφωτοῦ λέχους·
ἥρα πῶς ἔχων αἰδὼ τ᾽ γέροντ᾽ ἀτιμάσας;
με Λιδὼς γ᾽ ἀποικεῖ τῇδε τῆς θείᾳ πρόσω.
ἥρα ἴτω δ᾽ ἀπόντες ἐσανίξομεν φίλων;
με Φίλοι γὰρ εἰσιν ἀνδρὶ δυστυχεῖ τινες;
ἥρα μάχας ἢ Μινυῶν, ἃς ἔτλην, ἀπέπυσαν;
με Ἄφιλον, ἴν᾽ αὖθις σοι λέγω, τὸν δυστυχῆ.

ἀλλ' ὦ γέραντες, μικρὰ μὲν τὰ τῆ βίᾳ·
τοῦτον δ' ὅπως ἥδιστα διαπεράσετε,
ἐξ ἡμέρας ἐς νύκτα μὴ λυπούμενοι.
» ὡς ἐλπίδας μὲν ὁ χρόνος ὑπεξίσταται
» σώζειν τὸ δ' αὐτῆ συνδάσας, διέπτατο·
» ὁρᾶτέ μ', ἕστηρ ἦν περίβλεπτος βροτοῖς,
» ὀνομαστὰ πράσσων, καὶ μ' ἀφείλετ' ἡ τύχη,
» ὥσπερ πέρδιξ πρὸς αἰθέρ' ἡμέρᾳ μιᾷ·
» ἐσ' ὄλβος ὁ μέγας, ἤ τε δόξ', ὑπ' οἶδ' ὅτῳ
» βέβαιός ἐστι χάριτι· ἄνδρα τ' φίλον
» πτηνύσατον νῦν ἥλικες διόρνατε·
με ἔα.
ὦ πρέσβυ, λάσωμαι σὲ μὰ φίλτατ'; ἢ τί φῶ;
ἀμ' ὑπ' οἶδα θύγατερ ἀφασία γ' ἥ μ' ἔχει·
με ἔσ' ἐστιν, οὐ γῆς νέρθεν εἰσηκούσαμεν,
» ᾗ μή γ' ὄνειρον ἐν φάει τί λάσομεν·
τί φημι; ποῖ ὄνειρα πρὸ αὐγᾶς ὁρῶ;
ὑπ' ἔσθ' ὅδ' ἄλλος ἀντὶ σοῦ παῖδος χέρα·
δᾶρ' ὦ τέκν' ἐκπρὸ μναθῆ πατρῴων πέπλων·
εἶτ' ἐκπονεῖτε· μὴ μεῖνθ' ἑτοῖ Διὸς
σωτῆρος ὑμῖν ὕδιν ἔσθ' ὅδ' ὕστερος·
ἦρα ὦ χαῖρε μέλαθρον, πρόπυλά θ' ἑστίας ἐμῆς,
ὡς ἄσμενός σ' ἐσῆλθον ἐς φάος μολών· τι
ἔα· τί χρῆμα; τίνι ὁρῶ πρόσωμάτων
σὺν μοίρᾳ νεκρῶν πρᾶτας ἐξεστεμμένα,
ὄχλῳ τ' ἐν ἀνδρῶν τὴν ἐμὴν ξυνάορον,
πατέρα τε δακρύοντα συμφορᾶς τίνος·
φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς·
γύναι, τί καινὸν ἦλθε δώμασι χρέος;
με ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ὦ φάος μολὼν πατρὶ,

ἥκεις

τόξοισι, δώσειν Οἰχαλίαν ὑπέιχετο· ἀλλ'
τρῆς δ' ὄντας, τριπυχοῖς τυραννίσι
πατὴρ ἐπύργω, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρίᾳ·
ἐγὼ δ' νύμφας ἠπροβινιαξόμην,
κήδη συνάψασ' ἐπ' Ἀθηναίων χθονὸς,
Σπάρτης τε, Θηβῶν τε, ὡς ἀπὴ μένοι κάλως
πρυμνησίοισι βίον ἔχοιτ' ἀνδαίμονα.
καὶ ταῦτα φρονῶν· μεταβαλοῦσα δ' ἡ τύχη,
νύμφας ἐμὰς μὲν μῖν κῆρας ἀντίδωκ' ἔχειν,
ἐμοὶ δ' ἄπρυκα λυτρὰ δύσπνους φρενῶν·
πατὴρ δ' πατρὸς ἑστᾷ γάμους ὅδε,
ἄδην τομίξων πνεύμονα, κῆδος πατρός·
ὤμοι· τίν' ὑμῶν πρῶτον, ἢ τίν' ὕστατον
πρὸς σέρνα βῶμαι; τῷ, προσαρμόσω τόμα;
τίνος λάβωμαι; πῶς ἂν ὡς ξυθέσπερος
μέλιαξ συνεύξωμαι μ' ἂν ἐκ πάντων γόνυ;
ᾗς ἓν δ' ἐνεγκοῦσ', ἀθρόον ἀποδοίην ἄπρυ;
ὦ φίλτατ', εἴ τις φθόγγον ἡσακούσεται
θνητῶν παρ' ἅδῃ, σοὶ τάδ' Ἡράκλεις λέγω,
θνήσκει πατὴρ σὸς, καὶ τέκν', ὄλλυμαί δ' ἐγὼ,
ἢ πρὶν μακαρίαν διά σ' ἐκλῃξόμην βροτοῖς·
ἄρηξον, ἐλθὲ, καὶ σκιὰ φάνηθί μοι·
ἅλις δ' ἐλθὼν ἱκανὸν ἂν γένοιο σύ·
κακοὶ δ' ἡς σεῖ', οἳ τέκνα κτείνουσι σά·
ἀμ σὺ μὲν, τὰ νέρθεν ὑπερτεῖ ποιεῖ γύναι·
ἐγὼ δέ σ' ὦ Ζεῦ, χεῖρ' ἐς οὐρανὸν διπὼν,
αὐδῶ τέκνοισιν, ἤ τι τοῖσι δ' ὠφελῇ
μέλλῃς, ἀμύνειν, ὡς τάχ' ἤδειν ἀρκέσῃς·
καίτοι κέκλησαι πολλάκις· μάτην τοτῶ·
θανῇ δ' ὡς ἔοικ' ἀναγκαίως ἔχει·

ἔνδυμ' ἔχοντας,
τὰς τῦ μεγάλου δή ποτε παῖδας
τοπρὶν Ἡρακλέους, ἄλοχόν τε φίλην
ὑπὸ σειραίοις ποσὶν ἔλιπσαν
τίνα, γεραιὸν πατέρ' Ἡρακλέους
δύσπους ἐγὼ,
δακρύων ὡς ὐ δύναμαι κατέχειν
γραίας ὄσσων ἔτι πηγάς;
με ἦεν· τίς ἱερὰς, τίς σφαγὰς τ' ἀνατόμων,
ἢ τῆς ταλαίνης τῆς ἐμῆς ψυχῆς φρενὰς,
ἔτοιμ' ἄγειν τὰ θύματ' εἰς ἅδε τάδε;
ὦ τέκν', ἀγόμεθα ξᾶγος ὐ καλὸν γεραὸν,
ὁμῦ γέροντες, ἠ νέοι, καὶ μητέρες·
ὦ μοῖρα δύσταλαν ἐμῦ τε, καὶ τέκνων·
τύσσ', ὅς τανύσατ' ὄμμασιν προσδέρκομαι,
ἔτεκον ἄμ' ὑμᾶς, πολεμίοις δ' ἐβριφάμην
ὕβρισμα, καὶ πίχαρμα, καὶ διαφθοράν·
φῶ· ἢ πολύμε δόξης ἐξέπαυσαν ἐλπίδες,
ἣν πατρὸς ὑμῶν ἐν λόγων πότ' ἤλπισα.
σοὶ μὲν κ Ἄργος ἔνεμ' ὁ κατθανὼν πατὴρ,
Εὐρυσθέως δ' ἔμελλες οἰκήσειν δόμους,
τῆς καλλικάρπου κράτος ἔχων πελασγίας·
σολήν τε θηρὸς ἀμφίβαλες σῷ πάρα
λέοντος, ἢπερ αὐτὸς ἐξωπλίζετο·
σὺ δ' ἦθα Θηβῶν τ' φιλαρμάτων ἄναξ,
ἔγκλιμα πεδία τἀμὰ γῆς πεκτημένος·
ὡς ἐξέπεφθε τ' καταπείραντά σε
εἰς δεξιὰν ἦσιν, ἁλιεξητήριον
ξύλον παθίᾳ, Δαιδάλου φαδῆ δόσιν·
σοὶ δ' ἦν ἔπειρσε τοῖς ἐκηβόλοις ποτὲ

τόξοισι,

κόρας ἀρίστας πίτνων
χρυσόστολον φάος,
ξωστῆρος ἐλίβριτος ἄγρας.
τὰ πλατὰ δ' Ἑλλὰς ἔλαβε
βαρβάρου κόρας λάφυ
ρα, κ' ἐσώξετ' ἐν Μυκήναις.
τάν τε μυριόκρατον
πολύφωτον πύλα λίρνας
ὕδραν ἐξεπύρωσε,
βέλεσί τ' ἀμφίβαλε
τὸ τρισώματον, ὃς σὺν
ἔκτα βοτῆρ' Ἐρυθείας.
δρόμων τ' ἄλλων ἀγκάλαθ' ὑπὸ χεῖ
δλῆλθε. τὸ πολυδάκρυτον
ἔπλευσ' ἐς ἀΐδαν, πόνων τελευτάν,
ἵν' ἐκπερᾷ πάλας
βίοτον ὑδ' ἔβα πάλιν.
σίγαι δ' ἔρημοι φίλων·
τὰν δ' ἀνόστιμον τίκτων
Χάρωνος ἔτι μένει πλάτα,
βίᾳ κέλευθον ἄβιον,
ἄδιπον· ἃς ἦ σὰς χέρας
βλέπει σῶμα τὸ παρόντος.
ἁ δ' ἐγὼ σθένος ἔβαν,
δόρυ τ' ἔπαλλον ἐν αἰχμᾷ,
Καδμείων τε σύνηβοι,
τίνεσιν ἂν παρέσαν
ἀλκᾷ· νῦν δ' ἀπολείπο
μαι τὰς ὐδαίμονας ἔβας.
ἀλλ' ἐσορῶ κ' τόδε, φθιμένου

παῖ ἅμα σῖτα γίννυσι, χαρ
μονᾶσιν ἀνδροβῶσι δυσπάτοις,
πίραν δ' ἀργυρορύταν
Εβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον
μηνυτῆρι ποτῶν τυράννῳ,
τάν τε πηλιάδ' ἀκτὰν
Αυσίρου παρὰ πύλας.
Κύκνον δὲ ξεινοδόκταν
τόξοις ὧλισιν ἀμφαναίας,
δικήτορ' ἄμικτον,
ὑμνῳδούς τε κόρας.
ἦλυθεν ἐσπέριον ἐς αὐλὰν
χρυσέων πετάλων ἄπο, μηλοφόρον
χερὶ καρπὸν ἀμέρξων
δράκοντα πυρσόστομον,
ὃς ἄπλατον ἀμφ' ἐλίκτὰν
ἕλικ' ἐφρύαγε
κτανὼν, ποντίας θ' ἁλὸς
μυχὸς εἰσίβαινε θνατοῖς
ταλαίας τιθεὶς ἐρετμοῖς.
ὑραν῀ θ' ὑπὸ μίσαν
ἐλαύνῃ χέρας ἔδραν
Ατλαντος δόμον ἐλθών.
ἀστρωπός τε κατέχει οἶκος
ἀνορίᾳ θεῶν.
τὸν ἱππονόταν τ' ἀμαξόνων στρατὸν
Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον
ἔβα δι' ἄξενον οἶδμα λίμνας.
τίν' ὑπ' ἀφ' ἑλλανίας
ἀγορὰν ἁλίσας φίλων,

πόρας

ἀπ' Ἀμφιτρύωνος ἴνιν,
ὑμνῆσαι στεφάνωμα μόχθων,
δι' ἀλογίας βέλω·
γενναίων δ' ἀρεταὶ πόνων,
τοῖς θανοῦσιν ἄχαλμα.
πρῶτον μὲν Διὸς ἄλσος
ἀρίμωσε λέοντος,
πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη,
ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας
δεινῷ χάσματι θηρός·
τὰν τ' ὀρεινόμων ἀγρίων
κενταύρων ποτὲ γέννας
ἔτρωσε τόξοις φονίοις,
ἐναρῶν πανδαῖς βέλεσιν,
ξύνοιδε Γηνεὸς Ἑκαλλίδινας,
μακραί τ' ἄρκυραι πεδίων ἄκαρποι,
καὶ πηλιάδες θεράπναι,
σύγχορτοί τ' Ὀλόλας ἔναυλοι
πάκασιν· ὅθεν χέρας
πλησθέντες, χθόνα Θεσσαλῶν
ἱππίαις ἐδάμασσον·
τάν τε χρυσοπάραον
Δόρκαν ποικιλόνωτον
συλήτειραν ἀγρώσαν
κτείνας, θηροφόρον θέαν,
εἰνόδιαν τ' Ἀγάλλειν,
τεθρίππων τ' ἐπίβαν,
καὶ φαλίοις ἐδάμασσε πώλοις
Διομήδεος, ἃν φονίαισι φάτναις
ἀχάλιν' ἐβόαξον,

ψυχορραγοῦντα, κἀπαλοῦντα μητέρα,
πατρός τε πατέρα· τἄλλα δ' ἡ πρέσβυμος ἦν,
πρᾶον· ὃ δ' ἀλκὴν ἔχομεν, ὥστε μὴ θανεῖν·
μὴ κἀγὼ σ' ἐννύμαι, χάριτι προσθεῖναι χάριν,
ἵν' ἀμφοῖν ᾖς ὑπουργὸς δισσά·
κόσμον πάρεις μοι παιδὶ προσθεῖναι νεκρῷ,
δόμους ἀνοίξας· νῦν δ' ἐκπεπλέσμεθα·
ὡς, ἀλλὰ ταῦτ' ἀπολάχωσ' οἷπερ πατρός·
λύ ἔσται τάδ'· οἴγειν κλῆθρα προσπόλοις λέγω·
κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες· ὡς φθονῶ πίπλων
ὅταν γὴ κόσμον περιβάλησθε σώμασιν,
ἥξω πρὸς ὑμᾶς νεκτέρᾳ δύσῳ χθονί·
μὴ ὦ τέκν'· ὁ μαρτὴς ἄθλιος μητρὸς ποθεῖ
πατρῷον ἐς μέλαθρον, ἧς τῆς οὐσίας
ἄλλοι κρατοῦσι· τὸ δ' ὄνομ' ἔσθ' ἡμῶν ἔτι·
ἀμ ὦ Ζεῦ, μάτην ἄρ' ὁμόγαμόν σ' ἐκτησάμην,
μάτην δὲ παιδὸς τοι νεὼν ἐπλήξομεν·
σὺ δ' ἦσθ' ἄρ' ἄναξ, ἣ δόκεις εἶναι φίλος·
ἀρετῇ σε νικῶ, θνητὸς ὢν, θεὸν μέγαν·
παῖδας δὲ σοὺς πρὸς Ἡρακλεῖς
σὺ δ' εἰς μὲ οἰνὰς, κρύφιος ἢ πίσω μολεῖν,
τἀλλότρια λέκτρα δόντος ὑδνοὺς, λαβών·
σώζειν γὰρ τοὺς σοὺς ὑπ' ἐπίσασαι φίλους·
ἀμαθὴς τις ἦ θεὸς, ἢ δίκαιος ὑπ' ἔφυς·
χο ἄλινον μὲ ἐπαυτυχεῖ
μολπᾷ Φοῖβος ἰαχεῖ,
τὰν καλλίφθογγον κιθάραν
ἐλαύνων πλήκτρῳ χρυσέῳ·
ἐγὼ γὰρ ἱερῶν τ' εἰς ὄρφνην
μολοῦσα τῶνδ', ἅτε Διὸς τὸν ἄτην,

ἐμοί τι μίμημ' ἀνδρὸς ὑπ' ἀπωσίου,
σπέψαι ϑ' ὑπὲρ σὴν ἐλπίδ', ἣν λογίζομαι·
ἦ ξῆν νομίζεις παῖδα σὸν γαῖας ὕπο;
καὶ τίς θανόντων ἦλθεν ἐξ ᾅδου πάλιν,
ἀλλ' ὡς λόγοισι τοῖσδε μαλθάξαι μέν ἄν;
ἔπεισα φεύγειν σπαῖον ἄνδρ' ἐχθρὸν, χρεών,
σοφοῖσι δ' εἶπεν, καὶ τέρα μ' μύθοις παλῶς·
ῥᾷον κ' αὐδᾶς ὑπολαβὼν, φίλ' ἂν τέλοις·
ἤδη δ' ἐσῆλθέ μ', εἰ παραυτήσαί μέθεν,
φυγὰς τέκνων τῶνδ' ἀλλὰ καὶ τόδ' ἄβλιον,
πενίᾳ σὺν οἰκτρᾷ περιβαλεῖν σωτηρίαν·
ὡς τὰ ξένων πρόσωπα φεύγουσιν φίλοι,
ἢν ἦμαρ ἡδὺ βλέμμ' ἔχῃ φασὶν μένον·
τόλμα μεθ' ἡμῶν θάνατον· ὃς μένει σ' ὅμως·
προπαλῶ μεθ' ὑγίειαν ὦ χέρων σέθεν·
τὰς τ' βιῶν κ' ὅστις ἐκ μοχθῶ τύχας,
πρόθυμός ἐστιν· ἡ προθυμία δ' ἄφρων·
ὃ χρὴ κ' ὑδὲς μὴ βιῶν θάνοι ποτέ·
χο ᾗ μ' ἀθανόντων τ' ἐμῶν βραχίονων
ἦν τις ὑβρίζων, ῥᾳδίως ἐπαύσατ' ἄν·
νῦν δ' ὑδὲν ἐσμεν· σὸν γὰ τοὔντεῦθεν σκοπεῖν,
ὅπως διώσῃ τὰς τύχας Ἀμφιτρύων·
ἀμ ὅτοι τὸ δεινὸν, ὃ γὰ τὸ βίου πόθος
θανῶν ἐρύκῃ μ', ἀλλὰ παιδὶ βούλομαι
σῶσαι τέκν' ἄλλως δ' ἀδυνάτων ἔοικ' ἐρᾶν·
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε φασγάνῳ δίρη,
κεντῆσ', φονεύσουσ', εἶτα πάτρας ἄπο·
μίαν γὰ τῶν δὸς χάριν ἄναξ ἱκτεύομεν·
κτεῖνόν με, καὶ τήνδ' ἄβλιαν παίδων πάρες,
ὡς μὴ τέκν' ἀσίδωμεν ἀγίσους βίου,

ἐπεὶ σὺ μὲν γῆν τήνδε διολέσας ἔχεις,
ὁ δ' ὠφελήσας, ἀξίων ὃ τυγχάνει.
πάντα πράσσω τόλλ' ἐγὼ φίλους ἐμοὺς,
θανόντας ὧν ὁρῶν, ὃ φίλων μάλιστα δεῖ.
ὦ δεξιὰ χεὶρ, ὡς τοβοῦς λαβεῖν δόρυ,
ἐν δ' ἀσθενείᾳ τὸν πότμον διώλεσας.
ἐπί σ' ἔπαισ' ἐών, δῦλον ἐννέποντά με,
καὶ τάσδε Θήβας ἀκλεῶς ὠφέλησα μὲν,
ἐν αἷς σὺ χαίρεις· ἡ δ' ἐν φρενῆ πόλις,
στάσει νοσοῦσα, καὶ κακοῖς βεβλάμμασιν·
ἡ γάρ ποτ' ἄν σε διασώτην ἐκτήσατο·
μὲ γέροντες, αὐτῶ, τ' φίλων δ' ὕπερθ'
ἐργὰς δικαίας τοὺς φίλους ἔχειν χρεών.
ἡμῶν δ' ἔκατι διασώσεις θυμὸν μένοι,
πάθητι μηδέν· τῆς δ' ἐμῆς Ἀμφιτρύων
γνώμης ἄκυρον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν.
ἐγὼ φιλῶ μὲν τέκνα, πῶς δ' οὐ φιλῶ
ἃ 'τικτον, ἃ μόχθησα; καὶ τὸ κατθανεῖν
δεινὸν νομίζω· τῷδ' ἀναγκάζω τρόπῳ
ὃς ἀντιτείνει, σκαιὸν ἡγοῦμαι βροτόν.
ἡμᾶς δ' ἐπειδὴ δεῖ θανεῖν, θνήσκειν χρεών,
μὴ πυρὶ καταξανθέντας, ἐχθροῖσι γέλων
δόντας, οὗ μοὶ τοῦ θανεῖν μᾶλλον κακόν.
ὀφλόμεν δ' πολλὰ δώμασιν καλά.
σὲ μὲν δ' σκῆψις ἔλαβεν ἀκλεὴς δορὸς,
ὥστ' οὐκ ἀνεκτὸν δειλίας θανεῖν ὕπο.
οὐ μὸς δ' ἀμαρτύρητος ἀκλεὴς πόσις,
ὡς τούσδε παῖδας οὐκ ἂν ἐκσῶσαι θέλοι,
δόξαν κακὴν λαβόντας· οἱ δ' ἀγενεῖς,
κάμπνευσι τοῖς ἐχθροῖσι τ' τέκνων ὕπερ.

καθημάτων ἄν, ὥστ' ἀτλαντικῶν πέρα
φάγειν ὄρων ἂν, δειλία τὸ μὴ δόρυ.
ΑΡ. ἦ οὐκ ἀφορμὰς τοῖς λόγοισιν οἱ ξαβοὶ
θνητῶν ἔχουσι, κἀν βραδύς τις ᾖ λέγειν;
ΗΡ. σὺ δ' εἰ λέγ' ἡμᾶς, οἷς πεπύργωσαι λόγοις.
ἐγὼ γὰρ ὁράσω σ' ἀντὶ τῶν λόγων καπῶς.
ἄγ' · οἱ δὴ, Ἑλικῶν', οἱ γ', Παρνασσὸν πύχας
τέμνειν ἄνωχθ' ἑλθόντας ὑλοτόμους δρυὸς
πορμούς · ἐπεὶ δ' εἰσῆλθον Θηβαίων πόλιν,
βωμῶν περιξήνασαντες ἀμφὶ πυρὶ ξύλα,
ἐπέπρατ' αὐτὰ, καὶ πυρὶ σώματα
πάντων, ἵν' ᾖδῶσ' ἄνευ δ' ὅπλων δ' ἀστυγεῖτον
κρατεῖ χθονὸς τῆσδ', ἀλλ' ἐγὼ τανῦν τάδε.
ὑμᾶς γὰρ πρίσβεις ταῖς ἐμαῖς ἐναντίοι
γνώμαισιν ὄντες, δ' μόνον στενάξετε
τοὺς ἡρακλέους παῖδας, ἀλλὰ κἠ δόμου
τύχας ὅταν τάχη τί · μεμνήσεσθε δὲ,
ὅτι λοιποὶ γεγῶτες τῆς ἐμῆς τυραννίδος.
ΑΜ. ὦ γῆς λόχευμα, τοὺς, Ἄρης σπείρᾳ ποτὲ
λάβρον δράκοντος ἐξερημώσας γένυν,
δ σπαρτὰ χειρὸς δεξιᾶς ὁρίσματα
ἀρᾷτε; κἠ τὸ δ' ἀνδρὸς ἀνόσιον πάρα
καθαιματώσειθ'; ὅστις δ' ἀπ' ἐμοῦ ὢν γένους,
ἄρχει πάντων τῶν νέων, ἔπηλυς ὤν;
ἀλλ' ἦ κ' ἐμοῦ σὺ δειλίαν σεσωσμένος, χάριν ποτέ.
δ' ἀπόνησα πολλὰ ἐγὼ πατρῴων χερὶ,
ἔξω · ἀπ' ἐρῶν δ' ἔνθεν ἦλθες ἐνθάδε;
ὕβριξ' · ἐμοῦ κ ζῶντος, δ' κτενεῖς ποτε
τοὺς ἡρακλέους παῖδας · δ' τοσόνδε γῆς
ἕνεκ' ἐκείνος πρύσσεται λιπὼν τέκνα.

γνώμην ἔχουσι, τῶν παθεῖν τῶν πέρι·
παῖδας γὰρ δὴ τί τοσσδ' ἀποκτεῖναι θέλεις;
τίσοι δ' ἔδρασαν; εἴ τι σ' ἠδίκουν ἐμοὶ σοφὸν,
ἢ τὸν ἀρίστων τἄκγονον αὐτὸς ὢν κακὸς,
δείδοικας· ἀλλὰ τοῦθ' ὁμῶς ἡμῖν βαρύ,
ἢ δεινὰ πάσχειν σοῦς, κατθανεῖν μὲν εἵνεκα·
ὃ χρὴν σ' ὑφ' ἡμῶν τῶν ἀμεινόνων παθεῖν,
ἢ Ζεὺς δικαίας ἦχεν εἰς ἡμᾶς φρένας·
ἢ δ' ὃν ἔχειν χρὴ σκῆπτρα τοσσδ' αὐτὸς θέλεις,
ἔκσον ἡμᾶς φυγάδας ἐξελθεῖν χθονός·
βίαν γὰρ ἀράσῃς μηδὲν, ἢ πόσιν λίαν,
ὅταν θεοῖσι πνεῦμα μεταβαλὼν τύχῃ·
φεῦ.
ὦ γαῖα Κάδμου, καὶ γὰρ ἂς σ' ἀφίξομαι,
λόγοις ὀνηδίσῃρας ἐνδατούμενος,
τοιαῦτ' ἀμύνειν Ἡρακλῆ, τέκνοισί τε·
ἐς ἃς Μινύαισι πᾶσι διὰ μάχης μολὼν,
Θήβας ἔθηκεν ὄμμ' ἐλεύθερον βλέπειν,
καὶ Ἑλλάδ' ἥντισ', καὶ δ' ἀνέξομαί ποτε
σιγῶν, κακίσην λαμβάνων εἰς παῖδ' ἐμὸν,
ἣν χρὴν νεοσσοῖς τοῖσδε, πῦρ, λόγχας, ὅπλα
φέρουσαν, ἐλθεῖν παντίων κακῶν μάτων,
χέρσον τ' ἀμοιβὰς, ὧν ἐμόχθησεν χάριν·
τάδ' ἐστὶν ὑμῖν, ὅστε Θηβαίων πόλις,
οὐδ' Ἑλλὰς ἀρκεῖ· πρὸς δ' ἐμ' ἀσθενῆ φίλον
διδόρκατ', οὐδὲν ὄντα, πλὴν γλώσσης φόρον.
ῥώμη κ' ἐπλείσπειν, ἣν πρὶν ἔχομεν,
χήρᾳ γ' ὑπερμεγάλῳ, κἀμαυρὸν σθένος·
ἢ δ' ἦν νέος τε, κἄτι σώματος κρατῶν,
λαβὼν ἂν ἔγχος, τῷδε τὼξαινὼς πλόκους

τὴν σὴν νομίζω δειλίαν Ηράκλεες,
σὺν μάρτυσιν θεοῖς, δ' ἣ μ' ἀπαλλάξαι σέθεν.
Διὸς κεραυνὸν δ' ἠρόμην, τίθριππάτι,
ἐν οἷς βεβηκὼς, τοῖσι γῆς βλασήμασιν
γίγασι πλευρὸν πλὴν ἑνὸς μέσας βέλη,
τὸν καλλίνικον μετὰ θεῶν ἐνώμασεν,
τετρασκελὲς θ' ὕβρισμα κενταύρων γένος.
Φολόην ἐπελθὼν ὦ πάπαι βασιλείων,
ἐρῶ τίν' ἄνδρ' ἄριστον ἐγκρίνασιν ἄν.
ἢ τὸ παῖδα τὸν ἐμὸν, ὃν σὺ φὴς εἶναι δοκεῖν.
Δίρφην τ' ἐρωτῶν, ἣ σ' ἔβρεψ' ἀβαντίδα,
ἢ μὴ ἄνω ἐπαινέσειεν· ἢ χαρεὶς ὅπου
ἐσθλόν τι δράσας, μάρτυρ' ἂν λάβοις πατρὸς,
τὸ πάνσοφον δ' ὄρημα τοξέρη σάγην
μέμφη πλύων· νῦν τ' ἀτέμως, σοφὸς γίνει.
ἀνὴρ ἐπλίτης, δ' ὅπλοις ἐστὶ τ' ὅπλων
καὶ τοῖσι συνταχθεῖσιν ἔσι μὴ 'γαθοῖς,
αὐτὸς τέθνηκε δηλίᾳ τῇ τῶν πέλας.
θράσας τε λόγχην, ἣν ἔχῃ τῷ σώματι
θάνατον, ἀμῦναι δ' ἂν ἔχων ἀλκὴν μένει.
ὅσοι δ' τοξόις χεῖρ' ἔχουσιν ἄσυχον,
ἐν ᾧ τὸ λῷσον, μυρίους ὁϊσυροὺς ἀφεὶς
ἄλλοις, τὸ σῶμα ῥύεται μὴ κατθανεῖν·
ἑνὰς δ' ἀρεσὼς, πολεμίους ἀμύνεται,
τυφλοῖς ὁρῶντας ἐτάσας τοξεύμασιν.
τὸ σῶμά τ' ἐν δίδωσι τοῖς ἐναντίοις,
ἐν ἀφυλάκτῳ δ' ἐστί· τοῦτο δ' ἐν μάχῃ
σοφὸν μάλιστα, δρῶντα πολεμίους κακῶς,
σώζειν τὸ σῶμα, μὴ 'κτύχης ὡρμισμένος.
λόγοι μὲν οἵδε, τοῖσι σοῖς ἐναντίοις

ἢ τὸν παρ' ἅδῃ πατέρα τῶνδε κείμενον
πισώτ' ἔξειν, ὥστ' ὑπὲρ τὴν ἀξίαν
τὸ πένθος αἴρειθ', ἡ βαρεῖν ὑμᾶς χρεών.
σὺ μὲν καθ' Ἑλλάδ' ἐμβαλὼν κόμπους κενοὺς,
ὡς σύγγαμός σοι Ζεὺς τέκοι τέκνον.
σὺ δ' ὡς ἀρίστου φωτὸς ἐκλήθης δάμαρ,
τί δὴ τὸ σεμνὸν σῷ κατέρραστα πόσει,
ὕδραν ἕλκον, εἰ δίωλεν κτανών;
ἢ τὸν νέμον θῆρ'; εἰ γὰρ ἐν βρόχοις ἑλὼν,
βραχίονος φὴς ἀγχόναισιν ἐξελεῖν
τοῖσδ' ἐξαγωνίζεσθαι; τῶνδ' ἄρ' ἕνεκεν
τὸν Ἡρακλέους παῖδας ὑβρίσαι χρεών;
» ὃς ἔχει δόξαν ὑδὲν ὢν, ἀψυχίας,
» θηρῶν ἐν αἰχμῇ, τἄλλα δ' ὑδὲν ἄλλιμος.
» ὃς ὕποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ,
» ὑδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς, ἀλλὰ τόξ' ἔχων,
» κάκιστον ὅπλον, τῇ ψυχῇ πρόχειρος ἦν.
» ἀνδρὸς δ' ἔλεγχος, ὑχὶ τόξ' ἀψυχίας,
» ἀλλ' ὃς μένων βλέπει τε, κἀντιδέρκεται
δορὸς τάχ' ἄλκαι ἄλκα τάξιν ἐμβιβώς.
ἔχει γὰρ ὧδ' ὑπ' ἀσπίδων χέρος,
ἀλλ' ὐλάβειαν εἶδα κ' ἀσπιστῶν
Κρέοντα πατέρα τῆσδε· κἀβρότας ἔχων,
ὅταν τραφέντων τῶνδε, τιμωρὸς ἐμὸς
χρῄζω λιτέσθαι τῶν διδραγμένων δίκην.
ἀμ τῷ τὸ Διὸς μὴ Ζεὺς ἀμυνέτω μέρει
παιδός· τόδ' εἰς ἐμ' Ἡράκλεις ἐμοὶ μέλῃ,
λόγοισι τ' τῦδ' ἀμαθίαν ὑπὲρ σέθεν
δείξαι· κἀκῶς γάρ σ' ὐκ ἐατέον πλύειν.
πρῶτόν μὲν οὖν τἄρρητ'· ἐν ἀρρήτοισι κ'

τὸν σὸν

σύ τι τάλαινα μᾶτερ, ἀ
τ᾽ ἀϊδα δόμοις πόσιν
ἀνασταξίς,
μὴ προκάμητι πόδα, βαρύ τι κῶλον,
ὥστε πρὸς πετραῖον
λίπας ξυνηφόρον
πῶλον ἀνέντες, ὡς
βάρος φέρων τροχηλάτοιο πώλου,
λαβὲ χερῶν, ἢ πέπλων,
ὅτι λέλοιπε ποδὸς ἀμαυρὸν ἴχνος·
χέρων χέροντα παρακέμιξε,
τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις·
ὦ ξύνοπλα δόρατα νέα,
νέῳ ξυνῆν ποτ᾽, ἡλικιώτας
πατρίδος ὑπ᾽ ὀνείδη·
ἴδετε πατρὸς ὡς γοργῶπις ἄδε προσφιρὴς
ὀμμάτων αὐγαί·
τὸ δ᾽ ἡ κακοτυχὶς, ἃ λέλοιπεν ἐν τέκνοις,
ὐδ᾽ ἀποίχεται χάρις·
Ἑλλὰς ὦ ξυμμάχους
οἵους οἵους ὀλέσασα
τόσδ᾽ ἀποστέρησε·
ἀλλ᾽ εἰσορῶ κ᾽ τῆσδε πόρπακον χθονὸς,
Λύκου παρ᾽ ὄντα τῶνδε δωμάτων πέλας,
τ᾽ ἡράκλειον πατέρα, καὶ ξυνάορον·
λύ εἰ χρή μ᾽, ἐρωτῶ, χρή δ᾽, ἐπήγε διαστόνους
ὑμῶν παθέσηχ᾽, ἱστορῆν ἃ βούλομαι·
τίν᾽ ἦς χρόνον ξυτεῖτε μηκύναι βίον;
τίν᾽ ἐλπίδ᾽, ἀλκὴν τ᾽ ἔσορᾶ τε μὴ βανεῖν;

λέγ' ὡς τὸ κοινὸν, μὴ θανῆν ἕτοιμον ᾖ,
χρόνον γ' μενοῦμεν ὄντες ἀθενῆς.
ἀμ ὦ θύγατερ, ἦτοι ῥᾴδιον τὰ τοιάδε
φαύλως παραινεῖν ἀνδράσιν τ' ἄνευ πόνου.
με λύπης τί προσθῇς σ', ἢ φιλῆς ὕπω φάος;
ἀμ καὶ τῷδε χαίρω, κ' φιλῶ τὰς ἐλπίδας.
με κἀγώ· δοκεῖν γ' τἀδοκητ' ἐχρῆν χέρον.
ἀμ Ἐν ταῖς ἀναβολαῖς, τέκν', πανῶν ἔνεστ' ἄκη.
με ὅσ' ἐν μέσῳ με λυπρὸς ὢν, σάπνῃ χρόνος.
ἀμ γένοιτ' ἂν ὦ θύγατερ, ἔριος δρόμος
ἐκ τῶν παρόντων τῶνδ' ἐμοὶ, κ' σοὶ πανῶν·
ἔλθοιτέ ποτ' ἂν παῖς οὐμὸς, ἀντήτωρ γ' σός.
ἀλλ' ἠτύχαξε· κ' σαπρυρρόους τέκνων
πηγὰς ἀράρει, κ' παρυπήλει λόγοις,
πλείπτυσα μύθοις· ἀβλίτυς πλοπὰς ὅμως.
» Κάμνουσι γάρτοι κ' βροτῶν αἱ συμφοραί·
» Καὶ πνεύματ' ἀνέμων, οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει·
» Οἵτ' εὐτυχοῦντες, διὰ τέλους οὐκ εὐτυχῆς·
» Ἐξίσταται κ' πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα·
» Οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσιν
» Γίτσιθιν αἰεί· τὸ δ' ἀπορεῖν, ἀνδρὸς πανῦ·
χο ὑπώροφα μέλαθρα, κ' χέραια
δέμνι' ἀμφὶ βάκτροις
ἔρεσσα βέμενος, ἐσάλην ἰηλέμων
γόων ἀοιδὸς, ὥστε πολιὸς ὄρνις,
ἔπια μόνον, καὶ δόκημα νυκτερωπὸν
ἐννύχων ὀνάρων,
τρομερὰ μόγον, ἀλλ' ὅμως πρόθυμα·
ἰὼ τέκνα, τέκνα πάτρὸς
ἀπάτορ'· ὦ γεραιὲ,

σύ τε

οἱ δ' ὄντες, ὀρθῶς ἀδύνατοι προσωφελῆν·
τοιοῦτον ἀνθρώποισιν ἡ δυσπραξία·
ἧς μήτοθ' ὅσπις ἢ μέσως ὄννις ἐμοὶ,
τύχοι· φίλων ἔλεγχον ἀφανδέστατον·
ὦ πρέσβυ Ταφίων, ὅς ποτ' ἐξέπλεις πόλιν
στρατηλατήσας πλεῖν ἐς Καδμείων δορὸς,
ὡς ἄδικ' ἀνθρώποισι τἀμῶν σκῆπτρων·
ἐγὼ δ' ὅτ' ἐς πατρὸς ἀπηλάθην τύχης,
ὡς ἔνεκ' ὄλβου μέγας ἐκομπάσθη ποτὲ,
ἔχων τυραννίδ', ἧς μαραὶ λόγχαι πέρι
πηδῶσ' ἔρωτι, σώματ' εἰς ἀνδρὸς μονᾶ·
ἔχων δ' τέκνα, πᾶμ' ἔδωκε παιδὶ σῷ,
ἐτίσῃ μοι αὐτὴν Ἡρακλῆ συνοικίσας·
ἡ νῦν ἐκεῖνα ἀμὸ θανόντ' ἀνέπτατο·
ἐγὼ δ', καὶ σύ, μέλλομεν θνήσκειν γέρον,
οἱ δ' ἡράκλειοι παῖδες, ὡς ὑποπτέρυς
σώζω νεοσσὺς, ὄρνις ὡς ὑφ' ᾗ μένη·
οἵδ' εἰς ἔλεγχον ἄλλος ἄλλοθεν πίτνων,
ὦ μῆτερ αὐδᾷ, ποῖ πατὴρ ἄπεστι γῆς;
τί δρᾷ; πόθ' ἥξει; τῷ νέῳ δ' ἰσφάλμένοι,
ξυντῆσι τ' τεκόντ'· ἐγὼ δ' διαφέρω
λόγοισι μυθούσα· θαῤῥῶ δ' ὅταν
πύλαι φοφῶσι· πᾶς τ' ἀνίσησιν πόδα,
ὡς πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ·
νῦν δ' τίν' ἐλπίδ', ἢ πίδον σωτηρίας,
ἐξαμαρίξῃ πρέσβυ; πρὸς σὲ δ' βλέπω·
ὡς ὅτε γαίας ὄρι' ἂν ἐκβαίμεν λάθρᾳ,
φυλακαὶ δ' ἡμῶν πρέσβεις κατ' ἐξόδους,
ὅτ' ἐν φίλοισιν ἐλπίδες σωτηρίας
ἔτ' ἦσιν ἡμῖν· ἥντιν' ὃν γνώμην ἔχεις,

γέρων δὲ δή τις ἐστὶ Καδμείων λόγος,
ὡς ἦν πάρος Δίρκης ἀνήτωρ Λύκος,
ὃς ἐπάτυρσον τήνδε διαπρέπων πόλιν,
τὼ λευκοπώλω πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς
Ἀμφίονʼ, ἠδὲ Ζῆθον, ἐκγόνω Διός.
ἔνθωὔνομα πᾶς πατρὸς πεπλημένος,
καδμῆος ἦν ὢν, ἀλλὰ τὴν Εὐβοίας μολὼν,
κτείνᾳ Κρέοντα· καὶ κτανὼν, ἄρχει χθονὸς,
σὰσιν νοσοῦσαν τήνδʼ ἐπφαυσιῶν πόλιν.
ἡμῖν γὰρ ἦσθα ἐς Κρέονθʼ ἡνωμένον,
καινὸν μέγισον ὡς ἔοικε γίγνεται·
τὸ μὲν γὰρ ὄντος παιδὸς ἐν μυχοῖς χθονὸς,
ὁ πλεινὸς ἔτος τῆσδε γῆς ἄρχων Λύκος,
τὰς Ἡρακλείας παῖδας ἐξελᾶν θέλει
κτανὼν δάμαρθʼ, ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον,
κἄμ, εἴ τι δὴ χρὴ κἄμὲ ἐν ἀνδράσι λέγειν,
γέροντʼ ἄχρηον· μήτοθʼ οἵδʼ ὑνδρωμένοι,
μήτρωσιν ἐκπράξωσιν αἵματος δίκην·
ἐγὼ γὰρ, λάπτει γάρ με τοῖσδʼ ἐν δώμασιν
τροφὸν τέκνων οἰκτρὸν, ἡνίκα χθονὸς
μέλαιναν ὄρφνην εἰσέβαινε παῖς ἐμὸς
σὺν μητρὶ, τέκνα μὴ βάνωσʼ Ἡρακλέος,
βωμὸν καθίξω τόνδε σωτῆρος Διός.
ὃν καλλίνικα δορὸς ἄγαλμʼ ἱδρύσατο
Μινύας κρατήσας, οὗ μὸς αὐγενὴς τόκος.
πάντων γὰρ χρῄζοι τάσδʼ ἵδρας φυλάσσομεν,
σίτων, ποτῶν, ἑαθῆτος, ἀγρώτῳ πέδῳ
πλευρὰς τιθέντες· ἐν δὲ ἐσφραγισμένοι
δόμων καθήμεθʼ ἀπορίᾳ σωτηρίας·
φίλων γὰρ τὰς μὲν, ἃ σαφῶς ὁρῶ φίλας,

δὶς δʼ οὐ

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

Ἰστὸν Διὸς σύλλεκτρον
ὑπ' ὄιδε βροτῶν,
Ἀργεῖον Ἀμφιτρύων', ὃν
Ἀλκαῖος ποτε
ἔτικτεν ὁ Περσεύς, πατέρα τόνδ' Ἡρακλέος;
ὃς τάσδε Θήβας ἔσχεν, ἔνθ' ὁ γηγενὴς
ἀσπαρτῶν στάχυς ἔβλαστεν· ὧν γένους Ἄρης
ἔσω σ' ἀριθμὸν ὀλίγον· ᾧ Κάδμου πόλιν
τεκνοῦσι παίδων ταισίν· ἔνθεν ἐξέφυ
Κρέων Μενοικέως παῖς, ἄναξ τῆσδε χθονός.
Κρέων ἡ Μεγάρας τῆσδε γίνεται πατήρ,
ἣν πάντες ὑμναίοισι Καδμεῖοι ποτέ,
λωτῷ συνηλάλαξαν, ἵν' ἐς ἐμὰς
δόμους ὁ κλεινὸς Ἡρακλῆς νιν ἤγετο·
λιπὼν ἡ Θήβας, ἣ κατῳκίσθην ἐγώ,
Μεγάραν τε τήνδε, πενθερούς τε παῖς ἐμός,
ἀρχεῖα τάχη, κἀκυκλωπίαν πόλιν
ὠρίξατ' οἰκῆν· ἣν ἐγὼ φεύγω κτανὼν
Ἡλεκτρυῶνα· συμφορὰς ἡ τὰς ἐμὰς
ἐξαμαρίσων, κἠ πάτραν οἰκεῖν θέλων,
καβολὴ δίδωσι μισθὸν Εὐρυσθεῖ μέγαν,
ἐξημερῶσαι χθόνα, ᾗ Ἥρας ὕπο
κέντροις δαμασθεὶς, ἅτε τι χρεὼν μέτα·
καὶ τὼς ἓξ ἄλλους ἐξεμόχθησεν πόνους.
τὸ λοίσθιον δ', Ταινάρου διὰ στόμα
βέβηκ' ἐς ᾅδου, τὸν τρισώματον κύνα
εἰς φῶς ἀνάξων· ἔνθεν οὐχ ἥκει πάλιν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΥ.

Ηρακλῆς γήμας Μεγάραν τὴν Κρέοντος, παῖδας ἐξ αὐτῆς ἐγέννησε· καταλιπὼν δὲ τούτους ἐν ταῖς Θήβαις, αὐτὸς εἰς Αργος ἦλθεν, Εὐρυσθεῖ τοὺς ἄθλους ἐπιτελέσων· πάντων δὲ περιγενόμενος, ἐπὶ πᾶσιν εἰς ᾅδου κατῆλθε· καὶ πολὺν ἐκεῖ διατρίψας χρόνον δόξαν ἀπέλιπε παρὰ τοῖς ξένοις, ὡς ἐπὶ τεθνηκώς· σασιάσαντες δὲ οἱ Θηβαῖοι πρὸς τὴν δυνάστην Κρέοντα, Λύκον ἐκ τῆς Εὐβοίας κατήγαγον.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ,

Αμφιτρύων.
Μεγάρα.
Λύκος.
Ιρις.
Λύσσα.
Αγγελος.
Ηρακλῆς.
Θησεύς.

Παρολογίζεται ὁ Αμφιτρύων.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΑΙΝΟΜΕΝΟΣ.

HERCVLES FVRENS.

ἄλλ᾽ ἀμφὶ πύλας μοι, ἢ θεοῦ χρησήρια
δυσμενῆ πάρεισιν ἔντα. νῦν γ᾽ ἀνὰ ῥοπήρων χέρας
ἁβρίως ἐκπρημνάμεθα, καὶ προσιππάτω πύλας.
ἀθη ἦτις ἔντεκ᾽ αὐλογεῖς θεὸν μεταβαλοῦσ᾽ ἀεί τυ.
» Χρόνια δὴ τὰ τῶν βιῶν πως, εἰς τέλος δ᾽ ὑπ᾽ ἀσθενῆ.
κρέ ὦ τέκνον, στείχομεν οἴκους.»
ἀθη στείχωθ᾽, ἵνα μοι δ᾽ ἐγώ.
κρέ ἀξία γ᾽ ἡμῶν ὁ δυρὸς, καὶ φιλοῦσά με πόλις.
ἀθη ὡς θρόνους δ᾽ ἵξω παλαιούς. Κρ. ἄξιον τὸ πτῆμά μοι.
χο ὦ Διὸς, Λητοῦς τ᾽ Ἀπολλον, χαῖρ᾽, ὅστῳ δ᾽ ἐλαύνεται
συμφοραῖς οἶκος, τίθεντα δαίμονας βαρὲ ἦν χρεών
» ὡς τέλος ἓκ θεοῖ δὴ ἐσθλοὶ, τυγχάνουσιν ἀξίων,
» ὃν παιδὶ δ᾽ ὥσπερ πιφύκασ᾽, ὅτοτ᾽ ἀπράξειαν ἄν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

ἔμφυλον ἔξω δ' αἰχμηρᾶς· ὁ τῶνδε δ' αὖ
παῖδες γενόμενοι σὺν χρόνῳ πεπρωμένῳ,
κυκλάδας οἰκήσουσι νησαίας πόλεις,
χέρσου τε παράλου, θ' ὕθεν ὁ τὴν μὴ χθονὶ
δίδωσιν· ἀντίπορθμα δ' ἠπείροιν δυοῖν
πεδία κατοικήσουσιν, Ἀσιάδος τε γῆς,
Εὐρωπίας τε· τῇδε δ' ὀνόματος χάριν,
Ἴωνες ὀνομασθέντες ἔξουσι κλέος.
Ξούθῳ δ', ἢ σοὶ γίγνεται κοινὸν γένος.
Δῶρος μέν, ἔνθεν δωρὶς ὑμνηθήσεται
πόλις, κατ' ἄκραν πελοπίαν γ' ἀστέρος
Ἀχαιός· ὃς γῆς παραλίας Ῥίου πέλας
τύραννος ἔσται, κἀπίσημα νεμθήσεται,
κἠντεῦθεν κεκλῆσθε λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος.
καλῶς δ' Ἀπόλλων πάντ' ἔπραξε· πρῶτα μέν,
ἄνοσον λοχεύσας, ὥστε μὴ γνῶναι φίλους·
ἐπεὶ δ' ἔτικτες τόνδε παῖδα, κἀπέβου
ἐν σαργάνοισιν, ἁρπάσαντ' ἐς ἀγκάλας,
Ἑρμῆν κελεύει δῶρο πορθμεῦσαι βρέφος,
ἔνθρεψέ τ', ἐνθάσδ' ἐκπεμῦσαι βίου.
νῦν ἔν σιωπᾶ· πᾶς γὰρ ὡς πέφυκε σὸς,
ἵν' ἡ δόκησις Ξοῦθον ἡδέως ἔχῃ.
σύ τ' αὖ τὰ σαυτῆς ἀγαθ' ἔχουσ', ἄνασσ' ἴνα
χαίρετ'· ἐκ τῆσδ' ἀναφυχῆς ποιῶν,
αὐδάμον ἡμῖν πότμον ἐξαγγέλλομαι.
ἴων ὦ Διὸς Παλλὰς μεγίστου θύγατερ, ἦ πιστὰς
σὺς λόγους ἐνδεξόμεσθα· πάθομαι δ' ἆραι πατρὸς
Λοξίου, κἠμοῦδε· κἠπρὶν τοῦτο δ' ἦν ἄπιστον ἡμῖν·
πρὶ τὰ μὲν νῦν ἄκουσον· αὐτῷ φοίβου ἦ αὐτοῦ πρὶν,
ὅτεχ' ἕ ποτ' ἡμέλησε παῖδος, ἀποδίδωσί μοι·

φεύγωμεν ὦ τέκνον, μὴ τὰς δυσμένειας
ὁρῶμεν, εἰ μὴ καιρὸς ἐσθ' ἡμᾶς ὁρᾶν.
ἀθη μὴ φύγητ'. ἢ γὰρ πολεμίαν με φεύγετε,
ἀλλ' ἔν τ' Ἀθήναις, κἀνταῦθ' ὄσαν ἀμενηνὸ-
ἐπώνυμος γῆς σῆς ἀφικόμην χθονὸς,
Γαλλὰς δρόμῳ παύσας Ἀπόλλωνος πάρα.
ὃς ἡνίκ' ὤφινεν φῶν, μολεῖν ἔπι νέον,
μή τ' ἄροιβε μέμφιν ἡς μέσον μέλῃ.
ἡμᾶς γὰρ πέμπει τὰς λόγους ὑμῖν φράσαι,
ὡς ἦδε τίκτει σ' ἐξ Ἀπόλλωνος πατρὸς,
δίδωσι δ' ὅς ἔδωκεν, ἣ φασί σε.
ἀλλ' ὡς τὸ μίξεις δῖον ἐκγενέσατον.
ἐπεὶ δ' ἀνώχθη πρᾶγμα μηνυθὲν τόδε,
θανεῖν σε δῆσας μητρὸς ἐκ βύλευμάτων,
καὶ τήνδε πρὸς σοῦ, μηχαναῖς ἐρύσατο.
ἔμελλε δ' αὐτὰ διασιωπήσας ἄναξ,
ἐν ταῖς Ἀθήναις γνωρίζ' ταύτην τε σὴν,
σέ θ' ὡς τέφυκας τῆσδε, κ' Φοίβου πατρός.
ἀλλ' ὡς περάνῳ πρᾶγμα, κ' χρησμὸς θεῷ,
ἐφ' οἷς ἐξάρχαθ' ἅρματ', ἐσακήκοατον.
λαβοῦσα τόνδε παῖδα, πετροπίαν χθόνα
χώρᾳ Κρέουσα, καὶ θρόνους τυραννικοὺς
ἵδρυσον· ἐκ δὲ Ἐρεχθέως γεγὼς,
δίκαιος ἄρχειν τῆσδ' ἐμῆς ὅδε χθονός.
ἔσται τὰρ Ἑλλάδ' ἀπλοῦς· οἱ τῷδε δὲ
παῖδες γενόμενοι τέσσαρες ῥίζης μιᾶς,
ἐπώνυμοι γῆς, κἀπιφυλὶν χθονὸς
λαῶν ἔσονται, σκόπελον οἳ ναίουσ' ἐμόν.
τιλέων μὲν ἔστι πρῶτος, εἶτα δεύτερος
ὁ πάντις ἀργολῆς τ' ἐμῆς ἀπ' αἰγίδος

ἀνὴρ ἐλθὼν ἐς ὄχλους τοὺς λόγους ἐτῶν θέλω,
καὶ περικαλύψαι τοῖς πράγμασι σκότον.
ὅρα σὺ μήτερ μὴ σφαλῇσα παρθένος,
ἐγγίνεται νοσήματ' εἰς κρυπτοὺς γάμους.
ἔπειτα τῷ βίῳ προστιθεὶς τὴν αἰτίαν,
καὶ τὸν μὲν αἰχρὸν ἀποφυγεῖν πειρωμένη,
Φοίβῳ τεκεῖν με φῂς, τεκοῦσα δ' οὐκ ἐκ θεῶν.
πρὸ μὰ τὴν παραπτίξασαν ἅρμασίν ποτε
νίκην Ἀθηνᾶν Ζηνὶ γηγενεῖς ἔπι,
οὐκ ἔστιν ὅστις σοι πατὴρ θνητῶν τέκνον,
ἀλλ' ὅστις ἐξεύρηται Λοξίας ἄναξ.
ἴων πῶς οὖν τὸν αὐτοῦ παῖδ' ἔδωκ' ἄλλῳ πατρὶ,
ξένῳ τε φησὶ παῖδά μ' ἐκπεφυκέναι;
πρὸ πεφυκέναι μὲν οὐχὶ, δωρεῖται δέ σε
αὐτοῦ γεγῶτα· κἂν φίλος φίλῳ
δοίη τὸν αὐτοῦ παῖδα διαπόντιον δόμων.
ἴων ὁ θεὸς ἀληθὴς, ἢ μάτην μαντεύεται;
ἐμοῦ παράσχων μήτερ εἰπὲ τὸν φρένα.
πρὸ ἄκουε δὴ νῦν, ἅμ' ἐσελθεῖν ὦ τέκνον,
ἀνέρχεταί σε Λοξίας, εἰς αὐγὴν
δόμων καθίζειν τῶν θεοῦ λιπόμενος,
ὡς ἔχοις ἄν ποτ' ὄντι παγκλήρους δόμους,
ὄντ' ὄνομα πατρός· πῶς δ' ἐγὼ γάμους
ἐκρυπτον αὐτὴ, καί σ' ἀπέκτεινον λάθρᾳ;
ὅθ' ὡφελῶν σε, προστίθησ' ἄλλῳ πατρί·
ἴων οὐχ ὧδε φαύλως αὖτ' ἐγὼ μετέρχομαι,
ἀλλ' ἰσυρύσω Φοῖβον εἰσελθὼν δόμους,
ἤτ' εἰ μὲ θνητῷ πατρὸς, εἴτε Λοξίου
ἔα· τίς οἴκων θεοδότων ὑπερτιλὴς,
ἀνθήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν;

χάλαντι δ' ὑπ' ἐπέσχον, ὑδὲ μαστῷ
τροφεῖα μάτρος, ὑ λυτρὰ χερῶν.
αὐτὰ δ' ἄντρον ἔρημον,
οἰωνῶν ἀμφιλαῖς
φόνα μα, βοίνα μά τ' ἐς αἴθαν ἐνβάλλη.
ἴων ὦ δύστηνα τλᾶσα μῆτερ.
κρέ ἐν φόβῳ καταστᾶσα, σὸν
ψυχὰν ἀπέβαλον τέκνον.
ἔκτεινά σ' ἄπυστα.
ἴων ἐξ ἐμῶν τ' ὀχ ὅσι' ἔθνησκες.
κρέ ἰὼ, δύστηνε τί τόδε τύχαι,
δείλια ἢ κἠ τάδε.
ἐλιαύομεθ' ἐκεῖθεν
ἐνθάδε δυσυχίαισιν,
ἀτυχίας τε πάλιν.
μεθίσταται ἢ πνεύματα.
μενέτω· τὰ πάροιθεν ἄλις κακά· νῦν
δ' ἐγένετό τις ὅρος ἐκ κακῶν ὦ πᾶι.
χο μηδεὶς δοκείτω μηδὲν ἀνθρώπων ποτὲ,
ἄελπτον ἦναι πρὸς τὰ τυγχάνοντα νῦν.
ἴων ὦ μεταβαλοῦσα μυρίους ἤδη βροτῶν,
» κἠ δυσυχῆσαι, παῦθις εὖ πράξαι καλῶς
» τύχη, παρ' οἷαν ἤλθομεν τάθ' ἡμέραν βίου,
μητέρα φονεῦσαι, κἠ παθεῖν ἀνάξια
φῶν.
ἆρ' ἐν φαεννᾶις ἡλίου περιπτυχαῖς
ἔνεστι πάντα τάδε καθ' ἡμέραν μαθεῖν:
φίλον ὦ ἓν σ' εὕρημα μῆτερ εὕρομεν,
κἠ τὸ γένος εὖ εἰ μεμπτὸν ὡς ἡμῖν τόδε,
τἀμὰ δ' ἄλλα πρὸς σὲ βούλομαι μέτην φράσαι.

ἴων τὰ μὲν λέγουσα, κἀτὸν σὸν κοινῶς λέγεις·
πρέ ἅπαιδες ὑπέιτ' ἐσμεν, ὑδ' ἄτεκνοι.
δῶμα δ' ἐσπέτται, τάδε δ' ἔχει τυράννους·
ἀνηβᾷ δ' Ερεχθεὺς· ὅ, τε γηγενέτας
δόμος, ὑπέιτι νύκτας δέρκεται,
ἁλίῳ δ' ἀναβλέπει λαμπάσι·
ἴων μῆτερ, παρών μοι κἀπατὴρ, μεταχέτω
τῆς ἡδονῆς τῆσδ', ἧς ἔδωκ' ὑμῖν ἐγώ.
ξέ ὦ τέκνον, τί φῄς; Ιων. ὅδιον ὅδιον ἀντιλέγομαι.
ξέ πῶς ἆπας, ἄλλοθεν γέγονας κἄλλοθεν;
ἴων ὤμοι· νόθον με παρθένου μ' ἔτικτε σόν.
ξέ οὐχ ὑπολαμπάδων,
οὐ χορευμάτων,
ὑμέναιος ἐμὸς τέκνον,
ἔτικτε σὸν κάρα.
ἴων ἄ. ἄ. πέφυκα δυσγενὴς μῆτερ πόθεν;
πρέ ἴσω γοργοφόνα. Ιων. τί τοῦτ' ἔλεξας;
πρέ ἃ σκοπέλοις ἐπ' ἐμοῖς
τὴν ἐλαιοφυῆ πάγον βάσῃ.
ἴων λέγεις μοι δόλια, κοὐ σαφῆ τάδε.
πρέ παρ' ἀμφίονιον πέτραν Φοίβῳ.
ἴων τί Φοῖβον αὐδᾷς;
πρέ πρυπόμενον λέχος ἠνάσθην.
ἴων λείᾳ ὡς ἐρεῖς τι πιστὸς, ἀτυχεῖς τέ μοι.
πρέ δεκάτῳ δέ σε μηνὸς ἐν κύκλῳ,
πρύφιον ὠδῖν' ἔτικον Φοίβῳ.
ἴων ὦ φίλτατ' ἆπτε', ἃ λέγεις ἐτήτυμα.
πρέ παρθένια δ' ἐμᾶς ματέρος
ἀπάρχαν ἀμφιβολά σοι τάδε;
ἐνῆφα περπίδος ἐμᾶς πλάτας,

γλάκτι

ἴων ἔνεσιν οἶδα· τὸ γ' τρίτον, τοῦτ' οὐ μαθεῖν.
κρέ σέφανον ἐλαίας ἀμφίθημά σοι τότε,
ἣν πρῶτ' ἔβοσας σκόπελον ἀμπεπλοι ἐμὴν τέκνον·
ὃς ἔστιν, ἔστιν, ἔστιν ἐλάτην χλόην,
βάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀμπρέπτου τινός.
ἴων ὦ φιλτάτη μοι μῆτερ, ἆρα μητρός σ' ἐφῶν,
πρὸς ἀσμένας πίπτωκα σὰς παρηίδας.
κρέ ὦ τέκνον, ὦ φῶς μητρὶ, κρᾶτον ἡλίου,
συγγνώσεται κ' ὀβιὸς, ἐν χεροῖν σ' ἔχω,
ἄελπτον εὕρημ', ὃν κατὰ γᾶς ἐνέρων
χθόνιον, μετὰ Περσεφόνας τ' ἰδόμην ταμίαν.
ἴων ἀλλ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ἐν χεροῖν σέθεν
ὁ κατθανών τε, κἀθανὼν φαντάζομαι.
κρέ ἰὼ ἰώ· λαμπρᾶς αἰθέρος ἀναπτυχαὶ,
τίν' αὐδὰν αὐδάσω;
βοάσω; πόθεν μοι
συνέκυρσ' ἀδόκητος ἡδονά;
πόθεν ἐλάβομεν χαράν;
ἴων ἐμοὶ γένοιθ' ἅπαντα μᾶλλον ἄν ποτε,
μῆτερ παρεῖσι τῶνδ', ὅπως σὸς εἰμ' ἐγώ.
κρέ ἔτι φόβῳ τρέμω. Ιων. μῶν ὑπ' ἔχθρας μ' ἔλαβες;
κρέ τὰς κ' ἐλπίδας ἐπέβαλον πρόσω.
ἰὼ γύναι, πόθεν πόθεν ἔλαβες ἐμ' βρέφος ἀγκάλαις;
τίν' ἀνάχειρα δόμοις ἔβα Λοξίου;
ἴων θεῖον τόδ'· ἀλλὰ τἀπίλοιπα τῆς τύχης
αὐδᾶν μονοῦμεν, ὡς τὰ πρόσθε, δυσυχῆ.
κρέ τέκνον, ὑπ' ἀδάκρυτος ἐκλοχάν,
χοροῖς γ' ματρὸς, ἐκ χερῶν ὁρίζῃ.
νῦν γ' γενέσθαι παρὰ σέθεν πίω,
μακαριωτάτας τυχῆς ἡδονᾶς.

ἴων λάζυσθε τήνδε· θεομανὴς δ' ἥλατο,
βωμὸν λιποῦσα ξόανα· δεῦτε δ' ὠλένας·
κρέ σφάξοντες ἢ λήξοιτ' ἄν, ὡς ἀνθίξομαι
ἢ τῆσδε, ἢ σοῦ, τῶν τι σῶν κειρυμμένων.
ἴων τάδ' ὑχὶ δεινά; ῥυσιάζομαι λόγῳ·
κρέ ὄκ· ἀλλὰ σοῖς φίλοισιν ἁρίσκῃ φίλος.
ἴων ἐγὼ φίλος σός; πρὸς τί μ' ἔκτεινες λάθρᾳ;
κρέ παῖς γ', ἣ τόδ' ἐστὶ τοῖς τεκοῦσι φίλτατον.
ἴων παῦσαι πλέκουσα· λήψομαι δ' ἐγὼ καλῶς.
κρέ εἰς τοῦθ' ἱκοίμην, τῦδε τοξεῦσαι τέκνον.
ἴων κεἰ τόδ' ἄγγος, ἢ σέθεν πλήρωμά τι;
κρέ σὰ γ' ἔνδυθ', οἵσι σ' ἐξέθηκ' ἐγὼ ποτε.
ἴων ἢ τοὔνομ' αὐτῶν ἐξερεῖς πρὶν εἰσιδεῖν;
κρέ κἂν μὴ φράσωμι, κατθανεῖν ὑφίσταμαι.
ἴων λέγ' ὡς ἔχει τι δεινὸν ἢ τόλμαι σέ.
κρέ σκέψαθ', ὃ παῖς ποτ' ἦσθ' ὕφασμ' ὕφηνα ἐγώ·
ἴων ποῖόν τι; πολλὰ παρθένων ὑφάσματα.
κρέ ἢ τίλιον, οἷονδ' ἐνδίδαγμα πεπλίδος.
ἴων μορφὴν ἔχον τίν', ὡς μὴ ταύτῃ λάβῃς;
κρέ γοργὼν ἐν αἰθέρ' ἐν μέσοισιν ἠτρίων πέπλων.
ἴων ὦ Ζεῦ, τίς ἡμᾶς ἐκπυνθάνεται πόθος;
κρέ κἀκπραστίδωτ' ὄρισιν, αἰγίδος τρόπον.
ἴων ἰδού.
τόδ' ἐσθ' ὕφασμα θέσφαθ', ὡς ἁρίσκομεν·
κρέ ὦ χρόνιον ἰσῶν παρθένευμα τῶν ἐμῶν.
ἴων ἔστιν τι πρὸς τῷδ', ἢ μένω τῷδ' αὐτυχεῖς;
κρέ δράκοντες ἀρχαῖόν τι παγχρύσῳ γένει.
ἴων δῶρα μ' Ἀθάνας, ἢ τίνι' ἐντρέφειν λέγει;
κρέ Ἐριχθονίοις τοῖς πάλαι μιμήματα.
ἴων τί δρᾶν; τί χρῆσθαι; φράζε μοι χρυσώματα.
κρέ δίραια παιδὶ νιοχόνῳ φέρειν τέκνον.

ἴων ἔνεσιν

κ' μαστὸν ὐχ ὑπέιχεν, ἀλλ' ἀνώνυμος
ἐν θεῦ μελάθροις ἦγον οἰκέτην βίον.
τὰ τῦ θεῦ δ' ἅ, χρησά· τῦ δ' ἀ δαίμονος,
βαρία· χρόνον δ', ὅν μ' ἐχρῆν ἐν ἀγκάλαις
μητρὸς τρυφῆσαι, καί τι τερφθῆναι βίᾳ,
ἀπεστερήθην φιλτάτης μητρὸς τροφῆς·
πλήμων δέ θ' ἡ τεκῦσά μ', ὡς ταῦτ' πάθοι
πέπονθε παιδὸς, ἀπολέσασα χαρμονάς·
κ' νῦν λαβὼν τήνδ' ἀντίπνοιν, ὅσον θεῷ,
ἀνάθημ' ἵν' ὦρω μηθὲν, ὧν ἐβούλομαι·
εἰ γὰρ μ' ἄλλη τυχοῦσ' τεκῦσά τις,
ἄρδην πάντων μητέρ', ἢ σιγῶντ' ἐᾶν·
ὦ φοῖβε, ναοῖς ἀνατίθημι τήνδε σοῖς·
καίτοι τί πάσχω; τῦ θεῦ προθυμίᾳ
πολεμῶ, τὰ μητρὸς σύμβολ', ὃς ἴσωσέ μοι,
ἀνοικτέον τάδ' ἐστί, κ' τολμητέον·
τὰ δ' ἀπρεπῆ μὲν ὄντ' ὑπερβαίη πότ' ἄν·
ὦ σέμν' ἀναβεβηκὼς, τί ποτέ μοι πεπάθατε,
καὶ σὺν δέ θ' ὅσοι τάμ' ἐφρυκάνθη φίλα;
ἰδὲ περίπυγμ' ἀντίπηγος ἀνέκλυε,
ὡς ὑ γεγήρακ' ἔκ τινος θεηλάτου·
ὀρῶ τ' ἄπιστ' πλεγμάτων· ὁδ' ἐν μέσῳ
χρόνος, πολὺς δὴ τοῖσδε θησαυρίσμασι.
πρέ τί δῆτα φάσμα τ' ἀντλπίσων ὁρῶ;
χο σιγᾶν σὺ πολλὰ κ' πάροιθεν ἐσθά μοι.
πρέ Οὐκ ἐν σιωπῇ τἀμά· μή με γνοίτην·
ὁρῶ δ' ἄγγος, ὃν ξίφη κ' ἐγώ ποτε·
σίγ' ὦ τέκνον μοι βρίφος ἴτ' ἔντα Νήπιον,
Κέκροπος ἐς ἄντρα, κ' Μακρὰς πετρηρίφεις,
λάβω δ' βώμὸν τόνδε, καί θανῶν με χρή·

ἴων πῶς ἂν ἔκρυπτες τόδε, λαβοῦσ' ἡμᾶς πάλαι;
πυ ὁ βίος σ' ἐβούλετ' ἐν δόμοις ἔχειν λάτριν.
ἴων νῦν δ' οὐχὶ χρήζει; τῷ, τόδε γνῶναί με χρή;
πυ πατέρα κατ' ἀὼν τῆσδέ σ' ἐπέμπε χθονός.
ἴων σὺ δ' ἐκ πέλαυσμῶν, ἢ πόθεν σώζεις τάδε;
πυ ἐνθύμιόν μοι τοῦδε τίθησι Λοξίας.
ἴων τί χρῆμα δράσαν λέγε· πείραινε σοὺς λόγους.
πυ σῶσαι τόδ' ἆρ' ἦλθ' εἰς τ' ὄνταν νῦν χρόνον.
ἴων ἔχῃ δ' ἐμοί τι κέρδος, ἢ τίνα βλάβην;
πυ ἐνθάδε πέκρυπτε παρθένοισιν ὄλβια σύ;
ἴων μητρὸς τάδ' ἡμῖν ἐκφέρῃς ἐπτήματα.
πυ ἐπῇ δ' ὁ δαίμων βούλεται· πάροιθε δ' ὤ.
ἴων ὦ μακαρίων μοι φασμάτων ἥδ' ἡμέρα.
πυ λαβὼν νῦν αὐτὰ, τῇ τεκοῦσαν ἑκτόρῃ.
πᾶσαν δ' ἐπελθὼν Ἀσίαν, Εὐρώπης θ' ὅρους,
γνώσῃ τάδ' αὐτός· τῷ θεῷ δ' ἕκατί σε,
ἔφριξά τ' ὦ παῖ, καὶ τάδ' ἀποδίδωμί σοι,
ἃ κεῖνος ἀπέλαυσόν μ' ἐβούλησθη λαβεῖν,
σῶσαί θ'· ὅτου δ' ἐβούλεθ' ἕνεκ', οὐκ ἔχω λέγειν.
ἦλθε γὰρ θνητῶν τις ἀνθρώπων τάδε
ἔχοντας ἡμᾶς, οὐδ' ἴν' ἦν κεκρυμμένα.
ἡ χαῖρ' ἴσον γάρ σ' ὡς τεκοῦσ' ἀσπάζομαι.
ἄρξαι δ' ὅθεν σὴν μητέρα ξυμφθῆναι χρή.
πρῶτον μὲν εἴ τις Δελφίδων τεκοῦσά σε,
ὡς τοῦδε ναοὺς ἐξέβησε παρθένος.
ἔπειτα δ' ἥ τις Ἑλλάς· ἐξ ἡμῶν δ' ἔχεις
ἅπαντα, Φοίβῳ θ', ὡς μετέσχε τῆς τύχης.
ἴων φῶ φῶ· κατ' ὄμματ' ὠκὺν βάλλω δάκρυ·
ἐκεῖσε τ' οὖν δὴ νῦν, ὅθ' ἡ τεκοῦσά με,
κρυφαῖα νυμφευθεῖσ' ἀπὸ μόλῃ λάθρᾳ,

καὶ

ἴων φῶ.

» Δεινὸν γὰρ θνητοῖς τὸν νόμον ὡς ἐ καλῶς
» ἔθηκεν ὁ θεὸς, οὐδ' ἀπὸ γνώμης σοφῆς·
» τοὺς μὲν κ' ἀδίκους, βωμὸν οὐχ ἵζειν ἐχρῆν,
» ἀλλ' ἐξελαύνειν· οὓς δ' κ φαύειν καλὸν,
» βιῶν πονηρῶν χεῖρα· τοῖσι δ' ἐνδίκοις
» ἱρὰ καθίζειν ὅστις ἠδικεῖτ' ἐχρῆν,
» κ' μὴ 'πὶ ταὐτὸν τοῦτ' ἰὸν τ' ἔχειν ἴσον,
» τόν τ' ἐσθλὸν ὄντα, τόν τε μὴ, βιῶν πάρα.

τυ ἐπίσχες ὦ τᾶν· τρίποδα κ χρηστήριον
λιποῦσα, βριμᾷ τοῦδ' ὑπερβάλλω ποδὶ,
Φοίβου προφῆτις, τρίποδος ἀρχαῖον νόμον
σώζουσα, πασῶν Δελφίδων ἐξαίρετος.

ἴων χαῖρ' ὦ φίλη μοι μῆτερ, ὑτεκοῦσά περ.

τυ ἀλλ' ἓν λέγομεν· ἡ φάτις δ' ὔμοι πικρά.

ἴων ἔπεισας ὥς μ' ἔκτεινεν ἥδε μηχανᾶς;

τυ ἔπεισα· κ σύ γ' ὠμὸς ὢν, ἁμαρτάνεις.

ἴων ἐ χρή με τοὺς κτείνοντας ἀνταπολλύναι;

τυ Γονέων δ' ἁμαρτεῖν δυσμενῆς ἀεί ποτε.

ἴων Ἢ μεῖς γε μητρυιᾶς τε πάσχοντες κακῶς·

τυ μὴ ταῦτα λέγων ἱερὰ, κ στίχων πάτραν.

ἴων τί δή με δρᾶσαι νεοττεύμενον χρεών;

τυ καθαρῶς Ἀθήνας ἦλθ' ὑπ' οἰωνῶν καλῶν.

ἴων καθαρὸς ἅπας τοι πολεμίους, ἐς ἣν κτάνῃ.

τυ μὴ σύγε· παρ' ἡμῶν δ' ἔκλαβ' ὃς ἔχω λόγους.

ἴων λέγοις ἄν· οὗτος δ' ὅδ', ἐρεῖς ὅσ' ἂν λέγῃς;

τυ ὁρᾷς τόδ' ἄγγος χερὶς ὑπ' ἀγκάλαις ἐμαῖς;

ἴων ὁρῶ παλαιὰν ἀντίπηγ' ἐν σὲ μάσιν.

τυ ἐν τῇδέ σ' ἔλαβον νεογόνον βρέφος τότε.

ἴων τί φῄς; ὁ μῦθος εἰσιν ἡνεπταμένος.

τυ σιγῇ κ εἶχον αὐτὰ νῦν ἐ δάμνυμεν.

πρέ ἀπιννίπω σι μὴ κατακτείνειν ἐμὲ,
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τῦ θεῦ θ' ἵν' ἕσαμεν.
ἴων τίδ' ἐστι Φοίβῳ, σοί τε κοινὸν ἐν μέσῳ;
πρέ ἱερὸν τὸ σῶμα τῷ θεῷ δίδωμ' ἔχειν.
ἴων κἄπειτ' ἔκτανες φαρμάκοις τ' τῦ θεῦ;
πρέ ἀλλ' ὑκέτ' ἦθα Λοξίᾳ, πατρὸς δὲ σῦ.
ἴων ἀλλ' ἐγενόμεθα· πατρὸς δ' ὔσίαν λέγω.
πρέ ὑκῆν τότ' ἦθα· νῦν δ' ἐγὼ, σὺ δ' ὑκέτ' εἶ.
ἴων ὑκ ἀσιβῆσγε, τἀμὰ δ' ἀσιβῆ τότ' ἦν.
πρέ ἔκτεινα δ' ὄντα πολέμιον δόμοις ἐμοῖς.
ἴων ἦτοι σὺν ὅπλοισιν ἦλθον εἰς τὴν σὴν χθόνα;
πρέ μάλισα· κἀπίμπρας δ' Ἐρεχθέως δόμυς.
ἴων ποίοισι δ' ἀλοῦς, ἢ πυρὸς ποίᾳ φλογί;
πρέ ἔμελλες οἰκεῖν τἄμ', ἐμῆ βίᾳ λαβών.
ἴων πατρός γε γῆν δίδοντος, ἣν ἐκτήσατο.
πρέ τοῖς Αἰόλου ἢ πῶς, μετὴν τῆς Γαλλάδος;
ἴων ὅπλοισιν αὐτῆ, λόγοις ἐρρύσατο.
πρέ ἐπίκυρος οἰκήτωρ γ' ἂν ὑκεῖη χθονός.
ἴων κἄπτα τῦ μέλλειν μ' ἀπέκτεινες φόβῳ;
πρέ ὡς μὴ βάνοι μίν', εἰ σὺ μὴ μέλλων τύχοις.
ἴων φονῆς ἄπαις ὦσ', εἰ πατὴρ ἐξ ὧν ἐμέ;
πρέ σὺ τ' ἀτέκνων δῆτ' ἀναρπάσῃς δόμυς;
ἴων ἡμῖν δέ γ', ἀλλὰ πατρικῆς ὑκ ἦν μέρος;
πρέ ὅσ' ἀσὶς, ἔγχος θ', ἥδε σοι παμπησία.
ἴων ἔκλιπε βωμὸν, καὶ θεηλάτυς ἕδρας.
πρέ τὴν σὴν ὅπου σοι μητέρ' ἔστ', οὐθέτει.
ἴων σὺ δ' ὐχ ὑφέξεις ξημίαν κτείνυσ' ἐμέ;
πρέ ἦν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδέ με σφάξαι θέλῃς.
ἴων τίς ἡδονὴ σοι θεῦ θανῆν ἐν στέμμασι;
πρέ λυπήσομέν τιν', ὧν λελυπήμεθ' ὕπο.

ἴων φῶ·

χο. ἴσμεν ὦ τάλαινα, τὰς σὰς συμφορὰς ἵν' αὐτυχῇς.
κρέ. ποῖ φύγω δῆτ'; εἰ κ' ἄπωθεν πρὸ λαβὸν μόγις πόδα
μὴ θανεῖν, πλοπῇσ' ἀφίγμαι, διαφυγοῦσα πολεμίους.
χο. τοῖσδ' ἂν ἄλλος', ἢ 'τὶ βωμόν; -
κρέ. κἄτι μοι πλέον τόδε;
χο. ἱκέτιν ὑβρίμις φονεύειν. Κ. τῷ νόμῳ δίκ' ὄλλυμαι.
χο. χρία γ' ἁλοῦσα. Κ. κἀμὲν οἶδ' ἀγωνίσαι πικρὸν,
δοῦρ' ἐπείγονται ξιφήρεις. Χο. ἴξει νῦν πυρᾶς ἔπι.
κἂν βάσης κ' ἐνβάδ' οὖσα, τοῖς ἀποκτάσασί σε
προσρόπαιον αἷμα θήσεις. Οἷσιον ἢ τὴν τύχην.
ἴων. ὦ ταυρόμορφον ὄμμα Κηφισοῦ πατρὸς,
οἵαν ἴχιδναν τὴν δ' ἔφυσας, ἢ πυρὸς
δράκοντ' ἀναβλέποντα φοινίαν φλόγα,
ἣ τόλμα πᾶσ' ἔνεστιν· οὐδ' ἵππων ἔφυ
γοργῶς σαλαγμῶν, οἷς ἐμέλλε με κτανεῖν·
λάξυσθ', ἵν' αὐτῆς τὰς ἀκηράτους πλόκους,
κόμης καταξήνωσι Παρνησοῦ πλάκες,
ὄφιν πετρῶον ἅλμα δισκαυθήσεται.
ἐσθλὸν δ' ἔκυρσα δαίμονος πρὶν ἐς πόλιν
μολεῖν Ἀθηνῶν, χὑπὸ μητρυιὰν πεσεῖν.
ἐν συμμάχοις κ' ἄκι μιτρησάμην φρένας
τὰς σὰς, ὅσον μοι πῆμα, δυσμενής τ' ἔφυς.
ἔσω κ' ἄν με περιβαλοῦσα δωμάτων,
ἄρδην ἂν ἐξέπεμψας ἐς ἅδου δόμους.
ἀλλ' ὅτι βωμὸς, ὅτ' Ἀπόλλωνος δόμος,
σώσει σ'· ὃ δ' οἶκτος ὁ σὸς, ἐμοὶ πράγματα πάρα,
κἠμητρὶ τῇ' μῇ· κἠκ ἀφ' ὅτου σῶμά μοι
ἄπεστιν αὐτῆς, τύνεμ' ὔκ ἄπεστί πω.
ἴδιαθε τὴν παντέργον ἐκ τέχνης τέχνην
οἵαν ἔπλεξ'· ὑ βωμὸν ἔπηξεν θεᾷ;
ὡς ὑ δίκην δώσουσα τ' εἰργασμένων.

Δελφῶν δ' ἄνακτες ὥρισαν πετρορρίφῳ
θανεῖν ἐμὴν δίασσιναν ὑ ψήφῳ μιᾷ,
ὃν ἱερὸν ὡς κτήσαντο, ἐν τ' ἀνακτόροις
φόνον τιθεῖσαν· πᾶσα δ' ἐξητῆ πόλις
τὴν ἀθλίως απώσασαν ἀθλίαν ὁδόν·
παίδων τ' ἐλθοῦσ' εἰς ἔρον Φοῖβον πάρα,
τὸ σῶμα κοινὴ τοῖς τέκνοις ἀπώλεσεν.
χο ὑπ ἴς', ὑπ ἔστι θανάτου
παρατροπὰ μελέᾳ μοι·
φανερὰ δ' φανερὰ τάδ' ἤδη
ἀοιδὰς ἐν Διονύσου βοτρύων θοὰς
ἐχίδνας σαγόσι μιγνυμένας φόνῳ
φανερὰ βύματα νεκτέρων·
συμφορὰ ὦ ἐμῷ βίῳ,
λύσι μοι δ' καταφθορά.
δίασσινα, τίνα
φυγὰν πτεροῖσαν, ἢ
χθονὸς ὑπὸ σκοτίων μυχῶν,
πορεύσω, θανάτου λύσι μου
ἄταν ἀποφύγουσα, πεδρίππων
ὠκίσταν χαλὰν ἐπιβᾶσ', ἢ
πρύμνας ἐπὶ ναῶν·
ὑπ ἔστι λαβεῖν ὅτι μὴ χρήζων
βιὸς ἐκπλείπει·
τίποτ' ὦ μελέα δίασσινα μέλῃ
ψυχῇ σε παθεῖν; ἄρα θέλουσα
δρᾶσαί τι κακὸν τὸς πέλας, αὐτὰ
πεισόμεθ' ὥσπερ τὸ δίκαιον;
πρὸ πρόσπολοι, διωκόμεθα θανασίμοις ἐπὶ σφαγὰς
συβίῳ ψήφῳ κρατηθεῖσ'· ἴσθοτος δ' γίνομαι·

κρατῆρα πληρῶν· τὰς ἢ πρὶν ἀσυνδέτους θεῶν,
δίδωσι γαίᾳ, πᾶσί τ' ἐπαινέσαι λέγει·
σιγὴ δ' ὑπῆλθεν· ἐκδ' ἐπίμπλα μὲν δρόσου
κρατῆρας ἱερὰς, βιβλίνου τε πώματος·
κἀν τῷδε μέχθῳ, πηνὸς ἁπλοῖ δόμοις
κῶμος τελεῖται· λοξίᾳ δ' ἐν δόμοις
ἄτρεστα νάειν· ὡς δ' ἀπέπαυσαν μέθυ,
κἀς αὐτὰ χάλκη πώματος πεχρημέναι,
καθῆκαν· εἷλκον δ' οὐπέρας ἐς αὐχένας·
κἀγὼ τὰς μὲν ἄλλας, ἄκοσος ἦν λοιβὴ θεῶν·
ἥδ' ἵξετ' ἐνθ' ὁ παιὸς ἔσωσεν γόνος,
τοτῦ τ' ἐγώσατ'· οὐδὲ οὔπερον δίμας
ἔσεισε, πἀνεβάκχευσεν· ἐκδ' ἐπλαγξ' ὅτα
ἀξύνετον, αἰάζουσα· βάμβασι δ' ἅπας
θοινατόρων ὅμιλος ὄρνιθος πόνους·
θνήσκουσα δ', ἀπαναίρουσα, φοινιποσπιλῆς
χηλὰς παρῆσα, γυμνὰ δ' ἐκ πέπλων μέλη
ὑπὲρ τραπέζης ἦκεν ὁ μαντεῖος γόνος·
βοᾷ δ', τίς μ' ἔμελλεν ἀνθρώπων κτανεῖν,
σὴ μαῖα πρέσβυ· σὴ δ' ἡ προθυμία·
κἀγὼ πῶμα χερὸς σῆς ἐδεξάμην πάρα·
οὐδὺς δ' ἑαυτᾷ γραῖαν ὠλένην λαβὼν,
ἐπ' αὐτοφώρῳ πρέσβυν ὡς ἔχοντ' ἔλοι·
ὤρθη δ', καὶ κατῆπ' ἀναγκαζθεῖς μόγις,
τόλμας Κρεούσης, πώματός τε μηχανάς·
θεῖ δ' οὐδὺς ἔξω συλλαβὼν θοινάτορας,
ὁ πυθόχρηστος Λοξίου ναοφύλαξ·
κἀν ποιράνοισι πυθικοῖς σαφὴς λέγει·
ὦ γαῖα σεμνὴ, τῆς Ἐριχθέως ὕπο
ξένης γυναικὸς, φαρμάκοισι θηήσομαι·

ἐλάφων, λεόντων τ' ἀγρίων βράματα.
κατ' εἰσόδους δ', Κέκροπα θυγατέρων πέλας
ἀείραις συνεπλάκουτ', Ἀθηναίων τινὸς
ἀνάθημα· χρυσέους τ' ἐν μέσῳ συναγτίῳ
κρητῆρας ἔστησ'· ἐν δ' ἄκροισι βὰς ποσὶ
πῆρυξ, ἀνεῖπε τ' βέλουτ' ἐγχώριον
ἐς δᾶτα χωρᾶν· ὡς δ' ἐπληρώθη σέλη,
στεφάνοισι πασμηθέντες, ἀύχθη βορᾶς
ψυχὴν ἐπλήρωσ· ὡς δ' ἀνῆσαν ἡδονὴν,
παρελθὼν πρέσβυς εἰς μέσον πέδον,
ἔστη· γέλων δ' ἔθηκε σὺν δάπανοις πολύν,
πρόθυμα πράσσων· ἔκτεκ' ἠρωαῖον ὕδωρ
χερσὶν ἔπεμπε πίτρα, πάξεθυμία
σμίρνης ἱδρῶτα· χρυσέων τ' ἐκ πωμάτων
ἦρχ' αὐτὸς, αὐτῷ τόνδε προσάξας πόνον·
ἐπεὶ δ' ἐς αὖλας ἦκεν, ἐς πρατῆράτε
ναὸν χέρων ἔλειξεν, ἁφαρπάξειν χρεὼν
σίτηρὰ σπάνη σμικρὰ, μεγάλα δ' ἀσφέρειν,
ὡς θᾶσσον ἔλθωσ' οἶσιν ἐς ἡδονὰς φρενῶν·
ἦν δ' ἡ φερόντων μόχθος ἀργυρηλάτους,
χρυσέας τε φιάλας· ὁ δ', λαβὼν ἐξαίρετον
ὡς τῷ νέῳ δὴ δεσπότῃ χάριν φέρων,
ἔδωκε πλῆρες τεῦχος ἡς οἶνον βαλὼν,
ὄφρα σθέναρ φάρμακον δρασήριον
δέκοιναν, ὡς πᾶς ὀνίος ἐπλήτοι φόβος·
κὐδὲς τάδ' ἦδη· ἐν χεροὶν ἔχοντι δ'
ἀσπονδὰς μετ' ἄλλων παιδὶ τῷ πεφηνότι,
βλασφημίαν τις οἰκετῶν ἐφθέγξατο·
ὅδ' ὡς ἐν ἱερῷ, μάντεσί τ' ἐν θλοῖς τραφεὶς,
οἰωνὸν ἔθετο, πᾀκέλευσ' ἄλλον νέον

λαβὼν ἢ μόχλος, ὤχετ' ὁ δ' ἠιθέας
σειρῶς ἀτοίχους περιβολὰς σκηνωμάτων
ὀρθοστάτας ἱδρύετ', ἡλίου φλογὸς
καλῶς φυλάξας, ὅττι πρὸς μέσας βολὰς
ἀκτῖνας, ὅτ' αὖ πρὸς τελευτῶσας βίον,
πλέθρα σταθμήσας μῆκος εἰς ἀγώνιον,
μέτρημ' ἔχουσαν τὴν μέσωι μυρίων
τοδῶν ἀριθμὸν, ὡς λέγουσιν οἱ σοφοί.
ὡς πάντα Δελφῶν λαὸν εἰς θέαν καλῶν,
λαβὼν δ' ὑφάσματ' ἱερὰ θησαυρῶν πάρα,
κατεσκίαζε, θαύματ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
πρῶτον μὲν ὀρόφῳ πτέρυγα περιβάλλει πίτλων,
ἀνάθημα δίου παιδός. ὃς Ἡρακλέης
ἁμαξόνων σκυλεύματ' ἤνεγκεν θεῷ.
ἐνῆν δ' ὑφαντὰ γράμμασιν τοιάδ' ὑφή.
ὑρανὸς ἀθροίζων ἄστρ' ἐν αἰθέρος κύκλῳ,
ἵππους μὲν ἤλαυν' εἰς τελευταίαν φλόγα
ἥλιος, ἐφέλκων λαμπρὸν ἑπτέρυξ φάος.
μελάμπεπλος δ' νὺξ, ἀστέρωτον ζυγοῖς
ὄχημ' ἔπαλλεν. ἄστρα δ' ὡμάρτει θεᾷ.
πλειὰς μὲν ἦγε μεσοπόρους δι' αἰθέρος,
Ὅ, τε ξιφήρης Ὠρίων. ὕπειρθε δὲ,
ἄρκτος στρέφουσ' ὑράνια χρυσήρη πώλῳ.
κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω
μηνὸς δι' ἡμέρης, ὑάδες τε ναυτίλοις
σαφέστατον σημεῖον, ἥ τε φωσφόρος
ἕως διώκει τ' ἄστρα. τοίχοισιν δ' ἔπι,
ἦν μὲν ἰσχὺν ἄλλα βαρβάρων ὑφάσματα,
ἀνὴρ δὲ μοῦνος ναῦς ἀντίας ἑλλησίοις,
καὶ μιξόβαρβαρ φῶτας, ἱππάσας τ' ἄγρας

οἴκοισι φυτεύσας
Διωνύσῳ· πρὸς δ' Ἀφροδίταν
ἄλλαν θέμενος χάριν,
νόθα παιδὸς ἔκυρσεν.
θε κλεινὰι γυναῖκες, πᾶ κόρις Ἐριχθέως
δίασσουσαν οὖρος; πανταχῇ κ' ἄστεος
ξυτῶν νιν, ἐξέπλησα, κοὐκ ἔχω λαβεῖν.
χο τίδ' ἐστὶν ὦ ξύνδουλε; τίς προβυμία
τοσῶν ἔχει σε, καὶ λέγειν τίνας φέρεις;
θε θυρώμεθ'· ἀρχαὶ δ' αὖθ' ἑπιχώριοι χθονὸς
ξυτεῦσιν αὐτὴν, ὡς βάκη πετρομίτη.
χο οἶμοι, τί λέξεις; ἔστι τις λελήμμεθα
κρυφαῖον εἰς παῖδ' ἐκπαρίξασαι φόνον;
θε ἐγνώσμεθ' ἐξ ἴσου, κἂν ὑστάτοις κακοῖς.
χο ἔφθη γ' ὡς τὰ πρωτὰ μηχανήματα;
θε Τὸ μὴ δίκαιον τῆς δίκης ἡσσώμενον
ἐξεῦρεν ὁ θεὸς, ἢ μίαν θῆναι βίλων.
χο πῶς, ἀντιάξω σ' ἱκέτις ἐξεστεῖν τάδε.
πεπυσμένα γὰρ, ἃ θανεῖν ὑμᾶς χρεὼν,
ἥδιον ἂν θάνοιμεν, ἢ θ' ὁρᾶν φάος.
θε ἐπῆλθε τἀμὰ μαντεῖον ᾧχετ' ἐκλιπὼν
πόσις Κρεούσης, παῖδα τὸν καινὸν λαβὼν,
πρὸς δῆτα, θυσίας θ', ἃς θεοῖς ὡπλίζετο,
Ξοῦθος ἃ ᾤχετ', ἔνθα πῦρ πηδᾷ θεᾶ
βακχεῖον, ὡς σφαγαῖσι Διονύσου πέτρας
δάσσῃ δικαὰς παιδὸς ἀντ' ὀπηρίων,
λέξας· σὺ δ' ὦ νῦν τέκνον ἀμφίρης ἄ,
σκηνὰς ἀνίσῃ τεκτόνων μοχθήμασι·
θύσας γ' ἑταίρας θεοῖσιν, ἣν μακρὸν χρόνον
μένῳ, παρῶσι δ' ὧδε ἴσωσαν φίλοις.

ἀ τ' ἀπατρίδαν γιγῶσ' οἶκων
ἀμφίπυτο μαι τ' πολύν μυον
βι ν, εἰ περὶ καλλιχόροισι πα γαῖς,
λαμπάδα θιωρὸν εἰπάδων
ὄφιται ἐύχιος, ἄϋπνος ὢν,
ὅτι κὴ Διὸς ἀστερωπὸς
ἀντιχόρευσιν ἀϑὴρ,
χορεύει ϑ σελάνα,
κὴ πεντήκοντα κοῦραι
Νηρέος, ἃι κατὰ πόντον,
ἀϊννάων τι ποταμῶν
δίνας χορεύομεναι,
τὰν χρυσιοφίφανον κόραν,
κὴ ματέρα σεμνὰν,
ἵν' ἐλπίζει βασιλεύσειν,
ἄλλον πόνον τ' φασισῆς,
ὁ φοίβιος ἀλάταις
ὁρᾶαϑ', ὅσοι δυσκιλάδοισιν
κατὰ μῦσαν ἰόντις,
ἀφλεβῦ μυοις·
ἀμέτερα λέχεα, κὴ γάμυς
Κύπριδος ἀϑέμιτας, ἀνοσίυς,
ὅσον ἀσεβῆς πρατῦμεν,
ἄδικον ἄροτρον ἀνδρῶν,
παλίμφαος ἀοιδὰ,
κὴ μύσιος ἄνδρας ἴσω,
δυσκίλαδος ἀμφὶ λέκτρων·
δήκευσι κ' ὁ Διὸς ἐκ
παίδων ἀμνημοσύναν
ἀ κοινὰν τινίων τύχαν

ἐχθρὸν δ' ἐπ' ἄνδρα σῴζε διανοητῶν μέτα,
κ' συμφόνους, κ' συνεξαίρει δόμων·
τ' δ' ἀσέβειαν, ἀτυχῆσαι μ', παλόν
τι μᾶν· ὅταν ἡ πολεμίους δράσαι πανῶς
βέλη τις, ἁδὲς ἐμποδὼν κῆται νόμος.
χο ἱερὰ βύσσα Δάματρος, ἃ τ'
νυκτιπόλων ἐφόδων ἀπάλαγε,
κ' μεθαμερίων, ὄφρα σον
δυσθανάτων πρατήρων πλη
ρώματ', ἐφ' ὅτι πέμπε
τέκνια πόνι ἐμὰ
χθονίας γοργῶς λαι
μοτόμων ἀπὸ σαλαγμῶν,
τῷ τ' Ερεχθεΐδᾶν
δόμων ἐφαπτομένῳ·
μηδ' ἔποτ' ἄλλος ἄλλως ἀπ' οἴκων
πόλεως ἀνάσσοι,
πλὴν τ' αἰγινητᾶν ἐρεχθεΐδᾶν·
ἃ δ' ἀτελὴς θάνατος, αὐδάτε δ' ἀντιόν
τας, ὅτι καιρὸς ἄτεισι τόλμας,
ἄτε νῦν φέρει ἐλπὶς, ἢ θη
κ' ξίφος, ἢ δαίμων ἐξά
ψειν βρόχον ἀμφὶ δέρην·
πάθεσι πάθεα δ' ἐ
ξανύτω, εἰς ἄλλας
βίοτον μορφὰς πάτεισιν·
ἄ κ' δόμων γ' ἑτέρους
ἄρχοντας ἀλλοδαπὺς
ξῶσά ποτ' ὀμμάτων ἐν φαεννᾶις
ἀνέχοιτ' ἂν αὐγαῖς,

ἀ τ'

κρέ νόσους ἀπείργῃ, καὶ τροφὰς ἔχει βίου.
πρ ὁ δ' ἕτερος δ' ἀριθμὸς, ἐν λέγῃς, τί δρᾷ;
κρέ κτήνει, δρακόντων ἰὸς ὢν τ' γοργόνων.
πρ εἰς ἓν δὲ πράσσειν ταυτὸν ἰχῶρ' ἀσφορεῖς;
κρέ χωρίς. Κακῷ δ' ἀεθλὸν ὐ ξυμμίγνυται.
πρ ὦ φιλτάτη παῖ, πάντ' ἔχεις, ὅσων σε δεῖ.
κρέ τούτῳ θανεῖται παῖς· σὺ δ' ὀκτήνων ἔσῃ.
πρ πῦ, κῆτί δράσας; σὸν λέγειν, τολμᾶν δ' ἐμόν.
κρέ ἐν ταῖς Ἀθήναις, δῶμ' ὅταν τὸν μόλῃ.
πρ ὑπ' οὖν τόδ' ἦλθας· καὶ σὺ δ' τὸν φεύγεις.
κρέ πῶς ἄρ' ὑπείδε τῶνδ', ὃ πάμ' ἀφίρχεται;
πρ σὺ παῖδα δόξῃς ὀλέσαι, μὴ μὴ κτενῇς.
κρέ ὀρθῶς· φθονοῦσι γὰρ φασι μητρυιὰς τέκνοις.
πρ αὐτῷ νῦν αὐτὸν κτεῖνον, ἵν' ἀρνήσῃ φόνου.
κρέ προλάξυμαι γοῦν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς.
πρ καὶ σόν γε λήσεις πόσιν ἅ, σε ταῦθ' λαβεῖν.
κρέ οἷα δ' ἦν ὃ δράσον; χερὸς ἐξ ἐμῆς λαβὼν
χρύσω μ' Ἀθάνας, τόδε παλαιὸν ὄργανον,
ἐλθὼν ἵν' ἡμῖν βυθυτεῖ λάβρα πόσις,
δάπτων ὅταν λήγωσι, καὶ σπονδὰς θεοῖσ
μέλλωσι λείβειν, ἐν πέπλοις ἔχων τόδε,
κάθες βαλὼν ἐς πῶμα τῷ νεανίᾳ.
ἰδίᾳ δὲ, μὴ πᾶσι, χωρίσας ποτὸν
τῷ τ' ἐμῶν μέλλοντι διασέξειν δόμων·
πᾶντερ δ' ἐλθῃ λαὸς, ὅπου' ἵξεται
πλεινὰς Ἀθήνας· κατθανὼν δ' αὐτῷ μενῇ.
πρ σὺ μὲν νυν εἶσω προξένων μέθες πόδα.
ἡμᾶς δ' ἐφ' ᾧ τετάγμεθ', ἐκπονήσομεν.
ἀγὼ γεραιὸ πὸς, νεανίας γενῶ
ἔργοισι· μὴ μὴ τῷ χρόνῳ πάρεστί σοι,

πρέ ἐπίσημον ὀφθαλμὸν, κἀτὸ σῦλον ἀσθενές.
πρ ὤμοι· κακίξη· φέρε σὺ νῦν βύλευέ τι.
πρέ κἀμὴν ἔχωγε βόλια, κἀράκπρια.
πρ ἀμφοῖν ἂν ἦν τοῖνδ' ὑπηρέτης ἐγώ.
πρέ ἄκουε τοίνυν· δίωθα γυμνῆ μάχην;
πρ οἷδ' ἦν φλέγρᾳ γίγαντες ἔσησαν θεοῖς.
πρέ ἐνταῦθα γοργὸν ἔπτειχε, δεινὸν τέρας.
πρ ἦ παισὶν αὐτῆς σύμμαχον θεῶν τινον;
πρέ ναί· καὶ νιν ἔκτειν' ἡ Διὸς Γαλλὰς βιᾷ.
πρ ποῖόν τι μορφῆς σχῆμ' ἔχουσαν ἀγρίας;
πρέ θώρακ' ἐχίδνης περιβόλοις ὡπλισμένον.
πρ ἆρ' ἦτος ἦθ' ὁ μῦθος, ὃν πλύων πάλαι;
πρέ ταύτης Ἀθάνας δῶρος ἐπὶ στέρνοις ἔχειν.
πρ ἦν αἰγίδ' ὀνομάζουσι, Γαλλάδος σολήν;
πρέ τόδ' ἔσχεν ὄνομα θεῶν, ὅτ' ἦλθεν εἰς δόρυ.
πρ τί δῆτα θύγατερ τοῦτο σοῖς ἐχθροῖς βλάβος;
πρέ Ἐριχθόνιον ὅπλον; ἢ τίν' ἄ μέλλῃς γέρον;
πρ ὃν πρῶτον ὑμῶν πρόγονον ἐξανῆκε γῆ;
πρέ τούτῳ δίδωσι Γαλλὰς ὅντι νεογόνῳ,
πρ τί χρῆμα; μέλλον γάρ τι προσφέρεις ἔπος.
πρέ δεινὸς σαλαγμὸς ἅρματος γοργὸς ἅπτο.
πρ ἰχὼν ἔχοιτ' ἂν τίνα πρὸς ἀνθρώπου φύσιν;
πρέ τὸν Ἅιδ', θανάσιμον· τόνδ' ἀπισφόρον νόσων.
πρ ἐν τῷ, καβάψας ἀμφὶ παιδὶ σώματος;
πρέ χρυσοῖσι δισμοῖς· οἷς δίδωσ' ἐμῷ πατρί.
πρ κἄτ' ἀπατεύοντος, εἰς σ' ἀφίκετο;
πρέ ναί· κἀπὶ καρπῷ' αὐτὸ χὠ χερὸς φέρω.
πρ πῶς ἂν κέκρακται δίπτυχον δέρος θεᾶς;
πρέ κοίλης Ἅμ' ὅστις φλοιβὸς ἀπίσαξεν φόνῳ.
πρ τί τῷδε χρῆσθε; δύνασιν ἐκφέρει τίνα;

πρέ τόνδε

πρ τίς γάρ νιν ἐξέβαινεν; ἢ κἀδὴ σύγε.
πρέ ἡμῖς ἐν ὄρφνῃ σαυτὸν ἀναργανώσαντες πέπλοις.
πρ ἦ ξυνήδει σοί τις ἔπβασιν τέκνου;
πρέ ἀλλ' ξυμφοραίνω κἀγὼ λανθάνειν μόνον.
πρ καὶ πῶς ἐν ἄντρῳ παῖδα σὸν λιπεῖν ἔτλης;
πρέ πῶς δ'; οἰκτρὰ πολλὰ σώματος ἐπβαλοῦσ' ἔπη.
πρ φεῦ.
τλήμων σὺ τόλμης· ὁ δ' θεὸς μᾶλλον σέβειν.
πρέ ἃ παῖδα δ' ἦφθες χεῖρας ἐκτήνουτά μοι.
πρ μαστὸν διώκουτ', ἢ πρὸς ἀγκάλας πιεῖν;
πρέ ἐνταῦθ'· ἵν' ὑπ ὢν, ἄδικ' ἔπαχθεν ἐξ ἐμοῦ.
πρ σοὶ δ' ἐς τί δ' ὄξυς ἦλθεν ἐπβαλεῖν τέκνον;
πρέ ὡς τ θεὸν σώζοντα τὸν αὐτοῦ γόνον.
πρ οἴμοι δ' ὁμῶν σῶν, ὅλβος ὡς χειμάζεται.
πρέ τί κρᾶτα κρύψας ὦ γέρον δακρυρροεῖς;
πρ σὲ, κἀκατέρα σὸν δυσυχοῦντας εἰσορῶν.
πρέ Τὰ θνητὰ τοιαῦτ', οὐδὲν ἐν ταυτῷ μένῃ.
πρ μὴ νῦν ἔτ' οἴκτων θύγατερ ἀντιχώμεθα.
πρέ τί γάρ με χρὴ δρᾶν; Ἀπορία τὸ δυσυχεῖν.
πρ τὸν πρῶτον ἀδικήσαντά σ' ἀποτίνω δίκη.
πρέ Καὶ πῶς τὰ κρείσσω θνητὸς ὢν, ὑπερδράμω;
πρ πί μπρη τὰ σεμνὰ Λοξίου χρησήρια.
πρέ δέδοικα· κἀγὼν πημάτων ἄδην ἔχω.
πρ τὰ δυνατὰ νῦν τόλμησον, ἄνδρα σὸν πτανῇ.
πρέ αὐδᾷ μεθ' αὑτὰς τὰς τόδ', ἡνίκ' ἐσθλὸς ἦν.
πρ νῦν δ' ἀλλὰ παῖδα τ ἐπὶ σοὶ πιφηνότα.
πρέ πῶς; ἢ κἄμ' ἦν δυνατὸν, ὡς θέλοιμί γ' ἄν.
πρ ξιφηφόρους σὺς ὁπλίσας ὀπάονας.
πρέ εἰχοιμ' ἄν· ἀλλὰ τῶν γενήσεται τόδε;
πρ ἱεραῖσιν ἐν σκηναῖσιν, ἃ θοινᾷ φίλους·

κακῶν, ἐφ' ὅσοι πᾶς ἂν ἐμβάλοι δάπρυ.
πρ βύγατερ, ὅτοι σὸν βλέπων ἐμπίπλαμαι
πρόσωπον, ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς.
κακῶν δ' ἄρτι νῦν μ' ὑπεξαντλῶν φρενὶ,
πρύμνηθεν ἄφρει μ' ἄλλο σῶν λόγων ὕπο.
ὃς ἐμβαλοῦσα, τῶ πεπεισώτων κακῶν
μετῆλθες ἄλλων πημάτων κακὰς ὁδούς.
τί φῄς; τίνα λόγον λοξὸν κατηγορεῖς;
ποῖον τεκοῦσ' φῄς παῖδα; πῶ βεβᾶναι πόλεος
θηρσὶ φίλον βύμβαν μ'; ἄντελθέ μοι πάλιν.
πρέ αἰχύνομαι μέν σ' ὦ γέρον· λέξω δ' ὅμως.
πρ ὡς συσπάσειεν ὄδ' ἀγγαίως φίλοις.
πρέ ἄκουε τοίνυν· οἶσθα πετροπίας πέτρας
πρόσβορρον ἄντρον, ἃς Μακρὰς κικλήσκομεν;
πρ οἶδ'· ἔνθα Γανὸς ἄδυτα, κἀβώμοι πέλας.
πρέ ἐνταῦθ' ἀγῶνα δρᾶν ἠγωνίσμεθα.
πρ τίν'; ὡς ἅπαντ' ἄπρυά μοι τοῖς σοῖς λόγοις.
πρέ Φοίβῳ συνῆψ', ἄκουσα δύσγαμον γάμον.
πρ ὦ βύγατερ, ἆρ' ἦν ταῦθ', ἃ γ' ἠθόμην ἐγώ;
πρέ ὑκ οἶδ'· ἀλλθῆ δ' εἰ λέγεις, φάκη μέν ἄν.
πρ νόσον πρυφαίαν ἢ νίκ' ἔστεις λάβρᾳ;
πρέ τοῦτ' ἦν, ἃ νῦν σοι φανερὰ σημαίνω κακά.
πρ κἄπ' ἐξέκλεψάς πῶς Ἀπόλλωνος γάμους;
πρέ ἔτεκον· ἀνάγκη ταῦτ' ἐμοῦ κλύων γέρον.
πρ πῶ τίς λοχεύει σ'; ἢ μόνη μοχθῆς τάδε;
πρέ μόνη κατ' ἄντρον, ὅπερ ἐξώχθην γάμοις.
πρ ὁ παῖς δ' ποῦ 'στιν, ἵνα σὺ μὴ κτείν' ἧς ἄπαις;
πρέ τέθνηκεν ὦ γεραιέ, θηρσὶν ἐκτεθείς.
πρ τέθνηκεν; Ἀπόλλων δ' ὁ κακὸς οὐδὲν ἤρκεσεν;
πρέ ὑκ ἤρκεσ'· αἰδοῦς δ' ἐν δόμοις παιδεύεται.

πρ τίς

θεὸς ὁ μαντίτας
ἄγις ἀναιδήᾳ,
Κύπριδι χάριν πράσσων·
τίπτω δ' ἀ δύσπνοος σοι
κῦρον, τ' ὄρνιθος μητρὸς,
εἰς αὐτὰν βάλλω τὰν σὰν,
ἵνα με λίχνοισι μελέαν μελίοις
ἐξαύξω τὰν δύσπνοον·
οἴμοι μοι· ἁ τύν ἐρῶ
πανοῖς ἁρπαθεὶς βοῖνα
παῖς μοι, ἁ σὸς τλάμων·
σὺ δ' ἁ κιθάρᾳ πλάξεις,
παῖσας μέλπων·
ὠή· τ' Λατῦς αὐδῶ·
ὅς γ' ὀμφὰν πληροῖς
πρὸς χρυσέας βάκους, ἁ
γᾶς μεσόμφαλ' ἕδρας
εἰς ἃς αὐδὰν παρύξω·
ἰὼ πανὸς αὐτάτωρ,
ὃς τῷ μὲ ἐμῷ τυμφέτᾳ
χάριν ὑ προλαβὼν,
παῖδ' ἃς οἴκους οἰκίξῃς·
ὃ δ' ἐμὸς γενέτας, ἁ σός γ' ἀμαθὴς,
οἰωνοῖς ἔρρει συλαθεὶς, οἰκεῖα
σπάργανα ματέρος ἐξαλλάξας·
μισεῖ σ' ἀ Δᾶλος· ἁ δάφνας
ἔρνεα φοίνια παρ' ἄβροκόμαν,
ἔνθα λοχεύματα σὰ μὺ ἐλοχεύσατο,
Λατὼ δ' ἰσίσι σε καρποῖς·
Χ. Οἴμοι, μέγας θυσαυρὸς ὡς ἀποίγυται

αὐδᾷς δ' ἀπολειφθῶ;
τί κ' ἐμποδιον κώλυμ' ἔτι μοι;
πρὸς τίν' ἀγῶνα τιθεὶ μιαθ' ἁριτῆς;
ἢ πόσις ἡμῶν προδότης γέγονε;
στέρομαι δ' οἴκων, στέρομαι παίδων·
φρᾶδαι δ' ἐλπίδες, ἃς διαβέβαμαι
χρήζουσα καλῶς, ἢν ἐδυνάσθην,
σιγῶσα γάμους, σιγῶσα τόκους πολυπλαύτους·
ἀλλ' ὦ τὸ Διὸς πυλύχρυσον ἔδος,
ἢ τ' ἐπ' ἐμοῖς σκοπέλοισι θεὰν,
λίμνης τ' ἐνύδρου τριτωνίδος
πόντιαν ἀπτὰν, ὑπὲρ τί πρύμνῳ λέχος, ὡς στέρνων
ἀπονισαμένη ῥᾴων ἔσομαι·
στέγουσι πόραι δακρύοισιν ἐμαὶ,
ψυχὰ δ' ἀλγεῖ πανοβυλαυβέος
ἔκ τ' ἀνθρώπων, ἔκ τ' ἀθανάτων,
ὃς ἀποδύξω
λέκτρων προδότας ἀχαρίστους·
ὦ τὰς ἑπταφθόγγου μέλπων
κιθάρας ἐνοτὰν, ἄ, τ' ἀγραύλοις
πίρασιν ἐν ἀτύχοις ἀχεῖ μυσᾶν, ὕμνις ἀοιδοῦ,
σοὶ μομφὰν ὦ Λατοῦς παῖ·
πρὸς τάνδ' αὐγὰν αὐδάσω·
ἦλθές μοι χρυσῷ χαίταν
μαρμαίρων, ὅτ' εἰς πόλιν
πρόκια πίταλα φάρισιν ἔδριπον,
ἀνθίξειν χρυσανταυγῆ·
λαμπαῖς δ' ἐμφύσας παρτοῖς
χειρῶν, ἃς ἄντρα νύπτας
πρωταί μ' ὦ μάτερ μ' αὐδῶσαν,

Ιων, ἰόντι δῆθεν ὅτι συνήντετο.
» ὦ μοι κακὼ ργὸς ἄνδρας ὡς ἀφ' ἡσυχῶ,
» οἳ συντιθέντες τἄδικ', ἕτα μηχανὰς
» κοσμοῦσι φαῦλον χρυσὸν ἀναλαβεῖν φίλον·
» θέλοι μι μᾶλλον, ἢ κακὸν σοφώτερον.
κἠ τῶνδ' ἁπάντων ἔχετον πείσῃ κακὸν,
ἀμήτορ', ἀναρίθμητον ἐκ δούλης τινὸς
γυναικὸς, εἰς σὸν δῶμα δεσπότην ἄγῃ·
ἁπλοῦν ἂν ἦν τὸ κακὸν, εἰ παρ' ἀγνῶς
μητρὸς τιθῶν σε σὴν λέγων ἀπαιδίαν,
ἐσώπισ' οἴκους· εἰ δέ σοι τόδ' ἦν πικρὸν,
Αἰόλην χρῆν ὀρεχθῆναι γάμων.
ἐκ τῶνδε δεῖ σε δὴ γυναικεῖόν τι δρᾶν,
ἢ ξίφος λαβοῦσαν, ἢ δόλῳ τινὶ,
ἢ φαρμάκοισι, σὸν κατακτεῖναι πόσιν,
κἠ παῖδα, πρίν σοι βάτατον ἐκ κείνων μολεῖν·
εἰ γάρ γ' ὑφήσεις, τῦδ' ἀπαλλάξῃ βίου·
» δυοῖν δ' ἐχθροῖν εἰς ἓν ἑλθόντοιν σέβος,
» ἢ βάτερον δεῖ δυσυχεῖν, ἢ βάτερον·
ἐγὼ μὲν οὖν σοι, κἠ συνεκπονεῖν θέλω,
κἠ συμφονεύειν παῖδ' ἐπεισελθὼν δόμοις·
ἔ δαῖδ' ὁπλίξει, καὶ τροφᾶ δεσπόταις
ἀποδοὺς, θανεῖν τε, ξῶν τε φέγγος ἐσορᾶν·
» ἓν γάρ τι τοῖς δούλοισιν αἰσχύνην φέρει,
» τὔνομα· τἄλλα πάντα, τᾆ ἐλευθέρῳ
» οὐδὲν κακίων δοῦλος, ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.
χο πάγω φίλη δέσποινα, συμφορᾶν θέλω
κοινὴν μένειν τήνδ', ἢ θανεῖν, ἢ ζῆν καλῶς.
κρέ ὦ ψυχὰ, πῶς σιγάσω; πῶς ἐ-
=σκοτίας ἀναφήνω αὐγάς;

οἶχθ', ἢ σιωπῇ τοῦτ' ἀνύρωτον μένει;
χο Ἰων', ἐπείπερ πρῶτος ἥντησεν πατρί·
τρ μητρὸς δὲ ποίας ἐστίν; Χο. οὐκ ἴσχω φράσαι.
φρυδὸς δ', ἵν' ἴδῃς πάντα τἀπ' ἐμοῦ γέρον,
παιδὸς προθύσων ξένια, κἠγγέθλια,
σκηνὰς ἐς ἱερὰς τῆσδε λαβραίως πόσις,
βοείνῃ ξυνάψων παῖδα παιδὶ τῷ νέῳ.
τρ δίανοια, προδιδόμεθα· σὺν γὰρ σοὶ νοσῶ,
τοῦ σοῦ πρὸς ἀνδρὸς· κἀμὲ μηχανὴ μένως
ὑβρίξομεθα, δωμάτων τ' Ἐρεχθέως
ἐκβαλλόμεθα· κἀσὸν ὑ συζῶν πόσιν,
λέγω, σὲ μέντοι μᾶλλον, ἢ κεῖνον φιλῶν,
ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν,
κἀμὸν, κἀσὸν παραλαβὼν παγκληρίαν,
ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκπαρθυμένος
λάθρᾳ πέφηνεν· ὡς λάθρᾳ δ', ἐγὼ φράσω.
ἐπεί σ' ἄτεκνον ἤσθιτ', οὐκ ἔστερξέ σοι
ὅμοιος ἔναι, τῆς τύχης τ' ἴσον φέρειν·
λαβὼν ἓν ὅπλα λίπτρα, νυμφεύσας λάθρᾳ,
τὸν παῖδ' ἔφυσεν· ἐξένῳ μένον δὲ τῷ
Δελφῶν δίδωσιν ἐκτρέφειν· ὅδ' ἐν βιοῦ
δόμοισιν ἄριστος ὡς λάβοι, παιδεύεται·
νεανίαν δ' ὡς ἤσθιτ' ἐκτεταμένον,
ἐλθεῖν σ' ἔπεισε δοῦρ' ἀπαιδίας χάριν·
κἄβ' ὁ θεὸς οὐκ ἐφύσαθ'· ὅδ' ἐφύσατο,
πάλαι τρέφων τὸν παῖδα· κἄπλευσε πλοκὰς
τοιάσδ'· ἁλοῦς μὲν, ἀντίφερ' ἐς τὸν δαίμονα·
ἐλθὼν δὲ, κἀτὸν χρόνον ἀμύνεσθαι βίᾳ,
τυραννίδ' αὐτῷ περιβαλεῖν ἐμέλλεγῆς·
καινὸν γὰρ τοῦτο μ' ἀνὰ χρόνον πέπλασε μέγα,

Ἰων,

κρέ ἀγγελίαν τίνα μοι;
πρ εἰ ταῦτα πράσων διαπότης, τῆς συμφορᾶς
κοινωνός ἐστιν, ἢ μόνη σὺ δυσυχῆς.
χο ἥκω πι ὦ γεραιὲ, παῖδα Λοξίας
ἔδωκεν· ἰδίᾳ δ' αὐτυχεῖ ταύτης δίκα.
κρέ τὸ δ' ἐπὶ τῷδε πανὸν ἄκρον
ἔλαβες ἄχος ἐμοὶ σίνῃ.
πρ. πότερα, διαφύναι δὴ γυναικὸς ἔκτικες
τὸ παῖδ', ὃν ἔχας, ἢ γεγὼς ἐθέσπισεν;
χο ἤδη πεφυκὸς ἐκτελῆ νεανίαν
δίδωσιν αὐτῷ Λοξίας· πάρειμι δ' ἐγώ.
κρέ πῶς φής;
ἄφατον, ἄφατον, ἀναύδητον
λόγον ἐμοὶ βροτεῖς.
πρ κἄμοιγε. Κρέ· πῶς δ' ὁ χρησμὸς ἐκπεφάνται,
σαφέστερόν μοι φράζε, χ' ὥστις ἐσθ' ὁ παῖς.
χο ὅτῳ ξυναντήσειν ἐκ θεοῦ συβᾷς,
πρώτῳ ποσὶς σὸς, παῖδ' ἔδωκε αὐτῷ θεός.
κρέ ὀπποτοπότοι·
τὸ δ' ἐμὸν, ἄτεκνον, ἄτεκνον ἔλαβεν
ἄρα βίοτον· ἐρημίᾳ δ' ὀρφανὸς δόμος οἰκήσει.
τίς ἦν ἐχρήσθη; τῷ, συνῆψ' ἴχνος ποδὸς
ποσὶς ταλαίνης; πῶς δέ τ' ἦν ἐσίδω;
χο οἶσθ' ὦ φίλη δέσποινα τὸν νεανίαν,
ὃς τόνδ' ἔσαιρε ναόν; ἔστος ἐσθ' ὁ παῖς.
κρέ ἀνύγρὸν ἂν πάλιν ἀϊέρα
πρόσω γαίας Ελλανίας,
ἀστέρας ἑσπερίους.
δίον, δίον ἄλγος ἔπαθον.
πρ ὄνομα γὰρ τοῖον αὐτὸν ὀνομάζει πατὴρ

τρ ἰδού· τὸ τοῦ ποδὸς μὲν βραδύ, τὸ τοῦ δὲ νοῦ ταχύ·
κρέ βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῆ σίβον χθονός·
τρ καὶ τοῦτο τυφλόν, ὅταν ἐγὼ βλέπω βραχύ·
κρέ ὀρθῶς ἔλεξας· ἀλλὰ μὴ παρεισπέτω·
τρ ἴκνει κώπῃ, τοῦδ' ἄποντος ὑ πρατῶ·
κρέ γυναῖκες, ἴσων τ' ἐμῶν, κἀπερήσθην
δόλον μα πιστὸν, τίνα τύχην λαβὼν πόσις,
βέβηκε παίδων, ὥστε μ' ὕστερ' ἵππος μὲν,
σημήνατ'· ἢ κἀγχοῦ μοι, μηνύσατε·
ὑπεὶς ἀπίστους διαπότας βαλῇς χαράν·
χο ἰὼ δᾶμον·
τὸ φροίμιον μὲν τ' λόγων, ὑπ' εὐτυχεῖς·
ἰὼ τλᾶμον·
ἀλλὰ τί βεσφάτοισι διαποτῶν νοσῶ;
ἔκιν· τί δρῶ μὲν θάνατος ὧν ἥκει πέρι;
κρέ τίς ἥδε μῦσα, χ' ᾧ φόβος τίνων πέρι;
χο εἴπω μὲν, ἢ σιγῶ μεν, ἢ τί δράσομεν;
κρέ ἆρ' ὡς ἔχεις τι συμφορᾶς τὶν' εἰς ἐμέ·
χο ἁρπάσεταί τοι, πεὶ θανῇ· μέλλω δ' ἁπλῆ·
ὑπ' ἔστ' σοι διαπονεῖν ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν
τέκν', ὑ) μασῷ σῷ προσαρμόσαι πάλι·
τρ ὤμοι· θάνοιμι βύσατε· ὤτάλαιν' ἐγώ·
κρέ ἆρ' ὡς ἔχεις τι συμφορᾶς τὶν' ἧς ἐμέ·
συμφορᾶς ἔλαβον, ἔπαβον ἄχος βίοτον ὦ φίλαι.
τρ δίοιχόμεθα τέκνων· Κρέ· αἴ· αἴ· αἴ· αἴ·
διαντᾶίος ἔτυπεν ἔτυπεν ὀδύνα μέ
πνευμόνων τῶν δ' ἔσω·
τρ μήπω στενάξῃς,
κρέ ἀλλὰ πάρεσί γοοί·
τρ πρὶν ἂν μάθωμεν,

παῖς, καὶ πατὴρ νέως νέων,
ἵνα δειράδες Γαργαροῦ
πέτρας ἔχουσαι σκόπελον,
ὑράνιόν θ' ἕδραν,
ἵνα Βάκχιος ἀμφιτόρους ἀνέχων
πάνας, λαμπρὰ πυλῶν
νυκτιπόλοις ἅμα σὺν βάκχαις·
μήτοθ' ἡς ἰμὰν πόλιν ἵκοιθ' ὁ παῖς·
νέαν δ' ἀμέραν ἀπολιπὼν, θάνοι·
στενόμενα κ' ἂν πόλις, ἔχοι
σκῆψιν, ξεινικὸν εἰσβολὰν
ἁλίσας ὁ πάρος ἀρχαῖος
ὢν Ερεχθεὺς ἄναξ.

πρί ὦ πρέσβυ παιδαγωγὲ Ερεχθέως, πατρὸς
τὸ μὲν τοσοῦτος, μητρὸς δ' οὐκέτ' ἐν φάει,
ἵκεταί σ' αὐτὸν πρὸς θεοῦ χρησήρια,
ὡς μοι συνηθὴς εἴ τι Λοξίας ἄναξ
θέσπισμα παίδων εἰς γονὰς ἐφθέγξατο.
Σὺν τοῖς φίλοις κ' ἡδὺ τἀπράγμ' ἂν καλῶς·
ἃ μὴ γένοιτο δ', ἤ τι τυγχάνοι κακὸν,
εἰς ὄμμαθ' αὑτῷ φωτὸς εἰσβλέψαι γλυκύ·
ἐγὼ δέ σ', ὥστερ κἀ σὺ πατέρ' ἐμὸν ποτε,
δέσποιν' ὁμῶς ἔσ', ἀντιπαιδεύω πατρός.

πρ ὦ θύγατερ, ἄξι' ἀξίων γεννητόρων
ἥβη φυλάσσεις, κοὐ καταισχύνασ' ἔχεις
τὸν σὸν παλαιὸν εὐγενῆ αὐτόχθονα.
ἔλαχ', ἵκου πρὸς μέλαθρα, κἀμοὶ μέλεε μέ·
ἀπηγὰ δέ μοι μαντεῖα· τῶν γὰρ ὡς δέμοι
συνεκπονοῦσα κῶλον, ἰατρὸς γενοῦ.

πρί ἔστιν τίν· ἔχεις δ' ἐφύλαξ', ὅπου τιθεὶς·

τίν' ὦ παῖ πρόμαιτι λάτῃς,
ἔχρησας ἐς ὑμνῳδίαν;
πόθεν ὁ παῖς ὅδ' ἀμφὶ ναὸς σέβει
τρόφιμος ἐξέβα; γυναικῶν τίνος;
ἦ γάρ με σαίνει βίσφατα,
μή τιν' ἔχῃ δόλον·
δεῖ μαίνω συμφορᾶν,
ἐφ' ὅποτι βάσεται,
ἄτοπος· ἄτοπα δὲ
παραδίδωσί μοι,
τῳδί ποτ' ὄφημα·
ἔχῃ δόλον, τύχαν δ' ὁ παῖς,
ἄλλων τραφεὶς ἀφ' αἱμάτων·
τίς ἦ τάδε ξυνοίσεται;
φίλαι, πότερ' ἐμᾶς διανοίας τάδε τορῶς
ἐς ὃς γιγωνήσομεν
πόσιν, ἐν ᾧ τὰ πάντ' ἔχω, ἐλπίδων
μέτοχος ἦν τλάμων;
νῦν δ' ἢ μὲν, ἢ ῥᾳ συμφορᾶς, ἴσ' αὐτυχεῖ,
πολιὸν φανισοῦσα γῆρας·
πόσις δ' ἀτίετος φίλων·
μέλεος, εἰς θυραῖος ἐλθὼν δόμους,
μέγαν ἐς ὄλβον ἦ ἴσωσε τύχας·
ὄλοιτ', ὄλοιτ', ὦ πότνιαι
ἐξαπαφὼν ἐμὰν,
ἢ θεοῖσιν μὴ τύχοι
παλλίφλογα πέλανον
ἐπὶ πυρὶ παθαγίσας·
τὸ δ' ἐμὸν ἔσεται τυραννίδος, τυραννίδος φίλα·
ἢν δὴ πελάσας, δέσποιν' ἐμὰ πυρεῖ

κοινῆς τραπέζης δ' αὖτα πρὸς κοινὴν τιθὼν,
θύσαι θ' ἃ σε πρὶν γενέθλι' ὧν ἐθύσαμεν·
κἀγὼν ἵν' ὡς δὴ ξένον ἄγων σ' ἱφίστον,
δείπνοισι τέρψω· τῆσδ' Ἀθηναίων χθονὸς
ἄξω θυατὴν δῶμα, ὡς ὧν ἔντ' ἐμόν·
κἀγὼ γυναῖκα τὴν ἐμὴν θέλομαι
λυπῆσ', ἄτεκνον οὖσαν, αὐτὸς αὐτυχῶν·
χρόνῳ δ' ὅταν καιρὸν λαμβάνων, προσάξομαι
δάμαρτ' ἐᾶν σε σπέρμα τἄμ' ἔχειν χθονός·
Ἴωνα δ' ὀνομάζω σε, τῇ τύχῃ πρέπον,
ὃς ἔντεκ' αὐτῶν ἐξιόντι μοι θεῶν,
ἔχνος συνῆψας πρῶτος· ἀλλὰ σὸν φίλων
πλήρωμ' ἀθροίσας, βωμὸν ὑμνήσῃ κόρῃ
πρόσφατα· μέλλων Δελφίδ' ἐκλιπεῖν πόλιν,
ὑμῖν δὲ σιγᾶν δμωΐδεσι λέγω τάδε,
ἢ θάνατον εἰπόντεσσι πρὸς δάμαρτ' ἐμήν.
Ἴων στείχοιμ' ἄν· ἐν δὲ τῆς τύχης ἄπιστόν μοι·
ἢ μή τις ἔντις μ' ἔτεκεν, ἀρήσω πάτερ,
ἀβίωτον ἡμῖν· εἰδ' ἐπαύξασθαι χρεὼν,
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν μή τινος εἶη γυνή,
ὡς μοι γένηται μητρόθεν παρρησία·
καθαρὰν δ' ἂν εἰς πόλιν πίοι ξένος,
κἂν τοῖς λόγοισιν ἀστὸς ᾖ, τόγε σῶμα
δοῦλον, πέπαυται, κοὐκ ἔχει παρρησίαν.
Χο ὁρῶ δάκρυα μὲν, καὶ πτερύγων ἄλλας
γε συναγμῶν ἐσβολὰς,
ὅταν ἐμὰ τύραννος αὐθαδία
πόλιν ἔχοντ' ἤδη,
αὐτὴ δ' ἄπαις ᾖ, καὶ λιλαίομαι μέλη τέκνων·

» λυπρὰ· τίς κ' μακάριος, τίς οὐτυχὴς,
» ὅστις δεδοικὼς, κ' παραβλέπων βίον,
» αἰῶνα τήνει; δημότης δ' ἂν οὐτυχὴς
» ξῆν ἂν θέλοιμι μᾶλλον, ἢ τύραννος ὢν·
» ᾧ τὰς πονηρὰς ἡδονὰ φίλας ἔχει,
» ἐσθλὰς δ' μισῇ, κατθανεῖν φοβούμενος·
» ἆρ' οἶσθ' ὡς ὁ χρυσὸς ἐπινικᾷ τάδε,
» πλουτεῖν τε τερπνὸν; ὃ φιλῶ ψιφὺς πλύειν
» ἐν χερσὶ σώζων ὄλβον, ὃν δ' ἔχειν πόνος·
» ἥκ' ἐμοὶ μέτρια μὴ λυπῇ μένων·
» ἃ δ' ἐνθάδ' ἦλθον ἀγαθὰ, ἄκουσόν μου πάτερ·
» τὴν φιλτάτην μοι πρῶτον ἀνθρώπων χολὴν,
» ὄχλον τε μέτριον· ὃν δέ μ' ἐξέπληξ' ὁδοῦ
» πονηρὸς ὑδεὶς πέπον δ' ὑπ' ἀναχετὸν,
» εἶπεν ὁδοῦ χαλῶντα τοῖς πεπίοσιν·
» βιῶν δ' ἐν οὐχαῖς, ἢ γόοισιν, ἢ βροτῶν
» ὑπηρετῶν, χάρισιν ἃ γοῶ μένοις·
κ' τὰς μ', ἐξέπεμπον· οἷσδ' ἦκον ξένοι·
ὥσθ' ἡδὺς αἰεὶ πᾶσιν ἦς, πασοῖσιν ἦν·
ἃ δ' οὐπω ἀνθρώποισι, πᾶν ἄκουσιν ἦ,
δίκαιον εἶναι μ' ὁ νόμος, ἢ φύσις θ' ἅμα
παρῆχε τῷ βίῳ· ταῦτα συντοῦ μένος,
κράτω νομίζω τἀνθάδ', ἢ τἀκεῖ πάτερ·
» ἃ δ' ἐμαυτῷ ξῆν· ἴσθι κ' ἡ χάρις,
» μεγάλοισι χάρμα, σμικρὰ θ' ἡδέως ἔχειν·
χο καλῶς ἔλεξας, ὅστις ὡς ἐγὼ φιλῶ,
ἐν τοῖσι σοῖσιν οὐτυχήσασιν λόγοις·
ξυ παῦσαι λόγων τῶνδ'· οὐτυχῆ δ' ἐπίσασο·
θέλω κ' ὅπως σ' ὦρον ἄρξασθαι τέκνον,

ἢ τοῦτ' ἔχων τυγχάνοις, ἀφιστὰς ἂν ὢν,
μηδὲν ἢ ὀλίγ' ὢν πεπλήσομαι.
ἦν δ' ἐς τὸ πρῶτον πόλεως ὁρμηθῇς ξυνὼν
ζητῶ τις εἶναι, ἢ ἃ δυνάτων ὕπο,
μισησόμεθα· λυπρὰ γὰρ τὰ πρέσβεια.
ὅσοι δὲ χρησοὶ, δυνάμενοί τ' εἶναι σοφοὶ,
σιγῶσι, κοὐ παύσουσιν εἰς τὰ πράγματα,
γέλωτ' ἐν αὐτοῖς, μωρίαν τε λήψομαι,
ἀχὴ συχάξων ἐν πόλει φόβῳ πλέα.
τῶν δ' αὖ λογίων τε, χρωμένων τε τῇ πόλει
εἰς ἀξίωμα βάς, πλέον φρονήσομαι
φήφοισιν· οὕτω γὰρ τὰ δ' ὦ πάτερ φιλεῖ,
οἱ τὰς πόλεις ἔχουσι, μὴ ξίωματα,
τοῖς ἀνθαμίλλοις εἰσὶ πολεμιώτατοι·
ἐλθὼν δ' ἐς οἶκον ἀλλότριον ἔπαυλος ὤν,
γυναῖκα βοῦς ἄπειρον, ἢ ποιμαίνη
τὰς συμφορὰς σοι πρόσθεν, ἀπολαχοῦσα τύχης,
αὐτὴ καθ' αὑτὴν τὴν τύχην οἴσει πικρῶς.
πῶς δ' ἐξ ὑπ' αὐτῆς εἰκότως μισήσομαι,
ὅταν παρασῶ σοὶ μὴ ἐγγύθεν πόδος,
ἢ δ' ἐς ἄπειρος, τὰ σὰ φίλ' εἰσορᾷ πικρῶς.
κἄτ' ἢ προδοὺς σύμ' ἐς δάμαρτα σὴν βλέπῃς,
ἢ τἀμὰ τιμῶν, δῶμα συγχέας ἔχῃς.
ὅσας σφαγὰς δὴ φαρμάκων θανασίμων,
γυναῖκες οὖρον, ἀνδράσιν διαφθοράς.
ἄλλως τε, τὴν σὴν ἄλοχον οἰκτείρω πάτερ,
ἄπαιδα γηράσουσαν· ἐξ ἃ ἀξία
πατέρων ἀπ' ἐσθλῶν ἐς ἀπαιδίαν νοσεῖν.
τυραννίδος γὰρ τῆς μάτην ἀντεμίνης,
τὸ μὲν πρόσωπον ἡδύ, τὰν δόμοισι γὰρ,

Ἴων ὦ φίλη μῆτερ, πότ' ἄρα σὴν ὄψομαι δέμας;
νῦν ποθῶ σε μᾶλλον ἢ πρίν, ἥτις ἦ ποτ' ἐσιδεῖν.
ἀλλ' ἴσως τέθνηκας, ἡμεῖς δ' οὐδὲν δυναίμεθα
κοιναὶ μὲν ἡμῖν δώματων ἀπραξίαι.
ὅμως δὲ καὶ δίαιτον ἐς τέκν' ἀντυχὴν
ἐβουλόμην ἂν, τύστ' Ἐρεχθέως δόμους.
ὦ τέκνον, εἰς μὲν σὴν ἀνάρρισιν, θεὸς
ὀρθῶς ἔκρανε, καὶ συνῆψ' ἐμοί τέ σε.
σύ τ' αὖ τὰ φίλτατ' οὖρες, ὑπ εἰδὼς πάρος.
ὃς δ' ἦξας ὀρθῶς, τοῦτο κἄμ' ἔχει πόθος,
ὅπως σύ τ' ὦ πᾶι μητέρ' ἀρήσεις σέθεν,
ἐγώ θ', ὁποίας μοι γυναικὸς ἐξέφυς.
χρόνῳ δ' ὀρθοῦντες ταῦτ', ἴσως εὕροιμεν ἄν.
ἀλλ' ἐκλιπὼν θεῦ δάπιδ', ἀλητέαν τί σὴν,
εἰς τὰς Ἀθήνας ἕξεις κοινόφρων πατρί,
ὃς σ' ὄλβιον μὲν σκῆπτρον ἀνα μενῶ πατρὸς,
πολὺς δὲ πλοῦτος. ἢ βάτερον νοσῶν
δυοῖν, κενλήσῃ δυσγενὴς, πένης θ' ἅμα,
ἀλλ' εὐγενής τε, κ πολυκτήμων βίου.
σιγᾶς; τί πρὸς γῆν ὄμμα σὸν βαλὼν ἔχεις;
ἦ φροντίδας δ' ἀπῆλθες· ἐκ δ' ἔχαρμονῆς
πάλιν μετασὰς, δεῖμα προσβάλλεις πατρί.

Ἴων Οὐ ταὐτὸν ὀργὸς φαίνεται τ' πραγμάτων,
Γρόσωθεν ὄντων, ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων.
ἐγὼ δ', τ μὲν συμφορὰν, ἀσπάζομαι,
πατέρα σ' ἀνευρών· ὧν δ' γινώσκω πέρι,
ἄπυστον· φασὶ τὰς αὐτόχθονας
πλεινὰς Ἀθήνας, ὑπ ἐπείσακτον γένος,
ἵν' ἦσι σῦμαι δύο νόσω κεκτημένος,
πατρός τ' ἐπακτοῦ, κἀὐτὸς ὢν νοθαγενής·

καὶ

ἴων ἆρα δῆτ' ἐπεὶ μ' ἔφυσας; -
-ξέ τῷ χρόνῳ γε συντρέχει ..
ἴων πῶς ἀφικόμεθα δῆτα; Ξέ. ταῦτ' ἀμηχανῶ.
ἴων διὰ Μαιρᾶς ἐλθὼν πελάθου. -
-ξέ τοῦτο κἄμ' ἀπαιολεῖ.
ἴων Γυθίαν δ' ἦλθες πέτραν πρίν; -
-ξέ ἐς Φανάσγε βακχίου.
ἴων προξένων δ' ἐν τῷ, κατέσχες; -
-ξέ ὅς με Δελφίσιν κόραις,
ἴων ἐθίασόν, ἢ πῶς τὰδ' αὐδᾷς; -
-ξέ μανάσιν τε βακχίου.
ἴων ἔμφρον', ἢ κάτοικον ὄντα; -
-ξέ βακχίου πρὸς ἡδονάς.
ἴων τοῦτ' ἐκεῖ νῦν ἐπαύρη μεν. -
-ξέ ὁ πότμος σ' ἐξῆρε τέκνον.
ἴων πῶς δ' ἀφικόμεθα ταύς; -
-ξέ ἴκβολον κόρης ἴσως.
ἴων ἐκπεφύγαμεν τὸ δοῦλον. -
-ξέ πατέρα νῦν δέχου τέκνον.
ἴων Τῷ θεῷ γοῦν ὑπακτέον εἰκός. Ξέ. ὦ φρονῇς ἄρα.
ἴων ἢ τί βουλόμεθά γ' ἄλλο; -
-ξέ νῦν ὁρᾷς, ἃ χρή σ' ἰδεῖν.
ἴων ἢ Διὸς παῖδες γενέσθαι πᾶς; -
-ξέ ἥσσων γίγνεται.
ἴων ἢ βίᾳ δῆθ', οἵ μ' ἔφυσαν; -
-ξε πεθόμενός γε τῷ θεῷ.
ἴων χαῖρέ μοι πάτερ. -
-ξέ φίλον γε φθέγμ' ἐδεξάμην τόδε.
ἴων ἡμέρα θ' ἡ νῦν παροῦσα. -
-ξέ μακαρίαν γ' ἔθηκέ με.

ἴων μαρτυρῇς σαυτῷ.-
-ξέ τὰ τοῦ θεοῦ γ' ἐκμαθὼν χρησήρια.
ἴων ἐσφάλης ἄρ' ἡνίχ' ἁπτόμενος.=
=ξέ ὐκ ἄρ' ὀρθῶς ἀκούομεν;
ἴων ὁ λόγος τίς ἐστι Φοίβου;=
=ξέ ἦ συναντήσαντά μοι,
ἴων τίνα συνάντησιν;=
=ξέ δόμων τῶνδ' ἐξιόντι τοῦ θεοῦ,
ἴων συμφορᾶς τίνος κυρήσας;=
-ξέ παῖδ' ἐμὴν τεφυκέναι.
ἴων σὸν γιγῶτ', ἢ δῶρον ἄλλως;-
-ξέ δῶρον ἔντα σ' ἐξ ἐμοῦ.
ἴων πρῶτα δῆτ' ἐμοὶ ξυνάπτεις πόδα σόν;-
-ξέ ὐκ ἄλλῳ τέκνον.
ἴων ἡ τύχη πόθεν ποθ' ἥκει;-
-ξέ δύο μίαν βαν μάξομεν.
ἴων ἔα. τίνος δ' οἱ μητρὸς πέφυκα;-
-ξέ ὐκ ἔχω φράσαι.
ἴων ὐ δὴ Φοῖβος εἶπε;-
-ξέ τιρφθεὶς τούτῳ, κεῖν' ὐκ ἠρόμην.
ἴων γῆς ἄρ' ἐκπέφυκα μητρός.-
-ξέ ὐ πέδον τίκτει τέκνα.
ἴων πῶς ἂν ὖν ἦν σός;=
-ξέ ὐκ οἶδ', ἀναφέρω δ' ἐς τὸν θεόν.
ἴων φέρε λόγων ἅψώμεθ' ἄλλων.-
-ξέ ταῦτ' ἄμεινον ὦ τέκνον.
ἴων ἦλθες εἰς νόθοντι λέκτρον;-
-ξέ μωρίᾳ γε τῇ νέᾳ.
ἴων πρὶν κόρην λαβεῖν Εριχθέως;-
-ξέ ὐ κ ὕστερον γέ πω.

βυρσί τι φονίαν
δᾶτα πικρῶν γάμων
ὕβριν, ὅτ' ἐπὶ πιρπίσιν, ὅτε λόγοις
φάτιν ἄϊον ὠτυχίας μιτέχειν,
θιόθιν τίκνα θνατοῖς.
ἴων πρόσπολοι γυναῖκες, αἳ τῶνδ' ἀμφὶ πριπίδας δόμ-
θυοδόκων φρύριμ' ἔχοντα δισσότην φυλάσσητι,
ἐκλέλοιπ' ἤδη τ' ἱρὸν τρίποδα, κὴ χρησήριον
Ξοῦθος, ἢ μί μιγ κατ' οἶκον ἱσορῶν ἀπαιδίαν;
χο ἐν δόμοις ἔσ' ὦ ξέν'· ὕπω δῶμ' ὑπερβαίνγ τόδε.
ὡς δ' ἐπ' ἐξόδοισιν ὄντος, τῶνδ' ἀκύο μεν πυλῶν
δύπον· ἐξίοντα τ' ἤδη δισσότην ὁρᾶν πάρα.
ξῦ ὦ τίνον, χαῖρ'· ἢ κ' ἀρχὴ τῦ λόγυ, πρίπουσά μοι.
ἴων χαίρο μεν· σύ δ' ὦ φρόνειγε· κὴ δύ' ὄντ' ἐυπράξο μεν;
ξῦ δὸς χιρὸς φίλημά μοι σῆς γώματός τ' ἀμφὶ πυχάς.
ἴων ὦ φρονῆς ἄν, ἤ σ' ἔμηνε θεῦ τις ὦ ξένι βλάβη;
ξῦ σωφρονῶ τὰ φίλτατ' ἀνρῶν, εἰ φυγᾶν ἐφίιμαι.
ἴων παῦι· μὴ φαύσας, τὰ τῦ θεῦ=
=σέμματα ῥήξεις χιρί.
ξῦ ἄφο μαι, κὐ ῥυσιάζω· τἀμὰ δ' ἀνρίσκω φίλα.
ἴων ὐκ ἀπαλλάξῃ πρὶν ἔσω τόξα πνυμόνων λαβεῖν;
ξῦ ὡς τί δὴ φάγγς ἐμὲ σαυτῦ γνωρίσας τὰ φίλτατα;
ἴων ὀρέιλω φρενῦν ἀμύσυς, καὶ μι μηνότας ξένυς.
ξῦ πτᾶνε, κὴ πί μπρῃ· πατρὸς κ' ἦν πτάνῃς, ἴσῃ φονεύς.
ἴων πῦ δί μοι πατὴρ σύ; ταῦτ' ἦν ὑ γέλως πλύειν ἐμοί;
ξῦ ὑ τρέχων ὁ μῦθος ἄν σοι τἀμὰ σημήνειεν ἄν;
ἴων καὶ τί μοι λέξεις;=
=ξῦ πατὴρ σός ἁμι, κὴ σὺ παῖς ἐμός.
ἴων τίς λέγει τάδε;=
=ξῦ ὅς σ' ἔβριψεν ἔντα Λοξίας ἐμόν.

τέκνων, οἷς ἂν πατροτρόφοι
λάμπωσιν ἐν θαλάμοις
πατρίοισι νεανίδες ἥβαι,
διαδέκτορα πλοῦτον
ὡς ἔξοντές γ' ἐκ πατέρων
ἑτέροις ἐπὶ τέκνοις.
ἀλλά τε κἀν κακοῖς,
σύν τ' ἀτυχίαις, φίλον,
δορί τε γᾶ πατρία φέρει
σωτήριον ἀλκάν.
ἐμοὶ μὲν πλοῦτος τε πάρος,
βασιλικῶν θαλάμων τ' ἔξω
τροφαὶ ἡδείαι νεογνῶν τέκνων.
τὸ δ' ἄπαιδα δ' ἀποσυλῶ
βίον· ᾧ τι δοκεῖ, φέγω.
μετὰ γὰρ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς,
ἄπαιδος ἐχθίμαν.
ὦ Γᾶς βακήματα, καὶ
παραυλίξασα πέτρα,
μυχοὶ δαῖοι μακρᾶς,
ἵνα χορεύσῃ πεδοῖν
ἀγραύλου πόρις τρίγονος,
στάδια χλοερὰ πρὸ Παλλάδος ναῶν
συρίγγων ὑπ' αὐλοῦ
ἰαχᾶς ὕμνων,
ὅταν αὐλίοις συρίξῃς
ὦ Πάν, τοῖσι σοῖς ἐν ἄντροις,
ἵνα τεκοῦσά τις
παρθένος ᾠμελία, βρίφος Φοίβῳ
πανοῖς ἐξώρισεν βοᾶναν,

δίκας βιαίων δώσειτ', ἀνθρώποις γάμων,
σύ, κὴ Ποσειδῶν, Ζεύς θ', ὃς ὑρανῦ κρατεῖ·
ναὺς τίνοντες δ' ἀδίκιας πενώσιτε·
τὰς ἡδονὰς δ' τῆς προμηθίας πάρος
ἀπώδοντες, ἀδίκειτ'· ὑπὲτ' ἀνθρώπους κακῶς
λέγειν δίκαιον, ἢ τὰ θεῶν καλὰ
μὴ μὴ μεθ', ἀλλὰ τὺς διδάσκοντας τάδε·
σὲ τὰν ὠδίνων λοχίαν,
ἐλείθυιάντε μὰν
Λβάναν ἱκετεύω,
Προμηθεῖ τιτᾶνι λοχὰν
θεῖσαν κατ' ἀκροτάτας
κορυφὰς Διός· ὦ πότνια τίκα,
μόλει πύθιον δῖκον,
ὀλύμπιον χρυσέων βαλάμων
πὰ μέγα πρὸς ἀγυιὰς,
φοιβήϊος ἵνθα γᾶ,
μεσόμφαλος ἑστία·
παραχορεύομέν᾽ τρίποδι
μαντεύματα πράσσει,
σὺ, κὴ παῖς ἀ λατογενὴς,
δύο θεὰ, δύο παρθένοι,
κασίγνηται σὶ μυθὶ τῦ Φοίβου·
ἱκετεύσατε δ' ὦ πόραι,
τὸ παλαιὸν Ερεχθέως
γένος ἀντεκνίας χρονίᾳ πανάροις
μαντεύμασι πύρσαι·
ὑπερβαλλύσας δ' ἔχει
θνατοῖς ἀνδαιμονίας
ἀπίνητον ἀφορμὰν

οἱ πλησίον θάσσουσι τρίποδος ξίνε,
Δελφῶν ἀρίστης, ὃς ἐπλήρωσεν πάλος.
ξέ. καλῶς· ἔχω δὴ πάνθ', ὅσων ἐχρῄζομεν·
σάχοι μ' ἂν εἴσω· κἢ ἃ ὡς ἐγὼ πλύνω,
χρησήριον πίπτωκε τοῖς ἐπήλυσι
κοινὸν πρὸ ναοῦ· βούλομαι δ' ἐν ἡμέρᾳ
τῇδ', αἰσία κ, θεοῦ λαβὼν μαντεύματα·
σὺ δ' ἀμφὶ βωμὸν ὦ γύναι, δαφνηφόρους
λαβοῦσα πλοκὰς ἀντίκτυπους, ἔνχου θεοῖς,
χρησμούς μ' ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων.
πρέ. ἔσται τάδ', ἔσται· λοξίας δ' ἐὰν θέλῃ
τοῦτ', ἀλλὰ τὰς πρὶν ἀναλαβὼν ἁμαρτίας,
ἅπας ἵ' ἥ γένοιτ' ἂν εἰς ἡμᾶς φίλος·
ὅσον γ' ἐχρήζει, θεὸς χρῄζει, δίξομαι.
ἴων. τί ποτε λόγοισιν ἡ ξένη πρὸς τὸν θεὸν
πρυπτοῖσιν αἰεὶ λοιδοροῦσ' αἰνίσσεται;
ἤτοι φιλοῦσα γῆς ὑπερμαντεύεται,
ἢ καί τι σιγῶσ', ὧν σιωπᾶσθαι χρεών;
ἀτὰρ θυγατρὸς τῆς Ἐρεχθέως, τί μοι
μέλει, προσήκει τ' ὦδας· ἀλλὰ χρυσέαις
πρόχυσιν ἐλθὼν ἐς ἀπορῥαντήρια,
δρόσον παθήσω· γυθεητέος δέ μοι
Φοῖβος τί πάσχῃ παρθένους βίᾳ γαμῶν,
προδίδωσι παῖδας τεκνούμενος λάθρᾳ
θνήσκοντας· ἀμέλει μὴ σύ· ἀλλ' ἐπὴ κρατῇς,
ἀρετὰς δίωκε. Καὶ κ ὅστις ὢν βροτῶν,
κακὸς πέφυκε, ξημιοῦσιν οἱ θεοί·
πῶς οὖν δίκαιον τοὺς τ' ἐμοὺς ὑμᾶς βροτοῖς
γράφαντας, αὐτοὺς ἀνομίαν ἐφλισκάνειν;
εἰ δ' ὦ κ ἔσται, τῷ λοιπῷ γ' χρήσομαι,

δίκας

ἧς τὴν ἀπῦσαν, ἧς πάρεισιν οἱ λόγοι·
σὺ γ' ὑπ' ἴσωσας τ' σὲν, ὃν σῶσαί σ' ἐχρῆν,
ὕθ' ἱσορύσῃ μητρὶ, μάντις ὢν ἱρῆς·
ὡς εἰ μὲ ὑπέτ' ἐστιν, ὀλωλῶῃ τάφῳ·
ἣ δ' ἔστιν, ἔλθῃ μητρὸς ἧς ὄψιν ποτέ·
ἀλλ' ἔστ' ἐὰν χρὴ τάδ', ἡ πρὸς τῦ θεῦ
κωλύομεθα μὴ μαθεῖν ἃ βύλομαι·
ἀλλ' ὦ ξέν', εἰσορῶ σ' ἀγιτὴ πόσιν
Ξῦθον, πέλας δὴ τόνδε τὰς Τροφωνίυ
λιπόντα θαλάμας, τὺς λελειγμένυς λόγυς
σίγα πρὸς ἄνδρα, μή τιν' αἰσχύνην λάβῳ,
διαπονῦσα πρυπὰ, κ' προβῇ λόγος,
ὑχ ἥτις ἡμᾶς αὐτὺ ἐξειλίαξε μιν·
Τὰ δ' γυναικῶν, δυσχερῆ πρὸς ἄρσενας,
κἀν ταῖς παπαῖσιν αἱ γαθαὶ μιμγμέναι,
μισὰ μιθ' ὕτω δυσυχῆς πεφύκαμιν·
πρῶτον μὲ, βιὸς τ' ἐμῶν προσφθιγμάτων
λαβὼν ἀπαρχὰς, χαιρέτω, σύ τ' ὦ γύναι·
μῶν χρόνιος ἐλθὼν σ' ἐξέπληξ' ὀρῤῥωδία;
πρὶ ὐδέν γ'· ἀφίκυ δ' εἰς μέριμναν· ἀλλά μοι
λέξον, τί θέασις μ' ἐν Τροφωνίᾳ φέρεις,
παίδων ὅπως νῷν σπέρμα συγκαθήσεται·
ξῦ ὑπ' ἠξίωσε τῦ θεῦ πρόλαμβάνειν
μάντιν μ'· ἐν γῆν ἔπτιν, ὑπ' ἄπαιδά με
πρὸς δῶμ' ἥξειν, ὑδέ σ' ἐν χρησηρίων·
πρὶ ὦ πότνια Φοίβη μῆτιρ, ἧς κ' αἰσίως
ἔλθοι μιν· ἄ, τι νῷν συμβόλαια πρόσθιτ' ἦν,
ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπίσοι βελτίονα.
ξῦ ἔσται τάδ'· ἀλλὰ τίς προφητὴς θεῦ;
ἴων ἡμεῖς τάγ' ἔξω· τ' ἴσω δ' ἄλλοις μέλει,

ἴων ἀδικεῖ νιν ὁ θεός· ἡ τίνουσα δ' ἀθλία·
πρέ ἔκτειν' ἔτ' ἄλλον ὕστερον τίκτει γόνον;
ἴων τί δ' εἰ λάβρᾳ νιν Φοῖβος ἐκτρίψῃ λαβών;
πρέ Τὰ κοινὰ χαίρων, ἢ δίκαια δρᾷ μόνος.
ἴων οἴμοι· προσῳδὸς ἡ τύχη τῷ μὴ πάθῃ.
πρέ καί σ' ὦ ξέν' οἶμαι μητέρ' ἀθλίαν πόθεν.
ἴων ἢ μήν' ἐπ' ὄμπτον μ' ἔξαγ', ἣν λελήσμεθα.
πρέ σιγῶ· πέραινε δ' ὧν σ' ἀνίσορῶ πέρι.
ἴων διὰ τί δ' ἥν ὁ πάμπει τὸν λόγον μάλιστά σοι;
πρέ τί δ' ἡ πρὶν ἐκφὺς τῇ ταλαιπώρῳ νόσει;
ἴων πῶς ὁ θεός, ὃν λαθεῖν βούλεται, μαντεύεται;
πρέ εἴπερ παθεῖν τρίποδα κοινὸν Ἑλλάδος.
ἴων ἀλγύνεται τὸ πρᾶγμα· μὴ 'ξέλεγχέ νιν.
πρέ ἀλγύνεται δίκη· ἡ παθοῦσα τῇ τύχῃ.
ἴων ἦ κ' ἔστιν ὅστις σοὶ προφητεύσῃ τάδε.
πρέ ἐν τοῖς κ' αὐτοῦ δώμασι πανὸς φανεὶς
Φοῖβος, δικαίως τὸν θεμιστεύοντά σοι
δράσειεν ἄν τι πῆμ'· ἀπαλλάσσου γύναι.
» τῷ κ' θεῷ τἀναντί' ἂ μαντευτέον.
» εἰς κ' τοσοῦτον ἀμαθίας ἔλθοιμεν ἄν,
» εἰ τὰς θεοὺς ἑκόντας ἐκπονήσομεν
» φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν, ἢ προβωμίοις
» σφαγαῖσι μήλων, ἢ δι' οἰωνῶν πτερῶν·
» ἂν κ' βία παύσωμεν ἀέκοντων θεῶν,
» ἄκοντα κεκτήμεθα τἀγάθ' ὠφελοῦντα.
» ἃ δ' ἂν διδῶσ' ἑκόντες, ὠφελοῦμεθα.
χο Πολλαί γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτῶν·
» μορφαὶ δ' διαφέρουσιν· ἐν δ' ἂν αὐτυχὲς
» μόλις τις εὕροι τὶς ἀνθρώπων βίῳ.
πρέ ὦ Φοῖβε, πάπᾷ, πάνθαδ' ἦ δίκαιος εἶ.

ἐς τὴν

πρέ ἔχεις ἢ βίοτον; ὦ κ' ἥσπασαι πέπλοις.
ἴων τοῖς τῦ θεῦ κοσμῶ μεθ', ᾧ δουλεύομεν.
πρέ ὦδ' ἦξας εἰς ἴραυναν ἐξευρᾶν γονάς;
ἴων ἔχω κ' ὦδ' ἐν ὦ γύναι τὴν μήριον.
πρέ φῶ.
πέπονθέτις σῇ μητρὶ ταῦτ' ἄλλη γυνή;
ἴων τίς; ἔειπον· ἦ μοι ξυλλάβῃ, χάιρουσι μὲν ἄν.
πρέ ἧς ἕνεκ' ἦλθον δ' ἄρρο, πρὶν πόσιν μολεῖν.
ἴων ποῖόν τι χρῄζεσ', ὡς ὑπουργήσω γύναι;
πρέ μάντιν μ' ἁγνὸν δεομένη Φοίβῦ μαθᾶν.
ἴων λέγοις ἄν· ἡμεῖς δ' ἄλλα προξενήσομεν.
πρέ ἄκυρ' ἐμὴ τ' μῦθον· ἀλλ' αὐδᾶτε μεθ'.
ἴων ὕτ' ἄρα πράξεις ὦδ' ἐν· ἀργὸς ἡ θεός.
πρέ Φοίβῳ μιχθῆναι φησί τις φίλων ἐμῶν.
ἴων Φοίβῳ γυνὴ γεγῶσα; μὴ λέγ' ὦ ξένη.
πρέ ἢ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ λάθρᾳ πάρος.
ἴων ὄπ ἔστιν· ἀνδρὸς ἀδικίαν αἰσχύνεται.
πρέ ὅ φησιν αὐτὴ, κ' πέπονθεν ἀθλία.
ἴων τί χρῆμα δράσασ', εἰ θεῷ συνεξύγη;
πρέ τὸν παῖδ', ὃν ἔτεκεν, ἐξέθηκε δωμάτων.
ἴων ἐσ' ἐκτεθεὶς παῖς, πῦ 'στιν; ἢ σορᾷ φάος;
πρέ ὄπ οἶδεν· ὦδείς· ταῦτα κ' μαντεύομαι.
ἴων ᾗ δ' ὄπαιτ' ἔστ', τίνι τρόπῳ διεφθάρη;
πρέ θῆρας σφε τὸν δύσηνον ἐλπίζῃ πατεῖν.
ἴων ποίῳ τόδ' ἔγνως χρῳμένη τὴν μήρῳ;
πρέ ἐλθοῦσ' ἴν' αὐτὸν ἐξέθηκ', οὐχ ὧρ' ἔτι.
ἴων ἦν ἢ σαλαγμὸς ἐν στέβῳ τις ἄγματος;
πρέ οὐ φησι· καίτοι πόλλ' ἐπεσκόπει τέκνον.
ἴων χρόνος ἢ τίς τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ;
πρέ σοὶ ταυτὸν ἥβης ἥπερ ἦν, εἰ ζῇ γ' ἄν μέτρον.

πρέ ταύτην ἔπεισε Κεκροπίδαις κοινῷ δορί·
ἴων ἐπίκουρος ἐλθών, πᾶσα σὸν χαμεῖ λέχος;
πρέ φερνάς γε πολέμῳ, κοὐ δορὸς λαβὼν χέρας.
ἴων σὺν ἀνδρὶ δ' ἦλθες, ἢ μόνη χρησίμα;
πρέ σὺν ἀνδρί· σπουδὴν δ' ἐν σφίσι Τριφωνίν.
ἴων πότερα, θεατής, ἢ χάριν μανθάνων;
πρέ ἥνεσέ τε, Φοῖβόν θ', ἵν' εἰδείης ἔπος.
ἴων καρπὸν δ' ὑπὲρ γῆς ἦκες, ἢ παίδων πέρι;
πρέ ἄπαιδες ἐσμέν, χρόνιοι ἔχοντ' ἀνήματα.
ἴων οὐδ' ἔτεκες οὐδὲν πώποτ', ἀλλ' ἄτεκνος ἦς;
πρέ ὁ Φοῖβος οἶδε τἄμ' ἐμὴν ἀπαιδίαν.
ἴων ὦ τλῆμον, ὡς τἄλλ' ἀτυχοῦσ', οὐκ ἀτυχῆς.
πρέ σὺ δ' εἶ τίς; ὡς σε τὴν τεκοῦσαν ὤλβισα.
ἴων τοῦ βεβῶτος ἀνδρὸς, εἰ μή τ' ὦ γύναι.
πρέ ἀνάβημα πόλεως, ἢ τίνος πραθεὶς ὕπο;
ἴων οὐκ οἶδα, πλὴν ἐν, Λοξίου πεπλήμεθα.
πρέ ἡμᾶς σ' ἆρ' αὖθις ὦ ξέν' ἀντοικτείρομεν.
ἴων ὡς μὴ φόβου ἥτις μ' ἔτεκεν, ἐξότου τ' ἔφυν.
πρέ ναοῖσι δ' οἰκᾷς τοῖσδε, ἢ κατὰ στέγας;
ἴων ἅπαν βεβῶμοι δῶμ', ἵν' ἂν λάβῃ μ' ὕπνος.
πρέ πῶς δ' ὧν ἀφίκου ναόν, ἢ νεανίας;
ἴων βρέφος λέγουσιν οἱ δοκοῦντες εἰδέναι.
πρέ καί τις γάλακτί σ' ἐξέθρεψε Δελφίδων;
ἴων ἃ πώποτ' ἔγνων μαστόν· ἀλλ' ἔθρεψέ με.
πρέ τίς δῶ ταλαίπωρ'; ὡς νοσοῦσ' ἄρον νόσους.
ἴων Φοῖβος προφήτης, μητέρ' ὡς νομίζομεν.
πρέ ἦ δ' ἄνδρ' ἀφίκου, τίνα τροφὴν πεπτημένος;
ἴων βωμοί μ' ἔφερβον, οὐπιὼν τ' ἀεὶ ξένος.
πρέ τάλαινά σ' ἡ τεκοῦσ', ἥτις ποτ' ἦν ἄρα.
ἴων ἀλίκτημα τοῦ, γυναικὸς ἐγενόμην ἴσως.

κρέ τί χρῆμ' ἐρωτᾷς ὦ ξέν', ἐκμαθεῖν θέλων·
ἴων ἐκ γῆς πατρὸς σὺ πρόγονος ἔβλαστε πατήρ;
κρέ Ἐριχθόνιός γε· τὸ δ' γένος μ' ὑπ' ὠφελᾷ·
ἴων ἦ καὶ σφ' Ἀθάνα γῆθεν ἐξανήλετο;
κρέ ἧς παρθένοισι χεῖρας ἔστι νυ κτενοῦσά νιν·
ἴων δίδωσι δ' ὥστε ἐν γραφῇ νομίζεται;
κρέ Κέκροπός γε σώζειν παισὶν ὑφορώμενον·
ἴων ἦκ' ἔσα λῦσαι παρθένους τοὔχος θεᾶς·
κρέ τοῖς θανοῦσαι, σπόπελον ἢ μάχαν πέτρας·
ἴων εἶεν· τί δαί; τόδ' ἆρ' ἀληθὲς, ἢ μάτην λόγος,
κρέ τί χρῆμ' ἐρωτᾷς; καὶ κ' ὑπάμενω σχολῇ·
ἴων πατὴρ Ἐριχθὼς σὰς ἔθυσε συγγόνους;
κρέ ἔτλη πρὸ γαίας σφάγια παρθένους κτανεῖν·
ἴων σὺ δ' ἐξεσώθης πῶς πασιγνήτων μόνη;
κρέ βρέφος νεογνὸν μητρὸς ἦν ἐν ἀγκάλαις·
ἴων πατέρα δ' ἀληθῶς χάσμα σὸν κρύπτῃ χθονός;
κρέ πλησὰς τριαίνης, ποντίᾳ σφ' ἀπώλεσαν·
ἴων Μαιραὶ ἢ χῶρος ἴς' ἱερᾷ κεκλημένος;
κρέ τί δ' ἵσορᾷς τόδ', ὡς μ' ἀνέμνησας τινός·
ἴων τιμᾷ σφε Γῦθιος, ἀστραταί τε πύθιαι;
κρέ τιμᾷ, τιμᾷ, ὡς μήποτ' ὠφελόν σ' εἰσιδεῖν·
ἴων τί ἦ, συνεῖς σὺ τῷ θεῷ τὰ φίλτατα;
κρέ ὑδίν· ἐξ' οἶδ' ἄντροισιν αἰχμήν τινά·
ἴων πόσις ἢ τίς σ' ἴσχει μ' Ἀθηναίων γύναι;
κρέ ὐκ ἄσος, ἀλλ' ἑταῖρος ἐξ ἄλλης χθονός·
ἴων τίς; αὐγεῖ νιν δῆτα πιφυκέναι τινά·
κρέ Ξοῦθος, πιφυκὼς Αἰόλου, Διός τ' ἄπο·
ἴων ἢ πῶς ξένος σ' ὢν, ἔχειν ὕσαν ἐγγενῆ;
κρέ Εὔβοι' Ἀθήναις ἐστί τις γείτων πόλις·
ἴων ὄροις ὑπ' οἷσιν, ὡς λέγω, ὡρισμένη;

τῶν ἐμῶν τυράννῳ· παρὼν δ' ἀμφὶ τάσδ' ἱκοῦ.
ἴων γενναιότης σοι, κἠν τρόποις τις μήριον,
ἣ φῶς μ' ἔχεις τόδ', ἥτις εἶ ποτ' ὦ γύναι·
» Γνοίη δ' ἄν, ὡς τὰ πολλὰ γ' ἀνθρώπου πέρι,
» ἣ φῶς μ' ἰδὼν τις, εἰ πέφυκεν εὐγενής·
ἔα ἀλλ' ἐξέπληξάς μ', ὄμμα συγκλήσασα σόν,
δακρύοις θ' ὑγράνασ' αὐγὴν παρηίδα,
ὡς εἶδες ἀγνὰ Λοξίου χρησήρια·
τί ποτε μιαίμονος ἧς τόδ' ἦλθες ὦ γύναι;
ὦ πάντες ἄλλοι γύαλα λαύσοντες βιοῦ,
χαίρουσιν, ἐνταῦθ' ὄμμα σὸν δακρυρροῇ.
πρέ ὦ ξένε, τὸ μὴ σὸν, ἢν ἀπαιδάτως ἔχει,
εἰς βαύματ' ἐλθὼν δακρύων ἐμῶν πέρι.
ἐγὼ δ' ἰδοῦσα τόσδ' Ἀπόλλωνος δόμους,
μνήμην παλαιὰν ἀντιμετρησάμην τινά.
οἶκοι γὰρ ἡμῖν ἔχομεν ἐνδάδ' ἔσαπτ·
» ὦ τλήμονες γυναῖκες, ὦ τολμήματα
» θεῶν, τί δῆτα, ποῖ δίκην ἀνήσομεν,
» εἰ τῶν κρατούντων ἀδικίας ὀλούμεθα;
ἴων τί χρῆμ' ἀνιρόνητα δυσθυμῇ γύναι;
πρέ ἰδέν· Μεθῆκα τόξα· τἀπὶ τῷδε ᾖ,
ἐγώ τι σιγῶ, κοὐ μὴ φροντιξέ τι·
ἴων τίς δ' ἦ; πόθεν γῆς ἦλθες; ἐκ ποίας πάτρας
πέφυκας; ὄνομα τί σε καλῶν ἡμᾶς χρεών;
πρέ Κρέουσα μέν μοι τοὔνομ'· ἐκ δ' Ἐρεχθέως
πέφυκα· πατρὶς γῆ δ' Ἀθηναίων πόλις.
ἴων ὦ καλὸν οἰκεῖς' ἄστυ, γενναίων τ' ἄπο
τραφεῖσα πατέρων, ὡς σε βαυμάζω γύναι.
πρέ τοσαῦτα· καὐτυχεῖν μὲν ὦ ξένε 'κ πέφυκα.
ἴων πρὸς θεῶν ἀληθῶς, ὡς μεμύθευται βροτοῖς,

ἴων σπέψαι κλόνον ἐν τάχισι
λαΐνοισι γιγάντων.
χο ὦδε δερκώμεθ' ὦ φίλαι.
ἴων λάσεις ὃν ἐπ' ἐγκελάδῳ
γοργωπὸν πάλλευσαν ἵτυν;
χο λάσω Παλλάδ' ἐμὰν θεόν.
ἴων τί δ', κεραυνὸν ἀμφίπυρον, ὄμβριμον,
ἐν Διὸς ἐκηβόλοις χερσίν;
ὁρῶ τὸ δαΐον
Μίμαντα πυρὶ καταυθαλοῖ,
ἢ βρόμιος ἄλλον
ἀπολεμίοις κισσίνοις βάκτροις
ἐναίρῃ γᾶς τέκνον ὀβριμόχαρ.
σέ τοι τὸ παράναον αὐδῶ,
θέμις γυάλων ὑπερβῆναι
λαυκῷ τοδί'; Ιων. ἢ θέμις ὦ ξένοι.
χο ὑδ' ἂν ἐκσείειν ἂν πυθοίμαν αὐδάν;
ἴων τίνα ἢ θέλεις; Χο. ἆρ' ὄντως μέσον ὀμφαλὸν γᾶς
Φοίβου κατέχει δόμος; Ιων. σέμμασί γ' ἐν δυτὸς,
ἀμφὶ ἢ γοργύνες. Χο. ὕτω κἢ φάτις αὐδᾷ.
ἴων ᾗ ἢ ἐδύσατε πέλανον πρὸ δόμων,
πάτι πυθέσθαι χρῄζετε Φοίβου,
πάριτ' ἐς θυμέλας· ἐπὶ δ' ἀτράκτοις
μήλοιστι, δόμων μὴ πάριτ' εἰς μυχόν.
χο ἴχω μαθοῦσα· θεοῦ ἢ νόμον
ἢ παραβαίνομεν· ἃ δ' ἐντὸς, ὄμμα τέρψῃ.
ἴων πάντα θεᾶσθ', ὅτι κἢ θέμις ὄμμασι.
χο μεθεῖσαν διαπόταται θεοῦ με γύαλα τάδ' εἰσιδεῖν.
ἴων δμωαὶ ἢ τίνων πλήξιαθ' δόμων;
κρί Παλλάδος ἔνοικα τρόφιμα μέλαθρα

νάπος ἴσθμιον,
ὡς ἀναβήματα μὴ βλάπτηται,
ναοὶ θ' οἱ Φοί-
βου κτείνειν δ' ὑμᾶς αὐδῶμαι,
τὰς θεῶν ἀγγέλλοντας φήμας
θνατοῖς· οἷς δ' ἔγωγε μόχθοις,
Φοίβῳ δουλεύσω, κυλίκῃ
τὰς βόσκοντας θεραπεύων.
χο ἦ ἐν ταῖς ξανθαῖς Ἀθάναις
οἰκίοις ἦσαν αὐλαὶ
θεῶν μόνον, ὃν' ἁγιστεῖς
θεραπεῖ, ἀλλά γε κἀπὸ Λοξίου
τῷ Λατοῦς, διδύμων προσώ-
πων καλλίφαρον φῶς·
ἴων ἰδὲ τάνδ' ἄβρησον,
λιναῖον ὕδραν ἐναίρει
χρυσέας ἅρπας ὁ Διὸς παῖς·
φίλα πρόσιδ' ὄμμασιν.
χο ὁρῶ· Ἰων· κἀτέλας ἄλλος αὖτε,
πτανὸν πυρίφλεκτον ἄρει·
χο τίς ἄρ', ὃς ἐμᾶς μυθεῖται
παρὰ πτέρυξιν;
ἴων ἀπωτὰς Ἰόλαος· ὃς
κοινὰς αἰρόμενος πόνους,
δίῳ παιδὶ συναντλεῖ·
κἀμὰν τόνδ' ἄβρησον
πτερύντος ἕφεδρον ἵππου,
τὰν πυριπνέουσαν ἐναίρει
τρισώματον ἀλκάν.
χο πάντα τοι βλέφαρον διώκω·

ἂν ἀποχάονται Κασταλίας
δίναι, νοτιρὸν ὕδωρ
βάλλων, ὅσιος ἀπ' αὐτᾶς ὤν.
εἴθ' ὕπως ἀρά, Φοίβῳ
λατρεύων μὴ παυσαίμην,
ἢ παυσαίμαν ἀγαθᾷ μοίρᾳ.
ἔα. ἔα.
φοι τῷσ' ἤδη, λείπουσίν τε
πᾶνδι Παρνασσοῦ πόρτας.
αὐδῶ μὴ χρί μπτειν θριγκοῖς,
μήδ' ἐς χρυσόρρυτος οἴκους.
μάρψω σ' αὖ τίξοις. ὦ Ζηνὸς
πῦρυξ, ὀρνίθων γαμφηλαῖς
ἰὼν νικῶν.
ὅδε πρὸ θυμέλας ἄλλος ἐρίαυει
κύκλος. ὖπ, ἀλλὰ
φοινικοφαῆ πόδα κινήσεις;
ὐδέν σ' ἃ φόρμιγξ ἃ Φοίβου
σύμμολπος τόξων ῥύσαιτ' ἄν·
παρά τε πίερυγας
λίμνας ἐπίβα τὰς Δηλιάδος.
ἀμμάξῃς ἁμὴ πόσῃ,
τὰς καλλιφθόγγους ὠδάς.
ἔα. ἔα.
τίς ὅδ' ὀρνίθων καινὸς προσίβα;
μῶν ὑπὸ θριγκὺς, αὐταίας
παρθηρὰς θύσων τέκνοις;
φαλμοί σ' ἴρξουσιν τίξων.
ὔ πείσῃ; χωρῶν ἐν δίναις
τᾶις Ἀλφεοῦ παιδέρασται, ἢ

τὰν ἀίνναον παγὰν
ἐκπροϊεῖσαι,
μυρσίνας ἱερὰν φόβαν.
ἔνθα σάιρω δάπεδον θεᾶ
παναμέριος ἄμ' ἠελίῳ
πίερυγι βοᾷ,
λατρεύων τὸ κατ' ἦμαρ.
ὦ παιὰν, ὦ παιὰν,
ἰὰ ἰὰ ἰὰ

παρνησιάδες δ' ἄβατοι κορυφαὶ
καταλαμπόμεναι τὴν ἠμέραν,
ἀφίδα βροτοῖσι δίχονται.
Σμύρνης δ' ἀνύδρου παγὸς,
εἰς ὀρόφους Φοίβου πίτναται.
βάσει δὲ χυτὴ τρίποδα ξάνθιον
Δελφὶς, ἀείδουσ' Ἕλλησι βοάς,
ἃς ἂν Ἀπόλλων πιλαδήσῃ.
ἀλλ' ὦ Φοίβου Δελφοὶ θεράπεις,
τὰς Κασταλίας ἀργυροειδεῖς
βαίνετε δίνας· καθαρᾶς ὑδρόσοις
ἀφυδρανάμενοι, σείχετε ναούς.
σῶμα τ' ὄφρα μου φρουρᾷτ' ἀγαθὸν,
φήμας τ' ἀγαθὰς τοῖς εἰθέλουσι μαντεύεσθε,
γλώσσης ἰδίας ἀποφαίνειν.
ἡμᾶς γὰρ πόνος, ὃς ἐκ παιδὸς
μοχθοῦμεν ἀεὶ, πόρβοισι δάφνης,
σείφεσί θ' ἱεροῖς ἐσόδους Φοίβου
καθαρὰς θήσομεν, ὑγρᾶς τε πέδον
ῥαντίσι νοτερὸν, πτηνῶν τ' ἀγέλας, ἃ βλάπτουσιν
σέμν' ἀναθήματα, τόξοισιν ἐμοῖς
φυγάδας θήσομεν· ὡς ἃ μήτηρ,
ἀπάτωρ τε γενὼς, τὸν βρέφαντας
Φοίβου ναὸν θεραπεύω.
ἄγ' ὦ νεηβολὲς, ὦ
καλλίσας προπόλευμα δάφνας,
ἃ τὰν Φοίβου θυμέλαν
σαίρῃς ὑπὸ ναοῖς
πάπτων ἐξ ἀθανάτων,
ἵνα δρόσοι τέγγουσ' ἱεραὶ,

θεῦ καταξῆ δοῦρ' ἀφ' ἑαυτοῦ βίον.
Κρίουσα δ' ἢ τιμῶσα τὴν νεανίαν,
Ξούθῳ γαμῆται συμφορᾶς τοιᾶσδ' ὕπο.
ἦν ταῖς Ἀθήναις, τοῖς τε Χαλκιδοντίδαις,
οἳ γῆν ἔχουσ' Εὐβοΐδα, πολίμιος πλύδων.
ἐν συμποτήσας, ἢ ξυνεξελὼν δορὶ,
γάμων Κρεούσης ἀξίωμ' ἐδέξατο,
ἢ ἐγγενὴς ὢν, Αἰόλου τοῦ Διὸς
γεγὼς ἀχαιός· χρόνια δ' οὐ φέρας λέχη,
ἄτεκνός ἐστι, κοὐ Κρέουσ' ὧν ἕνεκα,
ἦκουσι πρὸς μαντεῖ' Ἀπόλλωνος τάδε,
ἔρωτι παίδων· Λοξίας δ' τὴν τύχην
εἰς τοῦτ' ἐλαύνει, κοὐ λέληθεν, ὡς δοκεῖ·
δώσει δ' ἐσελθόντι μαντεῖον τόδε
Ξούθῳ, τὸν αὐτοῦ παῖδα· κἄπειτ' ἐκφανὲς
ἥντ' σφι φήσει, μητρὸς ὡς ἐλθὼν δόμους,
γνωσθῇ Κρεούσῃ· καὶ γάμοι τε Λοξίου
πρυτανοῖ γένωνται, παῖς τ' ἔχει τὰ πρόσφορα.
Ἴωνα δ' αὐτὸν κτίσορ' Ἀσιάδος χθονὸς,
ὅνομα κεκλῆσθαι βήσεται παθ' Ἑλλάδα.
ἀλλ' εἰς Δαφνώδη γύαλα βήσομαι τάδε,
τὸ πρανθὲν ὡσὰν ἐκ μάθῳ παιδὸς πέρι·
ὁρῶ δ' ἐκβαίνοντα Λοξίου γόνον
τόνδ', ὡς πρὸ ναοῦ λαμπρὰ θῇ πυλώματα,
Δάφνης πλάσοισιν ὄνομα δ', ὃ μέλλει τυχεῖν,
Ἴων' ἐγὼ πρῶτος ὀνομάζω βιῶν.
Ἴων ἅρματα μὲν τάδε λαμπρὰ τεθρίππων
ἥλιος ἤδη λάμπῃ κατὰ γῆν,
ἄστρα δ' φλέγῃ πυρὶ τῷδ' αἰθέρος
ἐς εὐκύκλειαν.

παρθενιάδες

τρέφειν τέκν'· ἀλλ' ἣν ἦχε παρθένος χλιδὴν,
τέκνῳ προσάψασ' ἔλιπεν, ὡς θανὼν μένῳ·
κἀμὲ μὲν ὧν ἀδελφὸς Φοῖβος, αἰτεῖται τάδε·
ὦ σύγγον', ἐλθὼν λαὸν εἰς αὐτόχθονα
κλεινῶν Ἀθηνῶν, δίωσα δ' εἰς πάλιν,
λαβὼν βρέφος τιοχὸν ἐκ κοίλης πέτρας
αὐτῷ σὺν ἄγγει, σπαργάνοισί θ', οἷς ἔχει,
ἔνεγκ' ἀδελφῷ τἀμὰ πρὸς χρησήρια,
κἀς βᾶς πρὸς αὐταῖς εἰσόδοις δόμων ἐμῶν·
τὰ δ' ἄλλ', ἐμὸς γάρ ἐστιν ὡς εἰδῇς ὁ παῖς,
ἡμῖν μελήσῃ. Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν
πράσων ἀδελφῷ, πλεκτὸν ἐξάρας σπύτος,
ἔνεγκα. κἀς παῖδ' ἀριπίδων ἔπι
τίθημι ναοῦ τοῦδ' ἀναπτύξας σπύτος,
ἕλικτ' ἀντίπηγος, ὡς ὁρᾷ θ' ὁ παῖς·
κυρεῖ δ' ἀνιπτόποντος ἡλίου κύκλῳ
προφῆτις ἐσβαίνουσα μαντῷον θεοῦ·
ὄφιν τ' ἰδοῦσα παιδὶ νηπίῳ,
ἐβαύμασ', ἥ τις Δελφίδων τλάμων κόρη,
λαβραῖον ὠδῖν' ὡς θεοῦ ῥίψαι δίμον
ὑπὲρ τ' ἐμέλλοις διορίσαι πρόθυμος ἦν·
οἴκτῳ δ' ἀφῆκεν ὠμότητα· κἀς βέβις
συνεργὸς ἦν τῷ παιδὶ, μὴ κτεῖσαι δόμων·
τρέφει δέ νιν λαβοῦσα· τἀφράντα τ' ἦν
ἄρα σοὶ Φοῖβον, οὐδὲ μητέρ', ἧς ἔφυ·
ὁ παῖς τε τοὺς τεκόντας οὐκ ἐπίσταται·
νέος δ' ἐὼν, ἀμφὶ βωμίους τροφὰς
ἦλᾶτ' ἀβύρων· ὡς δ' ἀτηνδρώθη δέμας,
Δελφοί σφ' ἔθεντο χρυσοφύλακα τοῦ θεοῦ,
ταμίαν τε πάντων πιστὸν· ἐν δ' ἀνακτόροις

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΙΩΝ.

Ἕρμας ὁ χαλκέοισι νώ-
Ἅ τοις ὑρχηστὴρ
θεῶν παλαιὸν οἶκον ἐκ
τρίβων, θεῶν
μιᾶς ἔφυσε Μαῖαν, ἥ μ' ἐγείνατο
Ἑρμῆν, μετίσω Ζηνὶ δαιμόνων λάτριν·
ἥκω δ' Δελφῶν τήνδε γῆν, ἵν' ὀμφαλὸν
μέσον καθίζων Φοῖβος, ὑμνῳδῇ βροτοῖς,
τά τ' ὄντα, κἀμέλλοντα θεσπίζων ἁφᾷ.
ἔστιν δ' ὑπ' ἄντρον Ἑλλήνων πόλις,
τῆς χρυσολόγχου Παλλάδος κεκλημένη,
ἣν παῖδ' Ἐριχθέως Φοῖβος ἔζευξεν γάμοις,
βίᾳ κρίνασαν· ἔνθα πρόσβορους πέτρας
Παλλάδος ὑπ' ὄχθῳ τῆς Ἀθηναίων χθονὸς
Μακρὰς καλοῦσι γῆς ἄνακτες Ἀτθίδος.
ἀγνῶς δ' πατρὶ, τῷ θεῷ δ' ἦν φίλον,
γαστρὸς δίνευμ' οἶκον· ὡς δ' ἦλθε χρόνος,
τίκτει δ' ἐν οἴκοις παῖδ' ἀπήνεγκε βρέφος
εἰς ταὐτὸ ἄντρον, ἔνθεν ἠνάσθη θεῷ
Κρέουσα, πάντ' ἔθηκεν ὡς θανούμενον
κοίλης ἐν ἀντίπηγος ἀστρόχῳ κύκλῳ,
προγόνων νόμον σώζουσα. τῷ τε γηγενοῦς
Ἐριχθονίου πέπλῳ δ' ἡ Διὸς κόρη
φρουρῷ παραζώσασα φυλακὰς σώματος,
δράκοντι παρθένοις ἀγραύλοισι
δίδωσι σῴζειν· ὅθεν Ἐριχθείδαις ἐπὶ
νόμος τις ἐστὶν, ὄφιν ἐν χρυσηλάτοις

τρίφην

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ερμῆς.
Ιων.
Χορὸς ἐκ θεραπαινίδων
Κρέοντος.
Κρέουσα.
Ξοῦθος.
Γριοβότις.
Θεράπων Κρέοντος.
Γυβία, ἤτοι προφῆτις.
Αθηνᾶ.

Προλογίζει ὁ Ερμῆς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΙΩΝΟΣ.

Κρέουσαν τὴν Ερεχθέως, Απόλλων φθάρας, ἔγνων ἐποίησεν ἐν Αθήναις· ἥδε, τὸ γεννηθὲν, ὑπὸ τὴν ἀπόστολιν ἐξέθηκε, τὸν αὐτὸν τόπον καὶ τὸ ἀδικήματος, καὶ τῆς λοχίας μάρτυρα λαβοῦσα· τὸ μὲν οὖν βρέφος Ερμῆς ἀνελόμενος, ἦς Δελφοὺς ἤνεγκεν· ἀρρώσα δ' ἡ προφῆτις, ἀνέβρεψε· Τὴν κρέουσαν δὲ, Ξοῦθος ἔγημε· συμμαχήσας Αθηναίοις, τὴν βασιλείαν, καὶ τὸν τῆς προειρημένης γάμον ἔλαβε δῶρον· τούτῳ μὲν οὖν ἄλλος παῖς οὐκ ἐγένετο· τὸν δ' ἐκτραφέντα ὑπὸ τῆς προφήτιδος, οἱ Δελφοὶ νεωκόρον ἐποίησαν· ὁ δὲ, ἀγνοῶν, ἐβούλευσε τῷ πατρί· Η σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Δελφοῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΩΝ.

EVRIPIDIS ION.

πλεῖν ξὺν πόσῃ σῷ· πνεῦμα δ' ἄρ' ἔστ' ὄριον·
σωτῆρι δ' ἡμᾶς σὼ κασιγνήτω διπλῶ,
πόντον παρίπτάντε, πέμψομεν πάτραν·
ὅταν δὲ κάμψῃς, κ' τελευτήσῃς βίον,
θεὸς πεπλήσῃ, καὶ Διοσκόρων μέτα
σπονδῶν μεθέξεις, ξενίας τ' ἀνθρώπων πάρα,
ἕξεις μεθ' ἡμῶν· Ζεὺς δ' ὧδε βούλεται·
ὑφ' ὧρισέν σε πρῶτα Μαιάδος τόκος,
Σπάρτης ἀπάρας τ' κατ' οὐρανὸν δόμων
πλέψας δέμας σὸν, μὴ Γάρις γήμειέ σε·
φρουρᾷ παρ' ἀκτὴν τεταγμένη. νῆσον λέγω,
Ελένη τὸ λοιπὸν ἐν βροτοῖς πεπλήσεται,
ἐπεὶ πλοπὰς σὰς ἐκ δόμων ἐδέξατο·
καὶ τῷ πλανήτῃ Μενέλεῳ θεῶν πάρα,
μακάρων κατοικῆν νῆσον ἐστ μόρσιμον·
» Τὸς εὐγενεῖς δ', ὃ συγγόσι δαίμονες·
» Τῶν δ' ἀναριθμήτων, μᾶλλόν ἐσιν οἱ πόνοι·
θεοὶ ὦ παῖδες Λήδας, κ' Διὸς, τὰ μὲ πάρος
νείκη, μεθήσω σφῶν κασιγνήτης πέρι·
ἐγὼ δ' ἀδελφὴν ὑπὲρ τὰν κτάνοι μ' ἐμὴν·
κείνη δ' ἴτω πρὸς οἶκον, εἰ θεοῖς δοκεῖ·
ἴσον δ' ἀρίσης, σωφρονεσάτης θ' ἅμα
γεγῶτ' ἀδελφῆς, μονογενοῦς ἀφ' αἵματος·
κ' χαίρετ', Ελένης ὕνεκ' εὐγενεσάτης
» γνώμης, ὃ πολλᾶς ἐν γυναιξὶν ὑπ' ἔνι·
χο πολλαὶ μορφαὶ τ' δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως πράσσουσι θεοί·
καὶ τὰ δοκηθέντ', οὐκ ἐτελέσθη·
τῶν δ' ἀδοκήτων, πόρον εὗρε θεός·
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα·

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ·

θεοπ τἀμὰ λέκτρ' ἄλλῳ δισσὰ; Χ. τοῖσγε κυριωτέροις.
θεοπ κύριος ἢ τ' ἐμῶν τις; Χ. ὃς ἔλαβε πατρὸς πάρα.
θεοπ ἀλλ' ἔδωκεν ἡ τύχη μοι. Χ. τὸ δ' χρεὼν ἀφείλετο.
θεοπ ἃ σὲ τἀμὰ χρὴ δικάζειν. Χ. ἴσγε βελτίω λέγω.
θεοπ ἀρχόμεσθ' ἄρ', ἃ πρατοῦμεν.
Χο. ὅσια δρᾶν τάνδ' ἐνδίκως.
θεοπ πατθανεῖν ἐρᾶν ἔοικας. Χ. κτεῖνε σύζυγον δ' ἐὰν
ἃ κτενεῖς, ἢ μῶν ἑκόντων, ἀλλ' ἐμὲ πρὸ δεσποτῶν.
Τοῖσι γενναίοισι δ' ἄλοις, ἀπλεύστατον θανεῖν.
διὸ ἐπίσχες ὀργὰς, ἆσιν ἃν ὀρθῶς φέρῃ
σκη Θεσπλύμενε, γῆς τῆσδ' ἄναξ· δίαιοί δέ σε
ροι Διόσκυροι καλοῦμεν, ὃς Λήδα ποτὲ
ἔτικτεν, Ελένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους.
ἃ δ' πεπρωμένοισιν ὀργίζῃ χθονὸς
ἃδ' ἡ θεᾶς Νηρῇδος ἐκγονη πόρη
ἀδικεῖ σ' ἀδελφὴ Θεονόη, τὰ τ' θεῶν
τιμῶσα, πατρός τ' ἐνδίκους ἐπιστολάς.
ᾗ μὴ δ' ἀεὶ τὸν παρόντα νῦν χρόνον
κάρνην κατοικεῖν σοῖσιν ἐν δόμοις ἐχρῆν,
ἐπεὶ δὲ Τροίας ἐξανεστάθη βάθρα,
κοὐ τοῖς θεοῖς παρέσχετ' ὄνομα, νῦν ἔτι
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς δεῖ νιν ἐξεύχθαι γάμοις,
ἐλθεῖν δ' ἐς οἴκους, κοὐ συνοικῆσαι πόσει.
ἀλλ' ἴσχε μὴ σῆς συζύγου μέλαν ξίφος,
νόμιζε δ' αὐτὴν σωφρόνως πράξειν τάδε.
πάλαι δ' ἀδελφὴν, κοὐ πρὶν ἐξεσώσαμεν,
ἐπεὶ περ ἡμᾶς Ζεὺς ἐποίησεν θεούς.
ἀλλ' ἄνασσε τοῦ πεπρωμένου θ' ἅμα,
κοὐ τ' θεῶν, ὃς ταῦτ' ἔδοξεν ὥσθ' ἕξειν.
σοὶ μὲν τάδ' αὐδῶ, συζύγῳ δ' ἐμῇ λέγω,

δείξατε πρὸς ἄνδρας βαρβάρους· σπουδῆς δ' ὕπο
ἔπιπτον· οἶδ' ὠρθοῦντο· τὸν δ' ἀεὶ μένος,
γενναῖος ἂν εἶδες· Μενέλεως δ' ἔχων ὅπλα,
ὅποι νοσοῖεν ξύμμαχοι κατασκοπῶν,
ταύτῃ προσῆγε χειρὶ δεξιᾷ ξίφος,
ὥστ' ἐκπολεμβᾶν ναὸς· ἠρήμωσι δὲ
σῶν ναυβάτων ἑρέτμα· ἐκ δ' οἰάκων δὲ βὰς
ἄναξ, εἰς Ελλάδ' εἶπεν αὐδὴν δόρυ·
οἶδ' ἰσὸν ἦρον· ὕριαι δ' ἦκον πτεραί·
βεβᾶσι δ' ἐκ γῆς· διαφυγὼν δ' ἐγὼ φόνον,
καθῆκ' ἐμαυτὸν εἰς ἅλα, ἄγκυραν πάρα.
ἦδη δ' ἁμοῦ θ' ὁρμιὰν τείνων μέ τις
ἀνῆλε', εἰς δὲ γαῖαν ἐξίβησέ σοι
τάδ' ἀγγελοῦντα· Σώφρονος δ' ἀπιστίας
ὑπ' ἔστιν οὐδὲν χρησιμώτερον βροτοῖς·
χο ὑπ' ἄρ' ποτ' ἦχον ὕστερ' ὤν, ὑφ' ἡμᾶς λαβὼν
Μενέλαον ὦ ναῦ, ὡς ἐλήνθανεν παρών·
θεοκ ὦ γυναικὸς τέχνασιν ἀρίδειξ' ἐγὼ τάλας,
ἐκπεφάγασι γάμοι με· πῇ ἂν ἦν ἁλώσιμος
ναῶς διώγμασι, πονήσας ἄλλον ἂν τάχα ξένης·
νῦν δὲ τὴν προδοῦσαν ἡμᾶς τισόμεθα σύγγονον,
ἥτις ἐν δόμοις ἐρῶσα Μενέλεων, ὑπ' ἔστι μοι·
τοιγὰρ ἄποτ' ἄλλον ἄνδρα φώσεται μαντεύμασιν·
χο ἔστος, ὦ, ποῖ σὸν πόδ' ἄρεις δίαπτ' εἰς ποῖον φόνον;
θεοκ ὅπερ ἡ δίκη κελεύῃ μ'· ἀλλ' ἀφίσταθ' ἑκποδών.
χο ὑπ' ἀφήσομαι πέπλοισιν· μεγάλα κ' αὐδᾷς παπαῖ.
θεοκ ἀλλὰ δίαπτον πρατήσῃς δ' ὕλος ὤν; Χ· φρονῶ κ' ὦ
θεοκ ὑπ' ἐμοί γ', εἰ μή μ' ἐάσεις· Χ· ἢ μὴν ὑπ' ἐσ' ἐάσομεν·
θεοκ σύγγονον κτανεῖν πατρί; Χ· αἰσχίστην μὲν οὖν·
θεο ἵν' ἐμὲ προδῶσι; Χ· πολλὴν γε προδοσίαν δίκαια δρᾶν

ἀνὴρ παρ' ἄνδρ' ἔξοντο, ὑφ' ἥμασι ξίφη
λαθραῖ' ἔχοντες· ἔρριπτ' ἐξεπίμπλατο
βοῦς πελάνη φθέγματ', ὡς ἠκούσαμεν·
ἐπὴ δὲ γαίας ἦμιν ἦν ἄγαν πρόσω,
ἦν' ἐγγὺς, ἦτως ἤριτ' οἰάκων φύλαξ·
ἔτ' ὦ ξεῖν' εἰς τὸ πρόσθεν ἢ καλῶς ἔχει,
πλεύσω μεν; ἀρχαὶ δ' νεὼς μέλουσί μοι·
ὅδ' ἦπεν, ἄλις μοι· δεξιᾷ δ' ἐλὼν ξίφος,
ἧς πρῶραν εἶρπε· κἀπὶ ταυρείῳ σφαγῇ
σταθεὶς, νεκρῶν ἂν ὑδενὸς μνήμην ἔχων,
τί μῶν ἢ δαίμον' ἤυχετ'· ὦ ναίων ἄλα·
πόντιε Γόσσθον, Νηρέως θ' ἁγναὶ πόραι,
σώσατέ μ' ἐπ' ἀκτὰς ναυπλίας, δ' ἁμαρτά τι
ἄσυλον ἐκ χθονὸς· αἵματος δ' ἀπορροὰς
ἐς ὄδ' μ' ἐσηκόντιζον ὕρια ξένῳ.
καί τις τόδ' εἶπε, δ' ὅλιος ἡ ναυκληρία·
πάλιν πλέω μεν Ναξίαν; κέλευε σύ·
σὺ δ' σρέφ' ὅπαν· ἐκ δ' ταυρέᾳ φόνᾳ
Ατρέως σταθεὶς πᾶς, ἀνεβόησε συμμάχους·
τί μέλλετ' ὦ χθὸς Ελλάδος λωτίσματα
σφάξαι, φονεύειν βαρβάρους, νεώς τ' ἄπο
ῥίπτειν ἐς ὄδμα; ναυάταις δ' τοῖσι σοῖς
βοᾷ κελευσὴς τ' ἐναντίαν ὅπα·
ἤκουν ὁ μέν τις λοίσθιον αἴρεται δόρυ,
ὁ δ', ξύλ' ἄξας, ὅδ' ἀφελὼν σκαλμοῦ πλάτην,
παθαιματώσει πρᾶτα πολεμίων ξένων;
ὀρθοὶ δ' ἀνῆξαν πάντες, οἱ μὲν, ἐν χεροῖν
κορμοὺς ἔχοντες ναυτικοὺς, οἱ δ', ξίφη·
φόνῳ δ' ναῦς ἐρρέφετο· παρακέλευσμα δ' ἦν
πρύμνηθεν Ελένης· πῦ τὸ τρωϊκὸν κλέος;

ἀχμίδος θραύσαντες ἤπειτα σκάφος;
ἆρ' Ἀτρέως παῖδ' ὀλόμενον συνθάπτετε;
ὃν τυνδαρὶς παῖς ἦδ', ἄποντα πενταφῇ;
οἵδ' ἐκβαλόντες δ' ἄκρυα ποιητῷ τρόπῳ,
ἧς ναῶν ἐχώρην Μενέλεω, ποντίσματα
φέροντες· ἡμῖν δ' ἦν ἅ ἦδ' ὑποψία·
λόγος δ' ἐν ἀλλήλοισι, τ' ἐπεισβατῶν
ὡς πλῆθος εἴη· δισσοκῶμιν δ' ὅμως,
τὺς σὺς λόγους σώζοντες· ἄρχειν δ' νεὼς
ξένον πελάσας, πάντα συνέχειας τάδε·
ἢ ταῦτα ἢ δὴ, ῥᾳδίως εἴσω νεὼς
ἐσβέμεθα πυθίξοντα· ταῦρος ἢ τὺς
ὄρη ἤβελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,
ἀλλ' ἐξεβρυχᾶτ' ἐμμ' ἀναγρίφων κύκλῳ,
πυρτῶν τε νῶτα, κἠς πέρας παρ' ἐμβλέπων,
μὴ θιγγάνῃ ἀπῆρχεν· οἵδ' Ἑλένης πόσις,
ἐκάλεσεν· ὦ πέρσαντες Ἰλίαν πόλιν,
ἥκων ἀναρτήσαντες Ἑλλήνων νόμῳ
ναυαίας ὦμοισι ταῦρον δέμας,
εἰς πρῶραν ἐμβαλῆτε; φάσγανόν θ' ἅμα
πρόχειρον ὥσει σφάγια τῷ τεθνηκότι;
οἵδ' εἰς κέλευσμ' ἐλθόντες, ἐξανήρπασαν
ταῦρον· φέροντές τ', εἰσέβαινον σέλματα·
μονάμπυκον δ' Μενέλεως ᾖχων δέρην,
μέτωπά τ' ἐξέπεισεν ἐσβῆναι δόρυ·
τέλος δ' ἐπειδὴ ναῦς τὰ πάντ' ἐδέξατο,
πλήσασα κλιμακτῆρας ὑσφύρου τροδὸς
Ἑλένη, καθέζετ' ἐν μέσοις ἑδωλίοις,
ὅτ' ἦ ἔτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας·
ἄλλοι δ' τοίχους δεξιοὺς, λαιοὺς τ' ἴσοι,

βιον τίδ' ἐστιν; Αγγ· ἄλλης ἐκπόνει μνησάμενος
γυναικός· Ελένη κ' βέβηκ' ἔξω χθονός·
βιον πιρῶσιν ἀρθῇσ', ἢ πεδοστιβεῖ ποδί;
ἄγγ Μενέλαος αὐτ' ἐκπεπόρθμευται χθονὸς,
ὃς αὐτὸς αὑτ' ἦλθεν ἀγγέλλων θανεῖν·
βιον ὦ δεινὰ λέξας, τίς δέ νιν ναυκληρία
ἐκ τῆσδ' ἀπῆρε χθονός; ἄπισα κ' λέγεις·
ἄγγ ἥνγε ξένῳ δίδως σύ· τὰς τε σὰς ἔχων
ναύτας βέβηκεν, ὡσὰν ἐν βραχῇ μάθῃς·
βιον πῶς; φόβου μ' ἔπαυσας· ἢ κ' ἐλπίδων
ἔσω βέβηκα, μίαν ὑπερδραμοῦσ' χέρα,
τοσόνδε ναύτας, ὧν ἀπεστάλης μέτα·
ἄγγ ἐπὴ λιποῦσα τόνδε βασιλέως δόμους
ἡ τοῦ Διὸς παῖς πρὸς θάλασσαν ἐστάλη,
σοφώταθ' ἁβρὸν πόδα τιθεῖσ', ἀνίστενε
πόσιν πέλας παρόντα, κἀ τεθνηκότα·
ὡς δ' ἦλθομεν σῶν περίβολον νεωρίων,
σιδωνίαν ναῶν πρωτόπλουν καβείλομεν,
ζυγῶν τε πεντήκοντα, κἠρετμῶν μέτα,
ἔχουσαν, ἔργα δ' ἴργον ἐξημείβετο·
ὁ μὲν, κ' ἴσον· ὁ δ', πλάτην καθίσατο,
ταρσόν τε χειρί· λευκὰ δ' ἴστι' ἐς ἐν ἦν,
πηδάλιά τε ξύλλαισι παραπαβίετο·
κἀν τῷδε μόχθῳ, τῦτ' ἄρα σκοπὰ μένει,
Ελληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι,
προσῆλθον ἀκταῖς ναυφόροις κώπη μένοι
πέπλοισιν· ἀνεδεῖς μὲν, αὐχμηρὸν δ' ὁρᾶν·
ἰδὼν δέ νιν παρόντας Ατρέως γένος,
προσεῖπε, δόλιον δίκτυον ἐς μέσον φέρων·
ὦ τλήμονες, πῶς, ἐκ τίνος νεὼς ποτε

ἀχαιδος

ποιμένος, ὃς ἄβροχα
πεδία, ναρτοφόρα τε γᾶς,
ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ,
ὁπόταν ἀὲ δολιχαύχενες
σύννομοι νιφέων δρόμῳ,
βᾶτε πελειάδες ὑπὸ μέσας,
Ωρίωνά τ' ἐννύχιον
καρύξατ' ἀγγελίαν,
ἀρώταν ἐφεξόμεναι,
Μενέλαος ὅτι Δαρδάνου
πόλιν ἑλὼν, δόμον ἵκῃ.
μόλοιτε πόδ' ἵππειον ἄρμα
δι' αἰθέρος ἱέμενοι
παῖδες τυνδαρίδες,
λαμπρῶν ἄστρων ὑπ' ἀέλλαισιν,
οἳ ναίετ' ἠράνιοι
σωτῆρες τὰς Ελένας
γλαυκὸν ἐπ' ὄδμ' ἅλιον,
κυανόχροά τε κυμάτων
ῥόθια πολιὰ θαλάσσας
ναύταις ἀεὶς ἀνέμων
πέμποντες δι' ὀβριν πνοάς.
δύσκλειαν ἀπὸ συγγόνου
βάλητε βαρβάρων λεχέων.
ἀν' ἰδαίων ἐρίδων
πόντιβάσ', ἐπτήσατο, τὰν
ἣν ἐλθοῦσαν Ιλίου
φοιβάδος ἐπὶ πύργους.
ἄγε ἄναξ, τὰ πάρος ἐν δόμοις ἀρήκαμεν,
ὡς καὶν ἀπύσῃ πήματ' ἐξ ἐμοῦ τάχα.

χορα γὰρ καλλιχόρων
δελφίνων, ὅταν αὖραις
πέλαγος γήνεμον ᾖ·
γλαυκὰ δ' ὁ πόντου θυγάτηρ
Γαλάνεια, τάδ' ἅπᾳ,
κατὰ μῆ ἱστία πετάσατ' αὔραις
λιπόντες ἰναλίαις,
λάβετε δ' ἐλατίνας πλάτας,
ὦ ταῦται, ἰὼ ταῦται,
πέμποντες ἀλιμένους
περσείων οἴκων Ελέναν ἐπ' ἀκτάς.
ἢ που πόρας ἂν ποταμοῦ
παρ' ὄχθας λευκιππίδας, ἢ προπάν
Γαλλάδος ἂν λάβοις,
χρόνῳ ξυντελοῦσα χοροῖς,
ἢ κώμοις ὑακίνθου
τύχοις ἃς ἀφρόναν,
ἂν ἐξαμιλλησάμενος
τροχῷ τίρμονι δίσκον
ἔκανε Φοῖβος τᾷ λακαίνᾳ γᾷ,
βύθυτον ἡμέραν.
ὁ Διὸς δ' ἅπτει σέβειν γόνος
μόχον θ' ἃν λίποιτ' οἴκοις,
ἅς ὕπτω πῶλαι πρὸς γάμων ἔλαμψαν,
δι' ἀέρος, εἰ ποτανοί.
γιτόνι μεθα λίβυες
οἰωνοὶ σοχάδες,
ὄμβρον λιποῦσαι χειμέριον,
νίσονται πρεσβυτάτᾳ
σύριγγι πεθόμεναι

πειμένος,

ελε οὐδὲν σὺ μεμπτὸς· τῆς τύχης μέλᾳ μόνον·
θεον ἐν σοὶ τόδ', ἦν σὸν εἰς ἐμ' ἄνοιαν δίδως·
ελε Οὐ νῦν διδαξόμεσθα τὸς φίλους φιλῆν·
θεον βούλᾳ ξυνεργῶν αὐτὸς ἐκπέμψω σόλον;
ελε ἥκιστα, μὴ δόλοις σοῖς δόλοις ἄναξ·
θεον ἀλλ' ἇα· τὸς μὲ Γελοπιδῶν ἐῶ νόμος·
παθαρὰ δ' ἡμῖν δώματ'· ὑ δ' ἐνθάδε
ψυχὴν ἀρῆκε Μενέλεως· ἴτω δέ τις
φρόσων ὑπάρχοις τοῖς ἐμοῖς, φέρειν γάμων
ἀγάλματ' οἴκους ἐς ἐμός· πᾶσαν δ' χρῆν
γᾶαν βοᾶσθαι μακαρίας ὑμνῳδίας
ὑ μέναιον Ελένης, καὶ μὸν, ὡς ξηλωτὸς ἦ·
σὺ δ' ὦ ξέν', ἐλθὼν πελαγίους ἐς ἀγκάλας,
τῷ τῆσδε πρίν ποτ' ὄντι δὸς πόσῳ τάδε,
πάλιν πρὸς οἴκους σωθῆναι, ἐμὴν δ' ἁμαρτέ χωρ,
ὡς τὸς γάμους τὸς τῆσδε συνδαίσας ἐμοί,
στέλλῃ πρὸς οἴκους, ἢ μίνων ἀνδραμονῆς·
με ὦ Ζεῦ, πατήρ τε, καὶ σοφὸς πλήξιππε θεός,
βλέψον πρὸς ἡμᾶς, κ' μετάσησον πακῶν·
ἔλπισι δ' ἡμῖν πρὸς λύπας τὰς συμφορᾶς,
σωσθῆ συνάψαι· καν ἄπρα βίᾳς χερί,
ἥξομεν ἵν' ἐλθεῖν βούλομεσθα ἧς τύχης·
ἅλις ἢ μέχθων, ὡς ἐμοχθοῦμεν πάρος·
πέπλησθε μοι θεοὶ, πολλὰ χρὴς ἐμὲ πλύνειν,
κ' λυπρά· ὀφλὼ δ' ὑπ' ἀᾷ πράσσειν πακῶς,
ὀρθῷ ἢ βῆναι ποδί· μίκν δέ μοι χάριν
δόντες, τὸ λοιπὸν εὐτυχῆ με θήσετε·
χο φοίνισσα σιδωνιὰς ὦ
ταχεῖα πώλα, ῥόθοισι μήτηρ
ἱππία φίλα,

πράξεις τ' ἄνδρα τ' σὸν, ἥν τε μὴ παρῇς·
δέδοικα γάρσοι, μή τις ἐμπέσῳ πόθος,
πόσῃ μιθῆναι σῶμ' ἐς οἶδμα πόντιον,
τὸ πρόσθεν ἀνδρὸς χάρισιν ἐκπεπλημένην·
ἄγαν κ' αὐτὸ παρόν θ', ὅμως δείνεις·
ἑλέ ὦ πλεινὸς ἡμῖν πόσις, ἀναγκαίως ἔχῃ
τὰ πρῶτα λέκτρα, νυμφικάς θ' ὁμιλίας
τιμᾶν· ἐγὼ γὰρ διὰ τὸ μὴ σέβειν πόσιν,
κ' ξυνθάνοιμ' ἄν· ἀλλὰ τίς κείνῳ χάρις,
ξυγκατθανόντι κατθανεῖν; ἔα δέ με
αὐτὸν μολεῖσαν, ἐντάφια δοῦναι νεκρῷ·
θεοὶ γὰρ σοί τε δοῖεν οἷ ἐγὼ θέλω,
κ' τῷ ξένῳ τῷδ', ὅτι συνεκπονεῖ τάδε·
ἔξεις δέ μ' οἵαν χρὴ ἔχειν ἐν δώμασιν
γυναῖκ' ἐπειδὴ Μενέλεων ἀνέρχεται,
κἄμ' ἔρχεται κ' δήτιν' εἰς τύχην τάδε·
ὅστις γὰρ δώσει ναῦν, ἐν ᾗ τάδ' ἄξομεν,
πρόσαξον, ὡς σὰν τ' χάριν πλήρη λάβω·
θεον χώρει σύ· κ' ναῦν τοῖσδε πεντηκόντορον
Σιδωνίαν δός, κ' ῥετμῶν ἐπίσσατας·
ἑλέ ὑπὸν ὅδ' ἄρξει ναὸς, ὃς νοσμεῖ τάφον·
θεον μάλις' ἀκούειν τῶνδε χρὴ ναύτας ἐμούς·
ἑλέ αὖθις αὖ λέλυσον, ἵνα σαφῶς μάθωσί σε·
θεον αὖθις αὖ λύω, κ' τρίτον γ', ᾗ σοι φίλον·
ἑλέ ἴκνου, κἀγὼ τ' ἐμῶν βουλευμάτων·
θεον μὴ νῦν ἄγαν σὸν δάκρυσιν ἐκτήξῃς χρόα·
ἑλέ ἥδ' ἡμέρα σοι, τ' ἐμὴν δείξῃ χάριν·
θεον Τὰ τ' θανόντων ὕδιν, ἀλλ' ἁπλῶς πόνος·
ἑλέ ἔστιν τι κἀκεῖ, κἀνθάδ', ὧν ἐγὼ λίγω;
θεον ὕδιν κακίω Μενέλεω μ' ἔξῃς πόσιν·

ἑλέ ὕδιν

βακχάσασά τ' ἴθειρα βρομίῳ,
ἢ παννυχίδες θιᾶς.
ὦ δί νιν ἅμασιν
ὑπέρβαλε σιλάνα.
μορφᾷ μόνον ἤυχεις.
ἑλέ τὰ μὲ κατ' οἶκος, αὐτυχῆ μεν ὦ φίλαι.
ἢ κ' συνεκπλέπτωσα Γρωτέως πόρη,
πόσιν παρέντα τ' ἐμὸν ἰσορυμένη,
ἢ εἶπ' ἀδελφῷ. κατθανόντα δ' ἐν χθονὶ,
ὅ φησιν αὐγὰς εἰσορᾶν, ἐμὴν χάριν.
κἀλλίσα δῆτ' ἀνήρτασεν ἐν τύχῃ πόσις.
ἃ κ' παθήσειν ὅπλ' ἔμελλεν ἐς ἅλα,
ταῦτ' ἐμβαλὼν, ὄρπακι γυναίαν χέρα
αὐτὸς πομίξει, δόρυ τε δεξιᾷ λαβὼν,
ὡς τῷ θανόντι χάριτα δὴ συνεκπονῶν.
πρῶρας δ' ἐς ἁλμὴν σῶμ' ὅπλοις ἠσκήσατο,
ὡς βαρβάρων τρόπαια μυρίων χερὶ
θήσων, ὅταν πωτῆρις ἐσβῶ μιν σκάφος.
πέπλους δ' ἀμέψας ἀντὶ ναυφθόρου στολῆς,
ἃ 'γὼ νιν ἐξήσκησα, κ' λυτροῖς χρόα
ἕδωνα, χρόνια νίτρα ποτα μίας δρόσου.
ἀλλ' ἐκπερᾷ κ' δωμάτων ὁ τὸς ἐμὸς
γάμος ἑτοίμως ἐν χεροῖν ἔχειν δοκῶν.
σιγητέον μοι. καί σε προσσοιῶ μεθα
ἄνακτ', κρατῆρ τε σώματος, ἣν δυνώμεθα,
σωθέντες αὐτοὶ, καί σε σωσῶσαί ποτε.
θεοκ χωρᾶτ' ἐφιξῆς, ὡς ἔταξεν ὁ ξένος
δμῶες, φέροντες ἐνάλια πτερίσματα.
Ελένη, σὺ δ' ἦν σοι μὴ παπῶς δόξω λέγειν,
πίθι· μὲν αὐτῆ· ταυτὰ κ' παρῆσά τι

βωμοῖς τ' ἄφλεκτοι πίλανοι·
πηγάς τ' ἀμπαύει δροσερὰς,
λευκῶν ἐκβαλὼν ὑδάτων·
ἐπεὶ δ' ἔπαυσ' ἐλατίνας
θεοῖς, βροτείῳ τε γένει,
Ζεὺς μειλίαων συγίνει
ματρὸς ὀργάς, ἐννέπει,
βᾶτε σὺ μναὶ χάριτες,
ἵτε τὰν πρὶ παρθένῳ
δηρίῳ θυμωσαμέναν
λύπαν ἐξαλλάξατ' ἀλαλᾷ,
μοῦσαί θ' ὑμνοισι χορὸν
χαλκῷ δ' αὐδὰν χθονίαν,
τύμπανά τε λάβετε πυρσογενῆ,
κάλλιστα τότε πρῶτα μακάρων,
Κύπρις γελάσειέ τε θυὰ,
δέξατό τ' εἰς χέρας
βαρύβρομον αὐλὸν ἐμᾶς
τερφθεῖσ' ἀλαλαγμῷ·
ὧν ἁ θέμις, ἅθ' ὅσια
ἐπύρωσας ἐν θαλάμοις,
μῆνιν δ' ἔχεις μεγάλαν
μητρὸς ὦ παῖ, θυσίας
ἃ σιβίξασα θεοῖς·
μέγα τοι δύνανται τέρπων
πὰν ποικίλοι σολίδες,
πίστῳ τε σεφθεῖσα χλόα,
πάρθηκας εἰς ἱερὰς,
ῥόμβῳ θ' ἑλίσσει μίνα,
πυκλίοις ἴυγμοις αἰθερία,

βακχεύσαι

ποταμίου τε χᾶμ' ὑδάτων,
βαρύβρομόν τε κῦμ' ἅλιον,
πόθῳ τᾶς ἀποιχομένας
ἀῤῥήτου κύρας.
προταλα ϑ' βρόμια διατρύσιον
ἴεντα πίλαδον, ἀντιβόα,
θηρῶν ὅτι ξυγίνις
ξάξασα βιὰ σατίναν,
τὰν ἁρπαϑῆσαν κυπλίων
χορῶν ἴξω παρθενίων.
μετὰ κυρᾶν δ' ἀελλόποδες,
ἃ μᾶ, τόξοις Ἀρτεμις,
ἄδ' ἴσχε Γοργὼ πάνοπλος.
αὐγάξων δ' ἐξ ὑρανίων
ἄλλαν μοῖραν ἔπραινε.
δρομάιων δ' ὅτε πολυπλανήτων
μάτηρ ἔπαυσε πόνων,
μασάνισα πόνυς
θυγατρὸς ἁρπαγὰς δολίυς,
χιονοβρέμμονας δ' ἐπέρα
σ' ἰδάαν νυμφᾶν σκοπιᾶς.
ῥίπει δ' ἐν πίνθει,
πίτρινα κατὰ δρύα πολυνιφέα.
βροτοῖσι δ' ἄχλοα πεδία γᾶς
ὐ παρπίξυσ' ἀρότοις.
λαῶν ϑ' φθείρει γίνναν.
ποίμνας δ' ὐχ ἴει βαλερὰς,
βοσκὰς αὐφύλλων ἐλίκων.
πολίων δ' ἀπέλιπε βίος,
ὐδ' ἦσαν θεῶν θυσίαι,

θεο ὑκῶν σὺ χωρὶς τῆσδε, δρῶν ἀρκεῖς τάδε.
με μητρὸς τόδ' ἔργον, ἢ γυναικὸς, ἢ τέκνων.
θεο ταύτης ὁ μόχθος ὡς λέγεις, θάπτειν πόσιν.
με ἐν εὐσεβεῖ γὰρ, νόμιμα μὴ κλέπτειν νεκρῶν.
θεο ἤτω πρὸς ἡμῶν ἄλοχον εὐσεβῆ τρέφειν.
ἐλθὼν δ' ἐς οἴκους, ἐξελῶ κόσμον νεκρῷ,
καί σ' ὑ πέμψαι χερσὶ γῆς ἀποστελῶ,
δράσαντα τῆδε πρὸς χάριν· φίλη μας δέ μοι
ἐσθλὰς ἐνεγκοῦσ', ἀντὶ τῆς ἀγλαΐας
ἐσθῆτα λήψῃ, σῖτά τ', ὥστέ σ' εἰς πάτραν
ἐλθεῖν· ἐπεὶ νῦν γ' ἀβλαβὲς ἔχοντ' ὁρῶ.
σὺ δ' ὦ τάλαινα, μὴ 'πὶ τοῖς ἀνηνύτοις
τρύχου σὺ σαυτήν· Μενέλεως δ' ἔχει πότμον·
κὐκ ἂν δύναιτο ξὴν ὁ πατθανὼν πόσις.
με σὸν ἔργον ὦ νεᾶνι, τ' παρόντα μ'
σέργειν πόσιν χρή· τ') μηκέτ' ὄντ', ἐᾶν.
ἄρισα γάρ σοι ταῦτα πρὸς τὸ τυγχάνον.
ἦν δ' Ἑλλάδ' ἔλθω; κ' τύχω σωτηρίας,
οἵαν γενέσθαι χρή σε σῷ ξυναυλέτῃ,
παύσω φόνου σε τοῦ πρὶν, ἣν γυνὴ γένῃ.
ἑλέ ἔστω τάδ'· ὑ) μέμψεται πόσις ποτὲ
ἡμῖν· σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν, φράσῃ τάδε.
ἀλλ' ὦ τάλας, εἴσελθε, κ' λουτρῶν τύχε,
ἐσθῆτά τ' ἐξάλλαξον· ὑκ ἐς ἀμβολὰς
αὐτρεπίσω σ'· ἀ μενέστερον κ' ἂν
τῷ φιλτάτῳ μοι Μενέλεῳ τὰ πρόσφορα
δρῴης ἄν, ἢ μῶν τυγχάνων, οἷον σε χρῆν.
χο ὁρᾷς ποτὲ δρομάδι πώλῳ
μάτηρ θεῶν ἐσύθη
ἀν' ὑλαίοντα πάτον,

θεο κτείρις· ἀνίσω τύμβον, ἢ χρήζεις χθονός.
ἑλέ ὦ γ' ὧδε ναύτας ὀλομένους τυμβώσομεν.
θεο πῶς δαί; λέλειμμαι τῶν ἐν Ἕλλησι νόμων.
ἑλέ εἰς πόντον ὅσα χρὴ νέκυσιν ἐξορμίζομεν.
θεο τί σοι παράσχω δῆτα τῷ τεθνηκότι;
ἑλέ ὦ δι' ἐμὲ δ' ἄφρος, αὐτυχοῦσα πρίν.
θεο ὦ ξένε, λόγων μὲ κλῄδ' ἐν ἤνεγκας φίλην.
με ἄκην ἐμαυτῷ, ἢ τῷ τεθνηκότι.
θεο πῶς τοὺς θανόντας βάπτετ' ἐν πόντῳ νεκρούς;
με ὡσὰν παρούσης οὐσίας ἔπασος ἦ.
θεο πλούτου λέγ' ἕνεχ', ὅτι θέλεις, ταύτης χάριν.
με προσφάξεται μὲ αἷμα πρῶτα νεκρίοις.
θεο τίνος; σύ μοι σήμαινε, πείσομαι δ' ἐγώ.
με αὐτὸς σὺ γίνωσκ'· ἀρκέσει γὰρ ἂν δίδως.
θεο ἐν βαρβάροις μὲ, ἵππον ἢ ταῦρον νόμος.
με δίδως γε μὲ δή, δυσγενὲς μηδὲν δίδου.
θεο ἢ τῶνδ' ἐν ἀγέλαις ὀλβίαις σανίξομεν.
με κἠρωτὰ φέρετε λέκτρα σώματος κενά.
θεο ἴσα· τί δ' ἄλλο προσφέρειν νομίζεται;
με χαλκήλατ' ὅπλα· κἠπὶ τῇ φίλος δορί.
θεο ἄξια τάδ' ἴσως Γελοτιδῶν, ἃ δώσομεν;
με κἄλλ', ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα.
θεο πῶς ἂν ἐς οἶδμα; τίνι τρόπῳ καβίετε;
με νῦν δεῖ παρῆναι κἠρετμῶν ἐπίστας.
θεο πόσον δ' ἀπείργῃ μῆκος ἐν γαίας δόρυ;
με ὥστ' ἐξορᾶσθαι ῥόθια χερσόθεν μόλις.
θεο τί δῆτα, τόδ' Ἑλλὰς νόμιμον ἢ τίνος σέβῃ;
με ὡς μὴ πάλιν γῆ λύματ' ἐκβάλῃ πλόων.
θεο φόνια σα κώπη ταχύπορος γενήσεται.
με καλῶς ἂν ἔχοι Μενέλεῳ γε πρὸς χάριν.

θεο λιπὼν ἦ, ναὸς πῦ πάρεσιν ἔκβολα;
ἑλέ ὅπυ κακῶς ὄλοιτο· Μενέλεως ἦ μήν.
θεο ὄλωλ' ἐκῆνος; ἦλθε δ' ἐν ποίῳ σκάφει;
ἑλέ ναῦται σφ' ἄνδρα, ἐντυχόντες ὡς λέγει.
θεο πῦ ἦ τὸ πεμφθὲν ἀντὶ σῦ Τροίᾳ κακόν;
ἑλέ νεφέλης λέγῃς ἄγαλμα; ἐς αἰθέρ' οἴχεται.
θεο ὦ Πρίαμε, καὶ γῆ Τρωὰς, ἔρρῃς μάτην.
ἑλέ κἀγὼ μετέσχον Πριαμίδαις δυσραξίας.
θεο πόσιν δ' ἄβατον ἔλιπεν, ἢ κρύπτει χθονί;
ἑλέ ἄβατον· οἶ ἐγὼ τ' ἐμῶν τλήμων κακῶν.
θεο τῶνδ' ὕνεκ' ἔταμες βοστρύχους ξανθῆς κόμης;
ἑλέ φίλος χάρεστιν, ὅς ποτ' ἐστὶν ἐνθάδ' ὤν.
θεο ὀρθῶς μὲ ἥδε συμφορὰ δαπρύεται;
ἑλέ ἐν ὐμαρῇ γὰρ σὴν κασιγνήτην θανεῖν;
θεο ὦ δῆτα· πῶς ἔν; τόνδ' ἔτ' οἰκήσεις τάφον;
ἑλέ τί μερτομᾷς με, τὸν θανόντα δ' ὐκ ἐᾷς;
θεο πίσσῃ κ' ἐνὶ σῷ πόσῃ, φάγεσά με.
ἑλέ ἀλλ' ὐκέτ'· ἤδη δ' ἄρχει τ' ἐμῶν γάμων.
θεο χρόνια μὲν ἦλθες, ἀλλ' ὅμως αὐτῷ τάδε.
ἑλέ οἷα δ' ἔν ὃ δράσον; τὸν πάρος λαβοίμεθα.
θεο ἐπὶ τῷ; χάρις κ' ἀντὶ χάριτος ἐλθέτω.
ἑλέ σπονδὰς τέμωμεν, κἠδιαλλάχθητί μοι.
θεο μεθίημί νῦ πος τὸ σόν· ἴτω δ' ὑπόπερον.
ἑλέ πρὸς νῦν σε γονάτων τῶνδ', ἐπάρτερ ἐμὸς φίλος,
θεο τί χρῆμα θηρῶσ', ἱκέτις ὡρέχθης ἐμοῦ;
ἑλέ τὸ κατθανόντα πόσιν ἐμὸν θάψαι θέλω.
θεο τίδ' ἐς ἀπόντων τύμβος; ἢ θάψῃς σκιάν;
ἑλέ Ἕλλησίν ἐστι νόμος, ὃς ἂν πόντῳ θάνῃ,
θεο τί δρᾶν; Σοφόν τοι πελοπίδαι τὰ τοιάδε.
ἑλέ κενοῖσι θάπτειν ἐν τάφοις ὑφάσμασιν.

ἐπίσχιτ· ἰσορῶ κ' ὃς διώκομεν
παρόντας ἐν δόμοισι, κὐ πεφασ̣τότας·
αὖτη τί πέπλους μέλανας ἐξήφω χροὸς
λευκῶν ἀμείψασ', ἔκτι πρατὸς αὐγενῆς
πόμας, σίδηρον ἐμβαλοῦσ' ἀπέθρισας,
χλωροῖς τε τέγγῃς δάκρυσι σὴν παρηίδα
κλαύσασ; πότερον ἐννύχοις πεπεισμένη
σέθεν ὀνείροις, ἢ φάτιν τὶν' οἴκοθεν
κλύουσα, λύπῃ σὰς διέφθαρσαι φρένας;
ἑλέ ὦ δέσποτ', ἤδη κ' τόδ' ὀνομάξω σ' ἔτος,
ὄλωλα· φρῦδα τἀμά, κὐδὲν εἰμ' ἔτι·
θεο ἐν τῷ, γύναι, κῆσαι συμφορᾶς; τίς ἡ τύχη;
ἑλέ Μενέλαος, οἴμοι πῶς φράσω; τέθνηκέ μοι·
θεο ὐδέν τι χαίρω σοῖς λόγοις· τὰδ' ἀτυχῶ·
πῶς εἶφθα; μῶν σοι Θεονόη λέγῃ τάδε;
ἑλέ κείνη τέ φησιν, ὅ, τι παρὼν ὅτ' ὤλλυτο·
θεο ἥκει κ' ὅστις κἀτὰδ' ἀγγέλλει σαφῆ;
ἑλέ ἥκῃ· μόλοι κ', ὡς ἐγὼ χρῄξω μολεῖν·
θεο τίς ἐστι; πῦ' στιν, ἵνα σαφέστερον μάθω;
ἑλέ ὅδ' ὃς πάρεστι τῷδ' ὑποπτήξας τάφῳ·
θεο Ἄπολλον, ὡς ἐοικότι δυσμόρφῳ πρέπῃ·
ἑλέ οἴμοι δοκῶ μοι κἀμὸν ὧδ' ἔχειν πόσιν·
θεο ποδαπὸς δ' ὅδ' ἀνὴρ, κἀπόθεν πατίχθην;
ἑλέ Ἕλλην, Ἀχαιῶν εἷς, ἐμῷ σύμπλους πόσει·
θεο θανάτῳ γ' ποίῳ φασὶ Μενέλεων θανεῖν;
ἑλέ οἰκτρότατον, ὑγροῖσι πλυδωνίοις ἁλός·
θεο πῦ; βαρβάροισι πελάγεσι ναυαθλεύμενον;
ἑλέ Λιβύης ἀλὶ μέσοις ἐκπεσόντα πρὸς πέτραις·
θεο καὶ πῶς ὅδ' ὐκ ὄλωλε κοινωνῶν πλάτης;
ἑλέ Ἐαθλῶν κακίνης ἐνίοτ' ἀτυχέστεροι

εἰ δ' ἄμιλλα πρίνει νιν
ἄεθλα, ἔστ' ἔρις
λήψει κατ' ἀνθρώπων πόλις,
ἀλλ' Πριαμίδος γᾶς ἔλιτον βαλάμους,
ἔξὸν διορθῶσαι λόγοις,
σὰν ἔριν ὦ Ἑλένα·
τῶν δ' οἰ μοι, αἰδὼς μέλουσα κάτω,
τάχεα ἰὼ, φλογερὸς ὥστε
Διὸς ἐπέσυτο φλόξ,
ἐπὶ πάθεα πάθεσι φέρεις,
ἀθλίοις ἐν συμφοραῖς Ἰλίοις.

θεοπ. ὦ χαῖρε πατρὸς μνημ' ἐπ' ἐξόδοισι δὴ
ἔβαψα γρωτῶ σ', ἔνεκ' ἐμῆς προσρήσεως.
ἀλλ' εἰ σ' ἐξιὼν τε, κ' ἐσιὼν δόμους
θεοπλύμενος παῖς ὅδε, προσεννέπει πάτερ.
ὑμᾶς ὦ ξὺν νύμφας τε, καὶ θεῶν βρόχους
δμῶες, πομίζετ' ἐς δόμους τυραννικούς·
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν πολλὰ ἐλοιδόρησα δή·
εἰ γάρ τι θανάτῳ τοὺς κακοὺς κολάζομεν·
καὶ νῦν πέπυσμαι φανερὸν Ἑλλήνων τινὰ
εἰς γῆν ἀφῖχθαι, καὶ λελησθέναι σκοπούς,
ἤτοι κατόπτην, ἢ κλοπαῖς νεὼς μένον
Ἑλένην· θανεῖται δ', ἤν γε συλληφθῇ μόνον.
ἔα· ἀλλ' ὡς ἔοικε πάντα διαπεπραγμένα
σύριγγα· τύμβου γὰρ πετὰς λιπὼν ἕδρας
ἡ Τυνδαρὶς παῖς, ἐκπεπόρθμευται χθονός.
ὠή· χαλᾶτε πλῆθρα· λύεθ' ἱππικὰς
φάτνας ὀπαδοί, πάλιν μίγεθ' ἅρματα,
ὡς ἂν πόνου γ' ἔπαυσι μὴ λάθῃ με γῆς
τῆσδ' ἐκπομισθῆσ' ἄλοχος, ἧς ἐφίεμαι.

μονόπωτος ἀνὴρ, πέτρας
Καφηρίας ἐμβαλὼν,
Αἰγάλεως τ' ἐναλίοις ἀκταῖς,
δόλιον ἀστέρα λάμψας.
ἀλλ' μενα δ' ὄρι μέλεα,
βαρβάρω στολᾷ,
ὅτι σὺ τὸ πατρίδος ἄπο, πρὸ
χθονὸς πτόᾳ
πέρας, ὦ πέρας, ἀλλ'
ἔριν Δαναῶν νεφέλας
ἐπὶ ναυσὶν ἄγων,
εἴδωλον ἱερὸν Ηρας·
ὅτι θεὸς, ἢ μὴ θεὸς, ἢ τὸ μέσον,
τί φὴς, ἐρωτήσας
βροτῶν μακρότατον πέρας ἀν
ρεῖν, ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ
θνατὰ κ' αὖθις ἐπέσει,
κ' πάλιν ἀντιλόγοις
πιθῶντ' ἀντιπίτνοις τύχαις.
σὺ Διὸς ἔφυς ὦ Ελένα, θυγάτηρ.
πανὸς κ' ἐν κόλποις σε Λή
δας ἐτέκνωσε πατήρ.
κ' ἰαχὴ σὴ καθ' Ελλανίαν, ἄδικος,
προδότις, ἄπιστος, ἄθεος· ὐδ' ἔχω
τί τὸ σαφὲς, ὅ, τί ποτ' ἐν βροτοῖς· τὸ θεῶν
ἔπος ἀλαθὲς εὗρον,
ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
πτᾶσθε, δορὸς ἀλκαίᾳ
λόγχαισι καταπαύ ιμενοι
πόνους θνατῶν ἀπαθῶς.

ἔρωτας, ἀπάτας, δόλια τ' ἐξευρήματα
ἀσκοῦσα, φίλτρα θ' αἱματηρὰ δωμάτων.
ᾗ δ' ἦθα μητρία, τἄλλα τ' ἦδ' ἐν βίῳ
πέφυκας ἀνθρώποισιν· οὐκ ἄλλως λέγω.
σὲ τὰν ἐν αὐλείοις ὑπὸ δενδρονόμοις,
μοῦσα, κὴ βάκχας ἐνίξουσαν ἀναβοάσω,
σὲ τὰν ἀοιδοτάταν ὄρνιθα μελῳδὸν
ἀηδόνα δακρυόεσσαν,
ἐλθὲ διὰ ξυθᾶν
πτερύγων ἐλελιζομένα,
θρήνοις ἐμοῖς ξυνεργὸς,
Ἑλένας μελέας πόνους,
τᾶς Ἰλιάδων τ' αἰεὶ
δῦσα δακρυόεντα πότον
Ἀχαιῶν ὑπὸ λόγχαις,
ὃς ἔμολεν, ἔμολε πεδία
βαρβάρῳ πλάτᾳ
ὃς ἔδραμε ῥόδια μέλεα
Γοργαμίδας ἄγων,
Λακεδαίμονος ἄπο,
λέχεα σέβειν ὡς ἦλε
Πάρις ἀνόγαμος
πομπαῖσιν Ἀφροδίτας.
πολλαὶ δ' Ἀχαιῶν ἐν δορὶ, κὴ πετρίναις
ῥιπαῖσιν ἐκπνεύσαντες, ἄϊδαν μέλεαν ἔχουσι,
τάλαιναν τ' ἀλόχων ἤραντες ἔθειραν.
ἄνυμφα δὴ μέλαθρα κῆται.
πολλὰς δὴ πυρσεύσας
φλογερὸν σέλας ἀμφὶ ῥυτὰν
Εὔβοιαν, ἦλ' Ἀχαιῶν

μετὰ

ἑλέ σὲ χρὴ βραβεύειν πάντα· πόμπιμοι μόνον
λαίφει πνοαὶ γένοιντο, κἠγνεὼς δρόμος·
με ἔσω· πόνους δ' δαίμονες παύσουσί μου·
ἀτὰρ θανόντα τῦ, μ' ἱερῆς πεπυσμένην;
ἑλέ σῦ· κἠ μόνος γε φάσκε διαφυγεῖν μίτρον,
Ατρέως πλέων σὺν παιδὶ, καὶ θανόνθ' ἱρᾶν·
με καὶ μὴν τάδ' ἀμφίβληστρα σώματος ῥάκη
ξυμμαρτυρήσει ναυτικῶν ἐρμπίων·
ἑλέ ἧς καιρὸν ἦλθε· τότε δ' ἄκαιρ' ἀπώλυτο·
τὸ δ' ἄβλιον κῆν', εὐτυχὴς τάχ' ἂν πέσοι·
με πότερα δ' εἰς οἴκους σοι συνῆσιλθῆν με χρὴ,
ἢ πρὸς τάφῳ τῷδ' ἥσυχοι παθώμενα;
ἑλέ αὐτῦ μέν· ἢν δὲ καί τι πλημμελὲς σε δρᾷ,
τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο, φάσγανόν τε σόν·
ἐγὼ δ' εἰς οἴκους βᾶσα, βοσκύχους τε μῶ,
πέπλων τε λευκῶν μέλανας ἀνταλλάξομαι,
παρηϊδί τ' ὄνυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός·
μέγας δ' ὁ ἀγὼν, καὶ βλέπω δύω ῥοπάς·
ἢ δὲ θανῆν δεῖ μ', ἢν ἄλῶ τεχνωμένη,
ἢ πατρίδ' ἀπελθῆν, καὶ σὸν ἐσωσαι δέμας.
ὦ πότνι', ἣ δίοισιν ἐν λέκτροις πίτνῆς
Ηρα, δῦ' οἰκτρὼ φῶτ' ἀνάψυξον πόνων,
αὐτύ μιν', ὀρθὰς ὠλένας πρὸς ὐρανὸν
ῥιπτοῦνθ', ἵν' οἰκῆς ἀστέρων ποικίλματα·
σύ θ', ἢ τι τῷ μῷ κάλλος ἐκτήσω γάμῳ
κύρη Διώνης Κύπρι, μή μ' ἐξεργάσῃ·
ἅλις γὰρ ἁμῖν, ἢν μ' ἐλυμήνω πάρος,
τὔνομα παραχῦσ', ὃ τὸ σῶμ' ἐν βαρβάροις·
θανῆν δ' ἔασόν μ', ἢ κατακτῆναι θέλῃς,
ἐν γῇ πατρῴᾳ· τί ποτ' ἄπλησθος ἢ κακῶν,

πεδίων ἄπειροι, βαρβάρων τ' ὄντες χθονός;
ἀδύνατον εἶπας. Με. φέρε, τί δ' εἰ κρυφθεὶς δόμοις
κτάνοιμ' ἄν αὐτὰ τῷδε δισσὸν ξίφος;
ἑλέ ὑπ' ἂν ἀνάσχοιτ', οὐδὲ σιγήσειν ἂν
μέλλοντ' ἀδελφὴ σύγγονον καταπτανεῖν.
με ἀλλ' οὐδὲ μὴν ναῦς ἐστιν, ἣ σωθεὶς μὲν ἂν
φύγοντες· ἢν δ' ἔχωμεν, θάλασσ' ἔχει.
ἑλέ ἄκουσον, εἴ τι καὶ γυνὴ λέξει σοφόν,
βούλῃ λέγεσθαι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν;
με κακὸς μὲν ὄρνις· ἀλλ' ὅμως πειράσομαι λέγειν,
ἵνοι μός εἰμι μὴ θανὼν λόγῳ θανεῖν.
ἑλέ καὶ μὴν γυναιξὶν ἂν διεπτισάμεθα
κραυγαῖσι, κἀγὼ θρήνοισι πρὸς τὸ σὸν σθένος.
με σωτηρίας δὲ τοῦτ' ἔχει τί νῷν ἄκος;
ἑλέ παλαιστὴς δ' ἐστί τις τῷ λόγῳ γ' ἐνεστί μοι,
ὡς δὴ θανόντα σ' ἐναλίοις πέμψω τάφοις,
θάψαι τύραννον τῆσδε γῆς αἰτήσομαι.
με κἄπειτα παρῇμεν· εἶτα πῶς ἄνευ νεὼς
σωθησόμεσθα πλοταφοῦντ' ἐμὸν δέμας;
ἑλέ δοῦναι πελεύσω πορθμίδ', ἣ κομίσεταί με
πόσμον τάφῳ σῷ, πελαγίας ἐς ἀγκάλας.
με ὡς οὖν τόδ' ἦπας· πλὴν ἓν, ᾧ χέρσῳ ταφὰς
θεῖναι πελεύεις σ', οὐδὲν ἡ σπουδὴ φέρει.
ἑλέ ἀλλ' οὐ νομίζειν φήσομεν παθ' Ἑλλάδα
χέρσῳ καλύπτειν τοὺς θανόντας ἐναλίους.
με τοῦτ' οὖν κατορθοῖς· εἶτ' ἐγὼ συμπλεύσομαι,
καὶ συγκομίσω πόσμον ἐν ταυτῷ σκάφει.
ἑλέ σὲ καὶ παρῆναι δεῖ μάλισθ', ὅτις τε σοὺς
πλωτῆρας, οἵπερ ἔφυγον ἐκ ναυαγίας.
με κἀμὴν ἑάνπερ ναῦν ἐπ' ἀκύρας λάβω,
ἀνὴρ παρ' ἄνδρα στήσεται ξιφηφόρος.

ἑλέ σὲ

ἀπέδωκεν ἄν σοι τὴν ἔχειν, ταύτῃ ἢ σέ·
» Καὶ κ τί σις τῶν δ' ἐστ τοῖς τε νεκτέροις,
» κ, τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ νοῦς
» τ κατθανόντων, ξῆ ἢ ὄ, γνώμην δ' ἔχει
» ἀθάνατον, εἰς ἀθάνατον αἰθέρ' ἐμπεσών·
ὡς ὢν παραινῶ μὴ μαπρὰν, σιγήσε μαι,
ἅ μ κακβικετάσατ· ὄ ἢ μωρία
ξύμβυλος ἔσο μαι τῦ κασιγνήτ ποτέ·
ἀνεχετῶ κ κῆνον, ὃ δοκῦσ' ὅμως·
ἐξ ἀσεβίας ὅσιον, εἰ τίθη μι νῦν·
αὐτοὶ ἢ ὢν τ ἔξοδόν γ' ἀρίσκετε·
ἐγὼ δ' ἀποσᾶσ' ἐκποδὼν, σιγήσο μαι·
» ἐκ τ βιῶν δ' ἄρχεσθε, χ' ἱκετεύετε
» τὴν μέν σ' ἐᾶσαι πατρίδα νοσῆσαι Κύπριν,
» Ηρας ἢ τὴν ἔννοιαν ἐν ταυτῷ μένειν,
ἣν ἧς σὲ, κ, σὸν πόσιν ἔχει σωτηρίας·
σὺ δ' αὖ βαινών μοι πάτερ, ὅσον ἐγὼ σθένω,
ὅποτε κινλήσῃ δυσεβὴς ἀντ' εὐσεβῦς·
χο ὐδείς ποτ' εὐτύχησεν, ἔκδικος γεγώς·
» ἐν τῷ δικαίῳ δ' ἐλπίδες σωτηρίας·
ἑλέ Μενέλαε, πρὸς ἢ παρθένε σεσώσμεθα·
τῦτ θένδε δή σε τὸς λόγος φέροντα χρή,
κοινὴν ξυνάπτειν μηχανὴν σωτηρίας·
με ἄπνει δὴ νῦν· χρόνιος εἶ κατὰ στέγας,
κ, συντέβραφαι προσπόλοισι βασιλέως·
ἑλέ τί τῦτ' ἔλεξας; ἀσφέρεις κ ἐλπίδας,
ὡς δή τι δράσων χρησὸν ἧς κοινόν γε τῶν·
με πείσφας ἄν τιν', οἵτινες τετραξύγων
ὄχων ἀνάσσσ', ὥστε νῶν δῦναι δίφρους;
ἑλέ πείσαιμ'· ἀλλὰ τίνα φυγὴν, φονεῦ μεθα;

ταυτὴν δίδομαι τήνδ' ἐμοὶ, πάρεστ' ἐμὸν
πρὸς ἦπαρ ὥσαι δίσομον ξίφος τόδε,
τύμβου 'πὶ νώτοις τῆσδε, ἵν' ἄίματος ῥοαὶ
τάφου καταστάξωσι· πεισόμεσθα γὰρ
νεκρῷ δύ' ἐξὸς τῷδ' ἐπὶ ξυνῷ τάφῳ,
ἀθάνατον ἄλγος σοὶ, φόνος γὰρ σῷ πατρί·
ἃ δ' γαμεῖ τήνδ' ὅτι σύγγονος σέθεν,
ὅτ' ἄλλος ὑδείς· ἀλλ' ἐγώ σφ' ἀπάξομαι,
εἰ μὴ πρὸς οἴκους δυνάμεθ', ἀλλὰ πρὸς νεκρούς.
τί ταῦτα; Δαναΐδαις ἐς τὸ θῆλυ τρεπόμενος,
ἐλεεινὸς ἦν μᾶλλον, ἢ δραστήριος·
κτᾷ γ' ἡ δοκῇ σοι· δυσκλεῶς δ' ὑπ' ἐνῆς.
μᾶλλόν γε μέντοι τοῖς ἐμοῖς πείθου λόγοις,
ἵν' ἦς δικαία, κοὐ δάμαρτ' ἐγὼ λάβω.
ΧΟ ἐν σοὶ βραβεύειν ὦ νεᾶνι τοὺς λόγους·
ὅτῳ γὰρ εἶπον, ὡς ἅπασιν ἀνδάνῃς.
ΘΕΟ ἐγὼ πέφυκά τ' εὐσεβεῖν, κοὐ βούλομαι·
φιλῶ τ' ἐμαυτὴν, κοὐ κλέος τὸ μὴ πατρός.
ἢν ἀν μιάνω μ', οὐδὲ συγγόνῳ χάριν
δοίην ἄν, ἐξ ἧς δυσκλεὴς φανήσομαι.
ἔνεστι δ' ἱερὸν τῆς δίκης ἐμοὶ μέγα
ἐν τῇ φύσει· κοὐ τοῦτο Νηρέως πάρα
ἔχουσα, σώζειν Μενέλεως πειράσομαι.
Ηρᾳ δ' ἐπέπιερ βούλεταί σ' ἀνεργετῆν,
ἐς ταυτὸ ὅσῳ φῦφος· ἡ χάρις δ' ἐμοὶ,
ἴλεως ἂν ᾖ, συμβέβηκε δ' οὐδαμοῦ·
πειράσομαι γὰρ σώφρονος μένειν ἀεί.
ἀλλ' ἀμφὶ τύμβῳ τῷδ' ὀνειδίζεις πατρὶ,
ἡμῖν δ' ὅδ' αὐτὸς μῦθος· ἀδικοίη μὲν ἄν,
εἰ μὴ ἀποδώσω· κοὐκ ἂν κῆρυς βλέπων,

ἀτίσω

ἀλλ' οὐχὶ τοῦτο τ' κακὸν, εἰ κακὸν τόδε,
ἀρήσομαι, τοπρόσθε τῆς ἀδαμονίας·
ἀλλ' ἦ μὴ ἄνδρα σοι δοκεῖ σῶσαι ξένον
ξυντυχόντ' ὀρθῶς ἀπολαβεῖν δ' ἁμαρτ' ἐμὴν,
ἀπόδοσ τε, κ' πρὸς, σῶσον· εἰ δ' μὴ δοκεῖ,
ἐγὼ μὲ ἐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ πολλάκις
ἄβλιος ἂν ἦην, σὺ δ' γυνὴ κακὴ φανῇ·
ἃ δ' ἄξι' ἡμῶν, κ' δίκαι' ἠγούμεθα,
κ' σῆς μάλισα καρδίας ἀνθάψεται,
λέξω τάδ', ἀμφὶ μνῆμα σὸ πατρὸς πόθῳ·
ὦ γέρον, ὃς οἰκεῖς τόνδε λάϊνον τάφον,
ἀπόδοσ ἀπαιτῶ τ' ἐμὴν δ' ἁμαρτά σε,
ἣν Ζεὺς ἔπεμψε δ' ὧρά σοι σῶσαι ἐμοί·
διὸ δ' ἔνεχ' ἡμῖν ὅπως τ' ἀπολέσῃς βαιόν·
ἀλλ' ἥδε πατέρα γέρον ἀναπαλύμενον,
ὑκ ἀξιώσει τ' πρὶν ἀνελέσαι τον
καινῶς ἀκοῦσαι· κυρία γὰρ ἐσι νῦν·
ὦ γέρτερ' ἄδη, καὶ σὲ σύμμαχον καλῶ,
ὃς πόλλ' ἐδίξω τῆσδ' ἑκατι σώματα,
πεσόντα τῷ μῷ φασγάνῳ, μισθὸν δ' ἔχῃς,
ἣ νῦν ἐκ ἔνερθ' ἀπόδος ἐμψύχους πάλιν,
ἢ τήνδ' ἀνάγκασον γ' ἀσεβοῦς πατρὸς
πρόσω φανῆσαι, τἄμ' ἀποδοῦναι λέχη·
εἰ δ' ἐμὲ γυναῖκα τὴν ἐμὴν συλήσετε,
ἃ σοι παρέλιπεν ἥδε τ' λόγων, φράσω·
ὅρκοις κεκλῆμεθ' ὡς μάθῃς ὦ παρθένε,
πρῶτον μὲ ἐλθεῖν διὰ μάχης σῷ συγγόνῳ·
κἄκεῖνον, ἢ μὲ δεῖ θανεῖν, ἁπλοῦς λόγος·
ἢν δ' ἐς μὲν ἀλκὴν μή ποτ' ἀντιβῇ ποδί·
λιμῷ δ' θνῆσαν τύμβον ἱκετεύοντε νῷ,

αἰσχρὸν τὰ μέν σε θεῖα πάντ' ἐξεισδέναι,
τὰ τ' ὄντα, κ' μή, τὰ δ' δίκαια μὴ φδέναι·
τὴν τ' ἀβλάβειαν ἐμ', ὅσιν ἔχειμαι καπὸς
ῥῦσαι, πάρεργον δοῦσα τοῦτο τῆς τύχης·
Ελένην δ' ἰδεῖς ὅστις ἐ συγγ βροτῶν·
ἣ κλήξομαι καθ' Ελλάδ' ὡς προδοῦσ' ἐμὸν
πόσιν, Φρυγῶντ' ὤκησα πολυχρύσους δόμους·
ἦν δ' Ελλάδ' ἔλθω, κἀπιβῶ Σπάρτης πάλιν,
κλύοντες, εἰσιδόντες, ὡς τέχναις θεῶν
ὤλοντ', ἐγὼ δ' προδότις ἐκ ἀρ' ἦν φίλων,
πάλιν μ' ἀναξουσ' ἐς τὸ σῶφρον αὖθις ἄν·
ἐδυάσομαί τε θυγατέρ', ἣν ἐδ' ἐς γαμεῖ·
τήνδ' ἐνθάδ' ἐκλιποῦσ' ἀλιτήριον πικράν,
ὄντων ἐν οἴκοις χρημάτων ἐνήσομαι.
κἀ μ' θανὼν ὅδ' ἐν πυρᾷ κατεσφάγη,
πρόσω σφ' ἀπόντα, δακρύοις ἂν ἠγάπων·
νῦν δ' ὄντα, καὶ σωθέντ' ἀφαιρεθήσομαι;
μὴ δῆτα παρθεν'· ἀλλά σ' ἱκετεύω τόδε·
δός τ' χάριν μοι τήνδε, κ' μιμοῦ τρόπους
πατρὸς δικαίου. Γαδ' ἐ κλέος τόδε
κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς,
εἰς ταυτ' ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους·
οἰκτρὸν μ' οἱ παρόντες ἐν μέσῳ λόγοι,
οἰκτρὰ δ' κ σύ· τοῦ δ' Μενέλεω πολὺ
λόγους ἀκοῦσαι, τίνας ἐρεῖ ψυχῆς πέρι.
ἐγὼ σὸν ὅτ' ἂν προασπίσῃ πλαύνην χέρα,
ὅτ' ἂν δακρῦσαι βλέφαρα· τ Τροίαν δ' ἂν
δειλοὶ γενόμενοι, πλεῖσον αἰσχύνοι μεν ἄν·
καί τοι λέγουσιν ὡς πρὸς ἀνδρὸς ἀγενοῦς,
ἐν ξυμφοραῖσι δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν βαλεῖν·

ἀλλ'

τὶς ἧς; ἀδελφῷ τόνδε σημανῶ γ' ἐμῷ
παρόνθ', ὅπως ἂν τἀμὸν ἀσφαλῶς ἔχῃ.
ἐλέ ὦ παρθέν', ἱκέτις ἀμφὶ σὸν πίτνω γόνυ,
καὶ προσπαίζω βάκον ὑπ' ὀδαίμονα,
ὑπέρ τ' ἐμαυτῆς, τῆσδέ θ'· ὃν σὺ μόλις ποτὲ
λαβοῦσ', ἐπ' ἀκμῆς ἆρα νατθανόντ' ἰδεῖν.
μή μ' κατάπτης σῷ κασιγνήτῳ πόσιν
τόνδ' εἰς ἐμὰς ἥκοντα φιλτάτας χέρας.
σῶσον· ἢ λίαρομαί σε· συγγόνῳ ἢ σῷ
τ' ὀσίβειαν μὴ προδῷς τ' σὴν ποτε,
χάριτας πονηρὰς, κἀδίκους ὠνουμένη.
Μισεῖ τὸ θεὸς τ' βίαν· τὰ κτητὰ ἢ
κτᾶσθαι κελεύει πάντας· ὧν ἐς ἁρπαγάς·
ἐατέος ὁ πλοῦτος, ἄδικός τις ὤν·
κοινὸς γὰρ εἶσιν οὐρανὸς πᾶσι βροτοῖς,
καὶ γᾶ, ἐν ᾗ χρὴ δῶματ' ἀναπλῆρουμένους
τἀλλότρια μὴ ἔχειν, μήδ' ἁρπαζῆσθαι βίᾳ.
ἦ μᾶς ἢ μακαρίως ἦν, ἀβλαβῶς δ' ἐμοὶ,
Ἑρμῆς ἔδωκε πατρὶ σῷ σώζειν πόσει
τῷδ', ὡς πάρεστι, κἀπολάξυσθαι βέλη·
πῶς δῆτα θανὼν ἂν ἀπολάβοι; κεῖνος ἢ πῶς
τἀ ξῶντα τοῖς θανοῦσιν ἂν ἀποδοίη ποτέ;
ἦ δὴ τὰ τοῦ θεοῦ, καὶ τὰ τοῦ πατρὸς σκόπει·
πότερον, εὐδαίμων, χ' ᾧ θανὼν τἀπ' πέλας
βούλοιντ' ἄν, ἢ βούλοιντ' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν;
δοκῶ μὲν οὖν χρή σε συγγόνῳ πλέον
νέμειν ματαίῳ μᾶλλον, ἢ χρησῷ πατρί·
εἰ δ' ἴσα μάντις, κἀτὰ θᾷ ἡγουμένη,
τὸ μὴ δίκαιον τοῦ πατρὸς διαφθερεῖς,
τῷδ' ὢν δικαίῳ συγγόνῳ δώσεις δίκην.

δῶρ' ὤιδεν· ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην·
Τροίας δὲ σωθεὶς, ἀπὸ βαρβάρου χθονὸς,
ἧς βάρβαρ' ἐλθὼν, φάσγαν' αὖθις ἐμπεσῇ·
ἠγοῦ σύμοι φέρουσα λαμπήρων σέλας,
θεῖον δὲ σεμνοῦ θεσμὸν αἰθέρος μυχῶν,
ὡς πνεῦμα καθαρὸν ὑμνοῦ δεξάμενος·
σὺ δ' ὦ πέλανον, ᾧ τις ἔβλαψεν ποδὶ
στείβων ἀνοσίῳ, δὸς καθαρσίῳ φλογί·
πρῶσον δ' ὑπάντην, ἵνα διεξέλθω πυρὸς
νόμον θ' ἑμὸν θεοῖσιν ἀποδοῦσα, πάλιν
ἐφέστιον φλόγ' εἰς δ' μυς κομίζετε·
Ελένη, τί τἀμὰ, πῶς ἔχει θεσπίσματα;
ἥκει πόσις σοὶ Μενέλεως ὅδ' ἐμφανὴς,
γνῶσ στερηθεὶς, τοῦ τε σοῦ τε μήματος·
ὦ τλῆμον, οἵκους διαφυγὼν, ἦλθες πόνους,
ὃν δ' οἶσθα νόσον οἶπας', εἶτ' αὐτοῦ μενῇς·
ἔρις δ' ἐν θεοῖσι, σύλλογός τε σοῦ πέρι
ἔσαι, πάρεδρος Ζηνὶ τῷδ' ἐν ἥματι·
Ηρα ἄ, ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν,
νῦν ἐστιν οὖνος, πεῖσ πάτραν σῶσαι θέλει
ξὺν τῇδ', ἵν' Ελλὰς τὸν Αλεξάνδρου γάμον
δῶρημα Κύπριδος ψευδονυμφότου μάθῃ·
Κύπρις δ' νόσον σὸν διαφθεῖραι θέλῃ,
ὡς μήτ' ἐλεγχθῇ, μή θ' ἁρπασθεῖσα φανῇ
τὸ κάλλος, Ελένης οὕνεκ' ὠνητοῖς γάμοις·
τέλος δ' ἐφ' ἡμῖν, εἴθ' ἃ βούλεται Κύπρις,
λέξασ' ἀδελφῷ ἐνθάδ' ὄντα διολέσω,
ἢ σ' αὖ μεθ' Ηρας σῶσα σὸν σώσω βίον,
κρύψασ' ὁμαίμονι, ἵς με προσκάνει τάδε
ἀπῆν, ὅταν γῆν τήνδε νοσήσας τύχῃς,

τὶς ἧς·

με φέρ', ἢν ἐγὼ δὴ νῦν μὴ ἀποδείξηται λόγους;
ἑλέ θανῇ· γαμεῖ μαι δ' ἡ τάλαιν' ἐγὼ βίᾳ.
με προδότης ἦν ἧς· τήνδε βίαν σκήψας ἔχει.
ἑλέ ἀλλ' ἀγὼν ὅρκων σὸν πάρα κατώμοσα.
με τί φῄς; θανεῖσθαι, κοὐ ποτ' ἀλλάξειν λέχη;
ἑλέ ταυτῷ ξίφει γε· κἀμὸν μαι δὲ σὺ πέλας.
με ἐπὶ τοῖσδε τοῖς νῦν, δίξιᾶς ἐμῆς βίᾳ.
ἑλέ φαύω, θανόντος σου, τόδ' ἐκλιφεῖν φάος.
με κἀγὼ στερηθείς σου, τελευτήσω βίον.
ἑλέ πῶς ἦν θανεῖν μεθ', ὥστε καὶ δόξαν λαβεῖν;
με τύμβου πὶ νώτῳ σε κτανών, ἐμὲ κτανεῖ.
πρῶτον δ' ἀγῶνα μέγαν ἀγωνιεῖ μεθα
λέκτρων ὑπὲρ σῶν· ἐς δὲ βέλων, ἴτω πέλας.
τὸ τρωϊκὸν κλέος, ὃ καταιχυνῶ λέχος·
ὃς δ' Ἑλλάδ' ἐλθών, λήψομαι πολὺν φόνον,
ὅστις Θέτιν μὲν εἰσέρησ' Ἀχιλλέως,
τελαμωνίου δ' Αἴαντος εἰσεῖδον σφαγάς,
τὸ Θησέως τε παῖδα· διὰ ἢ τὸ ἐμὸν
ὑπ ἀξιώσω κατθανεῖν δίκαιον ἐγώ;
μάλιστά γε· Ἐ ἰγὰρ ἐσὶν οἱ θεοὶ σοφοὶ,
ἄψυχον ἄνδρα πολεμίων θανόνθ' ὕπο,
κύφη κατα πτίσσουσιν ἐν τύμβῳ χθονὶ,
κακὸς δ' ἰφ' ἕρμα σπερεὸν ἐκβάλλουσι γῆς.
ὦ θεοὶ, γενέσθω δή ποτ' εὐτυχὲς γένος
τὸ ταντάλειον, καὶ μεταστήτω κακῶν.
ἑλέ οἱ ἐγὼ τάλαινα· τῆς τύχης δ' ὧδ' ἔχω.
Μενέλαε, διαπεπράγμεθ'· ἐκβαίνει δόμων
ἡ θεσπιῳδὸς Θεονόη· κτυπεῖ δόμος,
κλῆθρων λυθέντων· φωνὴ· ἀτάρ τι φοινικοῦν.
ἄπυσα γάρ σε, καὶ παρὼν ἀφίγμενον,

με ἦ δ' ἄρα πρὸς οἴκους ναυστολῶν ἵξεταί μοι;
ελέ ξίφος λαβοῦσα μᾶλλον, ἢ τὰ μὲν λέχος.
με ἄτως ἂν εἴην ἀβλιώτατος βροτῶν.
ελέ μὴ νῦν καταιδῇ· φεῦγε δ' ἐκ τῶνδε χθονός.
με λιπών σε; Τροίαν δ' ἐξέπερσα σὴν χάριν.
ελέ πρᾶγος κακόν, ἢ σὲ τἄμ' ἀποκτεῖναι λέχη.
με ἄνανδρ' ἄρ' εἶπας, Ἰλίου τ' ὄνη ἄξια.
ελέ ὄνη ἂν κτάνῃς τύραννον, ἣν ἀπώλεις ἴσως.
με οὕτω σιδήρῳ τρωτὸν ὄνη ἔχει δέμας;
ελέ ἔστιν· τὸ τολμᾶν δ' ἀδύνατον, ἀνδρὸς ἢ σοφῆ.
με σιγῇ παράσχω δῆτ' ἐμὰς δῆσαι χέρας;
ελέ ἃς ἄπορον ἥκεις· δεῖ γὰ μηχανῆς τινος.
με δρῶντας ἢ, ἢ μὴ δρῶντας, ἥδιον θανεῖν;
ελέ μία ἐστὶν ἐλπὶς, ἣν μόνη σωθεὶς μεν ἄν.
με ὠνητὸς, ἢ τολμητὸς, ἢ λόγων μόνον;
ελέ εἰ μὴ τύραννος ἐκπύθοιτ' ἀφιγμένον.
με ἐρᾷ τὶς μ' ἢ γνώσεταί γ', ὃς ἐμ' ἐγώ;
ελέ ἔσ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴσα.
με φήμη τις οἴκων ἐν μυχοῖς ἱδρυμένη;
ελέ ἔα· ἀλλ' ἀδελφή· Θεονόην καλοῦσί νιν.
με χρησήριον μῦθον μ' ἔοικε, τί δρᾷ, φράσον.
ελέ πάντ' εἰ δ', ἐρᾷ τε συγγόνῳ παρόντα σε.
με θνήσκοιμεν ἄν· λαβοῦσα δ' οὐχ ὅσιον τόμοι.
ελέ εἴπως ἂν ἀναπείσαιμεν ἱκετεύοντέ νιν.
με τί χρῆμα δρᾶσαι; τίν' ὑπάρχεις μ' εἰς ἐλπίδα;
ελέ παρόντα γαῖα μὴ φράσαι σε συγγόνῳ.
με πέσοντε δ', ἐκ γῆς διορίσαι μεν ἂν πόδα;
ελέ κοινὴ τ' ἐκείνη ῥᾳδίως, λάβρ' ὕδατι.
με σὸν ἔργον ὡς γυναικὶ πρόσφορον γύναι.
ελέ ὡς ὄνη ἄχρωτα γίνατ' ἐμῶν ἔξει χερῶν.

ἑλέ κάλλιον ἧκας, ἢ σ' ἀνηρόμην ἐγώ·
ἐν δ' εἰπὲ, πάντα παραλιπὼν, πόσον χρόνον
πόντου τὶ νώτοις ἅλιον ἐφθείρω πλάνον·
με ἐνιαύσιον, πρὸς τοῖσιν ἐν Τροίᾳ δέκα
ἔτεσι· δι' ἦλθον δ' ἐπὰ περιδρομὰς ἐτῶν·
ἑλέ φῶ· φῶ· μακρὸν γ' ἔλεξας ὦ τάλας χρόνον·
σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν, ἐνθάδ' ἦλθες εἰς σφαγάς·
με πῶς φής; τί λέξεις; ὡς μ' ἀπώλεσας γύναι·
ἑλέ φῶ γ' ὡς τάχιστα· τῆσδ' ἀπαλλαχθεὶς χθονὸς,
θανῇ πρὸς ἀνδρὸς, ὃν τάδ' ἔστι δώματα·
με τί χρῆμα δράσας ἄξιον τῆς συμφορᾶς;
ἑλέ ἥκεις ἄελπτος, ἐμποδὼν τ' ἐμοῖς γάμοις·
με ἦ κἀμεῖν τις τἄμ' ἐβουλήθη λέχη;
ἑλέ ὕβριν θ' ὑβρίζει εἰς ἐμ', ἣν ἔτλην ἐγώ·
με ἰδίᾳ σθένων τις, ἢ τυραννεύων χθονός;
ἑλέ ὃς γῆς ἀνάσσει τῆσδε Πρωτέως γόνος·
με τόδ' εἰς ἐκεῖνο κἄλαγμ', ὃ προσπόλοι πλύουν·
ἑλέ ποίοις ἐπιστὰς βαρβάροις πυλώμασιν;
με τοῖς, ἔνθεν ὥσπερ πῶλος ἐξηλαυνόμην·
ἑλέ ἦπου προσήκεις βίοτον; ὦ τάλαιν' ἐγώ·
με τοὔργον ἦν τοῦτ', ὄνομα δ' οὐκ εἶχον τόδε·
ἑλέ πάντ' οἶσθ' ἄρ' ὡς ἔοικας ἀμφ' ἐμῶν γάμων·
με οἶδ'· εἰ γὰ λέκτρα διέφυγες τάδ', ὑπ' ἔχω·
ἑλέ ἄβικτον αὐτὴν ἴσθι σοι σεσωσμένην·
με τίς τῦδε πείθω; φίλα κἀ σαφῆ λέγῃς·
ἑλέ ὁρᾷς τάφον τόνδ' ἀβλίνης ἕδρας ἐμάς;
με ὁρῶ τάλαινα σεβάσας, ὧν τίσοι μέτα·
ἑλέ ἐνταῦθα λέκτρων ἱκετεύομεν φυγάς·
με βωμὸν ἀναίξασ', ἢ νόμοισι βαρβάροις;
ἑλέ ἐρρύσθη μᾶς τοῦτ' ἴσον ναοῖς θεῶν·

φρενῆρες· ὅπως ἂν ἡμῖν ἐν ἐλθόντες τύχης,
ἐκ βαρβάρων σωθῶμεν, ἣν δυνώμεθα.
ΑΓ ἔσται τάδ' ὦ ναῦ· ἀλλά τοι τὰ μάντεων
ἐσεῖδον, ὡς φαῦλ' ἐστί, κἀφαυδῶν πλέα.
» ὧδ' ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρων φλογός,
» οὔτε πτερωτῶν φθέγματ' οἰωνῶν δέτοι
» τὸ κἀμὲ δοκεῖν ὄρνιθας ὠφελεῖν βροτούς.
Κάλχας τ' ἔφη εἶπ', οὐδ' ἐσήμηνε στρατῷ,
νεφέλης ὑπερθνήσκοντας εἰσορῶν φίλους·
οὐδέν γε, ἀλλὰ πόλις ἀνηρπάσθη μάτην·
ἆρ' οἶσθ' ἂν οὕνεκ' ὁ θεὸς οὐκ ἤβούλετο;
» τί δῆτα μαντευόμεθα; τοῖς θεοῖσι χρὴ
» θύοντας αἰτεῖν ἀγαθά, μαντείας δ' ἐᾶν·
» βίᾳ τ' ἄλλως δέλεαρ οὐρίου τόδε,
» κοὐδὲν ἐπλούτησ' ἐμπύροισιν ἀργὸς ὤν·
» γνώμῃ δ' ἄρίστῃ, μάντις, ἥ τ' εὐβουλία·
ΧΟ Εἰς ταυτὸ κἀμοὶ δόξα μάντεων πέρι,
» χωρεῖ γέροντι· τὸν θεὸν ἔχων τις ἂν
» φίλον, ἄρίστην μαντικὴν ἔχοι δόμοις.
ΕΛΕ ἦεν· τὰ μὲν δὴ δῶρ', ἃ καλῶς ἔχει·
» ὅπως δ' ἐσώθης ὧν τάλας Τροίας ἄπο,
» πέρδος μὲν οὐδὲν εἰδέναι, πόθος δέ τις
» τὰ τῶν φίλων φίλοισιν αἰσθέσθαι κακά·
με ἦ πολλὰ μὲν ἐν ὀλίγῳ, μιᾷ θ' ὁδῷ·
τί σοι λέγοιμ' ἂν τὰς ἐν Αἰγαίῳ συμφοράς,
τὰ Ναυπλίου τ' οὐβοῖνα πυρπολήματα,
Κρήτην τε, Λιβύην θ', ἃς ἐπεσράφην πόλεις,
σκοπιάς τε Περσέως· ἃ κἀμπλήσαι μίσει
μύθων· λέγων τ' ἂν σοί νιν', ἀλγοίην ἔτι·
πάσχων τ' ἔπαμυνον· δὶς γὰρ λυπηθῆμεν ἄν·

ἄγγ ὦ θύγατερ, ὁ θεὸς ὡς ἔφη, τί πεπίλνει,
ἢ δυσέκμαρτον, ἢ δί πως ἀναῤῥίφει,
ἐκ ζῶσι κἀκ ζῶσ' ἀναφίρων ὁ μὴ, πονῇ.
» ὃ δ' ὃ πονήσας, αὖθις ὄλλυται κακῶς,
» βίβαιον ὐδὲν τῆς ἀφ' τύχης ἔχων
σὺ κ, πόσις τι σὸς, πόνων μετίσχετι,
σὺ μὴ, λόγοισιν, ὁ), δορὸς προθυμίᾳ·
κοὐδὼν δ' ὅτ' ἔσαυδ', ὐδὲν ἦχι, νῦν δ' ἔχει,
αὐτόματα πράξας τἀγάθ', αὐτυχίσατα·
ὑπ ἄρα γέροντα πατέρα, ἢ Διοσκόρω
ἤχυνας, ὐδ' ἔδρασας ὅσα κλήζεται·
νῦν ἀνανέωμαι τ σὸν ὑμέναιον πάλιν,
καὶ λαμπάδων με μνήμιθ', ἃς τετραόροις
ἵπποις τροχάζων, παρέφερον· σὺ δ' ἐν δίφροις
σὺν τῷδε νύμφῃ δῶμ' ἔλιπες ὄλβιον·
» κακὸς κ ἔστις μὴ σέβῃ τὰ δαιμόνων,
» ἢ ξυγχέηθι, ἢ ξυνωδίνει κακοῖς·
ἐγὼ μὲ ἦν, καὶ πίφυχ' ὁμως λάτρις
ἐν τοῖσι γενναίοισιν ἠρίθμημένος
δούλοισι, τἄνο μ' ὐκ ἔχων ἐλεύθερον,
» τ νῦν δί· κρεῖσσον κ τόδ', ἢ δυοῖν κακοῖν
» ἓν ὄντα χρῆσθαι, τὰς φρένας τ' ἔχειν κακὰς,
» ἄλλων τ' ἀκούειν δοῦλον ὄντα τ πέλας·
μι ἀγ' ὦ γεραιέ· πολλὰ μὲ παρ' ἀσπίδα
μοχθήματ' ἐξέπλησας ἐκ πόνων ἐμῶν·
ἢ νῦν μεταχὼν τῆς ἐμῆς εὐπραξίας,
ἄγγελον ἐλθὼν τοῖς λειφθεῖσιν φίλοις
τάδ', ὡς ἔχων εὕρηκας, οἵ τ' ἐσμὲν τύχης,
μίμνειν τ' ἐπ' ἀκταῖς, τούς τ' ἐμοὺς παραδοκᾶν
ἀγῶνας, οἳ μίμνουσιν, ὓς ἐλπίζομεν,
καὶ τήνδε πῶς δυναίμεθ' ἐκπλῶσαι χθονὸς

ἑλέ Πάριν, ὦ μ' ἐπέταυσ'· Με· ὦ τλῆμον·
ἑλέ τλάμων, τλάμων, ὦσ' ἐπέλασ' Αἰγύπτῳ·
με ἔπτ' ἀντέδωκ' ὄφωλον, ὡς σίβιν κλύω·
ἑλέ τὰ ἢ κατὰ μέλαθρα πάθια, πάθια·
μᾶτερ, οἰ ἐγώ· Με· τί φῄς;
ἑλέ ὐκ ἔστ μάτηρ· ἀγχόνειον δὲ βρόχον
δι' ἐμὲ κατεδήσατο δύσγαμος αἰχύνας.
με ὤμοι· θυγατρὸς δ' Ερμιόνης ἐστὶ βίος;
ἑλέ ἄγαμος, ἄτεκνος, ὦ τόσι, κατασίνει
γάμον ἄγαμον, αἰχύνας·
με ὦ πᾶν κατ' ἄκρας δῶμ' ἐμὸν πέρσας Πάρις,
τάδε κἠ σὲ διώλεσε, μυριάδας τε
χαλκεόπλων Δαναῶν·
ἑλέ ἐμὲ ἢ πατρίδος ἄπο, καπόστομον
ἀραίαν ἔβαλλε θεὸς
ἄπο πόλεος, ἀπό τε σίβιν,
ὅτι μέλαθρα, λέχεά τ' ἔλιπον,
ὐ λιπὼν ἐπ' αἰχροῖς γάμοις·
χο ἦ κἠ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης αὐδαίμονες
τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρπέσθην ἄν·
ἄγγ Μενέλαε, κἀμοὶ προσδότέ τι τῆς ἡδονῆς,
ἣν μανθάνω μὲν πάντες, ὐ σαφῶς δ' ἔχω·
με ἀλλ' ὦ γεραιὲ, κἠ σὺ κοινώνει λόγων·
ἄγγ ὐχ ἥδε μόχθων τ' ἐν Ιλίῳ βραβεύς;
με ὐχ ἥδε· πρὸς θεῶν δ' ἦμεν ἠπατημένοι,
νεφέλης ἄγαλμ' ἔχοντες ἐν χεροῖν λυγρόν·
ἄγγ τί φῄς· νεφέλης ἆρ' ἄλλως ἔσχομεν πόνους πέρι;
με Ηρας τάδ' ἔργα, κἠ θεῶν τριαινῶν ἔρις·
ἄγγ ἦ δ' ὧδ' ἀληθῶς, ἔστιν ἥδε σὴ δάμαρ;
με αὕτη· λόγοις δ' ἐμοῖσι πίσασον τάδε·

πολυετῆ μολῶν·
με ἔχῃς, ἐγώ τέ σ' ἡλίους ἢ μυρίους
μόγις διελθών, ἠθόμην τὰ τῆς θεοῦ·
ἐμὰ ἢ δάπρυα, χαρμονὰν
πλέον ἔχει χάριτος, ἢ λύπας·
ἑλέ τί φῶ; τίς ἂν τάδ' ἤλπισε βροτῶν ποτε;
ἀδόκητον ἔχω σε πρὸς στέρνοις·
με κἀγώ σε τὴν δοκοῦσαν ἰδέαν πέλιν
μολῶν, Ἰλίου τε μελέους πύργους,
πρὸς βιῶν δόμων πῶς τῶν ἐμῶν ἀπεσάλης;
ἑλέ ἔ. ἔ. πικρὰς εἰς ἀρχὰς βαίνεις·
ἔ. ἔ. πικρὰν δ' ἐρωτᾶς φάτιν·
με λέγ', ὡς ἀνυστὰ πάντα δῶρα δαιμόνων·
ἑλέ ἀπέπτυσα τὸν λόγον, δίον δίον ἐσοίσομαι·
με ὅμως ἢ λέξον· ἡδύτοι μόχθων πλύειν·
ἑλέ ὤμοι ἐπὶ λέκτρα βαρβάρου νεανίου,
πετομένας πώπας,
πετομένου δ' ἵμερος ἀβλίων γάμων·
με τίς σε δαίμων, ἢ ποτμος συλᾷ πάτρας;
ἑλέ ὁ Διὸς, ὁ Διὸς, ὦ πόσι πᾶς
μ' ἐπέλασε Νείλῳ·
με θυμασὰ τοῦ πέμψαντος ὦ δεινοὶ λόγοι·
ἑλέ κατεδάπρυσα, κἀβλέφαρον ὑγραίνω
δάπρυσιν· ἃ Διὸς μ' ἄλοχος ὤλεσεν
Ηρα· Με· τίνων χρῄζουσα προσθῆναι πανῶν;
ἑλέ ὤμοι ἐμῶν δεινῶν, λυτρῶν, κρηνῶν,
ἵνα θεᾶς μορφὰν ἐφάδρυναν,
ἔνθεν ἔμολε κρίσις·
με τάδ' εἰς κρίσιν σοι τῶνδ' ἔθηκ' Ηρα πανῶν;
ἑλέ Κύπρις ὡς ἀφέλοιτο· Με· πῶς, οὐδα·

πόνους παρεῖχες ὦ πόσις, καὶ συμμάχεις.
με τοῦτ' ἐς ἐκεῖνο· ξυμβεβᾶσιν οἱ λόγοι
οἱ τῆσδ' ἀληθεῖς· ὦ θοωτεινὸς ἡμέρα,
ὡς εἰς ἐμὰς ἔδωκεν ὠλένας λαβεῖν.
ελέ ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Μενέλεως, ὁ μὲν χρόνος
παλαιός· ἡ δὲ τέρψις, ἀρτίως πάρα.
ἔλαβον ἀσμένα πόσιν ἐμὸν φίλαι,
περιπετάσασα χέρα φίλιον
ἐν μαπρᾷ φλογὶ φαεσφόρῳ.
με κἀγὼ σε· πολλὰς δ' ἐν μέσῳ λόγους ἔχων,
ἐκ οἶδ' ὁποίου πρῶτον ἄρξομαι ταινῦν.
ελέ γίγνεται· κρατὶ δ' ὀρθίους ἐβάρας
ἀντιπέρωπα, κἠδάπρυ σαλάσω,
περὶ δὲ γύᾳ, χέρας ἔβαλον,
ἡδονὰν ὡς λάβω.
ὦ πόσις, ὦ φιλτάτη πρόσοψις.
με ἐκ ἐμὲ μέμφομαι.
ἔχω τὰ τοῦ Διὸς λέκτρα, Λήδας τε,
ἃν ὑπὸ λαμπάδων κόροι
λύκιπποι, ξυνομάμονες, ὤλβισαν ὤλβισαν
τοπρόσθεν· ἐκ δόμων δ' ἐνόσφισαν θεοί σ' ὁμοῦ.
πρὸς ἄλλαν δ' ἰλαύνῃ θεὸς συμφορὰν τάσδε πράσσω
τὸ πανὸν δ' ἀχάβον, σέ τε, κἀμὲ συνάγαγε πόσιν
χρέων· ἀλλ' ὅμως ὀναίμαν τύχας.
ελέ ὄναιο δῆτα· ταυτὰ δὴ ξυνεύχομαι.
δυεῖν δ' ὄντοιν, οὐχ ὁ μὲν ζῇ μόνον, ὁδὲ θανών.
φίλαι, φίλαι, τὰ πάρος
οὐκέτι σέβομεν, οὐδ' ἀλγῶ.
πόσιν ἐμὸν ἔχομεν, ἔχομεν,
ὃν ἔμενον, ἔμενον ἐκ Τροίας

πολυ

με ἢ χαίρειν, Ἑλένη προσφερὴς οὐδ' ἔνεπε.
ἑλέ ἀπωλόμην· λαβοῦσά σ', οὐκ ἔχω πόθεν.
με τύχῃ με μέγιθος τ' πόνων πάθει, σὺ δ' οὔ.
ἑλέ οἰ ἐγώ· τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
οἱ φίλτατοι λείπουσιν· οὐδ' ἀφίξομαι
Ελληνας, οὐδὲ πατρίδα τὴν ἐμὴν ποτε.
ἄγγ Μενέλαε, μαστεύων σε νιχάνω μόλις,
πᾶσαν πλανηθεὶς τήνδε βάρβαρον χθόνα,
πεμφθεὶς ἑταίρων τ' λελειμμένων ὕπο.
με τί δ' ἐστὶν· ἦλθε βαρβάρων συλᾶσθ' ὕπο;
ἄγγ θαυμάσῃς, ἐλαύνων τόνομ', ἢ τ' πρᾶγμ' ἔχων.
με λέγ' ὡς φέρῃς τι τῇδε τῇ ταυδῇ νέον.
ἄγγ λέγω πόνους σε μυρίους τλῆναι μάτην.
με παλαιὰ θρηνῇς πήματ'· ἀγγέλλεις δὲ τί;
ἄγγ βέβηκεν ἄλοχος σὴ πρὸς αἰθέρος πτύχας,
ἀρθεῖσ' ἄραντος ὑρανῷ δὲ κρύπτεται,
λιποῦσα σε μνὸν ἄντρον, ὃ σφ' ἐσώζομεν,
τοσόνδε λέξασ', ὦ ταλαίπωροι φρύγες,
πάντες τ' Αχαιοὶ, σ' ἵεμ' ἐπὶ σκαμανδρίοις
ἀκταῖσιν Ηρας μηχαναῖς ἐθυήσκετε,
δοκοῦντες Ελένην ὑπ' ἔχοντ' ἔχθην Γάριν·
ἐγὼ δ' ἐπειδὴ χρόνον ἔμειν' ὅσον μ' ἐχρῆν,
τὸ μόρσιμον σώσασα, πατέρ' ἐς ὑρανὸν
ἄπειμι· φήμας δ' ἡ τάλαινα Τυνδαρὶς
ἄλλως κακὰς ἔπεσεν· οὐδὲν αἰτία.
ὦ χαῖρε Λήδας θύγατερ· ἐνθάδ' ἦσθ' ἄρα.
ἐγὼ δέ σ' ἄσγρων ὡς βεβηκυῖαν μυχὸς
ἤγγελλον, ᾗδως οὐδὲν, ὡς ὑπόπτερον
δέμας φοροίοις· οὐκ ἐῶ σε πιστὰ μᾶν
ἡμᾶς τόδ' αὖθις, ὡς ἄδην ἐν Ἰλίῳ

ὦ θεοί· θεὸς δ' ἂν γνώσειεν φίλους.
ἑλ. Ἑλληνίς· ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν.
με. Ἑλένης ὁμοίαν δὴ μάλις εἶδον γύναι.
ἑλ. ἐγὼ γὰρ Μενελάῳ σέ· δὸς δ' ἔχω τί φῶ.
με. ἔγνως δ' ὀρθῶς ἄνδρα δυσυχέστατον.
ἑλ. ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.
με. ποίας δάμαρτος; μὴ βίᾳ σὺ μῶν πέπλων.
ἑλ. ἣν σοὶ δ' ἔδωσε Τυνδάρεως ἐμὸς πατήρ.
με. ὦ φωσφόρ' Ἑκάτη, πέμπε φάσμαθ' οἷ μενῶ.
ἑλ. ὑ γυναῖ φαντὸν πρέσβολον ἐνοδίας μ' ὁρᾷς.
με. ὑ μὴν γυναικῶν γ' ἧς δυοῖν ἔφυν πόσις.
ἑλ. ποίων γ' λέκτρων διαστὰς ἄλλων ἔφυς;
με. ἦν ἄντρα κἀθῆ, κἀκ Φρυγῶν κομίζομαι.
ἑλ. ὑκ ἔστιν ἄλλη σή τις ἀντ' ἐμοῦ γυνή.
με. ἵππ' φρονῶ ἃ οὖ, τὸ δ' ὄμμα μου νοσεῖ;
ἑλ. ὑ γάρ με λεύσων σὴν δάμαρθ' ὁρᾶν δοκῇς;
με. τὸ σῶμ' ὅμοιον, τὸ γ' σαφὲς μ' ἀποστερᾷ.
ἑλ. σκέψαι τίσιν δῆ· τίς ἐστὶ σοῦ σοφώτερος;
με. ἔοικας· ἤτοι τοῦτό γ' ἐξαρνήσομαι.
ἑλ. τίς ἦν διδάξῃ σ' ἄλλος, ἢ τὰ σὰ γ' ὄμματα;
με. ἐκεῖνο σοῦ μέν, ὅτι δάμαρτ' ἄλλην ἔχω.
ἑλ. ὑκ ἦλθον εἰς γῆν τρῳάδ', ἀλλ' εἴδωλον ἦν.
με. κἀτίς βλέποντα σώματ' ἐξεργάζεται;
ἑλ. αἰθήρ, ὅθεν σὺ θεοπόνητ' ἔχῃς λέχη.
με. τίνος πλάσαντος θεῶν; ἄπιστα κ λέγεις.
ἑλ. Ἥρᾳ διάλλαγμ', ὡς Πάρις μὴ λάβοι.
με. πῶς δ' ἂν ἐνθάδ' ἦσθ', ἐν Τροίᾳ θ' ἅμα;
ἑλ. Τὔνομα γένοιτ' ἂν πολλαχοῦ, τὸ σῶμα δ' οὔ.
με. μέθες με· λύπας ἄλις ἔχων ἐλήλυθα.
ἑλ. λήψῃ κ ἡμᾶς· τὰ δὲ κἀν ἐξάξῃς λέχη;

με. κἀ

ἢ πάντ' ἀληθῶς ὅνδε φησὶ δ' ἐν φάει
πόσιν τ' ἀμὸν ζῶντα φίγγος εἰσορᾶν,
πορθμὸς δ' ἁλᾶσθαι μυρίους πεπλωκότα
ἐκφὼ' ἑκεῖσε, νὸ δ' ἀγύμνασον πλάνοις
ἵξειν· ὅταν δὴ τὴν μάτων λάβῃ τέλος,
ἓν δ' ὄκ ἔλειξεν, ἡ μολὼν σωθήσεται.
ἐγὼ δ' ἀπίσην τῦτ' ἐρωτῆσαι σαφῶς,
ἥκθεσ' ἐπεί νιν ἔπτ' ἐμοὶ σεσωσμένον.
ἐγγὺς δ' ἐνίν τι τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονὸς,
ναυαγὸν ἐκπεσόντα σὺν παύροις φίλοις,
ὥς μοι πόθ' ἵξεις, ὡς ποθεινὸς ἂν μόλοις.
ἔα, τίς ἔντος; ἔτι τι πρυπτύομαι
Γρωτέως ἀσέπτε παιδὸς ἐκ βυλευμάτων;
ἐχ ὡς δρομαία πῶλος, ἢ βάκχη θεῦ,
τάρῳ ξυνάφῳ πῶλον; ἄγριος δέ τις
μορφὴν ὅσ' ἐστιν, ὅς με θηράται λαβεῖν.
με σὲ τ' ἔρυγμα δηνὸν ἢ μιλλημένην,
τύμβυ' πὶ δ' ἐμπύρυς τ' ὀρθοστάτας,
μῆνον τί φεύγεις; ὡς δέ μας δέξασα σὸν,
ἔκπληξιν ἡμῖν, ἀφατίαν τε προσιβεῖς.
ἑλέ ἀδικύμεθ' ὦ γυναῖκες· ἀρκύμεσθα δὴ
τάρυ, πρὸς ἀνδρὸς τῦδε· καί μ' ἐλὼν, θέλεις
δῦναι τυράννοις, ὧν ἐφεύγομεν χάμυς.
με ὐ πλῶτές ἐσμεν, ὐχ ὑπηρέται κακῶν.
ἑλέ ἢ μὴν σολήν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις.
με σῶσον φόβυ μεθεῖσα, λαιψηρὸν πόδα.
ἑλέ ἴσθι μ'· ἐπεί γε τῦδ' ἐφάπτομαι τόπυ.
με τίς ἦ; τίν' ὄψιν σὴν γύναι προσδέρκομαι;
ἑλέ σὺ δ' ἦ τίς; αὐτὸς γάρ σε, κἄμ' ἔχῃ λόγος.
με ὐ πώποτ' εἶδον προσφιλεστέραν δέμας.

ὐδ' αὖ τὸ δεινὸν προσπόλων φυξήμεθα.
Ανὴρ δ' ὁδῆς ὧδε βάρβαρος φρένας,
ὃς ὅτο μ' ἀπώσας τὸμὸν, ὐδώσῃ βορᾶν.
πλησίον τε Τροίας πῦρ· ἐγὼ δ', ὃς ἦφάνιν
Μενέλαος, ὐκ ἄγνωστος ἐν πάσῃ χθονί.
δόμων ἄναπτα προσμενῶ· ἔχει δέ μοι
δίαιτ' φυλάξεις· ἦν μὲν ὠμόφρων τις ᾖ,
πρύψας ἐμαυτὴν, ξίφει πρὸς ναυάγια.
ἢν δ' ἐνδιδῷ τι μαλθακὸν, τὰ πρόσφορα
τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι.
πανῶν δέ θ' ἡμῖν ἔφατον τοῖς ἀθλίοις,
ἄλλως τυράννους, αὐτ' ὄντα βασιλέα,
βίον προσαιτῆν· ἀλλ' ἀναγκαίως ἔχει·
λόγος γάρ ἐστιν ὐκ ἐμὸς, σοφῶν δ' ἔπος,
δεινῆς ἀνάγκης, ὐδὲν ἰσχύειν πλέον.
ἧκουσα τᾶς θεασιῳδοῦ κόρας,
ἃ χρήξουσ' ἐφάπτη τυράννοις
δόμοις, ὡς Μενέλαος ὔπω
μελαμφαὴς οἴχεται
δι' ἔρεβος, χθονὶ κρυφθείς,
ἀλλ' ἔτι κατ' οἶδμ' ἅλιον
τρυχόμενος, ὔπως λιμένων
φαύσῃ πατρίας γᾶς,
ἀλατείᾳ βιότᾳ
ταλαίφρων, ἄφιλος φίλων,
παντοδαπᾶς ἐπὶ γᾶς
πόδα χρίμπτόμενος ἑναλίῳ
πώπᾳ Τρῳάδος ἐκ γᾶς.
ἐλέ ἦδ' αὖ τάφῳ τῷδ' ἥδρας ἐγὼ πάλιν
σχήσω, μαθοῦσα θεοτόκους φίλους λόγους,

ἢ πάντ'

γρ Ελένη κατ' οἴκους ἐστὶ τυνδαρὶς τοῦ Διός·
με πῶς φής; τί δ' ἦλθας μῦθον; αὖθίς μοι φράσον·
γρ ἡ τυνδαρὶς πᾶσι, ἣ κατὰ Σπάρτην ποτ' ἦν·
με πόθεν μολοῦσα; τίνα τὸ πρᾶγμ' ἔχει λόγον;
γρ Λακεδαίμονος τῆς, δῶρο νοσήσας ἄπο·
με πότ'; ἔστι πω λελήσομεθ' ἐξ ἄντρων λέχος·
γρ πρὶν τοὺς Ἀχαιοὺς ὦ ξένε εἰς Τροίαν μολεῖν·
ἀλλ' ἔρπ' ἀπ' οἴκων· ἔστι γάρ τις ἐν δόμοις
τύχη τύραννος, ἣ παράστασις δόμος·
καιρὸν δὲ νῦν ἦλθες· ἦν γὰ διαστῆς
λάβῃ σε, θάνατος ξενιά σοι γενήσεται·
ἄνους γὰρ ἡμῖν Ἕλλησιν, οὐχ ὅσον πικρὸς
λόγους ἔδωκα, διαστῆναι φοβουμένη·
με τί φῶ; τί λέξω; συμφορὰς δ' ἀθλίας
ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεισώσας πλόου,
ἃ τὴν ἐμὴν αἰρεθεῖσαν ἐκ Τροίας ἄγων,
ἥκω δάμαρτα, κἀν κατ' ἄντρα σώζεται·
ὄνομα δ' ταὐτὸν τῆς ἐμῆς ἔχουσά τις
δάμαρτος ἄλλη, τοῖσιδ' ἐννάιει δόμοις·
Διὸς γ' ἔλεξε παῖδ' ἀνὴρ πεφυκέναι·
ἀλλ' ἦ τίς ἐστι Ζηνὸς ὄνομ' ἔχων ἀνὴρ
Νείλῳ παρ' ὄχθας; εἷς δ' ὄλει κατ' οὐρανόν·
Σπάρτη δ' τῆδε γῆς ἐστι, πλὴν ἵν' αἱ ῥοαὶ
τοῦ καλλιδρόακος ἆσιν Εὐρώτα μόνον·
ἁπλοῦν δ' τυνδάρειον ὄνομα πλήξεται·
Λακεδαίμονος δὲ γαῖά τις ξυνώνυμος,
Τροίας τε· ἐγὼ δ' ὃν ἔχω τί χρὴ λέγειν·
πολλοὶ δ' ὡς εἶξασιν ἐν πολλῇ χθονὶ,
ὀνόματα ταὐτ' ἔχουσι, κἠ πόλις πόλει,
γυνὴ γυναικί τ'· οὐδὲν ὃν θαυμαστέον·

ἄλλην πεφυκὼς, οἵσιν ὑπ' ἐπιστροφαί·
με ὦ γραῦα, ταῦτα ταῦτ' ἔπη καλῶς λέγεις·
ἔξεστι· πείσομαι γάρ· ἀλλ' ἄνες λόγον·
γρ ἄπελθ', ἐμοὶ δὲ τοῦτο προσκείσθω ξένε,
μηδένα πελάζειν τοῖσιδ' Ἑλλήνων δόμοις·
με ἆ· μὴ προσάλα χεῖρα, μήδ' ὦθει βίᾳ·
γρ πείθῃ δ' ὑδεῖν, ὧν λέγω· σὺδ' αἴτιος·
με ἄγγελον ἥσω δεσπότοισι τοῖσι σοῖς·
γρ πικρῶς ἂν οἶμαί γ' ἀγγελᾶν τὰς σὰς λόγους·
με ταναγὸς ἥκω, ξένος ἀσύλητον γένος·
γρ δίκον πρὸς ἄλλον νῦν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴβι·
με ὄμ· ἀλλ' ἔσω πάρειμι· κοὐ σύ μοι πιθοῦ·
γρ ὀχληρὸς ἴσθ' ὢν· κοὐ τάχ' ὠθήσῃ βίᾳ·
με αἴ· αἴ· τὰ κλεινὰ πῦρ ἔτ' ἔστι μοι στρατεύματα;
γρ ὑκεῖν ἐκεῖ πυ σεμνὸς ἦσθ', ὑπ' ἐνθάδε·
με ὦ δαῖμον, ὡς ἀνάξι' ἠτιμώμεθα·
γρ τί βλέφαρα τίγγεις δάκρυσι; πρὸς τίν' οἰκτρὸς εἶ;
με πρὸς τὰς παροιθεν συμφορὰς αὐδαίμονας·
γρ ὑκεῖν ἀπελθὼν δάκρυα σοῖς δώσεις φίλοις·
με τίς δ' ἥδε χώρα; τοῦ, δὲ βασίλειοι δόμοι;
γρ Γρωτοὺς τάδ' οἰκῇ δώματα· ἄξυπος ἡ γῆ·
με ἄξυπος; ὦ δύσκνος, οἷ πέπλανῃ ἄρα·
γρ τὶ δὴ τὸ Νάλε μεμπτὸν ἐστί σοι γένος;
με ὑ τοῦτ' ἐμέμφθην· τὰς ἐμὰς στένω τύχας·
γρ Γολλοὶ πανῶς πράσσουσιν, ὑ σὺ δὴ μόνος·
με ἐς ἦν ἐν οἴκοις, ὅττιν' ὀνομάξεις ἄναξ;
γρ τόδ' ἐστὶν αὐτοῦ μνῆμα· παῖς δ' ἄρχει χθονός·
με πῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον, ἐκτὸς, ἢ 'ν δόμοις;
γρ ὑκ ἔνδον· Ἕλλησι δ' πολεμιώτατος·
με τίν' αἰτίαν χὼν, ἧς ἐπηυρόμην ἐγώ;

γρ Ελέ-

πολλὰς ἀριθμὸς ἄγνυται ναυαγίων.
πρόσπις δ' ἐλήφθη ποικίλων ἁρμοσμάτων,
ἐφ' οἷς ἐσώθην μόλις ἀνελπίστῳ τύχῃ,
Ελένη τε, Τροίας ἣν ἀποσώσας ἔχω.
ὄνομα δ' ἢ χώρας, ἢ δι' ἣν λεὼν
ἦκ δῆτ', ὄχλον γὰρ ἐστισῶν ἠχυτόμην,
ὥσθ' ἱσορῆσαι τὰς ἐμὰς δυσκλαυίας,
πρύμνων ὑπ' αὐδὰς τὰς τύχας. ὅταν δ' ἀνὴρ
πράξῃ κακῶς ὑψηλός, ἐς ἀνθίαν
πίπτῃ κακίω τοῦ πάλαι δυσδαίμονος.
χρεία δὲ τείρει μ'. ὅστις γὰρ σῖτον πάρα,
ὅτ' ἀμφὶ χρῶτ' ἐσθῆτες· αὐτὰ δ' εἱκάσαι
πάρεστι· ναὸς ἐκβόλοις ἀμπίσχομαι.
πέπλους δ' τοὺς πρὶν, λαμπρά τ' ἀμφιβλήματα,
χλιδάς τε, πόντος ἥρπασ'· ἐν δ' ἄντρῳ μυχοῖς
πρύψας γυναῖκα τ' κακῶν πάντων ἐμοὶ
ἄρξασαν, ἧκω, τοῦσγε περιλειφθεὶς μένους
φίλων φυλάσσειν τἄμ' ἀναγκάσας λέχη.
μόνος δ' νοσῶ, τοῖς ἐκ ξυντῶν φίλοις
τὰ πρόσφορ', ἤν πως ἐξεραυνήσας λάβω.
ἰδὼν δ' δῶμα περιφερὲς θριγκοῖς τόδε,
πύλας τε σεμνὰς ἀνδρὸς ὀλβίου τινὸς,
προσῆλθον· ἐλπὶς δ' ἔκ τε πλουσίων δόμων
λαβεῖν τιν' αὐτοῖς· ἐκ δὲ μὴ χόντων βίου,
ὅθ' εἰ θέλοιεν ὠφελεῖν, ἔχοιεν ἄν.
ὠή· τὶς ἂν πυλωρὸς ἐκ δόμων μόλοι,
ὅστις διαγγείλειε τἄμ' ἔσω κακά;
τίς πρὸς πύλαισιν; ἦκ ἀπαλλάξῃ δόμων,
καὶ μὴ πρὸς αὐλείοισιν ἐσκηνῶς πύλαις,
ὄχλον παρέξεις διαστάσαις; ἢ κατθανῇ

ΑΑΑ

ἆρ' τέ ποτ' Ἀρτεμις ἐξεχορεύσατο,
χρυσοκέρω τ' ἔλαφον, Μέροπος τιτανίδα κόραν,
καλλοσύνας ἕνεκεν· τὸ δ' ἐμὸν δέμας,
ὤλεσεν, ὤλεσεν
πέργαμα δαρδανίας,
ὀλομένους τ' Ἀχαιούς.
μι ὦ τὰς τριπάτους Οἰνομάου Πίσας πάτας
Φίλοφ' ἁμίλλας ἐξαμιλληθεὶς ποτε,
εἶθ' ὤφελες τόθ', ἡνίκ' ἔρανον ἐς θεοὺς
πειθὴς ἐποίεις, ἐν βιοῖς λιπὼν βίον,
πρὶν τὸν ἐμὸν Ἀτρέα πατέρα γεννῆσαί ποτε,
ὃς ἐξέφυσεν Αἰρόπης λέκτρων ἄπο,
Ἀγαμέμνον', ἐμέ τε Μενέλεων, πλήσας ξυγόν.
πλεῖσον δ' ὄλωλα, κοὐδὲν ὑπόμπῳ λέγω,
στράτευμα πώπη διορίσας Τροίαν ἔπι,
τύραννος ὢν ἐν πρὸς βίαν στρατηλατῶν,
ἐπεῖ σ' ἄρξας Ἑλλάδος νεανίας,
κοὐ τὰς ᾗ, ἁνὴρ ἕτ' ὄντας, ἀριθμήσας πάρα.
τοὺς δ' ἐκ θαλάσσης ἀσμένους πεφυγότας,
νεκρῶν φέροντας ὀνόματ' ἐς οἴκους πάλιν.
ἐγὼ δ' ἐπ' οἶδμα πόντιον γλαυκῆς ἁλὸς
πλήμων ἁλῶμαι χρόνον ὅσον περ Ἰλίου
πύργους ἔπερσα. κἀς πάτραν χρῄζω μολεῖν,
ἁνὴρ ἀξιοῖ μ' οὐδὲ πρὸς θεῶν τυχεῖν.
Λιβύος τ' ἐρήμους, ἄξενους τ' ἐπιδρομὰς
πίτυλόν τε πάσας· κἄτ' ὤφθην ἐγγὺς ὢν πάτρας,
πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα· κοὔποτ' ἤριον
ἐσῆλθε λαῖφος, ὥστε μ' ἐς πάτραν μολεῖν.
καὶ νῦν τάλας ναυαγὸς ἀπολέσας φίλους,
ἐξέπεσον εἰς γῆν τήνδε· ναῦς δ' πρὸς πέτρας

πολλὰς

ἡ βάξις ἔτυμος ἀνδρὸς ἄδεμοι.
τί τάδ' ἀσύνετα;
φόνιον αἰώρημα διὰ δίρης ἰρίξομαι,
ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτα σφαγᾶς
αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σάρκας, ἄμιλλα,
θῦμα τριζύγοις θιαῖσι, τῷ τε σύραγγ' ἀοι-
δὰν σίβιζον Πριαμίδας τότ' ἀμφὶ βυσσόμους.
ἄλλος δ' ἀποτροπὰ πανῶν γένοιτο· τὸ δ' ἦν σὸν, ἀτυχίς.
ἰὼ Τροία τάλαινα,
δι' ἔριν ἄνδρ' ὄλλυσαι, μιλιὰ τ' ἔπλας.
τὰ δ' ἐμὰ δῶρα, Κύπρις ἔτικε,
πολὺ μὲν αἷμα, πολὺ δ' ἄκρυον,
ἄχια τ' ἄχεσι, δάκρυα δάκρυσιν
ἔλαβε πάθεα.
ματέρες τε παῖδας ὤλεσαν.
ἄπο δ' παρθένοι κόμας
ἔβεντο, σύγγονοι νεκρῶν,
σπαμάνδριον ἀμφὶ φρύγιον δῖμα.
βοᾶν βοᾶν δ' Ελλὰς
πελάθησε, πάντοτ' ὀτυξεν.
ἐπὶ δὲ πρατὶ χέρας ἔθηκεν,
ὄνυχι δ' ἀπαλόχροα γένυν
ἔδαυσε φονίαισι πλαγᾶς.
ὦ μάκαρ ἀρκαδία ποτὲ παρθένε
Καλλισοῖ, Διὸς ἃ λιχέων ἐπὶ
βας τετραβάμοσι γύαις,
ὡς πολὺ ματρὸς ἐμᾶς ἔλαχες πλέον.
ἀμορφᾷ θηρᾶν λάχνα γέων,
ὄμματι λάβρῳ χάῖμα λεαίνης,
ἐξαλλάξας ἄχια λύπης,

ἦτ' ἐπλείσθη φίλτρος· ἐπεμαθοῦσα δ' ἄν,
πρὸς τὰς τύχας τὸ χάρμα, τὸν γόον τ' ἔχε·
πρὶν δ' ὕδὶν ὀρθῶς ᾠδίναις, τίσοι πλέον
λυπὴ μένη γένοιτ' ἄν; ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
τάφον λιποῦσα τόνδε, σύμμιξον κέρη,
ἔνθεν περ εἶσηι πάντα τἀληθῆ φράσαι.
ἔχω σ' ἐν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπῃς πρόσω;
θέλω γ' ἢ κἀγώ σοι συνεισελθεῖν δόμους,
κἀκ συμπυθέσθαι παρθένου θεσπίσματα.
ΧΟ γυναῖκα δὴ συμπονεῖν γυναικὶ χρή.
ΕΛΕ φίλαι, λόγους ἐδεξάμαν,
βᾶτε, βᾶτε δ' ἐς δόμους,
ἀγῶνας ἐντὸς δόμων
ὡς πύθηθε τοὺς ἐμούς.
ΧΟ θέλουσαν ἢ μόλις καλεῖς.
ΕΛΕ ἰὼ μέλεος ἁμέρα,
τίν' ἄρα τάλαινα, τίνα δ' ἀκηρυὲ
ἐντὰ λόγον ἀκύσομαι;
ΧΟ μὴ πρόμαντις ἄλγεται;
προλάμβαν' ὦ φίλα γένος.
ΕΛΕ τί μοι πόσις μέλεος ἔτλα;
πότερα, δίρκειται φάος,
τέθριππά τ' ἀελίου,
ἐς κέλαδά τ' ἀστέρων, ἢ νέκυσι κατὰ χθονὸς
τὰν χθόνιον ἔχει τύχαν;
ΧΟ Εἰς τὸ φέρτερον τίθει
τὸ μέλλον ὅ, τι γενήσεται.
ΕΛΕ σὲ γὰρ ἐκάλεσα, σὲ γὰ κατὼμοσα,
τὸ ὑδρόεντα δ' ἀνακὶ χῶρον
Εὐρώταν, βαίνοντες,

ἦ μὴ κ' ἔξη πόσις, ἀνεγνώσθη μὲν ἂν
ὡς ξύμβολ' ἐλθόντες, ἃ φανερὰ μόνοις ἂν ἦν·
νῦν δ' ὅτι τὸτ' ἐς, ὅτι μὴ σωθῇ ποτε·
τί δῆτ' ἔτι ξῶ; τίν' ὑπολείπομαι τύχην,
γάμους ἑλομένη τ' κακῶν ὑπαλλαγάς,
μετ' ἀνδρὸς οἰκῆν βαρβάρου, πρὸς πλοῦτον
πράξαν ἴσον· ἀλλ' ὅταν πόσις πικρὸς
ξυνῇ γυναικὶ, κ' τὸ σῶμ' ἐστὶ πικρὸν,
θανεῖν κράτιστον· προβάλοιμ' ἂν ὡς καλῶς·
ἀχὴ μόνες μὲν ἀγχόναι μετάρσιοι,
κἂν τοῖσι δ' ὕλοις δυσπρικὴς νομίζεται·
σφαγαὶ δ' ἔχουσιν ἀγνές τι, καὶ κλέος·
σμικρὸν δ' ὁ καιρὸς ἄρτ' ἀπαλλάξαι βίου·
ὡς κ' τοσοῦτον ἦλθομεν βάθος κακῶν·
ἃς μὲν κ' ἄλλας, διὰ τὸ κάλλος αὐτυχεῖς
γυναῖκες· ἡμᾶς δ' αὐτὸ τοῦτ' ἀπώλεσεν·

Χο Ἑλένη, τὸν ἐλθόνθ' ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος,
μὴ πάντ' ἀληθῆ δοξάσῃς εἰρηκέναι·

Ἑλέ καὶ μὴν σαφῶς γ' ἔλεξεν ὀλωλέναι πόσιν·

Χο πολλ' ἂν γένοιτο καὶ διὰ ψευδῶν ἔτι·

Ἑλέ καὶ τἄμπαλίνγε τῶνδ' ἀληθίας σαφῆ·

Χο εἰς ξυμφορὰν κ' ἀντὶ τἀγαθοῦ φέρει·

Ἑλέ φόβος κ' εἰς τὸ δῆμα περιβαλὼν μ' ἄγει·

Χο πῶς δ' ὢ μινύας τοῖσι δ' ἐν δόμοις ἔχεις;

Ἑλέ πάντες φίλοι μοι, πλὴν ὁ θηραίων γάμος·

Χο οἴοθ' ὅν ὃ δράσον; μή ματος λιποῦσ' ἔδραν,

Ἑλέ ὡς ποῖον ἔρπῃς μῦθον, ἢ παραίνεσιν;

Χο ἐλθοῦσ' ἐς οἴκους, ἢ τὰ πάντ' ἐπίσκοπος,
τῆς ποντίας νηρῇδος ἐκγόνου κόρης,
πυθοῦ πόσιν σὸν Θεονόης, εἴτ' ἐς ἔτι,

τέρας ἁ ὁ βίος, κ᾽ τὰ πράγματ᾽ ἔστι μοι·
τὰ μὲν, δι᾽ Ηραν· τὰ δὲ, τὸ κάλλος αἴτιον·
ᾗθ᾽ ἐξαλφθῆσ᾽, ὡς ἄγαλμ᾽ αὖθις πάλιν,
αἴσχιον εἶδος, ἀντὶ τοῦ καλοῦ λάβω·
καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς παλαὰς, ἃς νῦν ἔχω,
Ελληνες ἐπελάθοντο· τὰς δ᾽ μὴ παλαὰς,
ἔσωξον, ὥσπερ τὰς παλαὰς σώζουσί μου·
ὅστις μὲν οὖν ἐς μίαν ἀποβλέπων τύχην
πρὸς θεῶν παῦται, βαρὺ μὲν, οἰστέον δ᾽ ὅμως·
ἡμᾶς δὲ πολλαῖς συμφοραῖς ἐκάμφθημεν·
πρῶτον μὲν ὑπ᾽ ὄσ᾽ ἄδικος, εἰ μὴ δυσπλεὶς·
καὶ τοῦτο μεῖζον τῆς ἁλιθίας πακὸν,
ὅστις τὰ μὴ προσόντα κέκτηται πατά·
ἔπτα πατρίδος θεοὶ μ᾽ ἀφιδρύσαντο γῆς,
ἐς βάρβαρ᾽ ἤθη· κ᾽ φίλων τητωμένη,
δούλη πατέστην᾽, ὅς᾽ ἐλευθέρων ἄπο·
τὰ βαρβάρων δ᾽ οὐ δοῦλα πάντα, πλὴν ἑνός·
ἄγκυρα δή μου τὰς τύχας ὀχῇ μόνη,
πόσιν πόθ᾽ ἥξειν, καί μ᾽ ἀπαλλάξαι πακῶν·
ὅτος τέθνηκεν· ὅτος οὐκ ἔτ᾽ ἔστι δή·
μήτηρ δ᾽ ὄλωλε, καὶ φονεὺς αὐτῆς ἐγώ,
ἀδίκως μὲν, ἀλλὰ τἄδικον τοῦτ᾽ ἐς ἐμὲν·
ἔσ᾽ ἀγλαΐσμα δωμάτων ἐμοῦ τ᾽ ἔφυ,
συγάτηρ ἄνανδρος πολιὰ παρθενεύεται·
τὼ τοῦ Διὸς λεγομένω Διοσκόρω,
οὐκ ἰσόν· ἀλλὰ πάντ᾽ ἔχουσα δυσυχῆ,
τοῖς πράγμασι τέθνηκα, τοῖσδ᾽ ἐργοισιν οὐ·
τὸ δ᾽ ἑκατὸν τοῦτ᾽, ᾧ μόλοι μὲν εἰς πάτραν,
πλείοσις ἂν ἀργοίμεθα, τῶ ὑπ᾽ Ιλίῳ
δοκοῦντες Ελένην Μενέλεω μ᾽ ἐλθεῖν μέτα.

σπάφος συναρμόσας
ἑπτὰ μίδας,
ἔπλευσε βαρβάρῳ πλάτᾳ
τὰν ἐμὰν ἐφ' ἑστίαν,
ἐπὶ τὸ δυσυχὲς κάλλος,
ὡς ἔλοι γάμον ἐμόν.
ἃ δὲ δόλιος, ἃ πολύπτοτος
Κύπρις, Δαναΐδαις ἄγουσα
θάνατον, Πριαμίδαις τε.
ὦ τάλαινα συμφορᾶς.
ἢ ἐν χρυσέοις θρόνοις
Διὸς ὑπαγκάλισμα σεμνὸν Ἥρα, τὸ πάντων
ἔτεμε μαιάδος γόνον,
ἔς με χλοερὰ
δρεπομέναν ἔσω πέπλων
ῥόδια πέταλα, χαλκέοισιν
ὡς Ἀβάναν μόλοι
μ', ἀναρπάσας δι' αἰθέρος,
τάνδε γᾶαν ἐς ἄπολβον,
ἔριν ἔριν τάλαιναν ἔθετο
Πριαμίδαισιν Ἑλλάδος.
τὸ δ' ἐμὸν ὄνομα
παρὰ σι μυρτίοις ῥοαῖσι
μαφίδιον ἔχει φάτιν.

Χ° ἔχεις ἃ λέγεις· οἶδα· συμφέρον δέ σοι,
ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

ἑλέ φίλαι γυναῖκες, τίνι πότμῳ συνεζύγην.
ἆρ' ἡ τεκοῦσά μ' ἔτεκεν ἀνθρώποις τέρας;
γυνὴ κἀνθ' Ἕλλησι, κοὐ βάρβαρος
τεῖχος νεοσσῶν λαμὸν ἐκλοχεύσασα,
ἐν ᾧ με Λήδαν φασὶν ἐκ Διὸς τεκεῖν·

Κάσυρός τε, συγγόνε τε
δίδυμοιν ἄγαλμα πατρίδος,
ἀφανὶς, ἀφανὶς·
ἱππόπροτα λίποιτε δάπεδα,
γυμνάσιά τε δοναχόεντος
Εὐρώτα νεανίαν πόνον·
ἀΐ· ἀΐ· ἀΐ· ἀΐ· ὦ δαίμονες πολυσθενεῖς,
μοίρας τε σᾶς γύναι·
αἰὼν δυσαίων
τις ἔλαχεν, ἔλαχεν,
ὅτε σε τέκετο ματρόθεν
Ζεὺς πρέπων διαθέριος,
χιονόχρως κύκνου πτερῷ·
τί δ' ἄπεστί σοι κακῶν;
τίνα γὰ βίοτον οὐκ ἔτλας;
μάτηρ ἰὼ ὄλωλεν,
δίδυμά τε Διὸς οὐκ οὖν
δαιμονῆ τέκνα φίλα.
χθὼν γὰ πάτριον οὐχ ἑρᾷς·
διὰ γὰ πολέας ἔρχεται
βάξις, ἅ σε βαρβάροισι
λέχεσι πότνια παραδίδωσιν·
ἐγὼ σὸς ἐν ἁλὶ,
κύμασί τε λίποιτεν βίοτον·
οὐδέποτ' ἔτι πάτρια μέλαθρα,
οὐ τὰν χαλκέοικον ἐλθοῖς·
φεῦ· φεῦ· τίς ἦν Φρυγῶν;
ἢ τίς Ελλανίας ἀπὸ χθονὸς,
ἥτε μὲ τὰν δαπρύοισαν
Ιλίῳ πόναν; ἔνθεν ὀλόμενον

ἴν' ἐπὶ δάκρυσι, παρ' ἐμὲ
θ' ὑπὸ μέλαθρα νύχια ταν
ἄνασ' νέκυσιν ὀλομένοις λάβῃ.
χο νυανοφθὶς ἀμφ' ὕδωρ
ἔτυχον, ἔλιπάτ' ἀνὰ χλόαν
φοίνικας ἁλιωτίτλας,
αὐγαῖσιν ἐν ταῖς χρυσέαις
βάλτασ', ἀμφί τ' ἰν δίναπος ἔρνεσιν,
ἔνθεν οἰκτρὸν ἀνιβάσαν.
ὄμαδον ἔκλυον ἄλυρον, ἔλεγον
ὅτι ποτ' ἔλακεν ἀάγμασι σύριγξ,
νύμφα τις δι' ἀναῖς,
ὄρεσι φυγάδα γάμον ἴ
ἆσα χοιρόν· ὑπὸ)
τίτρινα μύχαλα γύαλα
Γανὸς ἀναβοᾷ γάμις.
ἰὴ ἰὴ ἰώ· βύρσαμα βαρβάρῳ πλάτας
Ελλανίδες κόραι
ναύτας Αχαιῶν
τίς ἔμολεν, ἔμολεν,
δάκρυα δάκρυσί μοι φίρων,
Ιλίου κατασκαφάν,
πυρὶ μέλλουσαν ἰδάιῳ,
δι' ἐμὲ τὰν πολύκτονον,
δι' ἐμὸν ὄνομα πτολύπονον.
Λήδα δ' ἐν ἀγχόναις,
θάνατον ἔλαβεν αἰχύ
νασ' ἢ μᾶς ἐπ' ἀλγέων.
ἐς δ' ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυτλανὴς
πόσις, ὀλόμενος δίχεται,

ὅπῃ νεὼς στείλαιμ' ἂν ὕριον πτερόν,
ἐς γῆν ἐναλίαν Κύπρον, ἥ μ' ἐθέσπισεν
οἰκεῖν Ἀπόλλων, ὄνομα νησιωτικὸν
Σαλαμῖνα θέμενον, τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.
ἐλέ πλοῦς ὦ ξεῖν' αὐτὸς σημανεῖ· σὺ δ' ἐκλιπὼν
γῆν τήνδε φεῦγε, πρίν σε παῖδα Γρωτέως
ἰδεῖν, ὃς ἀρχὴ τῆσδε γῆς· ἄπιστα δὲ,
νυσὶ πεποιθὼς ἐν φοναῖς βροτοκτόνοις.
κτείνῃ δ' Ἕλλην', ὅντιν' ἂν λάβῃ ξένον.
ὅτου δ' ἵκατι, μήτε σὺ ξήτῃ μαθεῖν,
ἐγώ τε σιγῶ· τί δ' ἂν ὠφέλοιμί σε;
τῶν καλῶς ἔλεξας ὦ γύναι· θεοὶ δέ σοι
ἐσθλῶν ἀμοιβὰς ἀντιδωρησαίατο.
Ἑλένῃ δ' ὅμοιον σῶμ' ἔχω, ἀ τὰς φρένας
ἔχῃς ἐμοίας, ἀλλὰ διαφορᾶς πολύ.
κακῶς δ' ὄλοιτο, μήδ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοὰς
ἔλθοι· σὺ δ' ἥσυχος ἀεὶ γύναι.
ἐλέ ὦ μεγάλων ἀχέων καταβαλλόμενα μέγαν ὄγκον,
ποῖον ἀμιλλαθῶ γόον; ἢ τίνα μῶσαν ἐπέλθω,
δάκρυσιν, ἢ θρήνοις, ἢ πένθεσιν; ἔ. ἔ.
πτεροφόροι νεάνιδες,
παρθένοι χθονὸς κόραι
σειρῆνες, εἴθ' ἐμοῖς
μόλοιτ', ἔχουσαι τ' λίβυν
λωτὸν, ἢ σύριγγας αἰλίνοις κανοῖς
τοῖς ἐμοῖσι, σύνοχα δάκρυα,
πάθεσι πάθεα, μέλεσι μέλεα,
μουσᾶά τε θρηνήμασι ξυνῳδὰ
πέμψειε Φερσέφασσα,
φόνια, φόνια χάριτας,

ἑλέ ἦρις σὺ τὴν δύσηνον, ἢ πλύων λέγεις;
τῶ ὥσπερ σέ γ' ὄψιν ἦσον ὀφθαλμοῖς ὁρῶ.
ἑλέ σκοπεῖτε, μὴ δόκησιν εἶχετ' ἐκ θεῶν.
τῶ ἄλλα λόγα μέμνησο, μὴ κείνης ἔτι.
ἑλέ ὕτω δοκεῖτε τὴν δόκησιν ἀσφαλῆ;
τῶ αὐτὸς ἐκ ὄχοις ἐβόμην, κἠγὼ ὁρᾷ.
ἑλέ ἦλθ' ἐν οἴκοις σὺν δάμαρτι Μενέλεως;
τῶ ἦκεν ἐν Αργει, νῦν δ' ἐπ' Εὐρώτα ῥοᾶς.
ἑλέ ἆ. ἆ. κακὸν τόδ' ἦπας, ὃς κακὸν λέγεις.
τῶ ὡς κῆρυς ἀφανὴς σὺν δάμαρτι πλεύσεται.
ἑλέ ἦ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Αργείοισιν ἦν;
τῶ ἦν. ἀλλὰ χειμὼν ἄλλος' ἄλλον ὤρισεν.
ἑλέ ποίοισιν ἐν νώτοισι ποντίας ἁλὸς;
τῶ μέσον πεῖρασι πέλαγος Αἰγαίου πόρου.
ἑλέ κἀκ τῶδε Μενέλαον ὅστις οἶδ' ἀφιγμένον;
τῶ βέβηκ. θανὼν ἢ πλεύσεται παθ' Ελλάδα.
ἑλέ ἀπωλόμεσθα. θεσπὰς δ' ἐστ πόρη;
τῶ Λήδαν ἔλεξας; οἴχεται θανοῦσα δή.
ἑλέ ὕτω νιν Ελένης αἰσχρὸν ὤλεσε πλέος;
τῶ φασὶ βρόχῳ' ἄψασαν αὐχενῆ δίρην.
ἑλέ οἱ Τυνδάρειοί δ' εἰσὶν, ἢ ὑκ εἰσὶ πόροι;
τῶ τεθνᾶσι, κὐ τεθνᾶσι. δύο δ' ἴσον λόγοι.
ἑλέ πότερος ὁ κρείσσων; ὤ τάλαιν' ἐγὼ κακῶν.
τῶ ἄστροις σφ' ὁμοιωθέντε, φάτ' εἶναι θεώ.
ἑλέ καλῶς ἔλεξας τοῦτο. θάτερον δὲ τί;
τῶ σφαγαῖς ἀδελφῆς ὕνεκ' ἐκπνῦσαι βίον.
ἄλις ἢ μύθων. ὐ διπλᾶ χρῄζω κτένειν.
ὧν δ' ὕνεκ' ἦλθον τόσδε βασιλείους δ' μυς,
ἢ θεσπιῳδὸν Θεονόην χρῄζουσ' ἰδεῖν,
συμπροξένησον, ὡς τύχω μαντευμάτων,

τῶ. ὄνομα μὲν ἡμῖν, Τάνηρος· ὁ δὲ φύσας πατήρ,
Τελαμών· Σαλαμὶς δὲ πατρὶς ἡ βριθοῦσά με.
ἑλέ. τί δῆτα Νῆλον τόνδ' ἐπισχρίφῃ γήρας;
τῶ. φυγὰς πατρῴας ἐξελήλαμαι χθονός.
ἑλέ. πλήμων ἂν ἦσθ· τίς δέ σ' ἐκβάλλει πάτρας;
τῶ. Τελαμὼν ὁ φύσας· τίν' ἂν ἔχοις μᾶλλον φίλον;
ἑλέ. ἐκ τοῦ; τὸ γάρτοι πρᾶγμα, συμφορὰν ἔχει.
τῶ. Αἴας μ' ἀδελφὸς ὤλεσ', ἐν Τροίᾳ θανών.
ἑλέ. πῶς; ἤ τι πτῶ σῷ φασγάνῳ βίον στερεῖς;
τῶ. οἰκεῖον αὐτὸν ὤλεσ' ἄλμ' ἐπὶ ξίφος.
ἑλέ. μανεὶς δ'; ἐπεὶ τίς σωφρονῶν τλαίη τάδ' ἄν;
τῶ. τὸν Πηλέως τὸν δῖον Ἀχιλλέα γόνον;
ἑλέ. μητρὸς γὰρ Ἑλένης ἦλθεν, ὡς ἀκούομεν.
τῶ. θανὼν δ' ὅπλων ἔριν ἔθηκε συμμάχοις.
ἑλέ. ἦ δή τί τοῦτ' Αἴαντι γίγνεται κακόν;
τῶ. ἄλλων λαβόντος ὅπλ', ἀπηλλάχθη βίου.
ἑλέ. σὺ τοῖς ἐκείνου δῆτα πήμασι νοσεῖς;
τῶ. οὐ δῆτ' ἔγωγ' αὐτῷ γ' ἃ ξυνωλόμην ἐμοί.
ἑλέ. ἦλθες δὲ δῶξειν' Ἰλίου κλῃδὼν πόλιν;
τῶ. κἀξύνεγε πέρσας, αὐτὸς ἀνταπωλόμην.
ἑλέ. ἦσθα δὲ ποῦ, καὶ πατέργασαι πυρί;
τῶ. ὥστ' οὐ δ' ἴχνος τειχέων εἶναι σαφές.
ἑλέ. ὦ τλῆμον Ἑλένη, διά σ' ἀπώλυνται φρύγες.
τῶ. κἀπρός γ' Ἀχαιοί· μεγάλα δ' εἰργάσαν κακά.
ἑλέ. πόσον χρόνον δὲ διαπεπόρθηται πόλις;
τῶ. ἐπτὰ σχιδόν τι παρτίμυς ἐτῶν κύκλους.
ἑλέ. χρόνον δ' ἐμείνατ' ἄλλον ἐν Τροίᾳ πόσον;
τῶ. πολλὰς σελήνας, δίκα διελθούσας ἔτη.
ἑλέ. ἦ καὶ γυναῖκα σπαρτιάτιν εἴλετε;
τῶ. Μενέλαος αὐτὴν ἦγ' ἐπισσάσας πόμης.

ἑλέ. ἦλθε

τί δῆτ' ἔτι ξῶ; θεῦ τόδ' εἰσήκουσ' ἔπος
Ἑρμῆ, τὸ πλεῖστον ἔτι κατοικήσειν πέδον
Σπάρτης, σὺν ἀνδρὶ, γνόντος ὡς ἐς Ἴλιον
ἦκ' ἦλθον, ἵνα μὴ λέκτρ' ὑποσρώσω τινί·
ἕως μὲν ἦν φῶς ἡλίου τόδ' ἔβλεπεν
Γρωτὰς, ἄσυλος ἦν γάμων· ἐπεὶ δ' ὑπὸ
σκότῳ κέκρυπται, παῖς ὁ τῆς τεκούσης
θηρᾷ γαμῆν με· τἄλλα δ' ἐμὸν πόσιν
τιμῶσα, Γρωτέως μνῆμα προσαντῶ τόδε
ἱκέτις, ἵν' ἀνδρὶ τἀμὰ διασώσῃ λέχη,
ὡς εἰ κακὸν Ἑλλάδ' ὄνομα δυσκλεὲς φέρω,
μή μοι τὸ σῶμά γ' ἐνθάδ' αἰσχύνην ὄφλῃ·
τῶν τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δωμάτων ἔχει κράτος;
πλάτη τ' ἄοικος ἄξιος προσεικάσαι,
βασίλεια τ' ἀμφιβλήματ', ἄνθρωποί θ' ἕδραι·
ἔα· ὦ θεοί, τίν' ἆρα δόξαν ὄψομαι; ἐχθίστην ὁρῶ
γυναικὸς ἡκω, φόνιον, ἥ μ' ἀπώλεσεν,
πάντας τ' Ἀχαιοὺς· θεοί σ' ὅσον μίσημ' ἔχεις
Ἑλένης, ἀποπτύσαιεν εἰ μὴ τῆδε νῦν
γαῖα πότ' ἦν, τῷδ' ἂν αὐτόχῳ πέτρῳ
ἀπώλλυσ', ἵν' εἰκῶς ἔθανες ἄν, Διὸς κόρης·
ἐλέ τί δ' ὦ ταλαίπωρ', ὅστις ὢν μ' ἀπεγράφης,
ἢ ταῖς ἐκείνης συμφοραῖς ἐμὲ συνῆξας;
τῶν ἥμαρτον· ὀργὴ δ' ἦξε μᾶλλον ἢ μ' ἐχρῆν·
μισεῖ δὲ Ἑλλὰς πᾶσα τὴν Διὸς κόρην·
σύγγνωθι δ' ἡμῖν τοῖς λελεγμένοις γύαι.
ἐλέ τίς δ' εἶ; πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεγράφης πέδον;
τῶν ἦς τ' Ἀχαιῶν ὦ γύναι τῶν ἀβλίων·
ἐλέ ἦ ῥᾳδίως σ' Ἑλένην εἰ συνεῖς, θαυμαστέον·
ἀτὰρ τίς ἦ; πόθεν; τίνος; ἐξαυδᾶν σε χρή·

μορφῆς θέλουσαι διαπεράναθαι κρίσιν·
τὴ μὲν γὰρ κάλλος, ἢ καλὸν τὸ δυσχερές,
Κύπρις προτείνασ' ὡς Αλέξανδρος γαμῇ,
νικᾷ· λιπὼν γὰρ βύσαθ' μ' ἰδαῖος Πάρις,
Σπάρτην ἀφίκετ', ὡς ἐμὸν χήσων λέχος·
Ηρα γὰρ μέμφθεῖσ' ἔνεκ' ἔριδος νικᾷ θεάς,
ἐξηνέμωσε τἄμ' Αλεξάνδρῳ λέχη·
δίδωσι δ' ἥν ἔμ'· ἀλλ' ὁμοιώσασ' ἐμοὶ
εἴδωλον ἔμπνουν, ἀέρι ξυνθεῖσ' ὅπο,
Πριάμου τυράννου παιδί· κοὐδοκεῖ μ' ἔχειν,
κενὴν δόκησιν ἀντ' ἔχων· τὰ δ' αὖ Διὸς
βουλαί μ', ἄλλα τοῖσδε συμβαίνει πανοῖς·
πόλεμον γὰρ εἰσήνεγκεν Ελλήνων χθονὶ,
καὶ φρυξὶ δυσήνοισιν, ὡς ὄχλον βροτῶν,
πλήθους τε κυφίσῃ μητέρα χθόνα,
γνωτόν τε θείη τ' κράτιστον Ελλάδος·
Φρυγῶν δ' ἐς ἀλκὴν πρὸθέμην· ἐγὼ μὲν οὖν,
τὸ δ' ὄνομα τὸ μὸν, ἄβλον Ελλησι δορός·
λαβὼν δέ μ' Ερμῆς ἐν πτυχαῖσιν αἰθέρος,
νεφέλῃ καλύψας, ὡς γὰρ ἡμέλησέ μου
Ζεὺς, τόνδ' ἐς οἶκον Γρωτέως ἱδρύσατο,
πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν,
ἀπήμαντον ὡς σώσαι μι Μενέλεω λέχος·
κἀγὼ μὲν ἐνθάδ' ἁμί· ὁ δ' ἄβλιος πόσις,
γράτευμ' ἀθροίσας, τὰς ἐμὰς ἁναρπαγὰς
θηρᾷ, πορευθεὶς Ιλίου πυργώματα·
ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἔμ' ἐπὶ σκαμανδρίοις
ῥοαῖσιν ἔθανον· ἢ γὰρ πάντα τλᾶσ' ἐγὼ,
κατάρατός ἁμι, κοὐδοκῶ προδοῦσ' ἐμὴν
πόσιν, συνάψαι πόλεμον Ελλησι μέγαν·

τί δῆτ'

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΕΛΕΝΗ.

Εἴλου ἂν ἅδε καλλιπάρ-
θενοι ῥοαὶ,
ἐς ἀντὶ δ' ἴας φοινάδος,
Αἰγύπτιν πέδον,
λαυκῆς τακείσης χιόνος, ὑγραίνῃ γύας.
Γρωτὰς δ' ὅτ' ἔξη, τῆσδε γῆς τύραννος ἦν,
Φάρου λιμὼν οἰκῶν τῆσον, Αἰγύπτῳ δ' ἄναξ.
ὃς τ' κατ' οἶδμα παρθένων μίαν γαμῇ
Ψαμάθην, ἐπειδὴ λέκτρ' ἀφῆκεν Αἰόλε-
τίκτει δ' τέκνα διὰ τοῖσδε δώμασιν,
Θεοκλύμενον ἄρσεν', ὅτι δὴ θεὺς σέβων,
βίον διήνυσ', ἀγνεῖ τε παρθένον
ἧδος, τὸ μητρὸς ἀγλαΐσμ' ὅτ' ἦν βρέφος.
ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων,
καλοῦσιν αὐτὴ Θεονόην· τὰ θεῖα δὲ
τἀπ' ὄντα, κ' μέλλοντα πάντ' ἠπίστατο,
προγόνου λαβοῦσα Νηρέως τιμὰς πάρα.
ἡμῖν δ', ἢ μὲ πατρὶς ὑπ' ἀνώνυμος
Σπάρτη, πατὴρ δ' Τυνδάρεως· ἔστι δὲ
λόγος τις, ὡς Ζεὺς μητέρ' ἱππίαν ἐς ἐμὴν
Λήδαν, κύκνου μορφώματ' ὄρνιθος λαβών·
ἐς δόλιον αὐτὴν ἐξέπραξ' ὑπ' αἰετοῦ,
δίωγμα φεύγων, εἰ σαφὴς ὅδε λόγος.
Ἑλένη δ' ἐκλήθην· ἃ δ' πεπόνθαμεν κακὰ,
λέγοι μ' ἄν· ἦλθον τρεῖς θεαὶ κάλλους πέρι,
ἰδεῖν εἰς κυθμῶν' Ἀλέξανδρον πάρα,
Ἥρα, Κύπρις τε, Διογενὴς τε παρθένος,

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ελένη.	Πρῶτος.
Πάρις.	Ἄγγελος.
Τεῦκρος.	Θεονόη.
Χορός.	Θεοκλύμενος.
Μενέλαος.	Διόσκουροι.

Προλογίζει δὲ ἡ Ελένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ.

EVRIPIDIS ELENA.

πτήνην τ' ἄνδρα τόνδ' ἀκούοντες τάδε.
δήπουσι κἀλαυθον ἀσφαλεστάτην,
ἐχθρὸς ὃς ἀνὴρ, ὠφελεῖ ἢ κατθανών.
νομίζετ' αὐτὸ δμῶες. ἔστα χρὴ πυσὶν
δοῦναι πταίσαντας. μὴ κἀλπίσῃς ὅτως
αὖθις πατρῴας ξῶν ἐμ' ἐμβαλεῖς χθονός.
χο ταῦτα δοκῇ μοι σείχετ' ὀπαδοί.
τὰ κἐξ ἡμῶν,
καθαρῶς ἔσαι βασιλεῦσιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΑΙ.

χρήζω· λιπὼν δ' ἂν, ὃς ἐν ἀχθοίην βίον·
χο παραινέσαι σοι μικρὸν Ἀλκμήνη θέλω,
τὸν ἄνδρ' ἀφεῖναι τόνδ', ἐπεὶ πολὺ δοκῇ·
ἀλ τί δ' ἂν θάνοιτε, καὶ πόλει πρόθωμεθα;
χο τἀλῶς ἂν εἴη· πῶς τάδ' οὐ γενήσεται;
ἀλ ἐγὼ διδάξω ῥᾳδίως· κτανοῦσα δὲ
τόνδ', εἶτα νεκρὸν τοῖς μετελθοῦσιν φίλων,
δώσω· τὸ δὲ σῶμ' οὐκ ἀτιμήτως χθονί·
οὗτος γὰρ δόσις τ' δίκην θανὼν ἐμοί·
ἀν κτᾷ γ', ὃ παραιτοῦμαί σε· τήνδε δ' ἡ πόλις
ἐπεὶ μ' ἀρῆκε, καὶ κατηδέσθη κτανοῦσ',
χρησμῷ παλαιῷ Λοξίου δωρήσομαι,
ὅς ὠφελήσας μᾶλλον ἢ δοκεῖν, χρόνῳ·
θανόντα γάρ με βάψετ', ἕν τὸ μόρσιμον,
δίπας πάροιθε παρθένου παλλαντίδος·
καὶ σοὶ μὲν οὖσα, καὶ πόλει σωτήριος
μέτοικος ἀεὶ πέσομαι κατὰ χθονός,
τοῖς τῶνδε δ' ἐκγόνοισι πολεμιώτατος,
ὅταν μόλωσι δοῦρο σὺν πολλῇ χερὶ,
χάριν προδόντες τήνδε· τοιούτων ξένων
πρᾶξιν· πῶς ἂν ταῦτ' ἐγὼ πεπυσμένος,
δοῦρ' ἦλθον, ἀλλ' ὃ χρησμὸν ἠρόμην θεόν·
Ἥρανον μὲν θεσφάτων μᾶλλον πολὺ,
κοὐκ ἂν προδοῦναί μ'· ἀλλὰ μήτέ μοι χοὰς,
μήθ' αἷμ' ἐάσῃς εἰς ἐμὸν σχεῖν τύμβον·
κακὸν δὲ αὐτοῖς νόσον ἀντὶ τῶνδ' ἐγὼ
δώσω διπλῆν· ἢ κέρδος ἕξετ' ἐξ ἐμοῦ·
ὑμᾶς τ' ὀνήσω, τῆσδέ τε βλάψω θανών·
ἀλ τί δῆτα μέλλετ', εἰ πόλει σωτηρίαν
κατεργάσασθαι τοῖσί τ' ἐξ ἡμῶν χρεὼν

ἤδη γε σοὶ μὲ αὐτανέψιος γεγὼς,
τῷ σῷ τε παιδὶ συγγενὴς Ηρακλεῖ.
ἀλλ' ἦλθ' ἔχρηζον, εἴτε μὴ, θεὸς κ' ἦν,
Ηρα με πάμηγ τήνδ' ἔθηκε τἀνόσου.
ἐπεὶ δ' ἐκήρυκ' ἐς μέναν ἠράμην,
κἄγνων ἀγῶνα τόνδ' ἀγωνιούμενος,
πολλῶν σοφισμῶν πημάτων ἐγενόμην,
κοὐ πολλ' ἔτικτον νυκτὶ συνθακὼν ἀεί,
ὅπως δμηθεὶς, καὶ καταπτείνας ἐμὲ
ἐχθρὸς, τολοιπὸν μὴ συνοικοίην φόβῳ.
εἰδὼς μὲ ὄκ ἀριθμὸν, ἀλλ' ἐτητύμως
ἄνδρ' ὄντα τὸν σὸν παῖδα καὶ κ' ἐχθρὸς ὢν,
ἀνήσεταί γ' ἐαθλὰ, χρηστὸς ὢν ἀνήρ.
κείνῳ δ' ἀπαλλαχθέντος, ὄκ ἐχρῆν μ' ἄρα
μισούμενον πρὸς τῶνδε, καὶ ξυνηδόντα
ἐχθραν πατρῴαν, πάντα κινῆσαι πέτρον,
κτείνοντα, καμβάλλοντα, καὶ τειχούμενον.
τοιαῦτα δρῶντι, τἀμὰ γίγνετ' ἀσφαλῆ.
ὄκουν σὺν ἀναλαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας,
ἐχθρῷ λέοντος δυσχερῆ βλασήματα,
ἥλωνες ἂν κακοῖσιν· ἀλλὰ σωφρόνως
ἔασας οἰκῆν Αργος, ὅτιν' ἂν πίθοις.
νῦν ὧν ἐπεὶ μ' ἐδωλίσαν τότε
πρόθυμον ὄντα τοῖσιν Ελλήνων νόμοις,
ἐχέγγυός μοι τῷ πατρὶ κατθανών.
πολις τ' ἀφῆκε σωφρονοῦσα τὸν θεὸν,
μάξοντί σα τῆς ἐμῆς ἐχθρας πολύ.
πρὸς ἃς ἔπας, ἀντήκουσας· ἐντεῦθεν χρὴ
τὸν προστρόπαιον, τ' ν τε γενναῖον καλεῖν.
ὅτῳ μέντοι τἄμ' ἔχει· θανεῖν μὲ, ὃ

ἀλλ' οὔτις ἄνδρας, ἢ πόλις μ' ἐλεύθερον,
οἵ σ' οὐκ ἔδεισαν· δεῖ σε κατθανεῖν κακῶς·
καὶ περδανεῖς ἅπαντα· χρὴ δ' οὐχ ἅπαξ
θνήσκειν σε, πολλὰ πήματ' ἐξειργασμένον·
χο ὦ παῖ, τόδ' ἐστὶν, τόνδε σοι καταπτανεῖν·
ἄγγ ἄλλως ἄρ' αὐτὸν αἰχμάλωτον ἥλομεν;
ἥρκει γὰρ ἡμῖν τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;
χο τοῖς τῆσδε χώρας προστάταισιν οὐ δοκεῖ.
ἄγγ τί δῆτα τοῦδ', ἐχθροὺς τοῖσι δ' οὐ καλὸν κτανεῖν;
χο οὐκ ἔστιν ἄνδρι ξῶντ' ἑλοῦσιν ἐν μάχῃ.
ἄγγ καὶ ταῦτα δ' ὄξαν θ' Ὕλλος ἐξενέγκετο;
χο χρῆν δ' αὐτὸν οἶμαι τῆδ' ἀπισῆσαι χθονί.
ἄγγ χρῆν τόνδε μὴ ξῆν, μήδ' ὁρᾶν φάος ἔτι.
χο τόδ' ἡδικήθη πρῶτον, οὐ δανὼν ὅδε.
ἄγγ οὐκοῦν ἔτ' ἔστιν ἐν καλῷ δοῦναι δίκην.
χο οὐκ ἔστι τοῦτον, ὅστις ἂν κατακτάνοι.
ἀλ ἔχω τε κἀτίφημι κἄν μείνατέ τινα;
χο πολλὴν ἄρ' ἕξεις μέμψιν, εἰ δράσεις τόδε.
ἀλ φιλῶ πόλιν τήνδ'· οὐδὲν ἀντιλεκτέον.
τοῦτον δ' ἐπείπερ χέρας ἦλθεν ἐς ἐμάς,
οὐκ ἔστι θνητῶν, ὅστις ἐξαιρήσεται.
πρὸς ταῦτα τἄρα δρασεῖαν ὅστις ἂν βέλοι,
καὶ τὴν φρονοῦσαν μᾶλλον ἢ γυναῖκα χρὴ,
λέξει· τόδ' ἔργον τοῦτ', ἐμοὶ πεπράξεται.
χο δεινόν τι, καὶ συγγνωστὸν ὦ γύναι σ' ἔχειν
νῆπος πρὸς ἄνδρα τόνδε, γιγνώσκω καλῶς.
ἀλ γύναι, σάφ' ἴσθι μή με θωπεύσαντά σε,
μήδ' ἄλλο μηδὲν τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι
λέξοντ', ὄφελον χρὴ δεινὰ δ' ὄφλειν τινά.
ἐγὼ γὰρ οὐκ εἰκὼν τόδ' ἦλθον,

ἀλλ

μή ποτ' ἐμοὶ φρόνημα,
ψυχά τ' ἀπόρισος εἴη.
ἄγγ δίκαιον, ὁρᾷς μῦ, ἀλλ' ὅμως ἐρήσεται,
Εὐρυσθέα σοι τόνδ' ἄγοντες ἥκομεν,
ἄελπτον ὄψιν, τῶνδέ τ' ἀχθέσαι τυχεῖν.
ἀγάρ ποτ' ἦν χάρας ἴξεσθαι σέθεν,
ὅτ' ἐκ Μυκηνῶν πολυτέκνων σὺν ἀσπίσιν
ἔσειχε, μείξω τῆς τύχης φρονῶν πολύ,
πέρσων Ἀθήνας· ἀλλὰ τ' ἐναντίαν
δαίμων ἔθηκε, κἠμετέσχησε τύχας.
Ὕλλος μῦ ἦν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἰόλεως, βρέτας
Διὸς τροπαίων παλλίνικον ἔσασαν·
ἐμοὶ γὰρ πρὸς σὲ τόνδ' ἐπιστέλλων ἄγειν,
» τέρψαι θέλοντες σὴν φρένα· ἐκ δ' αὐτυχῶς,
» ἥδιον ἐχθρὸν ἄνδρα δυσυχοῦντ' ἐρᾶν.
ἀλ ὦ μῖσος, ἥκεις; εἶλέ σ' ἡδίκημ χρόνῳ;
πρῶτον μῦ ἦν μοι δοῦρ' ἐπίσχετον κάρα,
κἠλθὶ τὰς σὰς προσβλέπειν ἐναντίας
ἐχθρὰς· κρατῇ δ' νῦν γε, κἀ κρατῇς ἴτι.
ἐκεῖνος ᾖ σύ; βούλομαι δ' εἰδέναι,
ὃς πολλὰ μῦ τ' ὄντ' ὄπου σὲ νῦν ἐμὸν
παῖδ' ἐξέωσας, ὦ πανοῦργ' ἐφυβρίσαι·
τί δ' οὐ κεῖνον γ' ἐπῆλθες ἐφυβρίσαι,
ὃς καὶ παρ' ἑστὼν ξῶντά γιν κατήγαγες,
ὕδρας, λέοντάς τ' ἐξαπολλύναι λέγων,
ἔπειμπες; ἄλλα δ' ἦ' ἐμηχανῶ πακά,
σιγῶ· μακρὸς δ' μῦθος ἂν γένοιτό μοι,
κἀκ ἤρκεσέν σοι ταῦτα τολμῆσαι μέγαν,
ἀλλ' ἐξ ἁπάσης ἁμὲ, κ' τέκν' Ἑλλάδος
ἤλαυνες, ἐκ τᾶς δαιμόνων κἀνθρώπων μένος·
τὸν μῦ, γέροντα, τὸν δὲ, νηπίου ἴτι.

ῥᾳδίαν ἰδέσθαι
τ' πάρος ὐδοκούντων·
πολλὰ δ' τίπτει
μοῖρα τελεσιδώτις
ῥ', αἰών τι Κρόνου παῖς·
ἔχεις ὁδόν τιν' ὦ πόλις,
δίκαιον ὐ χρή ποτε τόδ' ἀφελέσθαι,
τιμᾶν θεὺς ὃ μὴ φάσκων,
ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει,
δεινυμένων ἐλέγχων
τῶνδ'· ἐπίσημα γάρτοι
θεὸς παραγγέλλει,
τ' ἀδίκων παραιρῶν
φρονήματος αἰεί·
ἔστιν ἐν ὐρανῷ βεβαιὼς
θεὸς γένος· ὦ γεραιὰ,
φεύγει λόγον, ὡς τ' ἀϊδρὰ
δόμον πατέβα πυρὸς
δεινᾷ φλογὶ σῶμα δαΐξας,
ἤβχεσ τ' ἐρατᾷ χροΐξει
λέχος χρυσέαν κατ' αὐλάν·
ὦ ὐ μέναι, διανὺς
παῖδας Διὸς ἠξίωσας·
συμφέρεται τὰ πολλὰ πολλοῖς·
ἢ κ πατρὶ τῶνδ' Ἀβάναν
λέγεσ' ἐπίκυρον ἦναι·
ἢ τύδε θεᾶς πόλις,
ἢ λαὸς ἔσω' ἐμήνας·
ἔχει δ' ὕβρεως ἀνδρὸς, ᾧ θυ
μὸς ἦν πρὸ δίκας βιαίως,

μήποτ'

θα. θανόντ' ἴδητις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι.
χο. ὦ Ζεῦ τροπαῖε, νῦν ἐμοὶ δεινῆς φόβου
ἐλεύθερον πάρεστιν ἦμαρ εἰσιδεῖν.
ἀλ. ὦ Ζεῦ, χρόνῳ μὲν τἄμ' ἐπισκήψω κακά,
χάριν δ' ὅμως σοι τῶν πεπραγμένων ἔχω.
κἠπαῖδά τ' ἐμὸν πρόσθεν ὑφ' ὅσου δ' ἐγὼ
θεοῖς ὁμιλῶν, νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς.
ὦ τέκνα, νῦν δή, νῦν ἐλεύθεροι πόνων,
ἐλεύθεροι δὲ τῶν κακῶς ὀλωμένου
Εὐρυσθέως ἔστασθε, κἠπόλιν πατρὶς
ὄψεσθε, πλήρεις δ' ἐμβατεύσεσθε χοροὺς,
κἠθεοῖς πατρῴοις θύσετ'. ὧν ἀπειργμένοι
ξένοι, πλανήτην εἴχετ' ἄβλιον βίον.
ἀτὰρ τί νοῦν ἰόλεως σοφὸν ποτε,
Εὐρυσθέως ἐφήσαθ', ὥστε μὴ κτανεῖν,
λέξον· πρὸς ἡμῶν εἴ τι σοφὸν τόδε,
ἐχθροὺς λαβόντα, μὴ ἀποτίσασθαι δίκην.
θε. πρὸς σὸν προτιμῶν, ὥς νιν ὀφθαλμοῖς ἰδοις
κρατοῦντα, κἠσῇ διασῳσμένον χερὶ,
ἐμὴν ἐπόντα· αὐτὸν· ἀλλὰ πρὸς βίαν
ἔξαυξ' ἀνάγκη κἠκὼν ἐβούλετο
ξὼν εἰς σὸν ἐλθεῖν ὄμμα, κἠδοῦναι δίκην.
ἀλλ' ὦ γεραιὰ, χαῖρε, κἠμέ μνησόμου,
ὃ πρῶτον εἶπας ἡνίκ' ἤρχόμην λόγου.
ἐλευθερωσόν μ'· ἐν δὲ τοῖς τοιοῖσδε χρὴ
ἀφωσιῶσθαι τοῖσι γενναίοις σέβας.
χο. ἐμοὶ χορὸς μὲν ἡδύς, εἰ
λίγεια λωτοῦ χάρις ἐνὶ δαὶ,
ἄμη δ' ἄχαρις Ἀφροδίτα,
τέρπνον δέτι, καὶ φίλων ἄ

τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς ἐπαλλαχθεὶς πόδι,
ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ τὰς, ἐπαρτίοις μάχη·
πολλοὶ δ' ἔπιπτον· ἦν δὲ τῶν κειμάτων
ὦ τὰς Ἀθήνας, ὦ τ' Ἀργείων γύην
σώζοντες, ἢ ἀρήξετ' αἰχμὴν πόλει;
μόλις δὲ πάντα δρῶντες, ἢ ἄτερ πόνων,
ἐτρεψάμεσθ' Ἀργεῖον ὡς φυγὴν δόρυ;
κἀνταῦθ' ὁ πρέσβυς Ὕλλον ἐξορμώμενον
ἰδὼν, ὁρίξας ἐπέτευσε δεξιὰν,
Ἰόλαος ἐμβᾶσάν νιν ἵππον δίφρου·
λαβὼν δὲ χερσὶν ἡνίας Εὐρυσθέως,
πώλοις ἔπεῖχε· τἀπὸ τοῦδ' ἤδη πλέων,
λέγοι μὲν ἄλλος, δοῦρο δ' αὐτὸς ἐσιδών·
παλαιὸς ἐς μὲν ἐμπείρων πάγον
δίας Ἀθάνας, ἅρμ' ἰδὼν Εὐρυσθέως,
ἁρπάσας ἔβη, ζυγὸν δ' ἡμίραν μίαν
νέος γενέσθαι, κἀποτίσασθαι δίκην
ἐχθρὸς· πλάτη δὲ θαύματος πάρεστί σοι·
δίαυλα δ' ἀστὴρ ἵπποις ὑπὸ ζυγοῖς
σαίνει, ἔκρυψαν ἅρμα λυγαίῳ νέφει·
σὺν δὴ λέγουσι παῖδά γ' οἱ σοφώτεροι,
ἔβην δ'· ὁ δ' ὄρφνης ἐκδὺς αἰθρίαν, νέων
βραχίοσιν ἔδειξεν ἔμβατὸν τύπον·
ἅρμ' δ' ὁ πλάνος πόλεως Εὐρυσθέως
τέτρωρον ἅρμα πρὸς πέτραις σκληρωπίσιν·
δισσοῖς τε δήσας χεῖρας, ἀκροβίνιον
κάλλιστον ἦκε τ' στρατηλάτην ἄγων,
τ' ὄλβιον πάροιθεν· τῇ δὲ νῦν τύχῃ,
βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν,
τ' εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ξυλλῦν, πρὶν ἂν

θανὼν

κὴ τὰς Μυκήνας ὑβρὶν ἐργάσῃ κακὸν
ἀνδρὸς στρήσας· ἀλλ' ἐμοὶ μόνος μόνῳ
μάχῃ συνάψας, ἢ κτανὼν, ἄγε λαβὼν
τοὺς Ηρακλέους παῖδας· ἢ θανὼν, ἐμοὶ
τιμὰς πατρῴους, καὶ δόμους ἔχειν ἄφες.
στρατὸς δ' ἐπήνεσ', ὡς τ' ἀπαλλαγὰς πόνων
καλῶς λελέχθαι μῦθον, ὡς τ' εὐψυχίαν.
ὅδ' ὕστατος τοὺς πλέοντας αὐδηθεὶς λόγῳ,
ὅτ' αὐτὸς αὐτῶν ἡλίαν στρατηγὸς ὢν,
ἐλθὼν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκί μου δορός·
ἀλλ' ἦν κάκιστος· ἧστα τοιοῦτος γεγὼς,
τοὺς Ηρακλείους ἦλθε δηλώσων γόνους.
Υλλος ἅμ' ἦν ἀπῴχετ' ἐς τάξιν πάλιν·
μάντεις δ' ἐπειδὴ μονομάχου διαιτίδος
διαλλαγὰς ἔγνωσαν ὑπολυμένας,
ἔσφαξον, ὑὴ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν
λαμῶν βροτέων αὐθὺς ὕριον φόνον.
ὅδ' ἅρματ' εἰσέβαινον· ὅδ' ὑπ' ἀσπίδων
πλευρᾶς ἔκρυπτον πλάγας· Αθηναίων δ' ἄναξ
στρατῷ παρήγγειλ' ὅσα χρὴ τ' αὐγενῆ.
ὦ ξυμπολῖται, τῇ τε βοσκούσῃ χθονὶ,
κὴ τῇ τεκούσῃ, νῦν τιν' ἀρκέσαι χρεών.
ὅδ' αὖ τάργος μὴ καταισχύναι θέλων,
κὴ τὰς Μυκήνας, συμμάχους ἐλίαστο·
ἐπὴ δ' ἐσήμην' ἔρθιον τυρσηνικῇ
σάλπιγγι, κὴ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην,
πόσον τιν' αὐχεῖς πάταγον ἀσπίδων βρέμειν,
πόσον τινὰ τιναγμὸν, οἱ μωλῶν θ' ὁμοῦ;
τὰ πρῶτα μὲν νῦν πίτυλος ἀρχὴν δορὸς
ἐρρήξαθ' ἡμᾶς· εἶτ' ἐχώρησαν πάλιν·

δίκαιος ἐμ' ἐκπεσεῖν μελάθρων,
ἀλλ' ἐπὶ σοὶ πολύθυτος αὖ
τι μὰ κραίνεται, οὐδὲ κάθη
μηνῶν φθινὰς ἀμέρα,
ναῶν τ' ἀοιδαὶ, χορῶν τε μολπαί.
ἀντ μόσχοις δίγ' ἐπ' ὄχθῳ,
ἀλολύγματα παντυχίοις ὕπο παρ-
θένων ἰαχᾷ ποδῶν κρότοισιν.
Θε δέσποινα, μύθους σοί τε συντομωτάτους
πλύειν, ἐμοί τε τῷδε κἀλλίσους, φέρω.
νικῶμεν ἐχθρούς, κἠ τρόπαι' ἱδρύεται,
παντυχίαν ἔχοντα πολεμίων σέβειν.
Ἀλ ὦ φίλταθ', ἥδε σ' ἡμέρα δίηλασεν
ἐλευθερῶσθαι τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασι.
μιᾶς δέ μ' ὕπω συμφορᾶς ἐλευθεροῖ.
φόβος κἄμοιξῶσιν, ὃς ἐγὼ θέλω.
Θε ξῶσιν. μείζους γ' ὠφελεῖς κατὰ στρατόν.
Ἀλ ὁ δ' ἡγέμων ὑπ' ἔστιν Ἰόλεως ὅδε;
Θε μάλιστα. πράξας δ' ἐκ θεῶν κάλλιστα δή.
Ἀλ τί δ' ἐστί; μῶν τι κεδνὸν ἠγωνίξετο;
Θε νέος μεθέστηκ' ἐκ γέροντος αὖθις αὖ.
Ἀλ θαυμάς' ἔλεξας. ἀλλά σ' εὐτυχῆ φίλων
μάχης ἀγῶνα πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω.
Θε εἰς μυρίους πάντα σημαίνει τάδε.
ἐπεὶ κἀλλήλοισιν ὁπλίτην στρατὸν
κατὰ σὸν μ' ἐκπέμποντες ἀντετάξαμεν,
ἐμβὰς τεθρίππων Ὕλλος ἅρμάτων πόδα,
ἔστη μέσοισιν ἐν μεταιχμίοις δορός.
κἄπειτ' ἔλεξεν, ὦ στρατὴ, 'ς Ἄργος εἰσιὼν
ἄκεις ἐπὶ τήνδε γαῖαν, ὑπὲρ ἃ σὰ ὦ

αὐψυχίας δ' ἴκνησις· οἰόμεθα κ
τ' αὐτυχοῦντα, πάντ' ἐπίσασθαι καλῶς·
χο γᾶ, καὶ παννύχιος σελάνα,
καὶ λαμπρόταται θεῶ
φαεσίμβροτοι αὐγαὶ,
ἀγγελίαν μοι ἐνέγκατ'·
ἰαχήσατε δ' ὐρανῷ,
καὶ παράβρονον ἀρχέταν,
γλαυκᾶς τ' ἐν Λβάνᾳ·
μέλλω τᾶς πατριώτιδος γᾶς,
μέλλω περὶ τ' δόμων,
ἱκέτας ὑποδεχθείς,
κίνδυνον πολιῷ τε μεῖν σιδάρῳ·
δεινὸν ὦ πόλιν ὡς Μυκήνας
ὐδαί μονα, καὶ δορὸς
πολυανίτου ἀλκᾷ,
μῆνιν ἐμὶ χθονὶ πάθειν·
καινὸν δ' ὦ πόλις ἁ ξένυς
ἱκτῆρας παρχδώσομεν,
καὶ λάσιμον Αργος·
Ζεύς μοι ξύμμαχος, ὐ φοβῦ μαι·
Ζεύς μοι χάριν ἐνδίκως
ἔχει· ὔποτε θνατῶν
ὕπατος ποτ' ἦν, ἢ τ' ἐμῦ φανῦντας·
ἀλλ' ὦ πότνια, σὸν κ ὕδας
γᾶς σὸν, καὶ πόλις, ἃς σὺ μήτηρ,
δίασσόν τε, καὶ φύλαξ
πόρσυνον, ἀλλὰ τ' ὐ δικαίως·
τὰ δ' ἐπάγοντα δορύσσοντα
γραῦ Αργόθεν· ὐ κ ἐμᾶ γ' ἀρέσκᾳ

ἰὸ καὶ Ζηνὶ τῶν σῶν οἶσθ' ἐγὼ μέλει πόνων.
ἀλ φῶ.
Ζεὺς ἐξ ἐμοῦ μὲν ἢ νὴ ἀπύσεται παπῶς.
ἢ δ' ἔστιν ὅσιος αὐτὸς, οἶδεν εἰς ἐμέ.
θε ὅπλων μὲν ἤδη τήνδ' ὁρᾷς παντευχίαν.
φθάνοις δ' ἂν ἢ ἂν τοῖσδε συγπρύπτων δέμας,
ὡς ἐγγὺς ἀγών. καὶ μάλις' Ἄρης συγῇ
μέλλοντος. ἢ δ' ταχέων φοβῇ βάρος,
τὴν μὲν πρὸ σὺ γυμνὸς ἐν δ' τάξεσιν,
πόσμῳ πυπάζων τῷδ'. ἐγὼ δ' ὅσιος τέως.
ἰὸ καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐμοὶ πρόχειρ' ἔχων
τάχη, πόμιζε. χειρὶ δ' ἔνθεν ὀξύνην,
λαιὸν τ' ἔπαιρε πῆχυν, ἀὐθύνων πόδα.
θε ἢ παιδαγωγῶν κἀπ' ὁπλίτην χρεών;
ἰὸ ὄρνιθος ἄνευ ἀσφαλῶς πρὸς τέον.
θε ἆθ' ἡσθα δυνατὸς δρᾶν, ὅσον πρόθυμος ἦ.
ἰὸ ἔπειτα. λῃφθεὶς, δεινὰ πάσομαι, μάχης.
θε σύ τοι βραδύνῃς, ἢ νὴ ἐγὼ δοπῶ τι δρᾶν.
ἰὸ ἢ πῦρ ὁρᾷς μ' ὑπῶλον ὡς ἐπείγεται;
θε ὁρῶ δοκοῦντα μᾶλλον, ἢ σοῦ δοντά σε.
ἰὸ σὺ ταῦτα λέξῃς, ἵνα κἀγὼ λάβωμαι μ' ἐπεί.
θε τί δρῶντα; βυλοίμην δ' ἂν ὑτυχοῦντά γε.
ἰὸ δι' ἀσπίδος θέοντα πολεμίων τινά.
θε ἤδη πόθ' ἥξομεν τὸ κἀφόβος.
ἰὸ φῶ. ἆθ' ὦ βραχίων, οἷον ἠβήσαντά σε
μεμνημεθ' ἡμεῖς, ἵνα ξὺν Ἡρακλεῖ
Σπάρτην ἐπόρθεις, σύμμαχος γένοιό μοι
τοιοῦτος, οἷος ἂν τροπὴν Εὐρυσθέως
θείην. ἐπεί τοι κἢ παπὸς, μένειν δόρυ.
ἔστ' ἐν ὅλβῳ καὶ τόδ' ἢ νὴ ὀρθῶς ἔχον,

ἰὼ ὐδεὶς ἐμὲ ἐχθρῶν προσβλέπων ἀνέξεται.
θε ὐκ ἔστιν ὥστ' ἄνοστ' ἦν ῥώμη σέθεν.
ἰὼ ἀλλ' ὅν μαχῇ μὲ ἀριθμὸν ὐκ ἐλάσσοσι.
θε σμικρὸν τὸ σὸν σκήπτρωμα προστίθεις φίλοις.
ἰὼ μή τι μ' ἔρυκε δρᾶν παρισωσας μένον.
θε δρᾶν μὲν οὐχ ὅσιόν τε, βούλεσθαι δ' ἴσως.
ἰὼ ὡς μὴ μενοῦντα· τἄλλα σοι λέξω πάρα.
θε πῶς οὖν ὁπλίτας τυγχάνων ἄτερ φανῇ;
ἰὼ ἴσ' ἐν δόμοισιν ἔνδον ἀχμάλωβ' ὅπλα
τοῖσδ', οἷσι χρησόμεσθα, κἀποδώσομεν
ξώντες· θανόντας δ' ὐκ ἀπαιτήσῃ θεός.
ἀλλ' εἶσιθ' εἴσω· κἀπὸ πασσάλων ἑλὼν,
ἔνεγχ' ὁπλίτην κόσμον, ὡς τάχιστά μοι.
αἰσχρὸν γὰρ οἰκέρημα γίγνεται τόδε,
τὸν μὲν, μάχεσθαι· τὸν δ', ἀγλαΐα μένειν.
χο λῆμα μὲν ὔπω σὸ γηρυσι χρόνος
τὸ σὸν, ἀλλ' ἥβᾳ· σῶμα δ' ἁβρὸν ἔφυ.
τί πονῇς ἄλλως; ἃ σὲ μὲν βλάψῃ,
σμικρὰ δ' ὀνήσῃ πόλιν εὖ μετέρᾳ.
χρὴ γνῶσι μάχην τὴν ἡλικίαν,
τὰ δ' ἀμήχαν' ἐᾶν ὐκ ἔστιν ὅπως
ἥβην πτέσῃ πάλιν αὖθις.
ἀλ τί χρῆμα μέλλῃς σῶν φρενῶν ὐκ ἔνδον ὤν,
λιπὼν μ' ἔρημον σὺν τεκνοισι τοῖς ἐμοῖς;
ἰὼ ἀνδρῶν γὰρ ἀλκὴ· σοὶ δ' χρὴ τούτων μέλλειν.
ἀλ τίς δ' ἂν θάνῃς σὺ, πῶς ἐγὼ σωθήσομαι;
ἰὼ παιδὸς μελήσῃ πᾶσι τοῖς λελῃμμένοις.
ἀλ ἢν δ' ἄν ὃ μὴ γένοιτο, χρήσωνται τύχῃ;
ἰὼ οἵδ' ἀποδώσουσίν σε μὴ τρίσῃς ξένοι.
ἀλ τοσόνδε γάρτοι βάρεος ὐδὲν ἄλλ' ἔχω.

ἰό σὲ πρόσθε ναῶν τῶνδ' ὅπως βαίνῃς πέλας.
ἀλ ὑπ' ἴσμεν ἡμᾶς ταῦτα τίς γὰρ ἰσθ' ὅδε;
ἰό ἥκοντα παῖδα παιδὸς ἀγγέλλει σέβειν.
ἀλ ὦ χαῖρε καὶ σὺ τοῖσδε τοῖς ἀγγέλμασιν.
ἀτὰρ, τί χώρᾳ τῇδε προσβαλὼν τόδα;
πῶ νῦν ἄπεστι; τίς νιν ἥρπασε μοῖρα,
σὺν σοὶ φανέντα δῶρ' ἐμὴν τίρψας φρένα;
θε στρατὸν ναΐξει, τάσιτάι θ', ὃν ἦλθ' ἔχων.
ἀλ τῶνδ' ὑπ' ἐβ' ἡμῖν τὸν λόγον μίτεισι δή;
ἰό μίτεισιν· ἡμῶν δ' ἔργον ἐσορᾶν τάδε.
θε τί δῆτα βούλει τῶν πεπραγμένων μαθεῖν;
ἰό πόσον τι πλῆθος συμμάχων πάρεις ἔχων.
θε πολλούς· ἀριθμὸν δ' ἄλλον ὑπ' ἔχω φράσαι.
ἰό ἴσασινοἱ μαι ταῦτ' Ἀθηναίων τρόμοι.
θε ἴσχυσι· καὶ δὴ λαὸν ἔσπευσεν πέρας.
ἰό ἤδη γὰρ ὡς ἐς ἔργον ὥπλισται στρατός.
θε καὶ δὴ παρῆκται τὰ σφάγια τάξων ἑπάς.
ἰό πόσον, τίς' ἐς ἄπωθεν ἀργῆτα δόρυ;
θε ὥστ' ἐξορᾶσθαι τὸν στρατηγὸν ἐμφανῶς.
ἰό τί δρῶντα; μῶν τάσοντα πολεμίων τέχας;
θε ἡπάξομεν ταῦτ'· οὐ γὰρ ἐξηνύομεν.
ἰό ἀλλ' εἶμ' ἐρήμους δειροτάσας τὸν μόρον.
θε ὑπὲρ ἂν βούλοι μι πολεμίοισι συμβαλεῖν.
ἰό κἄγωγε σὺν σοί· ταῦτα γὰρ φρονοῦντί σοι μεν,
φίλοις παρόντες, ὡς ἔοικεν ὠφελῆν.
θε ἤνεσα πρὸς σοῦ· μῶρον ἦν ἡμῖν ἔπος.
ἰό καὶ μὴ μεταχεῖν γ' ἀλκῆ μ' μάχης φίλοις;
θε ὑπ' ἐς ἐν ὄψῃ τραῦμα, μὴ δρώσης χερός.
ἰό τί δ' οὐ θανοῦμαι κἂν ἐγὼ δι' ἀσπίδος;
θε θανοῖς ἄν· ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις.

ἄξια δ' ἀδελφῶν τάδε γίνεται.
ἢ ὃς σέβεις σύ γε
θανάτους, ἀγαθῶν μετέχω σοι.
βε ὦ τέκνα, χαίρετ'. Ἰόλεως ἦ πᾶν γέρον;
μήτηρ ἦ πατρὸς τῆσδ' ἔδρας ἀποστατεῖ.
ἰό πάρεσμεν, οἷα δὴ 'κ μὴ παρουσία.
βε τί χρῆμα ἦσαι, καὶ κατηφὲς ἔμμ' ἔχεις;
ἰό φροντίς τις ἦλθεν οἰκεῖος, ἣν συνεχόμην.
βε ἔπαιρε νῦν σεαυτόν· ὄρθωσον πάρα.
ἰό γέροντές ἐσμεν, ἡδὰ μῶς ἐρρώμεθα.
βε ἥκω γε μέντοι, χάρμα σοι φέρων μέγα.
ἰό τίς δ' εἶ σύ; πᾶν σοι συντυχὼν ἀμνημονῶ;
βε Ὑλλου πεπεύσῃ· ἆρά με γινώσκεις ὁρῶν;
ἰό ὦ φίλταθ', ἧκες ἆρα σωτῆρ' ἡμῶν βλάβης;
βε μάλιστα. καὶ πρὸς γ' εὐτυχεῖς ταῦτ' τάδε.
ἰό ὦ μῆτερ ἐσθλοῦ παιδός, Ἀλκμήνην λέγω,
ἔξελθ', ἄκουσον τῶνδε φιλτάτους λόγους.
πάλαι κ' ὠδίνουσα τ' ἀφιγμένων,
ψυχὴν ἐτήκω, νόσος δ' γενήσεται.
ἀλ τί χρῆμ' αὖ τεῖς; πᾶν τόδ' ἐπλήσθη στέγος.
Ἰόλαε, μῶν τις σ' αὖ βιάζεται παρὼν
κήρυξ ἀπ' Ἄργους; ἀσθενὴς ἄμ' ἦ 'γὼ μὴ
ῥώμη· τὸν σὸν δ' ἆθλον αὖ σ' ἐχρῆν ἔχειν.
ὑπὲς ἄγειν σε τῶνδ', ἐμοῦ ζώσης ποτέ.
ἦ τ' ἄρ' ἐκεῖνο μὴ νομιζόμην ἐγὼ
μήτηρ ἔτ'· εἰ δὲ τῶνδε προσθίξεις χερί,
δυοῖν γεροῦντοιν, ὑ καλῶς ἀγωνιῇ.
ἰό βάρσει· κραιὰ, μητρίσης ὑπ' ἀργόου
κήρυξ ἀφῖκται, πολλὰ μίνυς λόγους ἔχων.
ἀλ τί κ' βοὴν ἔσπασας ἄγγελον φόβου;

ἀλλ' ὦ μέγιστον ἐκπρέπουσ' ἀθυχίαι,
πασῶν γυναικῶν ἴσθι τιμιωτάτη,
καὶ ξῶσ' ὑφ' ἡμῶν, κἠθανοῦσ' ἔσῃ πολύ·
κἀχαῖρε· δυσφημῶν δ' ἄρχομαι θεάν,
ἣ σὸν κατῆρκται σῶμα Δήμητρος κόρης·
ὦ παῖδες, οἰχόμεσθα· δύεται μέλη·
λύπῃ λάβεσθε, κἀς ἔδραν μ' ἑρᾶσατε,
αὐτοῖς πέπλοισι τοῖσδε κρύψαντες τέκνα·
ὡς ὕστε τούτοις ἥδομαι πεπραγμένοις,
χρησμῶν τε μὴ πραθέντος, ὃ βιώσιμον·
μᾶλλον δ' ἄτῃ· συμφορὰ γὰρ καὶ τάδε·
Οὔ τινά φημι βιοτῶν ἄτερ, ὄλβιον,
ὑβαρύποτμον ἄνδρα γενέσθαι,
οὐδὲ τὸ αὐτὸ ἀεὶ βεβάναι δόμον
εὐτυχίᾳ· παρὰ δ' ἄλλον γ' ἄλλα
μοῖρα διώκει·
τὸ μὲν ἀφ' ὑψηλῶν, βραχὺν ὦκισεν·
τὸν δ' ἀλήταν, αὐδαίμονα τεύχει·
μέρσιμα δ', ὅτι φυγᾷ βέμις· ὃ σοφὸ
ς τις ἀπώσεται·
ἀλλὰ μάταν ὁ πρόβυμος ἀεὶ πόνος
ἔχει γ'· ἀλλὰ σὺ
μὴ προσπιτνῶν τὰ θεῶν ὕπερ,
μήδ' ὑπεραλγεῖ φροντίδα λύπᾳ·
οὐδὲ μὲν ἔχει θανάτου μέρος
ἃ μελέα πρὸς ἀδελφῶν, καὶ γᾶς·
ὃ δ' ἀκλεὴς νιν
δόξα πρὸς ἀνθρώπων ὑποδέξεται·
ἃ δ' ἀρετὰ, βαίνῃ διὰ μόχθων·
ἄξια μὲν πατρὶς,

ἄξια

ἔσται τάδ' ὥστ' ἀλαίνα παρθένων· ἐπεὶ
κἀμοὶ τόδ' αἰχρὸν, μή σε πεσμῆσαι καλῶς,
πολλῶν ἕνατι, τῆς τε σῆς αὐτυχίας,
καὶ τῶν δικαίων τὴν μονιστάτην δίκαι
πασῶν γυναικῶν ἥδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ·
ἀλλ' ἤ τι βούλει τῶνδε, τὼ γέροντά τε,
χώρει προσφὰς ὕστατον πρόσφθεγμά μοι·
μα ὦ χαῖρε πρέσβυ· χαῖρε, καὶ δίδασκέ μοι
τοιῶνδε τῶνδε παῖδας εἰς τὸ πᾶν σοφὸς,
ὥσπερ σὺ, μηδὲν μᾶλλον· ἀρέσκουσι γάρ
πειρῶ δ' σῶσαι, μὴ θανεῖν πρόθυμος ὤν·
σοὶ παῖδές ἐσμεν· σῶν χεροῖν τιθρέμμεθα·
ὁρᾷς δ' κἀμὲ, τὴν ἐμὴν ὥραν γάμων
δισσῶσαν ἀντὶ τῶνδε κατθανουμένην·
ὑμᾶς τ' ἀδελφῶν ἡ παροῦσ' ὁμιλία,
ἀνδραι μονοῦτε, καὶ γένοιθ' ὑμῖν ὅσων
ἦν μὴ πάροιθεν παρδία σφαγήσεται·
καὶ τὼ γέροντα, τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων,
τιμῶ τε πατρὸς μητέρ' Ἀλκμήνην ἐμῆς,
ξένους τε τῶνδε· κἂν ἀπαλλαγὴ πόνων,
καὶ νόστος ὑμῖν ἄρτιος ποτ' ἐκ βιῶν,
μέμνησθε τῶν σώτειραν ὡς θάψαι χρεών·
κάλλιστά τοι δίκαιον· ἢ δ' ἐνδεὴς
ὑμῖν παρεῖσην, ἀλλὰ πρόθανον γένυς·
τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι καὶ μέλια,
καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κατὰ χθονὸς
ἥκει μέντοι μηδὲν· ἢ δ' ἔξομεν
κἀκῆ μερίμνας οἱ θανόντες οἱ βροτῶν,
» ὑπ οἶδ' ὅποι τις τρέψεται· τὸ δὲ θανεῖν,
» κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται·

πλούων ἀδελφῶν, ἢ πάρος θέλει θανεῖν;
τούτων τίς ἂν λέξει γενναίους λόγους
μᾶλλον; τίς ἂν δράσειεν ἀνθρώπων ἔτι;
ἰὼ ὦ τέκνον, ἦ κἄτ' ἄλλοθεν τὸ σὸν πάρα,
ἀλλ' ἐξ ἐκείνου σπέρμα τῆς θείας φρενὸς
πέφυκας Ἡρακλῆος· οὐδ' αἰσχύνομαι
τοῖς σοῖς λόγοισι, τῇ τύχῃ δ' ἀλγύνομαι.
ἀλλ' ἢ γένοιτ' ἂν ἐνδικώτερος, φράσω.
πάσας ἀδελφὰς τῇδε, δῶρο χρὴ καλεῖν·
κἄβ' ἠλαχοῦσα, θνησκέτω γένους ὕπερ·
σὲ δ' οὐ δίκαιον κατθανεῖν ἄνευ πάλης·
μα ὑπὲρ ἂν θάνοιμι τῇ τύχῃ λαχοῦσ' ἐγώ.
χάρις κὐ πρόσεστ· μὴ λέξῃς γέρον·
ἀλλ' εἰμὶ ἐνδέχεσθε, καὶ βέλεσθέ μοι
χρῆσθαι προθύμως, τἀμὲ μὴν ψυχὴν ἐγὼ
δίδωμ' ἑκοῦσα τοῖσδ', ἀναγκασθῆσα δ' οὔ.
ἰὼ φῶ· σὸς δ' αὖ λόγος σοι τὸ πρὶν αὐγενέστερος·
κἀκῆνος ἦν ἄρτιος· ἀλλ' ὑπερφέρεις
τόλμῃ τε τόλμαν, καὶ λόγῳ χρησῷ λόγον·
ὑμὴν πέλαιόν γ', ὑ δ' ἀπεννέπω τέκνον
θνήσκειν γ'· ἀδελφὼς ὠφελεῖς θανοῦσα σώς.
μα σοφῶς πέλουσι· μὴ τρέσῃς μιάσματος
τὸ μὴ μεταίχμιν, ἀλλ' ἐλευθέρως βάνω.
ἔπου· τρέσω· σῇ κἀναντίον χερὶ
θέλω· πέπλοις γ' σῶμ' ἐμὸν κρύψον παρών·
ἐπεὶ σφαγῆς γε πρὸς τὸ δεινὸν εἰμ' ἐγώ,
ἅπερ πέφυκα πατρὸς, ὅπερ αὔχομαι·
ἰὼ ὑπὲρ δυναίμην σῷ παρεστάναι μόρῳ·
μα σὺ δ' ἀλλὰ τῶδε χρῆξε· μή μ' ἐν Ἀργείων,
ἀλλ' ἐν γυναικῶν χερσὶν ἐκπνεῦσαι βίον.

ἰὼ ἔπεμ

παρὸν σιωπᾶσθαι, φυξόμεσθα μὴ θανεῖν;
ἄ δῆτ', ἐπεί τοι κἠγέλωτος ἄξια,
σένειν ἱκέτας δαιμόνων καθημένους,
πατρὸς δ' ἐπείνου φύντες, ὃν πεφύκαμεν,
κακὸν ῥᾴθαι· πῶς τάδ' ἐν χρησοῖς πρέπει;
πάλλιον δίμαι τῆσδ', ἃ μὴ τύχοι ποτὲ
πόλεως ἁλούσης, χεῖρας ἧς ἐχθρῶν πεσεῖν.
πάπειτα δέ τινα πατρὸς ὄσαν αὐγενῆ
παθοῦσαν, ἅσθην μηδὲν ἧσον ἡσιδεῖν·
ἀλλ' ἐκπεσοῦσα, τῆσδ' ἀλητεύω χθονὸς,
κοὐκ αἰχμητῶ μαι δῆτ' ἐὰν δήτις λέγῃ,
τί δῆτ' ἀφίκεσθ' ἱκετίοισι σὺν κλάδοις;
αὐτοὶ φιλοψυχοῦντες, ἔξιτε χθονός·
κἀκοὺς κ' ἡμεῖς ὠφελήσομεν·
ἀλλ' οὐδὲ μέντοι τῶνδε γ' εὖ πεφυκότων,
αὐτὴ γ' ὠφεῖσ', ἐλπίδ' οὐ πράξειν ἔχω·
πολλοὶ κ' ἤδη τῆσδε πρόδοσαν φίλοι·
τίς κ' ὁρμὴν ἔρυμον, ἢ δάμαρτ' ἔχειν,
ἢ παιδοτοιῶν ἐξ ἐμοῦ βουλήσεται;
ὑπὲρ θανεῖν ἄμεινον, ἢ τούτων τυχεῖν
ἀναξίαν· ἄλλῃ γ' ἢ πρέπει τινὶ
μᾶλλον τάδ', ἥτις μὴ πίσυνος, ὡς ἐγώ·
ἠγεῖσθ' ὅτου δεῖ σῶμα κατθανεῖν τόδε,
ἢ σε μαθοῦτε, ἢ κατάρχεσθ', ἢ δορί·
νικᾶτε δ' ἐχθρούς· ἥδε κ' ψυχὴ πάρα
ἐκοῦσα, κοὐκ ἄκουσα, κἀξαγγέλλομαι
θνήσκειν ἀδελφῶν τῶνδε, κἀμαυτῆς ὕπερ.
ἄρημα γάρτοι τὸ μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ
πάλλιστον ἄρρην', ἁπλέως λιπεῖν βίον.
Χο φῶ· φῶ· τί λέξω, παρθένου μέγαν λόγον

» γυναικὶ δ' σιγή τε, κ' τὸ σωφρονεῖν
» κάλλιστον· ἔσω δ' ἥσυχον μένειν δόμων.
Τ σῶν δ' ἀκούσας Ι όλεως στεναγμάτων,
ἐξῆλθον, ὑ ταχθεῖσα πρεσβεύειν γένει.
ἀλλ' ἡ μὲ γάρ πως πρόσφορος· μέλει δέ μοι
μᾶλις ἀδελφῶν τῶνδε, πᾶμαυτῆς πέρι
βέλω τυθῆναι, μὴ 'πὶ τοῖς πάλαι κακοῖς
προσκῆμενόν τι πῆμα σὴν δάκνει φρένα.
Ἰό ὦ παῖ, μάλιστά σ', ὑ νεωστὶ δὴ τέκνων
Τ ἡρακλείων ἐνδίκως αἰνεῖν ἔχω·
ἡμῖν γὰ δόξας ὧ προχωρῆσαι δόμος,
πάλιν μεθέστηκ' αὖθις ἐς ἀμήχανον.
χρησμῶν δ' ὡδ' ὑς φησι σημαίνειν ὅδε,
ὑ ταῦρον, ὑ γὰ μόσχον, ἀλλὰ παρθένον
σφάξαι πελάσαν μητρὸς, ἥτις αὐγενὴς,
ἡ χρῆν ἢ ἡμᾶς, χρῆν γὰ τήνδ' ἔναι πόλιν.
ταῦτ' ὖν ἀμηχανοῦμεν· ὅτε δ' τέκνα
σφάξειν ὅδ' αὐτῷ φησιν, ὅτ' ἄλλου τινός.
κἀμοὶ γὰ λέγει ἢ ὑ σαφῶς, λέγει δέ πως,
εἰ μή τι τούτων ἐξαμηχανήσομεν.
ἡμᾶς ἢ ἄλλην γαῖαν αἰρήσειν τινὰ,
αὐτὸς γὰ σῶσαι τήνδε βούλεται χθόνα.
μα ἐν τῷδε κἀυχόμεθα σωθῆναι λόγῳ.
Ἰό ἐν τῷδε, τἄλλα δ' αὐτυχῶς πεπραγότες.
μα μὴ νῦν τρέσῃς ἔτ' ἐχθρὸν ἀργεῖον δόρυ.
ἐγὼ δ' αὐτὴ πρὶν κεκλυσθῆναι γέρον,
θνήσκειν ἑτοίμα, κ' παρίσασθαι σφαγῇ.
τί φήσομεν δ', ἡ πόλις ἢ ἀξιοῖ
κίνδυνον ἡμῶν ὕπερ γ' αἱρεῖσθαι μέγαν,
αὐτοὶ γὰ προστιθέντες ἄλλοισιν πόνους,

πρὶν

καὶ τὴν γεραιὰν μητέρ' Ἀλκμήνην πατρός.
ὦ δυστάλαινα, τῷ μακρᾷ βίᾳ σέθεν.
τλήμων ἐγὼ, πολλὰ μοχθήσας μάτην.
χρῆν χρῆν ἄρ' ἡμᾶς ἀνδρὸς ἐς ἐχθρᾶς χέρας
πεσόντας, αἰσχρῶς καὶ κακῶς λιπεῖν βίον.
ἀλλ' ὅσιά θ' ὅμοι σύμπραξον; ἔχ' ἅπασι δὲ
πέφανται ἐλπὶς τῶνδέ μοι σωτηρίας.
ἐμὲ ἔκδος Ἀργείοισιν ἀντὶ τῶνδ' ἄναξ.
καὶ μήτε κινδύνευε, σωθήτω τέ μοι
τέκν'· ἃ φιλῶν δὴ τἀμὲ ψυχήν· ἴτω.
μάλιστα δ' Εὐρυσθεύς με βούλοιτ' ἄν, λαβὼν
τοὺς Ἡρακλείους σύμμαχον, καθυβρίσαι.
σκαιὸς δ' ἀνήρ· τοῖς σοφοῖς δ' οὐκ, σοφῷ
ἐχθραν συνάπτειν, μὴ μαθὼν φρονήματι.
πολλῆς δ' ἀδείας, καὶ τύχης, τίς ἂν τύχοι;
ὦ πρέσβυ, μὴ νῦν τήνδ' ἐπαυτιῶ πόλιν.
τάχ' ἂν δ' ἡμῖν κέρδος· ἀλλ' ὅμως κακὸν
γένοιτ' ὄνειδος, ὡς ξένους προδώκαμεν.
γενναῖα μὲν τάδ' ἔφας, ἀλλ' ἀμήχανα.
ὃ σοὶ χρὴ τίξων, δοῦρ' ἄναξ στρατηλατεῖ.
τί δ' γέροντος ἀνδρὸς Εὐρυσθεῖ πλέον
θανόντος; ἀλλὰ τόνδε βούλεται κτανεῖν.
δεινὸν δ' ἐχθροῖς βλασταίνοντες ὀργενεῖς,
νεανίαι τε, καὶ πατρὸς μεμνημένοι,
λύμας· ἃ πᾶσιν πάντα προσκοπεῖν χρεών.
ἀλλ' ἔστιν ἄλλην οἶδα πατριωτέραν
βουλήν, ἑτοῖμος, ὡς ἐγὼ ἀμήχανος
χρησμῶν ἀκούσας σοῖς μὲ, καὶ φόβῳ πλέως.
ξένοι, βράσσος μοι μηδὲν ἐξόδοις ἐμᾶς
προσθητε· πρῶτον δὲ τόνδ' ἐξαιτήσομαι.

τ᾽ ὦ, λεγόντων, ὡς δίκαιον ἦ ξένοις
ἐπέταις ἀρήγειν· τ᾽ ἦ, μωρίαν ἐμὴν
κατηγορούντων· ἣν ἢ μὴ δράσω τόδε,
οἰκεῖος ὧδε πόλεμος ἐξαρτύεται·
ταῦτ᾽ ἔν ὅρα σὺ, κἠσυνεξεύρισκ᾽, ὅπως
αὐτόπτε σωθήσεσθε, κἠπίσον τόδε,
κἀγὼ πολίταις μὴ διαβληθήσομαι·
ὡς κ᾽ τυραννίδ᾽ ὥστε βαρβάρων ἔχω·
ἀλλ᾽ ἢν δίκαια δρῶ, δίκαια πάσομαι·
χο ἀλλ᾽ ἦ πρόθυμον ἔσαν, ὑπ᾽ ἐξ θεὸς
ξένοις ἀρήξαι τήνδε χρήξασαν πόλιν·
ἰὼ ὦ τέκν᾽, ἔοικμεν ναυτίλοισιν, οἵτινες
χειμῶνος ἐκφυγόντες ἄγριον μέτος,
ᾗς χεῖρα γῇ συνῆψαν· εἶτα χερσόθεν
πνοιαῖσιν ἠλάθησαν ᾗς πόντου πάλιν·
ὥτω κἀχ᾽ ἡμᾶς τῆσδ᾽ ἀπωθύμεθα γῆς,
ὧδε πρὸς ἀκταῖς ὄντες ὡς σεσωσμένοι·
οἴμοι· τί δῆτ᾽ ἔτερψας ὦ τάλαιν᾽ ἐμὲ
ἐλπὶς τότ᾽, ἃ μέλλουσα διατελῶν χάριν;
συγγνωσὰ γάρτοι κἀτὰ τῦδ᾽, εἰ μὴ θέλοι
κτάνειν πολιτῶν παῖδας· αἰνέσας δ᾽ ἔχω
κἀτὰνθάδ᾽, εἰ θεοῖσι δ᾽ ἠδοκεῖ τάδε
πράσσειν ἐμέ· ὅτοι σοὶ γ᾽ ἀπόλλυται χάρις·
ὦ παῖδες, ὑμῖν δ᾽ ὑπ᾽ ἔχω τί χρήσομαι,
ποῖ τρεψόμεσθα; τίς κ᾽ ἄστεπτος θεῶν;
ποῖον δ᾽ γαῖας ἵερκος ὑπ᾽ ἀφίγμεθα;
ὀλώμεθ᾽ ὦ τέκν᾽· ἐκδοθησόμεσθα δή·
κἀμοῦ μὲν οὐδὲν, εἴ με χρὴ θανεῖν, μέλει,
πλὴν ἤ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών·
ὑμᾶς δ᾽ κλαίω, κἀποικτείρω τέκνα,

κἠ

ἐστιν σάφ' οἶδα· κἠμὲ δ' οὐ σμικρὸν φρονῶν
ἐς τὰς Ἀθήνας· ἀλλὰ τῶν φρονημάτων,
ὁ Ζεὺς κολασὴς τῶν ἄγαν ὑπερφρόνων.
ἦκει στράτευμ' ἀργεῖον, Εὐρυσθεὺς τ' ἄναξ.
ἐγώ νιν αὐτὸς εἶδον· ἄνδρα δ' ἢ χρεὼν
ὅστις στρατηγὸν φησ' ἐπίστασθαι καλῶς,
ὑπ' ἀγγέλοισι τοὺς ἐναντίους ὁρᾶν.
πεδία μὲν οὖν γῆς εἰς τόδ' ὑπ' ἐφῆκέ πω
στρατόν· λιπαρὰν δ' ὀφρύην καθήμενος,
σκοπεῖ· δόκησιν δ' ἣν τόδ' ἂν λέγοιμί σοι.
ποῖα προσάξει στρατόπεδον ταναὸν δορὸς,
ἐν ἀσφαλεῖ τε τῇδ' ἱδρύσεται χθονός.
κἀγὼ τὰ μὲν τοιαῦτ' ἄρτ' ἤδη καλῶς.
πόλις τ' ἐν ὅπλοις, σφάγια θ' ἥτοιμασμένα
ἔσφαγεν, οἷς χρὴ ταῦτα τιμᾶσθαι θεῶν.
θυηπολῆται δ' ἄσυ μάντεων ὕπο,
τροπαιά τ' ἐχθρῶν, κἠμὴ πόλει σωτηρία.
χρησμῶν δ' ἀοιδοὺς πάντας εἰς ἓν ἁλίσας,
ἤλεγξα, κἀβίβλους, κἀπειρυμένα
λόγια παλαιὰ, τῇδε γῇ σωτήρια.
κἀτ' ἄλλων διάφορ' ἐστὶ θεσφάτων
πολλ'· ἓν δ' ἁπάντων γνῶμα τοῦτ' ἐμπίπτει·
σφάξαι κελεύουσίν μὲ παρθένον κόρην
Δήμητρίᾳ, ἥτις ἐστὶ πατρὸς ἀγνοῦς.
ἐγὼ δ' ἔχω μὲν ὡς ὁρᾷς προθυμίαν
τοσήνδ' ἐς ὑμᾶς· παῖδα δ' ὅτ' ἐμὴν κτανῶ,
ὅτ' ἄλλον ἀσῶν τ' ἐμῶν ἀναγκάσω
ἄκοντ'· ἑκὼν δέ τις καλῶς ὅτῳ φρονῇ,
ὅστις τὰ φίλτατ' ἐκ χερῶν δώσει τέκνα·
κἀνῦν πικρὸν ὄν, συστάσεις ἂν εἰσίδοις,

μεγαλησορίαισι δέ γ' ἐμὰς
φρένας ἐφοβήσεις,
μή πω ταῖς μεγάλαισιν ὕτω
καὶ καλλιχόροις Ἀθάναις
ἔλθῃ· σὺ δ' ἄφρων, ὅτ' Ἄργει
Σθενέλου τύραννος,
ἐς πόλιν ἐλθὼν ἑτέραν
γᾶν ἐλάνου' Ἄργους
θεῶν ἱκτῆρας ἀλάτας,
καὶ ἐμᾶς χθονὸς ἀντεχομένους
ξένος ὤν, βιαίως
ἔλῃς, ἃ βασιλεῦσιν ἔξεστιν,
ἢ ἄλλο δίκαιον ἢ πόνων
τῶν ταῦτα καλῶς ἂν ἔχῃ·
πάρα γὰρ ὀρρωδῶ σιν·
εἰρήνα μὲν ἔμοιγ' ἀρίστη·
σὺ δ' ὦ καπόφρων ἄναξ,
λέγω εἰ πόλιν ἕξεις·
οὐχ ὕτως ἀδοκήτως πυρήσεις·
ἃ σοὶ μόνῳ ἔγχος, ἃ δ' ἐμοὶ
τέκν' κατάχαλκός ἐστιν,
ἀλλ' ἃ πολέμων ἱρασάς,
μή μοι δορὶ συναράξῃς
τὰν ἀχρίσων ἔχουσαν
πόλιν, ἀλλ' ἀνάσσε·
ὦ παῖ, τί μοι σύννοιαν ὄμμασι φέρων
ἥκεις, νέον τι πολεμίων λέγεις πέρι;
μέλλουσιν, ἢ πάρεισιν, ἢ τί πυνθάνῃ;
οὐ γάρ τι μὴ φύσῃ γε κήρυκος λόγους·
ἐκ στρατηλὸς, αὐτυχὴς τὰ πρὸς θεῶν

ἐστὶν

ὐδ' ἐν κακίων τυγχάνεις μεγὰς πατρὶς,
πάρων μετ' ἄλλων· ἕνα δ' ἐν πολλοῖς ἴσως
ἄνροις ἂν, ὅστις ἐστὶ μὴ χέρων πατρός.
χο. ἀλλ' ποθ' ἥδε γᾶια τοῖς ἀμηχάνοις
σὺν τῷ δικαίῳ βούλεται προσωφελεῖν·
τοιγὰρ πένης δὴ μυρίας ὑπὲρ φίλων,
ἥντινα· κἀγὼ τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας.
δη. σοὶ τ' ἐξαλείλιπται· κἀτὰ τῶνδ' αὐχῶ γέρον,
τοιαῦτ' ἔσεσθαι· μὴ μονάσειε δ' ἡ χάρις·
κἀγὼ ξὺν ἀστῶν σύλλογον ποιήσομαι·
τάξω δ' ὅπως ἂν τῶν Μυκηναίων στρατὸν
πολλὴν δέχωμαι χειρί· πρῶτα δ' ἐς σκοπὰς
πέμψω πρὸς αὐτῶν, μὴ λάθῃ με προσπεσών·
ταχὺς δ' ἄρχει πᾶς ἀνὴρ βουλεύμασι·
μάντεις τ' ἀθρήσας, θύσομαι· σὺν δ' εἰς δόμους
σὺν παισὶ χώρει, Ζηνὸς ἐξάραντι λιτών·
εἰσὶν δ' οἵ σε, κἂν ἐγὼ θυραῖος ὦ,
μέριμναν ἕξουσ'· ἀλλ' ἴθ' εἰς δόμους γέρον.
ἰό. μὴ δῆτ' ἀπολίποιμι βωμόν· ἐξόμεσθα δὴ
ἱκέται μένοντες ἐνθάδ' ὧν πράξαι πόλιν·
ὅταν δ' ἀγῶνος τοῦδ' ἀπαλλαχθῇς καλῶς,
ἴμεν πρὸς οἴκους· θεοῖσι δ' ἡ κακίοσι
χρὼ μεθ' ὑμῶν συμμάχοισιν Ἀργείων, ἄναξ.
τῷ δ', Ἥρα προσατεῖ Διὸς δάμαρ,
ἡμῶν δ' Ἀθηνᾶ· φημὶ δ' ἐς εὐπραξίαν
κἀτοῦθ' ὑπάρχειν, θεῶν ἀμεινόνων τυχεῖν.
Νικῶ μένη δ' Γαλλὰς, ὑπ' ἀντέξεται.
χο. εἰ σὺ μὲν αὐχεῖς, ἕτεροι
σοῦ πλέον ἐμέλοντο
ξεῖν' Ἀργόθεν ἐπιλεύσσειν.

ψυχὴν ἦλθε διακναίσαι.
Οὐκ ἔστ' ἐμοὶ παισὶ πάλλιον χέρας,
ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ πάγαθ' ὑπάρχειν φύκεναι,
χαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς γὰρ ἀνικήτῳ πόθῳ
κακοῖς ἐποινώνησεν, ὑπ' ἐπαινέσω,
τέκνοις ὄνησιν οὐχὶ ἡδονῆς λιπεῖν·
τὸ δυσυχὲς γὰρ, ἡνίκ' ἐμμένεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμᾶς δὲ κακῶν
εἰς τύχατον πεσόντες, εὕρομεν φίλους
καὶ ξυγγενεῖς τόσ', οἳ τοσοῦσδ' οἰκοῦμεν
Ἑλληνίδος γῆς, τῶνδε πρύτανιν μόνοι·
δότ' ὦ τέκν' αὐτοῖς χεῖρα δεξιὰν, δίτε
ὑμεῖς τε παισὶ, καὶ πέλας προσέλθετε·
ὦ παῖδες, ὡς ἅπειραν ἔλθω μὲν φίλων·
ἦν δ' ὤν ποθ' ἡμῶν ἔσος εἰς πάτραν φανῇ,
καὶ δώματ' οἰκήτητε, καὶ τιμᾶς πατρὸς,
σωτῆρας αὖθ' ἡμᾶς φίλους νομίζετε,
καὶ μή ποτ' εἰς γῆν ἐχθρὸν ἆρεσθαι δόρυ,
μεμνημένοι τῶνδ'· ἀλλὰ φιλτάτην πόλιν
πασῶν νομίζετ'· ἄξιον γὰρ ὑμῖν σέβειν,
εἰ γῆν τοσήνδε, καὶ πελασγικὸν λεὼν,
ἡμῶν ἀπηλλάξαντο πολεμίους ἔχειν,
πλωτοὺς ἁλήτας ἐσορῶντες· ἀλλ' ὅμως
ὑπ' ἐξέδωκαν, ὑδ' ἀπήλασαν χθονός·
ἐγὼ γὰρ καὶ ξῶν, καὶ θανὼν ὅταν θάνῃς,
πολλῷ σ' ἐπαίνῳ Θησέως ὠτὰν πέλας,
ὑψηλὸν αἴρω· καὶ λέγων τάδ', εὐφραίνω,
ὡς δὴ τ' ἐδέξω, καὶ τέκνοισιν ἤρεσας
τοῖς Ἡρακλείοις· εὐγενὴς δ' ἀνὴρ Ἑλλάδι
σώζεις πατρῴαν δόξαν· ἐξ ἐσθλῶν γὰρ εἶ,

κο ὃ βύλομαί σε πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν.
δη κἀγὼ τοιοῦτος· τῶνδε δ' ὃ μεθήσομαι.
κο ἄξω γε μέντοι τὰς ἐμὰς ἐγὼ λαβών.
δη ἦ κἄρ' ἐς Ἄργος ῥᾳδίως ἄπει πάλιν;
κο πειρώμενος δὴ τοῦτό γ' αὐτίκ' ἔσομαι.
δη πλαίων ἄρ' ἄλλῃ τῶνδε, πρὶν ἐς ἀμβολὰς
χο μὴ πρὸς θεῶν πίτνημα τολμήσεις βέβειν.
δη ἦ μήν' ὁ κῆρυξ σωφρονεῖν μαθήσεται.
χο ἄπελθε κἀσύ, τῶνδε μὴ βίᾳ ἄναξ.
κο στείχω· μιᾶς δ' χειρὸς ἀσθενὴς μάχη.
ἥξω δὲ πολλὴν Ἄρεος ἀργεῖον λαβὼν
πάγχαλκον αἰχμὴν δοῦρο· μυρίοι δέ με
μένουσιν ἀσπιστῆρες, Εὐρυσθεὺς τ' ἄναξ
αὐτὸς στρατηγῶν· ἀλλὰ θυμὸς ἐπ' ἐχάτοις
παραδοκῶν τὰν θέσδε, τέρμασιν μένειν.
λαμπρὸς δ' ἀνήσας σὴν ὕβριν, φανήσεται
σοὶ, καὶ πολίταις, γῇ τε τῇδε, κἠμφυτοῖς.
μάτην δ' ἥβην ὧδ' ἐν ἄλγει κεκτῶ μέγα
πολλὴν ἐν Ἄργει, μή σε τιμωρὸν μένοι.
δη φθάρω· τόσον δ' Ἄργος, ὃ δίδοικ' ἐγώ.
ἐνθένδε δ' ἦ μ' ἔμελλες αἰχμὰς ἐμὲ,
ἄξειν βίᾳ τοσάδ'· ὃ δ' Ἀργέων πόλει
ὑπήκοον τήνδ', ἀλλ' ἐλευθέραν ἔχω.
χο ὥρα προνοεῖν, πρὶν ὅρκοις πεδάσαι
στρατὸν Ἀργέων· μάλα δ' ὀξὺς Ἄρης
ὁ Μυκηναίων· ἐπὶ τοῖσι δὴ μᾶλλον ἔτ' ἢ πρίν.
πᾶσι δ' ἕκτος κήρυξι νόμος,
δὶς τόσα πυργῶν τ' γίνομένων·
πόσα νιν λέξειν βασιλεῦσι δοκεῖς,
ὡς δήν' ἔπαυεν, ἢ παρὰ μικρὸν

ἐθλὼν γεγῶτες, δυσυχῶς ἀναξίως.
Δη τριταῖα μ' ἀναπάξουσι συμφορᾶς ὁδοὶ
Ἰόλαε, τὰς σὰς μὴ παρώσασθαι ξένους.
τὸ μὲν μέγιστον, Ζεὺς, ἱφ' ᾧ σὺ βωμίους
βακχᾷς, νεοσῶν τήνδ' ἴχνη παπήγυιαν.
τὸ συγγενές τε, κὴ τὸ πρὸ φίλειν, καλῶς
πράσσειν παρ' ἡμῶν τάσδε πατρῴαν χάριν.
τό, τ' αἰσχρὸν, ὅπερ δὴ μάλιστα φροντίσαι.
εἰ δ' ἀρήσω τόνδε συλλαβεῖν βίᾳ
ξένους πρὸς ἀνδρὸς βωμὸν, ὃν ἐλεύθερον
οἰκῶν δοκήσω χαίειν. Ἀργείοις δ' οὐκ ἐῶ
ἱππέας προσβῆναι. κὴ τάδ' ἀγχόνης πέλας.
ἀλλ' ὠφελεῖς ἂν ἀτυχέστερον μολὼν.
ἔμως γὴ κἠγὼ μὴ τρέσῃς, ὅπως σέ τις
σὺν παισὶ βωμοῦ τοῦδ' ἀποσπάσῃ βίᾳ.
σὺ δ' Ἄργος ἐλθὼν, ταῦτά τ' Εὐρυσθεῖ φράσον,
πρὸς τοῖσδ' ἴτ' ἔστι τοῖσίδ' ἐμπαλὼ ξένοις,
δίκης κυρήσει. τάσδε δ' οὐκ ἄξεις ποτέ.
Κο ὑπὲρ δίκαιον ἦ τι κἠγὼ λόγῳ;
Δη κοὐ πῶς δίκαιον τὴν ἱκέτιν ἄγειν βίᾳ;
Κο ὕβρις ἐμοὶ τόδ' αἰσχρὸν, ἀλλὰ σὺ βλάβος.
Δη ἐμοὶ, ἐάσουσι τάσδ' ἐφέλκεσθαι μεθῶ.
Κο σὺ δ' ἐξέριζε. πᾷ τ' ἐκεῖθεν ἄξομεν.
Δη σκαιὸς πέφυκας, τοῦ θεοῦ πλέον φρονῶν.
Κο δῶρ' ὡς ἔοικε τοῖς κακοῖσι φαυλτέον.
Δη ἅπασι κοινὸν ῥῦμα δαιμόνων ἔδρα.
Κο ταῦτ' ἂν δοκήσοι τοῖς Μυκηναίοις ἴσως.
Δη ὑκῶν ἐγὼ τῶνδ' εἰμὶ κύριος.
Κο βλάπτων ἐκείνους μηδὲν, ἂν σὺ σωφρονῇς.
Δη βλάπτεσθ' ἐμοῦ γε μὴ μιαίνοντος θεούς;

σοὶ δ' ὡς ἀνάγκη τῆσδε βούλομαι φράσαι
σώζειν, ἐπ' ἦπαρ τῆσδε προσκείσῃς χθονός.
Γίτθας μὲν ἐστι Γέλοπος· ἐκ δὲ Γιτθέως,
Λίβρα· πατὴρ δ' ἐκ τῆσδε γεννᾶται σέθεν
Θησεύς· πάλιν δὲ τῶνδ' ἄνωθέν σοι γένος.
Ἡρακλείης ἦν Ζηνὸς, Ἀλκμήνης τε παῖς·
κείνη δὲ Γέλοπος θυγατρός· αὖ τανυφίῳ
πατὴρ ἦν ἥδε σός τε, κἀτέων γεγώς.
γένους μὲν ἥκεις ὧδε τοῖσδε Δημοφῶν·
ἃ δ' ἐκτὸς ἤδη τῶν προσηκόντων σε δεῖ,
τάδ' ἐκλέγω σοι πᾶσι· φημὶ γάρ ποτε
σύμπλους γενέσθαι τῶνδ' ὑπασπίζων πατρὶ
ξωσῆρα Θησεῖ τ' πολυκτόνον μέτα,
ἅδρυτ' ἐρυμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν
πατέρα σόν· Ἑλλὰς πᾶσα τοῦτο μαρτυρεῖ.
ὧν ἀντιδοῦναί σ' οἶδ' ἀπαιτοῦσι χάριν,
μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τῶν σῶν ἀποσπασθέντας ἐκπεσεῖν χθονός.
σοὶ δ' τ' δ' αἰσχρὸν χωρὶς, ἤν τε πόλει κακὸν,
ἐκ ἑτέρας ἀλήτας, συγγενῆς· οἴμοι κακῶν.
βλέψον πρὸς αὐτὸς βλέψον, ἕλκεσθαι βίᾳ.
ἀλλ' ἄπτομαί σε, καὶ καταστέφω χεροῖν·
καὶ πρὸς γενείου, μηδαμῶς ἀτιμάσῃς
τοὺς Ἡρακλέους παῖδας εἰς χέρας λαβών·
γενοῦ δὲ τοῖσδε συγγενὴς· γενοῦ φίλος·
πατήρ· ἀδελφός· δεσπότης· ἅπαντα δ'
ταῦτ' ἐστὶ πρέσβευ, πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν.
ὥκτειρ' ἀνήκουστ' ἄνδρ' ἀμοιρίας ἄναξ.
τὴν δ' αὐγένειαν τῆς τύχης νικῶ μίνην,
νῦν δὴ μάλιστ' ἐσῄδομεν· οἶδε δ' πατρὸς

δος μηδέν· ἀλλὰ τἄμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ,
κτῆσαι Μυκήνας· μηδ' ὅπερ φιλῇ τε δρᾶν,
πάθῃς σὺ τοῦτο, τὰς ἀμείνονας παρὼν
φίλας ἑλέσθαι, τὰς κακίονας λάβῃς.
τίς ἂν δίκην κρίνοιεν, ἢ γοῦν λόγον,
πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
ἄναξ, ὑπάρχῃ μὲν τόδ' ἐν τῇ σῇ χθονὶ
εἰπεῖν, ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει παρεστί μοι.
κοὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν·
ἡμῖν γὰρ καὶ τῷδ' ὑδὲν ἐστιν ἐν μέρει.
ἐπεὶ δ' Ἄργος οὐδὲν ἐσθ' ἡμῖν ἔτι
φίφῳ δοπῆσαν, ἀλλὰ φεύγομεν πάτραν,
πῶς ἂν δικαίως ὡς Μυκηναίους ἄγοι,
ὧδ' ὄντας ἡμᾶς, οὓς ἀπήλασε χθονός;
ξένοι γὰρ ἐσμεν· ἢ τ' Ἑλλήνων ὅρον
φεύγειν δικαιοῦτ', ὅστις ἂν τἄργος φύγοι.
ἔκανε Ἀθήνας γ', ἢ κἄρ' Ἄργους φόβῳ
τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἐξελῶσι γῆς.
εἰ γάρ τι πράσσεις ἐστίν, οὐ δ' ἀχαΐκὸν
πόλισμ', ὅθεν σὺ τόσδε, τῇδίκῃ μὲν οὔ,
ὁ δ' Ἄργος ὀργῶν οἷάπερ καὶ νῦν λέγεις,
ἥλωνες ἱππέας βωμίους παθὼν μένος.
εἰ δ' τόδ' ἔστι, καὶ λέγειν κρίνουσι σοὺς,
ἢ οἶσθ' Ἀθήνας τάσδ' ἐλευθέρας ἔτι.
ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα, καὶ φύσιν,
θνήσκειν θελήσουσ'· ἢ δ' αἰχύνη, βάρος
τὸ ξῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσι νομίζεται.
πόλιν μὲν ἀρκεῖ· καὶ δὲ νῦν ἐπίφθονον
λίαν γ' ἐπαινεῖν ἐστι· πολλάκις δὲ δὴ
κἀγὼ βαρυστόμου, οἷσθ' ἄρα γ', αἰνέσας.

ἐν τοῖσι δ' αὐτοῖς τοῖσιν ἔσαμεν λόγοις,
κὐδεὶς ἐτόλμησ' ἴδια προσθέσθαι κακά.
ἀλλ' εἴ τιν' ἡμῶν εἰς σὲ μωρίαν ἐσπεμμένοι,
δῶρ' ἦλθον εἰς πίνδυνον, ἐξ ἀμηχάνων
ῥιπτοῦντες, εἴτ' ὄν, εἴτε μὴ, γενήσεται.
ὑμᾶς δὲ φρενήρη γ' ὄντα σ' ἐλπίζουσί που
μόνον τοσαύτης, ἣν ἐπῆλθον Ἑλλάδος,
τὰς τῶνδ' ἀβούλους ξυμφορὰς κατοικτίσειν.
φέρ', ἀντίβιος δή, τόσδε γ' εἰς γαῖαν πάρες,
ἡμᾶς τ' ἰάσας ἐξάγειν, τί περδανεῖς;
τὰ μὲν παρ' ἡμῶν, τοιάδ' ἔστι σοι λαβεῖν.
Ἄργος τοσόνδε χεῖρα, τήν τ' Εὐρυσθέως
ἰσχὺν ἅπασαν τῇδε προσθέσθαι πόλει.
ἣν δ' ἐς λόγους τε, κἀς τὰ τῶνδ' οἰκτίσματα
βλέψας πεπαυθῇς, ἐς πάλιν παβίσεται
δορὸς τ' πρᾶγμα. μὴ δὲ ὡς μεθήσομεν
δόξης ἀγῶνα τόνδ' ἄτερ χαλυβικῆς.
τί δῆτα φήσεις; ποῖα πιδὶ' ἀφαιρεθεὶς,
Τιρυνθίοις θῆς πόλεμον Ἀργείοις ἔχειν;
ποίοις δ' ἀμύνων συμμάχοις; τίνος δ' ὕπερ
θάψῃς νεκρὸς πεσόντας; ἢ κακὸν λόγον
κτήσῃ πρὸς ἀστῶν, ἡ γέροντος ὕπνια
τύμβῳ τὸ μηδὲν ὄντος ὡς ἔπειν ἔπος,
παίδων τε τῶνδ' εἰς ἄντλον ἐμβήσῃ πόδα.
ἐρᾷς τὸ λῷστον ἐλπίδ' εὑρήσειν μόνον;
κἀς τοῦτο πολλῷ τῷ παρόντος ἐνδεεῖς.
κακῶς δὲ Ἀργείοισιν οἵδ' ὡπλισμένοι,
μάχοιντ' ἀνιβάσαντες, ἡ τοῦτό σε
ψυχὴν ἐπαίρει· χ' ὧν μέσω πολὺς χρόνος,
ἐν ᾧ διεργασθῆτ' ἄν. ἀλλ' ἐμοὶ πίθου.

χο ἐσθλῆ πατρὸς παῖς Δημοφῶν ὁ Θησέως·
πο πρὸς τόνδ' ἀγὼν τις ἆρα τῷδε τῷ λόγῳ
μάλις' ἂν εἴη· τἆλλα δ' εἴρηται μάτην.
χο ἦ μὴν ὅδ' αὐτὸς ἔρχεται, σπουδὴν ἔχων,
Ἀκάμας τ' ἀδελφὸς, τῶνδ' ἐπήκοοι λόγων.
δη ἐπ' ἄκρῳ ἵφθης πρέσβυς ὢν, νεωτέρους
βοηδρομήσας τήνδ' ἐπ' ἐχάραν Διός,
λέξον τίς ὄχλον τόνδ' ἀθροίξεται τύχη.
χο ἵκεται πάθητε παῖδες οἵδ' Ἡρακλέους,
βωμὸν καταστέψαντες, ὡς ἑρᾶς ἄναξ,
πατρός τε πιστὸς Ἰόλεως παρασάτης.
δη τί δῆτ' ἰυγμῶν ὧδ' ἐδέξατο συμφορά;
χο βία νιν ἕστος τῆσδ' ἀπ' ἐχάρας ἄγειν
ξυτῶν, βοὴν ἔσωσε, κἀσφιλεῖ γόνυ
γέροντος, ὥστε μοι βαλεῖν οἴκτῳ δάκρυ.
δη κἀμὴν σολὴν γ' ἕλληνα, κἠρυθμὸν πέπλων
ἔχει· τὰ δ' ἄλλα, βαρβάρου χερὸς τάδε.
σὸν δὴ τὸ φράζειν ἐστὶ, μὴ μέλλειν τ' ἐμοὶ,
ποίας ἀφῖξαι δῶρο γῆς ὄρους λιπών.
πο ἀργεῖός εἰμι· τοῦτο κ' θέλεις μαθεῖν·
ἐφ' οἷσι δ' ἧκω, καίπερ οὐ λέγειν θέλων,
πέμπει Μυκηνῶν δῶρόμ' Εὐρυσθεὺς ἄναξ,
ἄξοντα τοῦσδε· πολλὰ δ' ἦλθον ὦ ξένε
δίκαι' ὁμαρτῆ δρᾶν τε, κἀλέγειν ἔχων·
ἀργεῖος ὢν κ' αὐτὸς, Ἀργείους ἄγω,
ἐκ τῆς ἐμαυτοῦ τοὺς δραπέτας ἔχων,
νόμοισι τοῖς ἐκεῖθεν ἐφεσμένους
βαλεῖν· δίκαιοι δ' ἐσμὲν οἰκοῦντες πόλιν,
αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς κυρίως κράτειν δίκας.
πολλῶν γὰρ ἄλλων ἑστίας ἀφιγμένων,

ἐν

ιο ὑ νησιώτην ὦ ξένοι τρίβω βίον,
ἀλλ' ἐκ Μυκηνῶν σὺν ἀφίγμενα χθόνα.
χο ὄνομα τί σε χέρον μυκηναίος
ὢν ὄμαξε λαός;
ιο τ' Ἡράκλειον ἴσε πυ παρασάτην
Ἰόλαον; ὑ κ' ὦ μ' ἀκήρυκτον τόδε.
χο διδ' ἡσακύσας ἢ πρίν. ἀλλά πῦ ποτ' ἐν
χερὶ σᾷ κομίξεις κόρυς τιοτρεφεῖς φράσον.
ιο Ἡρακλέους οἵδ' εἰσὶ παῖδες ὦ ξένοι,
ἱκέται σέβειν τε, κ' πόλεως ἀφιγμένοι.
χο τί χρέος; ἢ λόγων πόλεως ἔντεπέ μοι
μέλομέν ῳ τυχεῖν.
ιο μήτ' ἐκδοθῆναι, μήτε πρὸς βίαν θεῶν
τ' σῶν ἀποσπασθέντες εἰς Ἄργος μολεῖν.
κο ἀλλ' οὕτι τοῖς σοῖς διανοίαις τάδ' ἀρκέσει,
ὃς σὺ πρατῶντες, ἐνθάδ' οὐρίσκυσίσε.
χο εἰκὸς θεῶν ἱκτῆρας αἰδεῖσθαι ξένε,
κ' μὴ βιαίῳ χειρὶ,
δαιμόνων ἀπολέσειν σ' ἔδη.
πότνια δ' δίκα, τάδ' ὑ πέσεται.
κο ἔκπεμπε νῦν γῆς τόσδε τὸς Εὐρυσθέως,
κὐδὲν βιαίῳ τῇδε χρήσομαι χερί.
χο ἄθεον, ἱκεσίαν μεθεῖναι πόλει
ξένων πρὸς τὸ πᾶν.
κο Καλὸν δ' ἐγ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πέδα,
» εὐβουλίας τυχόντα τῆς ἀμείνονος.
χο ὑκοῦν τυράννῳ τῆσδε γῆς φράσαντάσε
χρὴν ταῦτα τολμᾶν, ἀλλὰ μὴ βίᾳ ξένους
θεῶν ἀφέλκειν· γῆν σέβου τ' ἐλευθέραν.
κο τίς δ' ἐστ' χώρας τῆσδε, κἀπόλεως ἄναξ;

πόλιν τ' ἀφῖχθαι σύμμαχον, καλῶς φρονῶν;
ἐ γάρ τις ἐστὶν ὃς πάροιθ' ἁρπάσεται
τὴν σὴν ἀχρᾶδα δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως.
χώρει· τί μοχθῇς ταῦτ'; ἀνίσασθαί σε χρὴ
εἰς Ἄργος, ἔστι λάσιμος μίνυθος ἵππος.
ἰὼ ἐ δῆτ', ἐπεί μοι βωμὸς ἀρκέσει θεῶν,
ἐλευθέρα τε γαῖ', ἐν ᾗ βεβήκαμεν.
κο βούλει πόνον μοι τῇδε προσθεῖναι χερί;
ἰὼ ἔτοι βίᾳ γε μ' οὐδὲ τῇδ' ἄξεις λαβών.
κο γνώσῃ σύ· μάντις δ' οἶσθ' ἄρ' ἐ καλὸς τάδε.
ἰὼ ἐκ ἂν γένοιτο τοῦτ', ἐμοῦ ζώντος ποτε.
κο ἄπαιρ'· ἐγὼ γὰρ τῇδε, κἂν σὺ μὴ θέλῃς,
ἄξω, νομίζων ἔμπεδον εἰσ' Εὐρυσθέως.
ἰὼ ὦ τὰς Ἀθηναίας ἀρὸν οἰκοῦντες χθόνα,
ἀμύνετ'· ἐκπέπτωκα δ' ὄντως ἀγοραίου Διός,
βιαζόμεθα, κοὐ σίφη μιαίνεται,
πόλις τ' ὄνομος, κοὐθεῶν ἀτιμία.
χο ἔα ἔα· τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας
ἔσπεσε; ποίαν συμφορὰν δ' ἥξει τάχα;
ἰὼ ἴδετε τὸν γέροντα
μᾶλλον ἐπὶ πόδῳ
χύμενον· ὦ τάλας.
χο πρὸς τοῦ, ποτ' ἐν γῇ πῶμα δύσηνον πιτνῇς;
ἰὼ ἰὼ ξένοι με, σὺς ἀτιμάζων θεὺς
ἔλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων.
χο ἰὼ τίνος γῆς ὦ γέρον τετράπολιν
ξύνοικον ἦλθες λαόν;
ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ,
κατίσχιτ' ἐκλιπόντες
Εὐβοϊδ' ἀκτάν;

ἐγὼ ἦ, σὺν φάγγοι συμφάγω τέκνοις,
ἢ σὺν καπῶς πράσσοι, συμπράσσω καπῶς,
ὀκνῶν προδῦναι, μή τις ὧδ' εἴπῃ βροτῶν,
ἴδιαθ', ἐπειδὴ πᾶσιν ὐκ ἔστι πατὴρ,
Ἰόλαος ὐκ ἤμυνε, συγγενὴς γεγώς.
πάσης ἦ χώρας Ἑλλάδος τητώμενοι,
Μαραθῶνα, ἢ σύγκληρον ἐλθόντες χθόνα,
ἱκέται παθιζώμεθα βωμοὺς θεῶν,
προσωφελῆσαι παῖδας ἢ τῆσδε χθονὸς
δίαιρ' κατοικῆν Θησέως παῖδας λόγος,
πλήρωμα χθόντας, ἓν γένος Πανδίονος,
τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας· ὧν ἕκατι, τέρμονας
κλεινῶν Ἀθηνῶν τόνδ' ἀφικόμεθ' ὅρον.
δυοῖν γε ῥόντοιν ἦ στρατηλᾶται φυγή.
ἐγὼ μὲν ἀμφὶ τοῖσδε χαλκάσω τέκνοις.
ἥδ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνης γένος,
ἔσωθε ναοῦ τῶνδ' ἀπηναλισμένη,
σώζει· νέας δὲ παρθένους αἰδὼς μέθα
ὄχλῳ πελάζειν, πάππιβωμιοστατεῖν.
Ὑλλος δ', ἀδελφοί θ', ὅσοι πρισβεύει γένος,
ξητοῦσιν ὅπῃ γῆς πύργον οἰκιοῦμεθα,
ἣν τῆσδ' ἀπωθώμεθα πρὸς βίαν χθονός.
ὦ τέκνα, τέκνα, δοῦρο λαμβάνεσθ' ἐμῶν
πέπλων· ἱρῶ κήρυκα τόνδ' Εὐρυσθέως,
σέβοντ' ἐφ' ἡμᾶς· ὃν διωκόμεθ' ὕπο,
πάσης ἀλῆται γῆς ἀπεστερημένοι.
ὦ μῖσος, εἴθ' ὄλοιο, χὠ πέμψας ἀνήρ·
ὡς πολλὰ δὴ κἀμοὶ τῶνδε γενναίῳ πατρὶ,
ἐν τῇδε ταὐτῇ σώματος ἤγγειλας κακά.
ποθ ἦπου παθεῖσθαι τήνδ' ἔδραν παλὴν δοκῇς,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΑΙ.

Αλλά τοτ' ἐστὶ τοῦτ' ἐμοὶ
δεδογμένον,
ὁ μὲν δίκαιος, τοῖς πέλας
πέφυκ' ἀνήρ.
ὁ δ' εἰς τὸ κέρδος λῆμ' ἔχων ἀνειμένον,
πόλει τ' ἄχρηστος, κ' συναλλάσσειν βαρὺς,
αὐτῷ δ' ἄριστος· οἶδα δ' ὑ λόγῳ μαθών·
ἐγὼ δ' αἰδοῖ κ' τὸ συγγενὲς σέβων,
ἐξὸν κατ' Αργος ἡσύχως ναίειν, πόνων
πλήσων μετέσχον ὡς ἀνὴρ Ηρακλεῖ,
ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν· νῦν δ' ἐπεὶ κατ' ὄρανὸν
ναίει, τὰ πείνω τέκν' ἔχων ὑπὸ πτεροῖς,
σώζω τάδ', αὐτὸς δεόμενος σωτηρίας·
ἐπὶ δ' αὖ τ' ἐμῆς ἀπηλλάχθη πατὴρ,
πρῶτον μὲν ἡμᾶς ἦλθε Εὐρυσθεὺς πτανῆν·
ἀλλ' ἐξέδραμον· κ' πόλις μὲν οἴχεται,
ψυχὴ δ' ἐσώθη· φάγομεν δ' ἀλώμενοι,
ἄλλην ἀπ' ἄλλης ἐξορίζοντες πόλιν·
πρὸς τοῖς δ' ἄλλοις κ' τόδ' Εὐρυσθεὺς κακοῖς,
ὕβρισμ' ἐς ὑμᾶς ἠξίωσεν ὑβρίσαι,
πέμπων ὅπῃ γῆς πυνθάνοιθ' ἱδρυμένους
κήρυκας, ἐξαιτῆ τε, κἀξέπραξε χθονὸς,
πόλιν προτιμῶν Αργος, ἢ σμικρὰν φίλων
ἔχθραν γενέσθαι, χ' ἅμ' αὐτῷ δυστυχεῖν θ' ἅμα.
οἱ δ' ἀσθενεῖ μὲν τἀπ' ἐμοῦ δεδορκότες,
σμικρὸς ὢν τόσδε, κ' πατρὸς τητώμενος,
τοὺς πρόσπολους σέβοντες, ἐξέφυγόν γῆς·

ἐγὼ δ',

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ἰόλαος.	Θεράπαινα.
Κοτρών.	Ἀλκμήνη.
Χορός.	Ἄγγελος.
Δημοφῶν.	Εὐρυσθεύς.
Μακαρία.	
Παρθένος.	

Προλογίζει ὁ Ἰόλαος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΗΡΑ
ΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἰόλαος υἱὸς ἦν Ἰφικλέους, ἀδελφιδοῦς δὲ Ἡρακλέους. ἐν νεότητι δ' ἐκείνῳ συστρατευσάμενος, ἐν γῆ ρᾳ τοῖς ἐξ ἐκείνου βουβὸς ἄνευς παρέσῃ. τῶν δὲ παίδων ἐξ ἀπάτης ἐλαυνομένων γῆς ὑπ' Εὐρυσθέως, ἔρχ αὐτοὺς ἦλθεν ἐς Ἀθήνας. κἀκεῖ προσφυγὼν, τοῖς θεοῖς ἔχει τὴν ἀσφάλειαν, Δημοφῶντος τῆς πόλεως κρατοῦντος. Κοπρέως δὲ τοῦ Εὐρυσθέως κήρυκος ἀπαιτοῦντος τοὺς ἱκέτας, ἐκώλυσεν αὐτὸν ὁ δὲ, ἀπῆλθε, πόλεμον ἀπειλήσας προσδέχεσθαι. Δημοφῶν δὲ, τὸ τὸ μὲν ὠλιγώρει. χρησμῶν δὲ αὐτῷ νικηφόρων γενέσθαι των, ἐὰν Δήμητρι τὴν ὠγενεστάτην παρθένων σφάξῃ, τοῖς λόγοις βαρέως ἔχ ν. ὅτε δὲ ἰδίαν, ὅτε τῶν πολι τῶν τινος θυγατέρα χάριν τῶν ἱκετῶν ἀποκτεῖναι, δίκαιον ἡγεῖται. τὴν μαντείαν δὲ προαγοῦσα μία τῶν Ἡρακλέους παίδων Μακα ρία, ἣν θάνατον ἑκουσίως ὑπέ- στη. ταύτην μὲν οὖν ὠγενῶς ἀποθανοῦσαν, ἐτίμη σεν. αὐτοὶ δὲ τὸς πο λεμίους ἐπιόν- τες παρόντας, εἰς τὴν μά χην ὥρμη σαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

EVRIPIDIS HERCVLIDAE.

κύ πῶς ἔπτας; ὄνομα μεταβαλὼν παιᾶνα λέγεις;
ὀδυ ὅπερ γ' ὀφύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσεύς.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας.
καπῶς ἂν Τροίαν διεπυρωσάμην,
εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην.
κύ αἴ· αἴ· παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεράινεται.
τυφλὴν ἄρ' ὄψιν ἐν σίδηρ ἔφησεν μ' ἕξειν
Τροίας ἀφορμηθέντος· ἀλλὰ καί σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισε,
πολὺν θαλάσσης χρόνον ἐναυρύμενον.
ὀδυ πλάσειν σ' ἄνωγα· κἀδόρχ' ὅπως λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, κἀνιὼς σκάφος
ἥσω πρὸς ὀντον σικελὸν, ἵστ' ἐς μὴν πάτραν.
κύ ὦ δῆτ', ἐπεί σε τῆσδ' ἀπορίξας πέτρας
αὐτοῖσι σὺν τούτοισι συντρίψω βαλών.
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον ἕρπω, καίπερ ὢν τυφλὸς,
διὰ μφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων πόδι.
χο ἡμᾶς δ' ἐρέσσειν τῶνδ' Ὀδυσέως ἔντες,
τελοῦσιν βαρχίῳ δαλάσσιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

τόρνᾳ, ἕλκε, μή σ' ἐξοδυνηθῇς,
δράσῃ τι μάταιον.
κύ ὤμοι· κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμῶ σέλας.
χο καλός γ' ὁ παιάν· μέλπε μοι τόνδε Κύκλωψ.
κύ ὤμοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ἐλώλαμεν.
ἀλλ' ὅτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας,
χάροντες, ὑδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι δὲ
σταθεὶς φάραγγος, τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.
χο τί χρῆμ' ἀΰτεῖς ὦ Κύκλωψ; Κύ· ἀπωλόμην.
χο αὐχρός γε φαίνῃ. Κύ· καὶ πὶ τοῖσδ' ἐγὼ ἄβλεπτος.
χο μεθύων κατέπεσες εἰς μέσους τοὺς ἄνθρακας.
κύ Οὔτις μ' ἀπώλεσεν. Χο· ἦ κἄρ' οὐδὲς ἡδίκει.
κύ Οὔτις με τυφλοῖ βλέφαρον. Χο· ἦ κἄρ' οὐ τυφλός;
κύ ὡς δὴ σύ. Χο· κῆτα πῶς σύ; τίς σ' ἂν θείη τυφλόν;
κύ σκώπτεις· ὁ δ' Οὔτις, πῦ 'στίν; Χ· ὑδαμοῦ Κύκλωψ.
κύ ξένος, ἵν' ἐρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν.
ὁ μιαρός· ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα, κατέπαυσε.
δεινὸς δ' οἶνος, κἦτα παλαίεσθαι βαρύς.
πρὸς θεῶν πιφύγω σ', μίνυσ' ἔσω δόμων.
χο ἤτοι σιωπῇ πέτραν ἐπήλυγα
λαβόντες, ἑσήκασι. Κύ· ποτέρας τῆς χειρός;
χο ἐν δεξιᾷ. Κύ· πῦ; Χο· πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.
ἔχῃς; Κύ· κακόνγε πρὸς κακῷ τὸ πρανίον
πάσας κατέαγα. Χο· κἄσε διαφεύγουσ' ἴσως.
κύ ἐ τῆσδ', ἐπεὶ τῆσδ' εἶπας. Χο· ἐ ταύτῃ λέγω.
κύ πῇ γάρ; Χο· περιάγουσί σε πρὸς ἀριστερά.
κύ οἴμοι· γελῶμαι· κερτομῇ μ' ἐν κακοῖς.
χο ἀλλ' ὧδε εἶτ'· ἀλλὰ πρόσθεν ἕστηκεν.
κύ ὦ πανοῦργε, πῦ ποτ' ᾖς; Οδ· τηλοῦ σέθεν,
φυλακᾶσι φρουρῶ δῶμ' Ὀδυσσέως τόδε.

ἴσω μολόντες· διὰ πυρὸς δ' ἴτω καλῶς·
ὑμῶν σὺ τάξεις ὕστινας πρώτους χρεών,
ἢ τὸ μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωπος, ὡσὰν τῆς τύχης κοινώμεθα.
χο ἡμεῖς μὲν ἴσμεν μακρότεροι πρὸ τοῦ πυρὸς
ἑστῶτες, ὠθῶν πρὸς τ' ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ·
ἡμι ἡμᾶς δ' ὑγρὸν ὀρτίως γεγενήμεθα.
ὀδυ ταυτὶ πέπονθα' ἄρ' ἐμοί· Χο· τὰς δὲ πεύσας
ἑστῶτες ἐσάωθημεν ὑπ' οἶδ' ἐξότου.
ὀδυ ἑστῶτες ἐσάωθητε; Χο· ἢ τὰ δ' ὄμματα
μέτεστιν ἡμῶν κἀνέως ἢ τέφρας πόθεν·
ὀδυ ἄνδρες πονηροί, κοὐδὲν οἵδε ξὺν μαχοι.
χο ὅτιὴ τὸ νῶτον, τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
κἢ τὰς ὀδόντας ἐκβαλεῖν ἐν βύλοιμαι
τυπτόμενος; αὕτη γίνεται πονηρία.
ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
ὡς αὐτόματον τὴν δαλὸν εἰς τὸ πρανὲς
στείχοντ' ὑφάπτειν τὴν μονῶπα παῖδα γῆς·
ὀδυ πάλαι μὲν ἤδειν σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει·
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον· τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις,
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη· χἠρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
ἀλλ' ὧν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐτυχίαν
φίλων κελεύσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.
χο δράσω τάδ'· ἐν τῷ καρὶ κινδυνεύσομεν·
κελεύσμάτων δ' ἕνατι τυφλώσω Κύκλωψ.
ἰώ· ἰώ· γενναιότατα ὠθεῖτε, παίσετε,
ἐκκαίετε τὸν ὀφρῦν
θηρὸς τὸ ξυνοδαίτα·
τυφέτω καιέτω·
τὸν Αἴτνας μηλοτόμον

σύ τ' ὦ μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμ' ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοσυγῇ,
κ' μὴ τί καλλίσυσι τρωϊκοῖς πίνοις,
αὐτόν τε, ναύτας τ' ἀπολίσητ' Ὀδυσέα,
ὑπ' ἀνδρὸς, ᾧ θεῶν ὐδὲν ἢ βροτῶν μέλῃ.
ἢ τ' τύχην μὲ δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν,
τὰ δαιμόνων ἢ, τῆς τύχης ἐλάσσονα.
χο λήψεται τ' τράχηλον
ἐντόνως ὁ καρκίνος
τῶν ξένων δαιτυμόνες.
πυρὶ τ' τάχα
φωσφόρης ὀλεῖ κόρας.
ἤδη δαλὸς ἡνθρακωμένος
πρύπεται εἰς ἀοδιὰν,
δρυὸς ἄσπετον ἔρνος.
ἀλλ' ἴτω Μάρων.
πραείτω μαινόμενος.
ἐξελείτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς τί μὴ κακῶς.
κἀγὼ τ' φιλοκιασφόρον
βρόμιον τοθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;
ὀδυ σιγᾶτε πρὸς θεῶν θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα σώματος. ὐδὲ πνεῖν ἐῶ,
ὑ σκαρδαμύσσειν, ὐδὲ χρίμπτεσθαί τινα,
ὡς μὴ ξυνερθῇ τὸ κακὸν, ἔστ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.
χο σιγῶμεν ἐγκάψαντες ἀθέρα γνάθοις.
ὀδυ ἄγε νῦν ὅπως ἅψεσθε τοῦ δαλοῦ χερῶν,

συντεῖναι ἢ σιγῶντα χρὴ τῷ πώματι.

ΝΥ πατάσσω. Σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

ΟΔΥ κἂν ἅπασά με δαπανᾷ πρὸς πολλὴν πολύν,
τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλῶ.
ἢν δ' ἐπιλίπῃ τι, ξηραυχῶ σ' οἰβάσιος.

ΝΥ ἰὺ ἰύ.
ὡς ἐξίνυσα μόγις, ἄπρατος ἡ χάρις.
ὁ δ' ὑρανός μοι, συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι· τοῦ Διὸς δ' ὑπὸ βρέτος
λύσω· τὸ πάντα δαμόνων ἀγνὸν σέβας,
ἢ ἂν φιλήσαι μ' αἱ χάριτες πειρῶσί με.
ἄλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι,
κἀλλισαίνη τὰς χάριτας· ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.

ΣΙΛ ἐγὼ δ' ὁ Διὸς εἰμι Γανυμήδης Κύκλωψ.

ΝΥ ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζων ἐγὼ 'κλεψ' τοῦ Δαρδάνου.

ΣΙΛ ἀπόλωλα παῖδες· χύτλια πείσομαι κακά.

ΧΟ μέμφῃ τ' ἐρασὴν, κἀν τρυφαῖς πεπωκότα.
οἴμοι πικρότατον ὕπνον ὕφομαι τάχα.

ΟΔΥ ἄγε δὴ Διονύσου παῖδες, ἀγρίᾳ τίνα
ἔνδον μὲ ἀνὴρ τῷδ' ὕπνῳ παρειμένος,
τάχ' ἐξ ἀναιδὴς φάρυγγος ὠθήσῃ ῥία.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθῇ πρέον.
παραυτρέπισαι δ' ὠδὶν ἄλλο, πλὴν πυρός.
Κύκλωπος ὄφιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσῃ.

ΧΟ πίτρας τὸ λῆμα, κἀδάμαντος ἔξομεν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα μαθὼν
ἀπαλλάγμεν, ὡς σοὶ τἀνθένδ' ἐστὶν ἀπρεπῆ.

ΟΔΥ Ἥφαιστ' ἄναξ αἰτναῖε, γήτοκος πανὸς
λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ', ἀπαλλάχθητ' ἄναξ,

σύ τ'

σιλ δοκῶ· τί δ' οὐ συμποτῶν ἄλλων Κύκλωψ;
πύ ἦ μὴν λαχνῶδες τοὖδας ἀνθρώπου χλόης.
σιλ ἦ πρός γε βάλτος ἡλίου, πίνειν παλόν.
κλίθητι νῦν μοι, πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.
πύ ἰδού· τί δῆτα τὴν πρατῆρ' ὄπιθέ μου τίθης;
σιλ ὡς μὴ παρώντις κατχλάβῃ. Κύ. πίνειν μὲν ἦν
πλείστων σὺ βύλει· κάτθες αὐτὴν ἐς μέσον.
σύ δ' ὦ ξέν', ἀπὸ τοῦδε μ', ὅ, τι σε χρὴ καλεῖν.
οὐδ Οὔτιν· χάριν δὴ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;
πύ πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον βοινάσομαι.
οὐδ καλ' ἦγε δὴ γέρας τῷ ξένῳ δίδως Κύκλωψ.
πύ ἔτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάβρᾳ;
σιλ ὄκ, ἀλλ' ἔμ' ἔτος ἔπυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.
πύ κλαύσῃ, φιλῶν τὸν οἶνον, ὃ φιλοῦντά σε.
σιλ ναὶ μὰ Δί', ἐπεὶ μυρίης ἐρᾶν ἔοικε καλῆς.
πύ ἔχει· πλέων δὴ τὸν σκύφον δίδου μόνον.
σιλ πῶς οὖν κέκραται φέρε διασκεψώμεθα.
πύ ἀπολεῖς· δὸς ἔτω. Σιλ· ναὶ μὰ Δί' ἢ πρὶν ἂν σίγᾳ
στέφανον ἴδω λαβόντα, χάσω μάτ' ἔτι.
πύ ὦ οἰνοχόος ἄδικος. =
σιλ =ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὦνος γλυκύς.
ἀπομυκτέον δέ σοι γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν.
πύ ἰδοὺ παθρὸν τὸ χεῖλος, ἀτρίχιστόν μ'.
σιλ θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' ἀρύθμως· κἄπιτ' ἔκπιε,
ὥσπερ ὁρᾷς πίνοντα, χὥσπερ ὄκ ἐμέ.
πύ ἆ· ἆ· τί δράσεις; Σιλ· ἡδέως ἠμύσατο.
πύ λαβὼν ξέν' αὖθις, οἰνοχόος γέμ' γενοῦ.
οὐδ γινώσκεται γὰρ ἡ ἄμπελος τὴν μὴ χερί.
πύ φέρ', ἔγχεον νῦν. Οὐδ· ἐγχέω σίγα μόνον.
πύ χαλεπὸν τόδ' ἦτος, ὅστις ἂν τίνῃ πολύν.
οὐδ ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι, κἀμοῦ λίπῃς.

φέρε μοι ξεῖνε, φίρ' ἄσπιν ἐν δόμοις.
χο καλὸν ὅμμασι δέδορκως,
καλὸν ἐπτερᾷ μελάθρων.
φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἄμμένα δαΐα, σὸν
χρόα, χ' ὡς τέρψνα νύμφα
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων,
στεφάνων δ' ὑ μία χρόα
περὶ σὸν ηρᾶται τάχ' ἐξομιλήσει.
ὀδυ Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τὸ βακχίου
τούτου τρίβων ἥμ', ὃν πιὼν ἔδωκάσου.
πύ ὁ βακχίος ἦ, τίς θεὸς νομίζεται;
ὀδυ μέγιστος ἀνθρώποισιν ἡς τέρψιν βίου.
πύ ἐρυγγάνω γὰν αὖτ' ἡδέως ἐγώ.
ὀδυ τοιόσδ' ὁ δαίμων, ὦ δέναι βλάπτει βροτῶν.
πύ θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ, πῶς γένηθ' ὑγρὸς ἔχων;
ὀδυ ὅπου τιθεῖ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν αὐτὸς.
πύ ὦ τὸν θεὸν χρὴ σῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασι.
ὀδυ τί δ' εἶ σε τέρπει; ἦ τὸ δέρμα σοι πικρόν;
πύ μισῶ τ' ἀσκόν· τὸν δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.
ὀδυ μένων ὅν αὐτὸς, πῖνε, καὶ θύμει Κύκλωψ.
πυ ὦ χρὴ μ' ἀδελφοῖς τοῖδε προσδέχεσθαι ποτέ.
ὀδυ ἔχων ἢ αὐτὸς, τι μιώτερος φανῇ.
πυ δίδυς ἢ τοῖς φίλοισι, χρησίμωτερος.
ὀδυ πυγμὰς ὁ κῶμος, λοίδορόν τ' ἔριν φιλῇ.
πυ μεθύων μεν· ἔστας δ' ὅ τις ἂν φαύσει ἐμοῦ.
ὀδυ ὦ τᾶν, πεπωκότ' ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.
πύ ἠλίθιος ὅστις μὴ πιὼν, κῶμον φιλεῖ.
ὀδυ ὃς δ' ἂν μεθυσθεὶς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.
πύ τί δρῶμεν ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκῇ;

σιλ δοκῇ.

τὺς ἔνδον ὄντας, ἃ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀνβείην ἄντρα μυχῶν·
ἀλλ' ἃ δίκαιον ἀπολιπόντ' ἐμὲ φίλυς,
ξὺν οἷς περ ἦλθον δῶρο, σωθῆναι μόνον.
Χο ἄγε· τίς πρῶτος, τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ,
ταχθὶς δαλῷ πώτην ὀχμάσας
Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὤσας,
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσῃ; Η μι· ὦδὴ ἔνδοθεν·
σίγα· σίγα· κ' δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μυσιξόμενος
σκαιὸς ἀπῳδὸς, κ' πλαωσόμενος,
χωρῇ τε τετρίνων ἔξω μελάθρων·
φέρε νιν κώμοις παιδάτω μιν
τ' ἀπαίδευτον·
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι·
ἡμι μακάριος, εἰς αὐλάξ,
βοτρύων φίλυσι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπεταθείς,
φίλον ἄνδρ' ὑπ' ἀγκαλίζων,
ἐπὶ δ' ἰμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
μυροχρισος λιπαρὸς βό
στρυχον· αὐδᾷ δ', θύραν τὶς οἴξει μοι;
κύ πᾶ· πᾶ· πᾶ· πλέως μὲν οἴνυ·
γάνυμαι δ' αὐτὸς ἥβης,
σκάφος ὀλκὰς ὡς γε μιαθείς,
ποτὶ σίλμα γαστρὸς ἄπρας·
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος ἄφρων
ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφύς·

σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὤσαι κάτω.
ὀδ. ὐδὲν τοιοῦτον· δόλιος ἡ πίθυμία.
χο. πῶς δαί; σοφὸν τοῖς σ' ὄντ' ἀκύδ μὲν πάλαι.
ὀδ. κώμοι μὲ αὐτὸν τῦδ' ἀπαλλάξαι λίγων,
ὡς ὁ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἔστιν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
εἰς πῦρ καθήσω· κἄθ' ὅταν κεκαυμένον
ἴδωνιν, ἄρας θερμὸν εἰς μέσην βαλὼν
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμματ' ἐκτήξω πυρί·
ναυπηγίαν δ' ὡς εἴ τις ἁρμόξων ἀνὴρ
δικλοῖν χαλινοῖν, τρύπανον κωπηλατεῖ,
ὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαισφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, κἀσυναυανῶ κόρας.
χο. ἰὺ ἰύ.
γέγηθα· μανεὶς εἰς ἁλὸς ἁρπάσομαι.
ὀδ. κἄπειτα, λῆσει, κἀφίλους, γέροντά τε,
τεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος,
δικλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.
χο. εἰς ἓν ὅπως ἂν ὥσπερ ἐκ ταυρόδους βεβὼς
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ· φόνου δὲ τῦδε κοινωνεῖν θέλω.
ὀδ. δεῖ γοῦν· μέγας δὲ δαλός, οὐ ξυλλήπτεον.
χο. ὡς κἂν ἀμαξῶν ἑπτὰ βαστάσαιμι βάρος,
ἢ τοῦ Κύκλωπος τοῦδε κανὸν ὀλκμένου,
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκίαν ἐκτρίψομεν.
ὀδ. σιγᾶτε νῦν· δόλου δὲ ἐξεπίστασθε.
χ' ὅταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πήδᾶθ'· ἐγὼ δὲ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,

τοὺς

πᾷπῆνισ' ἄρας χῆρα φίλτατε ξείνων,
καλὸν τὸ τῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἡσθέντα δ' αὖτ' ὡς ἐπηθόμην ἐγὼ,
ἄλλην ἔδωκα πύλικα, γινώσκων ὅτι
τρώσειν νιν οἶνος, κἠδίκην δώσει τάχα·
κἠδὴ πρὸς ᾠδὰς εἶρπ'· ἐγὼ δ' ἐπ' ἐγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σκολιὰν ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾄδει γ' παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς,
ἄμυδ'· ἐπῆκει δ' ἄντρον· ἐξελθὼν δ' ἐγὼ,
σιγῇ σε σῶσαι, κᾆμ' ἐὰν βύλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἶπατ', ἅτε χρῄζετ', ἅτ' ἂ χρῄζετε,
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα, κὠτὰ βακχίου
ναίειν μέλαθρα, Δαναΐδων νυμφῶν μέτα.
ὁ δ' ἔνδον σὸς πατὴρ, τάδ' ἠνίσειν.
ἀλλ' ἀσθενὴς ἁ, κἀπονερδαίνων ποτὲ,
ὥσπερ πρὸς ἰξῷ τῇ πύλικι λελημμένος,
πέρυγας ἀλύει· σὺ γ', νεανίας ἁ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, κἠ τ' ἀρχαῖον φίλον
Διόνυσον ἀναλαβοῦ Κύκλωπι προσφερῆ.
χο ὦ φίλτατ', ἁ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα,
ὡς δι' ἀμπρῦγε τ' σίφωνα τ' φίλον
χηράομεν, τόνδ' ὑπ' ἔχομεν καταφαγῆν.
ὀδυ ἄκνε δ' ἤνυν, ἦν ἔχω τι μωρίαν,
θηρὸς πανύργου, σῆς τε δυλείας φυγήν.
χο λίζ', ὡς ἀσιάδος ὑπ' ἂν ἥδιον φόφον
νιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.
ὀδυ ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας, ἡδεὶς τῷδε βακχίῳ ποτῷ.
χο ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν, ῥυθμοῖσί νιν

πρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δικάμφορεν
μίσχος ἀμέλγας, λευκὸν ἰχίας γάλα·
σκύφος τε πιὼν, παρίβετ' ἐς ἄντρου τριῶν
πήχεων· βάθος γ', τετάρων ἐφαίνετο·
καὶ χάλκειον λέβητ' ἐπέξεσεν πυρί·
ὀβελοὺς τ' ἄκρους ἐν ἐγκεκαυμένους πυρὶ,
ξεστοὺς γ' ὀρεπάνῳ, ἀλλὰ παλιούρου πλάδῳ·
αὐτανδία τε σφαγὰ πελέκεων ἐτάβοις·
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα, τῷ θεοσυγεῖ
δίδυ μαχαίρῳ· φῶτε συμμάρψας δύω,
ἔσφαξ' ἑταίρων τ' ἐμῶν ῥυθμῷ τινι·
τὸν μέν, λίβητος εἰς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς,
παίων πρὸς ὀξὺν γ' οὖς ἁπέτραιν λίβον,
ἐγκέφαλον ἐξέῤῥανε· καὶ καθαρπάσας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας, ἐξώπτα πυρί·
τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη·
ἐγὼ δ' ἐτλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων,
ἐχρισμπόμην Κύκλωπι, καὶ διηκόνουν·
ἄλλοι δ' ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον· αὖμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ·
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τ' ἐμῶν πλησθὴς βορᾶς,
ἀνέπεσε φάρυγγος αὐθὶρ ἐξιὼς βαρὺν,
ἦσπλθέ μοι τι βῶλον· ἐμπλήσας σκύφος
μάρωνος αὐτῦ, τῷδε προσφέρω πίᾳν,
λέγων τάδ'· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ Κύκλωψ,
σπέῦδαι τόδ', οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο,
θεῖον κομίζῃ πῶμα Διονύσου γάνος.
ὃδ' ἡσθεὶς ὧν τῆς ἀναυχήτου βορᾶς,
ἐδέξατ', ἔπασεν δ' ἄμυστιν ἐλκύσας,

ἐφθά, κ᾽ ὀπτά, κ᾽ ἀνθρακιᾶς ἀποχραίειν,
βρύχειν, πρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι παυόμενα.
μή μοι, μὴ προδίδου.
μόνος μίνῳ νόμιξε πορθμίδος σπάρος.
χαιρέτω ἁ αὐλὶς ἥδε,
χαιρέτω ϑυμάτων
ἀποβώμιος ἀὴρ
ἔχει ϑυσίαν Κύκλωψ
αἰτναῖος, ξενικῶν
πρεῶν πεχαρμένος βορᾷ.
νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
δωμάτων ἐφεστίους,
ξενικὰς ἱκτῆρας ἑνδύῳ δόμων,
κόπτων, βρύχων, ἐφθά τε δαινύμενος,
μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ᾽ ἀπ᾽ ἀνθράκων πρία.
ὀδυ ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δῆν᾽ ἰδὼν ἄντρων ἔσω,
πύτισα, μύθοις εἰ κότ᾽, ὀδ᾽ ἔργοις βροτῶν;
χο τίδ᾽ ἐς Ὀδυσσῆ; μῶν τι βουνᾶται σίβειν
φίλης ἑταίρης ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;
ὀδυ διαὺς γ᾽ ἀβρήσας, πάπιβασάσας χεροῖν,
ὀὶ σαρκὸς ἔχον ἐντριφέσατον πάχος.
χο πῶς ὦ τάλαιπωρ᾽ ἦτε πάχοντες τάδε;
ὀδυ ἐπεὶ πετραίαν τήνδ᾽ ἐσήλθομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε ἁ πῦρ πρῶτον ὑψηλῆς δρυὸς,
κορμὸς πλατείας ἐχάρας βαλὼν ἔπι,
τριαινῶν ἁ μαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος.
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔσησεν αὐτὴν πλησίον πυρὸς φλογί.

πρέω, Διὸς βροντᾶῖσιν εἰς ἔριν πτυπῶν·
ὅταν γ' βορέας χιόνα θρηίκιος χίῃ,
δορᾶῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν,
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος ὕδὶν μοι μέλῃ·
ἡλῶ δ' ἀνάλμῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ,
τίκτουσα τοίαν, τὰ μὰ πιάνει βοτά·
ἃ ἐγὼ ἔ τινι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' ὔ,
καὶ τῇ μιγίσῃ χαίρὶ τῇδε δαιμόνων·
» Ὡς τὸν πιεῖν γε, καὶ φαγεῖν τὸ φ' ἡμέραν,
» Ζῶς ἔστες ἀνθρώποισι τοῖσι σώφρεσι,
» Λυπεῖν γ' μηδὲν αὐτόν· οἳ γ' τὰς νόμυς
» Εθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
» Κλαίειν ἄνωγα· τὴ μὲν ψυχὴν ἐγὼ,
» Οὐ παύσομαι δρῶν· οὖ, πατεσθίωντί σε.
ξενιά τε λήψῃ τοιάδ', ὡς ἄμε μπος ὤν·
πῦρ, καὶ πατρῷον τόνδε λίβηταῖ, ὃς ξίσας,
σὴν σάρκα δυσφόρητον ἀμφίξῃ καλῶς·
ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
ἵν' ἀμφὶ κῶμον στάντες, ἀωχῆτί με·
ὦὐ ἄ. ἄ. πόνος μ' ἂ τρωῖκὰς ὑπεξέδυν,
θαλασσίας τε· νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίυ
γνώμην κατέχον, ἀλί μιγόν τε καρδίαν·
ὦ Γαλλὰς, ὦ δίασοινα διοτινὶς θιὰ,
νῦν, νῦν ἄριξον· πρὸς ὄρους Ἴλίν
πόνυς ἀφῖγμαι, κἀπὶ κινδύνυ βάθρα·
σύ τ' ὦ φανεῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας
Ζεῦ, ξένι' ὅρα τάδ'· ἢ κ' αὐτὰ μὴ βλέπτεις,
ἄλλως νομίζῃ Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὢν θεός.
χο ὀρφὰς φάρυγγος ὦ Κύκλωψ,
ἀνάσὺ μυ τὸ χάλος, ὡς ἕτοιμά σε

οἰκεῖς, ὑπ' Αἴτνῃ τῇ πυριέκτῳ πέτρᾳ·
νόμοις ζ̓ θνητοῖς εἰς λόγους ἀποσρέφῃ
ἰκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφαρμίνους,
ξενιά τε δοῦναι, κἠ πέπλοις ἐπαρκέσαι·
ἢ ἀμφιβυτόροισι πηχθέντας μέλη
ἐβελοῖσι, νηδὺν καὶ γάβον πλῆσαι σέβεν·
ἄλις ζ̓ Γριάμοιο γαῖ' ἐχήρωσ' Ελλάδα,
πολλῶν νεκρῶν πίουσα δορυπετῆ φόνον·
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους, γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν,
πολίτας τε πατέρας· εἰ ζ̓ τὸς λελειμμένους,
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσῃς πυρᾷ,
ποῖ τρέψεται τις; ἀλλ' ἐμοὶ πίθῃ Κύκλωψ·
πάρεις ὁ μάρψον σῆς γνάθου· ὁ δ' ἀσεβὴς
τῆς δυσεβίας ἀνθελοῦ· Γολλοῖσι δὲ
Κέρδη πονηρὰ, ξυμφορὰν ἡ μείψατο·
παραινέσαι σοι βούλομαι· τί μὴ πρεῶν
μηδὲν λίπῃς τῶνδ', ἤν τι τ' γλῶσσαν δάκῃς,
πομφὸς γενήσῃ, καὶ λαλίσατος Κύκλωψ·
Ο πλοῦτος ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς βίος·
Τἀνδ' ἄλλα, πόντοι, καὶ λόγων ἀμορφίαι·
ἄκρας δ' ἐναλίας, ἃς ναβίδρυται πατὴρ,
χαίρειν κελεύω. τί τάδε πρὸς ἐμὲ λόγῳ;
Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν ἠφρίαν ξένε,
οὐδ' οἶδ' ὅτι Ζεὺς ἐς ἐμὲ πρέσσων βίος·
ἔμοιγε μέλει τὸ λοιπόν· ὡς δ' ἔμοιγε μέλει,
ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἠχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ, σὺν ἔχω σκηνώματα,
ἢ μόχθον ὀπὸν, ἤ τι θήρειον δάπος,
δαινύμενος ἐν σὺν τῇ γαστρὶ ὑπνίαν·
ἐπικτιῶν χάλακτος ἀμφορέα, πίπλον

ξένοι σοι χρήματα· ἢ καπῶς ὅτοι καπδι
οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', ὃς μάλις' ἐγὼ φίλῶ.
χο αὐτὸς ἴχ'· ἐγὼι τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περάντα σ' εἶδον· φδ' ἐγὼ φυδὲν λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μυ· τὸς ξένυς ϗ μὴ ἀδίκει.
πύ φάδιαδ'· ἐγωγε τῦδε τῦ Ραδαμάνθυος
πολλὰ πέπονθα, ϗ δικαιότερον λέγω.
θέλω δ' ἔριθαι. πόθεν ἐπλάσατ' ὦ ξένοι;
ποδαποί; τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;
δυ Ιθακήσιοι μὲν τὸ γένος· Ιλίυ δ' ἄπο,
πέρσαντες ἄσυ, πανάμασι θαλασσίοις
σὺν γᾶιαν ἐξωθέντες, ἵνα μὲν Κύκλωψ.
πύ ἢ τῆς κακίσυς, οἳ μετήλθεθ' ἁρπαγάς,
Ελένης Σκαμάνδρυ χάριν Ιλίυ πόλιν;
δυ ὅτοι, πόνον τ' δεινὸν ἐξηντλήκοτες.
πύ αἰχρὸν δρᾶτε μάν, οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς, ἐξεπλύσατ' ἐς γᾶιαν Φρυγῶν·
δυ θεῦ τὸ πρᾶγμα, μηδὲν αἰτίω βροτῶν.
ἡμᾶς δέ σ' ὦ θεῦ ποντία γενναῖε παῖ,
ἱκετάς μέν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῆς πρὸς ἄντρα σὺς ἀφιγμένυς φίλυς
κταναῖν, βορᾶν τε δυατεβῆ θέσθαι γνάθοις.
οἰ τ' σὸν ὦ ναξ πατέρ' ἔχειν τεῶν ἕδρας
ἁρυδάμεθα γῆς ἐν Ελλάδος μυχοῖς.
ἱερύς τ' ἄβραυσος Ταινάρυ μένει λιμήν,
Μαλέας τ' ἄκροι ναυβμῶντες, ἥ τε Συνίυ
δῖας Αθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
Γεραίστοί τε καταφυγαὶ, τά θ' Ελλάδος
δύσφορά' ἵνεκ' δη Φρυξὶν ὧν ἐδώκαμεν,
ὧν ἡ σὺ κοιρᾶ· γῆς τ' Ελλάδος μυχὸς,

ἄπειτα συνδήσαντες, ἐς τὰ δῶλια
τῆς νηὸς ἐμβαλόντες, ἀποδώσῃ τινὶ
πέτρης μοχλεύειν, ἢ πυλῶνα καταβαλεῖν·
πύ ἄλιθες· ὑπὲκ ποτίδας ὡς τάχις ἴὼν,
θήξεις μαχαίρας, ἢ μέγαν φάσγανον ξύλων
ἐπιθεὶς ἀνάψεις· ὡς σφαγέντες αὐτίκα,
πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἐπ' ἄνδρακος
θερμὴν ἑδόντος δαῖτα τῷ πρεσβυτάτῳ·
τὰς δ' ἐκ λέβητος ἑφθὰς, καὶ τετηκότας,
ὡς ἐκπλεώσῃ δαιτὸς ἱμερόσκοα·
ἄλις λεόντων ἔστι μοι θοίνῃ μένῳ,
ἐλάφων τε· χρόνιος δ' εἰμὶ ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς·
σιλ τὰ καινὰ δ' ἐν τῇ νηὶ δώσω σ' ἐδέσματα,
ἥδιον ἐστιν· ἢ κ' αὖ νεωστὶ γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα τάσδ' ἀφίκοντο ξένοι·
ὀδυ Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων·
ἡμᾶς βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν,
σῶν ἔκυρσεν ἄντρων ἦλθομεν νεὼς ἄπο·
τὺς δ' ἄρνας ἡμῖν ὗτος, ἀντ' οἴνου σκύφου,
ἀπημπόλα τε, κἀδίδου, πιεῖν λαβὼν,
ἑκὼν ἑκοῦσι· κοὐδὲν ἦν τούτῳ βίᾳ·
ἀλλ' οὗτος, ὑγιὲς οὐδὲν ὧν φησιν, λέγει,
ἐπεὶ κατελήφθησαν λάθρα πωλῶν τάδε·
σιλ ἐγώ; κακῶς γ' ἐξόλοι· Οδυ· εἰ ψεύδομαι·
σιλ μὰ τὸν Ποσειδῶν' τὸν τέκοντα σ' ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα, καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ, τάς τε Νηρέως κόρας,
μὰ θ' ἱερὰ νύματ', ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ' ὦ κάλλιστον, ὦ κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσαι, μὴ τάδ' ἐξοδᾶν ἐγὼ . . . . . .

πλευρὰς τρίχωσι· φοινίοις τ' ἐν τάγχισι,
πλήρωμα τυρῶν ἐστιν ἐξημελγμένον·
τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω, κἀμὴ κάτω·
σιλ ἰδὲ πρὸς αὐτὴν Διὶ ἀναπνύφαμεν,
κἀτ' ἄστρα, κἀτὴν Ὠρίωνα δέρκομαι·
κύ ἄριστόν ἐστιν ὃν παρεσκευασμένον;
σιλ πάρεστιν· ὀφρύγξ αὐτρεπὴς ἔσω μόνον·
κύ ἦ κἀγάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέῳ;
σιλ ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ' ἢν θέλῃς ὅλον πίθον·
κύ μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;
σιλ ὃν ἂν θέλῃς σύ· μή με καταπίῃς μόνον·
κύ ἥκιστ'· ἐπεὶ γὰρ ἐν μέσῃ τῇ γαστρὶ
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν ἁμμάτων·
ἔα, τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λῃσταί τινες κατέχουσ', ἢ πλῶτες χθόνα·
ὁρῶ γέ τοι τὰς δ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
σχοινοῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένας,
τάγχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πλησμαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξωδηκότα·
σιλ ὤμοι, πυρίαιρω συγκεκομμένος τάλας·
κύ ὑπὸ τοῦ; τίς σὸν ἦρ' ἐπύκτευσεν γέρον;
σιλ ὑπὸ τῶνδε Κύκλωψ· ὅτι τὰς δ' ἂν ἄγων φέρειν·
κύ ἂν ἦσαν ὄντα θεόν με, κἀθεῶν ἄτο;
σιλ ἔλεγον ἐγὼ τὰς δ'· οἷσ' ἐφέρουν τὰ χρήματα·
κἀτόνδε τυρόν, ἂν ἐῶντος ἥδιον·
τὰς τ' ἄρνας ἐξεφορεῦντο δήσαντες δέσει
πλωτῷ τριπήχει, κἄτα τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σκολάγχη ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βίᾳ,
μάσχαλ' ὃν τὸ νῶτον ἀποβλίψειν σίδει·

ὀδυ καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.
σιλ ὑμῶν ἐπῳδὴ τὴν νεᾶνιν ἔλιτε,
ἅπαντες αὐτὴν διεπροτήσατ' ἐν μέρει;
ἐπῄγε πολλοῖς ἥδεται χαμαὶ μένη.
τὴν προσ'οτιν, ἢ τὰς βυλάνας τὰς ποικίλας
περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα, καὶ τὸ χρύσιον
κλοιὸν φορεῦντα περὶ μέσον τὴν αὐχένα,
ἐξεπλάγη, Μενέλεων ἀνθρώπιον
λῷστον λιποῦσα. Μηδαμῶς γένος ποτὲ
Φῦναι γυναικῶν ὤφελ', ἢ μὴ μοι μόνῳ.
ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν τοιμένων βοσκήματα
ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαὶ,
πικτῆ γάλακτος τ' ὠὰ παύσια τυρώματα,
φέρεσθε. χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,
βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες αὖθις.
ὀδυ οἴμοι. Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται. τί δράσομεν;
ἀπολώλαμεν ἥκωγέρον. ποῖ χρὴ φυγεῖν;
σιλ ἔσω πέτρας τῆσδ', ὅπερ ἂν λάβοιτέ γε.
ὀδυ δεινὸν τόδ' εἶπας ἀρκύων μολὴν ἴσω.
σιλ ὦ δεινόν. εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.
ὀδυ ὦ δῆτ', ἐπεί τ' ἂν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένῃ,
εἰ φεύξομεθ' ἕν' ἄνδρα. μυρίον δ' ὄχλον
Φρυγῶν ὑπίσω πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
Ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς.
ἢ ζῶντες, αἶνον τὴν πάρος γ' οὐ σώσομεν.
σιλ ἄνιχε. πάριχε. τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
κύ τί βακχιάζετ'; ὦ Διόνυσος τάδε,
ὦ πρόσαλα χαλκῆ, τυμπάνων τ' ἀράγματα.
πῶς μοι κατ' ἄντρα τἀγγεα βλασήματα,
ἢ πρόσιχε μασθοῖς ἧσιν; ἢ χ' ὑπὸ μητέρων

ὀδυ ναί· δὶς τόσον τῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσπὶς ῥυῇ.
σιλ καλήν γε πρίνην εἶπας· ἡδέως γ' ἐμοί.
ὀδυ βύλει σε γαύσω πρῶτον ἄπρατον μέθυ;
σιλ δίπωμον· ἡ γοῦμα τ' ὠνὴν καλεῖ.
ὀδυ ἢν μὴν ἐφίλπω κἠποτῆρ', ἀσπὶς μέτα.
σιλ φέρ' ἐκτάταξον, ὡς ἀναμνηθῶ πιών.
ὀδυ ἰδού. Σιλη. παπαῖ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει.
ὀδυ ξδες δ' αὐτήν. Σιλη. νὴ μὰ Δί' ἀλλ' ὀσφραίνομαι.
ὀδυ γαῦσαι νῦν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ παυσῇς μόνον.
σιλ βαβαί· χορᾶσαι παρακαλῇ μ' ὁ βάκχιος.
ἆ· ἆ· ἆ· Οδυ· μῶν τ' λάρυγγα διεπάνιξέ σου καλῶς;
σιλ ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ὄνυχας ἀφίκετο.
ὀδυ πρὸς τῷδε μέντοι κἠνόμισμα δώσομεν.
σιλ χάλα τ' ἀσπὶς μέγα· ἔα τὸ χρυσίον.
ὀδυ ἐνφέρετε νῦν τυρόματ', ἢ μήλων τόκον.
σιλ δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε διασοτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βυλοίμην μίαν,
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαντ' ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἄπαξ μεθυσθείς, καταβαλὼν τε τὰς ἐφρῦς.
ὡς ὅστις πίνων, μὴ χαίρων, μαίνεται.
ἵν' ἐστὶ τυτὶ τὸ ῥυθὸν ἐξανιστάναι.
μαστοῦ τε δραγμὸς, κἠπαρισπεύασμένη,
φαῦσαι χεροῖν λευμῶνος, ὀρχησταῖς θ' ἅμα.
κακῶν τε λῆστις, ἥτ' ἐγὼ κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὸν Κύκλωπος ἀμαθίαν,
κλαύσειν κελεύων, κἠπὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον.
ἀπὸ Οδυσσεῦ· διαλαλήσομεν τί σοι.
ὀδυ κἠμὲν φίλοισι προσφέρεσθε πρὸς φίλον.
σιλ ἐλάβετε Τροίαν, τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

ὀδυ. κἠ

ὀδυ τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν, ἢ βιρῶν γένος;
σιλ Κύκλωπες, ἄντρ' ἔχοντες, ὑ στέγας δ' ὀμων.
ὀδυ τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;
σιλ νομάδες ἀκοῦσι δ' ὐδὲν ὐδὲ ὐδενός.
ὀδυ αὐξουσι δ', ἢ τῷ, ξῶσι, Δήμητρος στάχυν;
σιλ γάλακτι, κὴ τυροῖσι, κὴ μήλων βορᾷ.
ὀδυ βρομίου τῷ μ' ἔχουσιν ἀμπέλου ροαῖς;
σιλ ἔπιστα. τοι κ' ἄχαριν οἰνῶσι χθόνα.
ὀδυ φιλόξενοι ἦ, χ' ὥσιοι περὶ ξένους;
σιλ γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέατ' τοὺς ξένους φορεῖν.
ὀδυ τί φῄς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;
σιλ ὐδὲ μολὼν δῶρ', ὅστις ὐ κατεσφάγη.
ὀδυ αὐτὸς ἦ Κύκλωψ, πῦ ἔστιν; ἢ δόμων ἔσω;
σιλ φρυδὸς πρὸς Αἴτνῃ, βῆρας ἰχνεύων κυσίν.
ὀδυ ὄιμ' ὄν. ὁρᾶσεις, ὡς ἀπαίρω μεν χθονός;
σιλ ὐκ οἶδ' Ὀδυσεῦ. πᾶν δέ σοι δρώη μιν ἄν.
ὀδυ ὄφισον ἡμῖν σῖτον, ὅ ἀσανίξομεν.
σιλ ὐκ ἔστιν, ὥσπερ ἕπτον, ἄλλο πλὴν κρέας.
ὀδυ ἀλλ' ἡδὺ λιμῷ κὴ τόδε χειτήριον.
σιλ κὴ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ, κὴ βοὸς γάλα.
ὀδυ ἐκφέρετε. φῶς κ' ἐμπολήμασι πρέπει.
σιλ σὺ δ' ἀντιδώσεις ἢ πέμοι χρυσὸν πόσον;
ὀδυ ὐ χρυσὸν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.
σιλ ὦ φίλτατ' ἡπῶν, ὅ ἀσανίξομεν πάλαι.
ὀδυ κὴ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεῦ.
σιλ ὃν ἐξέβρεψα παῖδ' ἐγὼ ποτ' ἀγκάλαις;
ὀδυ ὁ βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.
σιλ ἐν σιλλασιν νεώς ἐστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;
ὀδυ ὄδ' ἀσκός. ὃς πάνθει νιν ὡς ὁρᾷς γέρον.
σιλ ὗτος μὲν, ὐδ' ἂν τ' γνάθον πλήσειέ μυ;

πίχοντας ἐς τόδ' ἄντρον· ἀμφὶ δ' αὐχέσι,
τύχη φέροντας κεινὰ, βορᾶς κεχρημένοι,
πρωαύς θ' ὑδρηλάς· ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ' εἰσίν; ἦ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξενον σίγην
τήνδ' ἐμβεβῶτες, ἢ κυκλωπίαν γνάθον
τήνδ' ἀνδροβρῶτα δυσὶ χῶς ἀφιγμένοι·
ἀλλ' ἦσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα
πόθεν πάρεισι, σικελὸν αὐτανδρον πάγον·
ὦδυ ξένοι, φράσατ' ἦ ναῦμα ποταμίου πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; ἔστι τις βίλει
βορὰν ὁδῆσαι ταυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; βρομίου πόλιν ἔοικεν ἐσβαλεῖν
σατύρων πρὸς ἄντροις· τόνδ' ἔμιλον εἰσορῶ·
χαίρειν προσῆκα πρῶτα τ' γεραίτατον·
σιλ χαῖρ' ὦ ξεῖν'· ὅστις δ' εἶ φράσον, πάτραν τε σήν·
ὦδυ ἰθακος Οδυσσεύς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ·
σιλ οἶδ' ἄνδρα πρόσταλον, δριμὺ Σισύφου γένος·
ὦδυ ἐκ γένος ὅτος εἰμι λοιδόρει γ' μή·
σιλ πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;
ὦδυ ἐξ Ιλίου γε, πρὸς τὸ Τρωϊκῶν πέρων·
σιλ πῶς; πορθμὸν ἦ ἤδεισθα πατρῴας χθονός;
ὦδυ ἀνέμων θύελλαι δ' ὦρόμ' ἥρπασαν βίᾳ·
σιλ παπαί· τ' αὖτ' δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμέ·
ὦδυ ἦ κἀγὼ δῶρα πρὸς βίαν ἀπεστάλην;
σιλ λῃστὰς δ' ἰώκων· οἱ βρόμιον ἁρπασαν·
ὦδυ τίς δ' ἥδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσιν;
σιλ αὐτανδρος ὄχθος Σικελίας ὑπέρτατος·
ὦδυ τείχη δ' ἦ πῦ' στι, κἦ πύλεως πυργώματα;
σιλ ἦ κἀσ' ἔρημοι πρῶτες ἀνθρώπων ξένε·

ὦδυ τίνες

λίξαι θηλαῖσι παρειάς,
ἃς λάπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
πορδύσι τ' ἀμερόποιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τενέων.
εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβάλεις
ποιμενὸς λιπτὰν νομούς,
αὐταίων ἅσω σκοπέλων.
ὔ τάδε βρόμιος· ὔ τάδε χοροί,
βάκχαι τε θυρσοφόροι·
ὔ τυμπάνων ἀλαλαγμοί,
κρήναισι πυρ' ὑδροχύτοις.
ὔη οἶνα χλωραὶ σταγόνες.
ὔ νύσα μετὰ νυμφᾶν,
ἴακχον, ἴακχον ᾠδάν
μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
ἂν θιάσων πετόμαν,
βάκχαις σὺν λευκόποσιν.
ὦ φιλὸς, ὦ φίλε βακχεῖε,
ποῖ διοπολεῖς,
ξανθὰν χάταν σείων;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς πρόσπολος,
θυτάω Κύκλωπι
τῷ μονοδίρκτα,
δῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τράγυ χλαίνᾳ μελίᾳ, σᾶς χωρὶς φιλίας.
σι σιγήσατ' ὦ τέκν', ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροίσαι προσπόλους κελεύσατε.
χο χωρῶ τ'· ἀτὰρ δὴ τίνα πάτερ ἀσυδὴν ἔχεις;
σι ἱρῶ πρὸς ἀκταῖς ναὸς ἑλλάδος σκάφος,
κώπης τ' ἄγκυρας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ

ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμάνορ.
παῖδες ἆ ἦν μοι, Κλυτίων ἐν ἑκάτοις
νέμεσι μῆλα νέα, νέοι πεφυκότες.
ἐγὼ δ', πληρῶν πίσσα, κἠσαίρειν σέλας,
μένων, τέταγμαι τάσδε, τῷδε συναιβᾷ
Κύκλωπι δμῶσιν ἀνοσίων διάκονος.
κἠνῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾶ τῇδε μ' ἁρπαγῇ δ' ἐμοῦ.
ὡς τὸν τ' ἄπονθ' ἅπαντα δειπότην Κύκλωπ' ἐμόν,
παθαροῖσιν ἄντροις, μῆλά τ' ἐσδεχώμεθα.
ἤδη δ' ἀπαίδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας· τί ταῦτα; μῶν πρόσω Σικινίδων,
ὅμοιος ἡμῖν νῦν τε, χἠνίκ' εβακχίῳ
κῶμοι συναυξίζοντες ἀλβαίας δόμους,
προσῆτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενος;
πᾷ δή μοι γενναίων ἆ πατέρων,
γενναίων τ' ἐκτοκάδων;
πᾷ δή μοι νίσῃ σκοπέλους;
ἢ τῷδ' ὑπήνεμος αὔρα,
κἠποιμὰ βοτάνα,
δινῶσιν θ' ὕδωρ ποτὰ μῶν
ἐν πίσσαις κεῖται, πέλας ἄν
τρων· ἔ σοι βλαχὰ τεκέων
ψύπα· ἰὼ τάδ' ἔ, ἰὼ τάδε νέμη·
ἔστ' ἦν κλιτὺν δροσερὰν·
ὠὴ· ῥίψω πέτρον τάχα σε·
ὑπάγω, ὑπάγω περάσας,
μηλοβότα σασίωρον·
Κύκλωπος ἀγροβότα,
σπαργῶντάς μοι τὰς μασὰς χάλασον·

δέξαι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΚΥΚΛΩΨ.

Βρόμιε, διὰσὲ μυρίνς
ὦ ἔχω πόνες
νῦν, χ' ὥστ' ἐν ἥβῃ τὸν μὲν
ἀυθένει δέμας.
πρῶτον μὲν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ηρασύπο,
τύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ὤχν τροφὰς·
ἔπειτα δ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὶς,
ἐνδέξιος σῷ ποδὶ παραστὰς γείτονος,
ἐπέλασον ἱππίαν ἐς μέσην θέναν, δορὶ
ἔκτεινα. φέρ' ἴδω. τῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
ἦ μὰ Δί', ἐπεὶ κἠ σκῦλ' ἔδῃξα βακχίῳ,
κἠ νῦν ἐκείνων μεῖζον' ἐξαντλῶ πόνον.
ἐπεὶ δ' Ηρα σοὶ γένος τυρσηνικὸν
ληςῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁ δυθὴς μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος, σὺν τέκνοισι ναυβολῶ,
σίθεν κατὰ ξήτησιν· ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
αὐτὸς λαβὼν, ἄνθυπον ἀμφῆρες δόρυ·
παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἦμενοι, γλαυκὴν ἅλα
ῥοθίοισι λευκαίνοντες, εἰς ἥτνν σ' ἄναξ·
ἤδη γὰρ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ,
ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς αἰγιαλίαν πέτραν,
ἵν' οἱ μόνωπες ἔντοικε παῖδες θεῦ,
Κύκλωπες οἰκῶσ' ἄντρ' ἴδρι μ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες, ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν,
Πολύφημον· ἀντὶ δ' οἰῶν βακχεύματων,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΛΩΠΟΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, ἦλθεν εἰς Σικελίαν ἀπὸ τῆς Ἴφης, ἔνθα ὁ Πολύφημος. οὗτος ἦν ὑὸς Ποσειδῶνος καὶ Θοώσης τῆς Φόρκυνος θυγατρός. ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ τοὺς σατύρους, οἶνον δοὺς, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν, καὶ γάλα παρ' αὐτῶν· ἐπιφανεὶς δὲ ὁ Πολύφημος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως· ὁ Σιληνὸς δὲ, τὸν ξένον λῃστεύειν καταλαβὼν φησί.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Σιληνός.	Ὀδυσσεύς.
Χορὸς σατύρων.	Κύκλωψ.

Προλογίζει δὲ ὁ Σιληνός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

EVRIPIDIS CYCLOPS.

καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ἄνριν θεὸς
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

Αχέροντα πλώσας, ἥσυχος γενήσομαι.
ἀγ ὦ πάτερ, ἐγὼ δὲ σ' οὐ στερηθῆσα, φάξομαι.
κάδ τί μ' ἀμφιβάλλεις χερσὶν ὦ τάλαινα πῦ,
ὄρνις ὅπως κηφῆνα πολιόχρως πύκνος;
ἀγα κοὐ κτράπωμαι, πατρίδος ἐπβεβλημένη;
κάδ ὑπ οἶδα τέκνον· μικρὸς ἐπίκυρος πατήρ.
ἀγ χαῖρ' ὦ μέλαθρον· χαῖρ' ὦ πατρῴα
πόλις· ἐκλήπω σ' ἐπὶ δυσυχίᾳ
φυγὰς ἀπ θαλάμων.
κάδ στεῖχε νυν ὦ παῖ τ' Ἀρισταίου.
ἀγα στέρομαί σε πάτερ. Κάδ. καὶγὼ τέκνον,
ἡνίκ' ἐδάκρυσα πασιγνήτης.
ἀγα δεινῶς κ δεινῶς τάνδ' αἰκίαν
Διόνυσος ἄναξ
τὰς σὰς ἐς οἴκους ἤνεγκε.
δι ὁ κἠκ ἔπαθον δηνὰ πρὸς ὑμῶν,
ἀγέρατον ἔχων ὄνομ' ἐν Θήβαις.
ἀγα χαῖρε πάτερ μοι.
κάδ χαῖρ' ὦ μελέα καὶ σύγε βύγατερ,
χαλεπῶς εἰς τόδ' ἂν ἥκοις.
ἀγ ἄγετ' ὦ πομποί με πασιγνήτας,
ἵνα συμφυγάδας λήψω μ' οἰκτρὰς,
ἔλθοι μι δ' ὅπου
μήτε Κιθαιρὼν μιαρὸς,
μήτε Κιθαιρῶν' ὄψεσιν ἐγὼ,
μήθ' ὕβι θύρσος μνῆμ' ἀνάκειται.
βάκχας δ' ἄλλαισι μέλοιεν.
χο πολλαὶ μορφαὶ τ' δαιμονίων,
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.

ἦν Ἄρεος ἔχῃς Ἁρμονίαν, θνητὸς γεγώς·
ἔχουσι μέγαν χρησμὸν ὡς λέγει Διός,
ἑλᾷς μετ' ἀλόχου, βαρβάρων ἡγήσεται
πολλὰς γὰρ ἕρσεις ἀναρίθμῳ στρατεύματι
πόλεις· ὅταν δὲ λοξὸν χρυσήρεον
διαρπάσωσιν ἕσσον ἄβλιον πάλιν,
αἰσχύσουσί σε, δ' Ἄρης Ἁρμονίαν τε ῥύσεται,
μακάρων τ' ἐς αἶαν σὸν πατὶ ῥύσει βίον,
ταῦτ' οὐχὶ θνητοῦ πατρὸς ἐκγεγὼς λέγω
Διόνυσος, ἀλλὰ Ζηνός· ᾗ δ' σωφρονεῖν
ἔγνωθ' ὅτ' οὐκ ἠθέλετε, νῦν Διὸς γόνον
ὄντα μονοῦσθ' ἂν σύμμαχον κεκτημένοι.

κάδ. Διόνυσε, λιτόμεθά σ', ἡμάρτηκαμεν.
διό. ὀφ' ἓν μάθετε ἡμᾶς· ὅτε δ' ἐχρῆν, οὐκ ἠθέλετε.
κάδ. ἔγνωκα· ἀλλὰ ταῦτ· ἀλλ' ἐπεξέρχη λίαν.
διό. καὶ πρὸς ἡμῶν θεὸς γεγώς, ὑβρίζόμην.
κάδ. Ὀργὰς πρέπει θεοὺς οὐχ ὁμοιοῦσθαι βροτοῖς.
διό. πάλαι τάδ' Ζεὺς οὐμὸς ἐπένευσεν πατήρ.
ἀγ. ἆ ἆ· δέδοκται πρέσβυ, τλήμονες φυγαί.
κάδ. ὤτεινον, ὡς εἰς δεῖν' ἦλθομεν κακόν.
σὺ θ' ἡ τάλαινα, σύγγονοί τε σαὶ φίλαι,
ἐγὼ θ' ὁ τλήμων βαρβάρᾳ ἁφίξομαι
γέρων μέτοικος· ἔτι δέ μοι τὸ δεινότατον
εἰς Ἑλλάδ' ἀγαγεῖν μιγάδα βάρβαρον στρατόν·
καὶ τὴν Ἄρεως παῖδ' Ἁρμονίαν, δάμαρτ' ἐμήν,
δράκων δρακαίνης φύσιν ἔχουσαν ἀγρίαν,
ἄξω τὶ βωμοὺς, καὶ τάφους Ἑλληνικοὺς,
ἡγήμενος λόγχῃσιν· οὐδὲ παύσομαι
κακῶν ὁ τλήμων οὐδὲ ποταμβάτην

κἀμ' ὑμῖν ἐγένετ' ὅμοιος, ὑσίβων θείν·
τοιᾶδε συνῆψε πάντας ἐς μίαν βλάβην,
ὑμᾶς τε, τόνδε θ', ὥστε διολέσαι δόμους,
κἄμ', ὅστις ἄτεκνος ἀρσένων παίδων γεγώς,
τῆς σῆς τόδ' ἔρνος ὦ τάλαιν' ἀνδρὸς ὁρῶ·
ᾔσχισα, καὶ πάνισχ' κατθανόντ' ὀρῶ·
ᾧ δῶμ' ἀνέβλεπεν· ὃς συνῆψες ὦ τέκνον,
τὸ μὲν μέλαθρον, παιδὸς ἐξ ἐμῆς γεγώς·
πόλει τε τἄρβος ἦσθα· τῷ γέροντα γὴ
ὑδεὶς ὑβρίζειν ἤθελ', εἰσορῶν τὸ σὸν
κάρα· δίκην κἀξίαν ἐλάμβανεν·
νῦν δ' ἐκ δόμων ἄτιμος ἐκβεβλήσομαι,
ὁ Κάδμος ὁ μέγας, ὃς τὸ Θηβαίων γένος
ἔσπειρα, καξήμησα κἀλλίστους θέρος·
ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν· κἠπὶ τοῖσδ' ὢν, ὅμως
τῶν φιλτάτων ἐμοὶ γ' ἀριθμήσῃ τέκνων·
οὐκέτι γενείου τοῦδε θιγγάνω χερί·
τῷ μητρὸς αὐδῶν πατέρα προσπτύξῃ τέκνον,
λέγων, τίς σ' ἀδικεῖ, τίς σ' ἀτιμάζει γέρον,
τίς σὴν ταράσσει παρδίαν λυπηρὸς ὤν;
λέγ', ὡς πολάξω τὸν ἀδικοῦντά σ' ὦ πάτερ·
νῦν δ' ἄθλιος μὲν εἰμ' ἐγὼ, τλήμων σὺ,
οἰκτρὰ γ' ἡ μήτηρ, τλήμονες οἱ σύγγονοι·
εἰ δ' ἔστιν ὅστις δαιμόνων ὑπερφρονεῖ,
ἐς τοῦδ' ἀφῖχθαι θάνατον ἡγείσθω βίου·
χρὴ μὲν σὸν ἄλγῶ Κάδμε· σὸς δ' ἔχει δίκην
πᾶς παιδὸς, ἀξίαν μὲν, ἀλγεινὴν γ' ἐμοί.
διὸ ὦ πάτερ, ὁρᾷς κἀμ' ὅσῳ μετεσράφη,
ἐκβιβρωθῇς σ', ὄφεος ἀλλάξει τύπον,

πάν ἐς ποῖον ἦλθες οἶκον ὑμεναίων μέτα;
ἀγα σπαρτῷ μ' ἔδωκας ὡς λέγουσ' Ἐχίονι.
πάν τὶς ἦν ἐν οἴκοις παῖς ἐγένετο σῷ πόσει;
ἀγα Γενεὰς ἐμῆς τε, καὶ πατρὸς κοινωνίᾳ.
πάν τίνος πρόσωπον δῆτ' ἐν ἀγκάλαις ἔχεις;
ἀγα λέοντος, ὥσπερ ἔφασκον ἀνδρὸς μέναι.
πάν σκέψαι νυν ὀρθῶς· βραχὺς ὁ μόχθος ἡσιδῆν.
ἀγα ἔχ· τί λέυσω; τί φέρομαι τόδ' ἐν χεροῖν;
πάν ἄφρησον αὐτὸ, κἀσαφέστερον μάθε.
ἀγα ὁρῶ μέγιστον ἄλγος ἢ τάλαιν' ἐγώ.
πάν μῶν σοι λέοντι φαίνεται προσοικεῖναι;
ἀγα οὐκ, ἀλλὰ Γενεὰς ἢ τάλαιν' ἔχω πάρα.
πάν οἰμωγμένον γε πρέσθεν, ἢ σὲ γνωρίσαι.
ἀγα τὶς ἐκτανέν νιν; πῶς ἐμὰς ἦλθ' ἐς χέρας;
πάν δύσνιν' ἀλήθει', ὡς ἐν ὑπαιρῷ πάρει.
ἀγα λέγ', ὡς τὸ μέλλον καρδία πτύσσει μ' ἔχει.
πάν σύνιν κατέκτας, κἀσιγνήτη σέθεν.
ἀγα πῦ δ' ὤλετ', ἢ κατ' οἶκον, ἢ ποίοις τόποις;
πάν ὅπερ πρὶν Ἀκταίωνα διέλαχον κύνες.
ἀγα τί δ' εἰς Κιθαιρῶν' ἦλθε δυσδαίμων ὁδε;
πάν ἐκπερᾶσαι θεὸν, σάς τε βακχίας, μολών.
ἀγα ἡμᾶς δ' ἐκῆσε τίνι τρόπῳ κατήρα μεν;
πάν ἐμάνητε, πᾶσά τ' ἐξεβακχεύθη πόλις.
ἀγα Διόνυσος ἡμᾶς ὤλεσ' ἄρτι μανθάνω.
πάν ὕβριν ὑβρισθεὶς· θεὸν γὰρ οὐκ ἐκήρυξέ νιν.
ἀγα τὸ φίλτατον δὴ σῶμα πῦ παιδὸς πάτερ;
πάν ἐγὼ μόλις τόδ' ἐξερευνήσας φέρω.
ἀγα ἢ πᾶν ἐν ἄρθροις συγκεκλῃμένον καλῶς·
Γενεᾶ δὲ τὶ μέρος ἁρμοσύνης προσῆκε μῆς;

φόνον ταλαίναις χερσὶν ἐξειργασμένον·
καλὸν τὸ θῦμα καταβαλοῦσα δαίμοσιν,
ἐπὶ δαῖτα Θήβας τάσδε, πᾶμὲ παραπαλεῖς·
οἴμοι, πανῶν μὲν πρῶτα σῶν, ἔπειτ' ἐμῶν·
ὡς θεὸς ἡμᾶς ἐνδίκως μέν, ἀλλ' ἄγαν
βρόμιος ἄναξ ἀπώλεσ' οἰκέας γεγώς·
ἀγ. Ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ,
» ἔν τ' ἐμμασι σκυθρωπὸν· εἴθε παῖς ἐμὸς
ἄνηρος ἦν, μητρὸς δὲ καθ' ἡδυστρόποις,
ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα
θηρῶν ἐρίζων τ'· ἀλλὰ θεομαχεῖν μόνον
οἷός τ' ἐκεῖνος· νουθετητέος πάτερ,
σοί τ' ἐστί, κἀμοί, μὴ σοφοῖς χαίρειν κακοῖς·
πᾶ σὺ γῆ; τίς αὐτὸν δῆτ' ἂν οἶκον εἰς ἐμὴν
καλέσειεν, ὡς ἴδῃ με τὠδαίμονα;
πάδ. φεῦ· φεῦ· φρονήσασαί μὲ, οἷ' ἐδράσατε,
ἀλγήσετ' ἄλγος δεινόν· ἃ δ' διατέλεις
ἐν τῷδ' ἀεὶ μενῶν τ', ἐν ᾧ πεφύκατε,
ἴσ' οὐτυχεῖσαι δόξετ', οὐχὶ δυσευχεῖν·
ἀγα. τί δ' ἔστ' ἀλλως τῶνδ', ἢ τί λυπηρῶς ἔχει;
πάδ. πρῶτον μὲν ἡ στόνδ' αἰθέρ' ὄμμα σὸν μέθες·
ἀγά. ἰδού· τί μοι τῶνδ' ἐξυπῆψας ἀσφαλῶς;
πάδ. εὖ δ' οὖν ἔχοις, ὅσοι μεταβολὰς ἔχειν δοκῇ·
ἀγά. λαμπρότερος ἢ πρὶν, κἀδιπτέστερος·
πάδ. τὸ δ' ἐμπνεῖν τέδ' ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα·
ἀγα. οὐκ οἶδα τοὔπος τοῦτο· γίνομαι δέ πως
ἔννους, μεταστᾶσα τῶν πάρος φρενῶν·
πάδ. κλύοις ἂν οὖν τι, κἀποκρίναι' ἂν σοφῶς;
ἀγα. ὡς ἐκλέλησμαί γ', ἃ πάρος ἔπημεν πάτερ·

πάϑ ἕπεσθέ μοι φέροντες ἄβλιον βάρος,
Γενθίως ἕπεσθε πρόσπολοι δόμων πάρος,
ἕν σῶμα μοχθῶν μυρίοις ζητήμασι
φέρω τόδ' αὖρων ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς,
διασπαραχθέν, κοὐδὲν ἐν ταυτῷ πίσω,
λαβὼν ἐν ὕλῃ μέλεον δυσευρέτῳ.
ἥκουσα γάρ τιν' θυγατέρων τολμήματα
ἤδη κατ' ἄστυ τειχέων ἔσω βεβώς,
σὺν τῷ γέροντι Τειρεσίᾳ βακχῶν πέρι.
πάλιν γὰρ ἦλθες ἐς ὄρος, πολίσσω μέλε
θανόντα παῖδα μαινάδων ὕπο.
καὶ τὴν Ἀγαυὴν ἀρίστα ποτὲ
τεκοῦσαν εἶδον Ἀὐτονόην, Ἰνώ θ' ἅμα.
ἔτ' ἀμφὶ δρυμοῖς οἰκτροπλήγας ἀβλίας
τὴν δ' ἥπέ τίς μοι δᾶρο βακχείῳ ποδὶ
στείχειν Ἀγαυήν· ὑδ' ἄραν τ' ἠκούσαμεν·
λάϊνα δ' αὐτῆς ἔφην ὑπ' αὐδάμοτα.
ὦ πάτερ, μέγιστον πολλὰ σοῦ πάρεστί σοι,
πάντων ἀρίστας θυγατέρας σπεῖραι μακρῷ.
θυητῶν ἁπάσας εἶπον· ἐξόχως δ' ἐμέ,
ἣ τὰς παρ' ἴσοις ἐπλίτυσα κερκίδας,
εἰς μέλλον ἥκω θῆρας ἀγρεύσῃ χερόν.
φέρω δ' ἐν ὠλένοισιν ὡς ὁρᾷς τάδε,
λαβοῦσα τἀρίστεῖα σοῖσι πρὸς δόμοις,
ὡς ἂν πρεμασθῇ· σὺ δὲ πάτερ, δέξαι χερόν.
γαυρύμενος δὲ τοῖς ἐμοῖς ἀγρεύμασι,
κάλει φίλους εἰς δαῖτα· μακάριος εἶ,
μακάριος, ἡμῶν τοιάδ' ἐξειργασμένων.
πάϑ ὦ τέκνον ἀ μητρὸν, ὑδ' ὅσον τ' ἰδεῖν,

φόνον

κατάκομον βάλλει·
πρέπει γὰρ ὥστε θηρὸς ἀγραύλου φέβῳ
ὁ βάκχιος πυναγέτας·
σοφὸς σοφὸς ἀνέπτηλεν
ἐπὶ θήρα τόνδε μαινάδας. Χο. ὁ δ' ἄναξ ἀγρεύς.
ἀγα ἐπαινῇς. Χο. τί δ' ἐπαινῶ;
ἀγ τάχα δὴ Κάδμοι
καὶ παῖς γε Γενεὰς ματέρα
ἐπαινέσεται, λαβοῦσαν ἄγραν
τάνδε λεοντοφυῆ
περιαὰς περιαῶς. Αγ. ἀγάλλῃ·
χο γέγηθα, μεγάλα, μεγάλα, φανερὰ κἀ
τάδ' ἔργα κατεργασμένα.
δεῖξον νυν ὦ τάλαινα σὴν νικηφόρον
ἀστοῖσιν ἄγραν, ἣν φέρουσ' ἐλήλυθας·
ἀγ ὦ καλλίπυργον ἄστυ Θηβαίας χθονὸς
ναίοντες, ἔλθετ', ὡς ἴδητε τήνδ' ἄγραν,
Κάδμου θυγατέρες θηρὸς, ἣν ἠγρώσαμεν·
οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν ξυχάσμασιν,
οὐ δικτύοισιν, ἀλλὰ λευκοπήχεσιν
χερῶν ἁπαῖσι· καὶ τὰ μὲν μάχεσθαι χρεών,
κοὐ λογχοποιῶν ὅπλα κτᾶσθαι μάτην·
ἡμεῖς δὲ ταύτῃ χερὶ τόνδ' ἐθηρεύσαμεν·
χωρίς τι θηρὸς ἅρπα διεφορήσαμεν·
ποῦ μοι πατὴρ ὁ πρέσβυς; ἐλθέτω πέλας·
Γενεᾶς τ' ἐμὸς παῖς ποῦ 'στιν; αἰρέσθω λαβὼν
πλεκτῶν πρὸς οἴκων κλιμάκων προσαμβάσεις,
ὡς παρακλίνας πρᾶτα τριπλόοις τόδε
λέοντος, ἓν πάρειμι θηράσας ἐγώ·

ἔλαβεν, ἄθυρσον;
ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων.
βάκχαι πάσ μίαι,
τὸ παλλίνικον πλεῖστον ἐξεπράξατο
εἰς θόρυβον, ἰὼ δάκρυα.
καλὸς ἀγὼν ἐν ἄλ-
ματι τάξασαν χέρα,
περιβαλεῖν τέκνῳ.
ἀλλ', ἰσορῶ κεῖς δρόμους ἑρμωμένην
Γενθέως Ἀγαυὴν μητέρ', ἐν διασφίξοις
ὄσοις, δέχεσθε πῶμον ἀΐστου θεᾶς.
ἀγ. Ἀσιάδες βάκχαι. Χο. τί με δὴ ὀρθεῖς ὦ.
ἀγ. φέρομεν ἐξ ὀρέων ἔλινα
νεότομον ἐπὶ μέλαθρα,
μακάριον θήραμα.=
χο. ὁρῶ, πάρεσθε δέξομαι σύγκωμον. ὦ.
ἀγα. ἐμαρψάτον δ' ἄνευ βρόχων
νέον νιν ὡς ἐρᾶν πάρα. Χο. πόθεν ἑρημίας;
ἀγα. Κιθαιρών. Χο. τὶ κιθαιρών;=
ἀγ. =κατεφόνευσέ νιν.
χο. τὶς ἁβαλὴς πρῶτος ἅψε;
ἀγα. ἐμὸν ἐμὸν χέρας. Χο. μάκαιρ' Ἀγαυή.
ἀγα. πλησίον ἐμὲ θιάσοις.
τὶς ἄλλα τὰ Κάδμου, Χο. τὶ Κάδμος;
ἀγα. γένεθλα, γένεθλα, μετ' ἐμέ, μετ' ἐμέ, τὸν
δ' ἔβιγε θηρίς; Χο. εὐτυχεῖς τᾷδ' ἄρᾳ.
ἀγα. μέτεχε νῦν βοίνας. Χο. τὶ μετέχω τλάμων;
ἀγα. νέος ὁ μόχος, ἀρτιγένυν
ὑπὸ κόρυθ' ἁπαλότριχα

κατάπο

ἀλλ' ὁ θεὸς οὐ μάρεναν ἐπεσήδυ χεροῖν.
Ἰνὼ γὰρ πατρὶ βάτερ' ἐξεργάζετο,
ῥηγνῦσα σάρκας. Αὐτονόη τ', ὄχλος τε πᾶς
ἐπῆλθε βακχῶν. ἦν γὰ πᾶσ' ὁμοῦ βοή.
ὁμοῦ, στενάξων ὅσον ἐτύγχανε πλέων.
ἄλλ' ἠλάλαξον· ἀντίφερε δή μ', ὠλένην,
ἦδ' ἴχνος αὐτοῦ ἀρβύλαις· γυμνοῦτο γὰ
πλευραὶ σπαραγμοῖς· πᾶσα δ' ἡμάτων μέτα
χέρας, διεσφαίριξε σάρκας Πενθέως.
κεῖται γὰ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν, ὑπὸ τυφλοῖς
πέτραις, τόδ' ὕλης ἐν βαθυξύλῳ φόβῃ.
οὐ ῥᾴδιον ξήτημα· κρᾶτα δ' ἄβλιον
ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χεροῖν,
πήξασ' ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὡς ὀρεστέρα
φέρει λέοντος διὰ Κιθαιρῶνος μέσου,
λιποῦσ' ἀδελφὰς ἐν χοροῖσι μαινάσιν.
χωρεῖ γὰ θήρα δυστότμῳ γαυρουμένη,
τειχέων ἔσω τόνδ' ἀναπαλοῦσα βάκχιον,
τὸν ξυγκύναγον, τὸν ξυνεργάτην ἄγρας,
τὸν καλλίνικον, ἢ δάκρυα νικηφορεῖ.
ἐγὼ μὲν οὖν ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ
ἄπειμ', Ἀγαυὴν πρὶν μολεῖν πρὸς δώματα.
» Τὸ σωφρονεῖν γὰ, κοὐ σέβειν τὰ τῶν θεῶν,
» Κάλλιστον οἶμαι κἀσοφώτατον
» Θνητοῖσιν ἕξιν καὶ χρῆμα, τοῖσι χρωμένοις.
ἀναχορεύσωμεν βακχεῖον.
ἀναβοήσωμεν ξυμφορὰν
τὰν τοῦ δράκοντος ἐκγενέτα τοῦ Πενθέως.
ὃς τὰν θηλυγενῆ σολὰν,
ταρβηνάτε τισὸν αἰδαν

ἄλλοι δ' ἐβύρσευ ἵεσαν διαὐθέρος,
Γενθίως τ' ὄχον δύσπνουν· ἀλλ' ὑπ' ἤνυτον·
πρῶνον δ' ὕψος τῆς προβυμίας ἔχων,
καθῆστο λήμων ἀπορίᾳ λελησμένος·
τέλος δ', ὀρυΐνης συμπεραυνῶσα πλάδην,
ῥίξας ἀνεσάραξεν ἀσιδήροις μοχλοῖς·
ἐπεὶ δ' μόχθων τέρμα' ὑπ' ἐξήνυτον,
ἕλεξ' Ἀγαυή, φέρε περισᾶσαι κύκλῳ,
πῶρυθι λάβεσθε μαινάδες, τὸ ἄμβατον
θὴρ' ὡς ἕλωμεν· μηδ' ἀπαγγήλῃ βεὸς
χορὸς πρυφαίνης· ἁνδάνει, μυρίαν χέρα
προσέβεσαν ἐλάτῃ, πᾶξάνεσασαν χθονός·
ὑψοῦ δ' βάσιον, ὑψόθεν χαμαιπετὴς
πίπτῃ πρὸς ὕδας μυρίοις οἰμώγμασι
Γενθεύς· πανοῦ δ' ἐγγὺς ὢν, ἐμάνθανεν·
πρώτη δ' μήτηρ ἦρξεν ἱερείας φόνου,
καὶ προσπίτνει νιν· ὁδὲ, μίτραν ἀπὸ μάς ἄπο
ἔρριψεν, ὥς νιν γνωρίσασα μὴ κτάνῃ
λήμων Ἀγαυή· καὶ λέγει παρηΐδος
φαύων, ἐγώ τοι μῆτερ εἰμὶ πᾶις σέθεν
Γενθεύς, ὃν ἔτεκες ἐν δόμοις Ἐχίονος·
οἴκτειρε δ' ὦ μῆτέρ με, μὴ δὴ τᾶς ἐμᾶς
ἁμαρτίαισι, παῖδα σὸν κατακτάνῃς·
ὃ δ' ἀφρὸν ἐξιεῖσα, καὶ διαστρόφους
κόρας ἑλίσσουσ', οὐ φρονοῦσ' ἃ χρὴ φρονεῖν,
ἐν βακχίου κατέσχε', οὐδ' ἔπειθέ νιν·
λαβοῦσα δ' ὠλένας ἀριστερὰν χέρα,
πλευρᾶσιν ἀντιβᾶσα τοῦ δυσδαίμονος,
ἀπεσπάραξεν ὦμον, οὐχ ὑπ' ἰσχύος,

ἀλλ'

Γενεὰ δ' ἰδρύσας ἐλατίνων ὄχων ἔπι,
ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω,
ἀτρέμα φυλάσσων μὴ ναχαιτίσειέ τιν.
ὀρθὴ δ' ἐς ὀρθὸν αἰθέρ' ἐσπρίξετο,
ἔχουσα νώτοις δεσπότην ἐφήμενον.
ὦφθη γ' μᾶλλον, ἢ πατῆδε μαινάδας.
ὅσον κ' ἔπω, δῆλος ἦν βάσεων ἄνω
ἢ τ' ξένον μὲν οὐκέτ' εἰσορᾶν παρῆν.
ἐκ δ' αἰθέρος φωνή τις, ὡς μὲν εἰπάσαι
Διόνυσος ἀνεβόησεν, ὦ νεάνιδες,
ἄγω τιν' ὑμᾶς, ἁ μὲ, τὰμά τ' ὄργια
γέλωτι θέμενον· ἀλλὰ τιμωρεῖσθέ νιν.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ πρὸς οὐρανὸν,
καὶ γαῖαν ἐσπρίξει φῶς σεμνὸν πυρός.
σίγησε δ' αἰθήρ· σῖγα δ' ἄλσεα νάπη
φύλλ' εἶχε· θηρῶν δ' οὐκ ἂν ἤκουσας βοήν.
ἀΐδ' ὠσὶν ἦχον οὐ σαφῶς δεδεγμένα,
ἔστησαν ὀρθαὶ, καὶ διήνεγκαν κόρας.
οὐδ' αὖθις ἐπεκέλευσεν· ὡς δ' ἐγνώρισαν
σαφῆ κέλευσμὸν βακχίου Κάδμου κόραι,
ἦξαν πέλασσαι ὠκύτητ' ἀχαόντοις,
ποδῶν ἔχουσαι συντόνοις δρομήμασιν,
μήτηρ Ἀγαυὴ, σύγγονοί θ' ὁμόσποροι,
πᾶσαί τε βάκχαι· διὰ δ' ἐμαίνετ' οὐδὲν
ἀγμῶν τ', ἐπείδων βεῦμα πρὸς αἰσιν ἐμμανές.
ὡς δ' εἶδον ἐλάτῃ δεσπότην ἐφήμενον,
πρῶτον μὲν αὐτὸν χερμάδας παραβόλους
ἔρριπτον, ἀντίπυργον ἐπιβᾶσαι πέτραν·
ὄζοισι δ' ἐλατίνοισιν ἠκοντίζετο.

ἄγγ συγγνωστὰ μέν σοι· πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις
» κακοῖσι χαίρειν ὦ γυναῖκες, ἡ πάλαι.
χο ἔννεπέ μοι· φράσον τίνι μόρῳ θνήσκει,
ἄδικος, ἄδικα τ' ἐκπορίζων ἀνήρ.
ἄγγ ἐπὴ θεράπνας τῆσδε Θηβαίας χθονὸς
λιπόντες, ἐξέβημεν Ἀσωπὸν ῥοάς,
λέπας Κιθαιρώνειον ἀμβάλλομεν,
γενναῖός τε, κἀγώ, διατί τὴν ἐκπόμην,
ξένος θ', ὃς ἡμῖν πομπὸς ἦν θεωρίας,
πρῶτον μὲν ἦν ποιμὴν ἔχομεν νάπος,
τἄτ' ἐκποδὼν σιγηλά, καὶ γλώσσης ἄπο,
σώζοντες ὡς ὁρῶμεν, ἡχορώμενοι.
ἦν δ' ἄγκος ἀμφίπλημον ὕδασι διάβροχον,
πώκασι συσκιάζον, ἔνθα μαινάδες
κάθηντ', ἔχουσαι χεῖρας ἐν τερπνοῖς πόνοις.
ἀμὲ, κ' αὖτ' θύρσον ἐκλελοιπότα
κισσῷ πο μήτην αὖθις ἐξανίστορον.
αἱὰ δ' ἐκλιπᾶσαι ποικίλ' ὡς πῶλοι ζυγὰ,
βακχᾶον ἀντέπλαζον ἀλλήλας μέλος.
γενναῖος δ' ὁ τλήμων, θῆλυν ἡχορῶν ὄχλον,
ἔλεξε τοιάδ', ὦ ξέν', ἃ μὲ ἔσαμεν,
ἦ ἐξικνεῖται μαινάδων ὅσοι νόθων.
ὄχθον δ' ἐπεμβὰς εἰς ἐλάτην ὑψαύχενα,
ἴδοι μ' ἂν ὀρθῶς μαινάδων ἀφρυρχίαν.
τἀντεῦθεν ἦδη τἄξενα τι θαῦμ' ὁρῶ.
λαβὼν κ' ἐλάτης ὕραιον ἄπρον κλάδον,
κατῆγεν, ἦγεν, ἦγεν ἐς μέλαν πέδον.
κυκλεῖτο δ' ὥστε τόξον, ἢ κυρτὸς τροχὸς,
τόρνῳ γραφόμενος, περὶ φορὰν ἕλκηδρόμων,
ὡς κλῶν' ὄρειον ὁ ξένος χεροῖν ἄγων,
ἔκαμπτεν ἐς γῆν ἔργματ' οὐχὶ θνητὰ δρῶν.

Γενθία

τα τιμᾶι θεός.
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φοινόεσσα δὰι μων διαμπὰξ
τᾶ ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος τόκον ζητοῦσ᾽.
φάνηθι ταῦρος, ἢ πολύκρανός γ᾽ ἰδεῖν
δράκων, ἢ πυριφλέγων
ὁρᾶσθαι λέων.
ἴθ᾽ ὦ βάκχε, θηραγρέτα, βακχᾶν
γελῶντι προσώπῳ
πέρι βαλὼν βρόχον,
ἐπὶ θανάσιμον ἀγέλαν
πεσόντα τᾶν μαινάδων.
ἄγγ ὦ δῶμ᾽, ὃ πρίν ποτ᾽ εὐτύχεις ἀν᾽ Ἑλλάδα
σιδωνίῳ γέροντος, ὃς γηγενεῖς
δράκοντος ἔσπειρ᾽ ὄφεος ἐν γαίᾳ θέρος,
ὡς σε στενάχω, δοῦλος ὢν μέν, ἀλλ᾽ ὅμως
Χρησοῖσι δούλοις συμφορὰ τὰ δεσποτῶν.
χο τί δ᾽ ἔστι; ἐκ βακχῶν τι μηνύεις νέον;
ἄγγ Γενοῦς ὅλωλε, παῖς Ἐχίονος πατρός.
χο ὦ ναξ βρόμιε, καὶ θεὸς φάνη μέγας.
ἄγγ πῶς φῄς; τί τοῦτ᾽ ἔλεξας; ἢ πὶ τοῖς ἐμοῖς
χάιρεις κακῶς πράσσουσι δεσποτοις γύναι;
χο ὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις.
ὑπέτι καὶ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πέπαγα.
ἄγγ Θήβας δ᾽ ἀνάνδρους ὧδ᾽ ἄγεις.
χο ὁ Διόνυσος, ὁ Διόνυσος, ὦ Θῆβαι πάτος=
-ἔχου᾽ ἐμέθεν.

μάτηρ πρῶτά νιν λευρᾶς ἀπὸ πέτρας,
ἢ σκόλοπος ὄφιται,
δοκάουσα· μαινάσιν δ' ἀπύσῃ·
τίς δ' ὅδε Καδμείων μασὴρ ὑριοδρόμων,
ἐς ὄρος ἐς ὄρος ἔμολεν ὦ βάκχαι;
τὶς ἄρα νιν ἔτεκεν;
οὐ κ ἐξ αἵματος
γυναικῶν ἔφυ·
λεαίνας δ' ἔγε τινὸς, ἢ γοργόνων
λιβυσσᾶν, γένος·
ἴτω δίκα φανερὸς,
ἴτω ξιφηφόρος,
φονεύσα δαίμων διαμπὰξ
τὸν ἄθεον, ἄνομον, ἄδικον,
Ἐχίονος γένον γηγενῆ·
ὃς ἀδίκῳ γνώμᾳ, παρανόμῳ τ' ὀργᾷ
περὶ τὰ βάκχι' ἔργια, ματρός τε σᾶς
μανῆσα πραπίδι,
παρακόπῳ τελὴ ματι θέλλεται,
τὸν ἀνίκατον ὡς κρατήσων βίᾳ
γνώμαν σώφρονα, θάνατος ἀπροφάσιστος,
εἰ τά τε θεῶν ἔφυ,
βροτῷ τ' ἔχειν ἄλυπος βίος·
τὸν σοφὸν ἐ φθόνῳ χαίρω θηρεύουσα,
τὰ δ' ἕτερα μεγάλα, φανερὰ τ' αἰεὶ
ἐπὶ τὰ καλὰ βίον
ἦμαρ ἐς νύκτα τ' ἐῦ
ἄγοντ' εὐσεβῆν·
τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόν

τα

γυναῖκας ἐλάταισι δ' ἐμὸν κρύψω δέμας.
Διό κρύψῃ σὺ κρύψιν, ἣν σε κρυφθῆναι χρεών,
ἐλθόντα δόλιον μαινάδων κατάσκοπον.
Πεν κἢ μὴν δονῶσφᾶς ἐν λόχμαις ὄρνιθας ὡς,
λέκτρων ἔχεσθαι φιλτάτοις ἐν ἕρκεσιν.
Διό ὑπὸν ἐπ' αὐτῷ τῦτ' ἀποστέλλῃ φύλαξ.
λήψῃ δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ λυφθῇς πάρος.
Πεν κόμιξε διὰ μέσης μι Θηβαΐχς χθονός.
μόνος γὰρ εἰ μ' αὐτῇ ἀνὴρ τολμῶν τόδε.
Διό μόνος σὺ πόλεως τῆσδ' ὑπερκάμνεις μόνος.
τοιγὰρ σ' ἀγῶνες ἀναμένουσιν, οὓς ἔχρῆν.
ἔπου δέ. πομπὸς δ' ἥμ' ἐγὼ σωτήριος.
κεῖθεν δ' ἀπάξει σ' ἄλλος. Γεν. ἢ τεκοῦσά με.
Διό ἐπίσημον ὄντα πᾶσιν. Γεν. ἐπὶ τόδ' ἔρχομαι.
Διό φερόμενος ἤξεις. Γεν. ἁβρότητ' ἐμὴν λέγεις.
Διό ἐν χερσὶ μητρός. Γεν. κἢ τρυφᾶν μ' ἀναγκάσεις.
Διό τρυφᾶς γε τοιάσδε. Γεν. ἀξίων ἃ κ' ἄπομαι.
Διό δεινὸς εἶς σὺ, δεινὸς, κἀπὶ δεῖν' ἔρχῃ πάθη.
ὥστ' οὐρανῷ στήριξον ἀρίστευσις πλέον.
ἔστειν' Ἀγαυὴ χεῖρας, αἵ θ' ὁμόσποροι
Κάδμου θυγατέρες· τ' νεανίαν ἄγω
τόνδ' ἐς ἀγῶνα μέγαν· ἐνικήσων δ' ἐγὼ,
καὐβρόμιος ἔσομαι· τἄλλα δ' αὐτὸς σημανῶ.
Χο ἴτε θοαὶ λύσσης κύνες, ἴτ' ἐς ὄρος,
βίασον ἔνθ' ἔχουσι Κάδμου κόραι·
ἀνοίστρησατέ νιν,
ἐπὶ τ' ἐν γυναικομίμῳ στολᾷ,
μαινάδων κατάσκοπον λυσσώδη.

πεν τί φάνομαι δῆτ' ἐχὶ τὴν Ἰνὼ σάσιν,
ἢ τὴν Ἀγαυῆς ἑστάναι μητρὸς γ' ἐμῆς;
διό αὐτὰς ἐπήγαγ' ἱστορᾶν δοκῶ σ' ἐρῶν.
ἀλλ' ἐξ ἕδρας σοι πλόκαμος ἐξέστηκ' ὄδε.
ἐχῶς ἐγώ νιν ὑπὸ μίτρα καθῆρ μόσα.
πεν ἔνδον προσείων αὖτ', ἀνασείων τ' ἐγὼ,
ἐκ βακχιάξων, ἐξ ἕδρας μεθῆρ μόσα.
διό ἀλλ' αὖτ' ἦμᾶς, οἷς σὺ θεραπεύειν μέλῃ,
πάλιν καταστελλῶμεν· ἀλλ' ὀρθὴ κάρα.
πεν ἰδού, σὺ κόσμει· σοὶ γὰρ ἀνακεῖ μεθ' ἁμά.
διό ξῶναι τί σοι χαλῶσι, κοὐχ ἑξῆς πίπλων,
σωλῆνες ὑπὸ σφυροῖσι τήνδε σείεν.
πεν κἀμοὶ δοκοῦσι παράγειν δεξιὸν πόδα.
τἀνθένδε δ' ὀρθῶς παρὰ τένοντ' ἔχει πίπλος.
διό ἦπου μὲ τῶν πρώτων ἡγήσῃ φίλων,
ὅταν παρὰ λόγον σώφρονας βάκχας ἴδῃς;
πεν πότερα δὲ, βύρσον δεξιᾷ λαβὼν χερὶ,
ἢ τῇδε βάκχῃ μᾶλλον εἰναθήσομαι;
διό ἐν δεξιᾷ χρή, χἅμα δεξιῷ ποδὶ
αἴρειν νιν· αὐτῶν δ' ὅτι μεθέσπικας φρενῶν.
πεν ἆρ' ἂν δυναίμην τὰς Κιθαιρῶνος πτύχας
αὐταῖσι βάκχαις τοῖς ἐμοῖς ὤμοις φέρειν;
διό δύναι' ἄν, εἰ βούλοιο· τὰς δ' πρὶν φρένας,
ἃς εἶχες ὑγιεῖς· νῦν δ' ἔχεις οἵας σε δεῖ.
πεν μοχλοὺς φέρωμεν, ἢ χερῶν ἀναστάσω,
κορυφαῖς ὑποβαλὼν ὦμον, ἢ βραχίονα.
διό μὴ σύγε τῶν νυμφῶν διολέσῃς ἱδρύματα,
ἢ πατρὸς ἕδρας ἔνθ' ἔχει συρίγματα.
πεν καλῶς ἐλέξας. Οὐ σθένει γὰρ ἰσχυρὸν

νόμι μον, ἀεὶ φύσει τε πιφυκός.
» Τὶ τὸ σοφὸν, ἢ τὶ τὸ κάλλιον
» παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
» ἢ χεῖρ ὑπὲρ κορυφᾶς
» τ' ἐχθρῶν κράτος κατέχειν;
» ὄ, τι καλὸν, φίλον ἀεί.
» Εὐδαίμων ὃν, ὃς ἐν βαλάσσης
» ἔφυγε κῦμα, λιμένα δ' ἔπιχεν.
» εὐδαίμων δ', ὃς ὑπερβὰ μόχθων
» ἐγένετ'. ἕτερα δ' ἕτερος ἕτερον
» ὄλβῳ, καὶ δυνάμᾳ παρῆλθεν.
» μυρίαι μυρίοισιν
» ἔτ' εἰσὶν ἐλπίδες. ἃ μὲν
» τελοῦσιν ἐν ὄλβῳ
» βροτοῖς, ἃ δ' ἀπέβησαν. ὃ δ' οὐ κατ' ἦμαρ,
» ὅτῳ βίοτος εὐδαίμων, μακαρίζω.
διὸ σὲ τ' πρόσθ μον ὄντ', ἃ μὴ χρεὼν ὁρᾶν,
κἀσθόντά τ' ἀπύθεσθαι, Πενθέα λέγω,
ἔξιθι πάροιθε δωμάτων, ὄφθητί μοι,
σκευὴν γυναικὸς μαινάδος βάκχης ἔχων,
μητρός τε τῆς σῆς, καὶ λόχυ κατάσκοπος.
πρέπεις δ' Κάδμου θυγατέρων μορφῇ μιᾷ.
καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο ἥλιοι δοκῶ,
δισσὰς δ' Θήβας, καὶ πόλις μ' ἐπάσσο μον.
καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς.
καὶ σῷ κέρᾳ τε πρατὶ προσπιφυκέναι.
ἀλλ' ἦ ποτ' ἦθα θὴρ, τεταύρωσαι δ' ἔν.
ὁθεὸς ὁ μαρτεῖ πρόσθεν, ὢν ὐκ εὐμενής.
διὸ ἕπεσθε δ' ἡμῖν· νῦν δ' ὁρᾷς, ἃ χρὴ σ' ὁρᾶν.

ῥίπτου, ὡς νεβρὸς χλοερᾶς
ἐμπάξασα λείμακος ἡδονᾶς,
ἵνα μ' ἀν φοβερὸν φύγῃ
θήρα μ' ἔξω φυλακᾶς,
ἀπλήκτων ὑπὲρ ἀρκύων.
θωΰσσων δ' ἡ κυναγέτας,
συντείνῃ δρόμημα κυνῶν,
μόχθοις τ', ὠκυδρόμοις τ' ἀέλλαις
θρώσκῃ πεδίον παραποτάμιον, ἁδομένα
βροτῶν ἐρημίαις,
σκιαροπόμπ' ἐν ἔρνεσιν ὕλας.
Τί τὸ σοφὸν, ἢ τί τὸ κάλλιον
παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς,
ἢ χεῖρ' ὑπὲρ πορυφᾶς
τᾶς ἐχθρῶν πρόσω κατέχειν;
ὅ, τι καλὸν, φίλον αἰεί.
ὁρμᾶται μόλις· ἀλλ' ὅμως
πείθει τόγε θῆρ
σθένος· ἀπαυθύνει δ'
βροτῶν τὰς τ' ἀγνωμοσύναν
τιμῶντας, κοὐ μὴ τὰ θεῶν
αὔξοντας, συμμαινομένα δόξα.
πρυπάγυσι δ' ποικίλως
δαρὸν χρόνου πόδα, κοὐ
θνατῶν τὸ ἄστοπον· ἃ
κρεῖσσόν ποτε τῶν νόμων
γιγνώσκειν χρὴ, κοὐ μελετᾶν·
κύφα κ' δαπάνα νομίζειν,
ἰσχύν τ' ἔχειν, ὅτι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον·
τόδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ

νόμιμον

πεν ἐκ ἂν δυναίμην βίλυν ἐνδῦναι σολήν·
ἄγγ ἀλλ' αἰεί μα θήσεις, συμβαλὼν βάκχαις μάχην·
πεν ὀρθῶς μολὴν χρὴ πρῶτον ἐς κατασκοπήν·
ἄγγ σοφώτερον γὰν, ἢ κακοῖς θηρᾶν κακά·
πεν ἡ πῶς δ' ἄστεος ἥμι, Καδμέους λαβών;
ἄγγ ἀνὴρ ἐρήμους ἴμεν· ἐγὼ δ' ἡγήσομαι.
πεν πᾶν πρᾶγμα, ὥστε μὴ γελᾶν βάκχας, ἐμοί·
ἄγγ ἐλθόντ' ἐς οἴκους, ἂν δοκῇ βουλεύσομεν·
πεν ἔξεισι πάντῃ· τόν γ' ἐμὸν οὐ πρεπὲς πάρα·
ἄγγ στίχοι μ' ἄν· ἢ κἄπλ' ἔχων τοράσομαι,
ἢ τοῖσι σοῖσι πήσομαι βουλεύμασιν.
διό ἴκει γ' ὦ βάκχας· ὃ θανὼν, δώσει δίκην·
γυναῖκες, ἀνὴρ εἰς βόλον καθίσταται.
Διόνυσε, νῦν σὸν ἔργον, ἢ κἀκεῖ πρόσω,
τισώμεθ' αὐτόν· πρῶτα δ' ἔκπαγλον φρενῶν,
ἐνεὶς ἐλαφρὰν λύσαν· ὡς φρονῶν μὲν οὔ,
ἢ μὴ θελήσῃ βίλυν ἐνδῦναι σολήν·
ἔξω δ' ἐλαύνων τὴν φρονεῖν, ἐνδύσεται·
χρὴ δ' εἰ γέλωτα Θηβαίοις ὄφλειν,
γυναικόμορφον ἀγόμενον δι' ἄστεος,
ἐπεὶ τ' ἀπειλῶν τ' πρὶν, αἴσι δεινὸς ἦν·
ἀλλ' εἶμι, πόσμον ὅντιν' εἰς ἅδου λαβών,
ἄπεισι μητρὸς ἐκ χερῶν κατασφαγείς,
Πενθεῦ προσάψων· γνώσεται δὲ τὸν Διὸς
Διόνυσον, ὃς πέφυκεν ἐν τέλει θεὸς
δεινότατος, ἀνθρώποισι δ' ἠπιώτατος.
χο ἆρ' ἐν παννυχίοις χοροῖς
θύσω ποτὲ λευκὸν
πόδ' ἀναβακχεύσασα,
δέρην εἰς αἰθέρα δροσερὸν,

πεν οἴμοι· τόδ' ἤδη δεινὸν ἕρπει μοι μηχανᾷ·
ἄγγ τοιόν τι; σῶσαί σ' εἰ θέλω τέχναις ἐμαῖς·
πεν ξυνέβητε ποινὴν τάδ', ἵνα βακχεύητ' ἄφ·
ἄγγ ἢ μὴν ξυνεβέμην, τοῦτό γ' ἐστί, τῷ θεῷ·
πεν ἐπφέριτέ μοι δῶρ' ὅπλα σὺ δ', πᾶσαι λίγων·
ἄγγ ἃ βούλει σφ' ἐν ἕρισι συγκαθημένας ἰδεῖν;
πεν μάλιστα μυρίονγε δοὺς χρυσοῦ σταθμόν·
ἄγγ τί δ' εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπωκας μέγαν;
πεν λυπρῶς νιν εἰσίδοιμ' ἂν ἐξοινωμένας·
ἄγγ ὅμως δ' ἴδοις ἂν ἡδέως ἃ σοι πικρά;
πεν σάφ' ἴσθι, σιγῇ γ' ὑπ' ἐλάτας καθήμενος·
ἄγγ ἀλλ' ἐξιχνεύσουσί σε κἂν θέλῃς λάθρᾳ·
πεν ἀλλ' ἐμφανῶς· καλῶς δ' ἐξεῦρες τάδε·
ἄγγ ἄγω μέν, ὄντα σε, κἀπιχειρήσεις ἐμοί·
πεν ἄγ' ὡς τάχιστα· τοῦ χρόνου δέ σ' οὐ φθονῶ·
ἄγγ σκιλαίνιν ἀμφὶ χρωτὶ βυσσίνους πέπλους·
πεν τί δῆτα τοῦδ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρὸς τελῶ;
ἄγγ μή σε κτάνωσιν, ἢν ἀνὴρ ᾖ φθῇς ἐκεῖ·
πεν οὐ γὰρ ἔσται αὐτό· καί τις ἦ πάλαι σοφός·
ἄγγ Διόνυσος ἡμᾶς ἐξεμύσωσιν τάδε·
πεν πῶς δῆτα γένοιτ' ἂν ἃ σύ μ' εὐθετᾷς καλῶς;
ἄγγ ἐγὼ στελῶ σε δωμάτων ἔσω μολών·
πεν τίνα στολήν; ἢ θῆλυν; ἀλλ' αἰδὼς μ' ἔχει·
ἄγγ ὑπέρτι θεατὴς μαινάδων πρόθυμος εἶ·
πεν στολὴν δὲ τίνα φῂς ἀμφὶ χρῶτ' ἐμὸν βαλεῖν;
ἄγγ πέπλου μὲν ἐπὶ σῷ κρατὶ τανύσιν ἐντενῶ·
πεν τὸ δεύτερον δὲ σχῆμα τοῦ πόσμου, τί μοι;
ἄγγ πέπλοι ποδήρεις ἐπὶ κάρα δ' ἔσται μίτρα·
πεν ἦ κἀτὶ πρὸς τοῖσδ' ἄλλο προσθήσεις ἐμοί;
ἄγγ θύρσον τε χειρὶ, καὶ νεβρὸν στίκτ' ἐρεᾶς·

ταρβῶ μὴ ἐπῇν τὼς λόγως ἐλευθέρως
ἐς ὄρθιον τύραννον· ἀλλ' ὅμως φρήσεται.
Διόνυσος ἥκων ὑδενὸς θεῶν ἔφυ.
πεν ἤδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ἐφάπτεται
ὕβρισμα βακχῶν, φόγος ἐς Ἕλληνας μέγας.
ἀλλ' ἦ ὀνεῖον δῆ· στεῖχ' ἐπ' Ηλέκτρας ἰὼν
πύλας· πέλευε πάντας ἀσπιδηφόρους,
ἵππων τ' ἀκυπόδων ἐπεμβάτας,
πέλτας θ', ὅσοι πάλλουσι, κἠτόξων χερὶ
φάλλουσιν αὐρὰς, ὡς ἐπισρατεύσομεν
βάκχαισιν· ἦ δ', ἀλλ' ὑπερβάλλει τάδε,
εἰ πρὸς γυναικῶν πεισόμεθ' ἃ πάσχομεν.
ἄγγ πείθῃ μὲν οὐδὲν τῶν ἐμῶν λόγων πλέον.
Γενοῦ. καπῶς γὰ πρὸς σέβειν πάσχων, ὅμως
ἔφημι χρῆναί σ' ὅπλ' ἐπαίρεσθαι βίᾳ,
ἀλλ' ἡσυχάζειν· βρόμιος ἦ κ ἀνίξεται,
κινοῦντι βάκχας οὐ'ίων ὀρῶν ἄπο.
πεν ἢ μὴ φρενώσεις μ', ἀλλὰ δίσμιος φυγὼν,
σώσει τόδ', ἢ σοὶ πάλιν ἀναστρέψω δίκην.
ἄγγ βύοι μ' ἂν αὐτῷ μᾶλλον, ἢ θυμούμενος,
πρὸς κέντρα λακτίζοιμι θνητὸς ὢν, θεῷ.
πεν θύσω φόνον γε βῶλυν ὥσπερ ἄξιαι,
πολὺν ταράξας ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
φευξεῖσθε πάντες· κἠτόδ' αἰσχρὸν, ἀσπίδας
βύρσοισι βακχῶν ἐκτρέπειν χαλκηλάτους.
ἄγγ ἀτόρως γε τῷδε συμπεπλεγμένα ξένῳ,
ὡς ὅτε πάσχων, ὅτε δρῶν σιγήσεται,
ὅταν ἔτ' ἐσθλὸν οὖ κατασῆσαι τάδε.
πεν τί δρῶντα, δυσλόυντα δυσλέαιρ' ἐμαῖς;
ἄγγ ἐγὼ γυναῖκας δοῦρ' ὄπλων ἄξω δίχα.

μυριάσι χειρῶν ἀρόμενοι νεαν ἰδῶν.
θᾶσσον δ' διεφορεῦντο σαρκὸς ἔνδυτα,
ἦσυ ξυνάψαις βλέφαρα βασιλείοις κόραις.
χωροῦσι δ' ὥστ' ὄρνιθες ἁρθεῖσαι δρόμῳ
πεδίων ὑπὸ τάσεις, αἳ παρ' Ἀισωπὸν ῥοαῖς
ἄπαρπον ἐμβάλλουσι βυβᾶσιν σάχυν,
Υσίας τ' ἐρυθρὰς, αἳ Κιθαιρῶνος λέπας
πέρθειν κατῳκήκασιν· ὥστε πολέμιοι
ἐπεσπάσθησαν, πάντ' ἄνω τε, κ' κάτω
διέφερον· ἥρπαζον δ' ἐκ δόμων τέκνα·
ὁπόσα δ' ἐπ' ὤμοις ἔβεσαν, ὑ δεσμῶν ὕπο
προσέσχεθ', οὐδ' ἔπιπτεν ἐς μέλαν πέδον,
οὐ χαλκὸς, οὐ σίδηρος, ἐπὶ δ' βοστρύχοις
πῦρ ἔφερον, οὐδ' ἐκαίετ'· οἶδ' ὀργῆς ὕπο,
εἰς ὅπλ' ἐχώρουν, φερόμενοι βακχῶν ὕπο.
ὅπερ τὸ δεινὸν ἦν θέαμ' ἰδεῖν ἄναξ.
τὰς δ' ἐς ὄχθας ἦλθε μαστὸς λογχᾶτ' βέλος.
κῆναι δ' θύρσους ἐξανῆψαι χερῶν,
ἔτραυμάτιζον, κἀπενώτιζον φυγῇ
γυναῖκες ἄνδρας, οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.
πάλιν δ' ἐχώρουν ὅθεν ἐκίνησαν πόδα
κρήνας ἐπ' αὐτὰς, ἃς ἀνῆκ' αὐτὰς θεός·
τίφανται δ' ὕδωρ· σαγῆνα δ' ἐκ παρηΐδων
γλώσσῃ δράκοντος ἐξεφαίδρυνον χροός·
τὸν δαίμον' ὃν τόνδ', ὅστις ἐς ὦδ' ἀσσοτα,
δέχου πόλῃ τῇδ'· ὡς τἄλλ' ἐστὶν μέγας,
κἀκῆν' ὀφασιν αὐτὸν, ὡς ἐγὼ κλύω,
τὸν παυσίλυπον ἄμπελον δοῦναι βροτοῖς·
Οἶνος δ' μηκέτ' ὄντος, οὐκ ἔστιν Κύπρις,
Οὐδ' ἄλλο τέρπνον οὐδὲν ἀνθρώποις ἔτι·

ποινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν,
ὡς δεινὰ δρῶσι, θαυμάτων τ' ἐπάξια.
καί τις πλάνης κατ' ἄστυ, κητρίβων λόγων,
ἕλξειν ἁπάντας, ὥστε μητρὸς πλάκας
ναίοντες ὀρείων, βέλεσι θηρασώμενα
Πενθέως Ἀγαυὴν μητέρ' ἐκβακχεύματος,
χάριν τ' ἄνακτι θῶμεν; ὃν δ' ἡμῖν λέγειν
ἔδοξε· βάμνων δ' ἐλλοχίζομεν φόβαις,
κρύψαντες αὐτούς· αἱ δέ, τ' τεταγμένην
ὥραν ἑκίνουν θύρσον εἰς βακχεύματα,
ἴακχον Ἀβρόῳ σώματι, τ' Διὸς γόνον
βρόμιον καλοῦσαι· πᾶν δ' συνεβάκχευσ' ὄρος,
κ' θῆρες· οὐδὲν δ' ἦν ἀκίνητον δρόμῳ·
κύρει δ' Ἀγαυὴ πλησίον θρώσκουσά μου·
κἀγὼ ξυνεπήδησ', ὡς συναρπάσαι θέλων
λόχμην κενώσας, ἔνθ' ἐκρύπτομεν δέμας·
ἡ δ' ἀνεβόησεν, ὦ δρομάδες ἐμαὶ κύνες,
θηρώμεθ' ἀνδρῶν τῶνδ· ὑπ' ἄλλ' ἕπεσθέ μοι,
ἕπεσθε, θύρσοις διὰ χερῶν ὡπλισμέναι.
ἡμᾶς μὲν οὖν φάσκοντες, ἐξηλύξαμεν
βακχῶν σπαραγμόν· αἱ δὲ, νεμομέναις χλόην
μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα.
κ' τ', ἂν προσῄδες ἄθηλον πόριν
μυκῶμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίκα.
ἄλλαι δ' ἁμάλας διεφόρουν σπαράγμασι·
ἦδες δ' ἂν ἢ πλευράν, ἢ διχηλὸν ἔμβασιν
ῥιπτόμεν' ἄνω, κ' κάτω· κρεμαστὰ δ'
ἴσαις ὑπ' ἐλάταις ἀναπεφυρμέν' αἵματι·
ταῦροι δ' ὑβρισταί, χὠς κέρας θυμὸν μένει
τὸ πρόσθεν, ἐσφάλλοντο πρὸς γαῖαν δέμας,

αἳ δ' ἐν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πίδον πάρα
ἧκῃ βαλοῦσαι σωφρόνως, οὐχ ὡς σὺ φῂς
οἴνῳ μένας πρατῆρι, κἀγλωτῷ φόρῳ,
θηρῶν πανθ' ὕλην Κύπριν ἡρίνῳ μένας.
ἡ σὴ δὲ μήτηρ, ὠλόλυξεν ἐν μέσαις,
σαθεῖσα βάκχαις, ἐξ ὕπνου κινῆσαι δέ μας,
μυκήμαθ' ὡς ἤκουσε πηροφόρων βοῶν.
αἳ δ' ἀποβαλοῦσαι θαλερὸν ὁμμάτων ὕπνον,
ἀνῆξαν ὀρθαί, θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,
νέαι, παλαιαί, παρθένοί τε, κἄζυγες.
κἀπρῶτα μὲν καθῆσαν εἰς ὤμους πόμας,
νεβρίδας τ' ἀνεσείλανθ', ὅσαισιν ἀμμάτων
σύνδεσμ' ἐλέλυτο, κἀνατεθείκεισαν δορὰς
ὄφεσι κατεξώσαντο λιχμῶσαν γένυν.
αἳ δ' ἀγκάλαισι δορκάδ', ἢ σκύμνους λύκων
ἀγρίους ἔχουσαι, λευκὸν ἐδίδοσαν γάλα,
ὅσαις νεοτόκοις μαζὸς ἦν, σπαργῶν ἔτι
βρέφη λιπούσαις· ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους
στεφάνους, δρυός τε, μίλακός τ' ἀνθεσφόρους.
βύρσαν δέ τις λαβοῦσ', ἔπαισεν ἐς πέτραν,
ὅθεν δροσώδης ὕδατος ἐκπηδᾷ νοτίς·
ἄλλη δ' ὑάρβῃ εἰς πίδον πεθῆκε γῆς,
κἀτῆδε πρήνην ἐξανῆκ' οἶνον θεός.
ὅσαις δ' ἁλυκοῦ πώματος πόθος παρῆν,
ἄκροισι δακτύλοισι διαμῶσαι χθόνα,
γάλακτος ἐσμοὺς εἶχον· ἐκ δ' ἰσχάνων
βύρσαν γλυκείαν μέλιτος ἔσαξον ῥοάν.
ὥστ' ἦ παρῆσθα τῷ θεῷ, τῷ νῦν φίλῃς,
εὐχαῖσιν ἂν μετῆλθες, εἰσιδὼν τάδε.
ξυνήλθομεν δὴ βυκόλοι, κἀποιμένες,

διό σοφὸς, σοφὸς ἦ· πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν.
πεν ἃ δεῖ μάλιστα, ταῦτ' ἐγὼ 'φην σοφός.
ἥκω δ' ἀκούσας, πρῶτα τὸς λόγους μάθε.
ὃς ἐξ ὄρους πάρεστιν ἀγγελῶν τί σοι.
ἡμεῖς δέ σοι μενοῦμεν, ὑφ' ὑμέναια.
ἄγγ Γενοῦ, πρατύνων τῆσδε Θηβαίας χθονός,
ἥκω, Κιθαιρῶν' ἐκλιπών, ἵν' ὕποτε
λευκῆς χιόνος ἀνῆσαν ἀκτῖνες βολαί.
πεν ἥκεις δ' ὁποίαν προστιθεὶς σπουδὴν λόγῳ;
ἄγγ βάκχας πετηνὰ σχήματ' ἐσιδὼν, αἳ τῆσδε γῆς
ὄρεσσι λευκὸν πῶλον ἐξεκόντισαν,
ἥκω φράσαι σοι καὶ πόλει, χρῄζων ἄναξ,
ὡς δῆτα δρῶσι, θαυμάτων τε πρείσσονα.
βέλω δ' ἀκοῦσαι, πότερα σοι παρρησίᾳ
φράσω τὰ κεῖθεν, ἢ λόγον στείλωμεθα;
ἐμοὶ τάχος σὺν φρενῶν δέδοικ' ἄναξ,
καὶ τὸ ξύθυμον, καὶ τὸ βασιλικὸν λίαν.
πεν λίαν ὡς ἀθῶος ἐξ ἐμοῦ πάντως ἔσῃ.
Τοῖς δ' ἀνοσίοις οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών.
ὅσῳ δ' ἂν ἧπτοις δεινότερα βακχῶν πέρι,
τοσῷδε μᾶλλον τὸν ὑποβάντα τείχεας
γυναιξὶ τόνδε, τὴν δίκην προθήσομεν.
ἄγγ ἀγελαῖα μὲν βοσκήματ' ἄρτι πρὸς λέπας
μόχων ὑπεξέκριξον, ἡνίχ' ἥλιος
ἀκτῖνας ἐξίησι, θερμαίνων χθόνα.
ὁρῶ δ' ἰδὼν τρεῖς γυναικείων χορῶν,
ὧν ἦρχ', ἑνὸς μὲν, Αὐτονόη· τοῦ δ' ἑτέρου,
μήτηρ Ἀγαυὴ σή· τρίτου δ' Ἰνὼ χορόν.
εὗδον δ' ἅπασαι, σώμασι παρειμέναι·
αἱ μὲν, πρὸς ἐλάτης φῶτ' ἐρήσασαι φόβην,

πῦρ ἀνῆψ'· ὅδ' ὡς ἰσεῖδε δώματ' ἄμβαθαι δοκῶν,
ἧῖ' ἐπ' ἐπῆσι, πᾶτ' ἐπῆσι, δμωσὶν Ἀχιλῆον φέρειν
ἐννέπων· ἅπας δ' ἐν ἔργῳ δῦλος ἦν, μάτην πονῶν.
διαμεθεὶς δ' ὁ τοῦδε μόχθον, ὡς ἐμὴ περαγότος,
ἴεται ξίφος πελαιὸν ἁρπάσας δόμων ἔσω.
πᾷθ' ὁ βρόμιος, ὡς ἐμοιγε φαίνεται δόξαν λέγω,
φῶς ἐποίησε κατ' αὐλὴν· ὁδ' ἐπὶ τῦδ' ὥρμηται μένος,
ἧῖ' ἀν, κἀπέντει φαεινὸν, ὡς σφάξων ἐμέ.
πρὸς δ' τοῖσδ' αὐτῷ· τὰ δ' ἄλλα βάκχιος λυμαίνεται,
δῶμά τ' ἔρρηξε χαμᾶξε· συντεθράωται δ' ἅπαν
πιπρετάτης ἰδόντι δεσμὸς τὸς ἐμός· πόπτε δ' ὕπτε
διαμεθεὶς ξίφος, ταρεῖται· πρὸς θεὸν δ', ὢν ἀνὴρ,
ἧς μάχην ἐλθεῖν ἐτόλμᾶ· ἤσυχος δ' ἐκ βάκχας ἄγων
δωμάτων, ἥκω πρὸς ὑμᾶς, Γενβίως τ' φρονῆσας·
ὡς δέ μοι δοκῇ, φοφᾷ γὰρ ἀρβύλη δόμων ἔσω.
ᾗς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει· τί ποτ' ἄρ' ἐκ τούτων ἐρᾷ;
ῥᾳδίως δ' αὐτ' οἴσω, κἂν πτέων ἔλθῃ μέγα.
Γρὸς σοφῦ δ' ἀνδρὸς ἀσκεῖν σώφρον' ἀορησίαν.
πεν πέπονθα δεινά· διαπέφευγέ μ' ὁ ξένος,
ὃς ἄρτι δεσμοῖς ἦν κατηναγκασμένος.
ἔα. ἔα. ὅδ' ἐστὶν ἀνήρ· τί τάδε; πῶς προνώπιος
φαίνῃ πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;
διό σῆσον ποδὸς· ὀργὴ δ' ὑπόθες ἥσυχον πόδα.
πεν πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω πέρᾶς;
διό ὑπ' ἔφυν· ὑπ' ἔπνευσας ὅτι λύσει μέ τις;
πεν τίς; τὸς λόγος δ' εἰσφέρεις καινὸς ἀφ'.
διό ὃς τ' πολύβοτρυν ἄμπελον φύει βροτοῖς.
πεν ὠνείδισας δὴ τοῦτο Διονύσῳ πάλαι.
διό κλείειν πελάω πάντα πύργον ἐν κύκλῳ.
πεν τί δ' ἦχ' ὑπερβαίνουσι τἀμὰ θυρίδ';

διό. σοφὸς

ἀμι ἄπτε πεύκινον ἄνθος ἀλαμπάδα,
σύμφλεγε σύμφλεγε δώματα Πενθέως.
ἀμι ἰὼ πῦρ ὑλάσεις, ὑδ' αὐγάξῃ
Σεμέλας ἱερὸν ἀμφὶ τάφον,
ἄν ποτε πευκόεντος
ἔλιπε φλόγα Διὸς βροντᾶς.
δίκετε πεδόσε τρομερὰ δώματα,
δίκετε μαινάδες.
ἐκ ἄναξ, ἄνω κάτω τιθῇς, ἔπεισι
μέλαθρα τάδε, Διὸς γόνος Διόνυσος.
διὸ βάρβαροι γυναῖκες, ὕττως ἐκπεπλήγμεναι φόβῳ,
πρὸς πέδῳ πεπώκατ'; ἤσθητ' ὡς ἔοικε βακχίῳ
διατινάξαντος δῶμα Πενθέως. ἀλλ' ἐξανίστατε,
σῶμα, ἢ βαρσεῖτε κάρκας, ἐξαμείψασαι τρόμον.
χο ὦ φάος μέγιστον ἡμῖν ἐνθένδε βακχεύματος,
ὡς ἐσιδόν σε μονάδ' ἔχω σ' ἐρημίαν.
διὸ ἐς ἀθυμίαν ἀφίκεθ', ἡνίκ' ἔστε μ' ὀμμάτων
Πενθέως ὡς ἐσκοτεινὰς ὀρκάνας πεσὼν μένος.
χο πῶς ἐκ. ὅ τις μοι φύλαξ ἦν, εἰ σὺ συμφορᾶς τύχοις.
ἀλλὰ πῶς ἐλευθερώθης, ἀνδρὸς ἀνοσίου τυχών;
διὸ αὐτὸς ἐξέσωσ' ἐμαυτὸν ῥᾳδίως, ἄπονον πόνον.
χο ὑδέ σε συνῆψε χεῖρα δεσμίοισιν ἐν βρόχοις;
διὸ ταῦτα κἠκαύβρισ' αὐτόν. ὅτι με δεσμὸν ἡσμένην δοκῶν,
ὅτ' ἔβιγεν, ὅθ' ἥψατ' ἡμῶν, ἐλπίσι δ' ἐβόσκετο.
πρὸς φάτναις δ' ἕταῦρον εὗρεν, ὃν κατῆρξ' ὑμᾶς ἄγαν,
τῷδε περιβρόχοις ἔβαλε γόνασι, κἠχμαλᾶς ποδῶν,
θυμὸν ἐκπνέων, ἱδρῶτα σώματος σάξων ἄπο,
χάλκεσι διδοὺς ὀδόντας. πλησίον δ' ἐγὼ παρὼν,
ἄσυχος θάασον, ἔλπουσ' ἐν ἑαυτῇ χρόνῳ,
ἀνετίναξ' ἐλθὼν ὁ βάκχος δῶμα, κἠμητρὸς τάφῳ

σαις, σύναγε θῆρας ἀγρώτας.
μάκαιρ' ὦ Γιερία,
σίβεται σ' ἄϊος.
ἥξει τε χοραῖσιν
ἅμα βακχαῖς.
τὸν τ' ὠμηρόκαν
διαβὰς Ἀξιὸν,
εἰλίσσομέναις τε μανάσιν ἄξει,
Λυδίαν τε, τὰν τᾶς ἁδυμονίας
βροτοῖς ὀλβοδόταν, πατέρα τε,
τὰν, ἐπλύνει ἵππιον χώραν ὕδασι
καλλίσταις λιπαίνειν.
διὸ ἰὼ, πλεῖστ' ἐμᾶς, πλεῖστ' αὐδᾶς.
ἰὼ βάκχαι, ἰὼ βάκχαι.
χο τὶς ὅδε; τίς, πόθεν ὁ πέλας
ἀνὰ μ' ἐκάλεσεν αὐδᾶι;
διὸ ἰὼ πάλιν αὐδῶ,
ὁ Σεμέλας, ὁ Διὸς παῖς.
χο ἰὼ ἰὼ δίαστα, δίαστα,
μόλε νῦν ἅ μίτερον ἐς θίασον.
ὦ βρόμιε, βρόμιε,
πέδον χθονὸς ἔνοσι πότνια.
ἆ. ἆ. τάχα τὰ Γενθέως μέλαθρα
διατινάξεται πεσήμασιν
ὁ Διόνυσος ἀνὰ μέλαθρα.
σίβετέ νιν.
ἥμι σίβομεν ὦ.
ἴδετε λάϊνα κίονιν ἔμβολα
διάδρομα τάδε.
βρόμιος ἀλαλάξεται στέγας ἔσω.

ἥμι. ἄπτε

Διονύσου χάριν ὅπως,
ἔτι σοι τῦ βρομίου μελήσει.
οἵαν οἵαν ὀργὰν
ἀναφαίνει χθόνιον,
γίνος ἐκφύς τι δράκοντος
ποτὲ Γενβᾶς, ὃν Ἐχίων
ἐφύτευσε χθόνιος,
ἀγριωπὸν τέρας,
ὠφῶτα βρότειον,
φόνιον δ' ὥστε γίγαν-
τ' ἀντίπαλον θεοῖ
σιν· ὅς με βρόχοισι τὰν
τῦ βρομίου τάχει συνάψει.
τᾶν ἐμὸν ἐντὸς ἔχει
δώματος ἤδη θιασώταν,
σκοτίαις κρυπτὸν ἐν ἁρπαῖς.
ἐσορᾷς τάδ' ὦ Διὸς παῖ
Δίονυσε, σὰς προφήτας
ἐν ἀμίλλαισιν ἀέθλους;
μόλε χρυσῶπα, τινάσσων
ἀνὰ βύρσον κατ' Ὄλυμπον.
φονίᾳ δ' ἀνδρὸς ὕβριν κατάσχες.
ποῦ ποτ' εἶ Νύσας ἄρα θη-
ροτρόφῳ θυρσοφορῇς,
θιάσοις ὦ Δίονυσε, νὴ
κορυφαῖς νωμῶν;
τάχα δ' ἐν ταῖς πολυάνδρειαν Ὄλυμπε
βαλάμοις, ἔνθά ποτ' Ὀρ-
φεὺς κιθαρίζων,
σύναγε δ' ἀνδρία μὲν

πεν ἐγὼ γ' ἄδειν γε, κυριώτερος σέθεν.
διό ὅπη δοθ' ὅτι ξῆς, νὰδ' ὁρᾷς, νὰθ' ὅστις εἶ.
πεν Γενεὰν, Ἀχαιῆς παῖς, πατρὸς δ' Ἐχίονος.
διό εὐδυσυχήσαι τοῦνομ' ἐπιτήδειος εἶ.
πεν χώρει· καθίρξατ' αὐτ' ἱππικαῖς πέλας
φάτναισιν, ὡς ἂν σκότιον εἰσορᾷ κύφας.
ἐπεὶ χορεύει· τάσδε δ' ἂς ἄγων πάρει,
κακῶν συνεργὸς, ἢ δι' ἐμπολήσομεν,
ἢ χἤρα δύπτε τῇδε, κ' βύρσης κτύπτε
παύσας, ἐφ' ἵσοις δ' μωΐδας πεκτήσομαι.
διό σείχοι μ' ἄν· ὅ, τι κ' μὴ χρεὼν, ὅτι χρεὼν
παθεῖν· ἀτάρτοι τῶνδ' ἄποιν' ὑβρισμάτων
μίτεισι Διονύσοὺ σ', ὃν ὑμ' ἦναι λέγῃς·
ἡμᾶς κ' ἀδικῶν, κῆνον ἢς δι' ἐμὲ ἄγεις.
χο Ἀχελῴου θύγατερ,
ποτνί', ὐπάρβενε Δίρκα.
σὺ κ' ἐνσαῖς ποτε παγαῖς,
τὸ Διὸς βρέφος ἔλαβες.
ὅ, τε μηρῷ πυρὸς ἐξ ἀθανάτου Ζεὺς
ὀτεκὼν ἥρπασέ νιν,
τάδ' ἀναβοήσας,
ἴθ' ὦ διθύραμβ', ἐμὰν
ἄρσενα τάνδε βᾶθι νηδύν.
ἀναφανῶσι τόδ' ὦ
βάκχιε Θήβαις ὄνομάζειν.
σὺ δ' ἐμὲ, ὦ μάκαιρα Δίρκα,
στεφανηφόρους ἀπωθῇ
θιάσους ἔχουσαν ἐν σοί.
τί μ' ἀναίνῃ; τί με φεύγῃς;
ἔτι ναὶ τὰν βοτρυώδη

Διονύσου

πεν. ὦ τῦτ' ἐκιβδήλευσας, ἵν' ἀκῦσαι θέλων.
διό. ἀσέβημαν ἀσκῦντ' ὄργι' ἐχθαίρει θεῦ.
πεν. τὸ θεῖον δ' ὁρᾶν σὺ φῄς σαφῶς, ποῖός τις ἦ;
διό. ὁποῖος ἤθελ', οὐκ ἐγὼ ταυτον τόδε.
πεν. ταῦτ' ἦν παρωχίτευσας ὧν, κὐδὲν λέγων.
διό. Δόξει τις ἀμαθεῖ σοφὰ λέγων, ἢν ὦ φρονῆν.
πεν. ἦλθες δ' πρῶτα δῦρ', ἄγων τ' δαίμονα;
διό. πᾶς ἀναχορεύει βαρβάρων τάδ' ὄργια.
πεν. φρονῦσι δ' πάντιον Ελλήνων πολύ.
διό. τάδ' ὧδε μᾶλλον. δι νόμοι τι διάφοροι.
πεν. τὰ δ' ἱερά, νύκτωρ, ἢ μεθ' ἡμέραν τελῆς;
διό. Νύκτωρ τὰ πολλὰ σεμνότητ' ἔχει σκότος.
πεν. τῦτ' ἐς γυναῖκας δόλιόν ἐστι, κ σαθρόν.
διό. Κἀν ἡμέρᾳ τοὐ' αἰσχρὸν ἐξεύροι τις ἄν.
πεν. δίκην σε δῦναι δῆ σοφισμάτων κακῶν.
διό. σὶ δ' ἀμαθίας, ἀσεβῦντ' ἐς τὸ θεῖον.
πεν. ὡς θρασὺς ὁ βάκχος, κὐκ ἀγύμναστος λόγων.
διό. ἓν ὅ, τι παθεῖν δῆ. τί με τὸ δεινὸν ἐργάσῃ;
πεν. πρῶτον μὲν ἁβρὸν βόστρυχον τε μῶ σέθεν.
διό. ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτ τρέφω.
πεν. ἔπειτα βύρσον τόνδε παράδος ἐκ χερῶν.
διό. αὐτός μ' ἀφαιροῦ· τόνδε Διονύσου φορῶ.
πεν. θρυκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν.
διό. λύσει μ' ὁ δαίμων αὐτός, ὅταν ἐγὼ θέλω.
πεν. ὅταν γε παλίσῃς αὐτ ἐν βάκχαις σαθρός.
διό. κἠνῦν ἃ πάσχω, πλησίον παρὼν ὁρᾷ.
πεν. κ πῦ' στιν· ὃ δ' φανερὸς ὅμμασίν γ' ἐμοῖς.
διό. πρὸ' ἐμοί· σὺ δ' ἀσεβὴς αὐτὸς ὢν, κὐκ εἰσορᾷς.
πεν. λάζυσθε· καταφρονῆ μ', κ Θήβας ὅδε.
διό. αὐδῶ με μὴ δεῖν σωφρονῶν, ὑ σώφρονειν.

φρυδαί γ' ἐπεῖναι λευμέναι πρὸς ὀργάδας,
σκιρτῶσι, βρόμιον ἀναπαλύμεναι θεόν.
αὐτόματα δ' αὐτοῖς δῶρα διελύθη πόδων,
κλῆδές τ' ἀνῆπαν βύριτρ' ἄνευ βροτῆς χερός.
πολλῶν δ' ὁδ' ἀνὴρ θαυμασίων ἥκει πλέως
εἰς τάσδε Θήβας· σοὶ δ' ἃ τἄλλα χρὴ μέλειν.
πεν λάζυσθε χειρῶν τῶνδ'· ἐν ἄρκυσιν κύων,
ὑπ' ἔστιν ὕτως ὠκύς, ὥστε μ' ἐκφυγεῖν.
ἀτὰρ τό γ' ὑμῶν σῶμ', ὑπ' ἄμορφος ἥξεται,
ὡς ἐς γυναῖκας ἐφ' ὅπερ ἐς Θήβας πάρει.
πλόκαμός τε κοῦ τανύεται, πάλης ὕπο
γένυν παρ' αὐτὴν ἠσχυμένος, πόθου πλέως.
λευκὴν δ' ἐχροιὰν εἰς παρασκευὴν ἔχεις,
οὐχ ἡλίου βολαῖσιν, ἀλλ' ὑπὸ σκιᾶς
τὴν Ἀφροδίτην καλλονῇ θηρώμενος.
πρῶτον μὲν οὖν μοι λέξον, ὁστις εἶ γένος.
διό ὑ πόμπος οὐδείς· ῥᾴδιον δ' εἰπεῖν τόδε.
τὴν ἀνθεμώδη Τμῶλον οἶσθά που κλύων;
πεν οἶδ', ὃς τὸ Σαρδίων ἄστυ περιβάλλει κύκλῳ.
διό ἐντεῦθεν εἰμί· Λυδία δέ μοι πατρίς.
πεν πόθεν δὲ τελετὰς τάσδ' ἄγεις ἐς Ἑλλάδα;
διό Διόνυσος ἡμᾶς οὐσίβυσ', ὁ τοῦ Διός.
πεν Ζεὺς δ' ἔς' ἐκεῖ τις, ὃς νέους τίκτει θεούς;
διό οὐκ, ἀλλ' ὃς Σεμέλης ἐνθάδ' ἔζευξεν γάμοις.
πεν πότερα δ' ὑπνῳ σ', ἢ κατ' ὄμμα' ἠνάγκασεν;
διό ὁρῶν ὁρῶντα, κἀδίδωσιν ὄργια.
πεν τὰ δ' ὄργι' ἐστί, τίν' ἰδέαν ἔχοντά σοι;
διό ἄῤῥητ', ἀβακχεύτοισιν εἰδέναι βροτῶν.
πεν ἔχει δ' ὄνησιν τοῖσι θύουσι τινά;
διό κακὸν ἀκοῦσαί σ', ἔστι δ' ἄξι' εἰδέναι.

ἐπ' ἢ βάκχαισι
θέμις ὀργιάζειν.
εὐδαίμων ὁ Διὸς παῖς,
χαίρει δ' ἁλίαισιν,
φιλεῖ δ' ὀλβοδότειραν ἁρ-
παν, πυροτρόφον θεάν.
ἴσαν δ' ἅς τε τὸ ἄλβιον,
τόν τε χάρονα δῶκ' ἔχειν
οἶνον τέρψιν ἄλυπον.
μισεῖ δ' ὃ μὴ ταῦτα μέλει
κατὰ φάος, νύκτας τε φίλας
εὐαίωνα διαξῆν.
σοφὸν δ' ἀπέχειν
πραπίδα, φρένα τε
περισσῶν παρὰ φωτῶν.
τὸ πλῆθος ὅτι
τι φαυλότερον
ἐνόμισε, χρῆταί τε.
τόδε τοι λέγοι μ' ἄν.

Γενθᾶ, πάρεσμεν τήνδ' ἄγραν ἠγρακότες,
ἐφ' ἣν ἔπεμψας· ὑδ' ἄκραν θ' ὥρμησαμεν·
ὁ θὴρ δ' ὅδ' ἡμῖν πρᾶος· ὑδ' ὑπέστασε
φυγῇ πόδ', ἀλλ' ἔδωκεν ἁπάκων χέρας,
ὑδ' ὠχρὸς, ὑδ' ἤλλαξεν οἰνωπὸν γένυν·
γελῶν δ', κἀδέν, παρέπαγεν ἐφίετο·
ἔμενέτε, τὰ μὲν ἀπρεπῆς ποιούμενος·
πάγω δ' ἀιδὴς ἦτον, ὦ ξέν', οὐχ ἑκών·
ἐγώ σε, Γενθέως δ', ὃς μ' ἔπεμψεν ἐπισταλῶς.
ἀς δ' αὖ σὺ βάκχας εἶρξας, ἃς συνήρπασας,
πέδῃσας ἐν δεσμοῖσι παιδὶ μὲν σέθεν·

Αχαλίνων σωμάτων,
Αν όμυτ' ἀφροσύνας,
Τὸ τέλος δυσυχία.
Ὁ δ' ἦτας ἡσυχίας
Βίοτος, καὶ τὸ φρονεῖν, ἀσὰ
Λαυτον μένει, καὶ συνέχει
Δῶμα· πρόσω δ', ἀλλ' ὅμως αἰθέρα ναί
Οντες, ὁρῶσιν τὰ βροτῶν ὑπερίδαν.
Τὸ σοφὸν δ' ὐ σοφία·
Τό, τι μὴ θνητὰ φρονεῖν,
Βραχὺς αἰών· ἐπὶ τούτῳ
Δί τις ἂν μεγάλα διώκων,
Τὰ παρόντ' ὐχὶ φέρῃ·
Μαινομένων ὅίδε τρόποι,
Καὶ κακοβούλων παρ' ἐμοιγε φωτῶν·
ἰὼ ἰὼ μὰν ποτὶ τὰν Κύπριν,
πᾶσον τὰς Αφροδίτας,
ἵνα θιλξίφρονες νέμονται
θνατοῖσιν ἔρωτες·
Γᾶφον θ', ἂν ἑκατόσομοι
βαρβάρου ποταμοῦ ῥοαὶ,
καρπίζουσιν ἄνομβροι·
ὅπου καλλιστεύομένα
πιερία μόσειος ἕδρα,
σεμνὰ πλαγτὺς Ολύμπου,
ἰὴ σ' ἄγε με
βρόμιε, βρόμιε,
προβακχήϊε δαῖμον·
ἰὴ χάριτες·
ἰὴ τόθος·

ἰὴ

δᾶρ' αὖτον, ὡς ἂν λυσί μου δίκης τυχών,
βάνη, πικρὰν βάκχευσιν ἐν Θήβαις ἰδών.
τει ὦ χίτλι', ὡς ἡδὺ σῦ ποτ' εἰλόγων.
μέ μηνας ἥδη, κἠπρὶν ἐξέσης φρενῶν.
σείχωμεν ἡμεῖς Κάδμε, καξαυτώμεθα
ὑπέρ τε τύτυ, καὶπερ ὄντος ἀγρίυ,
ὑπέρ τε πόλεως ἦν θεὸν, μηδ' ἐννέον
δρᾶν. ἀλλ' ἔπου μοι κισσίνυ βάκτρυ μέτα.
πειρῶ δ' ἀνορθῦν σῶμ' ἐμόν, κἀγὼ σόν.
• Γέροντι δ' αἰσχρὸν δύο πεσεῖν. ἴτω δ' ὅμως.
τῷ βακχίῳ τ' ἐς τῷ Διὸς δυλευτέον.
Γενβὰς δ' ὅπως μὴ πένθος εἰσόισῃ δόμοις
τοῖς σοῖσι Κάδμε, μαντικὴν ἐμὲ λέγω,
• τοῖς πράγμασιν δέ· μῶρα δ' μῶρος λέγῃ.
χο ὁσία πότνα θεῶν.
ὁσία δ', ἃ κατὰ γᾶν
χρύσια πτέρυγι φέρῃς,
τάδε Γενθέως αἴεις.
αἴεις δ' ὀξυτέραν ὄρνιν
ἐς τὸν βρόμιον τ' Σεμέλας,
τ' παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις
δάμονα πρῶτον μακάρων. ὃς τάδ' ἔχει,
θιασεύειν τε χοροῖς,
μετά τ' αὐλῶ γελάσαι,
ἀποπαῦσαί τε μερίμνας,
ὁπόταν βότρυος ἔλθῃ
γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν.
πιανοφόροις δ' ἐν θαλίαις
ἀνδράσι κρατὴρ ὕπνον ἀμφιβάλῃ.

μάνη δ' ὡς ἄλγισα· πῶτε φαρμάκοις
ἄκη λάβοις ἄν, ἤτ' ἄνευ τούτων νοσῇς·
χο ὦ πρέσβυ, Φοῖβόν τ' ἂ κατακύνεις λόγοις,
τί μῶν τι βρόμιον σωφρονεῖς μέγαν θεόν·
πάδ ὦ παῖ, καλῶς σοι Τειρεσίας παρήνεσεν·
οἰκεῖ μεθ' ἡμῶν, μὴ βύραξι τ' νόμων·
νῦν δ' πίτηδες, ἢ φρονῶν ἂ δ' ἐν φρονῇς·
καὶ μὴ γὰρ ἔστιν ὁ θεὸς ἔντος, ὡς σὺ φῂς,
παρὰ σοὶ λεγέσθω· καὶ κατάσβες καλῶς,
ὡς ἔστι Σεμέλης ἵνα δοκῇ θεὸν τεκεῖν,
ἡμῖν τε τιμὴ, παντὶ τῷ γένει πρόσῃ·
ὁρᾷς τὸν Ἀκταίωνος ἄθλιον μόρον,
ὃν ὠμόσιτοι σπύλακες, ἃς ἐθρέψατο,
διεσπάσαντο, κρείσσον' ἐν κυνηγίαις
Ἀρτέμιδος εἶναι κομπάσαντ', ἐν ὀργάσιν;
ὃ μὴ πάθῃς σὺ, δ' οὖρός σε στέφω κάρα
νάρθηκι· μεθ' ἡμῶν τῷ θεῷ τιμὴν δίδου.
πεν δ' μὴ προσίσεις χεῖρα· βακχεύσεις δ' ἰών·
μηδ' ἐξομόρξῃ μωρίαν τὴν ἐμοί·
τῆς σῆς ἀνοίας τόνδε τὸν διδάσκαλον,
δίκην μέτειμι· στείχετω τις ὡς τάχος·
ἐλθὼν δ' θάκους τούσδ', ἵν' οἰωνοσκοπεῖ,
μοχλοῖς τριαίνης κἀνάτρεψον ἔμπαλιν,
ἄνω πάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ·
κἀσ ἐμματ' ἀτίμοις, κἀβυέλλαισι μέθεις·
μάλιστα γὰρ νιν δῆτα μαθράσας τάδε·
εἰδ' ἀνὰ π' ἀστυ στείχοντες, ἐξιχνεύσατε
τὸν θηλύμορφον ξένον, ὃς εἰσφέρει νόσον
καινὴν γυναιξὶ, κλέχη λυμαίνεται·
κἄν μὲν λάβητε, δέσμιον πορεύσατε

ὄνομα μετασήσαντες, ὅτι θεᾷ θεὸς
Ἥρᾳ ποθ' ὡμήρευσε, συνθέντες λόγον.
μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· ὁ δὲ βακχεύσιμον,
καὶ τὸ μανιῶδες, μαντικὴν πολλὴν ἔχει.
ὅταν δ' ὁ θεὸς εἰς τὸ σῶμ' ἔλθῃ πολύς,
λέγειν τὸ μέλλον τοὺς μεμηνότας ποιεῖ,
Ἀρεώς τε μοῖραν μεταλαβὼν ἔχῃ τινά·
στρατὸν δ' ἐν ὅπλοις ὄντα, καὶ τάξεσιν,
φόβος διεπόησε πρὶν λόγχης βίγειν·
μανία καὶ τοῦτ' ἐστι Διονύσου πάρα.
ἔτ' αὖ πρὸς ὄφει καὶ πρὸς Δελφίσιν πέτραις
πηδῶντα σὺν πεύκαισι δικόρυφον πλάκα,
βάλλοντα, καὶ σείοντα βακχίου κλάδον,
μέγαν τ' ἀν' Ἑλλάδ'· ἀλλ' ἐμοὶ Γενεᾶς πιθοῦ,
μή τοι κράτος αὔξει δύναμιν ἀνθρώποις ἔχειν,
μὴ δ' ἢν δοκῇς σύ, ἢ σὺ δόξα συνοσῇ,
φρονεῖν δοκεῖ τι· τὸν θεὸν δ' ἧς γῆν δίκῃ,
καὶ σείσῃς, καὶ βάκχευε, καὶ πέφυκε πάρα.
οὐχ ὁ Διόνυσος μὴ σωφρονεῖν ἀναγκάσει
γυναῖκας εἰς τὴν Κύπριν, ἀλλ' ἐν τῇ φύσει
τὸ σωφρονεῖν ἔνεστιν ἧς τὰ πάντ' ἀεί·
τοῦτο σκοπεῖν δὲ χρή· καὶ ἐν βακχεύμασιν
ὃς ἂν γε σώφρων, οὐ διαφθαρήσεται.
ὁρᾷς; σὺ χαίρεις ὅταν ἐφεσῶσιν πύλαις
πολλοί, τὸ Γενθέως δ' ὄνομα μεγαλύνῃ πόλις·
κἀκεῖνος οἶμαι τέρπεται τι μώμενος.
ἐγὼ μὲν οὖν, καὶ Κάδμος, ὃν σὺ διαμελᾷς,
κισσῷ τ' ἐριφόμεσθα, καὶ χορεύσομεν,
πολιὰ ξυνωρὶς· ἀλλ' ὅμως χορευτέον·
οὐ θεομαχήσω σῶν λόγων πεφυκὼς ὕπο.

τὴν Ὅταν λάβῃ τις τῶν λόγων ἀνὴρ σοφὸς
» Καλὰς ἀφορμὰς, ἢ μὴ ἔργον οὐ λίγειν·
σὺ δ' οὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις,
ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες·
» Θρασὺς γὰρ ἀνὴρ, κοὐ λίγειν δίος τ' ἀνὴρ,
» Κακὸς πολίτης γίγνεται, νοῦν οὐκ ἔχων·
ὅστος δ' ὀδαίμων ὀνέος, ὃν σὺ διαγελᾷς,
οὐκ ἂν δυναίμην μείζονος ἐξεπεῖν ὄσος
καθ' Ἑλλάδ' ἔστι· δύο γὰρ ὠφελείᾳ,
τὰ πρῶτ' ἐν ἀνθρώποισι, δήμητηρ βιᾷ,
γῆ δ' ἐστὶν, ὁ πόμα δ' ὁπότερον βούλῃ, κάλει·
αὕτη μὲν ἐν ξηροῖσιν ἐντρέφει βροτοὺς,
ὃς δ' ἦλθ' ἐπὶ ταὐτὸ παλαι, ὁ Σεμέλης γόνος·
βότρυος ὑγρὸν πόμ' εὗρε, κἀσηνέγκατο
» θνητοῖς, ὃ παύει τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
» λύπης, ὅταν πλησθῶσιν ἀμπέλου ῥοῆς·
» ὕπνον τε λήθην τῶν καθ' ἡμέραν κακῶν
» δίδωσιν, οὐδ' ἔστ' ἄλλο φάρμακον πόνων·
ὅστος θεοῖσι συνδιαιτᾶται, θεὸς γεγώς·
ὥστε διὰ τοῦτον τἀγαθ' ἀνθρώπους ἔχειν·
κἀναγελᾷς νιν ὡς ἐν ἐρραφῇ Διὸς
μηρῷ· διδάξω σ' ὡς καλῶς ἔχει τόδε·
ἐπεὶ νιν ἥρπασ' ἐκ πυρὸς κεραυνίου
Ζεὺς ὡς δ' ὄλυμπον βρέφος ἀνήγαγεν νέον,
Ἥρᾳ νιν ἤθελ' ἐκβαλεῖν ἀπ' οὐρανοῦ·
Ζεὺς δ' ἀντιμηχανήσαθ' ὅια δὴ θεὸς,
ῥήξας μέρος τι τοῦ χθονὸς ἐκύκλου μέτα
αἰθέρος, ἔθηκε, τόνδ' ὅμηρον ἐκδιδοὺς
Διόνυσον Ἥρας νεικέων· χρόνῳ δέ νιν
βροτοὶ τραφῆναί φασιν ἐν μηρῷ Διὸς,

οἰνωπὰς ὅσοις χάριτας Ἀφροδίτης ἔχων·
ὃς ἡμέρας τε, καὐφρένας συγχίγνεται,
τελετὰς προτείνων οἵτινες νέμουσιν·
ᾧ δ' αὖτ' ἔσω τῆσδε λιψόμαι σίγης,
πώσω κτυπῶντα θύρσον, ἀνασείοντά τε
κόμας, τράχηλον σώματος χωρὶς τιμών·
ἐκεῖνος ἐναίφησι Διόνυσον θεόν·
ἐκεῖνος ἐν μηρῷ ποτ' ἐρράφη Διὸς,
ἐς ἐκπυρῶται λαμπάσι περαυίαις
σὺν μητρὶ, δίκης ὅτι χάριν ἐψάσατο·
ταῦτ' οὐχὶ δεινῆς ἀγχόνης ἐς ἄξια,
ὕβρεις ὑβρίζειν, ὅστις ἐστὶν ὁ ξένος;
ἀτὰρ τόδ' ἄλλο θαῦμα, τὴν τερασκόπον
ἐν ποικίλαισι νεβρίσι Τειρεσίαν ὁρῶ,
πατέρα τε μητρὸς τῆς ἐμῆς πολὺν γέλων,
νάρθηκι βακχεύοντ'· ἀνάγκη μοι πάτερ,
τὸ γῆρας ὑμῶν ἀσφαλῶς, νῦν ὑκ ἔχον·
ὑκ ἀποτινάξεις πίτυν; ὑκ ἐλαύσεις
θύρσου μεθύσεις χεῖρ' ἐμῆς μητρὸς πάτερ;
σὺ ταῦτ' ἔπεισας Τειρεσία; τίνα δ' αὖ θέλεις
τὸν δαίμον' ἀνθρώποισιν ἀσφαλῶς νέον,
σκοπῆν πεφωτὸς, ἢ μάντιν ἀμφὶ θύματα;
ἔχ μή σε γῆρας πολιὸν ἐξερρύετο,
πάθοις δ' ἂν ἐν βάκχαισι δίκαιος μέσαις,
τελετὰς πονηρὰς ἀσάγων· γυναιξὶ δὲ
ὅταν βότρυος ἐν δαιτὶ γίγνεται γάμος,
ὐκ ὑγιὲς ὐδὲν ἔτι λέγω τὸν ὀρχίων.
χο τῆς ὐσεβείας ὦ ξέν', ὑκ αἰδῆ θεὸν,
Κάδμον τε τὸν σπείραντα γηγενῆ στάχυν·
Ἐχίονος δ' ὢν παῖς, καταιχύνῃς γένος;

ἢ Δηρηχθόνιος, ἥ τε τὸν νέον
ἐχρῆν χορεύειν, ἥτε τὸν γεραίτερον,
ἀλλ' ἐξ ἁπάντων βούλεται τιμὰς ἔχειν
κοινάς· διαριθμῶν δ' ὑδὲν αὔξεσθαι θέλει.
ἐπεὶ σὺ φίλτος Τειρεσίᾳ τόδ' ἐχόρας,
ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι.
Γενοῦς πρὸς οἴνου ὅδε διὰ σοῦ δῆς πρᾷ;
Ἔχίονος παῖς, ᾧ κράτος δίδωμι γῆς,
ὡς ἐπίσταται· τί σοι τὸν ἱερᾷ νεώτερον;
πεν ἔνδημος ὢν μοι, τῆσδ' ἐτύγχανον χθονός.
κλύω γυναῖκας ἡμῖν δώματ' ἐκλελοιπέναι,
πλαστοῖσι βακχήμασιν· ἐν οἷς δασκίοις
ὄρεσι βοᾴξῃ τὸ νεωστὶ δαίμονα.
Διόνυσον, ὅστις ἐστί, τίς μώσας χοροῖς·
πλήρεις δ' θιάσοις ἐν μέσοισιν ἑστάναι
κρατῆρας ἄλλην δ' ἄλλος εἰς ἐρημίαν
πώαυσαν αὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετῶν,
πρόφασιν μὲν ὡς δὴ μαινάδας θυοσκόους,
τὴν δ' Ἀφροδίτην πρεσβεύειν τὰ βακχίου.
ὅσας μὲν ἓν εἰλίφαδι σμίξας χέρας,
σώζουσι πανδόμοις πρόσουλοι στέγαις·
ὅσαι δ' ἄπεισιν, ἐξ ὄρους θηράσομαι.
ἰνώ τ', Ἀγαυὴν θ', ἣ μ' ἔτικτ' Ἔχίονι,
Ἀκταίονός τε μητέρ', Αὐτονόην λέγω·
ἧς σφᾶς σιδηραῖς ἁρμόσας ἐν ἄρκυσι,
παύσω κακῇ ῥύμῃ τῆσδε βακχείας τάχα.
λέγουσι δ' ὡς τις εἰσελήλυθε ξένος
γόης, ἀπ' ὠδῆς, Λυδίας ἀπὸ χθονός,
ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐόσμους κόμην,

θύρσους ἀνάπλειν, κ᾽ νεβρῶν δορὰς ἔχειν,
στέφανόν τε πρᾶτα κισσίνοις βλαστήμασιν·
κάδ. ὦ φίλταθ᾽, ὡς σὴν γῆρυν ἡσθόμην κλύων,
σοφὴν σοφῶ παρ᾽ ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὤν·
ἥκω δ᾽ ἕτοιμος, τήνδ᾽ ἔχων σκευὴν θεοῦ·
ἐπεὶ γὰρ νιν ὄντα παῖδα θυγατρὸς ἐξ ἐμῆς
Διόνυσον, ὃς πέφηνε᾽ ἀνθρώποις θεὸς,
ὅσον καθ᾽ ἡμᾶς δυνατὸν, αὔξεσθαι μέγαν·
ποῖ δεῖ χορεύειν, ποῖ καθιστάναι πόδα,
κ᾽ πρᾶτα σείσαι πολιὸν, ἐξήγου σύ μοι,
γέρων γέροντι Τειρεσία· σὺ γὰρ σοφός,
ὡς οὔ ποτέ μ᾽ ἂν ἔστε νύκτ᾽, ἔθ᾽ ἡμέραν
θύρσῳ πρότων γῆν· ἐπιλελήσμεθ᾽ ἡδέων,
γέροντες ὄντες. Τει. ταὐτά μοι πάσχεις ἄρα·
κάδ. πᾴγω γὰρ οὐ πείθῳ, πάπιχειρήσω πανοῖς.
τει ἦκον ὀχήσειν εἰς ὄρος περάσομεν·
κάδ. ἀλλ᾽ ὦχ᾽ ὁμοίως ἅν᾽ ὁ θεὸς τιμὴν ἔχοι·
τει γέρων γέροντα παιδαγωγήσω σ᾽ ἐγώ·
κάδ. ὁ θεὸς ἀμοχθεὶ᾽ πᾶσι νῷν ἡγήσεται·
τει μόνοι γὰρ πόλεως βακχίῳ χορεύσομεν;
κάδ. μόνοι γὰρ οὖ φρονοῦμεν· οἱ δ᾽ ἄλλοι, πανοῦς·
τει μακρὸν γὰρ μέλλειν· ἀλλ᾽ ἐμῆς ἔχου χερός·
κάδ. ἰδοὺ ξύναπτε, κ᾽ ξυνωρίξω χέρα.
τει οὐ καταφρονῶ γὼ τῶν θεῶν, θνητὸς γεγώς·
κάδ. οὐδὲν σοφιζόμεθα τοῖσι δαίμοσιν·
πατρὸς παράδοξας, ἅς θ᾽ ἑκάστοτε χρόνῳ
κεκτήμεθ᾽, οὐδεὶς αὐτὰ καταβάλλει λόγος,
οὐδ᾽ εἰ δι᾽ ἄκρων τὸ σοφὸν εὕρηται φρενῶν·
ἐρᾷ τις ὡς τὸ γῆρας οὐ κιχήσεται,
μέλλων χορεύειν πρᾶτα κισσώσας ἐμόν;

πυρσώδη φλόγα πάλλας,
ἐν νάρθηκος αἴαισι,
δρόμῳ τε χορῶν ἐρεθίζων πλανάτας,
ἰαχαῖς τ' ἀναπάλλων,
τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων.
ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει
τοιάδ' ὦ ἴτε βάκχαι,
ὦ ἴτε βάκχαι,
Τμώλου χρυσορόου χλιδᾷ
μέλπετε τὸν Διόνυσον,
βαρυβρόμων ὑπὸ τυμπάνων
ἴα τὸν ἴον
ἀγαλλόμεναι θεόν,
ἐν φρυγίαισι βοαῖς, ἐνοπαῖσί τε,
λωτὸς ὅταν εὐήλατος
ἱερὸς ἱερὰ
παίγματα βρέμῃ
σὺν εὐοχαῖς θοιτάτιν
εἰς ὄρος, εἰς ὄρος.
ἡδομένα δ' ἄρα
πῶλος, ὅπως ἅμα
ματέρι φορβάδι
πῶλον ἄγει ταχύπτερν,
σπιρτήμασι βάκχα.
τὶς ἐν πύλαισι Κάδμου ἐππαλῆ δόμων,
Ἀγήνορος παῖδ'· ὃς πόλιν Σιδωνίαν
λιπών, ἐπύργωσ' ἄσυ Θηβαίων τόδε.
ἴτω τις, εἰσάγγειλε, Τιρεσίας ὅτι
ζητεῖ νιν· οἶδε δ' αὐτὸς, ὧν ἥκω πέρι,
ἃ, τε ξυνεθέμην πρέσβυς ὢν γεραιτέρῳ,

βύρσαν

εἰς ὄρος, ἐς ὄρος, ἔνθα μένει,
θηλυγενὴς ὄχλος
ἀφ' ἱστὸν, παρὰ πηρίδων
τ' οἰστρηθεὶς Διονύσῳ.
ὦ βαλάμαμα κυρήτων,
ξάβειά τε Κρῆτις,
διογενέτορες ἔναυλοι,
τρικόρυθές τ' ἐν ἄντροις,
βυρσότονον κύκλωμα τόδε
μοι πορύβαντες εὗρον.
ἀνὰ δ' βακχίᾳ συντόνῳ
πείρασαν ἡδυβόα Φρυγίων
αὐλῶν πνεύματι, ματρός τε Ῥέας ἐς
χέρα θεῖναν, κτύπον ἔν τ' ἄσμασι βακχᾶν.
παρὰ δ' μαινόμενοι σάτυροι,
ματέρος ἐξανύσαντο θεᾶς.
ἐς δ' χορεύματα,
συνῆψαν τριετηρίδων,
ἃς χαίρει Διόνυσος,
ἡδὺς ἐν ὄρεσιν, ὅταν
ἐκ θιάσων δρομαίων
πέσῃ πεδόσε, νεβρίδος ἔχων
ἱερὸν ἔνδυμα, ἀγρεύων
αἷμα τραγοκτόνον, ὠμοφάγον χάριν,
εἰς μενος ἐς ὄρεα φρύγια, λύδια.
ὁδ' ἔξαρχος βρόμιος, εὐοῖ.
ῥεῖ δ' γάλακτι πέδον,
ῥεῖ δ' οἴνῳ, ῥεῖ δ' μελισσᾶν
νέκταρι, Συρίας δ' ὡς λιβάνου καπνός.
ὁ βακχεὺς δ' ἔχων

Φρυγίων ἐξ ὀρέων
Ἑλλάδος ἐς αὐχήρυς ἀγυιάς,
τὸν βρόμιον.
ὅν ποτ' ἔχε' ἐν ὠδίνων λοχίαις ἀνάγκαις,
πάμπυρος ἐκβολον μάτηρ
ἔτεκε, λιπὼν δ' αἰῶνα πεπαυμένῳ πλαγᾷ.
λοχίοις δ' αὐτίκα νιν
δέξατο βαλάμοις προτίδα Ζεύς.
κατὰ μηρῷ δὲ καλύψας,
χρυσείαισιν συνερράψατο
πυρόεσσαις πρυμνὸν ἀρ' Ἥρας.
ἔτεκεν δ' αὐτίκα μοῖραι
τέλεσαν ταυρόκερων θεόν,
στεφάνωσέν τε δρακόντων
στεφάνοις· ἔνθεν ἄγραι
θηροτρόφοι μαινάδες ἀμφιβάλλονται
πλοκάμοις.
ὦ Σεμέλας τροφοὶ Θῆβαι,
στεφανοῦσθε κισσῷ·
βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ
σμίλακι καλλικάρπῳ,
καὶ καταβακχιοῦσθε δρυσὶν
ἢ ἐλάταις κλάδοισι·
στικτῶν τ' ἐνδυτὰ νεβρίδων
στέφετε λευκοτρίχων πλοκάμων
μαλλοῖς· ἀμφὶ δὲ θύρσοις εὐβριτὰς
ὀσιοῦσθ'· αὐτίκα γᾶ πᾶσα χορεύσει·
βρόμιος ὅστις ἀγῇ θιάσους,

θίασος ἐμὸς γυναῖκες, ἃς ἐπ βαρβάρων
ἐπόμισα παρέδρους, ἢ ξυνεμπόρους ἐμοί,
αἴρεσθε τἀπιχώρι' ἐν πόλει Φρυγῶν
τύμπανα, Ῥέας τε μητρὸς, ἐμά θ' εὑρήματα.
βασίλειά τ' ἀμφὶ δώματ' ἐλθοῦσαι τάδε,
κτυπεῖτε Πενθέως, ὡς ὁρᾷ Κάδμου πόλις.
ἐγὼ δὲ βάκχας ἃς Κιθαιρῶνος πρὸς ὄχθοις
ἐλθὼν, ἵν' ἐστὶ, σὺν μιταχμίοις χορῶν.

χο Ἀσίας ἀπ' ὀγκὰς ἱερὸν Τμῶλον
ἀμείψασα, βοάξω βρομίῳ
πόνον ἡδύν, κάματόν τ' ἀνάματον,
τὸν βάκχιον ἀνάξομένα θεόν.
τίς ὁδῷ; τίς ὁδῷ;
τὶς ἢ μελάθροις ἔκτοπος ἔσω;
σύμαθ' ἅπας ὁσιούσθω.
τὰ νομισθέντα γὰρ,
αἰεὶ Διόνυσον ὑμνήσω.
ὦ μάκαρ, ὅστις εὐδαίμων τελετὰς θεῶν
εἰδὼς, βιοτὰν ἁγίσαται,
καὶ θιασεύεται ψυχὰν
ἐν ὄρεσι βακχεύων
ὁσίοισι καθαρμοῖς.
τά τε ματρὸς μεγάλας
ὄργια Κυβέλας θεμιτεύων,
ἀνὰ θύρσον τε τινάσσων,
κισσῷ τε στεφανωθεὶς,
Διόνυσον θεραπεύει.
ἴτε βάκχαι, ἴτε βάκχαι,
βρόμιον παῖδα θεὸν θεῶν
Διόνυσον καταγάγετε

ἐπεὶ μ' ἀδελφαὶ μητρὸς, ἃς ἥκιστ' ἐχρῆν,
Διόνυσον ἤκιστ' ἔφασκον ἐκφῦναι Διός·
Σεμέλην δ' ὑμφαυβίσαν ἐκ βροτῶν τινος,
εἰς Ζῆν' ἀναφέρειν τὰ μαρτίαν λέχος,
Κἀξ μυσοφίσμασ', ὧν νιν ἕνεκα κτανεῖν,
Ζῆν' ἐξεκαυχῶμεθ', ὅτι γάμους ἐψεύσατο·
τοιγὰρ νιν αὐτὰς ἐκ δόμων ὀίστρησ' ἐγὼ
μανίαις· ὄρος δ' οἰκοῦσι παράκοποι φρενῶν·
σκαιὰν τ' ἔχειν ἠνάγκασ' ἐργίων ἐμῶν·
κἀγὼ πᾶν τὸ βῆλυ σπέρμα Κάδμείων, ὅσαι
γυναῖκες ἦσαν, ἐξέμηνα δωμάτων·
ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι,
χλωραῖς ὑπ' ἐλάταις ἀοράτοις ἕζονται πέτραις·
δεῖ γὰρ πόλιν τήνδ' ἐκμαθεῖν, κἂν μὴ θέλῃ,
ἀτέλεστον οὖσαν τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,
Σεμέλης τε μητρὸς ἀπολογήσασθαί μ' ὕπερ
φανέντα θνητοῖς δαίμον', ὃν τίκτει Διΐ·
Κάδμος μὲν οὖν γέρας τε, κἀτυραννίδα
Γενεᾷ δίδωσι, θυγατρὸς ἐκπεφυκότι·
ὃς θεομαχεῖ τὰ κατ' ἐμὲ, κἀπονδῶν ἄπο,
ὠθεῖ μ', ἐν αὐχαῖς τ' οὐδὲν μὴ μέγαν ἔχει·
ὧν ἕνεκ' αὐτῷ θεὸς γεγὼς ἐνδείξομαι,
πᾶσίν τε Θηβαίοισιν· εἰς δ' ἄλλην χθόνα
τἀνθένδε βήμενος εὖ, μετασήσω πόδα,
δείκνυς ἐμαυτόν· ἢν δὲ Θηβαίων πόλις
ὀργῇ σὺν ὅπλοις ἐξόρους βάκχας ἄγειν
ἐμοῦ, συνάψω μαινάσι στρατηλατῶν·
ὧν ἕνεκ' εἶδος θνητὸν ἀλλάξας ἔχω,
μορφήν τ' ἐμὴν μετέβαλον εἰς ἀνδρὸς φύσιν·
ἀλλ' ὦ λιποῦσαι Τμῶλον, ἔρυμα Λυδίας,

βάκχαι

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΒΑΚΧΑΙ.

Κω Διὸς παῖς τήνδε Θη-
βαίων χθόνα
Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ
Κάδμου κόρη
Σεμέλη λοχευθεῖσ' ἀστραπηφόρῳ πυρί·
μορφὴν δ' ἀμείψας ἐκ θεᾶς βροτησίαν,
πάρειμι Δίρκης νάματ', Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ.
ἐρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τῆς κεραυνίας
τόδ', ἐγγὺς οἴκων, καὶ δόμων ἐρείπια
τυφόμενα, δίου τε πυρὸς ἔτι ζῶσαν φλόγα,
ἀθάνατον Ἥρας μητέρ' εἰς ἐμὴν ὕβριν·
αὐτῷ δὲ Κάδμον ἄβατον, ὃς πέδον τόδε
τίθησι θυγατρὸς σηκόν· ἀμπέλῳ δέ νιν
περίβολος ἐγὼ κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ.
λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας,
Φρυγῶν τε, Περσῶν θ' ἡλιοβλήτους πλάκας,
Βάκτρια τε τείχη, τήν τε δύσχιμον χθόνα
Μήδων ἐπελθών, Ἀραβίαν τ' εὐδαίμονα,
Ἀσίαν τε πᾶσαν, ἣ παρ' ἁλμυρὰν ἄλα
κεῖται, μιγάσιν Ἕλλησι, βαρβάροις θ' ὁμοῦ,
πλήρεις ἔχουσα καλλιπυργώτους πόλεις,
εἰς τήνδε πρῶτον ἦλθον Ἑλλήνων πόλιν·
κἀκεῖ χορεύσας, καὶ καταστήσας ἐμὰς
τελετάς, ἵν' ἦν ἐμφανὴς δαίμων βροτοῖς·
πρώτας δὲ Θήβας τῆσδε γῆς Ἑλλησίδος
ἀνωλόλυξα, νεβρίδ' ἐξάψας χροὸς,
θύρσον τε δοὺς εἰς χεῖρα, κίονον μέλος,

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΒΑΚΧΩΝ.

Διόνυσος ἀποθεωθεὶς, μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ ἀναλαμβάνειν, ὡς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς, ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. Ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Πενθεῖ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Διόνυσος.	Τειρεσίας.
Πενθεύς.	Ἄγγελος.
Χορὸς βακ	Κάδμος.
χῶν.	Ἕτερος ἄγγελος.
Θεράπων.	Γυνή.

Προλογίζει ὁ Διόνυσος.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΒΑΚΧΑΙ.

EVRIPIDIS BACCHAE.

πόνις δ' ἴσα πατρὶ πέρυσι πρὸς αἰθέρα,
ἄϊσον οἴκων ἐμῶν μεθίσῃ,
νόμαι γὰς ἀφανεῖς εἶσιν.
ἄλλα δ' ἄλλο φρὴ δόον.
ὧδ' ἔτ' ἐστὶν ἀτάλαινα Τροία.
ἰὰ ἰὰ μάθετ' ἐκλύετε
πέργαμων πτύπον.
ἔτοσις ἅπασαν, ἔτοσις
ἐπικλύσει πόλιν.
ἰὼ τρομερὰ, τρομερὰ μέλεα,
φέρετ' ἐμὸν ἴχνος.
ταλ ἴτ' ἐπὶ τάλαιναν
δύλειον ἀμέραν βίᾳ.
ἰὼ τάλαινα πόλις. ὅμως ἄ,
πρόφερε πόδα σὸν
ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΑΔΕΣ.

γοναῖς τάδ', οἷα πάσχομεν, δέδορκας.
χο δέδορκεν· ἀὴ μεγαλόπολις,
ἄπολις ὤλωλεν,
οὐδ' ἔτ' ἐστὶ Τροία.
ἑκά ὀπο το το το ποῖ·
λέλαμπεν Ἴλιος· πῦρ
γάμων πυρὶ καταίβεται
τίρι μνα, ἡ πόλις, ἄκρα τε τειχέων·
χο πέρυσι ἢ καπνὸς, ὥς τις ἦ
ραία πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ·,
μαλερὰ μέλαθρα, πυρὶ κατάδρομα,
δαΐῳ τε λόγχᾳ·
ἑκά ἰὼ γᾶ τρόφι μοι τῶν ἐμῶν τέκνων· Χο· ἔ· ἔ·
ἑκά ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
χο ἰαλέμῳ τὸς θανόντας ἀπύεις,
γραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλια,
ἡ χερσὶ γᾶαν κρύπτουσα δισσᾶς,
δισσοχόον σοι γόνυ τίθημι
γαίᾳ τὸς ἐμὸς
καλοῦσα νέρθεν ἀβλαβεῖς ἀποίτας·
ἑκά ἀγόμεθα· φερόμεθα· Χο· ἄλγος ἄλγος βοᾷς·
ἑκά δύλειον ὑπὸ μέλαθρον· Χο· ἐπ πάτρας γ' ἐμᾶς·
ἑκά ἰὼ Πρίαμε, Πρίαμε· σὺ μὲν κ' ὀλόμενος,
ἄταφος, ἄφιλος ἄτας ἐμᾶς, ἄϊσος εἶ·
μέλας κ' δ' ὅαν ἀναπαλύφει
θάνατος, ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖς·
ἰὼ θεῶν μέλαθρα, ἡ πόλις φίλα·
χο ἔ· ἔ· τὰν φόνιον ἴχετε
φλόγα, δορός τε λόγχαν·
τάχ' εἰς φίλαν γᾶν ἐμπεσεῖσθ' ἀνώνυμοι·

ταλ αὐδῶ λοχαγοῖς, δὶ τέταχθε πι μπράναι
Γριάμι τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργῦσαν φλόγα
ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὡς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίαν πόλιν,
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμᾶς δ' ἵν' οὗτος λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ' ὦ γεραιὰ δυσμόρων Τροιζηνίδων,
ἔπου· μιβήσεσθον δ' Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ'· ὦ σε δύλην πλῆρος ἐκπέμπει πάτρας.
ἐκά οἰ γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον,
κἠτέρμα πάντων ἤδη τ' ἐμῶν κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος· πόλις ὑφάπτεται πυρί·
ἀλλ' ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίασσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν·
ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπτίνασ' ἐν βαρβάροις
Τροία, κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα·
πιμπρᾷ σὺ, χἠμᾶς ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δύλας· ἰὼ θεοί· τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
κἠπρὶν γ' ἐπ' ἐμὲ ἦκον ἀνακαλούμενοι·
φέρ' ἐς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.
ταλ ἐνθουσιᾷς δύστηνε τοῖς σαυτῆς κακοῖς;
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φέρεσθ'· Ὀδυσσέως γὰρ
ἐς χέρας δέδεσθαι τήνδε, κἠπιμπεῖν χέρας.
{κά ἰὼ τοτοτοτοτοῖ·
πρόνοια πρύτανι, φρύγιε γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδανίδι

ἑκά αἲ·αἲ. Χο. νεκρῶν ἴαχον.
ἑκά ἰὼ μοι μοι.
χο οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ἑκά τέλα μῶσιν ἕλκη, τὰ μέν, ἐγὼ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ἔνο μ' ἔχουσα, τἄργα δ' ἔ.
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι, φροντίσῃ πατὴρ σέθεν.
χο ἄραι' ἄραι χερὶ κρᾶτα, πτύλους
διδοῦσα χειρός· ἰὼ μοι μοι.
ἑκά ὦ φίλταται γυναῖκες.
χο Ἐκάβη, σὰς ἔντεπε.
τίνα βροτῶν αὐδάν;
ἑκά ὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλὴν ἐμοὶ πόνοι,
Τρῳάτε, πόλεων ἔκκριτον μισουμένη.
μάτην δ' ἐβυθυτῦμεν· ἡ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔσῳσ' ἄνω περιβαλοῦσα κάτω χθονός,
ἀφανῆς ἄν ὄντες, ὐκ ἂν ὐ μνήθη μεν ἄν,
μύσαις ἀοιδὰς δ' ὄντες ὑστέροις βροτῶν.
χωρεῖτε, βάπτετ' ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ·
ἔχει δ' ὅσια δῆτα νερτέρων σέφη.
» Δοκῶ γ' τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,
» Εἰ πλουσίων τις τύξεται κτερισμάτων.
Κενὸν γ' ἄθλιον μ' ἐστὶ τ' ὤντων τόδε.
χο ἰὼ ἰὼ μελέα μᾶτερ, ἣ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναφε βίᾳ,
μέγα δ' ὀλβιοῦχος, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου, δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ἑκά ἔα· ἔα· τίνας Ἰλιάσιν τάσδ' ἐν πορφυρέαις
λάβαις, φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέασοντας· μέλλει Τροίᾳ
καινόν τι κακὸν προσίστασθαι.

ἔσαξιν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι·
φέριτε· κομίξετ' ἀβλίψ πόσμον νεκρῷ
ἐν τῷ παρόντων· ἢ κ' εἰς πάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν σ' ἔχω, λήψῃ τάδε.
Θνητῶν ὁ μῶρος, ὅστις οὐ πράσσῃ δοκῶν,
Ε μπλημτος ὡς ἄνθρωπος ἄλλοτ' ἄλλοσε,
Β έβαια χαίρει· τοῖς τρόποις δ' αὖ τύχαι
Γ ιδοῦσι, κἀδὲις αὐτὸς αὐτυχῇ ποτε.
χο κἠμὴν πρὸ χειρῶν ἄνδρὶ σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι πόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ·
ἀνά ὦ τέκνον, ἐχ' ἵπποισι νικήσαντά σε,
ὑπ' ἤλικας τέξουσιν, ὡς Φρύγες νόμῳ
τιμῶσιν, ἢ κ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι·
μήτηρ πατρός σοι προσπίτνω ἀγάλματα,
τ' ἐῶν ποτ' ὄντων· νῦν δέ σ' ἡ θεοσυλὴς
ἀφείλετ' Ελένη· πρὸς δ', ἢ φυχὴν σέθεν
ἔκτεινε, κἠπάντ' ὄλεσεν ἐξαπώλεσεν.
χε ἰὲ φρενῶν ἔβλαβες· ἔβλαβες.
ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν ἀνάκτωρ πόλεως·
ἀνά ἄρ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,
Α σιατίδων γήματα τ' ὑπερτάτην,
φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός·
σύ τ' ὦ ποτ' ἔσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων Ἕκτορος, φίλον κάρα
στεφανῶ· θανὴ δ', ἢ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπί σε πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κἀκεῖν' Ὀδυσσέως ἄξιον τι μᾶτ' ὄπλα.
χο αἰ· αἰ· αἰ· αἰ·
πικρὸν δύρμα γαῖά σ' ὦ τέκνον,
δέξεται· στένει μῆτερ.

χάμων τε, καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦθ' ἂν, εἴ τι τῶνδε μακάριον·
νῦν αὖτ' ἰδὼν ὦ, γῆς τε σῆ ψυχῇ τέκνον,
ὑπὸ δοῦλ' ἐχρήσω δ' ὑβρίσειν ἐν δόμοις ἔχων·
δύσηνε πρατὸς, ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τύχη πατρῴα Λοξίου πυργώματα.
ὃν πολλὰ πήπτυσ' ἠτεκνοῦσα βόστρυχον,
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν· ἔνθεν ἐγγελᾷ,
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς ἡμῖν ὦ ἡδέως πατρὸς
κέκτησθ' ἐν ἄβροις, ἔκλυτοι πρέπειά μοι.
ὦ πολλὰ κόμπους ἐμβαλὼν φίλον στόμα,
ὄλωλας· ἐψεύσω μ' ὅτ' εἰσεῖπων τέκνον
ὦ μῆτερ, ἥδιστ' ἢ πολύν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι· πρὸς τάφον δ' ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα δι' ὕδατος προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγώσε τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἴμοι· τὰ πολλὰ ἀασάσθαι', ἃ τ' ἐμαὶ τροφαὶ,
ὕπνοι τ' ἔκηνοι, φροῦδά μοι· τί καί ποτε
γράψειν ἄν σε μυσοποιὸς ἐν τάφῳ;
"τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοι ποτὲ,
δείσαντες; αἰσχρὸν τὸ γράμμ' ἐν Ἑλλάδι.
ἀλλ' ὦ πατρῴων ὑ λαχὼν, ἔξεις ὅμως
ἐν ἡ ταφῇ σῇ χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ παλλίπηχυς Ἕκτορος βραχίονος
σώζουσ' ἄριστον φύλακ', ἀπώλεσας σέθεν,
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
ἵππου τ' ἐν αὐτόργοισι περιδρόμοις ἱδρώς,
ἃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων,

μήδ' εἰς τ' αὐτ' θάλαμον, ἔνυμφόν σε ταν
μήτηρ νεκρῶ τῶδ' Ἀνδρομάχη λύτας ὁρᾶν,
ἀλλ' ἀντὶ πέπλων, περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας,
δύναι πίπλοισιν, ὡς περισείλῃς νεκρόν,
σιφνοῖς θ' ὅσοι σοι δύναμις, ὡς ἔχει τάδε·
ἐπεὶ βίβηκε κ' τὸ δι' αὐτὸν τάχος,
ἀφῖκτ' αὐτ' παῖδα μὴ δύναι ταφῶ.
ἦ μεῖς ἦν ἦν; ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
χὴν τῷδ' ἐπαμπίσχοντες, αἴρῃ μιν δόρυ.
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπίσαλμίνα.
ἐνὸς μὲν ἦν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω.
Σπαραγμὸν ἐν τάσδε διαπερῶν ῥοάς,
ἕλυσα νεκρόν, κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' ἦ μ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρίπτειν τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε, κἀπὸ σοῦ
ᾖς ἐν ξυνειλεῦντ' οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην.
ἰὼ θεοὶ ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα, κοὐ φίλον λώσειν ἐμοί.
ὦ μέγιστον ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ' Ἀχαιοὶ παῖδα δείσαντες, φόνον
μακρὸν διεργάσασθε, μὴ Τροίαν ποτὲ
πεσοῦσαν ὀρθώσειν; ὑδ' ἐν ἦτ' ἄρα.
ἔθ' Ἕκτορος μὲν αὐτυχοῦντος ὡς δόρυ
διωλλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χερὸς,
πόλεως δ' ἁλούσης, κ' Φρυγῶν ἐφθαρμένων,
βρέφος τοσόνδ' ἐδέισατ'; οὐκ αἰνῶ φέβον,
ὅστις φοβᾶται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλτατ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυσμενὴς.
εἰ μὲν κ' ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν,

ποτ' ἦλθοι λάπαναι,
πατρῷόν τε βάλαμον ἑστίας,
μὴ 'κπόλιν Γητάνας,
χαλκόπυλόν τε θεᾶς
δύσγαμον ἆιχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ.
ταῖς Σιμοεντίσιτ' αὖ
μέλεα πάθεα Τρωῇσιν.
ἰώ· ἰώ· ναναὶ ναιῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι
λύουτι Τρώων
τόνδ' Ἀσυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρὸν, ἐν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτάνοντες, ἔχουσιν.
ταλ Ἐκάβη, νεὼς ἃ πίτυλος εἰς ἑλλήσποντ' ἐλήλαμένος,
λάφυρα τἀπίλοιτ' Ἀχιλλείου τάφου
μέλλῃ πρὸς ἀκτὰς ναυσόλῳ φθιώτιδας.
αὐτὸς δ' ἀνῆπται Νεοπτόλεμος, ναυᾶς τινας
Γηλέως ἀνύσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Γηλέου γόνος.
ἃ θᾶσσον ἴσθι· ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
φρῦδος μετ' αὐτῆς τ' Ἀνδρομάχης πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς,
πάτραν ἀνασείουσα, κἠμὲ Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα· καί σφ' ἠτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ἐς πεσὼν ἐκτᾷ ὠκὺ
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τὸ σὸν γόνος;
φόβον τ' Ἀχαιῶν χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τῇδ' ἀμφὶ πλαῦρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορῶσαι Γηλέως ἐφ' ἑστίαν,

ἀν πυρὸς αὐθομέναν
πατέλυσέ τις ὁρμά.
ἐκά ὦ φίλος, ὦ πόσι μοι,
σὺ μὲν φθίμενος, ἀλαίνεις
ἄθαπτος, ἄνυδρος.
ἐμὲ δ', πόντιον σκάφος
ἀΐσσον, πτερόεσσι πομπαῖσι
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχια
λάϊνα, κυκλώπει', ὑράνια τέμονται.
τέκνων δ' πλῆθος ἐν πύλαις
δάπρυσι κατάρα σέβει.
βοᾷ βοᾷ μᾶτερ· ὤμοι.
μέναν δή μ' Ἀχαιοὶ
κομίξουσι σέβειν ἀπ' ὀμμάτων,
πυανέαν ἐπὶ ναῶν
ἁλαίοισι πλάταις,
ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
ἢ δίπορον κορυφὰν,
ἴαθμιον ἔνθα πύλαις
Γέλοτος ἔχουσιν ἕδραι,
ἔνθ' ἀπάτᾳ μελίας
μέσον πέλαγος ἰοῦσας,
δίπαλτον ἱερὸν
ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
Λιγάιον περαιοφαὲς πῦρ
Ἰλιόθεν, ὅτι με πολύδακρυν
Ἑλλάδι λάτρευμα χαῖν' ἐξορίξῃ.
χρύσεα δ' ἔνοπρα παρθένων
χάριτας ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς πόρα· μὴ δ' γαῖάν

ποτ'

ἑκά μή νυν νεώς σοι ταῶν εἰσβήτω σκάφος.
με τί δ' ἔστ' μᾶλλον βρίθος, ἢ πάρος γ' ἔχει;
ἑκά Οὐκ ἔς' ἐρασθείς, ὅστις ἂν φίλῃ.
με ὅπως ἂν ἐκβῇ τἄρρωμένων ὀνῶν.
ἔσω δ' ἃ βούλει ταῦν ἄνευ εἰσβήσεται,
εἰς ἥντιν' ἡμᾶς. κοὐκ ἂν καινῶς λέγοις.
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία, καινῶς
καινὴ θανεῖται. Καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
Γάσασι φύσει. ῥᾴδιον μὲν ἐν τόδε.
ὅμως δ' ὅτῳ σὺ δ' ὄλεθρος, εἰς φόβον βαλεῖ.
τὸ μῶρον αὐτῇ, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.
χο ὕτω δὴ τὴν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν, κ' θυίεντα βωμὸν
πρόδωπας Ἀχαιοῖς
ὦ Ζεῦ, κ' πλανῶν φλόγα,
Σμύρνης αἰθερίας τε καπνὸν,
κ' Γέργαμον ἱερὰν,
ἰδαίαν τ' ἰδαίαν ποταμοφόρα νάπη,
χιόνι κατάρρυτα ποτα μᾷ,
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ,
τὰν καταλαμπομέναν
ξανθέαν θεράπναν.
φρυδαί σοι θυσίαι, χορῶν
τ' ὄφη μοι πέλαδοι κατ' ὄρφναν,
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ξάνθοι σελᾶσαι,
σὺν δώδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ', ἀ φρονεῖς ἄναξ,
εὐάνιον ἔδραν ἐπιβεβηκὼς,
αἰθέρα τε πόλεως ἐλευθέρας,

Ἕλληνας, ἡμᾶς τ' ἀλλά σοι τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου κ' ὕβρισις δόμοις,
ἢ προσκυνῆσθαι βαρβάρων τυράννοις.
μεγάλα κ' ἦν σοι· καὶ τί τοῖσδε, σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσπάσασα, κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ'· ὦ κατάπτυστον κάρα,
ἦν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων εἰρκτοῖς
φρίκην τ' ἐμῦσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς προσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' ᾖδης οἵ τελευτήσω λόγον,
στέφανσον Ἑλλὰς ἀξίως τήνδε κτανών·
σαυτῷ νόμον θὲς τόνδε ταῖς ἄλλαισι βὶς
γυναιξὶ, θνήσκειν, ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.
Χο Μενέλαε, προγόνων ἀξίως τε, δόμων τε σῶν,
τῖσαι δ' ἁμαρτὰ, κἀφίλῳ πρὸς Ἑλλάδος,
τὸ βίλυ τ' ἀγριὸν ἐχθροῖς φανείς.
με ἐμοὶ σὺ συμπέπωκας εἰς ταυτὸν λόγω,
ἐκ συμφορᾶς τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν,
ξένας ἐς αὐτάς· χὴ Κύπρις κόμπῳ χάριν
λόγοις ἀνῆται· βαῖνε λυσπήρων πέλας·
πόνους δ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακρὰ
θανοῦσ', ἵν' ᾖδης μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ἑλέ μὴ, πρὸς σὶ γονάτων, τὸ νόσον τὸ τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ, κτάνῃς με· συγγίνωσκε δέ.
ἑκά μήδ' ὃς ἀπέκτειν', ἥδε συμμάχους προδοῦς·
ἐγὼ πρὶν ἐκείνων, ἢ τέκνων σε λίσσομαι.
με παῦσαι χεραιά· τῆσδε δ' ὑπ ἐφρόντισα.
λέγω δ' ἃ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν,
τήνδ' ἐκπομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.

ἑκά μή

τὰ μῶρα κ' πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς·
κ' τοῦτο μ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἀρχηγέτας·
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐν ἡθήμασι,
χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας·
ἐν δ' κ' Ἄργει, μίκρ' ἔχνος' ἀντιστρέφω·
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τ' Φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ ῥέουσαν ἥλπισας καταπλύσειν
δαπάναισιν· ὑδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς·
ἦεν βίᾳ κ' παῖδα φῆς ἄγειν ἐμόν·
τὶς Σπαρτιατῶν ἤκουσε τ', ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας Κάστορος νεανίᾳ,
τῷ συζύγῳ τ' ἐτ' ὄντος ὑ κατ' ἄστρα πω;
ἐπεὶ δ' Τροίαν ἦλθες, Ἀργεῖοί τέ σε
κατ' ἴχνος, ἦν δ' δορίπετὴς ἀγωνία·
ᾗ μ' τὰ τῦδε πρᾶγον' ἀγγέλοιτό σοι,
Μενέλαον ἥνεις, παῖς ὅπως λυπῇτ' ἐμὸς,
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
ᾗ δ' ἀτυχοῖεν Τρῶες, ὑδὲν ἦν ὅδε·
ᾗς τ' τύχην δ' ὁρῶσα, τοῦτ' ἔσπευδες, ὅπως
ἔποι' ἄμ' αὐτῇ, τῇ ῥετῇ δ' ὑκ ἤθελες·
κἄπειτα πλευρὰς, σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
πύργων καθιεῖσ', ὡς μένοσ' ἀκουσίως·
πῦ δῆτ' ἐλήφθης, ἢ βρόχοις ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ'; ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἄν, ποθοῦσα τὴν πάρος πόσιν·
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·
ὦ θύγατερ, ἔξελθ'· οἴδ' ἐμοὶ παῖδες, γάμους
ἄλλους γαμοῦσι· σὺ δ' ἐπὶ ναῦς ἀχαϊκὰς
πέμψω συνεκλέψασα· κ' παῦσον μάχης

βίᾳ δ' ὁ ναυς μ' ὗτος ἁρπάσας ποσὶ
Δηΐφοβος, ἄλοχον ἔχειν ἀκόντων Φρυγῶν·
πῶς ὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως ποσί,
πρὸς σοῦ δικαίως, ὧν' ὁ μῦ, βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κῆν', ἀντὶ νικητηρίων,
πικρῶς ἐδήλασ'; ἦ) τ' θεῶν κρατῆν
βούλει, τ' χρήζειν ἀμαθὲς ἐστ' ἔτ' τόδε·
χο βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι, κ' πάτρᾳ,
πειθὼ δ' ἰχθβάρυσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς πανοῦργος ὖσα· δεινὸν ὖν τόδε·
ἐπά ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι,
κ, τήνδε δίξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκα·
ἐγὼ γ' Ηραν, παρθένον τε Παλλάδα,
ὖκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθῆν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μῦ, Αργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Γαλλὰς δ' ἀνύτας Φρυξὶ δηλώσειν ποτὲ,
ἢ παιδιαῖσι, κ, χλιδῇ μορφῆς πέρι,
ἦλθον πρὸς Ιδην· τῦ, γ' ὕνεκ' ἂν θεὰ
Ηρα, τοσοῦτον ἔχει ἔρωτα καλλονῆς·
πότερον, ἀμείνον' ὡς λάβῃ Διὸς πόσιν,
ἢ γάμον Αθηνᾶ θεῶν τινος πειρωμένη,
ἢ παρθενίαν πατρὸς ἐξητήσατο,
φάσγανα λέκτρα, μὴ μαθεῖς τοῖσι θεὰς,
τ' σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ πείσῃς σοφός·
Κύπριν δ' ἕλεξας· ταῦτα γ' ἐλως πολὺς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους·
ὖκ ἂν μένοι' ἂν ἥσυχός γ' ἐν ὐρανῷ
αὐταῖς Αμύκλαις ἦγε πρὸς Ιλιον·
ἦν οὖ μὸς ἥδ' ὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὅσος δ', ἰδὼν γιν τῦς, ἐποίησε Κύπρις·

τὰ

Κύπρις δὲ τὸν μὸν ᾗδος ἐπαγλαΐνη,
δώσειν ὑπέσχετ', ἡ θεὰς ὑπερδράμοι
κάλλει, τὴν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σπέφαι λόγον.
νικᾷ Κύπρις θεάς· ἡ τοσόνδ' οὐ μὲς γάμος
ὤνησεν Ἑλλάδ'· ἢ κρατεῖσθ' ἐν βαρβάρων,
ἢ τ' ἐς δόρυ σταθέντες, ἢ τυραννίδι.
ἀλλ' αὐτύχησεν Ἑλλὰς, ὠλόμην ἐγὼ,
ἢ μορφίᾳ πραθεῖσα, κἀπεισδίξομαι·
ἐξ ὧν ἐχρῆν με σίφανον ἐπὶ πάραλαβεῖν·
ἔπω με φήσεις αὐτὰ τὰν πεσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρᾳ·
ἦλθ' ὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτῷ μέτα,
ὁ τῆσδ' ἁλάσωρ, ἅτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, ἅτε κὴ Γάριν,
ἐν ᾧ πάπισε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νιὰ, Κρησίαν χθόνα.
εἶεν· ἔ σ', ἀλλ' ἐμαυτῇ τὰ τὶ τῷδ' ἐρήσομαι·
τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων ἄμ' ἔπου μην,
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα, κὴ δόμους ἐμούς;
ἢ θεὸν πόλαξε, κὴ Διὸς πρέσβεως γενοῦ,
ὃς τῇ μ' ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κήνης ὢν δοῦλός ἐστι· συγγνώμη σ' ἐμοί.
ἔνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμ' ἀπρεπῆ λόγον.
ἐπὴ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχὸς,
χρῆν μ' ἤνικ' ἦν θεοπρεπὴς μὲν λέχη,
λιποῦσαν οἴκους, ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔπραυδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
πύργων πυλωροὶ, κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἁλῶν
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλίμακας τόδε.

ὅμως δ' ἐρέσθαι βούλομαι· γνῶμαι τίνες
Ἕλλησι, κοὐσοί, τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι;
με οὐκ ἐς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
κταναῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅντιν' ἡδίκης.
ελέ ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμύνασθαι λόγῳ,
ὡς ἐ δικαίως, ἢν θάνω, θανόύμεθα;
με οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλὰσὶ κτανών.
ενά ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τῶνδ' ἕνδειν
Μενέλαε, κἀμοὶ τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς. τὴν δὲ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοιθα· συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖν νιν ἔτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν.
με σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι· σῶν δ' ἕνεκ' ὡς μάθῃ λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ· τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.
ελέ ἴσως με κἂν οὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
ὑπ' ἀντα μίψῃ, πολεμίαν ἡγούμενος·
ἐγὼ δ' ἃ σ' οἶδα διὰ λόγων ἰὼν ἐμῶν
κατηγορήσειν, ἀντιθεὶς σ' ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι τἀμά, κἀτά σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν Ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τὸν κακῶν,
Γάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσεν
Τροίαν τε, κἀμὲ πρέσβυν, οὐ κτανὼν βρέφος,
δούλῃ πικρὸν μίμημ' Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἔνθεν δὲ τἀπίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει.
ἔκρινε τριῶν ξὺν ὄγκος ὅδε τριῶν θεῶν·
κἀγὼ Γαλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις,
Φρυξὶ στρατηγοῦντ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι.
Ἥρᾳ δ' ὑπῆρχε Ἀσίδ', Εὐρώπης θ' ὅρος,
τυραννίδ' ἕξειν, ἣ σφε κρίνειεν Γάρις.

ἥκω γὰρ λάπαιναν· ἐκ δὲ ἡδέως
ὄνομα δ' ἁμαρτος, ἥ ποτ' ἦν ἐμὴ, λέγω,
ἄξων· δόμοις δ' τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς,
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα·
οἵπερ δ' αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορὶ,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν· ἥτε μὴ κτανὼν,
θέλοι μ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα·
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἑᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
ἑλλανίδ' ἐς γῆν· κἄτ' ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν
ποινὰς, ὅσοι τεθνᾶσιν ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ' ἅ χωρεῖτ' ἐς δόμους ἑπόμενοι·
νομίζετ' αὐτὴν, τῆς μιαφονωτάτης
νόμῃς ἐπισπάσαντες· ὑρίοι δ' ὅταν
πνοιαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

ἑκά Ὦ γῆς ὄχημα, κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
» Ὅστις ποτ' εἶ σὺ δυσπάσους εἰδέναι
» Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος, εἴτε νῷ βροτῶν,
» Προσηυξάμην σε· πάντα κ' δι' ἀφόρου
βαίνων κελεύθου, κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις·
με τί δ' ἔστιν αὖ κἀμὲ, ὡς ἐπαίνισκεσθ' ἐῶν;
ἑκά αὐτῶ σε Μενέλαε, μὴ κτανῇς δάμαρτα σήν·
ὁρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθῳ·
αἱρεῖ κ' ὄμματ' ἀνδρῶν· ἐξαιρεῖ πόλεις·
πίμπρησι δ' οἴκους ὥδ' ἔχει πυρὶ μάτα·
ἐγὼ νιν οἶδα, κοὐ σύ, χ' οἱ πεπονθότες.
ἑλέ Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φέρει
τόδ' ἔστι· τρὶς δ' χερσὶ προσπόλων σέθεν,
βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι·
ἀτὰρ χἠδὲ μὲν οἶδά σοι μισουμένη,

Ελλὰς ὤλεσ' αἰχμά·
ἔρως ἔρως, ὃς παρὰ
δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες,
ὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν
κῆδος ἀναφάμενος·
τὸ μὲν ὖν Διὸς
ἔνευδος, ὑπεὶ τ' ἐρῶ,
τὸ τᾶσδε λαοπόρου
ἀμέρας φίλας βροτοῖς
φέγγος ὁλοὸν,
ἥδε γαῖαν· ἥδε
πυργάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
χᾶς πόσιν ἐν θαλάμοισιν, ὃν
ἀστέρων τέθριππος ἔλαβε
χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾶ πατρίᾳ
μεγάλαν· τὰ θεῶν δ'
φίλτρα, φρυδὰ Τροίᾳ·
ὦ καλλιφεγγὲς ἠλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δ' ἁμαρτὰ τἀμὴν χέρσω μαι.
Ελένην· ὁ τί δ' ἦ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ,
Μενέλαός εἰμι, κἠστράτευμ' Ἀχαϊκόν·
ἦλθον δὴ Τροίαν ἔχθεσιν δοκοῦσί με
γυναικὸς ἕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων ἁμαρτὰ ξεναπάτης ἐλήσατο·
κἤνος μὲν ἦν δίδωσι σὺν θεοῖς δίκην,
αὐτός τε, κἠμὴ δορὶ πεσὼν ἑλληνικῷ·

ἦκω δὴ

ἄνθος ἀτυζόμενος πώλων·
Σιμόεντι δ' ἐπ' ἀρεῖτα πλάταν
ἔχασε ποντοπόρον,
ἢ ναύδετ' ἀνήψατο πρυμνᾶν,
ἢ χέρος ἀσυχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
Λαομέδοντι φέγγος,
παντόνων τυπίσματα φοίβᾳ·
πυρὸς ἢ φοίνικι πτοᾷ
παθέλων Τροίας ἐπέρθησε χθόνα·
δὶς ἢ δυοῖν πιτύλοιν τέχνᾳ,
περὶ δαρδάνας,
φονία κατέλυσεν αἰχμά·
μάταν ἄρ' ὦ χρυσέαις
ἅρμασιν ἐλαύνων ἁβρὰ βάσεων
Λαομεδόντειε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα παλλίσαν λατρείαν·
ἀᾶ σὲ γυναμένα Τροία,
πυρὶ δαίεται·
νῆες ἄλιαι δ' ἴαχον, ὅτε τοὶ
ὠνὸς ὑπὲρ τοκέων βοᾷ·
αἰαῖ, ἀνάτορας·
ἀᾶ, παῖδας· αἰαῖ,
ματέρας γεραιᾶς·
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ,
γυμνασίων τε δρόμοι βεβᾶσιν· σὺ δὲ προσωπαγὲς ἀρὰ
χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
παλλιγάλανα τρέφεις·
Γρίαμόν τε δὴ

πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πτῶμα μεθῆναι φῶτος ἐπράνθη·
λαμβάνετ' αὐτόν· τὰ γὰρ τοιαῦτα χρὴ
πυρπολεῖν, ὅστις ἄνοικτος,
κἀναιδείας, τῆς ὑμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν·
ἐκά ὦ τέκνον, ὦ πᾶι παιδὸς μογερᾶ,
συλῶμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ, κἀγώ· τί πάθω; τί σ' ἐγὼ
δύσμορε δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα καρὸς, στέρνων τε πτύπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἰ ἐγὼ πόλεως·
οἴμοι γᾶθεν· τί δ' ὐπ' ἔχομεν;
τίνος ἐνδίομεν, μὴ δ' πανσυδίᾳ
χωρᾶν ὠλέθρου διὰ παντός;
χο μελιαστρόφῳ Σαλαμῖνος
ὦ βασιλᾶ Τελαμών, νάσῳ
πιρινύμους οἰκήσας ἕδρας,
τᾶς ἐπικελήμενας
ὄχθοις ἱεροῖσιν ἐλαίας
πρῶτον ἔφυξε πλάδον γλαυκᾶς, Ἀθάνα
ὐράνιον στέφανον,
λιπαρᾶσι κόσμον Ἀθήναις,
ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ
συναριστεύσων ἄμ' Ἀλκμήνας γόνῳ,
Ἴλιον Ἴλιον ἐπέρσων,
πόλιν ἀμετέραν,
τοπάροιθ', ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος·
ὤθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον

ὐ συγγένεια πατρὸς, ὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
λυγρὸν γὰ πῆδημ' ἐς τράχηλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀπορρήξεις σίφειν·
ὦ τέκνον ὐπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον·
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διαπεπῆς ἄρα
ἐν ἀσαρχάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ἔδε·
μάτην δ' ἐμόχθουν, κἀπατξάμην τόκοις·
νῦν γ' οὔποτ' οὔθις, μητέρ' ἀσπάξῃ σίφειν·
πρόσωπα τ' ἠμᾶς τεκοῦσαν· ἀμφὶ δ' ὠλένας,
ἔλιαν' ἐμοῖς νώτοισι, κὴ σὺ μ' ἄρμοσον·
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' ὐδὲν αἴτιον;
» Ὦ τυνδάρειον ἔρνος, ὤ ποτ' ἦ Διὸς·
» πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι·
» ἀλάστορος μὲν πρῶτον· εἶτα γὴ, φθόνος,
» φόνῳ τε, θανάτῳ θ', ὅσα γῆ τρέφει κακά·
» ὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦναί σ' ἐγὼ,
» πολλοῖσι κἤρα βαρβάροις, Ἕλλησί τε·
» ὅλοιο· καλλίστων δ' ὁμμάτων ἄπο,
» αἰχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν·
ἄγετε· φέρετε· ῥίπτετ', εἰ ῥίπτην δοκεῖ·
δαίνυσθε τῶδε σάρκας· ἔκ τε θεῶν
δίολλύμεθα, παιδί τ' ὐ δυναίμεθα
θάνατον ἀρῆξαι· πρύμνιτ' ἄβλιον δόμας,
κἀρίπτετ' εἰς ναῦν ἐπὶ κακὸν δ' ἔρχομαι,
ὐμέναιον, ἀπολέσασα τὸν μαντῆς τόκον·
χο τάλαινα Τροία· μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς, κἠλίχους συγκῦ χάριν·
ἀν ἄγε παῖ, φίλιον προσφθέγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βᾶθι πατρῴων

ἀν τοιαῦτα νικήσειε τ' αὐτὸν πέρι.
ταλ ῥίψαι γ' ὑπ' ὄργων δ' ὥσπερ τρωικῶν ἄπο.
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, κ' σοφωτέρα φανῇ,
μήτ' ἀντέχου τῶνδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς.
μήτε σθένουσα, μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις δ' ἀλκὴν ὅσαν μὴ σκοπεῖν χρή.
πόλις τ' ὄλωλε, κ' πόσις· κρατῇ δ' σύ.
ἢ μεῖς τε πρὸς γυναῖκα μαρνασθαι μίαν,
οἷοί τε, τούτων ἕνεκ' ἐκ μάχης ἐρᾶν.
ὦδ' αἰσχρὸν ὦδ', ὦδ' ἐπίφθονόν σε χρή.
ἔα τ' αὖθ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥιπτεῖν ἀράς.
ἦ γάρ τι λέξεις ὧν χολώσεται στρατός,
ὅτ' ἂν ταφῇ παῖς ὅδ', ὅτ' οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ' ὧν τε τὰς τύχας κεκτημένη,
τὸν τῶδε νεκρὸν ὑπ' ἄβατον ἂν λίποις,
αὐτή τ' Ἀχαιῶν πρὸς μενεσθένων τύχοις.
ἀν ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανὴ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀβλαβῆ λιπών.
ἢ τῶν πατρὸς δέ σ' ὠφέλει' ἀποκτενεῖ,
ἢ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία.
τόδ' ἐφθόν', ὑπ' ἐς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός.
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυσυχῆ τε, κ' γάμοι.
ὃς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
ὑψηλὸν σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν,
ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυπόρου.
ὦ παῖ, θανῇ δύστηνος; ἀθανὴ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσί, κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεί, πέρυγας ἐς πτερῶν ἐμάς;
ὑπ' εἶσιν Ἕκτωρ κλεινὸν ἀρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξαναλθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν.

ὕτω γ' ἀγὼ πολλ' ἔχουσα πήματα,
ἄρθογγός εἰμι κ' παρεῖσ', ἐῶ δ' ὅμα.
νικᾷ δ' οὐκ ἐῶν με δύσνους πλούτων.
ἀλλ' ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας,
ἔασον· ἐκ μὴ, δάκρυά νιν σώσῃ τὰ σά.
τί μ' ἦν παρόντα δεῦρο δεῦτον σίβειν,
φίλον δι' ὕδωρ δεῦσαι λέπας ἀνδρὶ σῶν τρόπων·
κἄν δρᾷς τάδ' εἰς τὸ κοινὸν, εὐφρανεῖς φίλους,
κ' παῖδα τόνδε παιδὸς, ἐκβρίψειας ἄν,
Τροίας μέγιστον ὠφέλημ'· ἵν' οἵ ποτε
ἐξ ὧν γενόμενοι παῖδες, Ἴλιον πάλιν
κατοικίσειαν, κ' πόλις γένοιτ' ἔτι.
ἀλλ' ἐκ λόγου δ' ἄλλος ἐκβαίνει λόγος.
τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' ἀχαιῖκὸν λάτριν
στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ταλ. φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἕκτορος δάμαρ,
μή με συλήσῃς ἔχ ἑκὼν δ' ἀγγελῶ,
Δαναῶν τε κοινὰ, Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
ἀν. τίδ' ἐστιν, ὡς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν;
ταλ. ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς ἅπαν λόγον;
ἀν. μῶν ἦν τὸν αὐτὸν δεσπότην ἥ μῖν ἔχει;
ταλ. ἦ δῆς Ἀχαιῶν τῶνδε δεσπόσει ποτέ.
ἀν. ἀλλ' ἐνθαδ' αὐτὸν λήψανον φρυγῶν λιτῆν;
ταλ. ἐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥᾳδίως ἅπαν κακά.
ἀν. ἐπήνεσ' αὐδῶ· πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.
ταλ. κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
ἀν. οἴμοι γάμων, τοσ' ὡς πλύω μεῖζον κακόν.
ταλ. νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Δαναΐλλησιν λέγων.
ἀν. αἰ αἰ μάλ'· ἦ κ' μέτρια πάσχομεν κακά.
ταλ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

συγγνῶθ', ἐμαυτῆς διανοίας μισήσομαι.
κἀιτοι λέγουσιν ὡς μί' ἀφρένη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς ἐς ἀνδρὸς λέχος.
» Ἀπέπνυσ' αὐτῇ, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
» Καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ', ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν διαξυγῇ
τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγόν.
καίτοι τὸ θηριῶδες, ἄφθογγόν τ' ἔφυ,
ξυνέσει τ' ἄχρηστον, τῇ φύσει τι λήπτεται.
σὺ δ' ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρηγόνα μοι,
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε, κἀνδρείᾳ μέγαν.
ἀπείρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων,
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐξύλωσε λέχος.
κἠγὼ νῦν ὄλωλας, ὦ σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος ἐς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' ὑπεκλάσω τι τοῖσιν ἔχει πακοῖς
Γλαυκίππης ὄλεθρος, ἣν κατασκήνεις;
» Ἐμοὶ δ' ὑπὸ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
» Ξύνεσιν ἐλπίς· ἢν κλέπτω μιν φρένας
» Γράξειν τι κερδέον· ἐνδὺς δ' ἔστι, κἀδοκᾷ.
χο εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς θρηνοῦσα τὴν
τὸν σὸν, διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ.
ἐκά αὐτὴ ὦ ὕπωνα ὀσίβην σκάφος,
γραφῇ διδοῦσα, κἠλυσ' ἐπίσαμαι.
» Ναύταις δ', ἢν ὦ μέτριος ἡ χειμὼν φέρειν,
» Γρόθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων.
» Ὁ ὦ, παρ' ὅσον χ' ὃς ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς,
» Ὁ δ' ἄντλων ἔργων ναὸς· ἢν δ' ὑπερβάλῃ
» Γολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
» Γαρῶσαν αὐτὺς πνευμάτων ῥοπῇ μασιν.

Τὸ μὴ, κὐδεῖν· τῷδ' ἔνεισιν ἐλπίδες.
ἀν ἄπυστον ὡς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί·
Τὸ μὴ γενέσθαι, τῷ θανεῖν ἴσον λέγω·
Τὸ ξῆν δ' ἐλυπρῶς, κρεῖσσον ἢ κατθανεῖν·
Αλγεῖ κὐδεῖν τ' κακῶν ἠσθημένος·
Ο δ' ἀτυχήσας, ὡς τὸ δυστυχὲς πεσὼν,
Ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας·
Κεἰνη δ' ὁμοίως ὥσπερ ἡ ἰδοῦσα φῶς,
Τίθνηκε, κὐδὲν οἶδε, τ' αὐτῆς κακῶν·
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα, τῆς τ' εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτανον·
ἃ κ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα,
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Εκτορος κατὰ στέγας·
πρῶτον μὲν εἴνεκα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ
φόβος γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλπεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις ἔνδον μένει·
τοῦτο παρεῖσα πόθον, ἐμιμούμην δόμους,
ἔσω τε μελάθρων· κομπάσεσιν δ' ἐχθρῶν ἔπη
ἧκ' ἐσιφρύμην· τὸν ἔνδον διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν, ἐξήρκουν ἐμοί·
γλώσσης τε σιγὴν, ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
παρεῖχον· ἤδειν δ' ἃ με χρὴν νικᾶν πόσιν·
εἶκόν τε νίκην, ὧν ἐχρῆν παρεῖναι·
ἢ τῶνδε κλῃδὼν ἐς σφ' ἔτεινε μ' ἀχαιῖκὸν
ἐλθοῦσ', ἀπώλεσέν με· ἐπεὶ κἠρέθην,
Αχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν παρώσας Εκτορος φίλον κάρα,
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' ὦ

ἀπολήψεθ' ὑμῶν.

ἐπά δίος ἰάλεμος, διά τι πέπθη,
δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλήβεται
ἀμετέροισι δόμοις· ὀθνεῖων δ' ἔτι
λάθεται ἀλγέων ἀδάκρυτος.

χο ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσιν,
θρήνων τ' ὄδυρμοί, Μοῦσά θ', ἣ λύπας ἔχει.

ἀν ὦ μῆτερ ἀνδρὸς, ὅς ποτ' Ἀργέων δορὶ
πλήσους διώλεσ' Ἕκτορος, τάδ' ἐσορᾷς;

ἐπά ὁρῶ τὰ τ' ἐσθλῶν· ὡς τὰ μὲν, πυργοῦσ' ἄνω,
τὰ μηδὲν ὄντα τὰ δ' ὀνοῦντ' ἀπώλεσαν.

ἀν ἀγόμεθα λέχη σὺν τέκνῳ· τόδ' ἀγγελὶς
Εἰς δοῦλον ἦμαρ, μεταβολὰς τοσάσδ' ἔχον.

ἐπά Τὸ τῆς ἀνάγκης, δεινόν· ἄρτι πάρ' ἐμοὶ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.

ἀν φεῦ· φεῦ· ἄλλος τις Ἀΐας ὡς ἔοικε δεύτερος
παιδὸς πέρηνε σῆς· νοσῶ δὲ χἄτερα.

ἐπά ὤνθ' ὅτι μίτραν, ὅτ' ἀριθμὸς ἔστι μοι
κακῶν κακῶν ἐς ἄμιλλαν ἔρχεται.

ἀν τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη,
σφαγεῖσ' Ἀχιλλείως δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.

ἐπά δι' ἐμὲ τάλαινα· τοῦτ' ἐκεῖνό μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ' ὃ σαφῶς εἶπε σαφές.

ἀν εἶδόν νιν αὐτὴ κἀποβᾶσα τ' ὄχων,
ἔκρυψα πέπλοις, κἀπενοσφάμην νεκρόν.

ἐπά αἰαῖ τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων.
αἰαῖ μάλ' αὖθις ὡς κακῶς διόλλυσαι.

ἀν ὤλωλεν, ὡς ὤλωλεν· ἀλλ' ὅμως ἐμὲ
ἔσωσεν ὤλωλεν αὐτυχεστέρῳ πότμῳ.

ἐπά Οὐ ταὐτὸν ὦπαι τὸ βλέπειν, τῷ πατθανεῖν.

Τὸ

δίσιν Αχιλέως παῖς φθιώτας,
στέψει ναὸς ἀπὸ Τροίας;
ἀν Αχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. Εκά. ἰώμοι μοι.
ἀν τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις; Εκά. αἲ αἲ. αἲ. αἲ.
ἀν τῶνδ' ἀλγέων. Εκά. ἰὼ Ζεῦ.
ἀν ἢ συμφορᾶς. Εκά. τέκνα.
ἀν πρίν ποτ' ἦμεν.
ἑκά βέβακεν ὄλβος, βέβακε Τροίᾳ. Αν. τλήμων.
ἑκά ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων. Αν. φεῦ. φεῦ.
ἑκά φεῦ δῆτ' ἐμῶν. Αν. κακῶν. Εκά. οἰκτράγε τύχα.
ἀν πόλεως. Εκ. ἃ κατέπτατο. Αν. μόλοις ὦ πόσι μοι.
ἑκά βοᾷς ἐν παρ' ἅδῃ παῖδ' ἐμόν. ὦ μέλεα.
ἀν σᾶς δ' ἁμαρτὸς ἄλκαρ. Εκά. σύ τ' ὦ λῦμ' Αχαιῶν.
τέκνων δ' ἔπος ἀμῶν πρεσβυγενὲς Γρίαμε,
πόμισαί μ' εἰς ἅδου. Χο. οἵδε πόνοι μεγάλοι.
ἑκά κέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη.
χο οἰχωμένας πόλεως. Εκά. ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖ)
σὺν φροσύναισι θεῶν.
ὁ θεὸς γόνος, ἔκφυγεν ἅδαν,
εἰς λεχέων συγερῶν χάριν,
ὤλεσε πέργαμα
Τροίας· ἁ ματόεντα θεᾷ
παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται.
ξυνὰ δ' ἤνυσε δῄλια Τροία.
ἑκά ὦ πατρὶς, ὦ μέλεα,
καταλειπομέναν σε δακρύω.
χο νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς.
ἑκά κἀγὼ δόμον, ἔνθ' ἐλοχεύθην.
χο ὦ τέκνον, ἔρημος πόλις· ἁ μάτηρ

φρύγιά τε μέλεα· παρθένοι
δ' ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν,
βοάν τ' ἔμελπον ἄφρον'· ἐν
δόμοις δ' ἀμφαὶς στέλας
πυρὸς μ' ἀναιναν ἄϋλαν
ἔδωκεν παρ' ὕπνῳ·
ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεσίταν
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον,
Διὸς κόραν Ἀρτεμιν
ἐμελπόμαν χορεύσι·
φονία δ' ἀνὰ πόλιν
βοὰ κατεῖχε περγάμων
ἔδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλε ματρὶ χεῖρας,
ἐπὶ μένας· λόχᾳ
δ' ἐξέβαινεν Ἄρης,
κόρας ἔργα Γαλλάδος·
σφαγαὶ δ' ἀμφὶ βωμοῖσι
Φρυγῶν, ἔν τε δομνίοις
παρατόμοις ἐρημία νεανίδων,
στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι πυροτρόφῳ,
Φρυγῶν πατρίδι πένθη·
χο Ἐκάβη, λάβες τὴν δ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορεύμενον μέναν·
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μασῶν ἕπεται
φίλος Ἀστυάναξ Ἕκτορος ἶνις·
ἐκά τοῖ ποτ' ἀτύχης νώτοισι φέρῃ
δύσαν ζύγαν, πάρεδρος χαλκείοις
Ἕκτορος ὅπλοις, σκύλλοις τε Φρυγῶν
δορίβρατοις,

νῦν δ' μέλος εἰς Τροίαν ἰαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀτήνης
Ἀργείων ἐλόίμαν
τάλαιναν δοριάλωτος·
ὅτ' ἔλιπον ἵππον, ὑράνια
βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον
ἐν πύλαις Ἀχαιόί·
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λιὼς
Τρῳάδος ἀπὸ πέτραν σαθεὶς,
ἴτ' ὦ πεπαυμένοι πόνων·
τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ·
τίς ὐκ ἔβα νεανίδων,
τίς ὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
μιχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς,
δόλιον ἔχον ἄταν·
πᾶσα δ' γένναΦρυγῶν
πρὸς πύλας ὥρμάθη,
πάνα ἐν ὑρείᾳ
ξεσὸν λόχον Ἀργείων,
κ' δαρδανίας ἄταν θεᾷ δώσων,
χάριν ἄζυγος ἀμβρότα πώλα·
κλωσοῦ δ' ἀμφιβόλοι
σι λαΐνοισι νεὼς ὧς,
σκάφος πελαιὸν εἰς ἔδρανα
λάϊνα, δάπιδά τε φόνια πατρίδι
Γαλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐπὶ δ' πόνῳ, κ' χαρᾷ,
τύχιον ἐπὶ νέφας παρῆν·
λίβυς τε λαὸς ἐκτύπη,

εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χερῶν ἁρπάσθην.
νῦν ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀρθώσομαι,
αὐτή τ' ἐκείνας ὑπέρτερος μάτοτε.
τὸ λοίσθιον δ' ὑβριστὸς ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς ἐς δόμους ἀφίξομαι.
ἆρ' ἔστι γήρᾳ τῷδε συμφορώτατα,
τύτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
πλῆθρας φυλάσσειν. τ' τεκοῦσαν Ἕκτορα,
ἢ σιτοποιὸν, ἢ τίθην πόσιας ἔχειν,
ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐνδυμάτων,
τρυχηρὰ περὶ τρυχηλὸν ἡμένη χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
οἰ γὼ τάλαινα. διὰ χάμον μιᾶς ἕνα
γυναικὸς, οἵων ἔτυχον, ὧν τιτύσκομαι.
ὤτεινον, ὦ σύβακχε Κασάνδρα, θεοῖς
οἵας ἔλυσας συμφορᾶς ἄγναμα σόν.
σύ τ' ὦ τάλαινα πῦ ποτ' ἦ Γολυξένη;
ὡς ὔτε μ' ἄρσην, ὔτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γενομένων, τ' τάλαιναν ὠφελᾷ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο
ἄγετε τὸν ἄβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιτυπῆ,
πέτρινά τε πρήθειν', ὡς πιοῦσ' ἀποφθαρῶ,
δαπρύοις καταξανθεῖσα; Τῶν δ' οὐδαμόνων
μηδένα νομίζετ' ὀτυχῆν, πρὶν ἂν θάνῃ.
ἀμφί μοι Ἴλιον ὦ
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
ἄεισον ἐν δαπρύοις
ᾠδὰν ἐπιτήδειον.

νῦν δὲ

πῦ σπάρος τὸ τῦ γρατηγῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίν' μεχρή;
ὑπείτ' ἂν φθάνοις ἂν αὖραν ἱστίοις παραδοπῶν,
ὡς μίαν τριῶν ἐριττῦν τῆσδ' ἐμ' ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι μῆτερ· σὰ μὴ ῥύσῃ μηδὲν ὦ φίλη πατρὶς
οἵτε γῆς ἔντερβ' ἀδελφοὶ, χ' ὦ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ,
ὑ μαπρὰν δέξεσθέ μ'· ἥξω δ' ἁ ς τεπρὸς τιπηφόρος,
κ' δ' ὁμυς πέρσας Ατρεδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.

Χο Ε πάβυς γεραιὰς φύλακες, ὑ δεδόρκατε
δέπτοιναν ὡς ἄναυδος εἰς ἅδην πίτνῃ;
ὑ π' ἀντιλήφεσθ', ἢ μεβύσεσθ'; ὦ πανεὰ,
γραῖαν πεσοῦσαν ἄρτε εἰς ὀρθὸν πάλιν.

ἑκά ἐᾶτέ μ', ὅτοι φίλα τὰ μὴ φίλ' ὦ πόραι,
πῆσθαι πεσοῦσαν· πῶ μάτων ἀ ἄξια
πάχω τε, κ' πέποιθα, πᾶτι πήσομαι.
» Ω θεοὶ, πανὺς ἦ ἀναπαλῶ τὰς συμμάχυς,
» Ο μως δ' ἔχει τι χῆμα πιπλήσπειν θεὺς,
» Ο ταν τις ἡμῶν δυσυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν ὄν μοι τἀγαθ' ἐξᾶσαι φίλον·
τοῖς δ' πακοῖσι πλέον' δίπτον ἐμβαλῶ.
ἦ μεν τύραννοι, πεὶς τύρανν' ἐγω μάμην·
πάνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγενάμην τέπνα,
ὑ π' ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτυς φρυγῶν·
ὑ τρῳὰς, ὑδ' ἑλλανὶς, ὑδ' ἐβάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα πο μπάσειεν ἄν ποτε·
πὰ πῆτά τ' ἦθον δορὶ πεσόντ' ἐλλανικῷ·
τρίχας τ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβον τεκρῶν·
κ' ἦν φυτεργὸν Γρίαμον, ὑπ' ἄλλων πάρα
κλύυσ' ἐκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ πατσφαγέντ', ἐφ' ἑρπίῳ πυρᾷ
πόλιν θακοῦσαν· ἃς δ' ἐθρεψα παρθένυς,

πήρυκες ἦν; ἀπέχθημα πᾶσι κοινὸν βροτοῖς,
οἱ πρὶν τυράννους, κἠν πόλεις ὑπηρέται.
σὺ δ' ἐμὴν φὴς μητέρ' ἧς Ὀδυσεὺς
ἔξειν μέλαθρα· πῶς δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἳ φασιν αὐτὸν εἰς ἐμ' ἥρμηνευμένοι,
αὐτῷ βανεῖσθαι; τἄλλα δ' ἐν ὀνείδιῳ.
δύσηνος· ἐν οἷς οἰάνιν μένει παθεῖν.
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ, κἠν Φρυγῶν πανὰ
δόξῃ ποτ' εἶναι δίνα κἀντλήσας ἔτι
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν.
ἓξ δὴ σὺν ὁλκὸν δίαυλον ᾧκισαν πέρας,
ἑπτὴ Χάρυβδις, ὠμοβρόσυρφ βάτης
Κύκλωψ, λίχμησις θ' ἡ συῶν μορφάτρια
Κίρκη· θαλάσσης δ' ἅλμυρὰ ναυάγια,
λωτῆ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήσασαν ἤκουσιν ποτὲ,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν· ὡς δὴ συντεμὼν,
ζῶν, ἧσ' ἐς ἅδου· κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
κἀν ἓν δόμοισι μυρίοι ἐρήσει μολών.
ἀλλ' ἁνὴρ τί τὸν Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
σιγᾷ, ὅπως τάχιστ' ἐς ἅδην νυμφίῳ γημώμεθα.
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτὸς, ἐν μιᾷ μόρᾳ,
ὦ δολῶν τι σὲ μὸν πράσσειν Δαναΐδων στρατηλάτα.
κἀμέ τοι νεηφαράγγες γυμνάν θ' ἑπτάβλη μίτην,
ὕδατι χἠμάρρῳ ῥίνασαι νυμφίαι πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ σέφη τᾶ φιλτάτα μοι θεῶν, ἀγάλματ' ἄϋτα,
χαίρετ'· ἐπλεύσαμεν γὰρ ἑορτὰς, ἃς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
ἴτ' ἀπ' ἐμᾶ χρωτὸς ἀσπαγμοῖς, ὡς ἔτ' ὄσσ' ἀνὴ χρόα
δῶ βοῦς αὔρας φέρεσθαί σοι· τὰδ' ὦ μαντεῖ' ἄναξ.

δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών.
κἀντῦτ' Ἀχαιῶν ἴξις ἐξεργάζεται.
ᾗδ' ἦσαν οἶκοι, χρηστὸς ὢν, ἐλάνθανεν.
Γάρις δ' ἔγημε τ' Διός· γήμας δ' ἢ μή,
σιγώμενον τὸ κῆδος ἦχεν ἐν δόμοις.
Φάγειν ἄν ὃν χρὴ πόλεμον, ὅστις οὐ φρονεῖ.
Εἰ δ' εἰς τόδ' ἦλθοι, στέφανος ὑπαὶ χρὸς πόλει,
Καλῶς ὀλέσθαι· μὴ καλῶς δ', δυσκλεές.
ὧν ἕνεκ' ἐχρὴ μήτηρ σ' οἰκτείρειν σε γῆν,
ἣ τἀμὰ λέκτρα· τὸς δ' ἐχθίστους ἐμοὶ,
κἀσοὶ, γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.
χο ὡς ἡδέως πανοῖσιν οἰκέτοις γελᾷς,
μέλπεις θ', ἃ μέλπουσ', ὡς σαφῆ δείξεις ἴσως.
ταλ εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσε φρένας,
ἔκαν' ἀμιᾶσθαι τὸς ἐμὸς στρατηλάτας
τοιᾶσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
ἀτὰρ τάδε μὰ, κἀδοκήμασιν σοφὰ,
ἔδειν τι πρέσβευ' τ' τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ δὲ μέγιστος τ' Ἑλλήνων ἄναξ
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἵμερτ' ἐξαίρετον
μειράδος ὑπέστη· κἀπένης ἐγὼ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν ὑπεκτησάμην.
κἀσοὶ δὲ, δ' ἐς ἀρτίας ἔχεις φρένας,
ἀργῆ' ὀνήσω, κἀ Φρυγῶν ἐπαύσεις,
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἔπου δέ μοι
πρὸς ναῦς· καλὸν τύμφαμα τῷ στρατηλάτῃ.
σὺ δ' ἡνίκ' ἄν σε Λαρτίου χρήζοι τέκος,
ἄγειν φέρεσθαι· σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικὸς, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
κα ἦ δεινὸς ὁ λάτρις· τί ποτ' ἔχει τὔνομα

θήσουσιν, οἴκων τ' Ατρέως ἀνάσσειν·
πόλιν τε δ' ἕξω τήνδε μακαριωτέραν,
ἢ τὰς Αχαιὰς· σὺν σοὶ μαινάδων πότων,
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα, κ' μίαν πόλιν
βαρβάρων τε Ελένην, μυρίους ἀπώλεσαν·
ὁ δ' στρατηλὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ,
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δ' ὑς γυναικὸς οὕνεκα·
κ' ταῦθ', ἑκούσης, κὐ βίᾳ λελησμένης·
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίας,
ἔθνησκον, ὑ γῆς ὁρίᾳ ἀποστερούμενοι,
ὑδ' ὑφιπύργου πατρίδος· ὑς δ' Αρης ἔλοι,
ὑ παῖδες ἔδον, ὑ δάμαρτος ἐν χεροῖν,
πέπλοις συνεσκάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται· τὰ δ' οἴκοι, τοῖσδ' ὁμοῖ ἐγίνετο·
χῆραί τ' ἔθνησκον· οἷσδ' ἄπαιδες ἐν δόμοις,
ἄλλοις τέκν' ἐνθρέψαντες· ὑδὲ πρὸς τάφοις
ἔσθ' ὅστις αὐτῇ αἷμα γῇ δωρήσεται·
ἢ τῷδ' ἐπαίνῳ τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
Σιγᾶν ἄμεινον τἀχρά· μὴ γὰ μῶσά μοι
Γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑ μνήσει κακά·
Τρῳὰς γὰ, πρῶτον μὲν κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· ὑς δ' ἔλοι δ' ἵρυ,
νεκροὶ γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο.
ὅσοι γὰ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀλλ' κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι, κ' τέκνοις
ᾤκουν Αχαιοῖς, ὧν ὕπῆσαν ἡδοναί·
τὰ δ' Εκτορός σοι λύπρ', ἄκουσον ὡς ἔχει·

δόξας

φέρουσα φιλτάταν βάσιν·
βοάσατ' ὦ τὸν ὑμέναιον, ὦ
μακαρίαις ἀοιδαῖς,
ἰαχαῖς τε τὸν μφαν·
ἵτ' ὦ καλλίπεπλοι φρυγῶν
κόραι· μέλπετ' ἐμὸν γάμον,
τὸν πεπρωμένον αὐτᾷ, πόσιν ἐμὸν ἕξειν·
χο βασίλεια, βακχεύσασα λήψῃ κόρην,
μὴ νύφον ἄρῃ βᾶμ' ἐς Ἀργείων στρατόν·
ἑκά Ἦφασε, δαδουχεῖς ὦ ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ πιπράσκει τήνδ' ἀναιδὴς φλόγα,
ἔξωτι μεγάλων ἐλπίδων· οἴμοι τέκνον,
ὡς ὑχὶ πατρὸς αἰχμῆς, ὑδ' ὑπ' Ἀργείων δορὸς,
γάμους γε μέλλοντας τοσόνδ' ἐδόξαζον ποτέ·
παράδοσ' ἐμοὶ φῶς· ὑκ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς βοάζουσ', ὑδέ σ' αἰ τύχαι τέκνον
ἐσωφρόνησαν, ἀλλ' ἔτ' ἐν τούτῳ μένεις·
ἐσφέρεται πόνος, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι Τρῳάδες γαμηλίοις·
κα μᾶτερ, πόνος ἐμᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
κἠχαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
κἠπὶ μετ' ἐμὲ τε· κἂν μὴ τὰ μάσσοι πρόθυμά γ' ᾖ,
ὤθει βιαίως· ὑ χαρίεσ' Λοξίας·
Ἑλένης γε μεῖ με δυσχέστερον γάμον,
ὃς Ἀχαιῶν πλείστους Ἀχαμέμνων ἄναξ·
κτενῶ δ' αὐτὸν, κἀντιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν, κἠπατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ·
ἀλλ' ἀτ' ἐάσω πέλεκυν ὑχὶ μιήσομαι,
ὃς ἐς τράχηλον τὸν ἐμὸν ἕξει, χἀτέρων·
μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, ὧς ὑ μοὶ γάμοι

ἄνοιγ' ἄνοιγε, μὴ 'πὶ παῖδι πρόσφορον,
ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς ἐς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ·
ἰὴ ἰὴ ἔστιν· ὑπὲρ μπρᾶσιν· ἀλλὰ πᾶς ἐμὴ
μαντὰς βοάξει δῶρο Κασάνδρα δρόμῳ·
ἀνα ἄνοιγε· πάροιγε φῶς·
φέρω· σέβω· φλέγω
λαμπάτι τόδ' ἱερόν·
ὦ ὶὴ μέναι ἄναξ,
ἰὼ ἰὼ· μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ κατ' Ἄργος ἁ γαμμένα·
ὶὴ μήν, ὶὴ μέναι ἄναξ·
ἐπεὶ σὺ μᾶτερ, ἐπὶ δάπρυσι, κἄγ
γέοισι τὸν θανόντα
πατέρα, πατρίδα τε
φίλαν κατασίνυσ' ἔχῃς,
ἐγὼ δ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
εἰς αὐγάν, ἃς ἄγγλαν·
ὦ ὶὴ μέναι σοι παρθένων ἐπὶ λέκτροις
διδῶσ', ὦ Ἐνάτα φάνις·
παρθένων ἐπὶ λέκτροις, ἃ νόμος ἔχει
πάλλει πόδ' αἰθέριον·
ἄναγε χορὸν, αὖαν, αὖοι,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμᾶ μακαριωτάταις τύχαις
ὁ χορὸς ὅσιος· ἄγε σὺ Φοῖβε νῦν,
κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον βυπτολῶ·
ὶὴ μήν· ὦ ὶὴ μήν· ὶὴ μήν·
χόρευε μᾶτερ, χόρευ· ἄναγε πόδα σόν·
ἕλισσε τάδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν,

ταλ ἢ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον·
ἑκά ἐγὼ δῆτα, τῷ, πρόσπολος, ἃ ποιτοβάμονος
χερὶ δαοκμήνα βάκτρα
γεραιῷ πάρᾳ;
ταλ Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δῆλην ἔχειν·
ἑκά ἔ ἔ· ἄρασσε πρᾶτα κύριμον.
ἔλπ' ὀύχεται δίπτυχον παρῴαν·
ἰώ μοι μοι· μυσαρῷ, δολίῳ τε λίλοιχα
φωτὶ δυλάσειν
πολεμίῳ, δίκας
παρανέμῳ δάπει·
ὃς πάντα τὰ' κῆδ' ἐνθάδ' ἀντίπαλ', αὖθις ἐ
κῆσε, δίπτυχῳ γλώσσᾳ,
ἃ φιλατὰ πρότιρα φίλα
τιθέμενος πάντων·
γοᾶσθ' ὦ Τρῳάδες με·
βέβακα δύστοτμος· οἴχομαι
ἀτάλαιν', ἃ δυσυχεστάτῳ προσέπτυσα πλήρᾳ·
χο ἰὼ μῶσιν οἶσθα πότνα· τὰς δ' ἐμὰς τύχας,
τὶς ἆρ' Ἀχαιῶν, ἢ τὶς Ἑλλήνων ἔχει;
ταλ ἴτ'· ἐκπεμίξειν δῶρα Κασάνδραν χρεών,
ὅσον τάχιστα δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δῦσιν· ἕρπετ' ἐς τὰς ἁλισμένας
κἀτοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλώτισσας λέγω·
ἔα· τί πάκτης ἔνδον αὐδᾶται σέλας;
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι Τρῳάδες μυχοὺς,
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς,
πρὸς Ἄργος αὖθ' τ' ἐκπυρῶσι σώματα
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τὸ λάβερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά·

ἑκά τίν' ἄρα, τίν' ἔλαχον; τίνα πότμος ἀὐτυχῆς,
Ἢ Ἰλιάδων μενῶ;
ταλ ὄδ' ἀλλ' ἴπασα πυνθάνυ, μὴ πάνθ' ἑμοῦ.
ἑκά τὸ μὲν ἢ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος
ἔννιπε, τλάμονα Κασάνδραν;
ταλ ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀχιλλέως ἄναξ.
ἑκά ἢ τᾷ λαπιδαμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν;
ἰώμοι μοι.
ταλ οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφαγωγία.
ἑκά ἢ τὰν Φοίβου παρθένον, ἃ χέρας ὁ χρυσοκόμας
δῶκεν ἄλεκτρον ξοάν;
ταλ ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν εὐθὺς πόρης.
ἑκά ῥίπτε τέκνον ἀβέως
πλαὶδας, πάπτὸ χρόος ἐν
δυτῶν στεφέων ἱερὸς σολμός.
ταλ ὦ κλεινᾶς αὐτῆς βασιλικῶν λέκτρων τυχοῦσ';
ἑκά τί ἦ νεοχμὸν ἀντ' ἐμεῖθεν
ἐλάβετε; τίνος πάρα μοι;
ταλ Γλαυξένην ἔλιξας, ἢ τίν' ἱστορᾷς;
ἑκά ταύταν, τῷ, πάλος ἔξυξεν.
ταλ τύμβῳ τίταπται προσπολᾶν Ἀχιλλέως.
ἑκά ὤμοι ἐγὼ τάφῳ πρόστολον ἐτενόμαν.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
τὶ βέσμιον ὤφελος Ἑλλάνων;
ταλ σὺ μὲν ἔτι παῖδα σὴν ἔχει καλῶς.
ἑκά τί τόδ' ἔλαχες; ἆρά μοι αἴλινον λύραις;
ταλ ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.
ἑκά τίδ' ἢ τᾶς χαλκεομίτορος
Ἕκτορος δάμαρ Ἀνδρομάχη τάλαινα,
τίν' ἔχει τύχαν;

τὰν Ἑλλήνων σε μετὰν χώραν,
πρηπῖδ' ὀλύμπου καλλίσταν
ὄλβου βρίθειν φάμαν ἦλθε
σ' ἀνθαλῆ τ' ἀπαρπίᾳ
τάδε λάτρά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ξανθίαν χώραν,
κ' τὰν αἰτναίαν Ἡφαίστου
φοινίκας ἀντῆρι χώραν,
Σικελῶν ὁρίων ματέρ' ἀκτὰν
πηρύσσεσθαι, στεφάνοις τ' ἀρεταῖς,
τὰν τ' ἀγχιστεύσαν γᾶν,
Ἰονίων ὃν τὰν πόντῳ,
ἀνυδραίνει καλλιστεύων
ἑξανθὰν χαίταν πυρσαύων
Κράνθις, ξανθίαις πηγαῖσι τρέφων,
ἄνδρ' ὀλβίξων γᾶν.
χο κ' μὲν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ στομίων μύθων ταμίας,
ἐξανύων.
δῦλαι κ' δὴ
χθονὸς ἥδη.
ταλ Ἐπάβη, τυχαῖς κ' ὁσίαισ' μ' εἰς Τροίαν ἐλθὼν
ἐλθόντα πήρυκ' ἐξ Ἀχαϊκᾶ στρατᾶ.
ἐγνωσμένως γ' κ' πάροιθέ σοι γύαι,
Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.
ἐπά τόδε τόδε φίλαι Τρῳάδες, ὃ φόβος ἦν μοι πάλαι.
ταλ ἤδη κεκλήρωσθ', ἢ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
ἐπά αἰ· αἰ· τίνας γ' ἢ Θεσσαλίας πόλιν, ἢ Φθί-
άδος εἰσπασγ', ἢ Καδμείας χθονός.
ταλ κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ' ὁμοῦ λελόγχατε.

ἐκπλαγθῆσ' ἦλθον φρίκᾳ.
ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κήρυξ,
τῷ, πρόσπτυμα δ' ἁλατλάμων·
χο ἐγγὺς πυκάσαι πλήρη. Ἐκά· ἰώ· ἰώ·
χο τίς μ' Ἀργείων, ἢ Φθιωτᾶν,
ἢ νησαίαν ἔξοχα χώραν
δύστανον πόρρω Τροίας φῶν· φῶν·
ἐκά τῷ, δ' ἁλάμων, πῦ πῦ γαίας
δηλεύσω γραῶς, ὡς νηφὴν ἀ
δηλαία τε νηρῷ μορφᾷ
νεκύων ἀμενηνὰ παρὰ προβύροις
ἢ παίδων θρέπτειρας
ἀρχαγὸς εἶχον τιμάς.
χο αἰ· αἰ· ποίοισιν δ' οἴκτοις
τὰν σὰν λύμαν ἐξετάσῃς;
ἐκά ὐκ ἰδαίοις ἰσοῖς περκίδα
δινεύσ' ἐξαλλάξω,
νέα τοι τεκέων σώματα λεύσω,
νέα τοι μόχθους ἔξω πρεσβυτᾶς,
ἢ λευτροῖς πλαγθῆσ' Ἑλλάνων·
ἔρρει νὺξ αὐτὰ, κἠδαίμων,
ἢ πετρήνας ὑδρευσομένα,
πρόσπολος οἰκτρὰ
τ' σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι·
χο τὰν πλειὰν εὖθ' ἕλοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν·
ἐκά μηδ' ἴν' ἐγὼ γᾶν Εὐρώτα
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,
ἔνθ' ἀντάσω Μενέλᾳ δῦλαν
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ·

μολπὰν, ὑπὲρ τὰν αὐτὰν, οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Γριάμῳ διερειδομένα
ποδὸς ἀρχιχόρῳ πλαγᾶς Φρυγίαις
ἀνὰ μπτοις ἐξῆρχον βυὰς.

χο Ἑκάβη, τί βροτεῖς; τί βοᾷς; τί ἰαχεῖς;
διὰ μὲ μελάθρων, τὺς, ὃς οἰκτίζῃ,
διὰ σέρνων, φόβος αἴσας
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων ἔσω
δυλείαν αἰάζουσιν.

ἐκά ὦ τέκνα, Ἀργείων πρὸς ναῦς ἤ
δη κινῆται πωπήρης χείρ.
οἴ γὼ τλάμων. τί βέλσω; ἦπτε δή μὲ τάλαιναν
ναυσθλώσουσι πατρῴας ἀπὸ γᾶς;

χο ὴ οἴδ' ἐφάξω δ' ἄταν.
ἰώ. ἰώ. μέλεαι μόχθων, ἐπανυσώμεθα.
Τρῳάδες ἔξω πομίσασθ' οἴκων.
σέλλουσ' Ἀργῷοι πόσον.

ἐκά ἔ. ἔ. μὴ νῦν μοι τὰν βακχεύσαν
Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω,
αἰχύνην Ἀργείοισι μανεῖσ'. ἐπ' ἄλγεσι δ' ἄλγη θῶ.
ἰώ. Τροία Τροία δύσαν', ἔρρεις.
δύσανοι δ' οἱ σὲ λιπόντες,
κἠξιῶντες, κἠμαθέντες.

χο οἴμοι. τρομερὰ σφυρὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος, ἐπανυσομένα
βασίλεια σέθεν, μή μ' ἐτείνῃ
δόρ' Ἀργείων πεῖται μελέαν.
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
σέλλονται κινεῖν πώπας.

ἐκά ὤτεινον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν

κὴ διαδῦναι νῶτον, ἄκανθαν
τ' εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελίων,
ἐπὶ τὰς αὖ δακρύων ἐλίσσας.
μῦσα δ' ἐχ' αὐτὴ τοῖς δυσήνοις,
ἄτας πελαδῆν ἀχορεύτους.
πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἴλιον ἱεραὶ, αἳ πώταις
δι' ἅλα πορφυρεοδίαι, κὴ
λιμένας Ἑλλάδος ὁρμᾶς
αὐλῶν παιᾶνι συγχῷ,
συρίγγων τ' αὐθόγγῳ φωνᾷ
βαίνουσαι, πλεκτὰν Αἰγύπτου
παιδίαν ἐξηρτήσασθε.
αἲ. αἲ. Τροίας ἐν πόλεσι,
τὰν Μενελάου μεταναιομέναν
συγγὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν,
τῷ τ' Εὐρώτᾳ δυσκλειαν, ἃ σφάξει πᾶν
γόνον πεντήκοντ' ἀρότῆρα τέκνων,
Γρίαμον, ἐμέ τε μελέαν Ἑκάβην.
ἐς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ὤμοι βάκχας ὡς βάσσω,
σκηνᾶς ἔρεβος ἀγχεμονάς.
δάκρυα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων
κυρᾷ ξυρηρεῖ πενθήρει
κρᾶτ' ἐκτορνεύσασ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι, κὴ κοῦραι, κὴ δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον· αἴαξω μεν.
μάτηρ δ' ὥς τις πτηνοῖς κλαγγᾶν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὼ

μολπᾶν,

ᾠδῶσ' Ἀχαιοὶ, θεὸς τι τὰς ἄλλας σέβειν·
στ ἴσως τάδ'· ἡ χάρις δ' ἐν μακρῶν λόγων
δεῖται· παράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός·
ἀκταὶ γὰρ Μυκήνης, Δηλιάδες τε χοραὶ,
Σπῦρός τε, Λῆμνός θ', αἱ Καφηρεῶν τ' ἄπραι,
πολλῶν θανόντων σώματ' ἐξέσωσε νεκρῶν·
ἀλλ' ἔρπε δόλιον· κἀπὶ τραύσεις βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς, ἐκ χερῶν παραδόσει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργῶν ἐξέλῃ πάλως·
ἀ Μῶρος ὃν τῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις,
ἀ Ναός τε, τύμβους θ', ἱερὰ τῶν πεπμένων,
ἀ Ἐρημίᾳ δοὺς, αὖθις ὤλεθ' ὕστερον·
ἀντ ἄτα δύσδαιμον, ποδοῖν κεφαλὴν
ἐπάειρε δίρην· ἐπίπτει Τροία
τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμὲν Τροίας·
μεταβαλλομένη δαίμονος ἀνέχω·
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα·
μὴ δῆτα σίσῃ πρῷραν βίστου,
πρὸς νῦμα πλεύσασ' εὐχαίσιν·
ἰὴ ἰὴ αἰ αἰ αἰ αἰ·
τί δ' ἐστὶ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν;
ἢ πατρὶς ἔρρει, καὶ τέκνα, καὶ πόσις,
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἦσθ' ἄρα·
τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τί δ' ὀρνυῆσαι; δύσπνους ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσιος, ὡς διάπειρα μαι,
νῦν τ' ἐν στέρνοις λέκτροισι ταθῆσ'·
ὄιμοι κεφαλῆς, ὄιμοι προτάρων,
πλευρῶν θ', ὡς μοι πόθος ἐλίξας,

ἢ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;
ἀθη ἦν, ἀλλὰ Τροίας ὕπερ, ἵνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφίγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.
το ἦ τὴν δὴ ἐχθρὰν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν,
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηναλωμένης;
ἀθη ἐκεῖσε πρῶτ' ἄγελθε· κοινώσῃ λόγους,
κἠσυμβουλήσεις, ἂν ἐγὼ πράξαι θέλω.
το μάλις· ἀτὰρ δὴ κἠτὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν ἕνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.
ἀθη τὰς μὲν πρὶν ἐχθρὰς Τρῳὰς ὠφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόσον ἐμβαλεῖν πικρόν.
το τίδ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' ἐς ἄλλους τρόπους,
μισῆς τε λίαν, κἠφιλῆς ἐν ἂν τύχῃ;
ἀθη ἦ οἶσθ' ὑβριοθεῖσάν με, καὶ ναοὺς ἐμούς;
το διὰ νίκην Αἴας ἦλπε Κασάνδραν βίᾳ.
ἀθη κἀδίκει γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, ἀδ' ἤνεσ' ὕπο.
το κἠμὴν ἔπερσάν τ' Ἴλιον τῷ σῷ θείῳ.
ἀθη τοιγὰρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
το ἔτοιμ' ἃ βούλει ταῦτ' ἐμοῦ δράσῃς τί;
ἀθη δύσνοσον αὐτοῖς νόσον ἐμβαλεῖν θέλω.
το ἐν γῇ μένουσιν, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ἀθη ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου,
κἠΖεὺς ὄμβρον, κἠχάλαζαν ἄστατον
πέμψει, γνοφώσῃ τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ περαίνειν,
βάλλειν Ἀχαιούς, ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες, Αἰγαίου πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα, κἠδίναις ἁλός.
πλῆσον δὲ νεκρῶν πόντιον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τολοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' ὀσιβεῖν.

εἰδῶ

Ερημία τ' πόλιν ὅταν λάβῃ πανή,
Νοσεῖ τὰ τ' θεῶν, οὐδ' ἔτι μάθαι θέλει.
πολλοῖς γ' ἠπίστησιν ἀλχμαλωτίδων,
βοᾷ Σκάμανδρος, δειποτας πλήρη μένων·
κἀγὼ τὰς μὲν, ἁρπὰς, τὰς δ', θεσπαλὸς λεὼς
ἕλλην', Ἀθηναίων δ' Θησεῖδαι πρόμοι·
ὅσαι δ' ἄπληροι Τρῳάδων, ὑπὸ σίγας
τῶσδ' ἆσι, τοῖς πρώτοισιν ἐξηρημέναι
στρατῷ· σὺν αὐταῖς ἡ λάπαινα τυνδαρὶς
Ελένη, νομισθεῖσ' ἀλχμάλωτος ἐνδίκως·
τήνδ' ἀθλίαν, τήνδ' εἴτις ἀσφαλῆ θέλει,
πάρεστιν Ἑκάβη, κἠμέγη πυλῶν πάρος,
δακρυχέουσα πολλὰ, κἀπὶ πολλῶν ὕπερ·
ἥ παῖς μὲ ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου,
οἰκτρὰ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη·
φρυκὸς γ' Πρίαμος, κἀτέκν' ἦν γ' πάροιθεν
μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν, ἄναξ
ὁ τῦ θεῦ παραλιπὼν τότ' οὐσιβὴς,
γαμῇ βιαίως σπότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ' ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα χαῖρέ μοι πόλις·
ξεσύντε πύργω μ', ἥσε μὴ διώλεσεν
Γαλλὰς Διὸς παῖς, ἦθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι·
Ἀθη ἔξεστιν γένει μὲ ἄγχιστον πατρὸς,
μέγαν τε δαίμον', ἐν θεοῖς τε τίμιον,
λύσασαν ἔχθραν τ' πάρος, προσεννέπειν;
πο ἔξεστιν· Αἱ δὲ συγγενεῖς ὁμιλίαι
Ἀναξ Ἀθάνα, φίλτρον ὐ μικρὸν φρενῶν.
Ἀθη ἐπῆνεσ' ὀργὰς ἡπίως· φέρω δέ σοι
ποινὰς ἐμαυτῇ τ' εἰς μέσον λόγους ἄναξ·
πο μῶν ἐκ θεῶν τι, ποινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΤΡΩΑΔΕΣ.

Κωλικὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν
βάθος
πόντου Γοσειδῶν, ἔνθα Νη-
ρήδων χορὸς
πάλλισον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ ὧν κ' ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
Φοῖβός τε, κἀγώ, λαΐνους πύργους πέριξ
ἐρρῶσθαι εἶπεν κἀπόσθιν, ὅποτ' ἐκ φρενῶν
οὗτοι ἀπίσω τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν κατῄκασται, κἠπὸς Ἀργείου δορὸς
ὤλωλε πορθηθεῖσ'· ὁ κ' παρνάσιος
φωκεὺς Ἐπειός, μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐκπρύμου' ἵππου ταυχίων ξυναρμόσας,
πύργων ἔπι μφιν ἐντὸς ὁπλίβριον βάρος.
ὄφιν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κληθήσεται
δόλειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ.
ἔρημα δ' ἄλση, κἠθέων ἀνάκτορα
φοίνῳ κατᾴρᾳ· πρὸς δ' ἡρπτίδων βάθροις,
πέπτωκε Πρίαμος, Ζηνὸς ἑρκίου θανών.
πολὺς δ' χρυσὸς, Φρυγία τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δ'
πρύμνηθεν ὅρον, ὡς δεκαστόρῳ χρόνῳ
ἁλόντες τε, κἠτέκνῳ εἰσίδωσιν ἄστεως,
ὃν τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δ', νικῶμαι κ' ἀρχέας θεᾶς
Ἥρας, Ἀθάνας θ', αἳ συνεξάλουν Φρύγας,
λήψω τὸ κλεινὸν Ἴλιον, βωμούς τ' ἐμούς.

Ερημία

ΤΑΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ποσειδῶν.	Ταλθύβιος.
Ἀθηνᾶ.	Κασάνδρα.
Ἑκάβη.	Ἀνδρομάχη.
Χορὸς αἰχμαλώτιδων Τρῳάδων.	Μενέλαος.
	Ἑλένη.

Πρόλογίζει ὁ Ποσειδῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε, καὶ Ποσειδῶνι τὸν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι· τῷ μὲν, ἀνοσίους τὴν πόλιν διὰ τὴν κτίσιν· τῆς δὲ, μισησάσης τὸν Ἑλλήνων στόλον διὰ τὸν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν· τοῖς δὲ ἐναξιώμασιν ἔδωκαν. Ἀγαμέμνονι μὲν, Κασάνδραν· Ἀνδρομάχην δὲ, Νεοπτολέμῳ. Πολυξένην δὲ, τῷ Ἀχιλλεῖ· ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν. Ἀστυάνακτα δὲ, ἀπὸ τοῦ τείχους ἔρριψαν. Ἑλένην δὲ, ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἦγεν. Ἀγαμέμνων δὲ, τὸν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε, καὶ θρηνήσασα, καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἦχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

EVRIPIDIS TROADES.

πρὸς μὲν ὡς θανόντι, μὴ λάθωσιν φάος,
ἔσω τολοιπὸν· ἢν δὲ καὶ αὐτὸν ποτε
ὄψ' ἥξιν, ὅτε μητρὸς ὄφεται δέμας·
πρυμνὸς δ' ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς,
ἀνθρωποδαίμων πήσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης, ὅς τε Παγγαίου πέτρας
ᾤκησε μονὸς τοῖσιν ἁδύσιν βιός.
βαιὸν γὰ πέντος τῆς θαλασσίας ὑπὲρ,
ὅσον θανεῖν κἀκτὸς ἐν πάνυ χρεών·
βρύνοις δ' ἀδελφαὶ, πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πέπλοις ποτὲ,
ὑφ' οὗ ῥύσεται νιν Γαλλὰς, ἣ σ' ἀπέκτανε.
τοῖον φαρέτρα λοξὸν σώζει βέλος.
ὦ παῖδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν,
ὡς ὄστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
ἄπαις δίδοσθ', ἢ τεκὼν βάλοι τέκνα·
χο οὗτος μὲν ἥδη μητρὶ κηδόνων μέλει·
σὺ δ' ἔτι πράσσειν τ' προκεῖ μένων βέλεις,
Ἕκτορ πάρεσπ· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε.
ἐκ χωρεῖτε· συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχος,
ἄνωχθε· πλῆρες δ' αὐχένας ξυνωρίδων·
πόνους δ' ἔχοντας, χρὴ μένειν τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδήν, ὡς ὑπερβάλλων στρατὸν,
τάχη τ' Ἀχαιῶν ναυσὶν Αἶσον ἐμβαλῶν
πέποιθα, Τρωσὶ δ' ἡμέραν ἐλευθέραν
ἀντῖναι τ' εἶχον ἡλίῳ φέρειν·
χο πέπλοις βασιλεῦ· σείχομεν ὅπλοις
πος μησάμενοι· καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἀννίκαν
δόμοι δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

πρεσβεύσασθ', ἤν τε μυρία χρυσία
ἔπειτ' ἀνελθεῖν, καὶ πιεῖν ῥῆσαι φίλοις.
ἡ τῶν δ' Ἀθήνα πάντες αἰτία μόρου.
ὧδ' εἶν δ' Ὀδυσσεύς, ὧδ' ὁ Τυδέως τ' ἐκ
ἔδρασεν· δράσας, μὴ δόκει λελῆθέναι.
καί τοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
μῦσαι μάλιστα, καὶ πιεῖν χρῄζομεν χθονὶ,
μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φάος
ἔδειξεν Ὀρφεύς, αὐτανέψιος νεκρῶν
τῶν δ' ἕνεκα κτήνασα, Μουσαῖόν τε σὸν
σὲ μὲν πολίτην, καὶ πλῆσον ἄνδρ' ἕνα
ἐλθόντα, Φοῖβος, σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν·
ἡ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχω σ' ἐν ἀγκάλαις,
θρηνῶ· σοφισὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.
χο μάτην ἄρ' ἡμᾶς θρῄκιος στρατηλάτης
ἐδέννασ' Ἕκτορ, τῷδε βουλεύσας φόνον.
ἔκ ἦδειν τάδ'· ὧδ' εἶν μάντεως ἔδει φράσαι,
Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λαῶν, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις
πήρυκας ἐλθεῖν, καὶ πιεῖν ῥῆσαι χθονί·
ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί·
ὃ μὴν θυητοῖσιν, ὧδ' ἐμῶς συνήδομαι.
ἡ νῦν ἕτοιμος τῷδε κἠτάξαι τάφον,
ἡ συμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν.
φίλος γὰρ ἐλθὼν, δυσχερῶς ἀπέρχεται.
μὲ οὐ φασι χαίας ἐς μελαγχαίμου πέδου·
τοσόνδε νύμφην τ' ἔνερθ' αἰτήσομαι,
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
ψυχὴν ἀνεῖναι τῷδ'· ὀφειλέτις δέ μοι
τὸν Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλον.

ἔχοντι λύπην τὴν σὴν οἰκτίρω γόνον.
μὴ ὄλοιτο δῆτα Οἰνεΐδας,
ὄλοιτο δ' ἡ Λαερτίδας,
ὃς μ' ἄπαιδα γένους
ἔθηκεν ἀρίστου κόκου,
ἄ, θ' Ἑλένην, ἃ προλιποῦσα δόμους,
Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε, πλαθεῖσ'
ὑπ' Ἰλίῳ· ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίας
φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
μὴ ἦ πολλὰ δὴ ξῶν, πολλὰ δ' εἰς ᾅδου μολών,
Φιλάμμονος παῖς, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός.
ὕβρις δέ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ μισῶν ἔρις
τεκεῖν μ' ἔθηκε, τόνδε δύσγνωτον γόνον.
πειρῶσα δ' ἡ ποταμίους διαῤῥοὰς,
λέκτροις ἐπλάσθην Στρυμόνος φυταλμίοις,
ὅτ' ἦλθον ἐκ γῆς χρυσόβωλον εἰς λίπας
Γάγγαμον, ὀργάνοισιν ἐξήσκημέναι,
μοῦσαι μεγίστην ἐς ἔριν μελῳδίας,
κείνῳ σοφιστῇ βρηκὶ, κἀκτυφλώσαμεν,
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδίνασεν τέχνην.
κἀπό σε τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη,
καὶ παρθενείαν, ἣν ἐς ἄνδρα πατρὸς
δίνας· τρέφειν δέ σ' ὑ βροτείαν ἐχάραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίας κόρας·
ἔνθ' ἐκτραφεῖς πάλλισα παρθένων ὕπο,
Θρήκης ἀνάκτων, πρῶτος ἦθ' ἁνδρῶν τέκνον.
καί σ' ἀμφὶ γῆν ἣν πατρίαν φίλαι μάτηρ
ἀλᾶς κορύσσουσ', ὡς ἐδείμαινον βανεῖν·
Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστυ μὴ πέλσαι ποτὲ,
ἀλλ' ἐν σὸν πότμον· ἀλλά σ' Ἕκτορος

ἕκ ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον ἐν λήξει λέγων·
οἰκ ὅλοιθ' ὅδρᾶσας· ἢ κἀμὲ σὲ τἀγνίται
γλῶσ', ὡς σὺ πομπῆς· ἡ δίκη δ' ἐπίσταται·
ἕκ λάξοιθ' ἅγοντες αὐτὸν ἐς δόμους ἐμούς,
ὕτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε·
ὑμᾶς δ' ἰόντας, τοῖσιν ἐν τείχει χρεών,
Γριάμῳ τε, καὶ γέρουσι σημῆναι νεκρὸς
θάπτειν πελάσειν λαοφόρους πρὸς ἑκτορᾶς·
χο τί ποτ' ἀντυχίας ἐκ τᾶς μεγάλας,
Τροίαν ἄγει πάλιν εἰς πένθη
δαίμων, ἄλλό τι φυτεύων;
ἔα· ἔα ὦ ὦ·
τὶς ὑπὲρ κεφαλᾶς θεὸς ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόκμητον νεκρὸν ἐν χεροῖν
φοράδην πέμπῃ;
ταρβῶ λάνανον τόδε πῆμα·
μῆ ὁρᾶν πάρεστι Τρῶις· ἢ κὲν σοφοῖς
τι μὰς ἔχυσα μῆσα, συγγίνων μία
πάρφ μι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον,
θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁπτήνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς, ἀξίαν τίσει δίκην·
ἰαλέμῳ αὐθιγενῇ,
τέκνον σ' ὀλοφύρομ'· ὦ
ματρὸς ἄλγος, οἷαν
ἔπελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν·
ἢ δυσδάμοτα, κἢ μελέαν
ἀπομεμφαμένας ἐμᾶς πορεύῃς,
ἀπὸ δ' ἄντομένᾳ πατρὸς βιαίως·
ὤμοι ἰὼ σέθεν· ὦ φιλία
φιλία κεφαλά τέκνον, ὤμοι·
χι ὅσον προσήκει μὴ γένυς κοινωνίαν

μὴ γάρ τι λέξῃς, ὥς τις Ἀργείων μολὼν,
ἀπώλεσ' ἡμᾶς· τὶς δ' ὑπερβαλὼν λόχας
Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαβεῖν;
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο, καὶ Φρυγῶν στρατός.
τὶς ἔστ' τέτρωται; τὶς τέθνηκε συμμάχων
τῶν σῶν μολόντων, ὡς σὺ πολεμίων λέγῃς;
ἡμᾶς ἢ καὶ τετρώμεθ'· οἱ δ' μειξόνως
πεφόντες, ὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος·
ἁπλῶς δ' Ἀχαιῶν ὐδὲν' αἰτιώμεθα.
τὶς δ' ἂν χαμόντας πολεμίων κατ' ἀφρόνην,
Ῥήσου μολὼν ἐξεῦρεν, ἢ μή τις θεῶν
ἔφραξε τοῖς κταν ὔσιν; οἷσδ' ἀφιγμένοι
τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε.
ἐκ χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαϊκὸς λεώς.
κὐδὲν πρὸς αὐτοὺς οἶδα, πλὴν μελὶς κλύων.
ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοὶ μεθ' ἁ· μή μ' ἔρως ἕλοι
τοιοῦτος ἵππων, ὥστ' ἀποκτεῖναι φίλους.
καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεύς· τὶς δὲ ἄλλος ἄν ποτε
ἔδρασεν, ἢ βύλευσεν Ἀργείων ἀνήρ;
ἐδοικάγ' αὐτόν· καί τι μὴ βράσῃ φρένας,
μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ.
χρόνον δὲ ἤδη φρενὸς ὢν, ὐ φαίνεται.
οὐκ ἔστ' οἶδα τὸν σὸν, ὃν λέγῃς Ὀδυσσέα.
ἡμᾶς δ' ὑπ' ἐχθρῶν ὐδενὸς πεπλήγμεθα.
ἐκ σὺ δ' ἦν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοι δοκεῖ.
οὐκ ὦ γαῖα πατρὶς, πῶς ἂν ἐνθάνοι μί σοι;
ἐκ μὴ θάνῃσχ'· ἅλις δὲ τεθνηκότων ὄχλος.
οὐκ ποῖ δὲ τράπωμαι δυστοτῶν μονούμενος;
ἐκ ὅπου σε καὶ θανόντ' οὐ μὸς, ἐξιάσεται.
οὐκ καὶ πῶς με κηδούσουσιν αὐθεντῶν χέρες;

ὅτ' ἐξιόντας; τῶνδε τὶς τίσει δ' ἵππων,
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
φρουδοὶ δ' ἄπλητοι, τῇ Φρυγῶν παναρμίᾳ.
πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί.
οὗ νῦν τόδ' ἴσε. Ζεὺς ὠμόμοσται πατὴρ,
ἤτοι μαράγναν, ἢ παρασπὰς μόρος,
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἕκτορα
τὸ μηδὲν ἦναι, κἢ παπὸν τὸ μίξιτε.

χο ἰώ· ἰώ· μέγας ἐμοὶ μέγας
ὦ πολιοῦχον κράτος
τότ' ἄρ' ἔμολ', ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον,
ἀμφὶ ναυσὶ πυραύειν Ἀργῴων στρατὸν,
ἐπὶ ἄγρυπνον ὅμμ' ἐν ὀφρύσιν
ὅτ' ἐμοὶ μισ', ὅτ' ἔβριξεν.
ἃ μὰ τὰς σι μοιρίδας
πηγὰς, μή μοι ποτὲ ὦ ἄνα θῇς.
ἀναίτιος δὲ ἔγωγε πάντων.
εἰ δὲ χρόνῳ παρὰ παιρὸν
ἔρρ', ἢ λόγον πύθῃ,
κατά με χᾶξῶντα πόρσυνον.
ὃ παραιτοῦμαι.

ὀιν τί τοῖσδ' ἀπλεῖς; βάρβαρός τε βαρβάρῳ
γνώμην ὑφαιρῇ τὴν ἐμὴν, πλέονων λόγων.
σὺ ταῦτ' ἔδρασας. ὃδέν' ἂν δεξαίμεθα
ὅθ' οἱ μαθόντες, ὅτ' ἂν οἱ τετρωμένοι,
ἄλλον· μαπρῦγι δή σε, κἢ σοφὸν λόγῳ,
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἵππων ἐραθῆς, ὧν ἕνατι συμμάχους
τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισπήπτων μολεῖν.
ἦλθον· τεθνᾶσιν· ὐπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν κατῆρχεν, ἢ σὺ συμμάχους πατῶν.

ἵππους δ', ἃς ἔβριψα, πᾶσι φρικλάτους,
Ῥήσῳ παρεισὼς, ἦδον ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπιμβεβῶτας ἁρπάζειν ῥάχιν·
θέοντες δ' ὑρᾷ πωλικῆς ῥινὸς τρίχα,
ἤλαυνον· αἷδ' ἔρεγμον ἐξ ἀντιρίδων,
θυμὸν πνέουσαι, πᾶν ἐχαίτιζον φόβῳ·
ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγήρομαι
πώλοισιν· ἔννυχος δ' ἐξώρμα φόβος·
κλύω δ' ἐπάρας πρᾶτα μυχθισμῶν νεκρῶν·
θερμὸς γὰρ ἀνὴρ δεσπότην παρασφαγὰς
βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου·
ὀρθὸς δ' ἀναΐσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορὸς,
κἀμὲ ἔγχος αὐχάζοντα, καὶ θυρῶμενον,
πάλιν παρασὰς νεῖραν ἧς πλευρὰν ξίφει,
ἀνὴρ ἀνάξων· φασγάνῳ δ' ἠθούμην,
πλευρᾶς βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών·
πίπτω γὰρ ἤδη· οἶδ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵπποι, ἵεσαν φυγῇ πόδα·
ἆ ἆ· ὀδύνη με τήκει, κἀνίσταμαι τάλας·
ξυμφορὰν ἣν οἶδ' ὁρῶν· τρόπῳ δ' ὅτῳ
πεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χθονός· ἀπᾶσαι δέ μοι
πάρεστι λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.

Χο. ἠνίοχε θρηνὸς τῷ δακοῦσι πεπρωμένος,
μηδὲν δυσοίζων πολεμίους δρᾶσαι τάδε.

Εκτωρ δὲ καὐτὸς συμφορᾶς πεπυσμένος,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ' ὡς ἔοικε σοῖς κακοῖς.

Εκ. πῶς ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχρῶς, κἀκτεσφάγη στρατὸς,
κοὐ τοὺς εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,

τραύματος εἴσω· πῶς δ' ἂν ὀλοίμην,
τοῖς Θρηΐκιν πένθος τολυπάσας;
χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς, ῥῆσόν τε βαγεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον.
χο τὰ δ' ὦκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει πανά·
σαφῶς κ' αὐδᾷ συμμάχοις ἐλωλότας.
ὀιν πανῶς πέπρακται· πρὸ τοῖς πανοῖσι πρὸς,
ἄειχισα· καίτοι δὶς τόσον πανὸν τόδε.
» Θανεῖν κ' ἀκλεῶς μὴ, ἢ βανεῖν χρεών,
» Λυπρὸν μὴ δίμαι τῷ βανόντι, πῶς κ' ὤ;
» Τοῖς ξῶσι δ' ὄγκος, καὶ δόμων εὐδοξία.
ἡμεῖς δ' ἀβύλως, κἀπλεῶς ὀλώλαμεν·
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς αὖτας ἐντορεία χθὼ,
ξύνθημα λείξας, εὕδομεν πεδοσιβῆς,
κ' πῳ δαμέντες, ὑδ' ἐφρυρῆτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτίροισιν, ὑδ' ἐν τάξεσιν
ἔκειτο τὺχη, πλῆκτράτ' ὦκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθὴρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο,
κρατοῦντας ὑμᾶς, κἀφεδρεύοντας τειῶν
πρύμναισι· φαύλως δ' εὕδομεν πεπωκότες.
κἀγὼ μελύσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου,
πώλοισι χόρτον προσδοκῶν ἑωθινὴν
ξεύξειν πρὸς ἁλκὴν ἀφβόνῳ μέτρῳ χερὶ,
λεύσω δ' ὑφ' ὅτε περιπολεῦτ' ἐμῶν στρατὸν
πυκνῆς δ' ὀρφνης· ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
ἐπῆξάτην τε, κἀνεχωρείτην πάλιν·
ἔπυσα δ' αὐτοῖς μὴ πελάξεσθαι στρατῷ,
πλῶτας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς·
οἷσ' ὑδ' ἐν· ἢ μὴν οἷδ' ἐγὼ τὰ πλείονα.
εὖδον δ' ἀπελθὼν αὖθις εἰς ποίτην πάλιν·
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται·

ἔβαξε δῆθεν, ἐχθρὸς ὢν στρατηλάτας·
ὄλοιτο δ' ὄλοιτο πανδίκως,
πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν·
ἡ μι ἦ τ' ἦν Ὀδυσεύς, εἴτε μὴ, φόβος μ' ἔχει·
Ἕκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμφεται·
ἡ μι τί λάσκων; Η μι· δυσοίζων·
ἡ μι τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς;
ἡ μι καθ' ἡμᾶς πεφάτται· Η μι· τίν' ἀνδρῶν;
ἡ μι οἳ τῆσδε νυκτὸς ἦλθον ἐς Φρυγῶν στρατόν·
οἰκ ἰώ· δαίμονος τύχα βαρεῖα· φεῦ· φεῦ·
ἡ μι ἔα· σίγα πᾶς·
ἡ μι ὕβρις· ἴσως δ' εἰς βόλον τις ἔρχεται·
οἰκ ὦ συμφορὰ βαρεῖα Θρηκῶν συμμάχων·
ἡ μι τίς ὁ σέθεν;
οἰκ ἰώ· δύσκνος ἐγώ, σύ τ' ἄναξ Θρηκῶν·
ὦ συγγενεστάτην Τροίαν ἐσιδών,
οἷόν σε βίος τέλος εἷλεν·
χο τίς εἶ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων· κατ' οὐρόνην,
ἀμβλώπις αὐγάς, κοὐ σε γινώσκω τὸ σχῆμα·
οἰκ πῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν ὄρω;
πῦ δῆθ' Ἕκτωρ
ὃν ὑπαὶ δίδυμον κοῖτον ἰαύει;
τίνι σημήνω δισσῶν στρατιᾶς;
δίαπτ' νθαμεν· δίατις ἡμᾶς
δράσας ἀφανῆ, φρουδος, φανερὸν
Θρηξὶν πένθος τολυπεύσας·
χο καὶ ὃν κυρεῖν τι βρηκίῳ στρατεύματι
ἔοικεν, οἷα τῶδε γινώσκω κλύων·
οἰκ ἔρρᾳ στρατιά· πέπωκεν ἄναξ
δολίῳ πλαγᾷ·
οἷα μ' ὀδύνη τέρει φονίᾳ

ἥμι τί τὸ δὴ τὸ σῆμα; Οδυ. Φοῖβος.—
ἥμι —ἔμαθον. ἴαχε πᾶς δόρυ.
ἥμι οἰοῖ ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες; Η. ἀ δέπη πατείδομεν.
ἥμι ἔρπε πᾶς κατ' ἴχνος αὐτῶν, ἢ βοὴν ἐμπρτέον.
ἥμι ἀλλὰ συμμάχους παράσειν δεινὸν ἐκ νυκτὸς φόβῳ.
ἥμι τὶς ἀνδρῶν ἐβάς;
τὶς, ὃς μέγα βρόμου ἐπαύξεται,
χεῖρα φυγὼν ἐμάν;
πόθεν γῆν κυρήσω;
τίνι προσεικάσω,
ὅστις δ' ὄρφνας ἦλθ' ἀδεῖ μάντῳ ποδὶ,
διάτε τάξεων, ἢ φυλάκων ἕδρας.
θεσπέσιος, ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν,
ἢ νησιώτην ἀοράδα πέκτηται βίον.
τὶς, ἢ πόθεν, ἢ πόσας πάτρας,
ὁποῖον αὔχεται γῆν ὕπατον θεῶν;
χο ἆρ' ἐς Οδυσέως τύραννον, ἢ τίνος τόδε;
ἥμι ἦ τοῖς πάροιθε χρὴ τεμαίρεσθαι, τί μή;
ἥμι δοκῶ γάρ. Η μι. τὶ μήν; ἔ;
ἥμι θρασὺς γὰρ ἐς ἡμᾶς.
ἥμι τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς; Η μι. Οδυσῆ.
ἥμι μὴ πλωτὸς ἄνεις φωτὸς ἀμύλον δόρυ.
χο ἔβα γῆ πάρος
κατὰ πόλιν ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων,
ῥακοδύτῳ σολῇ
πυκασθεὶς ξιφήρης,
κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
βίον δ' ἐπαιτῶν, εἶρπ' ἀλύρτης τις λάτρις,
φαφαρόχρων πάρα πυλυπίνητ' ἔχων.
πολλὰ δὴ τὴν
βασιλίδ' ἑστίαν Ατρειδῶν κακῶς

φύλαξιν ἐμπίπτωσιν, ὡς κατάσκοποι
ἥκουσ' Ἀχαιῶν· χἠ μὲν, ὑπ' ἀδῶς λέγῃ·
ὅδ' ἀσιδὼν μολόντας, ὑπ' ἔχει φράσαι,
ὧν ἕνεκ' αὐτὰς ἥλυθον πρὸς Ἕκτορος·
ἀθη μηδὲν φοβηθῇς· ὑδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἕκτωρ γὰρ ἥδε, βρῆκα κοσμήσων στρατόν·
στά σύ τοι μεθεὶς, σόι τε πιστεύω λόγοις·
τάξιν φυλάξων εἶμ' ἐλεύθερος φόβου·
ἀθη χώρει· μέλειν χ' ἅπαντ' ἐμοὶ δοκεῖ τάδε,
ὡς εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾶν·
γνώσῃ γὰρ αὐτὸ τὴν ἐμὴν προθυμίαν·
ὑμᾶς δ' αὐτῶν τοὺς ἀγαν ἐρωμένους,
Λαερτίου παῖ θυητὰ νοι μέσαι ξίφη·
ἥξεται γὰρ ἡμῖν βρήνιος στρατηλάτης,
ἵππους τ' ἔχοντας· πολέμιοι δ' ἡδὺ μένει,
χωροῦσ' ἐφ' ἡμᾶς· ἀλλ' ὅσον τάχος ἐχρὴν
φώγειν πρὸς ἑλκὺς ναυστάθμων· τί μέλλετε
σκηπτοῦχ' ἱππότου πολεμίων, σῶσαι βίον;
χο ἔα· ἔα· βάλλε· βάλλε· βάλλε· βάλλε·
βᾶτε· θεῖτε· τίς δ' ἀνήρ;
λύσατε τοῦτον αὐδῶ
κλῶπες, οἵτινες κατ' ὄρφναν
τόνδε κινοῦσι στρατόν·
δοῦρο δοῦρο πᾶς·
τοῦσδ' ἔχω, κἀτοῦσδ' ἐμαρψα·
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας πόδα; τίς εἶ;
ὀδυ ὑ χρή σ' εἰδέναι· βαιὴ γὰρ σὴ μέριμνα δράσας κακῶς·
χο ὦ ἐρεῖς σύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ σέρνων μολεῖν;
ὀδυ ἴσω· θάρσει· Χ· πέλας τις ἴθι· πᾶσε· πᾶσε πᾶς τις ἄν·
ἡμι ἢ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας; ἀλλὰ σὸν κτανοῦντά σε·
ὀδυ ἴσχε πᾶς τις· Χ· ὑ μενῶ·
ἡμι ὦ ὦ φίλον ἄνδρα μὴ θένῃς·

ἀθη καὶ μὴν παθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στείχοντα, φυλάκων ἔκ τινος πεπυσμένον
δόξας ἀσήμους, πολεμίων μεμβλωκότων.
διο πότερα, σὺν ἄλλοις, ἢ μόνος πορεύεται;
ἀθη μόνος πρὸς αὐτὰς ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χαίρει· κατόπτας σημανῶν ἥκει στρατῷ.
διο ἦ κἂν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή.
ἀθη ἦ κἂν δύναιο τῷ πεπρωμένῳ πλέον.
τοῦτον δὲ πρὸς σοῦ βέλεσι χερὸς θανεῖν,
ἀλλ' ὥσπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγάς,
τάχυν'· ἐγὼ γὰρ τῷδε σύμμαχος Κύπρις
δοκῶ σ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παρεστάναι,
σχοίς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμφίστομα.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἔφην· σὺ δὲ χρὴ παθεῖν,
ἦ κἂν δίδυν, ἦ δ' ἥκουσιν ἐγγὺς ὧν λόγῳ.
πά σὲ τὸν στρατηγόν, καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ παθόντες; ἦ κἀρίσθαί σε χρή;
ἐχθρῶν τις ἢ μὴν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ κατάσκοποί τινες.
ἀθη θάρσει· φυλάσσει σ' ὧδε πρόμηνις Κύπρις.
μέλει δ' ὅσος μοι πόλεμος, ἦ δ' ἀμυνῶ μόνῳ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' ὧν παθοῦσα πρὸς σέθεν.
καὶ νῦν ἐπ' αὐτυχοῦντι τρωϊκῷ στρατῷ
ἥκω, πορεύσω δ' ἄνδρα σοὶ μέγαν φίλον,
τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα βρόμιον θεᾶς
μούσης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.
πά ἆ ἆ ποτ' ὦ φρονοῦσα τυχάνῃς πόλει.
κἀμοὶ μέγιστον ἐν βίῳ κεῖ μήλιον
πρᾶσαι σε φημί, τῇδε προσθέσθαι πόλει.
ἥκω δ' ἀνύσας ὀτρῶς· φήμη δέ τις

εἰ μὴ κτανὼν σφῷν Ἕκτορ', ἢ Γάριν θεὸς
δίδωσιν· ἄνδρα δ' ὑπέτυθε σύμμαχον
Τροίᾳ μολόντα Ῥῆσον ἐ φαύλῳ τρόπῳ.
ὃς εἰ δοίσει νύκτα τ' εἰς αὔριον,
ὅτε σφ' Ἀχιλλέως, ὅτ' ἂν Αἴαντος δόρυ,
μὴ πάντα πέρσαι ναύσταθμ' Ἀργείων, χέβοι,
τάχη κατασπάψαντα, καὶ πυλῶν ἔσω
λόγχη πλατῆαν εἰς δρομὴν ποιούμενον.
τοῦτον κατακτὰς, πάντ' ἔχεις· τὰς δ' Ἕκτορος
αὐτὰς ἔασον, καὶ παρατόμους σφαγάς.
ἔσται δ' αὐτῷ θάνατος ἐξ ἄλλης χερός.
ἐδυ δίασον Ἀθάνα, φθέγματος δ' ἡσθόμην
τὸ σὸν, συνήθη χῆρυν, ἐν πόνοισι γὰρ
παρὸς ἀμύνεις τοῖς ἐμοῖς ἀεί ποτε,
τὸν ἄνδρα δ' ἡμῖν τοῦ κατάναξαι φράσον,
πόθεν τέτακται βαρβάρου στρατεύματος.
ἀθη ὃν ἐγὼ ἧσα, κοὐ συνήθροισα στρατῷ,
ἀλλ' ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατάναξον
Ἕκτορ, ἕως ἂν νὺξ ἀμείψηται φάος.
πέλας γὰρ πῶλοι Θρηκίων ἐξ ἁρμάτων,
λευκαὶ δέδενται διαπρεπῆς ἐν αὐχένι.
στίλβουσι δ' ὥστε ποταμίου κύκνου πτερόν.
ταῦτας, κτανόντες δεσπότην, κομίζετε.
κάλλιστον οἴκοις σκῦλον· οὗ γὰρ εἵθ' ὅπου
τοιόνδ' ὄχημα χθὼν πέπαυται πωλικόν.
ἐδυ Διόμηδες, ἢ σὺ κτῆνε βρήκιον λεών,
ἢ μοὶ πάρεσχε· σοὶ γὰρ χρὴ πώλων μέλειν.
ἀθη ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσῃς δὲ σύ.
τρίβων δ' ἦ τὰ κομψά, κἀστὶ σοφὸς.
χρὴ δ' ἄνδρα τάσειν, ὅ μάλις' ἂν ὠφελοῖ.

ἀθη. καὶ

Δι. θὴ, ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
πλάξει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ἡσθόμην
δεσμῶν ἁραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος.
Ὀδ. ὅρα κατ' ὄρφναν, μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς.
Δι. φυλάξομαί τοι κἂν σκότῳ τιθῇς πόδα.
Ὀδ. ἦν δ' ἔν ἐγείρῃς, δίοθα σύνθημα στρατοῦ;
Δι. Φοῖβον Δόλωνος οἶδα σύμβολον πλούων.
Ὀδ. ἔα· φίλας ἐρήμους τάσδε πολεμίων ὁρῶ.
Δι. ἦ μὴν Δόλωνι τάδ' ἔφραζεν Ἕκτορος,
κοίτας ἐφ' ὧπερ ἔγχος ἥλισαν τόδε.
Ὀδ. τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν λόχος βέβηκέ πῃ;
Δι. ἴσως ἐφ' ἡμῖν μηχανὴν στήσων τινά.
Ὀδ. θρασὺς μὲν Ἕκτωρ νῦν, ἐπεὶ κρατῇ θρασύς.
Δι. τί δῆτ' Ὀδυσσεῦ δρῶμεν; ἢ μένομεν
τόνδ' ἄνδρ' ἐν αὐταῖς, ἐλπίδων δ' ἡμάρτομεν.
Ὀδ. στείχωμεν ὡς τάχιστα ναυστάθμους πέλας·
σώσει γὰρ αὐτὸν, ὅστις ἀτυχῆ θεῶν,
τίθησιν· ἡμῖν δ' ἢ βιαιότατον τύχην.
Δι. ἦκεν ἐπ' Αἰνέαν, ἢ τὸν ἔχθιστον Φρυγῶν
Γάνυμ' ἁρπάσαντες, χρὴν κάρατο μεῖν ξίφει.
Ὀδ. πῶς ἦν ἐν ὄρφνῃ πολεμίων ἀνὰ στρατὸν,
ζητῶν δυνήσῃ τόσδ' ἀκινδύνως κτανεῖν;
Δι. ἀλλ' ὀκνῶ γε μέντοι ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
δράσαντε μηδὲν πολεμίοις νεώτερον.
Ὀδ. πῶς δ' ἂ δράσαντε; ἢ κτανόντε ναυστάθμων
κατάσκοπον Δόλωνα σώζομεν τάδε
σκυλεύματ'; ἢ τὰν στρατόπεδον πέρσειν δοκῶ;
ἄγε πάλιν· στείχωμεν· οὐ δ' ἦν τυχεῖν.
Ἀθ. ποῖ δῆτα λιπόντε Τρωϊκῶν ἐκ τάξεων,
χωρεῖτε λύπῃ καρδίαν δεδηγμένοι,

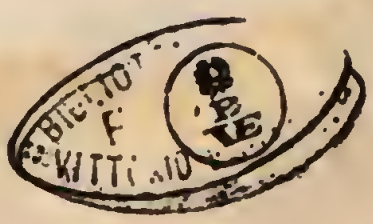

ὅδι γάρ ἐστιν ἀνήρ.
ἤ μι τὶς ἐκπηδήσει πρώτην φυλακήν;
ἤ μι Μυγδόνος ἐγὼν φασὶν Κόρυβον.
ἤ μι τὶς ἔτ' αὐτῷ;
ἤ μι Κίλικας παίων σφαγὰς ἤγαγεν.
ἤ μι Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.
ἤ μι ὑπὲρ Λυκίας πέμπην φυλακὴν
βάντας ἐλθεῖν
παρὸς, πλήρη κατὰ μοῖραν.
ἤ μι κἠ μὴν αἴδ' ὦ Σιμόεντος
ἥμενα ποίτας
φονίας, ὑμνᾷ πολυχορδοτάτᾳ
χήρυϊ παιδολέτωρ
μιλοποιὸς ἀηδονὶς μέριμνα.
ἤδη γὰ μέμυσι κατ' Ἴδαν
πόιμνια· νυκτιδρόμω
σύριγγος ἰὰν κατακύω.
θέλγει δ' ὄμματος ἕδραν
ὕπνος· ἄδιστος κἔβα
βλεφάροισι πρὸς αὖς.
ἤ μι τί ποτ' ἢ πιλάθει σκοπὸς, ὃν ναῶν
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπιν.
ἤμι ταρβῶ· χρέων δὲ κἄπιστον.
ἤ μι ἀλλ' εἰ κρυπτὸν λόχον ἐξιχνεύσω
δόλωλα, τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.
ἤμι αὐδῶ Λυκίας πέμπην φυλακὴν
βάντας ἐλθεῖν
ἡμᾶς, πλήρη κατὰ μοῖραν.
ἐᾷ Διόμηδες, ὑπνῶσας; ἢ νεκρὸς φόφος
σάξει δ' ὤτων, ταχέων τινὰ κτύπον;

δίο. θα,

ἐξῆλθεν αἰεὶ δ' ἐν λόχοις ἀρίσκεται,
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
βάσανον· πανῷ γὰρ μέρμερῳ παλαίομεν·
ῥῆ Οὐδὲς ἀνὴρ ἄψυχος, ἀξιοῖ λάβρᾳ
» Κτῆναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ σῦμα·
τοῦτον δ', ὃν ἵξειν φὴς σὺ πλωτικαῖς ἕδραις,
καὶ μηχανᾶσθαι, ξῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἐμπέρας ῥάχιν,
σήσω πετηνοῖς γυψὶ βοτανήριον·
λησὴν γὰρ ὄντα, καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα, δεῖνιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ·
ἔπ νῦν μὲ καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη·
δέξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν
τὸν σὸν νυχοῦσαι τῇ τεταγμένῃ δίκᾳ.
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος ἦν τι καὶ δίῃ,
μή μηνσ' ἀνύσας, θρηνί τ' ἄγγελον στρατῷ·
ὑμᾶς γὰρ βάντας, χρὴ προταινὶ τάξιων
φρουρεῖν ἐγερτὶ, καὶ νεῶν κατάσκοπον
δέχθαι Σόλωνα καὶ γὰρ εἶπέρ ἐστι σῶς,
ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι τρωϊκοῖς.
χο τίνος ἀφυλακὰ; τίς ἀμέλει
τὰν ἐμὰν πρῶτα;
δύεται σιμᾶα, καὶ ἐπάτοροι
πλειάδες αἰθέριαι.
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανῦ πετᾶται.
ἔγρεσθε, τί μέλλετε, κοιταῖ;
ἔγρεσθε πρὸς φυλακάν.
ἃ λάσετε μηνάδος αὐγλαν;
ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς
γίγνεται, καί τις πρὸ δόμων.

τὰ δ' ἀμφὶτ' Αργος, καὶνο μὸν τῆς Ελλάδος,
ὐχ ὧδε πορθεῖν ῥᾴδι' ὡς λέγεις δορί.
ῥῆ ὐτὸσδ' ἀρίστας φασὶν Ελλήνων μολεῖν;
ἔκ καὶ μεμφόμεθά γ', ἀλλὰ δὴν ἐλαύνομεν.
ῥῆ ὐκοῦν πτανέντες τόσδε, πάντ' ἐρᾳάσμεθα.
ἔκ μὴ νῦν τὰ πόρρω, τἀγγύθεν μεθεὶς, σκόπει.
ῥῆ ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι θ' ὁμῶς.
ἔκ πολλῆς δ' ἄρχω κἀνθάδ' ὢν τυραννίδος.
ἀλλ' εἴτε λαὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας,
εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις πάρεστί σοι,
πέλτην ἐρᾷσαι, καὶ κατασῆσαι στρατόν.
ῥῆ μόνος μάχεσθαι πολεμίοις Εκτορ θέλω.
ᾐδ' αὐχρὸν ἡμῖν μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν
πρύμνας, ποιήσας κἂν πάρος πολὺν χρόνον,
τάξον μ' Αχιλλέως, καὶ στρατὸν κατὰ σφ' μα.
ἔκ ὑπ, ἐς ἐκεῖνο θῦρον ἐντάξαι δόρυ.
ῥῆ καὶ μὴν λόγος ἦν ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ιλιον.
ἔκ ἔπλευσε, καὶ πάρεσιν· ἀλλὰ μηνίων,
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ.
ῥῆ τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατῷ;
ἔκ Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ὑπεῖθαι δοκῶ,
χὠ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰ μυλωτάτον
πρότιμ' Οδυσσεὺς, λῆμά τ' ἀρήντως θρασύς,
καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας.
ὃς ἐς Αθηνᾶς σηκὸν ἔναγχος μολὼν,
κλέψας ἄγαλμα, ναῦς ἐπ' Αργείων φέρει.
ἤδη δ' ἀγύρτης, πωχικὴν ἔχων στολὴν,
ἐσῆλθε πύργους· πολλὰ δ' Αργείους κακὰ
ἤρᾶτο, πεμφθεὶς Ιλίου κατάσκοπος.
κτανὼν δ' ὀφρυᾶς, καὶ παρασκάτας πυλῶν,
ἐξῆλθεν.

ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει,
πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισαμένῳ,
κτῆναί τ' Ἀχαιοὺς· θ' ἕτερα τ' ἀπ' Ἰλίου
πρὸς οἶκον ἦμι, σύντεμών τοὺς σοὺς πόνους·
ὑμῶν δ' ἢ μή τις ἀσπίδ' ἀρέτω χερί·
ἐγὼ δ' ἔξω τοὺς μὲν αὐχοῦντας δορὶ
πέρσας Ἀχαιοὺς, πάμπρωτον μολών·
χο ἰὼ· ἰὼ· φίλαυλος.
φίλος Διόθεν εἶ μόνος·
φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς
θέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν
ἄρχειν· τὸ δ' ἦ ναῖον Ἀργόθεν δόρυ,
ὅτε πρὶν, ὅτε νῦν τιν' ἀνδρῶν,
ἐπόρανσε σθένει πρέπων·
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸν σὸν
ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
εἰ δ' ἐγὼ τόδ' ἦμαρ εἰ
σίδοι μ' ἄναξ, ὅπως πολυφόνου
χειρὸς ἀπονάσαιο λόγχας.
ῥῆ τοιαῦτα μέν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέξω. σὺν δ' Ἀθρασείᾳ λέγω,
ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν
θῶμεν, θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς,
ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείαν θέλω,
κἠπᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορὶ,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.
ἔκ εἰ τῷ παρόντος τῷδ' ἀπαλλαχθεὶς κακῷ,
πόλιν τε μοί μην ὡς τοπρίν ποτ' ἀσφαλῆ,
ἢ πάρτα πολλοῖς θεοῖς ἂν ᾐδέμην χάριν.

ψυχρὰν ἄησιν, δίψιόν τε πῦρ θεῦ
μένουσι παρτερῦντες, ὃν ἐν δεμνίοις
πνοὴν ἄμυσιν, ὡς σὺ δίξιὰ μενοι.
ταῦθ' ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὄντ' ἐλεύθερον,
κἀμέ μφομαί σοι, κἀλέγω κατ' ὄμμα σόν.
ῥῆ τοιοῦτός ἐμι πάντ' ἀνὴρ, ἀνθ' ὧν λόγων
τέμνων πέλαγος, κοὐ δίπλοῦς πίφυκ' ἀνήρ.
ἐγὼ γὰ μεῖξον, ἢ σὺ τῆσδ' ἀπὼν χθονὸς,
λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτηρόμην.
ἀλλ' ἀχλιτέρμων γαῖα μοι σκύθης λεὼς
μέλλοντι νόσον τὴν πρὸς Ἴλιον πεῖραν,
ξυνῆψε πόλεμον· αὐξένου δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἀκτὰς, θρῄνα πορθμεῦσαι στρατόν.
ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν σκύθης
ἠντλεῖτο λόγχῃ, θρῄξ τε συμμιγὴς φόνῳ.
τοιάδ' ἐτοιμ' ἀκεῖργε συμφορὰ, πέδον
Τρῳάς ἰπεύθαι, σύμμαχόν τε σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ὁμηρεύσας τέκνα,
τάξας ἔτειον δασμὸν ἐς δόμους φέρειν,
ἧκω περάσας ναυσὶ πέντιον σῶμα.
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς τῆς πιρῶν ὁρίσματα,
ἔχ ὡς σὺ νομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύσιδας,
ὑδ' ἐν ξαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος,
ἀλλ' ὅια πόντου θρῄκιον φυσήματα
κρυσταλλόπηκτα, Γαίονάς τ' ἐπιξάτει,
ξὺν τοῖσδ' ἀόπλοις, ὅια τλὰς πορπήμασιν.
ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως.
σὺ μὲν κ' ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος,
κοὐδὲν περάνεις· ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας
πίπτεις, κυβεύων τὴν πρὸς Ἀργίους Ἄρην.

ἐμοὶ

μέσους ἥκων καταπνεῖσε.
ῥῆ χαῖρ' ἐσθλὸς ἐσθλῷ παῖ, τύραννε τῆσδε γῆς
Ἕκτορ· πολλαῖς σὴ μέρα προσιννέπω.
χαίρω δέ σ' αὐτυχοῦντα, κ' προσήμενον
πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
τεῖχη πάρειμι, καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.
ἕκ παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος μεσῶν μιᾶς,
βρηκός τε ποταμοῦ Στρυμόνος, φιλῶ λίγειν
τἀληθὲς αἰεί, κ' δίπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
πάλαι πάλαι χρὴν τῆδε συμπάμενειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τὰπὶ σ' Ἀργείων ὕπο,
Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
ἐ γάρ τι λέξεις ὡς ἄκλυτος ὢν φίλοις,
ἐκ ἦλθες, ἐδ' ἤμυνας, ἐδ' ἐπεσράφης.
τίς γάρ σε κῆρυξ, ἢ γερυσία Φρυγῶν
ἐλθοῦσ', ἀμύνειν ἐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποίων δ' ὠρῶν κόσμον ἐκ ἐπέμψαμεν;
σὺδ' ἐγγενὴς ὢν, βάρβαρός τε, βαρβάροις
Ἕλλησιν ἡμᾶς πρᾶπτιες τὸσὸν μέρος.
καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος, μίαν
Θρηκῶν ἄνακτα τῆδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερί,
ὅτ' ἀμφὶ Γάγγαιόν τε, Γαίονάς τε γῆν,
Θρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα,
ἔῤῥηξα πέλτην· σοὶ δ' ὅλωσας λεών,
παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων νοσοῦντων, ὕστερος βοηδρομῇς.
οἷσδ' ὐδὲν ἡμῖν ἐγγενὲς πέφυκότες,
πάλαι παρόντες, οἶμαι, ἐν χωσοῖς τάφοις
κῆνται πεσόντες, πίστις ἣ σμικρὰ πόλει,
οἵδ' ἐνθάδ' ὅπλοις, καὶ παρ' ἱππίοις ὄχοις,

νῦν ὦ πατρὶς, ὦ φρυγία,
ξὺν θεῷ νῦν σοι ἦν ἐλευθέριον
Ζῆνα πάρεστιν ἰδεῖν.
ἆρά ποτ' αὖθις ἀ παλαιὰ
Τροία τὺς προπόταις παναμερεύσῃ,
θιάσους ἐρώτων
φάλμασι, καὶ πυλίνων οἰνοπλανήτοις
ὑποδρομαῖς ἀμίλλαις,
κατὰ πόντον Ἀτρεΐδᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;
ὦ φίλος, ἆβεμοι
σᾷ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρά
ξας τάδ', ἐς δῖπον ἔλθοις.
ἐλθὲ, φάνηθι, τὰν ξάχρυσον
πηλίδα προβαλὼν κατ' ἔμμα πέλταν,
δοχμίαν πεδάρων,
χισὰν πρὸ ἄντυγα πώλοις ἐρεθίζων,
δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.
σὲ δ' ἔτις ὑποσὰς,
ἀργᾶς ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χοράσῃ,
ἀλλά νιν ἄδεγᾶ
καταφθίμενον βρυκὶ μόρῳ
φίλτατον ἄχθος ὄϊσει.
ἰώ· ἰώ· μέγας ὦ βασιλᾶ, καλὸν ὦ Θρήκη
σκύμνον ἔβρεψας πολίαρχον ἰδᾶν.
ὤμε χρυσόδετον σώματος ἀλκὰν,
πλύει καὶ πόμπυς κωδωνοπρότυς,
παρὰ πορπάκων τὺς πελασθέντας.
θεὸς ὦ Τροία, θεὸς αὖτὸς Ἄρης
ὁ σφυμόριος πῶλος ἀοιδᾶ

μέσης

χο ὀρθῶς ἀτίζεις, κἀπὶ μομφοῖς φίλοις·
δέχου δ' ἐς εἶλοντας ὠφελῆν πόλιν·
ἑκ ἀρκοῦ μὲν οἱ σώζοντες Ἴλιον πόλιν·
χο πέποιθας ἤδη πολεμίας ἡρπακέναι;
ἑκ πέποιθα· δείξει τὸ πιὸν σέλας θεοῦ·
χο ἔρα γε μέλλον· πολλὰ ναυαγοῖ θεός·
ἑκ μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν·
ἀγγ ἄναξ, ἀπωθοῦ συμμάχους ἐπίφθονον·
φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον·
χο ὅσ' ἦν ἐπέπερ ἦλθε, σύμμαχος ἁνὴρ,
ξένος δ', πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
χάρις δ' αὐτῷ Γριαμιδῶν διώλετο·
ἑκ σύ τ' οὖν παραινῆς, κἀγὼ καιρίως σκοπεῖς·
ὁ χρυσοτυχὴς δ' ἄνευ ἀγγέλου λόγων
Ῥῆσος, παρέσται τῇδε σύμμαχος χθονί·
χο Ἀδράστεια ἆ ἆ Διὸς παῖς,
ἄρχοις σὸ μάτων φθόνον·
φράσω δ' ἤδη ὅσον μοι
ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν·
ἥκεις ὦ ποτα μᾶ πᾶ,
ἥκεις, ἐπλάσθης φιλίᾳ πρὸς αὐλάν·
ἀασάσθς ἔπεισι χρόνῳ
πιερὶς μάτηρ, ὅτε καλλιγέφυ
ρος ποταμὸς πορεύει
Στρυμών, ὅς ποτε τᾶς μελῳδοῦ
μούσας διὰ κηράτων
δινηθεὶς ὑδροφόνης,
πόλεων σὰν ἐφύτευσεν ἔβαν·
σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος
ἥκεις διφρεύσων βαλιαῖσι πώλοις·

ἀνισώσηται θρηκίοις προσφθέγμασι,
τίς ὁ στρατηγὸς, ἢ τίνος πεκλημένος,
στίχει πρὸς ἄστυ, Τρι αμίδαισι σύμμαχος·
ἢ πάντ' ἀκούσας, ὧν ἐφιέμην μαθεῖν,
ἔσην· ὁρῶ δ' Ῥῆσον ὥστε δαίμονα
ἑσῶτ' ἐν ἵπποισι, θρηκίοις τ' ὀχήμασιν·
χρυσῆ δ' ἁλάσιγξ αὐχένα ξυνηφόρων
πώλων ἔκλυε, χίονος ἐξαυγέστερον·
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοπολλήτοις τύποις
ἔλαμπε· Γοργὼ δ' ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς
χαλκῆ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος,
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐπτύπει φόβον·
στρατὸν δ' ἁθρόον ἐν φήφῳ λόγῳ
θέσθαι δυναίμην, ὡς ἄπλαστον ἦν ἰδεῖν·
πολλοὶ μὲν ἵπποι, πολλὰ πελτασῶν τέλη,
πολλοί τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος
γυμνὴς ὁπλίτης, θρηκίαν ἔχων στολήν·
τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνήρ,
ὃν ὅτε φεύγων, ὅθ' ὑποσαθεὶς δορὶ,
ὁ Γηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται·
χο ὅταν πολίταις ὧν σαθῶσι δαίμονες,
ἔρχει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθόν·
ἐκ πολλὰς, ἐπεὶ τὸν μὲν αὐτυχεῖ δορὶ,
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστιν, εὑρήσω φίλους·
ἀλλ' ἴδεν αὐτὸν δεόμεθ', ὅστινες πάλαι
μὴ ξυμπονοῦσιν ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης
ἔφασκε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων·
Ῥῆσος δ' ἔδειξεν ὅσιος ἦν Τροίας φίλος·
» Ἧκει κἀς δαῖτ' ὁ παρὼν κυνηγέταις
» Λίρυσι λέξων, ὁδὲ συγκαμὼν δορί·

καὶ σὺ τοίμυκας διασοταις ταχισφόροις
ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν' ἃ πρέπει.
ὑπ οἶσθα δῶμα τὸ μὸν, ἣ θρόνους πατρὸς,
ὃις χρὴ γεγωνῆν αὐτυχοῦντα τοίμνια;
ΑΓΓ σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμὲν· ὑπ ἄλλως λέγω·
ἀλλ' ὑδὲν ἧσσον σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.
ΕΚ πασῶσαι λέγων μοι τὰς προσαυλήσας τύχας·
μάχας πρὸ χερῶν καὶ δορὶ βασάξομεν·
ΑΓΓ τοιαῦτα κἀγὼ σὺ μανῶν ἐλήλυθα.
ἀνὴρ γὰρ ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
στείχει φίλος σοι, σύμμαχός τε τῇ σῇ·
ΕΚ ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;
ΑΓΓ Θρῄκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται·
ΕΚ Ρῆσον τιθεὶς τ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα;
ΑΓΓ ἔγνως· λόγῳ γὰρ δὶς τόσον μ' ὑπέφισας·
ΕΚ ἦ πῶς πρὸς Ἴδης Ὀρτάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος τ' ἀμαξιτοῦ;
ΑΓΓ ὑπ οἶδ' ἀκριβῶς· εἰπάσαι γε μὴν πάρα·
νυκτὸς γὰρ ὅτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν,
πλέοντα πλήρη πεδία πολεμίας χθονός·
φόβον δ' ἀγρώσσας, οἳ κατ' ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν, αὐτόριζον ἑστῶτ' ἄντρον
παρῆλθε δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών·
πολλὴ δὲ ἠχὴ βρῆκτος ῥέων στρατὸς,
ἔστιζε· βάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἵε μὲν
τοίμνας ἐς ἄκρας, μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων, καὶ σὰ πορθήσων σαθμά·
πρὶν δὴ δίωτων χῆρυν ἠχ ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεθα, καὶ μετέσημεν φόβῳ·
στείχει δ' ἄπαντος πρὺξερωνητὰς στρατοῦ

οἴκων πάτρας Ἰλιάδος·
Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
ἄντυγα βαίη,
δισσότευκτος Ἀχαιῶν ἄρα,
τὰς, πόντιος αἰακίδα
Γηλᾷ δίδωσι δαίμων·
ἐπὶ πρὸτ' οἴκων,
πρότι γὰς ἔτλα μόνος,
ναύσταθμα βὰς κατιδ᾽ ἦν·
ἄγαμαι λήματος ἣ σαλαὶς
τῶν ἀγαθῶν· ἔταν ἢ
δυσάλιος ἐν πελάγει,
ἢ σαλαίει πόλις,
ἔστι Φρυγῶν τις ἔσιν ἄλκιμος·
ἔνι ἢ θάρσος ἐν αἰχμαῖς ποτὶ Μυσῶν,
ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει·
τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν
ὁ πεδοσιβὴς σφαγὰς
ἀτάσει ἐν ἁλισίαις,
τετράπτυν μῖμον ἔχων ἐπὶ
θηρὸς, ἅλοι Μενέλαν·
κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνειον
κρᾶτ' ἐνίκησοι Ἐλέ
να κακόγαμβρον ἐς χέρας γόον·
ὃς ἐπὶ πῶλον,
ὃς ἐπὶ τὰν Τροίαν χι
λίοναυν ἅλυβ' ἔχων στρατιάν·
ἄγγ ἄναξ, τοιούτων δισσοταισιν ἄγγελος
ἦν τοι τοιοῦτον διάσοι φέρω μαθεῖν·
ἐκ ἢ πόλλ' ἀγρώστας σπαιὰ πρόσκειται φρενί·

χο Σοφὸν παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν·
λέξον τίς ἔσαι τῆδε σώματος σφαγή·

δ' Λύκειον ἀμφὶ νῶτα θήσομαι δορὰν,
κ' ἀχὴ μα ἀνδρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας,
κ' πῶλα κώλοις, τετράπτυν μιμήσομαι,
λύκος κίλαυδον πολεμίοις δυσάρετον,
τάφροις πελάζων, κ' νεῶν προβλήμασιν·
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ,
δίβαμός εἰμι· τῆδε σύγκειται δόλος·

χο ἀλλ' ὦ σ' ὁ Μαίας παῖς, ἐκῆσε, κ' πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅστε Φιλητῶν ἄναξ·
ἔχεις τ' ἔργον· αὐτυχῆν μόνον σε δεῖ·

δ' σωθήσομαί τε, κ' πατὼν Ὀδυσέως,
ὅσιον κάρα σοὶ· σύμβολον δ' ἔχω σαφές·
φήσεις Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργέων μολεῖν,
ἢ παῖδα Τυδέως· ὁ δ' ἀναμάκτῳ χερὶ
ἕξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθονα·

χο Θυμβραῖε, κ' Δάλιε, κ' Λυκίας
ναὸν ἐμβατῶν
Ἄπολλον, ἃ δία κεφαλὰ μόλετο
ξήρης, ἵκου δ' ἐννύχιος
ἀγελαῖος, σωτήριος
ἀντέρισμπας
κ' γενοῦ, καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις·
ὦ παγκρατὲς, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δάμας·
μόλοι τ' ναυκληρία, καὶ στρατιᾶς
Ἑλλάδος δίοπας·
ἵκοιτο, καὶ κάμψει πάλιν θυμέλας,

δό καπαὶ γεωργῆν χεῖρες ἂν τέθραμμέναι.
ἔκ τίν' ὄν Ἀχαιῶν ξῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;
δό ᾗ πρόσθεν ἦτον, ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.
ἔκ ᾗ μὴν λαφύρων αὐτὸς ἁρπάσῃ παρών;
δό θεοῖσιν αὐτὰ παπάλαι πρὸς δόμοις.
ἔκ τί δῆτα μεῖζον τῶνδέ μ' αἰτήσεις γέρας;
δό ἵππους Ἀχιλλέως· χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονῆν,
ψυχὴν προβάλλονθ' ἐν κύβοισι δαίμονος.
ἔκ ᾗ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοί.
ἐξ ἀφθίτων κ' ἄφθιτοι πεφυκότες,
τὸν Γηλέως φέρουσι θύριον γόνον.
δίδωσι δ' αὐτὸς πωλοδαμήσας ἄναξ
Γηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι πόντιοι.
ἀλλ' ἔσ' ἐπάρας φάσομαι· δώσω δέ σοι
πάλλιστον οἴκοις κτῆμ', Ἀχιλλέως ὄχον.
δό αἰνῶ· λαβὼν δ' ἔρημι πάλλιστον φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς ἀσπλαγχνίας.
σὲ δ' ἔ φθονεῖν χρή· μυρίοι' ἔστιν ἄλλα σοι,
ἐφ' οἷσι τέρψῃ τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.
χο μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν.
μακάριος γε μὴν κυρήσας ἔσῃ,
πόνος δ' ἀνιαρός.
μέγα δὲ πειράνοισι γαμβρὸν πέλειν,
τάδε θεόθεν ἐπιδέτω δίκα.
τὰ δ' παρ' ἀνδράσι, τέλεια σοι φάνειται.
δέ στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἑφέστιος,
σκαπῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι.
ἥξειν δ' ἑφήσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.
χο ἐπῇ τίν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις σολήν;
δό πρέπουσαν ἔργῳ, πλειστηρικοῖς τε βήμασι.

ὀλησῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργέων στρατόν.
αὐτ. πέμφ' ὡς τάχιστα νῦν ἀσφαλῶς φρουρᾶς.
σὺν σοὶ δέ μ' ὄφελε καρτερὸν θ' ὅταν δέῃ.
ἕκ. τὶς δῆτα Τρώων, ὃς πάρεσιν ἐν λέχῳ,
θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τὶς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς ἀνεργέτης;
τίς φησιν; ὅστις ταῦτ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῴᾳ, συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.
δό. ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
ῥίψας, κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἢ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκ μαβὼν βυλεύματα,
ἥξω πὶ τούτοις· τίνδ' ὑφίσταμαι πόνον.
ἕκ. ἐπώνυμος μὲν ἆρτα, καὶ φιλόπτολις
Δόλων· πατρὸς γὰρ καὶ πρὶν ἀπλοΐᾳ δόμον,
νῦν δὶς τοσοῦτ' ἔθηκας ἀπλοΐστερον.
δό. ὑπὸν πονεῖν με χρή· πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι. Γαντὶ δ' προσημένου
Κίρδος πρὸς ἔργῳ, τ' χάριν τίκτει δίκλην.
ἕκ. ναὶ, καὶ δίκαια ταῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω,
τάξαι γε μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.
δό. ὑ σῆς ἐρῶ μὲν τολυόχου τυραννίδος.
ἕκ. σὺ δ' ἄλλα γάμας, Γρια μισθῶν γαμβρὸς γενοῦ.
δό. ὑκ ἐξ ἐμαυτοῦ μᾶλλον ὧν γαμεῖν θέλω.
ἕκ. χρυσὸς γάρ ἐστιν, εἰ τόδ' αὐτήσεις γέρας.
δό. ἀλλ' ἔς' ἐν οἴκοις· ὑ βίᾳ σανίξομεν.
ἕκ. τὶ δῆτα χρῄζεις, ὧν κέκασθαι Ἴλιος;
δό. ἵππων Ἀχαιῶν, δῶρά μοι ξυναίνεσον.
ἕκ. δώσω· σὺ δ' αὖτε· πλὴν στρατηλάτας νεῶν.
δό. κτεῖν', ὅσ' ἀπαυτῶ Μενέλεω χέαθαι χέρας.
ἕκ. ὑμὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἐξαυτῆς λαβεῖν.

πῶς δ' πειράσει σκόλοπας ἐν τροπῇ στρατὸς,
πῶς δ' αὖ πυρφόρας διαβαλὼν ἐπτηλάται;
ἦν ἄρα μὴ βρώσαντες ἀντύγων χτύπος,
νικῶν δ' ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὅς σ' ὧδ' ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
ὧδ' ὧδ' Ἀχαιὸς ὡς δοκεῖς ἁρπάσαι.
ἄθων δ' ἀνὴρ, κἠπτέρωται χερί.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εἶδεν ἑῶ μὲν ἐκ πόνων ἀρισφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ
πέμπειν δοκεῖ μοι κἂν μὲ ἅρπασται φυγῇ,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ.
ἢ δ' εἰς δόλον τιν' ἦδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
βουλευσόμεσθα τήνδ' ἐγὼ γνώμην ἄναξ.
χο τάδε δοκεῖ τάδε μετατιθεὶ μένος νόσει.
σφαλερὰ δ' ἃ φιλῶ στρατηγῶν πράτη.
τί δ' ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπτην μολεῖν
πέλας, ὅτι πότ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δάεται.
ἐπ νικᾶτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
στείχων δὲ πόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκπλησίας.
ἐγὼ δ' πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κἂν μέν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σὺ πάντ' ἀκούσῃ, κἀπαρὼν ἴσῃ λόγον.
ἐὰν δ' ἀπαίρων εἰς φυγὴν ὁρμῶμενοι,
σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν παραδόσει,
ὡς ἂν μενοῦντά μ', ἀλλὰ πρόσμιξον νεῶν

ὁπλοῖσι

σείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.
αἰνέι Ἕκτορ, τὶ χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς αὐτὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ,
νυκτηγορῦσι, κ' ἡ κέκίνηται στρατός;
ἔπ Αἰνέα, πύναξε τάχιστα δ' ἐμὰς τὸν σόν.
αἰνέι τί δ' ἐστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δ' λος ἡρυφαῖος ἐσάναι κατ' αὐφρόνην;
ἔπ φάγυσιν ἄνδρες, ἀμπιβάνυσιν νεῶν.
αἰνέι τί τῦδ' ἂν ἄλλοις ἀσφαλὲς τεκμήριον;
ἔπ ἄϊθυσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρὸς,
καί μοι δοκοῦσιν ὑ μένειν ἐσαύριον,
ἀλλ' ἐκπλαίαντες πύρσ' ἐπ' αὐσέλμων νεῶν,
φυγῇ πρὸς οἶκυς τῆσδ' ἀφορμῶσι χθονός.
αἰνέ σύδ' ὡς τὶ δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζῃ χέρα;
ἔπ φάγοντας αὐτὺς, ἀμπιβρώσκοντας νεῶν,
λόγχῃ καθέξω, ἀμπιπάσομαι βαρύς.
αἰχρὸν κ' ἦν μῖν κ' πρὸς αἰχύνῃ καλὸν,
θεῦ δι δόντος, πολεμίυς ἄναυ μάχης
φάγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά.
αἰνέ ἓβ' ἦθ' ἀνὴρ ἄβυλος ὡς δρᾶσαι χερί.
» Ἀλλ' ὑ κ' ὠὺὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
» Γίφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται χέρας,
σὲ μὲν μάχεσθαι, τὸν δ', βυλεύειν καλῶς,
ὅστις πυρὸς λαμπῆρας ἐξήρβυς κλύων
φάγειν Ἀχαιὺς, κ' στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρυς ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν κατασάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλώνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίυς ἀπὸ χθονὸς
φάγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας εἰς δόρυ,
νικώμενος μὲν, τήνδε μὴ μόλῃς πόλιν.

ὦ δαῖμον, ὅστις μ' ἀτυχῆντ' ἐνόσφισας
βοὸς λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργῴων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.
εἰ δ' φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
λαμπῆρες, ἦ κἂν ἔσχον ἀτυχῆ δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι, κἀδιὰ σπονδῶν μολεῖν,
πτάνων Ἀχαιὸς τῆσδε πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος εἶναι δορυ-
ὑπνῳ, χρῆσθαί τ' ἀτυχεῖ ῥύμῃ βίᾳ.
ἀλλ' οἱ σοφοί με, κἀγὸν ἐξόστεις
μάντεις, ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδένα ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἷσδ' ἐν μέσοισι τοῖς ἐμοῖς θυοσκόοις
βυλαῖς· ἐν ὄρφνῃ δ' ἁρπέτης μάχαν θένει·
ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τὰν χεῖρα προχείρα λαμβάνειν, λῆξαί θ' ὕπνου,
ὡς ἄν τις αὐτὸς κἀντίους βρώσκων ἔπι,
νῶτον χαράξειε, πλὶ μακρὰν ῥώμῃ φόνῳ.
οἷσδ' ἐν βρόχοισι δ' ἐσμὸν λειμῆσ μένοι,
Φρυγῶν ἀρούρας ἐκ μάθωσι γηπονεῖν.

χο Ἕκτορ, ταχύνεις πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον.
ἄνδρες δὲ φεύγουσιν, ὥστε ἴσμεν τορῶς.

ἕκ τίς δὲ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;

χο ὑκ οἶδ'· ὕποπτον δ' ἐστὶ κἀρτ' ἐμοὶ φρενί·

ἕκ πάντ' ἂν φοβηθείς, εἰσθι δεῖ μάτην τόδε.

χο ὕπω πρὶν ἦλθαν πολεμίοις τοσόνδε φῶς·

ἕκ ὑδ' ὧδ' ἐν αἰχρῷς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.

χο σὺ ταῦτ' ἔπραξας· κἀτὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

ἕκ Ἄτλας ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος ὁπλίζει χέρα.

χο κἀμὴν ὅδ' Αἰνείας κἀλαστορὴ ποδὸς

σεύεται,

πέμπει φίλος ἱέναι ποτὶ σὸν λόχον.
ἁρμόσατε φαλίοις τὺς ἵππυς.
τίς δ' ἆς' ἐπὶ Τρωϊάδαν, ἢ ὃν
Εὐρώπας Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
πῦ σφαγίων ἔφοροι,
πῦ ἢ γυμνητῶν μέναρχοι;
τοξοφόροιτε φρυγῶν,
ξώγγυτε πειρόδιτα τόξα ναυραῖς.
ἄκ τὰ μὲ, ἀγγέλλεις δείματ' ἀκύειν.
τὰ ἢ, θρασύνεις· κύδιν καθαρῶς,
ἀλλ' ἢ προνίαν Τρωὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβῇ· φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινᾷς στρατιάν· τί βροᾷς; τί σι φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ κ' εἰπὼν,
ὐδὲν γε τρανῶς ἀπέδειξας.
χε πυραίθει στρατὸς ἀργόλας Ἕκτορ
πᾶσαν ἀν' ὄρφναν.
δἰῖπετῆ ἢ νεῶν πυρσοῖ σαθμά.
πᾶς δ' ἀγαμεμνονέαν προσίβα στρατὸς
ἐννύχιος σὺν βορύβῳ σκηνάν,
νέαν τ' ἰν' ἐφιέμενοι βάξιν.
ὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατός.
σοὶ κ' ὑποπάωνε τὸ μέλλον
ἥλυθον ἄγγελος, ὡσὰν μή ποτέ
τινα μέμψιν ἐς ἡμᾶς ἅπῃς.
ἴκ Εἰς καιρὸν ἦλθες, καὶ πιρ ἀγγέλλων φέβει.
ἄνδρις κ' ἐν γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ
λαθόντες ὄμμα τὸ μὲν αἴρεσθαι, φυγεῖν
μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ
ΡΗΣΟΣ.

Αθι πρὸς αὐτὰς τὰς
β ἑκτορέους
τὶς ὑπασπιστῶν ἄρτυτες
βασιλείων,
ἢ ταχιφόρων δίξατο νέων
πληθύνα μύθων,
ὃι τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πάσης στρατιᾶς,
πόλεως Τρώιας προκάθηνται.
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἴδραν,
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους
Εκτορ. καιρὸς ἃ ἀκοῦσαι.
ἔκ τὶς ἴσθ' ὧφίλος ἢ; φθέγγου τὶς ἀνήρ.
τί τὸ σῆμα βροτῶν.
τίνες ἐκ νυκτὸς τὰς ἡμετέρας
κοίτας πλάθουσ', ἐνέπειν χρή.
χο φύλακες στρατιᾶς. Εκτ. τί φέρῃ θορύβῳ;
χο θάρσει. Εκ. θαρσῶ. μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;
χο οὐκέτι.
ἔκ τὶ σὺ δ' φυλακὰς προλιπὼν ἥκω,
κινῶν στρατιάν, ἃ μή τιν' ἔχων
νυκτηγορίαν. ἦ κἀμοὶ δορὸς
πέλας ἀργείου, τυχίαν ἡμᾶς
κοίταν παντόπλους κατέχοντας;
χο ὁπλίζου χέρα σύμμαχον Εκτορ.
βᾶθι πρὸς αὐτάς.
τρυγὸς ἴαχος ἀείρειν. ἀφύπνισον.

τίμπι

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Χορὸς φυλάκων.

Ἕκτωρ. Ὀδυσσεύς.

Αἰνείας. Διομήδης.

Δόλων. Ἀθηνᾶ.

Ἄγγελος. Πάρις.

Ποιμήν. Μοῦσα.

Ῥῆσος. Ῥησοῦ ἡνίοχος.

Προλογίζει δὲ ὁ Χορός.

BIBLIOTECA NAZ
ROMA
VITTORIO EMANUELE

ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΡΗΣΟΥ.

Ρῆσος, παῖς μὲν ἦν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ, καὶ Τερψιχόρης, μουσῶν μιᾶς. Θρᾳκῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ἴλιον παραγίνεται νυκτὸς, στρατευομένων τῶν Τρώων παρὰ τοῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀνείλετο. Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπεύθυνον, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου. τὸν γὰρ σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις, ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται. καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη, τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ χορὸς, συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωϊκῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

EVRIPIDIS RHESVS.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
68
6 C
13

M

R. II ed. To I p 102 n 8